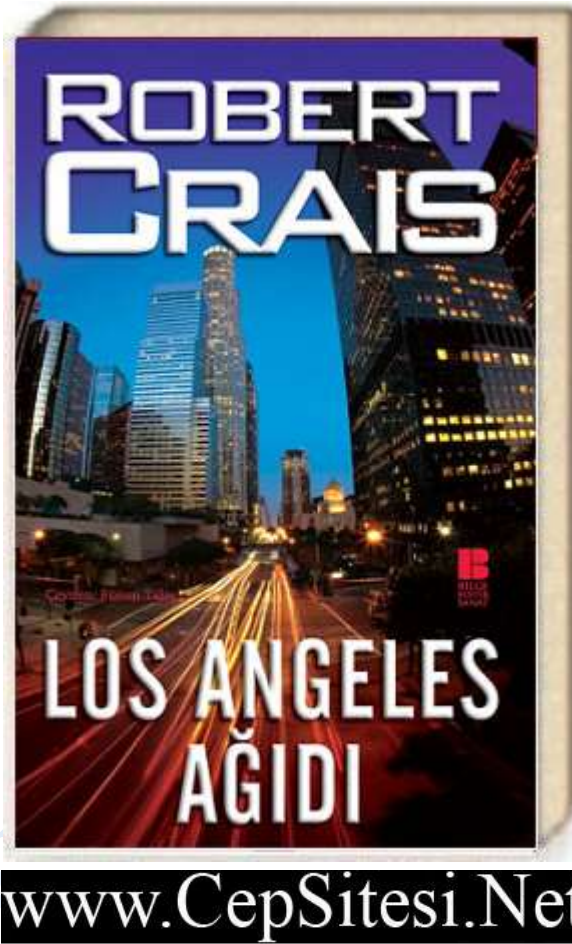

Robert Crais - Los Angeles Ağdı

www.CepSitesi.Net

www.CepSitesi.Net

Aşkın ne olduğunu biliyor musun?

(Senin için kan ağlarım.)

-Tattooed Beach Sluts

Bütün şehir benim kontrolüm altında Ve benim tek yapmam gereken aptal gibi Davranmayı sürdürmek.

O kadar nazıkçe veda ediyoruz ki Şimdi içimdeki katile merhaba de.

-McCollum 900 Ft. Jesus

Anne, anne

Deniz Piyade Teşkilatı'nın bana ne yaptığını görebiliyor Beni sıırım gibi yaptı ve beni güçlendirdi.

Beni yanlış yapamayacağım bir yere getirdi.

-Birleşik Devletler yürüyüş kadansı.

ISLANDER PALMS MOTELİ

Motor çalıştığı halde, üniformalı polis memuru Joe Pike orkestranın müziğini, et dolabının üzerindeki klimanın sesini ve iki yollu telsizle diğer birimlere yapılan cızırtılı kod çağrılarını duyabiliyordu.

Çarşının ötesinde ağır adımlarla dolaşan Latin kökenli sokak kızlarının oluşturduğu grup Joe'ya bakarak kıkırdıyor, birbirlerinin kulaklarına yüz kızartıcı şeyler fısıldıyorlardı. Zacatecas'tan gelip dikenli tellerin arasından geçerek bölgeye izinsiz olarak yerleşen kısa boylu esmer adamlar gözlerini güneşten korumaya çalışarak kaldırımları arşınlarken, VeteranolaA da onlara Batı Yakası'ndaki Sawtelle'de gündeliği otuz dolara, belge gerektirmeyen günlük işler bulabileceklerini anlatıyorlardı. Burada, Sunset'in güneyindeki Rampart Bölgesi'nde, Salvadorlular ve Meksikalılarla kaynaşan Guatemalalılar ve Nikaragualıların kaldırımları çiğnerlerken havaya yaydıkları epizoti2 kokusu polis arabasının eski kabinine bile doluyordu.

Ortağı hızlı adımlarla çarşıdan çıkarken, Pike sokak çocuklarının su gibi ikiye ayrılmasını seyretti. Abel Wozniak gri gözlü, kare kafalı, iri yapılı bir adamdı. Pike'tan yirmi yaş büyük olan VJozniak'm sokaklarda geçirdiği süre, Pi-ke'in geçirdiği süreden yirmi yıla fazlaydı. Bir zamanlar, Pikem tanıdığı en iyi polis olan VJozniak'm bakışları bu aralar sıkıntılıydı. İki yıldır birlikte devriye geziyorlardı ve Pike onun bakışlarının her zaman böyle olmadığını iyi biliyordu. Bu duruma üzülmesine rağmen yapabileceği bir şey yoktu.

Özellikle de Ramona Ann Escobar'ı aradıkları şu anda...

Direksiyonun arkasına geçen Wozniak, tabancasını koltuğa göre ayarladı. Aralarındaki gerginlik pıhtılaşmış kan kadar yoğunlaşırken Wozniakyola koyulmak için sabırsızlanıyordu. Muhbiri kendisinden bekleneni yapmıştı.

DeVille Islander Palms Motel'de kalıyor.

KızDeVille'in yanında mı?

Muhbirim küçük bir kız görmüş, ama hâlâ onunla olup olmadığını bilemiyor.

Wozniak vites geçirdi ve araba sarsılarak kaldırımın kenarından ayrıldı. Kod 3 uygulamasına geçmemişlerdi. Ne ışıklar ne de siren... Islander Palms beş bloktan daha yakın bir mesafede, Sunset'in hemen güneyindeki Alvarado Bul-varı'ndaydı. Geldiklerini bildirmenin ne âlemi vardı?

Woz?DeVille ona zarar vermiş midir?

Sana söyledim, onun gibi kahrolası bir sapık kafasında bir kurşunla daha iyi olur.

Sah sabahı saat on ikiye yirmi vardı. Saat dokuzu yirmi geçe, Guatemalalı yasal bir göçmen olan annesi, arkadaşlarıyla gevezelik etmeye koyulduğunda, Ramona Ann Es-cobar adındaki küçük kız da Echo Park'ta yandan çarklı geminin bulunduğu yerde oyun oynuyordu. Tanıklar Ra-mona'yı son olarak,

geçtiğimiz üç ay boyunca hem Echo Park'ta hem de MacArthur Park'ta faaliyet gösteren ünlü pedofil Leonard DeVille olduğu tahmin edilen birinin yanında gördüklerini belirtmişlerdi. Küçük kızla ilgili sevk çağrısını aldıklarında, Wozniaksokaklardaki muhbirlerine görev vermişti. Ezelden beri sokaklarda olan Wozniak herkesi tanır, onları nasıl bulacağını iyi bilirdi. O Pike 'm değer verdiği, saygı duyduğu bir bilgi hazinesiydi ve Pike bunu kaybetmek istemiyordu. Ama bu konuda da elinden bir şey gelmiyordu.

Pike, artık baskıya dayanamayacak raddeye gelip ona bakmak zorunda kalana kadar gözlerini Wozniak'tan ayırmadı. Islander Palms'dan kırk saniye uzaktaydılar. Of, ne var Tanrı aşkına ?

Henüz iş işten geçmiş değil, Woz.

Wozniak'm bakışları yeniden sokağa kaydı, yüzünde gergin bir ifade belirdi. Sana söyledim, Joe. Sen bu işe karışma. Bu konuda konuşmayacağım artık.

Ben ciddiylim.

Wozniak dudaklarını yaladı.

Paulette'i ve Evelyn'i düşünmek zorundasın.

Wozniak'm karısı ve kızı...

Fırtına bulutları kadar esrarengiz ve tehlikeli bakışlar Pike'a kaydı.

Onları düşünüyorum, Pike. Bundan emirlolabilirsin.

Pike bir an için Wozniakm gözlerinin dolduğunu sandı. Ardından da Wozniak sanki duygularını dışa vuruyor-muşçasma titredi ve parmağıyla işaret etti.

İşte orada. Simdi o lanet olası çeneni kapat da bir polis gibi davran. Islander Palms beyaz üstüko cepheli bir çöplüktü; halıları yırtık pırtık, yatakları leke içinde, neon ışıkları Los Angeles için bile berbat görünen, dar bir otoparkın etrafında L şeklinde iki katlı bir bina... Motelin kendine özgü müşterileri arasında saatle kiralanan fahişeler, amatör videolar çekenporno yıldızı adayları ve dolandıracakları yeni ev sahipleri bulana kadar kalacak bir yere ihtiyaçları olan sahtekârlar vardı.

Pike Wozniak'm arkasından, gözlerinin feri kaçmış Hintli müdürün ofisine gitti. Adamın ağzından çıkan ilk sözcükler, Sorun istemiyorum, lütfen, oldu.

Wozniak, Yanında küçük bir kız olan bir adamı arıyoruz, dedi. Adı Leonard DeVille, ama başka bir ad kullanmış da olabilir.

Hintli bu adı duymamıştı, küçük kızdan da haberi yoktu, ancak, Wozniak'm verdiği tarife uyan bir adamı, L'nin ikinci katındaki üçüncü odada bulabileceklerini söyledi.

Pike, Benim konuşmamı ister misin? diye sordu.

Wozniak soruyu yanıtlamadan kapıdan çıkıp basamakları tırmanmaya başladı. Pike o anda arabaya dönüp ekibi aramayı düşündü, ama ortağını yalnız bırakamazdı. Woz-niak'm peşine düştü.

Üçüncü kapıyı bulup, içeriye kulak kabarttılsa da, hiçbir şey duymadılar. Perdeler çekiliydi. Balkonda dururlarken, Pike izleniyorlarmış duygusuna kapıldı.

Wozniak kapının kulpunun bulunduğu tarafı aldı, Pike da menteşelerin bulunduğu tarafı. Wozniak kapıyı çalıp kendisini Los Angeles Polisi olarak tanıttı. Joe tüm kalbiyle içeri ilk girenin kendisi olmasını istiyordu, ama bu konuyu iki sene önce halletmişlerdi. Arabayı Wozniak kullanır, içeri ilk Wozniakgirer, oyunu nasıl oynayacaklarına Woz-niak karar verirdi. Pike'in meslekte geçirdiği üç yıla karşılık, onun yirmi iki yıllık üstünlüğü, Wozniak'a bu hakkı tanıyordu. İki yüz kere böyle yapmışlardı.

Kapıyı açan De Ville 'igeriye doğru ittiler; Wozniak adamı bir kez daha sertçe iterek içeri girdi.

DeVille sanki daha önce kaba muameleye hiç maruz kalmamış gibi, Hey, ne oluyor? diye sordu.

Oda dökülüyordu; eşyalar ucuz ve kalitesizdi. Çirkin bir mihrap misali duvara dayanmış darmadağınkyatağın eski püskü koyu kırmızı çarşafları leke içindeydi. Lekelerden biri Miki Fare 'yi andırıyordu. Yatak dışında odadaki tek eşya, sigara yanıklarıyla dolu, sivri bir bıçakla çizilmiş ucuz şifoniyerdi. Ramonayı arayan Pike banyoyu ve gardırobu kontrol ederken Wozniak da DeVille'i sıkıca tutuyordu.

Burada değil.

Başka bir şey var mı? Giysi, valiz, dış fırçası?

Hiçbir şey yok. Bu da DeVille'in burada yaşamadığının, yaşamaya da niyetli olmadığını göstergesiydi. Bu odayı farklı amaçları için kullanıyordu.

Geçmişte DeVille'i iki kez tutuklamış olan Wozniak, Kız nerede, Lennie? diye sordu.

Kim?Ben o işleri bıraktım artık. Haydi, Memur Bey.

Kamera nerede ?

DeVille ellerini iki yana açarak gergin bir tavırla gülümsedi. Kameram yok. Ben bu işleri bıraktım.

LeonardDeVille 1. 70 boylarında, boyalı sarı saçlı, teni ananası andıran, tombul bir adamdı. Dümdüz arkaya taradığı saçlarını lastik bir bantla tutturmuştu. DeVille'in yaM lan söylediğinden emin olan Pike, Woz'un ne tür bir oyun oynayacağını görmek amacıyla bekliyordu. Sadece üç yıllık bir iş deneyimine sahip Pike bile, pedofillerin asla pe-dofiliden vazgeçme yeceklerini biliyordu. Onları yakalayabilir, tedavi ettirebilir, danışmanlık hizmeti sunabilirdiniz, ama her ne olursa olsun, bir pedofil dış dünyaca adım attığı anda tekrar çocuklara tacizde bulunan bir pislığe dönüşürdü ve bunun gerçekleşmesi an meselesiydi.

Wozniak bir ayağını altına sokup yatağı kaldırdı. DeVille arkaya doğru sıçrayınca Pike 'a çarptı. Pike onu yakalayıp tuttu. Yatağın altındaki toz yumaklarının arasında buruşuk bir torba vardı.

Wozniak, Çok'aptalsın, Lennie,dedi.

Hey, o benim değil. Benim o torbayla bir alakam yok. DeVille o kadar korkmuştu ki buram buram terliyordu.

Wozniak torbayı açıp içindeki Polaroid fotoğraf makinesini, sayıları bir düzineyi aşan film kutularını ve soyunmanın çeşitli aşamalarında bulunan üç yüzden fazla çocuğun fotoğrafını yere boşalttı. DeVille geçimini bu yolla sağlıyordu. Fotoğraf çekip, bunları diğer sapıklara satarak...

Wozniakfotoğrafları ayağıyla karıştırırken, yüzünde giderek daha korkutucu, daha kararlı bir ifade belirliyordu. Bulunduğu yerden fotoğraflarda ne olduğunu göremeyen Pike, Wozniak 'm şakağında atan damarı görebiliyordu. Onun kendi kızım düşündüğünü tahmin etti, ama düşünmüyor da olabilirdi. Belki Wozniak hâlâ diğer konuyu düşünüyordu.

Pike DeVille 'in kolunu sıktı. Küçük kız nerede?Ramona Escobar nerede ?

DeVille'in sesi yükseldi. Bu eşyalar bana ait değil. Bunları daha önce hiç görmedim.

Wozniak çömelerek, ifadeden yoksun bir yüzle fotoğrafları karıştırdı. Birini alarak burnuna götürdü.

Baskı kimyasallarının kokusunu hâlâ alabiliyorum. Bu fotoğrafı çekeli bir saatten fazla olmamış.

Bunlar bana ait değil!

Wozniak boş gözlerle fotoğrafa bakıyordu. Pike fotoğrafları hâlâ görememişti.

Beş yaşlarında. Bize verilen fiziksel tanıma uyuyor. Zavallı küçük, masum kız. Ama ne yazık ki artık öyle değil.

Abel Wozniak ayağa kalkıp tabancasını çekti. Los Angeles Emniyet Müdürlüğü 'nün kısa bir süre önce satın almış olduğu dokuz milimetrelik yeni Beretta'lordandı.

O çocuğa bir zarar verdiysen, seni öldürürüm.

Joe, Onu mahkemeye sevk etmemiz gerekir. Bırak silahını, dedi.

Pikem önüne geçen Wozniak Berettayla DeVille'in başının yanına vurarak, onu bir çöp torbası gibi yere yıktı.

Pike atılıp aralarına girdi, Wozniak'i kollarından yakalayıp geri çekti. Bunun kız için hiçbir yararı yok.

Wozniak 'in bakışları Pike 'mkilerle buluştu; belirsizliğin arkasında gizlenen bir şeyle karışık, sert, çirkin bir bakıştı bu...

Motel müdürü Fahreed Abouti, sarı saçlı adamı iterek odasına soktukları ana kadar yukarı çıkan iki polis memurunu izlemişti. Fahreed, fahişelere, onların müşterilerine ve uyuşturucu satıcılarına baskın yapma amacıyla sık sık motelinin ziyaret eden polisleri seyretme fırsatını asla kaçırmazdı. Bir defasında fahişelerden birinin, kendisini tutuklamaya gelen polislerle hizmet verdiğini görmüştü. Başka bir defasında da polislerin bir tecavüzcüyü, dişleri

dökülene kadar dövdüklerine tanık olmuştu. Daima seyredecek müthiş bir şey olurdu. Çarkıfelek'ten bile daha iyiydi bu.

Ama yine de dikkatli olmak gerekir...

Yukarıdaki odanın kapısı kapanır kapanmaz, Fahreed sessizce basamaktan tırmandı. Çok yaklaşırsa ya da yakalanırsa polisler kızarlardı. Bir keresinde Özel Silahlar ve Taktikler'e mensup çelik yelekli ve kasklı, kocaman silahlı bir memuru o denli kızdırmıştı ki adam Fahreed'in sarığını bir vuruşta şanzıman yağı gölünün içine göndermiş, sarığın kuru temizleme masrafı feci olmuştu.

Fahreed hâlâ merdivendeyken yukarıdan bağrışmalar, geldi. Söylenenleri anlayamasa da, sözcüklerin öfkeyle söylendiklerini anlayabiliyordu. Yaklaşabilmek amacıyla ikinci katın balkonunun hemen yanından ilerlemeye devam etti, ama odaya vardığı anda bağrışmalar kesildi. Eğlenceyi kaçırdığını düşünerek şansına lanetler yağdırırken ansızın içeriden bir haykırış, ardından da gök gürültüsü gibi, kulakları sağır edici bir patlama sesi duyuldu.

Sokaktan geçenler birdenbire oldukları yerde durup etraflarına baktılar. Bir kadın parmağıyla işaret etti, bir adam otoparka doğru koştu.

Hindu bile olsa silah sesinin ne olduğunu bildiği için, Fahreed'in kalbi gümbür gümbür atmaya başlamıştı. Sarışın adamın ölmüş olabileceğim düşünüyordu. Ya da polisleri öldürdüğünü...

Odadan ses gelmiyordu.

Hey?

Hiçbir şey.

Herkes iyi mi?

Hiçbir şey.

Belki de banyonun penceresinden arkadaki dar sokağa atlamışlardı.

Avuçları terleyen Fahreed'in içinden girdap gibi yükselen korkular, koşarak odasına dönüp hiçbir şey duymamış gibi davranmasını gerektirirken, tam tersiniyapıp kapıyı açtı.

Daha genç olan polis memuru, şu -uzun boylu, siyah gözlüklü ve anlamsız yüzlü olan- ani bir hareketle ona doğru dönüp elindeki kocaman tabancayla nişan aldı. Fahreed saniyeler içinde kesinlikle öleceğini düşündü.

Lütfen. Hayır!

Daha yaşlı olan memurun yüzü yok olmuştu, vücudunun geri kalan kısmı kan içindeydi. Sarışın adam da ölmüştü. Yüzünde kızıl bir maske vardı. Yer ve duvarlar kırmızıya boyanmıştı.

Hayır!

Genç memurun silahı bir an bile titremedi. Onun dipsiz siyah gözlüklerine bakan Fahreed, camların kan içinde kalmış olduğunu gördü.

Lütfen!

Uzun boylu memur ortağına dönerek kalp masajı yapmaya başladı.

Başını kaldırmadan, 911'i ara, dedi.

Fahreed Abouti telefon etmek için koştu.

BİRİNCİ BÖLÜM 1

O pazar Los Angeles vadisi üzerinde kuvvetle parlayan yakıcı güneş, insanların plajlara, parklara ve evlerin bahçelerindeki havaz-lara hücum etmelerine neden olmuştu. Havada yük trenlerinin kemik kadar kuru çöllerden geçerken yol açtıkları o kaygılandırıcı sarsıntının çıkardığı uğultuya benzer bir uğultu vardı. Sıcak nedeniyle tutuşan yamaçlardan bir arabanın karoserini yakmaya yetecek kadar sıcak alevler yükseliyordu.

Glendale'in üst tarafında kalan Verdugo Dağları yanıyordu. Dağların, Santa Anas'ın yaladığı kenarlarından kahverengi bir sütun halinde yükselen dumanlar, şehrin üzerinde gökyüzünü kurumuş kan rengine boyayarak güneye doğru yayılıyordu. Bur-bank'ten ya da Mulholland Snake'ten, olay yerinin üzerinde çaprazlama uçan haber helikopterlerini ve parlak kırmızı yangın söndürücü maddelerden oluşan yükleriyle alçalan çok motorlu, büyük yangın söndürücü uçakları görebilirdiniz. Veya olayın tamamını televizyondan izleyebilirdiniz. Los Angeles'ta çıkan isyanlardan, yaşanan depremlerden sonra, en sevdiğimiz, en çok seyrettiğimiz eğlence yangınlarıydı.

Lucy Chenier'in Beverly Hills'de, ikinci katta bulunan dairesinden duman sütununu göremiyorduk ama, gökyüzündeki turuncu renk Lucy'nin bir süre kapıda durup kaşlarını çatmasına yetmişti. Arabasından indirdiğimiz kolileri eve taşıyorduk.

Yangın mı bu?

Santa Anas dumanları güneye doğru sürüklüyor. Birkaç saate kadar kül yağmaya başlar. Gri kar yağmış gibi olur. Yangın bizden altmış kilometre uzaktaydı. Tehlikede değildik.

Lucy'nin çatık kaşları, binanın hemen altında, kaldırımında park edilmiş olan Lexus'a kaydı. Boyaya zarar verir mi?

Kül yağmuru başlayana kadar soğumuş olur. Arabayı hortumla yıkanız. Elvis Cole, profesyonel Angelino... Los Angeles'm, aynı zamanda kız arkadaşı olan yeni sakinlerinden birini eğitiyor. Sen hele büyük bir deprem olana kadar bekle bakalım...

Lucy ikna olmuşa benzemese de, içeri girip oğluna seslendi. Ben!

Lucille Chenier dokuz yaşındaki oğlu Ben'le Louisiana'dan, Wilshire Bulvarı'nın hemen güneyinde, Beverly Hills'deki dairelerine taşınalı henüz bir hafta bile olmamıştı. Baton Rouge'da avukatlık yapan Lucy, yerel bir televizyon istasyonu için yasal yorumcu olarak yeni bir kariyere başlamak üzereydi. (Simpson davası adı verilen o çirkin ağaçta büyüyen güncel bir mesleki meyveydi bu.) Los Angeles'ı Baton Rouge'a tercih ederek, daha yüklü bir maaşa, oğluyla geçirebileceği daha çok zamana ve bana daha yakın olma fırsatına kavuşmuştu. Cuma, cumartesi tüm günümü, pazar sabahının da

büyük bir bölümünü salonu tekrar tekrar düzenleyerek geçirmiştik. Bu sana olan aşkımın ifadesidir...

Televizyon, şehirdeki tüm kanallar gibi normal yayın akışını keserek, yangını canlı olarak yayınlamaya başlayan ve Lucy'nin şimdi çalışmakta olduğu KROK-8 (Gerçek İnsanlar için Gerçek Haberler!) adlı kanala ayarlanmıştı. Yangın tehdidi altında olan yirmi sekiz ev boşaltılmıştı.

Lucy kutuyu Ben'e verdi. Çok mu ağır?

Kesinlikle hayır.

Senin odana. Senin dolabına. Düzgünce.

Ben ortadan kaybolduğunda, kollanmı Lucy'nin beline dolayıp, Senin odana, senin yatağına gidip dağıtalım, diye fısıldadım.

Lucy benden uzaklaşp endişeli gözlerle kanepeye baktı. Öncelikle evi toparlamalıyız. Kanepenin yerini tekrar değiştirir misin lütfen?

Kanepeye baktım. Son iki gündür herhalde sekiz yüz kere oradan oraya taşıyıp durmuştum.

Hangi duvara?

Lucy başparmağını kemirerek düşündü. Şuraya.

O duvar iki hamle önceydi. Çok büyük bir kanepeydi. Bin beş yüz kilo (!) falan olmalıydı.

Evet, ama o zaman da eğlence merkezi şöminenin yanındaydı. Şimdi eğlence merkezini girişe yakın bir yere koyduğumuz için, tamamen farklı gözükecek.

Biz mi koyduk?!

Evet. Biz.

Kanepeye doğru eğilip karşı duvara çektim. Hayır, iki bin kiloydu.

Telefon çaldığında kanepeyi düzeltmekle meşguldüm. Lucy bir süre konuştuktan sonra telefonu bana uzattı.

Joe.

Joe Pike ve ben, benim adımlı taşıyan bir dedektiflik bürosunun ortaklarıyız. İsteseydi onun da adı gözükebilirdi, ama istemiyordu. Böyle olmasından memnundu.

Pike, Taşınma nasıl gidiyor? diye sordu.

Elimde telefonla balkona çıktım. Büyük bir değişiklik. Sanınm Lucy en sonunda ne kadar önemli olduğunu kavrayacak. Ne haber?

Frank Garcia'yı duymuş muydun?

Şu tortillacı adam. Normal, büyük ve monsterito boylar. Ben şahsen monsteritoyu tercih ediyorum. Los Angeles'ta hangi yiyecek mağazasına adınızı atarsanız atın, Frank Garcia'nın parlak gözleri, fırça gibi siyah bıyıklar ve kocaman gülümsemesiyle tortilla paketlerinden size gülümsediğini görebilirsiniz.

Pike, Frank benim arkadaşım ve bir sorunu var. Şimdi oraya gidiyorum. Benimle orada buluşabilir misin? dedi.

Pike ve ben on iki yıldır o dedektiflik bürosunun sahibiydik; üstelik onunla Los Angeles'ta polislik yapmaya başlamasından önce tanışmıştım. Bir kez bile benden bir iyilik yapmamı, kişisel bir sorunu için yardım etmemi istememişti.

Evi yerleştirmesi için Lucy'ye yardım ediyordum. Ayağımda şort var ve sabahı beş bin kiloluk bir kanepyle güreşerek geçirdim.

Pike yanıt vermedi.

Joe?

Frank'in kızı kayıp, Elvis. Kız benim arkadaşım. Umanm gelebilirsin. Pike Hancock Park'ta bir adres verdikten sonra tek kelime bile etmeden telefonu kapattı. Pike böyledir.

Balkonda kalıp bir süre Lucy'yi seyrettim. Artık, kanepeyi nereye koyacağından çok, bir sonraki hamlede hangisini boşaltacağına karar veremezmiş gibi, bir kutudan diğerine gidiyordu. Louisiana'dan geldiğinden beri bu durumdaydı. İki yıldır süren uzak mesafeli ilişkimizin bütün yükünü o çekiyordu... evinden ayrılan oydu... riske giren oydu...

Telefonu kapatıp içeri döndüm ve bana bakmasını bekledim.

Hey.

Lucy gülümsedi, ancak, üzgün görünüyordu.

Kolunu hafifçe okşayıp gülümsedim. Lucy'nin kehribar rengi harika gözleri vardır.

İyi misin?

Lucy utanmış gibiydi. İyiyim.

Taşınman büyük bir olay. İkimiz için de çok büyük bir değişiklik.

Lucy içlerinde bir şey saklanıyormuş gibi kutulara baktı.

İyi olacak, Luce.

Lucy bana sokuldu. Gülümsediğini hissedebiliyordum. Kollan-mın arasından gitmesini istemedim.

Joe ne istiyormuş? diye sordu.

Bir arkadaşının kızı kayıpmış. Yardım etmemi istiyor.

Lucy başını kaldırıp bana baktığında, yüzünde ciddi bir ifade belirmişti. Çocuk mu?

Söylemedi. Gitmemin sakıncası var mı?

Lucy yine kanepeye bir bakış attı. Bu kanepeden kaçmak için her şeyi yaparsın, değil mi?

Evet. O lanet olası kanepeden nefret ediyorum.

Lucy güldü ve tekrar gözlerimin içine baktı.

Aslında gitmeseydin sakıncası olduğunu düşünürdüm. Bir duş al, sonra da gidip dünyayı kurtar.

Wilshire Şehir Kulübü'nün güneyinde kalan Hancock Park, yabancıların, Beverly Hills veya Bel Air'e oranla daha az bildikleri eski bir bölge olmasına rağmen zengindir. Frank Garcia, şehir kulübünün hemen batısında kalan,

ferforje parmaklıklann arkasında kerpiç duvarlı bir İspanyol villasında oturuyordu. Büyüyük dinozor boyutlannda yeşil birer ağaç haline gelmiş gür aşk merdivenlerinin, sıcaktan solmuş zambaklann arasına gizlenmiş büyük bir evdi.

Pike'ın bana adresi vermesinden kırk dakika sonra, kalın belli, titrek elli Latin kökenli bir kadının peşine takılmış, kocaman evin içinden geçerek, Frank Garcia'nın ve Joe Pike'ın beni yanında bekledikleri yüzme havuzuna gidiyordum.

Ben yaklaşırken Pike, Frank, bu Elvis Cole. Büronun ortak sahipleriyiz, dedi.

Frank Garcia tortillalarının üzerinde gördüğünüz o fırça bıyıklı gülümseyen adam değildi. Karşımdaki Frank Garcia ufak tefek, endişeli görünen bir adamdı ve bunun, tekerlekli sandalyede olmasıyla hiçbir alakası yoktu. Özel dedektife benzemiyorsunuz.

Şortumun üzerine, Jam's World'un o korkunç, baskılı gömleklerinden birini giymiştim. Turuncu, sarı, pembe ve yeşil. Tanrım, ben bu şeyi pazar günü mü giymişim?

Utanışa benzeyen Garcia, özür dilercesine ellerini kaldırdı. Özür dilerim, Bay Cole. Bu Karen olayı beni o kadar yıprattı ki, sağlıklı düşünemez oldum. Nasıl giyindiğiniz beni ilgilendirmmez. Ben sadece kızımın bulunmasını istiyorum. Joe'nun koluna dokundu. Sevgi dolu bu hareket beni şaşırttı. Joe'yu bu nedenle aradım. Joe dedi ki, Karen'ı bulabilecek biri varsa, o da sizmişsiniz. İn-sanlan bulma konusunda üstünüze yokmuş.

Manzara şöyle: Üçümüz Olimpik boyutlarda bir yüzme havuzunun yanındayız... Kalın belli Latina, bir şey isteyebileceği gerekçesiyle, gözlerini Frank'ten ayırmadan evin yanındaki verandanın gölgelerinde geziniyor... ama Frank şimdiye kadar bir şey istemedi... bana da bir şey ikram etme teklifinde bulunmadı. Havuzun yanında durmak, Merkür'ün güneşli tarafında olmaktan farksız olduğu için, olsa olsa koruyucu güneş kremi ister. Hava otuz beş derece falan olmalı; üstelik giderek de ısınıyor. Arkamızdaki havuz benim evimden daha büyük. Sürgülü kapıların camlarından evdeki bilardo masasını, Amerikan barı, Meksika'nın dağlık arazilerinde dolaşan uaqueo'lann5 tablolannı görebiliyorum. İçerisi klimalı, ama görünüşe bakılırsa Frank nükleer ısıcağın altında oturmayı tercih ediyor. Arazî, orada bulunduğum üç dakikalık sürede kesinlikle hiç kıpırdamayan Joe Pike kadar hareketsiz olan aslan heykelleriyle süslenmiş. Pike kolları kesilmiş gri bir eşofman üstü, solmuş Levi's blucin giymiş, siyah pilot gözlüğü takmış. Bunlar onun günlük kıyafetleri. Koyu kahverengi saçları kısa kesilmiş. Omuz kaslarının üzerinde, uzun zaman önce, dövmelemin revaçta olduğu dönemlerde yaptırmış olduğu parlak kırmızı ok dövmelemin var. Orada öylece duran'Joe Pike'a bakarken, dünyanın en iri pitbull'unu seyrediyormuşum gibi geliyordu bana.

Elimizden geleni yapacağız, Bay Garcia. Karen ne zamandan beri kayıp? dedim.

Dünden beri. Dün sabah saat ondan beri. Polislere haber verdim, ama o aşağılık herifler kılığını bile kıpırdatmadıkları için Joe'yu aradım. Onun yardım edeceğini biliyordum. Yine Joe'nun kolunu okşadı.

Karen kaç yaşında, Bay Garcia?

Otuz iki.

Pike'a baktım. Kayıp kişilerle ilgili yüzlerce olayda birlikte çalışmıştık ve polislerin Frank Garcia'yı neden başlanndan savdıkları-nın ikimiz de farkındaydık.

Sadece dünden beri ortada olmayan kişi otuz iki yaşında bir kadın mı? dedim.

Evet. Pike'ın sesi yumuşaktı.

Ne söylediğimi anlayan ve sinirlenen Frank Garcia sandalyesinde kıpırdandı.

Bunu sormaktaki amacınız nedir? Yetişkin bir kadın olması nedeniyle, kimselere haber vermeden tanıştığı bir adamla kaçtığını mı düşünüyorsunuz?

Yetişkinler bu tür şeyler yapabilirler, Bay Garcia.

Garcia elime san renkli yasal bir belge tutuşturdu. Endişeyle bakan gözlerinde, şimdi bir de düş kınklığının izleri vardı... sanki 5 Ç.N. Amerika'nın İspanyolca konuşulan bölgelerinde kovboy. son umudu bendim ve ben de bu işi istemişyordum. Karen arardı. Programında değişiklik olacaksa, bunu bana söylerdi. Koşmaya gidecek, sonra da bana bir tabak machaca getirecekti ama gelmedi. Onunla aynı binada oturan Bayan Acuna'ya sorun. O biliyor. Frank ne kadar hızlı konuşursa, ben de konunun önemi -ni onun kadar iyi kavrayacakmışım gibi, bu sözleri bir solukta söylemiş, ardından da sandalyesini Joe'ya doğru sürmüştü. Şimdi sesinde öfkeyle karışık bir korku vardı. O da lanet olası polisler gibi. Hiçbir şey yapmak istemiyor. Tekrar bana döndüğünde, yüzünde, o sandalyeye mahkûm olmadan, hayatını başka bir yöne çevirerek servete kavuşmadan önce White Fence7 çetesinin üyesi olan o yeni yetme Doğu Los Angeles'lıyı görebilirdiniz. Seni çöreklerinden ayırdığım için üzgünüm.

Joe siyah camlı gözlüklerinin bir milyon kilometre arkasından, Sana yardım edeceğiz, Frank, dedi.

Utanmamış gibi görünmeye çalışıyordum, ama yüzünüz kıpkırmızı olduğunda bunu başarmak biraz zordur. Kızınızı arayacağız, Bay Garcia. Polislerin bazı prensiplerinin olmasının bir nedene dayandığını açıklamak istemiştım sadece. Kayıp olduğu düşünülen kişilerin çoğu aslında kayıp değildir. Er geç telefon ederler ya da ortaya çıkarlar ve herkesin başını derde soktukları için de utanırlar. Anladınız mı?

Frank pek mutlu görünmüyordu.

Nerede koşacağını biliyor muydunuz?

Tepelerde, Hollywood'da bir yerlerde. Bayan Acuna onun Jungle Juice'a, şu meyve suyu satılan küçük yerlerden birine gideceğini söylemişti. Her zaman gider, bir şeyler içermiş. Hatta Bayan Acuna'ya da getirmeyi teklif edermiş.

Jungle Juice. Tamam, oradan başlayabiliriz. Kaç tane Jungle Juice olabilir ki?

Frank o anda biraz rahatlamışa benziyordu. Tekrar nefes ala-biliyormuş gibiydi. Bunu takdir ediyorum, Bay Cole. Bu işin bana kaça mal olacağının umurumda bile olmadığını bilmenizi istiyorum. Ne kadar istediğinizi bana söyleyin ve o rakamı alın.

Joe, Hiçbir şey, dedi.

Garcia ellerini salladı. Olamaz, Joe. Haydi!

Hiçbir şey, Frank.

Havuza baktım. Frank Garcia'nın parasından biraz almak fena olmazdı aslında.

Garcia yine Joe'nun koluna dokundu. Sen iyi bir çocuksun, Joe. Daima iyiydin. Joe'nun kolunu tutarken bana baktı. Joe'nun polislik yaptığı günlerden beri birbirimizi tanınız. Joe ve Karen'ım görüşmeye başlamışlardı. Günün birinde, bu çocuğun ailemizin bir parçası olmasını diliyordum.

Joe, Bu uzun zaman önceydi, dedi. O kadar alçak sesle konuşmuştu ki söylediklerini zar zor duydum.

Gülümsedim. Joe, bana bundan hiç bahsetmemiştin.

Siyah camları güneşi yansıtan Joe bana doğru döndü. Kes.

Daha da kocaman gülümsedim ve başımı salladım. şu Joe. İnsan her gün yeni bir şey öğreniyor.

İlk kl zerrecikleri etrafımızda dönmeye, ellerine bacaklarına konmaya başlayınca, yaşlı adam başını kaldırıp gökyüzüne baktı. şu rezalete bak. Lanet olası gökyüzü eriyor.

Kalın belli kadın bizi Frank Garcia'nın evinin serinliğinden geçirerek dışan çıkarttı. Joe'nun kırmızı Cherokee'si, kaldıranın ke-nanndaki bir karaağacın gölgesine park edilmişti. Benim arabam da hemen onun arkasındaydı. Araba yolu boyunca, sokağa çıkana kadar konuşmadan yürüdükten sonra Joe, Geldiğin için teşekkür ederim, dedi.

Pazar gününü geçirmenin daha berbat yollar da var sanırım. şu anda o kahrolası kanepeyle boğuşuyor olabilirdim.

Pike'ın gözlükleri bana döndü. Bu olayı çözelim, o kanepeyi ben taşınm.

Dostlar...

Arabamı yerinde bırakıp Pike'ın cipine atladım ve Karen Garcia'yı bulmaya gittik.

2

Frank Garcia, kızının adını, adresini, telefon numarasını, Karen'ın arabasının tarifini (kırmızı bir Mazda RX-7) ve plaka numarasını (4KBL772) san kğda

yazmış, muhtemelen Frank'ın yemek masasında bir şeye gülerken çekilmiş fotoğrafını da arkasına eklemişti. Harika bir teni ve gür siyah saçlarına uyan parlak, beyaz bir gülümsemesi vardı. Mutlu görünüyordu.

Joe bir pencerenin arkasından uzaktaki bir şeye bakarmış gibi dikkatle baktı fotoğrafa.

Güzelmiş, dedim.

Evet, öyledir.

Onunla ne zaman görüşmeye başlamıştın? Beni tanımadan önce mi?

Joe'nun bakışları fotoğraftan ayrılmamıştı. Seni tanıyordum ve o zamanlar hâlâ polistim.

Joe'nun o zamanlar biriyle çıktığını hatırlıyordum, ama şimdi olduğu gibi, o günlerde de ilişkilerin biri diğerinden daha önemli değildi. Bu kızla yakın olduğunu sanıyorum.

Joe başıyla onayladı.

Peki sonra ne oldu?

Pike fotoğrafı uzattı. Kalbini kırdım.

Ah. Bazen meraklanmak berbat bir fikirdir.

Birkaç yıl sonra da evlenip New York'a taşındı. Evliliği yürümedi ve buraya döndü.

Pike'ın cep telefonundan Karen Garcia'nın numarasını aradım. Karen yanıt vermeyince, kendimi telesekretere tanıttım ve bu mesajı alırsa, aramasını istedim. Frank Bayan Acuna'nın telefon numarasını da vermişti. Karen'dan sonra, koşmak için nereye gittiğini sormak amacıyla Bayan Acuna'yı aradım. Rüzgâr havayı statik elektrikle doldurduğu için, Bayan Acuna'nın sesi fokurdayan yağ gibi geliyordu, ama, yanıtın hayır olduğunu anlayabilmişim. Karen eve gelmiş, sonra da siz onu görmeden çıkmış olabilir mi, Bayan Acuna? Belki eve dönüp ancak duş alacak kadar kalmış ve ar-kadaşlarıyla buluşmaya gitmiştir.

Dünden mi bahsediyorsunuz?

Evet, bayan. Dün koştuktan sonra.

Ah, hayır. Biz merdivenlerin hemen yanındaki dairede oturuyoruz. Karen da tam üstümüzde. Machaca yı almaya gelmeyince o kadar endişelendim ki. Babası machaca 'ya bayılır. Karen ona hep bir tabak götürür. Yukan tekrar çıktığımda, Karen hâlâ gelmemişti.

Joe'ya baktım. Karen'ı sık sık görür müsünüz, Bayan Acuna? Şundan bundan sohbet eder misiniz?

Ah, evet. O kadar tatlı bir kızdır ki. Ailesiyle o doğmadan önce tanışmıştım.

Size kocasıyla barışacağından falan bahsetmiş miydi hiç?

Pike bana baktı.

Hayır. Oh, hayır, öyle bir şey söylememişti. Ondan 'pis herif diye bahsederdi. Herif hâlâ orada. Orası. New York.

Pike'a bakarak başımı salladım. Pike pencereye döndü.

Ya diğer erkek arkadaşları?

Genç adamlarla görüşüyordu. Birkaç kişiyle. Çok güzeldir.

Peki, teşekkürler, Bayan Acuna. Büyük ihtimalle daha sonra uğ-ranm.

Karen eve gelirse, lütfen babasını aramasını söyler misiniz?

Kendim aranm.

Görüşmeyi bitirdikten sonra Pike'a baktım. Arkadaşlarıyla birlikte olabilir. Las Vegas'a gitmiş olabilir ya da bütün geceyi dans ederek geçirmiş ve bir adamla sabahlamış olabilir.

Olabilir, ama Frank endişeli ve bu yükü taşımasına yardım edecek birine ihtiyacı var.

Sen bu insanlarla gerçekten yakınmışsın.

Pike tekrar pencereden dışarıyı seyretmeye koyuldu. Onun ağzından laf almak, kerpetenle diş çekmeye benzer.

Bilinmeyen numaralardaki operatör iki Jungle Juice olduğunu, orijinalinin Melrose, Batı Hollywood'da, diğerininse Universal City Barham'da olduğunu söyledi. Batı Hollywood daha yakın olduğu için önce oraya gittik. Dedektiflik mesleği, minimum çabayla maksimum ilerleme kaydetmek olarak tanımlanabilir.

Gittiğimiz ilk Jungle Juice'un kadrosu, mavi saçlı, kollarında İrlanda dövmeleleri olan sıska bir çocukla sarı boyalı kısacık saçlı, kısa boylu bir kız ve yerel Genç Cumhuriyetçiler Derneği'nin yöneticisi olabilecekmış gibi görünen otuz yaşlannda bir adamdan ibaretti. Bir gün önce Karen'ın oraya uğramış olabileceği saatlerde üçü de görev başındaydı, ama fotoğrafını gösterdiğimizde hiçbirini onu hatırlamadı. Boyalı sarışın her hafta sonu çalıştığını ve eğer süjekli gelseydi, Karen'ı hatırlayacağını söyledi. Ben de ona inandım.

Kuzeydeki ikinci Jungle Juice'a doğru yol alırken Santa Anas şiddetini artırmaya başladı. Rüzgârdan nasibini en çok alan, dev dinozorların boyunları kadar savunmasız olan uzun palmiye ağaçla-nydı. Rüzgâr ağaçların taç yapraklarının altındaki ölü yaprak kümelerini koparıp sokaklara, bahçelere ve arabaların üzerine atıyordu.

Öğlene birkaç dakika kala, Universal Stüdyolan'nın hemen güneyinde kalan ikinci Jungle Juice'a vardık. Dağların eteklerine paralel olarak uzanan, mağazalarla dolu ince uzun alışveriş merkezi fırtınaya rağmen pazar günü alışverişe çıkanlarla ve Univer-sal City'yi görmeye gelen turistlerle iyice kalabalıklaşmıştı.

Pike'la birlikte tezgâha ulaşana kadar sırada bekledikten sonra Karen'ın fotoğrafını gösterdik. Kasanın başındaki sevimli, parlak bir gülümsemeye sahip çikolata renkli kız Karen'ı hemen tanıdı. Tabii, devamlı gelir. Koştuktan sonra meyve suyu içer.

Pike, Dün burada mıydı? diye sordu.

Kız bilmediği için Ronnie adındaki uzun boylu siyahi çocuğa seslendi. Yaklaşık bir doksan boylarında yakışıklı, bir tuvalet kâğıdı reklamında altı saniye boy göstermiş bir çocuktur. Ah, evet. Koşudan sonra buraya gelir. Adı Karen.

Dün gelmiş miydi?

Ronnie yan yan bana bakıyordu. İyi mi?

'Yalnızca dün burada olup olmadığını öğrenmek istiyorum.

Yan bakışların yerini şimdi kınışmış bir alın almış, bakışlar Pike'a kayarken, kuşkular artmıştı. Neler oluyor?

Ronnie'ye kimliğini gösterdiğimde ona da yan yan baktı.

Adınız gerçekten Elvis mi?

Pike beni iterek önüme geçip tezgâha yaslandı. Joe'dan belki iki buçuk santim daha uzun olan Ronnie ürkererek hemen geri çekildi. Joe, Dün buraya geldi mi, gelmedi mi? dedi. Sesi o kadar alçaktı ki zor duyulmuştu.

Gözleri büyüyen Ronnie başını salladı. Dün gelmedi. Ben burası sabah açıldığında işe başlıyorum ve akşam altıya kadar çalışıyorum. Dün görmedim. Onunla sürekli olarak koşmaktan bahsettiğimiz için burada olsaydı bilirdim. Ben de koşuyorum.

Nerede koştuğunu biliyor musun?

Tabii. Arabasını burada park edip tepedeki şu doğal su rezervine kadar koşar. Barham'ı ve tepeleri gösterdi. Yerleşim bölgesinden geçen Hollywood Gölü Yolu kıvrılarak rezervin bulunduğu yere doğru gidiyordu.

Kız, Dün arabayla buradan geçerken onu gördüğümünden eminim. Şey, küçük kırmızı bir araba. Onu görmedim, ama arabayı gördüm, dedi.

Ronnie, Olamaz, dedi. Karen koşuktan sonra buraya gelir. Ama dün gelmedi. Sanki Karen koşmaya gelmiş ama onu görmek için dükkâna uğramadığı için hayal kınkılığına uğramış gibiydi. Olamaz.

Onlara teşekkür edip dükkândan çıkarak otoparka gittik.

Eh, bu da bir şey, dedim. Koşmak için geliyor, ama alışkanlığı olan meyve suyunu içmek için dükkâna girmiyor.

Yola kadar yürüyen Pike dönüp otoparka baktı. Küçük otoparkta hiç kırmızı Mazda yoktu.

Pike, Koşmuş, sonra da aklına bir şey gelmiş olabilir. Ya da meyve suyu içmeye zamanı yoktu. Belki biriyle buluşup başka bir şey yapacaklardı.

Evet. Farklı bir meyve suyu içmek için arkadaşının takıldığı mekâna gitmek gibi mesela.

Pike bana baktı.

Özür dilerim.

Bakışları tepeye kaydı. Belki de haklısındır. Eğer su rezervine kadar koşuyorsa, büyük bir olasılıkla Hollywood Gölü'nden yuka-n çıkmıştır. Oraya çıkalım.

Hollywood Gölü yolunu izlerken otuzlu ve kırklı yıllarda inşa edilen, sonra da yetmişlerde ve seksenlerde esaslı tadilattan geçirilerek, çağdaş kartal yuvalanna, post-modern karabasanlara, çiftlik tarzı evlere dönüştürülmüş şık ve pahalı evlerin önünden geçtik. Los Angeles'ın diğer semtlerinde olduğu gibi, buradaki evlerde de değişimin enerjisi göze çarpıyordu. Sanki bugün burada olan evler, yarın evrim geçirerek başka bir şeye dönüşebilecekmiş gibiydi... daha berbat hale gelebilecek şeyler, genellikle daha iyi hale dönüşüyordu. Arsızlık olarak nitelendirilebilecek bu değişim arzusu, iyimserlikten çok cesaret gerektiriyordu. Sonuçları beni sıklıkla ürkütse de ben en çok cesarete hayranlık duyanım. Ne de olsa Los Angeles'a gelen insanlar değişim peşindedir. Diğerleriye yaşadıkları kentlerden ayrılmazlar.

Yol zikzaklar çizerek tepeye ulaştıktan sonra, evlerin, sert rüzgârla zangırdayan ve sallanan yaşlı meşe ağaçlarının önünden geçerken hafif kıvrımlar yapmaya başladı. Sokaklar dökülen yapraklar, kırılan dallar ve eski alışveriş torbalanıyla doluydu. Tepeye ulaştığımızda su rezervinin bulunduğu yere yöneldik. Rüzgâr durmadan yön değiştiriyor, havayı iyice bulandırıyor. Kırmızı Maz-da'yı görmedik... Karen Garcia'ya benzeyen birini de. Zaten böyle bir şeyi beklemiyorduk. Tepeye çıktığımız o ana kadar çok da endişeli değildim doğrusu. Karen geceyi her nerede geçirdiyse, orada uyanmıştı, kısa bir süre sonra ya evine gidecek ya da mesajlarını kontrol ettikten sonra ihtiyacı olanı sağlamak için babasını arayacaktı. Tek çocuk olmanın verdiği sıkıntılardan biriydi bu.

Tepeden aşağı inen yolun yansını aldığımızda, bir sonraki adımımızın ne olması gerektiğine karar vermeye çalışırken, sırtında bir çanta ve sırt yatağıyla yan yollardan birinden çıkarak ağır adımlarla tepeden aşağı inmeye hazırlanan evsiz bir adamla karşılaştık. Otuzlu yaşlarının ortalarında olan adam güneşten yanmıştı.

Kenara çek, dedim.

Pike yavaşlayınca adam durup dikkatle bize baktı. Gözleri kan çanağı gibiydi, rüzgâra karşı vücudunun kokusu insanın burnuna çarpıyordu. Adam, Ben iş arayan usta bir marangozum ve hiçbir iş önemsiz değildir, dedi. Para veya kitap karşılığında çalışırım. Bu sözleri hafif bir kibirle söyleyen adam büyük bir olasılıkla ne marangozdu ne de iş arıyordu.

Pike adama Karen'in fotoğrafını uzattı. Bu kadını gördün mü?

Hayır. Üzgünüm. Her sözcüğü gayet belirgin bir biçimde telaffuz ediyordu.

Dün sabah buralarda koşmuş. Üzerinde gri şort ve mavi bir üst varmış. Adam öne eğilerek fotoğrafı daha yakından inceledi. Siyah atkuyruklu. Pike, Olabilir, dedi.

Kendisini engelleyebilecek tüm güçlerle mücadele ederek tepeye tırmanıyordu. Arkasından gelen büyük bir araç yanına gelip yavaşladı, sonra

da hızla uzaklaştı. Ben o anda Dave Matthews'u dinliyordum. Kemerinde bir Sony Diskman asılıydı, kulaklık da boynunda sallanıyordu.

Nasıl bir araçtı? diye sordum.

Adam bir adım geri atıp Pike'ın Cherokee'sine baktı.

Buydu.

Bunun gibi kırmızı bir cip miydi?

Omuzlarını silkti. Bence buydu, ama başka bir araç da olabilir.

Pike'ın ağzının kenan kıvnldı. Yıllardır onu tanıdığım halde gülümsediğini hiç görmedim, ancak zaman zaman ağzının kenan böyle kıvnılır. Pike bunun için bile bayağı bir çaba sarf eder.

Sürücüyü gördün mü? dedim.

Adam Pike'ı gösterdi. Oydu.

Pike içini çekip başını çevirdi.

Evsiz adam bize umutsuzca baktı. Dikkatli bir usta için iş var mı? Boşum, anlıyor musunuz?

Adama on dolar verdim. Adın nedir?

Edward Deege. Usta Marangoz.

Peki, Edward, teşekkürler.

Hiçbir iş önemsiz değildir.

Hey, Edward. Seninle yine konuşmak isteriz. Buralarda mı oluyorsun?

Ben yaşamın oradan oraya sürüklediği kâğıt bir bardaktan başka bir şey değilim ki. Evet, su rezervini seviyorum. Beni genellikle buralarda bulabilirsiniz.

Tamam, Edward, teşekkürler.

Edward Deege Pike'a bir süre daha dikkatle baktıktan sonra rahatsız olmuş gibi geriledi. Öfkeni serbest bırak, dostum. Öfke insanı öldürür.

Pike gazladı.

Sence gerçekten bir şey görmüş müdür, yoksa bizimle dalga mı geçiyordu? diye sordum.

Atkuyruğu konusunda haklıydı. Belki de bir cip görmüştür.

Hollywood Gölü yolunu izleyerek Barham'a geldiğimizde sola dönerken, Pike, Elvis, dedi.

Karen Garcia'nın kırmızı Mazda'sı Barham'ın bu tarafındaki bir çiçekçinin arkasında, hemen Jungle Juice'un karşısında park edilmişti. Jungle Juice yolun karşısındaki binanın arkasında kaldığı için, oradayken arabayı görememiştik. Tepeden aşağı inene kadar da arabayı fark etmemiştik ve şimdi, .içimden keşke orada olmasaydı diyordum.

Pike otoparka girdi, arabadan indik. Mazda'nın motorunun soğuk olması arabanın uzun süredir orada olduğunu gösteriyordu.

Bütün gece buradaymış.

Pike başıyla beni onayladı.

Bu da eğer Karen koşmaya gittiye, aşağı inmemiş olduğu anlamına gelir. Başımı kaldııp tepeye baktım.

Pike, Ya da arabayı buraya o bırakmadı, dedi.

Ben, Koşarken bir adamla tanışıyor ve adamın arabasına biniyorlar. Büyük bir olasılıkla da birazdan arabasını almaya gelecektir, dediğimde ikimiz de buna inanmamıştık.

Çiçekçidekilere herhangi bir şey görüp görmediklerini sorduk ama, görmemişlerdi. Alışveriş merkezindeki dükkân sahipleriyle çalışanlara çoğuna da sorduk, ama hepsi de görmediklerini söylediler. Bunun Karen'in iyi olduğunun göstergesi olmasını diledimse de, içimden bir ses öyle olmadığını söylüyordu.

3

Karen Garcia babasının parasıyla canının istediği her yerde yaşayabilirdi, ama o Silver Lake civarında, Latin kökenli ailelerin tercih ettiği bir bölgede, orta halli bir apartmanda yaşamayı tercih etmişti. Birinin müzik setinde Gipsy Kings çalışıyordu; havada güçlü ve taze bir kırmızı biber ve kişniş kokusu vardı. Çocuklar çimenlerde oynuyorlar, birkaç kişi gülererek sıcak dalgasından bahsediyordu. Etrafımızdaki Jacaranda ve palmye ağaçları, sinirli bir kedinin kuyruğu gibi sallanıyorlardı, ama bu bölgede dökülmüş yapraklar ve dallar göze çarpmıyordu. Bence yaşadığınız mahalleyi önemzerseniz, belediyeyi beklemeden pislikleri temizlersiniz.

Pike'in cipini bir yangın musluğunun yanma park edip, elde boyanmış toprak saksılardan glayöllerin taşıdığı avluya girdik. Pike Ma-risol Acuna'ya ait 3 numaralı dairenin kapısına gelmedi. Bayan Acuna'dan, Karen'in dairesinin ikinci katta olduğunu öğrenmiştik.

Giriş katındaki dairenin kapısını ellili yaşların sonlarında şişman bir kadın açtı. Siz Bay Cole müsünüz?

Evet, bayan. Bayan Acuna?

Kadın basamakları tırmanmaya başlamış olan Pike'a baktı. Karen eve gelmedi. Anahtarları alayım da, sizi içeri sokayım.

Frank bize anahtar verdi, bayan. Siz burada bekleyin.

Kadın tekrar Pike'a baktığında kaşlarının arasında bir çizgi belirdi. Benim yukan çıkmamı neden istemiyorsunuz? İçeride kötü bir şey olmuş olabilir mi?

Hayır, bayan. Ama Karen gelirse, evde iki yabancıyla karşılaşmasını istemiyorum. Siz burada kalıp etrafa göz kulak olun. Karen biz yukarıdayken gelirse, olanları anlatıp onu yukarı çıkarabilirsiniz. Ne kadar hoş, ne kadar harika bir yalandı...

Pike beni beklememişti. Karen'in kapısı açıldı.

Bayan Acuna'ya son kez gülümsedikten sonra basamakları üçer üçer tırmanarak Joe'nun arkasından Karen'in dairesine girdim. Joe durmam için parmağını kaldırıp, sağ elinde gevşekçe tuttuğu silahıyla salonun ortasına

geldi. Pike namlusu dört inçlik Colt Python 357 Magnum kullanır ve ateş ettiğinizde açığa çıkan çok güçlü enerji nedeniyle bu kalibrede bir kurşun bir motor bloğunu bile delip geçebilir.

Pike kısa koridordan evin tek yatak odasına girdi ve hemen çıktı. Python ortadan kaybolmuştu.

Temiz.

Bazen yalnızca başınızı sallamanız gerekebilir.

Paranoyak kelimesini kodlayabilir miyiz?

Karen Garcia'nın dairesi, ödediği kiradan çok daha pahalı eşyalarla döşenmişti. Salonda gergin deri bir kanepeyle ona uyan iki koltuk göze çarpıyordu. Kanatlı pencerenin altına, Karen oturduğunda sokağı görebileceği şekilde modern bir masa yerleştirilmişti; masanın üzerinde psikoloji kitapları, Tami Hoag'un üç romanı ve telesekreterli bir telefon duruyordu. Kırmızı mesaj ışığı yanıp sönüyordu. Pencerenin yanına Karen'ın başında aptal bir taç, elinde bir şarap kadehiyle çekilip çerçevelenmiş fotoğrafı asılmıştı. Ayakları çıplaktı ve gülümsüyordu.

Mesajları mı istersin, evin geri kalanını mı? diye sordum.

Evin geri kalanını.

Benim bıraktığım mesajla, Martin adında bir adamın mesajının dışında, mesajların çoğu Karen'ın babasındandı. İspanyol aksanlı Martin'in ses tonu yumuşaktı. Mesajları dinledikten sonra çekmeceleri karıştırırken bir telefon fihristi buldum. Fihristi Frank'e götürüp, adları geçen kişiler arasında tanıdıkları olup olmadığını öğrenebilirdik. Karen'ın nerede olduğunu bilen birini bulabilmek için gerekirse hepsini teker teker arayabilirdik.

Pike yatak odasından geldi. Pantolonu yatağın üzerinde, sandaletleri yerde. Diş fırçası da hâlâ banyoda. Gittiği yerde kalmayı planlamamış. Gece kalmayı düşünürsen, diş fırçasını da yanına alırsın. Eve geleceksen almazsın.

Tamam. Koşu kıyafetlerini giyip çıktı, geldiğinde giymek için de bunları ortada bıraktı.

Ben de öyle olduğunu tahmin ediyorum.

Herhangi bir not gördün mü ya da programını yazdığı bir takvim falan?

Pike yanıt vermek yerine yine bir parmağını kaldırarak üç hızlı adımda kapıya gitti. Biri geliyor.

Bayan Acuna'dır.

Hayır, daha iri biri.

Pike ve ben kapının iki yanına yerleştik. Al yanaklı gri takım elbiseli bir adam kapıyı açtı. Arkasında üniformalı iki polis memuru duruyordu. Bizi gördüğünde gözleri büyüyen adamın eli ceketinin altına gitti. Polis! Kapıdan uzaklaşıp salonun ortasına gidin. Hemen!

Üniformalılar kendi silahlarını çekerlerken, ceketin altından Los Angeles Emniyet Müdürlüğü'nde standart olarak kullanılan bir Beretta çıktı. Avludaki Bayan Acuna bağırarak bir şeyler söyledi ama kimse ona aldınş etmedi.

Sakin olun. Biz babası Frank Garcia için çalışıyoruz, dedim.

Dedektif silahını bize doğrultmuş, arkasındaki iki üniformalı da onun başının üzerinden bize nişan almışlardı. Daha genç olan üniformalının gözleri bir Pekin köpeği gibi pörtlekti. Dedektifin yerinde ben olsaydım, o pörtlek gözlerden, benden korktuğundan daha çok korkardım.

Dedektif, Kapının yanından uzaklaşıp salonun ortasına gidin. Ellerinizi vücudunuzdan uzakta tutun, diye bağırdı.

Dediğini yaptık. Dedektif ayağının ucuyla kapıyı itip içeri girdi. İki üniformalı da iki yanımızda yerlerini aldılar.

Benim adım Cole. Özel dedektifiz. Karen Garcia'nın babası Frank Garcia için çalışıyoruz.

Kapa çeneni.

Lisansım cüzdanımda. Babası bizi birkaç saat önce tuttu. Onu arayın. Aşağı katta oturan kadına sorun.

Kapa çeneni ve ellerini görebileceğim bir yerde tut!

Dedektif üniformalılardan birine kadını görmesini söyledikten sonra yanıma gelip cüzdanımı çıkardı ve lisansıma baktı. Adam benden daha gergindi, nedenini merak etmişim. Belki de gömleğimden hoşlanmamıştı.

Cüzdanımı alarak telefonun yanına gitti. Gözlerini üzerimden ayırmadan numaralan taşladıktan sonra ağzının içinde anlayamadığım bir şeyler geveledi.

Babasının isteği doğrultusunda, bize verdiği anahtarla eve girdik. Sakin olur musun? dedim.

Üniformalı geri geldi. Hey, Holstein, tamamdır. Kadın Bay Garcia'nın arayıp geleceklerini bildirdiğini söyledi.

Holstein başını sallayarak üniformalıyı onayladıysa da hâlâ gergindi.

Ellerimizi indirebilir miyiz artık, yoksa koltuklarımızın altını görmeye devam etmek mi istiyorsun?

Tabii ukala herif. Rahatlayabilirsin de. Biz bir süre burada olacağız.

Pike'la ellerimizi indirdik. Sanırım Frank'in ortalığı ayağa kaldırması sayesinde Hollywood işe el koymuştu.

Sizin bu işle ilgilenmenize şaşırdım. Karen yalnızca dünden beri kayıp.

Holstein o ifadeden yoksun polis bakışlarıyla beni süzüp Karen Garcia'nın masasının kenanna oturdu.

Artık değil. Karen'in cesedi yaklaşık bir saat önce Hollywood Gölünde bulundu.

Nefesim kesildi. Joe kaskatı kesilmişti; belki o anda bir milim kt-pırdamış olabilirdi, ama öyle olduysa bile ben fark edememişim.

Holstein, emin misin? diye sordum.

Avludan polislere özgü o farklı ritimle konuşan yeni seslerin geldiği duyuldu. Bayan Acuna da aşağıda bekliyordu.

Karen Garcia'nın deri kanepesine oturup fotoğrafına baktım.

Joe?

Joe yanıt vermedi.

Joe?

NİSAN, ISLANDER PALMS MOTELİ'NDEN ÜÇ AY ÖNCE

Karen Garcia, UCLA 'de birinci sınıf öğrencisiyim. Çocuk gelişimi üzerine eğitim alıyorum, yarım gün de bir çocuk yuvasında çalışıyorum, dedi.

Pike'tan neredeyse otuz santim kısaydı. Pike kendisine sürekli olarak bir adım geride durması gerektiğini hatırlatıyordu, insanlara çokyaklaşmak-gi-bi bir alışkanlığı olduğu, bunun da insanları rahatsız ettiği konusunda uyarılmıştı. Biraz geriledi. Karen küçük çocuklardan birine, Daniel, diğerlerinin yanından ayrılma, lütfen. Ben polis memuruyla konuşmak zorundayım, dedi.

Ağzıyla uçak motorlarının sesini andıran bir ses çıkaran Daniel koşarak diğerlerine katıldı. Los Angeles Emniyet Müdürlüğü 'nde devriye polisi olarak çalışan memur Joe Pike not defterine, yuvada Bayan Garcia'yla, kıvrıkcık saçlı, uzun boylu, zayıf yuvarlak gözlüklü Joshua adındaki yardımcı öğretmenin gözetiminde, yaşları üç ila beş arasında değişen on bir çocuğun bulunduğunu not etmişti bile. Joshua biraz gergin görünüyordu, ama Memur Pike insanların polislerle konuşurlarken genellikle biraz gerildiklerini öğrenmişti. Bu gerginlik genellikle özel bir anlam taşımazdı.

Los Angeles Emniyet Müdürlüğü bünyesindeki Ram-part Şubesi'nin sorumluluk alanında kalan Wilshire'in güneyindeki gölün yanında bulunan MacArthur Park'ta çocuklar etraflarını sarmışlardı. Hava sıcaktı ve gökyüzü sisten neredeyse bembeyaz görünüyordu. Terden sıırılsıklam olmuş lacivert üniforması Pike'ın güneşin sıcaklığını daha da çok hissetmesine neden oluyordu. Park, pusetlerini iten, kaydıraklarda ve salıncaklarda okul öncesi çocuklarıyla oynayan kadınlarla doluydu. Evsizler çimenlerde uyuyorlardı, işsiz, ancak, muhtemelen zararsız gençler, olası bir çocuk tacizcisini ihbar eden kadınla görüşmek amacıyla parka gelen polis arabasının otoparka girdiğini görünce sıvışmışlardı. Şikâyetle bulunmak için 911'i arayan kadın Karen Garcia ydı.

Pike, Adamı şu anda görebiliyor musunuz? diye sordu.

Hayır, göremiyorum. Otoparkın yanındaki tuğladan yapılmış tuvaletleri gösterdi. Ona dikkatle baktığımızı görünce, siz gelmeden önce şuradaki tuvaletlerin arka tarafına gitti.

O zamandan beri de görmedim. Elinde teleobjektifti bir fotoğraf makinesi vardı. Çocukların fotoğraflarını çektiğinden eminim. Yalnızca benimkileri değil, çocuklarmki-leri de çekiyordu.

Pike notlar alıyordu. Şüpheli şahıs Karen 'ın telefona gittiğini gördüyse, epey zaman önce oradan ayrılmış olmalıydı. Pike adamı yine de aradı, ama adam gitmişti.

Joshua ne yaptığını sorunca, adam önce uzaklaştı, ama sonra geri geldi. Ben de sizi o zaman aradım.

Pike başını sallayarak Bayan Garcia'yı onaylayan Jos-kua'ya baktı.

Tanım? dedi.

Affedersiniz?

Adam neye benziyordu ?

Karen, Ah, sizden kısa boyluydu. Boyunuz ne kadar? dedi.

Bir doksan.

Çok daha kısaydı. Bir yetmiş, bir yetmiş beş civarında olduğunu söyleyebilirim. İriydi. Ve de şişman. Ama şişman gibi görünmüyordu. Daha çok tombul. Parmakları da kısa ve kalındı.

Pike not aldı. Saçları, gözleri, giysileri, ayırıcı işaretler?

Sarışın. Ama boyalı sarışın. Yani kendi boyamış gibiydi.

Joshua, Saçları uzundu ve dümdüz arkaya taranmıştı. Günümüzde briyantın kullanan kaç kişi kaldı ki? derken sırtımasmdaki amaç belki Pike'ın mizah anlayışını sınamak, belki de kendi endişelerini gidermekti. Pike'ın yanıt vermemesi yüzünden hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

Bayan Garcia, Siyah pantolon, beyaz gömlek ve kahverengi desenli, yelege benzer bir şey giymişti. Elinde de fotoğraf makinesi vardı, dedi. Joshua'nın da kendisine katılması için bekledi. Başka bir şey görebilecek kadar yakınında değildim.

Joshua, Sivilce izleri, dedi.

Bayan Garcia Pike'a yaklaşıp koluna dokundu. Onu bulacak mısınız?

Pike not defterini kapatıp Bayan Garcia 'dan uzaklaştı.

Telsizle bölgede bulunan diğer arabalara bildireceğiz. Onu bulabilirsek, sorgulamaya alacağız.

Bayan Garcia tatmin olmamıştı. Hepsi bu mu?

Hayır. Ayrıca onu öldürene kadar da döveceğiz.

Joshua kararsız bir tavırla Pike'a bakmakla yetindi, ama Karen Garcia düzgün beyaz dişlerini göstererek uzun uzun güldü. Pike onun gülüşünü çok beğenmişti. Korumaya ve hizmet etmeye.

Evet, bayan.

Karen Garcia, Tanrı aşkına bana bayan demenize gerek yok, dedi.

Uçak sesleri çıkaran çocuk uzaklaşmaya kalkışınca Jos-hua çocuğun peşine düştü.

Pike, Elimizden geleni yapacağız, ama onu yine görürseniz hemen arayın, dedi. Bir kart uzattı. İki-adam-altı numaralı arabayla konuştuğunuzu söylersiniz-

Bayan Garcia koyu kahverengi gözleriyle, Pike 'ın gözlüklerinin arkasını görmek istermiş gibi baktı. Pike onun yumuşak bakışlarından da etkilenmişti. Bir arabayla değil, bir insanla konuştuğumu sanıyordum.

Pike, İki-adam-altu İyi günler, bayan, dedi.

Pike ortağının, kliması çalışır halde direksiyonunun başında oyalandığı iki-adam-altıya gitti. Sürücünün yanma oturup copunu kılıfına koydu. Boyundan

bağlı bluz giymiş olan bir grup Honduraslı kızı seyrederken, bir yandan da puro için Woz başını çevirip Pike 'a bakmadı. Kızlar çetelerin kullandıkları birer yemdi. Pike, Şüpheli, fotoğraf makineli bir pedofil. Tanım mevcut, dedi.

Ortağı, Ne olmuş yani? dedi.

Olayla ilgileneceğiz.

Sen ilgilenebilirsin. Sert, biraz da alıngan bir tavır...

Sen emekli mi oluyorsun?

Wozniak dişlerini sıktı. Bir kez başını salladı.

Öyleyse bu olayda beraberiz.

Wozniak bir an Pike'a bakıp içini çekti. Rahatlamışa benziyordu. Kabul etmiş gibiydi. Adam teşhirci miymiş?

Fotoğraf meraklısı.

Pike Wozniak'a adamın tanımını verdikten sonra Bayan Garcia'nın anlattıklarını aktanırken, Wozniak bir el hareketiyle onu susturdu. Tamam, tamam. Adamı tanıyorum. Lennie DeVille. Kahrolası sapıklardan biri. Kafasına bir kurşun yese iyi olur.

Nerede yaşadığını biliyor musun?

Wozniak pencereden dışarıya bakıyor, göldeki çarklı gemileri seyrediyordu. Onun gibi pislikler sürekli hareket halindedirler. Motellerde, pansiyonlarda yaşarlar, mümkün olduğunda da kiralık bir eve yerleşirler. Wozniak purosundan derin bir nefes çekip, camını, purosunu dışarı atabilecek kadar araladı. Araştırmam. Bakışları Pike'ın arkasını kaydı. Yine ne var?

Pike dönünce, Bayan Garcia'nın arabaya doğru geldiğini gördü.

Karen Garcia polis memurunun arabasına gitmesini izlerken, gözlerini dar üniforma pantolonun altında hareket eden kışından alamamıştı. Yantk kollan kaslıydı, ancak, aşırı değildi. Saçları kısa ve gür, yüzü ince ve yakışıklıydı.

Joshua, Dilini içeri soksan iyi edersin, dedi.

Karen kızardığını hissetti. O kadar belli oluyor mu?

Hı-hı. Maria, sana yardım edeyim, tatlım. Joshua ayakkabılarının bağı çözülmüş olan çocuğa yardım etmek için çömeldi. Yuvanın minibüsü gelmek üzere olduğu için parktan çıkıp, yolun karşı tarafına geçmeleri gerekiyordu.

Karen kendisini genç polis memuruna bakmaktan alamıyordu bir türlü. Duruşu, davranışları hoşuna gitmiş, yanında dururken midesi hop etmişti. Polisi ciddi endişelerle aramış olmasına rağmen, Pike geldiğinde dikkatini anlatmak istediklerine vermekte zorlanmıştı. Karen 'dan büyüktü, ama yirmili yaşların sonlarından daha yaşlı olamazdı. Karen onun kendisini çocuk olarak görüp görmediğini merak ediyordu. Üniversiteye gittiğini söylemişti ona, yoksa söylememiş miydi?Beyninin içinde dönüp duran düşünceler gülümsemesinin iyice artmasına neden oldu.

Joshua gözlerini devirerek, Karen, lütfen, çocukların önünde olmaz! dedi.

Karen bir kakhaha atıp Joshuayı itti.

Pike 'ın arabaya bindiğini gördüğünde, gözlüklerin ardında ne olduğunu görebilmek için içinden yükselen o karşı ko -nulmaz dürtüye yenik düştü. Gözlerini görmek istemiş, görememişti ve şimdi görmek zorunda olduğunu hissediyordu.

Daha önce asla yapmamış olduğu bir şeyle mücadele eden Karen ın nabzı yükselmişti. Biraz sonra iki memur uzaklaşacaklar ve Karen onu bir daha kesinlikle göremeyecekti. Bir anda kendisini, sanki gizemli bir yaratık onu ele geçirmişçesine çılgınca, uzun ve sert adımlarla arabaya doğru yürürken buldu. İki memur, Karen'ın içinde bulundukları arabaya doğru yürümesini seyrediyorlardı. Pike camını indirip ona baktı. Evet, bayan?

Karen Garcia ellerini cama dayayarak eğildi. Bir ricam var.

Pike'ın bakışları karşısında ağzının kuruduğunu hissetti. Kendisini aptal durumuna düşürdüğünün pekâlâ farkındaydı. Lütfen gözlüklerinizi çıkartır mısınız? Gözlerinizi görmek istiyorum.

Yaşlı memur tükürmek istemiş gibi yüzünü buruşturdu; sanki Karen yüzünden bir şey yarım kalmış, o da düş kırıldığına uğramış gibiydi. Of, Tanrı aşkına.

Memur Pike koyu renk camlı gözlüklerini çıkarıp Karen 'a baktı.

Karen nefesinin kesildiğini hissetti. Masmavi gözleri son derece berraktı. Sonora çöllерinin üzerindeki gökyüzünün mavisi gibi... dipsiz bir okyanusun tertemiz mavisi gibi... Pike'ın gözlüklerini indirdiği o ilk anda, o gözlerde acı görmüştü. Sonra acı kaybolmuş, yerini mavilik almıştı.

Karen Garcia, Cuma gecesi benimle sinemaya gitmek ister misin? diye sordu.

Pike epeyce bir kalp atışı süresi boyunca ona sabit bakışlarla bakınca, Karen sözlerin gerçekten ağzından yüksek sesle çıkıp çıkmadığını merak etti. Pike koyu camlı gözlüklerini o inanılmaz gözlerine takıp elini uzattı. Adım Joe. Telefon numaranı alabilir miyim?

Joe dokununca, Karen ürperdi.

4

Kısa bir süre sonra ağızdan ağza yayılan haberle, bütün apartman halkı olayı öğrenmişti. Pike'a kendisini nasıl hissettiğini so'rmak istesem de, bu adamların önünde soramıyordum.

Nasıl ölmüş, Holstein?

Bilmiyorum.

Öldürölmüş mü?

Bilmiyorum, Cole. Buraya gelip, kurbanın dairesini ipuçları bulunana kadar emniyete almamı isteyen bir telefon aidim. Ben de bunu yapıyorum.

Bir şeyler biliyor olmalısın. Kimliğini çabuk saptamışsınız.

Cesedi bulan kişi polisi aramadan önce kimliğine bakmış. Görünüşe göre ceset dünden beri göldeymiş.

Pike, Babasına haber verildi mi? diye sordu.

Holstein önce Pike'ın omzundaki dövmelere, sonra da yüzüne baktı. O...pu çocuğu. Sen Joe Pike'sın.

Pike işten iyi anılarla ayrılmamıştı. Polislerin çoğu ondan hoşlanmıyordu. Nefret edenlerin sayısı da bir iki kişiyle sınırlı değildi.

Babasına haber verildi mi? Ses şimdi daha yumuşak çıkmıştı.

Pike'ın bulunduğu tarafa yürüyüp karşısında durdum. Ka-ren'in babası bizi onu bulmamız için tuttu. Karen bulunduğuna göre ona haber vermek zorundayız.

Holstein kanepeye gidip tüm ağırlığıyla çöktü. Kanepa inledi. Biz burada kalıp ipuçlarını bekleyeceğiz. Sizin neler bildiğinizi öğrenmemizi isteyeceklerdir.

Pike omzuma dokundu. Daha sonra sorabilirler. Gidelim.

Holstein'in eli ceketinin altına gitti. Hiç sanmıyorum.

Ne yapacaksın, Holstein? Bizi vuracak mısın? Lou Poitras bugün çalışıyor mu?

Evet. Kısa bir süre önce Kuzey Hollywood'dan Hollywood Cinayet Masası'na atanan Lou yıllardır en iyi arkadaşlarımdan biriydi.

Ara onu. Poitras ve ben iyi dostuz. İpuçları biz Karen'in babasının yarandayken de bulunabilir. Zaten onunla da görüşmek isteyeceklerdir.

Telefon çaldığında hâlâ tartışıyorduk. Holstein tanınmaması için sesini değiştirmeye çalışarak telefona yanıt verdi. Dinledikten sonra telefonu bana uzatırken etkilenmiş benziyordu. Senin için palavracı, dedi. Nasıl olduğunu bilmiyorum ama, arayan nöbetçi amir.

Telefonu Holstein'in elinden alıp kendimi tanıttım. Sesini tanımadığım bir adam, Bekleyin, dedi.

Hafif İspanyol aksanıyla konuşan bir adam telefona gelerek kendisini Frank'in avukatı Abbot Montoya olarak tanıttı. Bay Cole, Bay Garcia'nın talebi üzerine şu anda, Belediye Meclisi üyesi Maldenado'nun ofisinden bir temsilciyle birlikte Hollywood Şubesi'nde, nöbetçi amirin yanıdayım. Bay Garcia ve Bay Maldenado'nun iyi dost olduklarını biliyorsunuz sanırım?

Hayır. Avukat bu sözleri benim duymam için söylemiyordu. Hollywood Şubesi'ndeki odada bulunanların duymaları için söylüyordu.

Frank Bay Pike'la birlikte cinayet mahalline giderek kızının durumuna tanıklık etmenizi istiyor. Durum. Kısa bir ifade. Sonra da Frank'in evine gidip, Karen'ı... bu benim için de zor, Bay Cole. Ben Karen'in vaftiz babasıyım.

Anlıyorum.

Frank olanlarla ilgili öğrendiğiniz her şeyi bilmek istiyor. Bu iş için para almadığınızı biliyorum. Bununla daha sonra ilgileneceğiz.

İlgilenecek bir şey yok.

Evet, şey, bunu sonra tartışabiliriz. Siz ve Bay Pike bunu yapar mısınız?

Evet, efendim. Tabii polis gitmemize izin verirse.

Vereceklerdir. Sonra da Bay Garcia'yı görmeye gidecek misiniz?

Evet.

Nöbetçi amir Dedektif Holstein'la görüşmek istiyor.

Holstein bir süre dinledikten sonra, Evet, efendim, diyerek telefonu kapattı. Bakışlan düşünceliydi.

Tek bir kelime bile etmeden gidip kapıyı açtı. Su rezervinin batısında. Gölü mühürlüyorlar, ama Teğmen Poitras sizi bekliyor.

Biz çıktık, Holstein kapıyı arkamızdan gürültüyle kapattı.

O öğleden sonra erken saatlerde Hollywood Gölü yoluna bfr kez daha girdik. Üniformalı memurlar hâlâ parkı boşaltıyorlardı. Parktan çıkmakta olan koşuculann ve yürüyüşçülerin yanlarından geçtikten biraz sonra yolun ortasında park edilmiş dört sivil binek araba ve yarım düzine polis arabasıyla karşılaştık. Asya kökenli bir Amerikalı, yanında LOS ANGELES ADLİ TİP yazan beyaz bir steysin arabanın arkasından büyük bîr alet çantası indiriyordu. Adli tıp müfettişi olduğunu tahmin ettiğim adam kapıdan geçip suyun ke-nanna inen patikaya girdiğinde, minyatür bir King Kong'u andıran başka bir polis patikanın kenarına yürüyüp, kollarını kavuşturarak bizi beklemeye başladı. Hayatı boyunca ağırlık kaldırmaktan ötürü o kadar irileşmişti ki ceketinin içinde, kabuğunu yarmaya hazır bir sosise benziyordu.

Salam, Lou, dedim.

Lou Poitras elini uzattı, tokalaştık. Pike'a elini uzatmadı. Onu aradığınızı duydum.

Doğru. Elinizde bir zanlı var mı?

'Yavaş olun. Ben buraya geleli henüz bir saat oldu. Poitras Pike'a baktı.

Kızı tanıdığını duydum. Üzgünüm.

Pike başını salladı.

Oraya gitmek istediğinden emin misin, Pike? Burada arabada bekleyebilirsiniz.

Pike onun yanından geçip kapıdan içeri girdi.

Poitras, Her zamanki geveze Pike, diye homurdandı.

Ağaçların arasından uzanan dar ve dolambaçlı yolu izledik. Tepemizde yaprakların oluşturduğu tente, rüzgâr yüzünden adeta gacırdıyordu, ama altındaki hava sakindi. Kuzeyden gelen küller tentenin arasından süzülüyor, havada uçuşuyordu. Poitras sanki kovalayabileceği sineklermiş gibi eliyle küllere vuruyordu.

Ölüm nedeni ne? diye sordum.

Adli tıp müfettişi biraz önce aşağı indi.

Gördük. Senin tahminin nedir?

Rahatsız olduğu belli olan Poitras başını Pike'a çevirip, sanki onun uzaklaşmasını istemiş gibi adımlarını yavaşlattı. Gayrires-mî olarak, başına isabet eden tek bir kurşun. 22'liğe benziyor ama, 25'lik de olabilir. Olay bu patikada olmuş, sonra da kurban dar geçide düşmüş. Saldın veya tecavüz

belirtisi yok, ama bu yalnızca benim tahminim. Adli tıpta simir örneği alacaklar. Simir. Meni arayacaklardı.

Tanık var mı?

Adamlarım tepedeki evleri ziyaret edip bir şeyler öğrenmeye çalışıyorlar, ama nasıl olduğunu bilirsin.

Su seviyesinden yaklaşık beş metre yukanda kalan patika zaman zaman sık ağaçların arasından geçiyordu. San olay yeri bant-lannın oluşturduğu bariyerle karşılaştığımızda, göle inen yeni geçilmiş patikayı izleyerek kıyıya geldik. Olay yeri orasıydı.

Kurban hemen şurada.

Pike iki adım atıp durdu.

Vücudu mor renkli yabani ada çayı kümelerinin arasında belli belirsiz görünen Karen Garcia dar geçidin dibinde yatıyordu. Sağ kolu arkasına kıvnılmış, sol kolu-dümdüz yana uzanmıştı. Sol bacağı dizinden bükülmüş, sol ayağı sağ bacağının altına girmişti. Yüzünün grimsi bir renk almış olduğunu gördüm. Vücuttan çıkan gazların yol açtığı kötü kokular kasvetli bir hava gibi su hattında asılı kalmıştı. Cesedin etrafında kocaman kurt sinekleri ve yaban arıları uçuşuyordu. Adli tıp müfettişi elindeki klipsli kâğıt altlığıyla hayvanları kovalarken, İspanyol asıllı bir dedektif, Lanet olası et yiyiciler, dedi.

Pike'ın o anda neler hissettiğini tahmin etmem imkânsızdı.

Lastik eldiven giymiş olan adli tıp müfettişi, İspanyol dedektifin gösterdiği bir şeye bakmak için cesedin üstüne eğildi. Tırnaklarının altında kanıt olarak kullanılabilecek bir şey bulunması olasılığına karşı, açıkta kalan elini plastik bir torbanın içine almışlardı. Daha sonra morga götürüldüğünde kontrol edeceklerdi.

Cesedi kim bulmuş?

Yürüyüş yapan iki kişi. Cesedi burada bulup, arabalanndan telefon etmişler. Çocuklar, Kurt Asana'yı tanıyor musunuz?

Adli tıp müfettişi hafifçe elini salladı.

Pike, Kimliğini bu kadar çabuk nasıl saptadınız? diye sordu.

Cesedi bulan salaklar sayesinde. Ehliyeti cebindeymiş. Olay yerine gelen memurlar cesede dokunmazlar. Adli tıp müfettişi gelmeden, hiç kimsenin hiçbir şeye dokunmasına izin verilmez. Böy-lece bir zanlı mahkemeye çıkarıldığında, savunma avukatı beceriksiz polislerin kanıtları bozduğunu öne süremez. Eğer yürüyüşçüler cesedin üzerini aramamış olsalardı, Asana ceplerini boşaltana kadar polisler cesedin kimliğini öğrenemeyeceklerdi.

Poitrás, Hey, Kurt, dedi. Bana yaklaşık ölüm saatini söyleyebilir misin?

Asana Karen'in omuz eklemine kıvırmaya çalışıyordu, ancak, katılaşmış olan eklem dirense de sonunda teslim olacak gibiydi. Katılaşmaya bakılırsa yirmi dört saat olduğunu söyleyebilirim.

Sabah saat dokuz buçukla on arasında buraya koşmaya gelmiş.

Şey, şu anda yalnızca bir tahminde bulunuyorum. Kesin ölüm saatini ancak vücut ısını ölçtükten sonra hesaplayabilirim.

Kutudan madeni bir termometreye bir de neşter alan Asana otların arasına girdi. Pike'la ben başlarımızı çevirdik. Asana karaciğerin ısını ölçecekti. Isıyı ölçtükten sonra bunu dışandaki havanın ısıyla karşılaştırıp cesedin soğumasının ne zaman başladığını saptayacaktı.

Şık takım elbiseli üç adam gölün sahipleriymiş gibi olay yerine geldiğinde, Asana'nın işini bitirmesini bekliyorduk. Lou Poitras adamları engellemek için öne çıktı. Yardımcı olabilir miyim?

Joe Pike arkamdan, Krantz, dedi.

Krantz adındaki adam altın dedektif rozetini Poitras'ın burnuna soktu. Cildi köseleyi andıran uzun boylu, geniş alınlı, uzun çeneli bir adamdı. İşini ciddiye aldığını insanlara göstermek için çenesini ileri uzatmaktan hoşlanan birine benziyordu. Şimdi de çenesini uzatmıştı.

Harvey Krantz, Hırsızlık-Cinayet. Dedektif Stan Watts, Dedektif Jerome Williams. Watts omuzları kaslı, kafası yuvarlak yaşlıca beyaz bir adamdı. Williams siyahiydi ve daha gençti. Siz Teğmen Poitras mısınız?

Evet.

Hollywood Şubesi şu andan itibaren olaydan alınmıştır. Olayı Hırsızlık-Cinayet Masası devralacaktır. Hırsızlık-Cinayet, Los Angeles Emniyet Müdürlüğü'nün seçkin birimlerinden biridir. Şehir merkezindeki Parker Center'da yerleşik birim, şehrin dört bir yanında işlenen cinayetleri çözebilecek kapasitededir, çözmüştür de.

Poitras kımıldamadı. Ciddi olamazsınız.

Bu cinayet herhalde Poitras'ın şimdiye kadar meslek yaşamında karşılaştığı en önemli olaydı ve kolay kolay pes edecek gibi görünmüyordu.

Adamlarını çek, Teğmen. Olay bizim. Krantz rozetini Poitras'ın burnundan çekip çenesini ileri uzattı. Onun kırk yaşlarının ortalarında olduğunu tahmin ettim, ama daha yaşlı da olabilirdi.

Hemen mi?

Hemen.

Poitras bir şey söylemek istermiş gibi ağzını açırsa da, bir adım gerileyip olay yerine doğru döndü. Yüzü boş bir tabak kadar ifadesizdi. Gidiyoruz çocuklar.

Asana'nın yanındaki İspanyol asıllı dedektif Poitras'a baktı. • Ne dedin?

Gidiyoruz. Olayla Hırsızlık-Cinayet ilgilenecek.

Otları karıştırmakta olan İspanyol asıllı dedektifle başka bir dedektif Watts'la Williams'in oraya gitmeleri üzerine kenara çekildiler. Hırsızlık-Cinayet Masası'ndaki adamlar sineklerden pek de rahatsız olmuşa benzemiyorlardı.

Watts ve Williams'a katılmak üzere Poitras'ın yanından geçen Krantz'ın bir anda gözleri büyüdü. Joe Pike!

Pike, Senin gibi korkaktan ne zamandan beri Hırsızlık-Cinayet'e almaya başladılar? dedi.

Krantz'ın suratı kıpkırmızı oldu. Poitras'a ters ters bakarken o kadar yüksek sesle bağırdı ki Asana dönüp ne oluyor diye baktı. Bu adamın kim olduğunu biliyor musun? Olay yerinde ne işi var?

Poitras'ın canı sıkılmışa benziyordu. Kim olduğunu biliyorum. Diğeri de Elvis Cole. Kurbanın babası için çalışıyorlar.

İsa için bile çalışsalar umurumda değil! Onlar buraya ait değiller ve olay yerini resmen görevli olmayanlara açtığın için başın fena derde girecek!

Poitras'ın dudakları belli belirsiz bir gülümsemeyle kıvrıldı. Krantz'la ikisi aynı boydaydılar, ama Krantz sıska, Poitras'sa yüz otuz kiloydu. Bir keresinde Lou Poitras'ın 68 model bir Volkswagen'i ön tarafından kaldırıp, kendi etrafında döndürdüğüne tanık olmuştum. Poitras sakın bir sesle, Nöbetçi amir onlara izin vermemi emretti, Krantz. Ben de emri uyguladım. Kurbanın babasının Belediye Mec-lisi'yle bağlantıları var, Pike da kurbanı şahsen tanıyor.

Krantz onu dinlemiyordu. Hışımınla Poitras'ın yanından geçip Pike'ın yanına gitti. Onu öldürmek istiyormuş gibiydi.

Olay yerine gelmeye cesaret ettiğine inanamıyorum, Pike. Yüzsüzlüğüne inanamıyorum. .

Joe, Geri çekil, dedi. Sesi yine yumuşaktı.

Krantz geri çekilmek yerine Joe'ya daha da yaklaştı. Çekilmezsem ne olur, o...pu çocuğu? Beni de mi vurursun?

Poitras aralanna girip Krantz'ı geri itti. Senin derdin ne, Krantz? Kendine gel.

Krantz'ın ağzı yılan gibi bir gülümsemeyle kıvrıldı. Neler olduğunu merak ettim. Bu adamın sorgulanmasını istiyorum, Teğmen. Pike kurbanı tanıyorsa, ona ne olduğunu da bilebilir.

Öyle bir şey olmayacak, Paçalı Don.

Krantz'ın şimdi neredeyse mor bir renk almış olan yüzünde, çirkin damarlar ağının zonkladığı göze çapıyordu.

Pike'a yaklaştım. Burada bilmem gereken bir şey mi oluyor?

Pike omuz silkti. Önemli değil. Sadece Krantz'ı pataklayacağım.

Krantz'ın morluğu daha da arttı. Seni içeri atacağım, Pike. Seninle merkezde konuşuruz.

Arkamızdan Poitras'ın telsizinden çıt diye bir ses geldi. Poitras duyamadığımız bir şeyler mırıldanıp telsizi Krantz'a uzattı. Şef yardımcısı Mills anıyor.

Krantz telsizi kapı. Ben Harvey Krantz.

Poitras beklemeden bizi geldiğimiz yoldan geri götürdü. Krantz'ı boş verin. Gideceğiniz tek yer Bay Garcia'nın evi. Şef şu anda orada. İhtiyar da sizi soruyormuş.

Pike'la beraber ağaçların arasından geçerek yamaçtan yukarı tırmandık. Polislerden uzaklaşıp, yalnızca ayaklarımızın altında ezilen yaprakların sesleri duyulur olunca, Karen için üzıldüm, Joe, dedim. Pike başını salladı.

Bana neler olduğunu anlatacak mısın?

Hayır.

Hancock Park'a dönüş yolculuğumuz nedense hiç bitmeyecekmiş gibi geldi.

5

Frank Garcia'nın evinin önünde, Los Angeles Polisine ait bir polis arabasıyla birlikte iki sivil dedektif arabası, bir limuzin ve üç de başka araç park edilmişti. Kapıyı yine aynı yaşlı kadın açtı, ama biz eve girmeden, aşağı yukarı Frank'ın yaşlarında İspanyol kökenli bir adam kadının önüne geçip elini uzattı. Çiçek bozuğu yüzü ve kıvrılmış saçları ona sert bir hava verse de sesi yumuşaktı. Bay Cole, Bay Pike, ben Abbot Montoya. Geldiğiniz için teşekkür ederim.

Joe, Frank nasıl? diye sordu.

İyi değil. Doktoru gelmek üzere.

Montoya'nın arkasından bir yerlerden Frank Garcia'nın, Küçük kızım sizin yüzünüzden öldü pis herifler. Evimden defolup gitmenizi istiyorum! diye bağırdığı duyuldu.

Bize bağırıyordu.

Montoya'nın peşine takılıp, daha önce görmediğimiz kemerli muazzam bir salona girdik. Frank'ın bağırdığı yüksek rütbeli iki üniformalı adam, takım elbiseli bir adam ve Nike marka şık bir tenis kıyafeti giymiş yaşlıca bir adam ilahiler okuyan bir kuartet gibi toplaşmışlardı. Frank'ın gözleri birer kırmızı lekeyi andırıyordu. Yüzündeki bütün hatlar ve kırışıklar sanki anlaşılabilir bir şekilde keskin ve acı verici bir şeyle derinden kesilmiş gibiydi. Gözlerinde o kadar büyük bir keder vardı ki ona bakmak insanın içini acıttıyordu.

Şehir Belediye Meclisi üyesi Henry Maldonado polislerden mümkün olduğunca uzak durmaya çalışıyordu, ama Frank ona da bağınyordu. Bana ne kadar yardımcı olduğunu düşünürsek, senin kışını da onlarla beraber dışarı artırmalıyım, Henry! Belki gelecek sefere Ruiz denilen şu herifi desteklerim! Melvin Ruiz ön seçimlerde Maldonado'nun rakibi olmuştu.

Montoya Frank'ın yanına koşarak yatıştırıcı bir ses tonuyla, Lütfen sakın ol, Frank. Biz hallederiz. Bay Pike ve Bay Cole geldi, dedi.

Frank'ın gözleri, Joe'nun, tek çocuğunun öldürülmediğini, bunun gerçek olmadığını, feci bir kâbus olduğunu, bu insanların korkunç bir hata yaptıklarını söylemesini umarmışçasına çaresizce Montoya'nın arkasını görmeye çalışırken, yüzündeki acıyı tarif etmenin imkânı yoktu.

Joe?

Koltuğun yanında çömelmiş olan Joe'nun neler söylediğini duyuyordum.

Onlar aralannda konuşurlarken, Abbot Montoya beni odanın diğer ucuna götürerek adamlarla tanıştırdı. Bay Maldenado, bu Bay Cole. Frank'in yanındaki beyefendi de Bay Pike. Soruşturma sırasında Bay Garcia'yı onların temsil etmelerini istiyoruz.

Sözleri beni şaşırttı. Temsil etmek mi?

Takım elbiseli adam beni önemsemedi. Bir yabancıyı bu soruşturmaya ortak etmek korkunç bir hata olur, Bay Maldenado. Soruşturmanın ayrıntılarından haberdar olursa güvenlik sorunu yaşarız.

Tenis kıyafetli adam da onunla aynı görüşteydi. Bilgi vermek amacıyla memnuniyetle ailelerle çalışınız, Henry, ama yabancı birinin soruşturmaya katılması soruşturmayı engelleyebilir, hatta olaya zarar verebilir.

Takım elbiseli adam, Hırsızlık-Cinayet Masası'nın patronu Yüzbaşı Greg Bishop'tı. Tenis kıyafetli de şef yardımcısı Walter Mills'e aitti. Sanırım pazar sabahı tenis maçındayken çağılmış olmasından ötürü pek memnun değildi.

Gırtlığımı temizledim. Aptallığımı bağışlayın ama, söz konusu olan yabancı ben mi oluyorum burada?

Montoya Frank'e bir bakış atıp sesini alçalttı. Doğru veya yanlış, Frank kızının ölümünden polisleri sorumlu tutuyor. Konuya duyarsız kaldıklarını düşünerek, soruşturmayı kendi temsilcilerinin yürütmelerini ve kendisine bilgi vermelerini istiyor. Bana bu işi Bay Pike'la birlikte sizin yapacağınızı söyledi.

Öyle mi söyledi?

Montoya şaşırmıştı. Yapmayacak mısınız?

Bishop ve Mills beni seyreliyorlardı; bir tavuğu seyreden bir şahin misali, beni değerlendirmeye çalışan iki üniformalı...

Bay Montoya, eğer polis işe katılırsa, sizin için ne yapabileceğimizden emin değilim, dedim.

Bence bu çok açık.

Hayır, efendim değil. Burada bir cinayet soruşturmasından söz ediyoruz. Joe ve ben Los Angeles Polisi'nin yapabileceğinden fazlasını yapabilecek durumda değiliz. Onlar insan gücüne ve teknolojiye sahipler, ayrıca işlerini de iyi yaparlar. Üniformalılar biraz şişindiler, şef yardımcısı da başıboş bir pitbull'dan kurtulmuş gibi rahatladı.

Bishop, Bay Montoya, ben bizzat Bay Garcia'yı ve sizi arayıp soruşturmanın gidişatıyla ilgili bilgi vereceğim. Size evimin telefon numarasını vereyim. Her gün konuşabiliriz, dedi.

Maldenado başını sallayarak bu fikri destekledi. Bence bu mantıklı, Abbot, dediği anda, hizmetçi kadın Krantz'ı salona getirdi. Krantz'ın rahatlamış ya da insana cesaret veren bir hali yoktu; ağır adımlarla Bishop'ın arkasına geçip durdu.

Montoya sanki ikisi de anlamıyorlarmışçasına Belediye Meclîsi üyesinin koluna dokundu. Konu bölümün Bay Garcia'ya bilgi verip vermemesi değil, Henry. Bu bir güven sorunu.

Frank Garcia arkamızdan, Küçük kızım dün ortadan kaybolduğunda polisi aradım, ama onlar parmaklarını bile kıpırdatmadılar. Kızımın nereye gittiğini biliyordum. Onlara nerelere bakmala-n gerektiğini söyledim, ama hayır, onlar hiçbir şey yapamayacak-lannı söylediler. Şimdi benim kızımı öldüreni bulmalan için bu adamlara güvenmem mi gerekiyor? Hayır, böyle bir şey kesinlikle olmayacak, dedi.

Maldenado ellerini iki yana açarak adeta yalvaran bir sesle, Frank, onlara bir şans tanı, dedi.

Şu anda muhtemelen Karen'ın yanındalar, OJ olayında olduğu gibi işleri kanştıyorlardır ve ben bu lanet olası sandalyeden kalkamadığım için de kızıma göz kulak olamıyorum. Başka birile-rinin bunu benim adıma yapması gerekiyor. Frank dönüp Joe'ya baktı. Arkadaşım Joe ve onun arkadaşı Bay Cole. Belediye Meclisi üyesi Maldenado'ya döndü. Böyle olacak, Henry.

Montoya, Bay Cole ve Bay Pike'ın soruşturmanın tüm aş-a-malanna katılmalarını talep ediyoruz. Elbette onların Los Angeles Emniyet Müdürlüğü tarafından yürütülecek bir soruşturmanın taraftan olarak hareket etmelerini ya da olaya müdahale etmelerini bekleyemeyiz, ancak, bu soruşturmaya katılmalanna izin verirseniz, onlar da avutulmaya ihtiyacı olan bir adama gereken bilgileri aktarabilirler. Bütün isteğimiz bundan ibaret, dedi. Bana döndü. Bunu yapmaya hazırsınız, öyle değil mi? Yalnızca gözlemleyin ve neler olduğunu Frank'e anlatın.

Joe'ya baktım, o da başıyla onayladı.

Peki.

Montoya Maldenado'ya dönerek, cennete gitmek için neden ceplerinizi boşaltmanız gerektiğini size açıklarken, bir yandan da gülümseyen bir vaiz gibi gülümsedi. Frank bunu takdir edecektir, Henry. Seçim zamanı geldiğinde bu iyiliğini hatırlayacaktır.

Maldenado şef yardımcısıyla göz göze geldi. Sanki birbirlerinin beyinlerini okumalı istermiş gibi bakışmışlardı. Maldenado seçim kampanyasına sağlayacağı maddi desteği düşünüyordu; şef yardımcısı da, şef olmak istiyorsa, Belediye Meclisi'nde mümkün olduğunca çok arkadaş edinmesi gerektiğini...

Belediye Meclisi üyesi Maldenado en sonunda başıyla onay verdi. Bence uygun, Walt. Sanırım Bay Garcia'ya bu inceliği gösterebiliriz, sence?

Şef yardımcısı Mills, şef olmuş da yemin ediyormuş gibi elini uzattı. Sayın Belediye Meclisi üyesi, Bay Garcia'nın neler yaşadığını anlıyoruz ve elimizden geleni yapacağız.

Montoya elini omzuma koydu. Yumuşak ses memnun olmuştu. Öyleyse bu mesele halloldu. Ayrıntılar üzerinde çalışıp sizi öğleden sonra ararız. Uygun mu?

Uygun.

Frank arkamızdan, Karen hâlâ orada, dedi. Birinin onun yanında olmasını istiyorum.

Herkes dönüp ona baktı.

Frank Garcia Joe'nun kolunu tuttuğu şekilde kolumu tuttu. Elleri kerpeten gibiydi. Onunla ilgilendiklerinden emin ol. Oraya gidip, o adamları izle ve emin ol.

Bishop sanki birisi ameliyat önerisinde bulunmuş gibi başını kaldırmadı baktı. Krantz da Joe'ya bakıyordu. Ama bu bakışlar sert değil, dalgın ve düşünceliydi.

Montoya soran gözlerle şefe bakınca, o da başını sallayarak izin verdiğini belirtti.

Olurum, efendim, dedim.

Bunu asla unutmayacağım.

Biliyorum. Karen için üzgünüm.

Frank Garcia başını salladı ama beni gördüğünü tahmin etmiyordum. Gözleri doldu. Sanırım Karen'ı görüyordu.

Krantz benden önce oradan ayrıldı. Frank'in yanında olmak isteyen Pike daha sonra beni arayacağını söyledi.

Montoya benimle birlikte koca evde kapıya kadar geldi. Bay Cole, normal şartlarda böyle bir işi kabul etmeyeceğinizin farkındayım. Size bizzat teşekkür etmek istiyorum.

Bu bir arkadaş için yapılan bir iyilik, Bay Montoya. Joe'ya teşekkür edin.

Edeceğim, ama size de teşekkür etmek istedim. Frank'le ben hatırlayamayacağım kadar uzun zamandan beri arkadaşız. Kardeşiz. White Fence'i duymuş muydunuz?

Evet, efendim. Bay Garcia'nın gençliğinde üye olduğunu biliyorum. White Fence çetesi.

Ben de üyeydim. Whittier Bulvarı'yla Camulos Caddesi'nde faaliyet gösterirdik. Oregon Caddesi'nde Hazard ve Garrity Lomas çeteleriyle dalaşırdık, ama ueterano'lara saygı gösterirdik. Barrio'lar-dan9 UÇLA Hukuk Fakültesi'ne uzun bir yol vardır.

9 Ç.N. Bir şehir veya kasabanın İspanyolca konuşulan bölgesi.

Öyle olduğunu tahmin edebiliyorum, Bay Montoya.

Size bunları anlatmamın nedeni, Frank'e ve Karen'a olan bağlılığımın, sevgimin ne kadar derin olduğunu anlamanız. Polisler yardım etmekten kaçınırlarsa, beni arayın, ben ilgilenirim.

Peki, efendim. Ararım.

Siz benim kardeşime yardım ediyorsunuz, Bay Cole. Bize ihtiyacınız olursa, bizler burada olacağız.

Eminim.

Montoya elini uzattı. El sıkıştık.

Latinler...

Sıcağa çıkıp, araba yolundan sokağa yürüdüm. Gökten hâlâ kül yağıyordu. Krantz Stan Watts'la birlikte eski bir dedektif arabasının yanında sigara içiyordu.

Aşağılık arkadaşın nerede? diye sordu.

Yürümeye devam ettim. Tekrar göle gidecektim; günümün geri kalan kısmını ölü bir kızla geçireceğim için de mutsuzdum.

Kes şunu, Krantz, yoksa iş senin istemediğin bir noktaya varabilir.

Krantz sigarasını sokağa fırlatıp peşime takıldı. Nereye varacağını görelim bakalım. Ben senin lisansını alacağım, sen de hapse gireceksin.

Arabama bindim. Omuzlarına kepek gibi küller yağan Krantz yolun ortasında durup önümü kesmişti.

O ihtiyar seni zorla bu işe bulaştırmış olabilir, ama benim soruşturamama burnunu sokarsan lisansını iptal ederim.

Seni pis herif, o adam kızını kaybetti. İnsan ol biraz.

Krantz bana beş asır kadar baktıktan sonra Stan Watts'in yanına döndü.

Oradan uzaklaştım.

Dağ yolundan göle giderken, hâlâ Frank Garcia'nın ağladığını duyuyordum sanki.

6

Hırsızlık-Cinayet sonraki altı saat boyunca olay yerinde çalıştı. Herkes profesyonel ve uzman gibiydi, öyle olduklarını zaten biliyordum. Krantz'ın bile. Chen adında genç bir kriminolog, dedektiflerle görüşerek en ince ayrıntılarına kadar Karen'in cesedinin bulunduğu alanın çevresinin fotoğraflarını çekiyordu. Somut kanıtlar bulabilmek amacıyla alanın planını çıkaracaklarını, ardından da bu verilere uyan zanlıları saptamak için Karen'in yaşamındaki kişileri araştıracaklarını bilecek kadar haberdardım cinayet araştırmalarından. Cinayet kurbanlarının büyük bir çoğunluğu tanıdıkları kişilerce öldürüldükleri için, soruşturmalarda genellikle aynı yol izlenirdi.

Konuşmaya çalıştığım dedektiflerin hiçbiri bana cevap vermedi. Nerede olduklarının gayet bilincinde olan koca sinekleri elimle kovaladım. Orada olmak istemiyordum, orada olmaktan hoşlanmıyordum... Lucy Chenier'in kanepesiyle boğuşmayı yeğledim doğrusu. Dağların kıvrımlarındaki gölgeler görmeyi zorlaştırdığında Krantz cesedin götürülmesine izin verdi.

Adli tıp görevlileri Karen Garcia'yı koyduktan fermuarlı mavi ceset torbasını sedyeye yerleştirip yamacı tırmanmaya başladılar. Ceset gittiğinde Krantz bana seslendi. Burada işin bitti. Şimdi defol!

Başka bir şey söylemeden arkasını döndü. Herif tam bir pislikti.

Cesedi adli tıp aracına yüklemelerini izledikten sonra, Holly-wood Gölü'nün aşağısında bulunan alışveriş merkezine gidip Lucy'yi aradım.

Lucy'nin ağzından çıkan ilk laf, Kanepeyi sensiz taşıdım, oldu.

Aradığımız kadın öldürülmüş. Babası, görevliler olay yerinde inceleme yaparlarken benim orada bulunmamı istedi. Olay yerindeydim. Otuz iki yaşındaydı ve çocuklarla çalışabilmek için okula gidiyordu. Hollywood Gölü'nde koşarken başının arkasına ateş eden biri tarafından öldürülmüş. Onu azarlar gibi konuştuğumun farkına varana kadar ikimiz de konuşmadık. Özür dilerim.

Bu gece bizimle olmak istiyor musun?

Evet, evet, çok istiyorum. Yemeğe gelir misiniz?

Gelirken ne getirelim?

Ben alırım. Alışveriş etmek insanın ruhuna iyi gelir.

Lucky Market'e uğrayıp, kereviz, karides, dolmalık biber ve taze soğan aldım. Ayrıca bir şişe Bombay Sapphire cin, iki misket limonu ve bir kasa da bira... sırada beklerken biralardan birini içince, etrafımdakilerin onaylamayan bakışlarıyla karşılaştım. Onları fark etmemiş gibi yaptım. Herhalde günlerini kafasında delik olan bir kadınla geçirmemişlerdi.

Kasiyer, Gününüz iyi geçiyor mu, efendim? diye sordu.

Bira kokan nefesimi kızın yüzüne üflememeye çalışarak, Daha iyi olamazdı, dedim.

Yirmi dakika sonra arabamı, Lauren Canyon'daki Woodrow Wilson Yolu'nun hemen ilerisindeki dağın eteğine kondurduğum ahşap evin, yanları açık garajına soktum. Garajın bulunduğu yeri kaplayan ince kül tabakasının üzerinde^evimin kapısına monte edilmiş kedi kapısına giden bir kedinin ayak izleri göze çarpıyordu. Minne-sota'da yaşayanlar böyle şeyleri ancak kar yağdığında görürler.

Kedi boşalmış olan su tasının başında bekliyordu. Aldıklarımı tezgâhın üzerine bırakıp kedinin tasını doldurdum ve yere oturup, su içerken çıkardığı sesi dinledim. İri, siyah bir kediydi. Bana ilk geldiğinde su içerken bile bir yandan da beni gözleyen kedi, şimdi beni görmezden gelir olmuştu. Ona dokununca mırladı. Onunla bir aile olmuştuk.

Aldıklarımı yerleştirdikten sonra kendime bir içki hazırlayıp çoğunu içtim. Ardından da üst kata çıkıp duşa girdim. Sıcak suyun altında su soğuyana kadar iki kere sabunlandım da, olay yerinin kokusu üzerime yapışmıştı; suyun sesi bile, sineklerin vızıltısının ^ yanında hiç kalıyordu. Üzerime bol bir pamuklu eşofman altı geçirip yalınayak, üzerim çıplak aşağı indim.

Lucy mutfakta, eviyenin içine koyduğum sebzelere bakıyordu.

Merhaba, dedim.

Sana da merhaba. İfadesiz bir yüzle boşalmış olan bardağıma baktı. Ne içiyoruz?

Sapphire ve tonik.

Doldur. Ne yapıyoruz?

Bana karidesli etouffee'nin10 nasıl yapılacağını öğreteceğini umuyordum.

Hafifçe gülümseyen Lucy, yumuşak bir sesle kendi kendine, Ne güzel!
diye söylendi.

Ben nerede?

Terasta. Biz yemek hazırlarken seyretsin diye kaset kiraladık.

Beş dakikaya kadar dönerim.

Acele etme.

Gülümsemesi sinekleri biraz uzaklaştırdı.

Ben evin arka tarafında dışarıya doğru çıkıntı yapan terasın parmaklıklarından sarkmış, altımızdaki zeytin ağaçlarının arasındaki yabancı çimenlerde gezinen geyiği seyreliyordu. Burada, on dört milyon insanın arasında, geyik, kır kurdu, bildircin ve kırmızı kuyruklu şahinler yaşar. Bir keresinde terasta bir vaşak bile görmüştüm.

Dışarı çıkıp Ben'in yanında durdum, parmaklıkların üzerinden eğilerek yamaçtan aşağı baktım. Yalnızca gölgeler gördüm.

Annem aradığınız kadının öldürülmüş olduğunu söyledi.

Evet.

Üzıldüm.

Yüzünde düşünceli ve üzgün bir ifade vardı. Bu çocuk henüz dokuz yaşındaydı.

Ben de üzıldüm, dostum. Ardından da, dokuz yaşında bir çocuğun bu kadar üzülmemesi gerektiği için ona gülümsedim. Hey, tenis kampına ne zaman gideceksin? Lucy ve Ben iyi tenis oynarlardı.

Acadia'dan gelip Louisiana'ya yerleşen Fransızların deniz mahsulleri ve sebzeyle hazırladıkları bir tür baharatlı yahni.

Birkaç güne kadar.

Pek sevinmiyor gibisin.

Orada at bindiriyorlar. Bok kokuyor.

Dünya bok gibi koktuğunda hayat zordur.

İçeri girip videoyu ayarladıktan sonra mutfaka, Lucy'nin yanına döndüm. Tenis kampının bok gibi koktuğunu söyledi.

Lucy, Evet, dedi. Kokuyor. Ama orada, yeni okulundaki üç çocukla tanışma fırsatı bulacak.

Senin düşünmediğin bir şey var mı?

Hayır. Ben bir anneyim.

Başımı sallayarak onu onayladım.

Ayrıca iki hafta baş başa kalacağımız anlamına da geliyor bu.

Anneler her şeyin en iyisini bilirler.

Etouffee'nin hazırlanması yaklaşık yarım saat sürdü. Karidesleri ayıklayıp, sebzeleri kanola yağında öldürdük, domates ve sar-mısak ekledik. Hareket

etmek, Lucy'ye Frank ve Karen Gar-cia'dan bahsetmek beni biraz olsun rahatlatmıştı. Yemek pişirmek insanı iyileştirir.

Lucy, Şimdi önemli kısma geliyoruz. Dikkat et, dedi.

Tamam.

Yüzümü tutup dudaklarını dudaklanma sürdü.

İyi misin?

Elimi kaldırdım. Parmaklanma doladığı parmaklarını öptüm.

Daha iyiyim.

Joe Pike içeri girdiğinde pilavın pişmesini bekliyorduk. Onu beklemiyordum, ama Joe Pike böyledir işte, ansızın damlayıve-rir... Lucy içkisini bir kenara koyup, Joe'ya içtenlikle ve sıkıca sa-nıldı. Onu tanıdığını öğrendim, Joe. Üzgünüm.

Joe onun yanında dev gibi kalmıştı; aydınlık mutfağında bile gölgelerin içinde kalan devasa bir golem'di l l sanki.

Ban, Hey, Joe! Siyah Giyen Adamları aldım. Seyretmek işler minin? diye bağırdı.

Bu gece olmaz, küçük adam. Bana bakü. Montoya Bishop'la anlaşma yaptı. Yarın sabah Parker Center'daki Hırsızlık-Cinayet Masası'na gideceğiz. Bize bir irtibat memuru ayarlayacaklar ve bilgi verilecek.

Tamam.

Bize bütün raporlann, belgelerin ve tanıkların ifadelerinin birer kopyasını verecekler.

Joe bana bilgi veriyordu, ama ben yine de neden geldiğini merak etmiştim. Bunlan bana telefonda da söyleyebilirdi.

Ne var? dedim.

Seninle bu konuyu konuşabilir miyiz?

Elbette.

Lucy ve ben Joe'nun arkasından terasa çıktık. Kedi göründü ve Joe'nun bacaklarının arasına girdi. Benden başka bu kediye dokunmayı başaran tek insan Joe Pike'tır.

Frank nasıl?

Sarhoş.

Pike başka bir şey söylemeden kediyi kucağına alıp okşamaya başladı. Lucy koluma girip bana yaslandı ve Pike'ı izlemeye koyuldu. Lucy onu sık sık izler, ben de bu arada, onun Pike hakkında ne düşündüğünü merak edip dururum.

Pike en sonunda, Garcialar benim dostlanm, senin değil. Ama şimdi sen de polisin baskısına katlanmak zorunda kalacaksın.

Krantz'dan mı bahsediyorsun?

'Yalnızca ondan değil. Parker Center'la da uğraşman gerekecek. Bunu kabul edemem. Los Angeles emniyet güçlerinin tamamından söz ediyordu.

Bunun farkındayım, Joe. Önemli değil.

Lucy, Parker Center'la uğraşman gerekecek derken? diye sordu.
Pike, Ben Frank'ten para almayacağım, ama senin almamanı bekleyemem, dedi.

Unut bunu.

Pike kediye bakarken utandığını hissettim. Unutmak istemiyorum. Bu işe ayırdığın zamanın karşılığını ödemek istiyorum sana.

Tanrım, Joe! Böyle bir şeyi nasıl isteyebilirsin? Şimdi de ben utanmıştım.

Lucy, Benim bir soru sorduğumu varsayalım, dedi.

Sadece konuyu değiştirmek amacıyla ona ben yanıt verdim. Parker Center Los Angeles Emniyet Müdürlüğü'nün merkezidir. Bizim muhatap olduğumuz polislerin, yani Hırsızlık-Cinayet Ma-sası'nın ofisi orada. Soruşturmayla ilgili bilgileri almak için yann oraya gitmem gerekiyor. Çok da önemi yok.

Lucy, Peki ama neden Joe'yla iş birliği yapmıyorlar? diye sordu.

Lucy anlayamamış, meraklanmıştı ve ben aniden keşke şu anda yanımda olmasaydı, diye geçirdim içimden.

Joe ve Los Angeles Emniyeti'nin arası iyi değil. Ona kötü davranıyorlar.

Hâlâ hiçbir şey anlamamış olan Lucy bana bakıp gülümsedi. Bunu neden yapsınlar?

Joe kediye yere bırakıp Lucy'ye baktı. Çünkü ben ortağımı öldürdüm.

Oh.

Siyah camlar bir süre Lucy'ye baktıktan sonra Joe gitti. Rüzgâr dinmişti, kanyonun üzerinde bir perde gibi asılı kalmış olan duman aşağıdaki ışıkları net olarak görmemizi engelliyordu.

Lucy dudaklarını yalayıp biraz daha içki içti. Konuşması için zorlamamalıydım.

İçeri girip etouffee'yi yerken hiç kimse fazla konuşmadı.

Sohbeti ölüm kadar etkileyen, bitiren bir konu daha olamaz

AVLANMA

Özgür dünyanın vatandaşı, Dave Matthews hayranı usta marangoz Edward Deege, alacakaranlık gökyüzünün rengi kararana, gölün rengi koyulaşıp morumsu bir renge bürünene kadar Hollywood Gölü'nün üzerinde kalan tepeleri kaplamış olan yabani akasyaların arasında bekledi. Gölgele polis tarafından görülmesini engelleyecekti.

Günün büyük bir bölümünü, solan gün ışığı yüzünden çalışmala-ınnı sonlandırmak zorunda kalana kadar olay yerinde çalışan polisleri seyrederek geçirmişti. Olay yerine göz kulak olmaları için nöbetçi olarak bırakılan biri erkek, biri kadın iki devriye polisi, san bant-lann içindekileri korumaktan çok birbirleriyle ilgileniyor gibiydiler.

Edward'in öldürülen kız hakkında bilgisi olmadığı gibi, olay yeriyle de ilgilenmiyordu; ayrıca polis tarafından sorgulanmak da istemiyordu. Onun ilgilendiği konu daha basitti: yemek. Dağın eteklerinde yer alan alışveriş merkezleri restoranlarla doluydu ve orada karınlarını doyuran insanlardan

birer ikişer dolar alabilirdi. Bir saat kadar dilendikten sonra, Diskman'i için yeni pil alabilen Edward, Ventura Bulvan'ndaki, hamburger, etli dürüm veya krep arasında seçim yapabileceği yiyecek tezgâhlanna yürüdü. Seçenekleri sınırsızdı.

Karnını doyurduktan sonra, gölün üstlerinde kendisi için inşa ettiği barakaya dönecekti. Barakada da ilgisi biraz marihuana içip, ekolojik denge hakkındaki düşüncelerini günlüğüne aktarmaya, oradan da kendisini mutlu edecek bağırsak hareketlerine kayacaktı.

Ama şimdilik, polis arabasının yanından geçerken ağaçların arasından çıkmamaya dikkat ederek dağın eteklerinde yer alan yerleşim alanlarını bir örümcek ağı gibi saran yollardan birine inmişti. Gündüz trafik ışıktan dilenmek için birkaç kez bu yolları, günün daha serin saatlerinde de otoyol çıkışlarını arşınlayan, daha sonra da gece olduğunda göle dönen Edward buraları iyi bilirdi.

Göldeki polisler yüzünden programının gerisine düşerek, günün en önemli dilenme saatini kaçıracağı için endişelen Edward kulağında kulaklıklarla, adımlarını Dave Matthews'un çılgın müziğinin ritmine uydurarak kısa yoldan aşağı inmeye başladı. Kaybedilen zaman, kaybedilecek yevmiye anlamına gelirdi. İki evin arasından geçerek su yolundan aşağı kayıp yenilenen eski bir binanın arkasına çıktı. Bu yoldan daha önce yüzlerce defa geçmişti. Ev bir çıkmaz sokaktaydı ve buradaki evlerin çoğu duvarların veya çalılıklann arkasında gizlenmişti. Edward bu evlerde gerçekten birileri yaşıyor mu, yoksa bunlar filmlerde kullanılan, istenildiğinde sökülüp götürülebilecek bina cephelerinden mi ibaret acaba, diye merak ederdi sıklıkla. Bu tür düşünceler tüylerini ürperttiği için bunları düşünmemeye çalışırdı. Hayat zaten yeterince belirsizlik içeriyordu.

Kesinlikle hiçbir şeyle karşılaşmayacağını tahmin ederek telaşla bir çöp konteynının etrafından dolaşıp, daha önce yüz kere görmüş olduğu aynı karanlık ve boş sokağa geldiğinde, bir cipin rölantide çalışır durumda beklediğini görünce şaşırdı. Duraladı, önce kaçmayı düşündü ama epeyce geç olmuştu, üstelik karnı da açtı.

Araç tanıdıktı. Bunun, koşan kızı arayan iki adama daha önce tanımını verdiği araç olduğunu fark etmesi uzun sürmedi.

Kaçmak ya da kaçmamak?

Edward açlığa ve açgözlülüğüne yenik düştü.

Başını çevirip, birisiyle burun buruna gelmeden önce aracın yanından geçip evlerin arasında kaybolma umuduyla Öne atıldı. Direksiyondaki siyah gözlüklü adam araçtan inene kadar iyi de gidiyordu Edward. Gece olmuştu, ama adam hâlâ siyah gözlük takıyordu.

Edward?

Edward adımlarını sıklaştırdı. Ay ışığında kaslı kollan mavi renkte parlayan bu adamdan hoşlanmamıştı.

Edward?

Edward iyice hızlandıysa da adam bir anda arkasından yetişip sert bir hareketle onu çöp konteynının arkasına çekiverdi. Ku-laklıktan kulağından fırladı... Dave Matthews'un sesi metalikleşti... uzaklaştı.

Sen Edward Deege misin?

Hayır!

Edward bu dipsiz siyah camlara bakmayı reddederek kollarnı kaldırdı. Korku midesini ateş gibi yaktı... damarlannda dolaştı.

Adamın sesi yumuşadı, sakinleşti. Bence sen Edward'sin. Ed-ward Deege. Usta Marangoz. Hiçbir iş önemsiz değildir.

Beni rahat bırak!

Adam iyice yaklaşınca, Edward o çılgın, o deli, insanı sıcak çarpması gibi felç eden o anda öleceğini anladı. Bu adam kinle yanıyordu... bu adam öfkeyle yüzüyordu.

Dürüstçe yevmiyesini kazanmaya giderken, bir anda yok olmanın eşiğine gelmişti.

Hayat tuhaftı.

Edward arkaya doğru sendeledi... adam üzerine atıldı.

Üç doz adrenalinle güç kazanmış olan Edward Diskman'ini kapıp, olabildiğince sertçe adamın başına fırlatırken, adam kolunu yakalayıp büktü. Edward kınlan kolunun sesini duymadan önce acısını hissetmişti.

Usta marangoz Edward Deege kendisini arkaya atıp bağarmaya çalıştı—
-ama adam boynunu yakalamış--ve kırmıştı bile.

7

JOHN CHEN İZ PEŞİNDE.

John Chen ertesi sabah eğilip, polislerin Hollywood Gölü'ne inen patikaya çekmiş oldukları olay yerini çevreleyen bandın altından geçerken gömleğinin cebindeki kalem kutusu yere düşünce, içindeki bütün kalemler otlann arasına dağıldı.

Hay, lanet olsun!

Chen başını kaldırıp yolda duran polis arabasının kaputuna dayanmış iki üniformalı polise baktı, ama neyse ki onlar başka bir tarafa baktıklarından Chen'i görmemişlerdi. İyi. Kadın polis oldukça güzel olduğu için John Chen kızın salak olduğunu düşünmesini istemiyordu.

Mıknatısla toplamış gibi topladığı kalemlerini kutusuna koyup kutuyu cebine yerleştirdi. Sonra da kutuyu kanıt kitinin içine koymasının daha iyi olacağını düşündü. Bugün defalarca eğilip kalkacak, her seferinde yere düşecek olan o lanet olası kutu da, John Chen'in dünya çapında bir geri zekâlı olduğunun düşünülmesine neden olacaktı. Kurbanın bulunduğu yerde yalnız olmasının, kendisini görebilecek hiç kimsenin olmamasının bir önemi yoktu onun için. Ne olursa olsun John kendisini sürekli olarak geri zekâlı gibi hissediyordu zaten. Bunun üstesinden gelebilmek için de kendince bir teori

geliştirmişti: Yalnızken geri zekâlı gibi davranmazsa, eninde sonunda bu duygu yok olacak, John da ateşli piliçlerin yanındayken geri zekâlı gibi davranmayacaktı.

John Chen, Los Angeles Emniyet Müdürlüğü Bilimsel Araştırma Merkezi'nde kıdemsiz kriminolog olarak görev yapıyordu ve bu onun, üstleri yanında olmadan tek başına görevlendirildiği üçüncü olaydı. Polis değildi. Bilimsel Araştırma Merkezi'ndeki herkes gibi o da sivil bir elemandı. Tamam, işin aslını söylemek gerekirse, Los Angeles Emniyet Müdürlüğü'nün, Ayın Tavşan K1-zı'ndan oral seks kazanmasını sağlayacak fiziksel yeterlilik sınavla-ınnı geçememişti. Bir doksan boyunda, altmış kilo ağırlığında, gırtlığında, sanki kendisinden bağımsız bir yaşamı varmışçasına aşağı yukarı oynayan Adem elmasıyla John Chen, kendi acımasız tanımıyla tam bir geri zekâlıydı (üstelik, sürekli takmak zorunda olduğu o şişe dibi gözlükleri katmamıştı bu tanıma). Fiziksel yetersizliğinin üstesinden gelebilmek için yaptığı planların arasında, Bilimsel Araştırma Merkezi'nin diğer elemanlarından çok daha fazla çalışıp, en kısa yoldan müdürlük kademesine yükselmek (maaşına esaslı bir zam almak) ve önemli cinsel faaliyetlerde bulunmasına katkı sağlayacağına inandığı Porsche Boxter'i almak vardı.

Olaya atanmış bir kriminolog olarak Chen'in sorumluluğu, dedektiflerin, suçlunun kimliğini saptamalarını, dolayısıyla suçlunun mahkemeye sevk edilmesini sağlayacak her bir kanıtı tek tek toplamaktı. Chen acele ederse bir gün önce olay yerinde yaptığı araştırmaları tamamlayıp gördüğü her şeyi etiketleyebilir, torbalara koyabilir ve bunları sınıflandırmayı dedektiflere bırakabilirdi. Ancak, Karen Garcia'nın cesedinin olay yerinden götürülmesinden kısa bir süre sonra karanlık bastığı için, ertesi gün olay yerine tekrar gelip incelemelerine kaldığı yerden devam etmeye karar vermiş ve olay yerinin mühürlenmesini talep etmişti. Sorumlu dedektifler gölü kapatmışlar ve iki polis gece boyunca nöbet tutmuştu. Erkek polisin boynunda bir gün önce olmayan morluğu görünce, Chen iki polisin geceyi sevişerek geçirdikleri sonucuna varmış, bu sonuç da yadsınamaz bir gerçeği doğrulamıştı: Ondan başka herkes cinselliğini yaşıyordu...

Chen başkalarının ne kadar talihli olduğu düşüncesini aklından atıp, kurbanın öldürülmüş olduğu yere gelene kadar patika boyunca kanıt toplamayı sürdürdü. Rüzgâr bir gece önce durmuş olduğu için ağaçlar dik ve sakindi. Su rezervi de camı andıran bir havuz gibi görünüyordu. Olay yeri tanınmış bir mozole gibiydi sanki.

John kanıt kitini yere bırakıp, cesedin bulunduğu yeri görebilmek için kayanın üzerinden eğildi. Bir gün önce, cesedin kal-dınılmasından evvel olay yerinin fotoğraflarını çekmiş, kurbanın kanının aktığı zeytin yapraklarının üzerinden de kan örneği almıştı. O noktada şimdi ucunda beyaz bayrak bulunan madeni bir tel vardı. Ayrıca cesedin etrafındaki ayak izlerini de

ayırmaya ve tanımlamaya çalışmıştı. Kurbanın cesedini bulan iki adamın ayak izleriyle (ikisi de altında kaymayı önleyici demirler bulunan yürüyüş ayakkabıları giymişlerdi) okul gezisine çıkmış gibi etrafta dolaşan polislerin ve adli tıp müfettişinin ayak izlerini ayırmakla iyi bir iş yaptığına inanıyordu. Allah'ın cezası adli tıp müfettişi sözüm ona olay yerinde nasıl davranması gerektiğinin bilincinde olacaktı, ama herif ceset dışında hiçbir şeyi önemsememişti. Neyse ki Chen cesedi bulduğunda büyük bir özenle tüm ayak izlerini işaretleyip ölçmüş, kan örneklerini almış, olay yerinde bulunan paket kağıdıyla üç sigara izmaritini (bunların olayla bir ilgisi olduğunu sanmıyordu) topladıktan sonra, bölgenin gerekli bütün özellikleriyle birlikte bulgularını olay yeri şemasına aktarmıştı. Ölçüm ve şemaya aktarma işlemleri uzun sürmüştü; şemanın en üstünde yer alan cinayet mahalline geldiğinde ancak kurbanın düştüğü yerdeki ezilmiş otlar ve ayak izlerini not edecek kadar zaman bulabilmişti. O noktaya da bir bayrak dikerek dedektiflere ertesi gün tekrar geleceğini bildirmişti. Ertesi gün orada tekrar boy göstermesi, terfi edecekler belirlenirken oldukça önemli bir rol oynayabilir, onu zampara mobiline biraz daha yaklaştıracaktı.

Kayanın tepesinde dikilirken, gözünün önünde kurbanı ilk gördüğü yeri canlandırdı, sonra da dikkatini patikaya yöneltti. Kurbanın düştüğü yerde kayanın kenan ufalanmıştı. Chen bir adım geri gidince, patikanın kenanında belirgin bir sürtünme izi olduğunu gördü. Kurban büyük bir olasılıkla orada vurulmuş, yere düşerken sol ayakkabısı oraya sürtünmüş, göle yuvarlanırken de kayanın kenan kopmuştu. Sürtünme izinin hemen yanındaki beyaz şey dikkatini çekti. Bunun, kenanna gri ve yapışkan bir madde bulaşmış üçgen bir plastik parçası olduğunu gördü. Belki önemsiz bir şeydi -olay yerinde bulunanların çoğunun önemi olmazdı zaten- ama yine de kanıt kitinden bir işaretleme teli çıkarıp plastiği işaretledi; bunu da şemaya ekledi.

Bu iş bittikten sonra tekrar patikaya baktı. Kurbanın nerede olduğunu biliyordu ama, nereden ateş edilmişti? Yaralara baktığında, katilin kurbanın tam karşısında durduğunu anlamıştı. Katilin nerede durduğunu anlayabilmek için eğilip patikayı incelediyse de bir sonuca varamadı. Kurbanın cesedi bulunana, polisler gelip olay yerini bantla çevirene ve Chen oraya gelene kadar oradan geçen sayısız yürüyüşçü ve koşucu neredeyse izlerin tamamını bozmuştu. Chen patikaya bakarken içini çekip umutsuzca başını salladı. Ayak izlerini bulacağını umuyordu ama hiçbir şey yoktu. Ertesi gün gelmesine degecek bir şey yoktu... hızla yükselmesini, zamparamobil Porsche'a kavuşmasını sağlayacak hiçbir şey yoktu. Üstelik şefi de büyük bir olasılıkla fazla mesai yaptığı için kıyameti koparacaktı.

Arkasından yumuşak bir ses, Kenara çekil, dediğinde John Chen rüzgânın sesini dinliyor, bir yandan da kara kara şimdi ne yapması gerektiğini düşünüyordu.

Chen sıçradı, ayağı kendi ayağına takılınca sendeledi, şema da otlann arasına düştü.

Adam, Patikada fazladan ayak izi olmasını istemeyiz, dedi.

Adam patikanın ilerisinde, otlann arasında duruyordu. Çhen adamın bu kadar sessizce nasıl yaklaşabildiğini merak etti. Chen kadar uzun boyluydu, ama onun aksine stnm gibiydi. Siyah camlı gözlük takmış, asker tıraşlı bu adam Chen'in ödünü koparmıştı. John'un tek bildiği, bu adamın katil olduğu ve kendisine yeni bir kurban aradığıydı. Adam tetiği çekmekten hoşlanan bir psikopata benziyordu ve o kahrolası üniformalılar da herhalde halâ sevişmekle meşguldüler. Kız muhtemelen ağzını şapırdatarak ortağının boynunda Virginia kadar büyük yeni morluklar oluşturunuyordu.

Burası polis olay yeri. Burada olmamanız gerekiyor.

Adam, Bakabilir miyim? dedi.

Elini uzatınca, Chen adamın şemayı kastettiğini anlayıp uzattı. Vermemeyi akıl edememişti.

Adamın ilk tepkisi, Nereden ateş edilmiş? diye sormak oldu.

Chen yüzünün buruştuğunu hissetti. Bulamadım. Belirsiz olan çok şey var. Konuşurken sesinin sızlanırmış gibi çıkması Chen'in daha da utanmasına neden oldu. Polisler yoldalar. Her an burada olabilirler.

Şemayı inceleyen adam Chen'i duymamışa benziyordu. Chen fırsattan istifade edip kaçsam mı acaba, diye düşündü.

Adam şemayı iade etti. Patikadan uzak dur, John.

Adımı nereden biliyorsunuz?

Formda yazıyor.

Ah. Kendisini beş yaşında bir çocuk gibi hisseden Chen utandı. Artık o Porsche'u alamayacağından iyice emindi. Burada ne işiniz var? Kimsiniz?

Adam çömelerek patikaya ve ayak izlerine bir süre baktıktan sonra birkaç adım yukan çıkıp sınav pozisyonu aldı. Hiç zorlanmadan o pozisyonda kalınca Chen adamın çok güçlü olduğunu düşündü. Daha da kötüsü, bu adam herhalde kadınları çok kolaylıkla tavlıyordu. Adam patikanın kenanna gidip otların, çalıların arasına bakmaya başladığında, Chen de bir spor salonuna yazılmayı düşünmeye başlamıştı (adamın spor salonundan çıkmadığı belliydi).

"Ne anyorsunuz?

Adam yanıt vermeden sabırla yaprakları, ince dalları, sarmaşıktan kaldınıyordu.

John ona doğru bir adım atınca, adam bir parmağını kaldırdı: Yaklaşma!

John olduğu yerde donup kaldı.

Adam incelediği bölgeyi giderek büyütüp araştırmasına devam ederken John hiç kımıldamadı. Donmuş halde orada öyle dikilip dururken, bir yandan da bağınıp yardım istemeyi düşündüyse de, iki polisin ahlayıp ohlayarak

seviştiklerine, John'un çılgınlıklarını kesinlikle duymayacaklarına karar vererek niyetinden vazgeçti.

Adam, Kanıt kitin, dedi.

John kanıt kitini alıp yürümeye başladı.

Adam yine parmağını kaldırıp, patikanın uzun yanmay biçimindeki tarafını işaret etti. Oraya.

Adamın işaret ettiği yere yöneldiğinde çalılann pantolonunu iki yerinden yırtması ve etinin binlerce yerinden çizilmesi John'u çileden çıkarttı, ancak, adamın söylediği yere vardığında, adam, İşte, dedi.

Bir zeytin yaprağının altında pirinç bir mermi kovanı duruyordu.

John, Aman Tanrı! dedi. Dikkatle adama baktı. Siyah camlann arkasından adamın tam olarak nereye baktığından emin olamayan John, onun da kendisine baktığını tahmin ediyordu. Bunu nasıl bulabildiniz? diye sordu.

İşaretle.

Adam tekrar patikaya dönüp çömeldi. John kovanın bulunduğu yere madeni bir tel soktuktan sonra adamın yanına koştu. Adam işaret etti. Yana bak.

John baktıysa da hiçbir şey göremedi. Ne?

Ayakkabı. Şurada.

John gördüğü ufak tefek izlerin ne olduğunu bir türlü anlayamadı. Anlayamıyorum.

Adam bir süre konuşmadı.

İyice yaklaş, John. Güneşten yararlan. Işığı takip et, şuradaki çöküntüyü göreceksin. Dörtte üçlük bir iz. Sesi son derece sakindi ve John bunun için minnettar olduğunu hissetti.

Patikanın yanındaki otların içine girip çok uzun bir süre bakan John tam hiçbir şey göremediğini itiraf etmek üzereyken birden gördü: Bir koşucunun ayakkabısının bıraktığı izle kısmen bozulmuş dörtte üçlük bir iz... patikanın sert toprağının üzerinde o kadar yüzeysel kalmıştı ki derinliği üç toprak zerreciğini aşmazdı. Polislerin giydikleri türden, günlük kıyafetlerle giyilen bir ayakkabının izi olabilirdi de, olmayabilirdi de.

John, Katil mi? diye sordu.

Doğru yönü gösteriyor. Katil o noktada durmuş olmalı.

John tekrar mermi kovanına baktı. Yani otomatik olduğunu mu düşünüyorsunuz? O yüzden mi oraya baktınız? Otomatik bir silah sağa çeker ve kovanı yaklaşık bir metre yirmi santim ileri fırlatır. John aklına bir şey gelmiş gibi yüzünü buruşturdu. Ya adam toplu tabanca kullandıysa? Toplu tabanca arkasında böyle bir ipucu bırakmaz ki.

O zaman ben de hiçbir şey bulamazdım. Adam eğleniyor-muş gibi başını hafifçe yana eğmişti. Burada bu kadar insan varken toplu tabancanın sesini duymamaları imkânsız. Bir toplu tabanca asla sessiz olamaz, John.

John yüzünün kızardığını hissetti. Onu ben de biliyorum.

Adam patikada dolaşıyor, kalkıp yola devam etmeden önce, birkaç adımda bir sınav pozisyonu alıyordu. John bu anın, kaçıp iki üniformalıya sığınmak için ideal zaman olduğunu düşündü, ama izi işaretlemek için toprağa bir tel sokmakla ve adamın peşine düşüp patikanın üst taralının kenanndaki düzlükte bulunan yapraklı sumak çalılanna gitmekle yetindi. Adam çalıların etrafında önce bir yöne, sonra da aksi yöne döndü, iki kez de yere eğildi.

"Kurbanı görene kadar burada beklemiş.

John adamın arkasında kalmaya dikkat ederek yaklaştı. Sert toprakta kovan izlerine uyabilecek üç mükemmel iz vardı. Adamın gösterdiği bu izler de neredeyse belli belirsiz olduğu halde John giderek bu konuda ustalaşmaya başlamıştı.

John izleri görünce adam yine hareketlenmişti. Telaşla izleri telle işaretleyip adama yetiştı.

Yola paralel olarak uzanan dikenli tellere gelip kapıda durdular. John asfalt yola çıkacaklarını zannetti, ancak, adam diğer taraftaki yamaç kendisiyle konuşuyormuş gibi dikkatle yolun karşısına bakıyordu. Polis arabası sollanndaki dönemeçte duruyordu, ama arka koltuktaki polislerin güreşmesine bakılırsa, atom bombasını bile duyacak halleri yoktu. Sürtükler.

Adam başını kaldırıp tepeye baktı. Sollannda evler vardı, sağ taraflanyşa boştu. Bakıştan sağlarındaki yolun kenanndaki bodur jacaranda'lara kayan adam karşıya geçti, John da peşine takıldı.

John, "Buradan karşıya geçtiğini mi düşünüyorsunuz? diye sordu.

Adam cevap vermedi. Tamam, adam konuşkan değildi ama John bununla yaşayabilirdi.

Adam jacaranda'lann önündeki eğimi incelerken dudaklarının kıvnlmasına neden olan bir şey buldu.

John, Ne? Haydi ama! dedi.

Adam küçük bir yelpaze şeklinde yolun kenanna saçılmış olan gevşek toprağı gösterdi. "İnsanlar geçene kadar ağaçların arkasında saklanmış, sonra da kapıdan içeri girmiş.

"Harika. John neşelenmeye başlamıştı.

Yamacı tırmandıklarında katilin ayak izleri tepenin yanındaki gevşek toprakta iyice belirginleşmişti. Yamacı izleyerek zirveye çıktılar ve bir itfaiye yoluna geldiler. John burada itfaiye yolu olduğunu bilmiyordu bile. Allah benim cezamı versin! dedi.

Adam itfaiyeye ayrılmış yolda otuz metre kadar yürüdükten sonra durup yine boşluğa baktı. John adama neye baktığını sormak yerine, dudağının içini ısırarak bekledi.

En sonunda dayanamayıp, Ne oluyor Tann aşkına? diye soruverdi.

Araba. Adam işaret etti. Şurada park edilmiş. Yine işaret etti. Burada motor soğutucusu veya yağ damlalan var. Şurada da lastik izleri. John lastik izlerini tellemeye koyulmuştu bile.

Adam, Arazi aracı. Dingil açıklığı uzun, dedi.

Arazi aracı mı? Cip gibi mi?

Onun gibi bir şey.

John olabildiğince hızlı not alırken, bir yandan da lastiklerin izlerini almakta kullanacağı aletler için ofisi aramak zorunda kalacağını düşünüyordu.

Katil daha önce de buraya geldiği için burada park etmiş. Nereye gideceğini biliyormuş.

Sizce kurbanı tanıyor muydu?

Adam John Chen'e bakınca, Chen elinde olmadan geriledi. Bunu neden yaptığını bilmiyordu.

Ayakkabı numarası kırk dört olmalı, ne dersin?

Hı-hı.

Ayak izleri oldukça derin. Kilo fazlası olduğunu gösterir. Tabii ya, oldukça derin! Sadece üç toprak zerreciği kadar. Vücut tipini belirlemek için ayakkabı numarasından ve kilosundan yararlanabilirsin. Ayakkabı izleri de ne marka ayakkabı giydiğine dair ipucu verir.

Biliyorum. John sıkılmıştı. Evet, belki bazı kanıtları kendisi bulamamıştı, ama o kadar da ahmak değildi.

Lastiklerin izlerini al. Ebadını ve markasını sapt. Oradan yola çıkarak, ürünlerin listesini yap.

Biliyorum.

Adam şimdi de göle bakıyordu. John o siyah camların arkasında neler olduğunu merak etti.

Siz şehir merkezindeki dedektiflerden biri misiniz?

Adam cevap vermedi.

Şey, raporuma eklemem için bana adınızı ve rozet numaranızı vermelisiniz.

Adamın camları Chen'e döndü. Bunları benim bulduğumu söylersen, dikkate almazlar.

John Chen ona bakıp gözlerini kırıştırdı. Ama... bütün bunlarla ilgili olarak onlara ne anlatabilirim ki?

Ben buraya hiç gelmedim, John. Öyleyse?

Yani kanıtları ben mi buldum?

Öyle olmasını istiyorsan.

Evet. Tabii, elbette. Kesinlikle. Chen'in avuçları heyecandan sınısıklam olmuş, kalp atışları hızlanmıştı.

Lastiklerin ve arabaların listesini yap. Ben seni arayacağım. Bu sorun olmaz, değil mi, John?

Hayır, efendim. Otomatik. Adam bir süre Chen'e baktıktan sonra, onun yaşamı boyunca, zaman zaman anımsayacağı bir şey söyledi, John Chen

adamın ne demek istediğini, bunu neden söylediğini hep merak edecekti. Aşka asla arkanı dönme, John.

Adam çalılıklann arasına girip tepeden aşağı indi. John oradan aynılırken adam neredeyse gözden kaybolmuştu bile.

John Chen'in yüzüne kocaman, mutlu bir gülümseme yayıldı. Düşe kalka, tökezleyerek, hatta bir keresinde telsiz arabasının yanına kadar yuvarlanıp kalkarak, hızla Bilimsel Araştırma Merke-zi'nin minibüsüne koştu; bir yandan da sevinçten avazı çıktığı kadar bağınıyordu.

Bir anda işinde yükselmesi gözüne çok daha yakın göründü.

Bir anda zamparamobili garajında park edilmişti.

İkinci gün de buraya gelmesi işe yaramıştı.

8

Parker Center Los Angeles'm merkezinde, Los Angeles Times'a ve iki düzine bara birkaç blok uzaklıkta sekiz katlı beyaz bir «binadır. Bu sıradan barlar gün boyunca muhabirlerle, vardiya çıkışlarında da polislerle dolar. Parker Center'ın yan duvannda EMNİYET MÜDÜR-LÜĞÜ-LOS ANGELES yazar, ama harfler küçüktür ve üç sıska palmye ağacı, sanki utanmışlar gibi bu harfleri gizlerler.

Girişteki memur yakama ilıştirmem için bir ziyaretçi kartı verip Hırsızlık-Cinayet Masası'nı aradı. Dört dakika sonra asansörün kapısı açıldı. Stan Watts bana sümük görmüş gibi baktı.

Selam, Stan. Nasıl gidiyor?

Watts beni duymazdan geldi.

Dinle, kötü bir başlangıç yapmamıza gerek yok.

Watts beşinci katın düğmesine bastı.

Beşinci kata geldiğimizde beni, daha altın polis rozeti almala-nna yıllar olan memurlann çalıştıkları uzun, dikdörtgen bölmelerin ortasında kalan büyük ve aydınlık bir odaya götürdü. Memur-lann çoğu telefonda konuşuyor, bazıları bir şeyler yazıyordu; hemen hepsi evlerindeymişçesine rahatları. Krantz kahve makinesinin yanında şişman bir adamla konuşuyordu. Williams masaya yaslanmış bir şeye gülüyordu. Bu adamlann on iki saat önce, ölmüş olan bir kızın cesedine üşüşmüş kurt sineklerini kovaladıkları-nı tahmin bile edemezsiniz.

Geldiğimi fark eden Krantz kaşlarını çatıp, Dolan! Senin çocuk geldi, diye bağırdı.

Kadın memur tek başına bir köşe masasına oturmuş, önündeki san not defterine bir şeyler karalıyordu. Krantz bağınca defteri çekmecesine koyup kilitledi ve ayağa kalktı. Uzun boyluydu. Kürek çeken veya atlarla çalışan kadınlar gibi de güçlü görünüyordu. Odada çalışan başka kadınlar da vardı, ama duruş ve davranışla-nndan onların dedektif olmadıkları anlaşılıyordu. Bu kadın bir dedektifti. Herhalde onun yerinde ben olsaydım, ben de çekmecemi kilitlerdim.

Dolan Krantz'a sanki ayaklı bir pislikmiş gibi kötü bir bakış attıktan sonra, bana da ters ters baktı.

Yanımıza geldiğinde Krantz, Dolan, bu Cole. Cole, bu da Sa-mantha Dolan. Seninle o ilgilenecek, dedi.

Samantha Dolan ceket ve pantolondan oluşan şık bir gri takım giymiş, yakasına da değerli bir broş takmıştı. Koyu sarı saçları kısa kesilmiş olmasına rağmen tarzı erkeksi değildi. Kırk yaşlarının başında olduğunu tahmin ettim, ama daha genç de olabilirdi. Krantz adını söylediğinde, pek çok defa televizyon haberlerinde ve röportajlarda izlediğim için onu hemen tanıdım.

Seninle tanıştığıma sevindim, Dolan. Televizyon dizilerini severek izliyordum/' dedim.

CBS altı yıl önce, onun seri bir tecavüzcüyü tutuklarken öldürülmesine ramak kalmasını konu alan bir televizyon dizisi yapmıştı. Ya-nm sezon sürmüş olan dizi pek iyi olmasa da, kısa bir süre için onun Joe Wambaugh'dan bu yana Los Angeles'ın en ünlü polisi olmasını sağlamıştı. Times'da yer alan bir makalede Dolan'ın gelmiş geçmiş kadın dedektifler arasında olayları çözmeye en yüksek orana sahip olduğuna ve departman tarihinde de üç numarada yer aldığına dikkat çekilmişti. Haberin beni etkilemiş olduğunu hatırladım. O zamandan beri de adını hiç duymadığımı aklıma geldi.

Samantha Dolan'ın çatık kaşları yerini sinirli bakışlara bıraktı. Hakkımda yapılan televizyon dizisini beğendin, öyle mi?

Ona dostça gülümsedim. Evet.

Berbattı.

İnsanların benden hoşlandıklarını anında anladım ben...

Krantz saatine baktı. Diğerlerinin zamanını boşa harcamamak için sana toplantı odasında brifing vereceğiz. Düşünsene, Cole, dedektiflerimiz ipuçlarının peşinde koşacaklarına, seninle uğraştıkları için katil şu anda kaçıyor olabilir.

Sen harikasın, Krantz.

Evet. Onu toplantı odasına götür, Dolan. Ben de bir dakika sonra geleceğim.

Dolan beni Watts, Williams ve Bruly adındaki uzun boylu zayıf dedektif ile Salerno adlı İspanyol asıllı dedektifin bekledikleri toplantı odasına götürdü. İçeri girdiğimizde Bruly fısıldayarak Saler-no'ya bir şeyler söyleyince Salerno gülümsedi. Dolan beni tanıştırmadan, diğerlerine de hiçbir şey söylemeden oturdu. Belki onlardan da hoşlanmıyordu.

Williams, Bu Elvis Cole, dedi. İş mahvetmemizi engellemek için bize göz kulak olacak.

Onlara senden bahsetmiştim, Williams, dedim. Hazırcevaplıkla kalplerini kazanabileceğimi düşünüyordum.

Salerno sıttı. Adın seni hiç üzmüyor mu?

Ne, Cole mü?

Salerno güldü. Gördünüz mü hazırcevaplığın yararlarını?!

Krantz dumanları tüten bir kupa kahve ve klipsli kâğıt altlığıyla odaya girdi. Oyalanmaya devam etmek mi istiyorsunuz, yoksa saçmalamayı kesmeyi mi?

Salerno'nun gülümsemesi kayboldu.

Krantz raporu okurken bir yandan da kahvesini yudumluyor-du.

"Elimizdeki bilgiler şunlar: Karen Garcia cumartesi sabah saat on civarında Hollywood Gölü su rezervinde, kimliği bilinmeyen saldırgan ya da saldırganlar tarafından vurulmuş. Barham Bulva-n'ndaki bir otoparkta bulduğumuz arabasına el koyduk. Suçlunun yakın mesafeden, küçük kalibreli bir silahla tek el ateş ettiğini tahmin ediyoruz. Ceset ertesi gün yürüyüş yapan iki kişi tarafından bulundu. Öncelikle onları sorguladık. Ayrıca cumartesi günü gölde oldukları veya o civarda yaşadıkları bilinen kişileri ve kurbanı tanıyan kişileri de sorguluyoruz. Rampart, Hollywood, Batı Los Angeles ve Wilshire şubeleri de bize yardım ediyorlar. Elimizde zanlı yok. Krantz Jack Webb gibi konuşmuştu.

Hepsi bu mu?

Sinirlenen Krantz'ın çenesi uzadı. 'Soruşturma başlayalı henüz yirmi saat oldu. Ne olmasını bekliyorsun?

Eleştirmek için söylememiştim.

Bilgisayarda yazdığım iki sayfayı masanın üzerinden ona doğru ittim. Krantz kâğıtlara dokunmadı.

Bunlarda, Frank Garcia'nın bana, kızının cumartesi günkü faaliyetleri hakkında anlattıktan ve benim onu ararken öğrendiklerim yazılı. Yararı olabileceğini düşündüm. Pike'la birlikte, Jungle Juice'da Karen'ı tanıyan iki çocukla konuştuk. Adları orada yazılı.

Onlarla çoktan konuştuk, Cole. Hepimiz seferber olduk. Bunu kurbanın babasına söyle. Yüzünde sanki canı daha fazla sıkı-lamazmış gibi bir ifade vardı.

Gölün aşağısında Edward Deege adında evsiz bir adamla karşılaştık. Deege kırmızı veya kahverengi bir cipin koşan bir kadına yaklaştığını gördüğünü söyledi. Adam biraz çatlak ama, sorgulamak isteyebilirsiniz.

Krantz sanki bize ayırdığı zamanı aşmış gibi sinirli bir şekilde saatine baktı. Üç dakika. Pike dün gece bize bunları anlattı, Cole. İlgileniyoruz. Şimdi, başka bir şey var mı?

Evet; otopsiye katılmam gerekiyor.

Krantz ve Watts kaşlarını kaldırarak birbirlerine baktılar. Krantz gülümsedi. Benimle dalga geçiyorsun, değil mi? Babası fotoğrafları da istiyor mu?

Göle gitmemi istediği gibi, otopside de birinin olmasını istiyor.

Tanrım!

Watts bakışlarını Krantz'dan ayırmamıştı. Adli tıbbın işi başından aşmış vaziyette. Cesetler birikmiş, iki üç hafta bekletiyorlar. Olayı hızlandırmak istiyoruz ama bilemem.

Krantz ve Watts bir süre daha birbirlerine baktıktan sonra, Krantz omuzlarını silkti. Otopsinin ne zaman yapılacağını bilmiyorum. Orada bulunup bulunamayacağını da bilmiyorum. Öğrenmem gerekecek.

Tamam. Tanıkların ifadelerinin ve kriminologların raporları'nın birer kopyasını görmek istiyorum.

Kriminologun raporu henüz elimize ulaşmadı. Hâlâ olay yerinde inceleme yapıyor. Şimdiye kadar cesedi bulan iki adamın dışında başka tanık ifadesi de yok.

İfadelerin birer kopyasını almak isterim.

Krantz kollanını kavuşturup arkasına yaslandı. Okumak istersen okuyabilirsin, ama kopyalannı alamazsın. Ayrıca bu binadan dışarı tek bir belge bile çıkaramazsın.

Birer kopyalannı almak zorundayım. Senin için sorun olacaksa, şefi arayıp sorabiliriz.

Krantz içini çekti. O halde sormak zorundayız. Raporları istemeni anlıyorum, Cole, ama henüz sana gösterebileceğimiz bir rapor yok elimizde. Kopyalarını alma konusuna gelince, onu Bishop'la görüşmem gerekecek. Tamam derse sorun yok.

Bunu kabul edebilirdim. Defteri kim tutuyor, sen mi Watts mı?

Watts, Ben tutuyorum, neden? diye sordu.

Görmek istiyorum

Kesinlikle olmaz.

Bu kadar önemli olan ne? Herkese zaman kazandırır. Cinayet defteri, soruşturmaya ilişkin tüm bulguların kronolojik sırayla kaydedildiği dosyaydı. Soruşturmada yer alan polislerin notlarını, tanık listelerini, adli kanıtları ve her şeyi içerirdi. Ayrıca onların olayla ilgili çalışmaları hakkında en son bilgileri öğrenmemin de en kolay yolu.

Watt, Bunu unut, dedi. Mahkemeye çıktığımızda, savunma avukatına, bir sivilin neden elinde bize ait notlarla ortalarda dolaştığını açıklamak zorunda kalırsınız. Bir şey bulamazsak, sizin kanıtlarla oynadığını, bizim de dosyayı vermememiz gerektiğini akıl edemeyecek kadar beceriksiz olduğumuzu öne sürecektir.

Haydi, Watts. Dosyayı eve götürecek değilim ya! İstersen sayfaları sen çevirebilirsin. Böylesi herkes için daha kolay olur.

Krantz yine saatini kontrol edip sandalyeden fırladı.

Dosyayı göremezsin. Sorgulamamız gereken birkaç yüz kişi var. Briefing resmî olarak bitmiştir. Kurallar şöyle, Cole: Bu binada bulunduğu Dolan yanında olacak. Bir şey istersen ona söylersin. Sorun varsa ona sorarsın. Tuvalet bile gitsen, Dolan kapıda bekleyecek. Yanında o yokken,

Montoya'yla yaptığımız anlaşmayı ihlal edecek bir şey yaparsan tarih olursun. Anladın mı?

Yine de resmî kopyaları okumak istiyorum.

Krantz Dolan'a eliyle işaret etti. Dolan o konuyla ilgilenecek. Dolan Watts'a baktı. Benim ceset bulunduğunda olay yerine giden iki üniformalıyla konuşmam lazım.

Krantz, 'Onlarla Salerno konuşabilir, dedi. Sen Cole'le kal. Başa çıkabilirsin, değil mi?

Olay üzerinde çalışmayı tercih ederim, Harvey. Kadın Krantz'ın adını, bok kelimesinin eş anlamlısıymış gibi telaffuz etmişti.

Senin görevin benim dediklerimi yapmak.

Gırtlığımı temizledim. Peki, ya otopsi?

Sana o konuyla ilgileneceğimi söyledim ve ilgileneceğim. Tanım! Biz burada bir katili yakalamak zorundayız ve ben sana bebek bakıcılığı yapmak zorunda kalıyorum.

Krantz başka bir şey söylemeden dışarı çıktı. Dolan'ın dışında: ki diğer dedektifler de onunla beraber çıktılar. Yerinden kalkmamış olan Dolan kızıp surat asmıştı.

Benimle olmak zorunda kalmak için kimi kızdırdın? diye sordum. Dolan kalkıp odadan çıkarken, arkasından gitmem ya da gitmemem için kapıyı açık bıraktı. Krantz benim tek başıma dolaşmamı istemiyordu, ama sanırım Dolan'ın bunu umursadığı yoktu.

Hiç kimse bilgisayarda yazdığım, bilgi içeren o iki sayfaya dokunmamış, hatta bakmamıştı. Kâğıttan toplayıp koridorda Dolan'ı yakaladım. O kadar da kötü olmayacak, Dolan. Bu güzel bir arkadaşlığın başlangıcı olabilir.

'Salaklaşma.

Salaklaşmamaya çalışarak ellerimi iki yana açıp arkasından yürüdüm.

Dolanla birlikte ekip odasına döndüğümüzde Krantz ve Watts, aylan kötü geçmiş Cadillac satıcılarını andıran üç adamla konuşuyorlardı. Adamların biri daha yaşlıydı; kısacık kesilmiş saçları bembeyazdı, yüzü de güneşten kösele gibi olmuştu. Diğer ikisi bana şöyle bir bakıp başlarını çevirdiler, ama Asker Tıraşı bana, sanki burnumdan solucan sarkıyormuş gibi baktı.

Dolan, Şu sandalyeyi alıp oraya koy, dedi.

Tekerlekli, kolçaksız bir iskemleyi bana doğru itip masasının yanındaki duvan işaret etti. Duvanın dibinde otururken sınıfın mankafası gibi görüneceğimden emindim.

Masalardan birine oturamaz mıyım?

İnsanlar masalarında çalışıyorlar. Orada oturmak istemiyorsan evine gidersin.

Azametli bir tavırla, yolumdan çekilmezseniz sizi kışının üstüne oturturum diyen uzun adımlar atarak ekip odasının diğer ucuna gitti. İki dosyayla geri gelip dosyaları iskemlenin üstüne attı. Kurbanı bulan adamların

adlan Eugene Dersh ve Riley Ward. Dün gece sorguladık. İfadelerini okumak istiyorsan, buraya oturup oku. Sayfalann  zerine de bir Şey yazma.

Dolan masasının başına geçip çekmecesini açtı ve san not defterini çıkarttı. Oldukça iyi bir gösteri sahneliyordu.

Zarflann içinde Dersh ve Ward'un, her biri onar sayfalık ifadeleri yer alıyordu. Başlangıç ifadelerini okuduktan sonra başımı kal-dınp Dolan'a baktım. Yüzünde kızgın bir ifadeyle not defterini ka-nŐtınyordu.

Dolan?

Bana doğru dönen gözlerinden başa hiçbir yeri hareket etmedi.

Birlikte  alıŐtıđımıza göre sence birbirimize iyi davranmamız gerekmez mi?

Biz birlikte çalıŐmıyoruz. Sen de buradaki kahve makinesinin altında yaşayan hamam böceklerinden farklı değilsin. Sen ne kadar çabuk gidersen, ben de o kadar çabuk polisliğe geri dönebilirim. Anlaşıldı mı?

Haydi, Dolan. Ben tatlı bir adamımdır. Boris Badenov taklidimi dinlemek ister misin?

İlgilenecek birine sakla.

Ona doğru eğilip sesimi al alttım. Krantz'a bakıp yüzümüzü buluŐturabiliriz.

O Şeyleri okumayarak benim zamanımı boşa harcıyorsun.

N ot defterine döndü.

Dolan?

Başını kaldınp baktı.

Sen hiç gülümser misin?

Not defterine dönüş...

G l msemezsin sanınm.

Joe Pike'in dişi versiyonu...

Her iki ifadeyi de ikişer kere okudum. Eugene Dersh zaman zaman Riley Ward'la çalışan serbest bir grafikerdi. Batı Los Ange-les'ta bir reklam ajansının sahibi olan Ward'la üç yıl önce, Ward Dersh'  tasarımcı olarak tuttuğunda tanıŐmıŐlardı. Haftada üç gün genellikle Griffith Park'ta yürüyüşe veya koşuya çıkan Ward ve Dersh aynı zamanda iyi arkadaŐtılar. Düzenli olarak Hollywood Gölü'ne giden Dersh, Karen'ın öldürüldüğü cumartesi de oraya gitmiş, pazar günü kendisine katılması için de Ward'u ikna etmişti. Pazar günü cesedi birlikte bulmuŐlardı. Dersh' n ifadesine göre, gölün hemen  st kısmındaki patikadan yukan çıkmak  zerelerken, kıyıya inmeye karar vermiŐlerdi. Ward zor olacağını düşünerek gitmek istememişti aslında. Patikadan yukan çıkmaya başlamadan önce de cesedi bulmuŐlardı. İki adam da etrafta Őüphe uyandıracak birilerini görmemişlerdi. Kimliğini öğrenmek için ceplerini karıŐtırdıklarında, olay yerindeki delillere zarar vermiş olabileceklerinin farkındaydılar; ikisi de Ward'un Dersh'e cesede dokunmamasını söylediğini, ancak, Dersh' n buna rağmen cesedin üzerini

aradığını belirtmişlerdi. Dersh'un Karen'ın ehliyetini bulmasından sonra, cep telefonu olan birini bulup polisi aramışlardı.

Dersh'e cumartesiyle ilgili soru sordunuz mu?

Alakasız bir saatte gölün karşı kıyısında yürüyüş yapmış. Hiçbir şey de görmemiş.

Bunun Dersh'un ifadesinde yer aldığını hatırlamadığım için sayfaları tekrar kanıştırdım. O ifade buraya geçirilmemiş. Yalnızca cumartesi günü yürüyüş yaptığından bahsedilmiş.

Watts'a bakındım ama çıkmıştı. Krantz da henüz dönmemişti.

Otopsinin ne zaman yapılacağını öğrenmemiz ne kadar sürer?

Krantz'ın kışının nerede olduğunu bilmesi bile şanstır. Sakin ol.

Söylesene Dolan, Krantz ifadeyi yanlış yazmış olabilir mi?

Dolan başını kaldıp bana bakmadı bile.

'Birkaç kişiyi aradım, Dolan. Senin çok iyi bir polis olduğunu biliyorum. Watts da iyi. Krantz polisten çok bir politikacıya benziyor ve oldukça sinirli. Soruşturmanın gidişatını bilerek etkileyebilir ya da yetersiz kalabilir mi?

Soruşturmayı o yürütüyor, Cole. Ben yürütmüyorum. Deege'in peşine düşecek midir? Dersh'e cumartesi günüyle ilgili sorular soracak kadar zeki midir?

Dolan bir süre sesini çıkarmadı, sonra bana doğru eğilip kalemmini salladı. Sen bizim soruşturmayı nasıl yürüttüğümüz konusunda endişelenme. Eğer sohbet etmek istiyorsan da kendinle et. Benim ilgimi çekmiyor. Anlaşıldı mı?

Cevap vermemi beklemeden not defterine döndü.

'Anlaşıldı.

Dolan başını salladı.

Posta arabasını iterek içeri giren parlak san bowling gömleği giymiş kaslı bir genç adam, çift kanatlı kapılardan geçip kahve makinesinin yanına gitti. Kemerinden sarkan güvenlik kartında sivil bir eleman olduğu yazıyordu. Diğer polis merkezlerinin çoğunda olduğu gibi, Los Angeles'ta da masraflardan kısıntı yapmak amacıyla, mümkün olduğunda siviller çalıştırılırdı. Boş pozisyon-lann çoğu, polis olabilecek kadar deneyim kazanmayı uman genç adamlarla doldurulurdu. Bu adam da büyük bir olasılıkla günlerini telefonlara cevap vererek, ofis içi notları yerlerine ulaştırarak ya da şanslıysa kapı kapı dolaşıp kayıp çocukların aranmasına yardım ederek geçiriyordu.

Bana ters ters bakan Dolan'la göz göze geldim.

Bir fincan kahve içmemin sakıncası var mı?

"Keyfime bak.

Sen de ister misin?

Hayır. Belgeleri iskemlenin üzerinde bırak. Seni görebileceğim bir yerde dur. Sieg heilf2

Kahve makinesinin yanına gidip sivile gülümsedim.

Kahve nasıl?

Berbat.

Yine de kendime bir fincan doldurup tadına baktım. Hakikaten berbattı.

Kimliği adının Curtis Wood olduğunu belirtiyordu. Curtis gün boyunca buralarda olduğuna, bir ofisten bir ofise, bir kattan diğerine gittiğine göre, hangi masanın Sam Watts'a ait olduğunu bilirdi herhalde. Hatta Watts'in cinayet defterini nerede sakladığını bile bilebilirdi. Şu Dolan ilginç bir tip, öyle değil mi? Polis olmaya özenen sivil sence arkadaş olarak bilgi edinmeye soyunan profesyonel dedektif... Watts'a ve cinayet defterine ulaşabileceğimi düşünüyordum.

Onunla ilgili bir televizyon dizisi yaptıklarını biliyor musun?

Evet, biliyorum. Beğenmiştim.

Senin yerinde olsam, bundan ona bahsetmezdim. Konu açılınca biraz tuhaflaşıyor.

Curtis'e en sıcak gülümsemelerimden birini göstererek elimi uzattım. O hatayı çoktan yaptım. Elvis Cole.

Curtis Wood. El sıkışından, spor salonunda oldukça zaman geçirdiği, büyük bir olasılıkla da sağlık kontrolü için forma girmeye çalıştığı anlaşılıyordu. İzin kartıma baktı.

Garcia cinayeti için Dolan ve Watts'a yardım ediyorum. Watts'i tanır mısın? İyi eğitilmiş profesyonel sohbetin konusunu çaktırmadan Watts'a getiriyor...

Curtis başını sallayarak tanıdığını belirtti. Sen aile için çalışan şu adam mısın?

Bu adamların her şeyden haberleri vardır. Evet. Failin yeni girişimlere açık olup olmadığına dikkat et... rahat davranmayı da unutma!..

Curtis kahvesini bitirip gözlerimin içine baktı. Hırsızlık-Cina-yet'te bu işteki en zeki dedektifler çalışır. Nasıl olur da senin gibi bir salak onlardan daha iyi olduğunu düşünebilir?

Cevap vermemi beklemeden arabasını iterek uzaklaştı.

Sence bilgi toplama faaliyetim burada sona ermişti!

Krantz duman çıkararak çift kanatlı kapıdan içeri daldığında hâlâ orada dikiliyordum. Beni görünce yanıma geldi. Ne yapıyorsun?

Seni bekliyordum, Krantz. Bir saat oldu.

Sandalyesinde arkasına yaslanmış olan Dolan'a yiyecekmiş gibi baktı. Onun elini kolunu sallayarak etrafta dolaşmasına izin mi veriyorsun?

Tanrı aşkına, Harvey! Ben buradayım. Vurmam gerekirse vurabilirim.

Bir fincan kahve içtim, dedim. Sanki federal bir olaydı bu!..

Krantz sakinleşip bana doğru döndü. Tamam. Otopsinin ne zaman yapılacağını hâlâ tam olarak bilmiyoruz. Öğleden sonra sana bilgi vereceğim.

Burada bir saat bunun için mi dikildim ben?

Burada hiç olmaman gerekiyor. Bishop raporları alabileceğini söyledi. Yann elimize ulaştığında sana bir kopyasını vereceğiz. Hepsi bu kadar.

Stan Watts diğer iki adam olmadan, yanında yalnızca Asker Tıraşı'yla göründü. Stan, Harvey, biz hazırız, dedi. Asker Tıraşı sanki ona borcum varmış ve bunu nasıl tahsil edeceğinin yolunu bulmaya çalışıyormuş gibi ters ters bana bakıyordu.

Krantz onlara bakıp tamam anlamında başını salladı. Tamam, Cole. Bugünlük bu kadar. Şimdi buradan gidiyorsun.

Raporları almama izin varsa, Dersh ve Ward'un ifadelerinin de birer kopyasını alabilir miyim?

Krantz Dolan'a baktı. Onun için kopyaları hazırla.

Ona oral seks yapmamı da ister misin?

Krantz kıpkırmızı oldu. Utanmıştı.

O özel biri, Krantz.

Ona o lanet olası kopyaları ver ve buradan defet. Krantz yürümeye başladıysa da, durup yanıma geldi. Bu arada, Cole, buraya yalnız gelmene şaşırmadım. Pike'ın buraya gelebilecek kadar cesur olmadığını biliyordum zaten.

Gölde karşına dikildiğinde, sen de o kadar cesur görünmüyordun.

Krantz yanıma biraz daha yaklaştı. Sen burada özel izinle bulunuyorsun, bunu unutma, Cole. Burası hâlâ benim dükkânım ve ben hâlâ patronum. Bunu da aklından çıkarma.

Pike sana neden Paçalı Don diyor?

Bu sözler ağzımdan çıkar çıkmaz Krantz mosmor olup uzaklaştı. Dolana baktım. Gülümsüyordu ama benimle göz göze gelince gülümsemesi kayboldu. Bekle de ben fotokopi çekeyim.

Ben çekebilirim. Nerede olduğunu göstermen yeter.

Şifre girmen gerekir. Film senaryolarını ya da sendikaların el ilanlarını falan kaçırmamızı istemiyorlar.

Polisler.

Birkaç dakika sonra Dolan bana sorgulama raporlarının birer kopyasını verdi.

'Teşekkürler, Dolan. Sanırım hepsi bu.

Seni geçirmek zorundayım.

Tamam.

Dolan beni ofisten çıkararak asansörlerin bulunduğu yere götürüp düğmeye bastı. Asansörü beklerken kapılan seyretti.

Seni güldürdüm.

Dolan bana baktı.

Krantz'la konuşurken sonunda seni gülümsetmeyi başardım. Asansörün kapılan açıldı. Bindim.

Seni yann görürüm, Dolan.

Dolan kapılar kapanırken cevap verdi.

Önce ben seni görmezsem.

MEMUR JOE PİKE'IN OLAYI

içişleri Grubundan üçüncü kademedeki dedektif Mike McConnell bayat deniz tarağı yediğinden emindi. İki saat önce Polis Akademisi'nin kafeteryasında günün spesiyalite -si olan New England deniz taraklarından yapılan çorbayı . içtiğinden beri, tarakların Los Angeles Emniyet Müdürlüğü 'nün Orta Çağ 'dan kalma koçbaşı kütükleri gibi bağırsaklarını altüst ettiğini hissediyordu. İçişleri Grubu 'nun ofislerinin bulunduğu, Los Angeles Emniyet Müdürlüğü'nün üst düzey yöneticilerinin, üstelik belediye başkanının lanet olası personelinin büyük bir kısmının çalıştığı Parker Cen-ter'in her zaman kalabalık olan lobisinden geçerken, başına kelimelerle anlatılması imkânsız bir şey gelmesinden korkuyordu.

Otuz yıllık hizmetinden emekli olmasına iki yıl kalmış olan elli dört yaşındaki Mike McConnell o ana kadar iyi idare etmiş, olay dosyasını almak için ofisine, oradan da, altına kaçırmadan içişleri Grubunun kıdemli idare memuru sıfatıyla, işgüzar rezil Harvey Krantz'ı sıkıştırabileceği sorgu odasına gitmeyi başarmıştı.

Sorgu odasına girdiğinde, ikinci kademedeki dedektif Louise Barshop'un masaya oturmuş olduğunu görünce canı sıkılmıştı. Bu olayın soruşturmasını McConnell'm nefret ettiği geri zekâlı Harvey Krantz yürütüyordu. İçişleri Grubu ndan gelecek üçüncü kişinin bir kadın olduğunu unutmuştu. Çok iyi bir polis olan Louise'i severdi, ama McCon-nel deniz tarağının yüzünden gazla boğuşuyordu. Bir kadının yanında gaz çıkarmak onu rahatsız edecekti. Selam, Louise. Ailen nasıl?

İyiler, Mike. Seninkiler nasıllar?

Ah, iyiler. İyiler. O anda gazı olduğundan söz etmekle, bekleyip neler olacağını görmek arasında bir karar vermeye çalışıyordu. Eğer sorun olursa, suçlusu Krantz'mış gibi davranabilirdi.

Yerine oturan McConnell, Krantz elinde bir yığın dosyayla içeri girdiğinde suçu onun üstüne atmaya karar verdi. Krantz uzun boylu, zayıf bir adamdı. Birbirine yakın olan gözleri ve upuzun burnu yüzünden papağana benziyordu. West Walley'deki hırsızlık olayını başarıyla çözdükten sonra, yaklaşık bir yıl önce kıdemsiz dedektif olarak İçişleri Grubu na katılmıştı. Olayla o ilgilendiği için soruları da o yanıtlayacaktı. Krantz İçişleri Grubunu, Los Angeles Emniyet Müdürlüğü nde üst düzey yöneticiliğe geçmek amacıyla basamak olarak kullandığını gizlemiyordu. Üniformadan elinden geldiğince çabuk kurtulmuş (McConnell sokakların onu korkuttuğunu düşünüyordu) ve ağlayıp sızlanarak basamak olarak yararlanabileceği her işin üzerine atlamış, çabuk ilerleyebilmek için de yalayacak doğru kıcı bulmaya çalışmıştı. Sürekli olarak sızlanan bu küçük rezil, Güney Kaliforniya Üniversitesinden üstün başarıyla mezun olduğunu ve master

yaptığını belirtme fırsatını da asla kaçırmıyordu. Üniversiteye yönelik tek kişisel deneyimi, altmışlı yılların sonlarında çıkan isyanlarda, isyanı bastırma görevine gönderilmek olan McConnell liseden mezun olduktan bir süre sonra Deniz Piyadelerine katılmış, üniversite diploması olmadan ne kadar ilerlediğiyle gurur duymuştu. McConnellKrantz'dan nefret ediyordu. Ondan nefret etmesinin nedeni yalnızca onun kendini beğenmiş, ukala tavırları değil; aynı zamanda bu rezil herifin, McConnell'ın patronu ve işişi Grubunun şefi olan yüzbaşıya, onun, kendisi tarafından yürütülen üç olayı mahvettiği konusunda şikâyetçi olduğunu öğrenmesiydi. Aşağılık herif. McConnell o anda bu sıska piçi ve kariyerini bitireceğine yemin etmişti. McConnell Meksika'nın kumsallarında karavanına çekilmeden önce iki yıl daha ter dökmek zorundaydı. Bu pis herife bakmak bile McConnell'ın tüylerini ürpertmeye yetiyordu. İnsan kılığında bir papağandı o.

Krantz enerjik bir tavırla başını salladı. Merhaba, Loui-se. Bay McConnell. Aralarındakiyaş farkını özellikle vurgulamak için ona sürekli Bay diye hitap ediyormuş gibiydi.

Louise Barshop, Merhaba, Harvey. Başlamaya hazır mısın? diye sordu.

Krantz papağan gözleriyle boş tanık iskemlesine baktı. Zanlı nerede ?

McConnell, Sorgulayacağımız memuru mu kastediyorsun? diye sordu.

Nasıl yaptığını gördünüz mü? Zanlı. Sanki etrafındakiler! beğenmediği bir laboratuvar ortamıydı!

Louise Barshop zoraki bir gülümsemeyle yanıt verdi. Bekleme odasında, Harvey. Başlamaya hazır mısın ?

Başlamadan önce söylemek istediğim birkaç şey var.

McConnell öne eğilerek sözünü kesti. Bağırsaklarında başıboş bir şey yer değiştiriyordu ve kramplar girmeye baş^ lamıştı. Bunlarla boş yere zaman kaybetmek istemiyorum. Dosyaları şöyle bir karıştırdı. Bu çocuk Wozniak'm ortağı, değil mi?

Krantz papağan burnundan aşağı baktı. Sinirlenmişti. Güzel. Koşarak patronuna gidip şikâyet etsin. Evet. Bu soruşturmayı bizzat yürüttüm ve işin içinde bir iş olduğunu düşünüyorum, Bay McConnell. Krantz, Abel Wozniak adında üniformalı bir devriye polisinin, çalıntı malların çalınması ve dağıtılmasına karıştığı olasılığıyla ilgili soruşturmayı yürütüyordu.

Wozniak'm ortağı olduğuna göre, bu adam onun neler çevirdiğinden haberdar olmalı. Kendisi bu olaya karışmamış olsa bile, onu sıkıştırmak için izniniz istiyorum. Gerekirse çok sıkıştırmak için.

İyi, iyi, her neyse. Yalnızca çok uzun sürmesin. Cuma öğleden sonra ve ben bir an önce buradan gitmek istiyorum. Eğer bir şey çıkarsa peşine düş, yoksa bu adamla 'zaman kaybetmek istemiyorum.

Harvey memnun olmadığını belirtmek için homurdanarak bekleme odasına koştu.

Louise, Harvey, istediğini elde eden biri, öyle değil mi? dedi.

Pisliğin teki. Onun gibi insanlar bizlerden fareler diye bahseder.

Louise Barshop yanıt vermeden başını çevirdi. Belki o da aynı şeyleri düşünüyordu, ama bunu dile getirmesini sağlayacak yirmi sekiz yıllık hizmeti yoktu onun. İçişlerinde duvarların bile kulakları vardır; bugün birine haddini bildirirken, yarın da onların size dünyanın kaç bucak olduğunu göstermek için fırsat kollayacaklarını bilip dikkatli olmak zorundasınızdır.

Sorgulanacak kişi Joe Pike adında genç bir memurdu. McConnell o sabah memurun dosyasını okumuş ve etkilenmişti. Henüz üç senelik polis olan çocuk, Akademideki sınıfından dördüncülükle mezun olmuştu. O günden sonra hakkında verilen tüm raporlarda, Pike'ın olağanüstü olduğu belirtilmişti. McConnell böyle bir gerçeğin, yozlaşmanın garantisi olamayacağını bilecek kadar tecrübeliydi. Çok sayıda zeki ve cesur genç adam, izin verdiğiniz takdirde gözlerini kırpmadan soyarlardı sizi. Ama McConnell yirmi sekiz yıllık hizmetten sonra, bu şehrin güvenlik güçlerini oluşturan erkek ve kadınların, bu şehrin sunabileceği en iyi polisler olduklarından emindi. Yıllar geçtikçe, birkaç kişinin o iyi polislerin ünlerini lekelemesini önlemenin görevi -hatta zorunluluğu- olduğunu hissetmişti. Memur Pike 'ın sicilini okuduktan sonra da onunla tanışmak için sabırsızlanıyordu. McConnell gibi Pike da Camp Pendleton'dan geçmiş, ama piyade olan McCon-nell'ın aksine Pike, Deniz Piyadelerinin seçkin Gözlem ve Araştırma Gücü eğitiminden mezun olduktan sonra Vietnam 'da görev yapmış, iki Kahramanlık Nişanı ve üç Gazilik Madalyası almıştı. McConnell dosyaya bakarken gülümsemiş ve Krantz gibi (askerlik görevinden kaçmayı başarmış) bir alçağın Pike gibi bir çocukla aynı odada olmayı hak etmediğini düşünmüştü.

Kapı açılınca Krantz Pike'ın oturmasını istediği sandalyeyi işaret etti. Üç İçişleri Grubu dedektifi hep birlikte uzun bir masaya oturmuşlardı; sorgulanacak olan kişi de, onların karşısında, yalnızlık ve savunmasızlık duygusunun artması için masadan oldukça uzakta bir sandalyeye oturacaktı. Bu İçişlerinin standart prosedürüydü.

McConnell'ın dikkatini çeken ilk şey bu genç memurun mükemmel görüldüğüydü. Üniforması tertemiz, pantolonunun ve gömleğinin çizgileri mükemmeldi, siyah deri kemeri, tabancasının kılıfı ve ayakkabıları ayna gibi parlıyordu. Pike uzun boyluydu, Krantz kadar uzundu, ama Krantz sıska Pike ise cüsseli ve kaslıydı. Kasları gömleğini germişti. McConnell, Memur Pike, dedi.

Evet, efendim.

Ben Dedektif McConnell. Bu da Dedektif Barshop. O gözlükler çıkacak.

Pike gözlüklerini çıkarınca, parlak mavi gözleri görüldü. Louise Barshop oturduğu yerde kıpırdandı.

Pike, Avukata ihtiyacım var mı? diye sordu.

McConnel cevap vermeden önce kasetçaları çalıştırdı. Avukata danışmayı talep edebilirsiniz, ancak, cevaplama emrimize karşı gelir de soruları cevaplamazsanız, size görevden el çektirilecek ve üstlerinizin idari emirlerine karşı gelmekle suçlanacaksınız. Anladınız mı?

Evet, efendim. Pike gözlerini kendisine dikkatle bakan McConnell'dan kaçırmadı. McConnell çocuğun boş baktığını düşündü. Korksa veya sinirli olsa bile bunu göstermemeyi başarıyordu.

Avukat istiyor musunuz?

Hayır, efendim.

Louise Barshop, Dedektif Krantz burada bulunmanızın nedenini açıkladı mı size? diye sordu.

Hayır, bayan.

Polis arabasındaki ortağınız Abel VJozniak 'm geçen yıl bir depoda meydana gelen soygun olayına karışıp karışma -dığını soruşturuyoruz.

McConnell tepkisini ölçmek için ona dikkatle baktı, ancak, çocuğun yüzünde en ufak bir ifade yoktu. Buna ne dersin, evlat? Bunu duyunca ne hissettin?

Pike bir an ona baktıktan sonra neredeyse görülmeyecek kadar hafifçe omuz silkti.

Krantz, Memur VJozniak'la ne zamandan beri ortaksınız? diye hırladı.

İki yıldır.

Ve onun ne yaptığını bilmediğine inanmamızı mı bekliyorsun?

Mavi gözler papağana kaydı. McConnell o gözlerin arkasında neler olabileceğini merak ediyordu. Pike cevap vermedi.

Krantz'ın ayağa kalkıp hızlı adımlarla odayı arşınlaması McConnell'ı rahatsız etmişti ama, aynı zamanda sorgulanan kişiyi de rahatsız edeceği için dolaşmasına izin verdi. ' Hiç rüşvet aldınız mı ya da kanunları ihlal edeceğini bildiğiniz herhangi bir eyleme teşebbüs ettiniz mi?

Hayır, efendim.

Memur VJozniak'm, kanunlara aykırı herhangi bir eylemine hiç tanık oldunuz mu ?

Hayır, efendim.

Louise Barshop, Bu tür eylemlere kalkıştığınan size hiç bahsetti mi ya da sizin bu sonuca varmanıza neden olabilecek herhangi bir şey yaptı veya söyledi mi? diye sordu.

Hayır, bayan.

Krantz, Chihuahua Kardeşler adıyla da bilinen Carlos Reena'yı veya Jesus Uribe'yi tanıyor musunuz? dedi. Re-ena ve öribe Pacoima'daki Whiteman Havaalanı yakınlarında bulunan bir hurdalıkta faaliyet gösteren çalıntı mal satıcılarıydı.

Kim olduklarını biliyorum ama onları tanımıyorum.

Memur Wozniak'i onlardan biriyle hiç gördünüz mü?

Hayır, efendim.

Memur Wozniak onlardan size bahsetti mi?

Hayır, efendim.

Makineli tüfek hızıyla sorduğu sorulara, Pike'ın yanıt vermeden önce duraklaması ve bu duraklamaların bir öncekine oranla biraz daha uzun veya biraz daha kısa olması yüzünden belli bir ritim tutturamayan Krantz sinirlenmeye başlamıştı. Pike'ın bunu kasten yaptığını fark eden McConnell'sa ondan hoşlanmıştı. Krantz'ın sinirlenmiş olduğunu, ağırlığını sürekli olarak bir ayağından diğerine vermesinden anlamıştı. McConnell kıp ırday anlar dün hoşlanmazdı. Sürekli kıpırdanıp duran ilk karısından bu nedenle kurtulmuştu. Memur Pike, şu anda size, böyle bir sorgulamanın yapıldığını ve soruşturma konusunu hiç kimseye açıklamamanızın emredildiğini hatırlatmak zorundayım. Açıklarsa-nızyasal bir idari emre karşı gelmeniz nedeniyle kovulacak ve mahkemeye çıkarılacaksınız.. Anladınız mı ?

Evet, efendim. Bir soru sorabilir miyim?

Sorun. McConnell soğuk terler döktüğünü hissederek saatine baktı. Yalnızca sekiz dakika olmuştu ve bağırsaklarındaki baskı giderek artmaya başlamıştı. Karnındaki gurultuların duyulup duyulmadığını merak etti.

Benim de bu işe bulaştığımdan mı kuşkulaniyorsunuz?

Şimdilik hayır.

KrantzMcConnell'a ters bir bakış attı. Buna henüz karar vermedik, Memur Pike. Üçünün baş başa verip konuşa-bilmeleri için Krantz masanın etrafından dolaşıp öne eğildi. Fısıldayarak, İzninizle soruları ben sorayım, Bay McConnell. Bu adamın üzerinde belli bir izlenim yaratmaya çalışıyorum. Benden korkmasını sağlamam gerekiyor. Sözler ağzından sanki McConnell, Emniyet Müdürlüğü için yapılan seçimlerde Harvey Krantz'ın yoluna çıkan münasebetsiz bir ihtiyarmış gibi dökülmüştü.

McConnell da fısıldayarak, İşe yaradığını sanmıyorum, Harvey. Adam korkmuş gibi görünmüyor. Bu işin bir an önce bitmesini istiyorum, dedi. McConnell hemen gaz çıkarmazsa, bu odada biraz sonra feci bir patlama olacağından emindi.

Krantz Pike'a dönerek, masanın uzunluğu boyunca odayı adımlamaya başladı. Buna inanmamızı beklemiyorsunuz, öyle değil mi?

Mavi gözler Krantz'ı izlediyse de, Pike hiçbir şey söylyf-medi.

Hepimizpolisiz. Hepimiz zamanında devriye gezdik. Krantz dosyaları parmağıyla dürttü. Bu oyunu oynamanın en akıllıca yolu iş birliği yapmak. Eğer bizimle iş birliği yaparsanız, biz de size yardım ederiz.

McConnell, Neden polis oldun, evlat?dedi.

Krantz sinirli bir bakış atınca, McConnell'i'm içinden onu tokatlamak geldi.

Pike, Doğru bir şey yapmak istedim, dedi.

McConnell, işte, diye düşündü. Bu çocuktan hoşlanıyordu. Ondan bayağı hoşlanıyordu.

Krantz kızdığını herkese belli etmek isteyerek tıslargi-bi bir ses çıkardıktan sonra masanın üzerinde duran sarı not defterini alıp bağırarak bazı isim/er okumaya başladı. Şimdi okuyacağım iş yerleriyle ilgili herhangi bir şey bilip bilmediğinizi bize söyleyin. Baker Madencilik.

Hayır, efendim.

Chanceros Elektronik.

Hayır, efendim.

Krantz teker teker, Rampart'ın görev alanı sınırları içerisinde dağılmış olan ve soyulan on dört farklı deponun adını saydığına, her deponun adının okunmasından sonra Pike'ın verdiği yanıt, Hayır, efendim, oldu.

Krantz adları sayarken Pike 'ın etrafında giderek daralan bir daire çizerek dolaşıyordu. McConnell Pike'ın adamı gözleriyle izleme zahmetine katlanmadan kulaklarıyla takip ettiğine yemin edebilirdi. McConnell elini masanın altına sokup karnını ovuşturdu. Tanrım!

Thomas Kardeşler Oto Yedek Parçaları.

Hayır, efendim.

Wordley Uçak İkmal.

Hayır, efendim.

Sinirlenmiş olan Krantz masaya vurdu. Yani bunların hiçbirinden haberin olmadığını mı söylüyorsunuz bize?

Evet, efendim.

Gözleri yuvalarından uğrayan ve yüzü kıpkırmızı kesilen Krantz Pike 'a eğilerek, Yalan söylüyorsunuz! Sen de bu işte onunla birliktedim ve bu yüzden hapse gireceksin!

McConnell, Bence boşuna zaman kaybediyoruz, Harvey. Görünüşe göre Memur Pike doğruyu söylüyor, dedi.

Krantz, Saçmalama, Mikel! Bu o...pu çocuğu bir şeyler biliyor, diye yanıt verirken bir yandan da sağ elinin işaret parmağıyla Pike'ın omzunu dürtüyordu. Olay bir anda McConnell'in anlayamadığı bir hızla başka bir yöne kaydı.

McConnell sonradan, uyuduğu zannedilecek kadar sakın görünen Pike 'ın aniden sokmaya hazır biryılantı gibi iskemleden fırladığını söyleyecekti. Pike'ın sol eli, Krantz'm sağ elini yana doğru bükerken, sağ eli de gırtlığına sarıldı. Krantz'ı havaya kaldırıp geriye iterek duvara dayadığında ayakları yerden neredeyse on beş santim kesilmişti. Harvey Krantz'm gözleri büyümüşü ve boğulur gibi sesler çıkarıyordu.

Louise Barshop geriye doğru sıçrayarak çantasını almaya çalıştı. McConnell da ayağa fırlayıp, Geri çekil! Memur Pike bırak ve geri çekil! diye bağırdı.

Pike Krantz'ı bırakmadı. Krantz'm yüzü mosmor olmuştu ve Pike 'a üzerine doğru gelen araba farlarına bakan bir geyik gibi bakıyordu.

Louise Barshop, Bırak, Pike. Hemen bırak! diye bağırdı. McConnell onun Beretta'sını çekip Krantz'ı kurtaracağını tahmin etti.

Pike'ın Krantz'ı bırakmadığını ve kulağına hiç kimsenin duyamadığı bir şey fısıldadığını gördüğünde McConnell'ın midesi burkuldu. Emekliliğine az bir zaman kalmış olan McConnell, bu olayın üzerinden yıllar geçtikten sonra bile Pike 'm ne söylemiş olabileceğini hep merak etti durdu.

Yere devrilen iskemlelerin ve bağrıışmaların arasında yaşanan bir anlık sessizlikte, şıp-şıp-şıp diye sesler duyulmaya başladı. Ardından da odayı berbat bir koku sardı.

Louise Barshop, Aman, Tanrım!dedi.

Harvey Krantz altına kaçırmişti.

McConnell elinden geldiğince sert bir sesle, Onu yere indir, evlat, dedi.

Pike indirdi. Kamburunu çıkarıp pantolonuna yayılan pisliğe bakan Krantz'ın duyduğu utanç ve öfkeden gözleri doldu. Paytak adımlarla, sendeleyerek odadan çıktı.

Pike sanki hiçbir şey olmamış gibi yerine döndü.

Utanmışa benzeyen Louise Barshop, Şey, bilemiyorum, dedi.

Mike McConnell da yerine otururken, kovulmasına neden olabilecek bir suç işlemiş olan genç memuru düşünüyordu. Sana elinisürmemeliydi, evlat. Bu kurallara aykırıdır.

Evet, efendim.

Hepsi bu kadar. Seninle tekrar konuşmamız gerekirse ararız.

Ayağa kalkan Pike tek bir söz bile etmeden odadan çıktı.

Louise, Şey, onun elini kolunu sallayarak gitmesine izin veremeyiz. Harvey'ye saldırdı, dedi.

Düşünsene, Louis. Bu olayı rapor edersek, Harvey nin altına kaçırıldığını itiraf etmesi ve bunun kayıtlara geçmesi gerekecek. Sence böyle bir şeyi yapmak isteyecek midir? McConnell kasetçaları kapattı. Çocuğu korumak için bandın o kısmını silmek zorundaydılar.

Louise başını çevirdi. Şey, hayır. Sanırım istemez. Ama döndüğünde fikrini sorsak iyi olur.

Haklısın. Sorarız

Harvey Krantz olayın kapanmasını tercih etmişti, ama McConnell kapatmayacaktı. Huzursuz bir halde Krantz'ın dönmesini beklerlerken, McConnell'ın aklına haddini aşan bu kibirli, küstah piçi nasıl mahvedeceğı geldi. Beş altı saat sonra McConnell, Dedektif Teğmen Oscar Munoz ve Şef Yardımcısı Paul Winnaeker'la kâğıt oynuyor olacaktı. Herkes Winnaeker'm Parker Center'ın en büyük boşboğazı olduğunu gayet iyi bilirdi. McConnell hikâyeyi nasıl ağzından kaçıracağını planlamaya başlamıştı bile... Harvey nin başına gelen kazanım bölümünde ağızdan ağza kolayca yayılacağını keyfini şimdiden

çıkarmaya başlamıştı. Los Angeles Emniyet Müdürlüğü 'nün maço dünyasında bir ispiyoncudan daha çok nefret edilen tek şey korkaklardır. McConnel bu küçük pislige takacağı lakabı da çoktan bulmuştu: Donuna Sıçan Krantz.. Paul Winnaekerduyana kadar bir bekleyin bakalım!

Bağırsaklarına fena bir kramp girince McConnell lanet olası deniz tarağının en sonunda yapacağını yaptığını anladı. Louise'e Harveyyi kontrol etmeye gittiğini söyleyip sendele-yerekyerinden kalktı. Genelevdeki bir bakirenin yanaklarından daha fazla kızaran yanaklarıyla erkekler tuvaletine koşarak, lanet olası deniz tarağı ve onun yol açtığı gazfırtına-sı bir kükreyle bedenini terk etmeden önce bulduğu ilk boş bölme daldı.

İlk dalgayı atlattıktan sonra Harvey Krantz'm yandaki bölmede hıçkırdığını duydu. Tamam, evlat. Aramızda kalacak. Bu olayın senin kariyerini çok olumsuz etkileyeceğini sanmıyorum, dedi.

Hıçkırıkların iyiden iyiye arttığını duyan McConnell sırtıttı.

9

Öğleden sonrayı ofisimde, sonrasını da Krantz'ın otopsi hakkında vereceği haberi bekleyerek evimde geçirdim. Yattığımda Krantz hâlâ aramamıştı ve ben sinirlenmeye başlamıştım. Ertesi sabah saat ona çeyrek kala hâlâ hiçbir haber alamamış olduğum için Parker Center'ı arayıp Krantz'ı istedim.

Stan Watts, Müsait değil, dedi.

Bu da ne demek, Watts? Arayacağını söylemişti.

Kıçımızı her sildiğimizde sana haber vermemizi de istiyor musun?

Ben otopside haber almak istiyorum. Karen'in ölümünün üzerinden üç gün geçti ve benim de otopside bulunmam gerekiyor. Otopsiyi öne aldırınız mı aldırmadınız mı? Sinirimin birazını dışarı vurdum.

Aynılma.

Watts beni beklemeye aldı. Los Angeles Emniyet Müdürlüğü sizi hatta beklettiklerinde müzik dinleten sistemlerden birini kurmuştu sistemine. Dragner'ın13 teması çalışıyordu.

Watts tekrar telefona gelene kadar neredeyse on dakika hatta bekledim. Otopsiyi bugün öğleden sonra yapacaklar. Geldiğinde yanına birini veririm.

Sorduğum iyi oldu.

Saat on bire çeyrek kala arabamı bir kez daha Parker Center'ın otoparkında güneşin altına bırakıp lobiye gittim ve kendimi tanıttığım güvenlik görevlisinden ziyaretçi kartı istedim. Güvenlik görevlisi Hırsızlık-Cinayet Masası'nı aradığında, bu defa tek başıma yukarı çıkmama izin verdiler. Belki de bana güvenmeye başlamışlardı.

Kapılar açıldığında Stan Watts beni bekliyordu.

Bugünkü rehberim sen misin, Stan?

Watts domuz homurtusuna benzer bir ses çıkarttı. Tabii, bütün zamanımı sana ayıracağım.

Hırsızlık-Cinayet ekip odası bir gün önceye oranla daha sessizdi. Tanıdığım tek yüz Dolan'ınkiydi. Kollarını kavuşturmuş masasında oturan Dolan telefonda konuşurken, bir yandan da benim kapıdan içeri gireceğimi tahmin etmiş gibi bana bakıyordu.

Ben durunca Watts da durdu. Yine mi Dolan?

Dolan.

Benden hoşlandığını sanmıyorum.

O hiç kimseden hoşlanmaz. Üzerine alınma.

Watts beni onun yanına götürdü. Siz muhabbet kuşlarını yalnız bırakayım.

Dolan ahizeyi avucuyla kapattı. Haydi, Stan. Gelen telefonlarla ilgilensem nasıl olur? Onunla başkası ilgilenemez mi?

Watts uzaklaşmaya başlamıştı bile. Krantz senin ilgilenmeni istiyor.

Dolan'ın ağzı büzüldü ve, Kahrolası Paçalı Don, dedi.

Watts güldüyse de arkasına dönmedi.

Selam, Dolan. Uzun zamandır görüşmemiştik, dedim.

Dolan'ın işaret ettiği sekreter iskemlesine oturmadım.

Dolan konuştuğu kişiye iş birliği için teşekkür edip, bir şey hatırlarlarsa aramasını söyledikten sonra telefonu oldukça sert bir hareketle kapattı.

Bugün yine güzel bir gün olacak, değil mi? diye sordum.

Kendi adına konuş.

Parker Center'dan Los Angeles Adli Tıp gitmek aşağı yukarı on beş dakika sürer, ama Dolan'ın garajdan çıkma şekline bakılırsa beş dakikada falan gidecek gibiydik. Direksiyona geçer geçmez iki yollu telsizi öfkeyle kapatmış L7'nin Shove adlı parçasının çalındığı alternatif rock istasyonunu açmıştı. L7 saldırgan ve kışkırtıcı şarkı sözleriyle dikkat çeken Los Angeles'lı bir kız grubudur.

Radyo avaz avaz bağınırken konuşmak biraz zor olmayacak mı sence? dedim.

Lastiklerden dumanlar çıkararak garajdan fırladık. Galiba Dolan benimle aynı görüşte değildi.

L7'nin solisti herifin birinin kışına çımdık attığını haykınıyordu. Sözler öfkeliydi; müzik onlardan bile daha öfkeliydi. Samantha Dolan da öyle... öfkeli olduğu her hareketinden anlaşılıyor ve benim bunun farkında olmamı istiyordu.

Emniyet kemerimi sıkıca bağlayıp arkama yaslandım, gözlerimi kapadım. Fazla saldırgan, Dolan. Müziğin senin karakterine zıt olması, sözlerinin de daha dramatik olması gerekir. Shawn Colvin'i dene.

Dolan arabayı sarsarak bir mal teslimat kamyonunun etrafından dolaşıp son hızla kırmızı ışığın yandığı kavşağa girdi. Klakson sesleri duyuldu. Dolan onları umursamadı bile.

Esnedim. Bu da yıkım derbisinde geçecek başka bir gündü işte...

Otobüse yetişmek için karşıdan karşıya geçmeye çalışan bir insan kalabalığının dibinden geçtik. İnsanları bir iki santimle ıskalamıştık.

Dolan binlerini öldürmeden önce biraz yavaşlar mısın?

Dolan pedala daha fazla yüklendi ve füze gibi rampaya girdik.

Elimi uzatıp kontağı kapattım... araba sessizleşti.

Dolan, Sen aklını mı kaçırdın?! diye haykırdı.

Frenlere asılıp, direksiyonun ağırlığıyla boğuşarak arabayı rampanın kenarına çekmeye çalışıyordu. Arabayı durdurmayı başardığında burnundan soluyarak bana bakı.

'Krantz gibi bir kış yalayıcı yüzünden canın sıkıldığı için üzgünüm, ama bu benim suçum değil.

Arkamızdan korna sesleri duyuluyordu. Dolan'ın gözlerinde incinmeye benzeyen bir şey yanıp söndü. Derin bir nefes aldı.

Bu soruşturmayı senin yürütmen gerekir diye düşünüyorum. Senin yürütmediğin gerçeğini kabullenmen zor oluyor sanırım.

Sen bunu söyleyecek kadar iyi tanımıyorsun ki beni.

Krantz'm senden korktuğunu biliyorum, Dolan. O kendisi için tehdit oluşturabilecek herkesten korkar. O yüzden hiç kimsenin istemediği işleri sana yüklüyor. Bana bakıcılık yapmak gibi, fotokopi çekmek ve arka planda kalmak gibi. Bundan hoşlanmadığının farkındayım, hoşlanmak zorunda da değilsin, çünkü sen işinde çok iyisin. Omuzlarımı silktim. Ayrıca sen eşsiz bir kadınsın.

Dolan bana dikkatle baktı, ama, bu bakışlardaki düşmanlık kaybolmuştu artık. İnce uzun parmaklı harika elleri vardı ve alyans takmıyordu. Piaget marka bir saat takmıştı. Manikürü o kadar ustaca yapılmıştı ki kendisinin yaptığını sanmıyordum. Televizyon dizisi berbat da olsa onun için iyi olmuştu.

Dolan dudaklarını yalayıp başını salladı. Bütün bunları nasıl bilebildiğime şaşırmıştı sanki.

Ellerimi iki yana açtım. Mesleğin en iyisi, Dolan. Ben her şe-, yi duyanım, her şeyi görürüm.

Pencereden dışarı bakıp başını salladı.

Yola devam etmek istiyorsan edebiliriz.

Gönülsüz... söylediğim hiçbir şeyi doğrulamadı... hatta Krantz'ı bile suçlamadı. Tamam, o çetin bir ceviz...

Dolan arabayı çalıştırdı. On dakika sonra Los Angeles Adli Tıp ofisinin arkasındaki otoparka giden uzun ve kavisli yola girmiştik.

Dolan, Buraya daha önce hiç geldin mi? diye sordu.

İki kere.

Ben iki yüz kere geldim. Sert olmaya çabalama. Kusacağın düşünürsen, dışarı çıkıp biraz temiz hava al.

Tabii.

Arka girişin açıldığı sarı fayanslı koridora, insanın yüzüne sivri bir topuk gibi çarpan bir koku hakimdi. Koku korkunç değildi, bayat tavuk kokusunu andırıyordu, ancak burada, başka bir yerde duyamayacağınız bir kokuyu aldığınızı biliyordunuz. Dezenfektan ve etin bileşiminden yükselen kokuyu... hücrelerinizin derinlerinde, ilkel bir yerlerde bu etin kendi etinizin eşi olduğunu ve kendi ölümünüzün kokusunu aldığınızı biliyordunuz.

Dolan bankonun arkasındaki adama rozetini gösterdi. Adam bize iki kâğıt maske uzattı. Dolan, Bunlan takmak zorundayız. Sanlık, dedi.

Harika.

Maskeleri taktıktan sonra Dolan beni çift kanatlı kapılardan geçirerek sekiz çelik masanın bulunduğu fayanslı uzun ve geniş bir odaya soktu. Her masanın etrafında ışıklar, çalışma tablaları ve aletler vardı, bunlar bir diş hekiminin muayenehanesinde gördüklerinize pek benzemiyordu. Masalarda yeşiller giymiş adli tıp hekimleri cesetlerin üzerinde çalışıyordu. Onların insan cesetleri üzerinde çalıştıklarını bildiğim için, başka bir şey yapıyorlarmış gibi düşünmeye zorladım kendimi... yadsımak önemlidir.

Krantz ve Williams, Asker Tıraşı ve iki arkadaşıyla birlikte en sondaki masanın başında toplanmışlardı. Beşi birden, laboratuvar yeşili önlük, ameliyat eldiveni giymiş, başında Los Angeles Dod-ger'in beyzbol kepi olan yaşlıca, şişman bir kadınla konuşuyorlardı. Kadın adli tıp doktoru olmalıydı.

Karen Garcia masanın üzerindeydi. Koca odanın diğer ucundan bile otopsinin bitmiş olduğu anlaşılıyordu. Adli tıp doktoru, biri ince bir hortumla Karen Garcia'yı yıkamakta olan iki laboratuvar teknisyenine bir şeyler söyledi. Kan ve vücut sıvıları masanın üzerindeki oluğa, oradan da alttaki boruya akıp gidiyordu. Karen'in vücudunu açmışlardı. Başının üzerinde mavi bir bez olduğu göze çarpıyordu. Otopsiyi bensiz gerçekleştirmişlerdi.

Bizi önce Asker Tıraşı gördü ve başını yana eğdi. Onlara yaklaşıırken Krantz bize doğru döndü. Ne cehennemdesin, Cole? Otopsi saat dokuzdaydı. Herkesin haberi vardı.

Beni arayacaktın. Babasının burada bulunmamı istediğini biliyordun.

Sana haber verilmesi için not bırakmıştım. Seni arayan olmadı mı?

Yalan söylediğinden emindim. Neden yalan söylediğini ya da benim otopside bulunmamı neden istemediğini bilmiyordum, ancak, yalan söylediğinden hiçbir şeyden olmadığım kadar emindim. Ailesine ne söylemem gerekiyor?

Onlara işi mahvettiğimizi söyle. Duymak istediğin bu mu? Eğer istediğin buysa, ben babasına bizzat açıklarım. Eliyle cesedi gösterdi. Buradan çıkalım. Bu koku elbiselerime siniyor.

Fayanslı koridora çıkıp maskelerimizden kurtulduk. Williams herkesin maskesini toplayıp özel bir kutuya attı.

Asker Tıraşı'na yaklaştım. Tanışmadık. Ben Elvis Cole. Ailesi için çalışıyorum. Siz kimsiniz?

Asker Tıraşı Krantz'a gülümsedi. Biz arabada bekleyeceğiz, Harvey.
Asker Tıraşı ve iki arkadaşı yanımızdan ayrıldılar.

Krantz'a döndüm. Senin neyin var, Krantz? Bu herifler de kim? Burada olmamı neden istemiyorsun?

'Ortada bir yanlış anlaşılma var, Cole. Hepsi bu. Dinle, eğer içeri dönüp cesede bakmak istersen, bak. Eğer adli tıp doktoruyla konuşmak istiyorsan konuş. Kız tıpkı tahmin ettiğimiz gibi 22'likle öldürülmüş. Kurşunu çıkarttık, ama büyük bir olasılıkla, tüfeğin modelinin saptanmasını imkânsız kılacak kadar deforme olmuştur. Henüz bilmiyorum.

Williams başını salladı. Modelin saptanması mümkün değil, inan bana, dedi.

Krantz omuz silkti. Pekâlâ, uzman mümkün olmadığını söylüyor. Başka ne öğrenmek istiyorsun? Herhangi bir tecavüz veya boğuşma belirtisi yok. İz ve lif için cesedi lazerle taradık, ama hiçbir şey bulamadık. Bak, Cole, burada bulunmak zorunda olduğumu biliyorum, ama bulunamadın. Peki ne yapmalıydık? Ertelediğimiz takdirde, otopsi üç veya dört gün sonraya atılacaktı. Soğutucuda biriken cesetleri görmek ister misin?

Otopsi raporunu görmek istiyorum.

Tabii. Raporu görmek istiyorsun. Tamam. Yann veya öbür gün olabilir.

Olay yeri inceleme raporunu da görmek istiyorum.

Görebileceğini daha önce söylememiş miydim? Otopsi raporu elimize geçtiğinde, sana olay yeri inceleme raporundan da bir kopya veririz. Böylece her şeyi görmüş olursun. Gerçekten üzgünüm, Cole. Eğer ihtiyar sorun olursa, üzgün olduğumu ona da söylerim.

'Herkes üzgün, bu kadar mı?

Krantz'm yüzü kızardı. Senin gibi serbest çalışan/ birinin küstah-lıklanıyla uğraşamayacağım. Hepiniz röntgencisiniz. Polis olsaydın hepimizin kığımızı yırttığımızı bilirdin. Bruly ve Salerno göldeki her evin kapısını çalıyor. Hiç kimse hiçbir şey görmemiş. Şimdiye kadar iki düzine insanla görüştük ve hiç kimsenin bir şey bildiği yok. Herkes bu kızı severmiş; kimsenin onu öldürmek için bir nedeni yok. Boş oturmuyoruz burada.

Dersh'e cipi sordunuz mu?

Haydi, Cole. Kes artık!

Ya şu evsiz adam? Ona sorgulayan oldu mu?

Canın cehenneme! Senin bana işimi nasıl yapacağını söylemene ihtiyacım yok.

Krantz Williams'la birlikte uzaklaştı.

Bunlar boş laflar, Dolan ve sen de bunun farkındasın.'

Dolan'ın dudakları bir şey söyleyecekmiş gibi ayrıldı, sonra da kapandı. Sinirli görünmüyordu. Daha çok utanmış gibiydi; eğer bir sır saklıyorlarsa, Dolan'ın da bu simn bir parçası olduğunu düşündüm.

Aynı çılginca süratle Parker Center'a döndük, ama bu defa ona yavaşlamasını söyleme zahmetine katlanmadım bile. Beni otoparka bıraktığında, öğle saatlerini güneşin altında park edilmiş olarak geçiren arabama yürüdüm. Sıcaktı ama en azından arabanın içini kesip biçmemişlerdi. Karakolun önüne park etmiş olsanız bile bu tür şeyler olabilir, olmuştur da.

Otoparktan çıkıp tam bir blok yol aldıktan sonra arabayı bir ta-co'cunun önünde kaldınma çekip, ankesörlü telefonda Motorlu Taşıtlar'da çalışan bir arkadaşımı aradım. Beş dakika sonra Eugene Dersh'ün telefon numarasıyla ev ve iş adresleri elimdeydi. Adresler aynıydı.

Dersh u arayıp, Bay Dersh, adım Elvis Cole, Parker Center'dan anyorum. Size uğrayıp Hollywood Gölü'yle ilgili birkaç soru sormamın sakıncası var mı? Uzun sürmez, dedim.

Ah, elbette. Stan Watts'la birlikte mi çalışıyorsunuz? Onu sorgulayan Watts'ti.

Stan de burada, Parker Center'da. Biraz önce onunla konuşuyordum.

Buraya nasıl geleceğinizi biliyor musunuz?

Bulurum.

Tamam. Birazdan görüşürüz.

Krantz ona cip hakkında soru sormadıysa, ben sorardım.

Dersh, Griffith Park'ın hemen güneyinde kalan Los Feliz'in eski bir bölgesinde, Kaliforniya'ya özgü küçük bungalovlardan birinde yaşıyordu. Evlerin çoğu, solmuş kiremit çatılı, üstüko cepheliydi ve bu semtte yaşayan yaşlı insanlar birer birer öldükçe, Dersh gibi genç kişiler de onların evlerini satın alarak yeniliyorlardı. Dersh'ün evi Santa Fe'de görülen parlak toprak renklerine boyanmıştı; görünüşe bakılırsa da Dersh buraya bir hayli emek harcamıştı.

Arabamı kaldırımda bırakıp yürüyüş yolundan eve giderek zili çaldım. Bahçelerin bazılarında hâlâ yangının külleri göze çarpsa da, Dersh'ün bahçesi temizdi. Dışarı çıkıp külleri süpürmüş olmalıydı. Ön kapıdaki paspasın üzerinde Hoş geldiniz yazısı göze çarpıyordu.

Kapıyı otuzlu yaşların sonlarında kısa boylu, sağlam yapılı bir adam açtı ve gülümseyerek, Dedektif Cole mü? diye sordu.

Evet, dedektif benim.

Elini uzattı. Gene Dersh.

Dersh beni yerleri rengi açılmış meşe kaplı, beyaz duvarların-da parlak renkli modern resimlerin asılı olduğu göz alıcı bir odaya götürdü. Kahve içiyordum. Siz de bir fincan ister misiniz? Kenya kahvesi.

Hayır, teşekkürler.

Oda, evin arka tarafında başka bir odaya açılıyordu. Odada büyük bir proje masası, kavanozlar dolusu fırça, renkli keçeli kalemler ve çok gelişmiş bir PowerMac vardı. Arkada bir yerden klasik müzik sesi geliyordu. Ev keçeli

kalem mürekkebi ve kahve kokuyordu. Rahatlattıcı bir evdi. Dersh ütülü bir kumaş pantolonla bazılan kırılmış göğüs kılığını ortaya seren bol bir örgü tişört giymişti. Parmaklarında mürekkep lekeleri vardı. Çalışıyordu.

Uzun sürmez, Bay Dersh. Yalnızca birkaç soru soracağım.

Bana Gene deyin, lütfen.

'Teşekkürler Gene. Boz renkli kabarık kanepeye oturduk. Acele etmeniz gerekiyormuş gibi bir duyguya kapılmayın. Yani, zavallı kızın öyle öldürülmesi korkunç bir şey. Yardım edebileceğim bir şey varsa, yapmaktan mutlu olurum. Watts'in sorgulaması esnasında da böyle davranmış; iş birliğinde bulunmaya can atıyormuş. Bazı insanlar böyledir; bir suç soruşturmasının parçası olmak onları heyecanlandırır. Riley Ward'sa daha ikircikli ve rahatsızmış. Bazı insanlar da öyledir.

Dersh, Bugün buraya gelen ilk kişi siz değilsiniz, dedi. 'Aradığınızda sizin de televizyonculardan biri olduğunuzu sandım. Televizyoncular mı aradı sizi?

Dersh biraz kahve içtikten sonra kupasını masanın üstüne koydu. Gözleri parlıyordu. Bu sabah Kanal 4'ten bir muhabir buradaydı. Kanal 7'den de aradılar. Bayan Garcia'nın cesedini bulmanın nasıl bir duygu olduğunu öğrenmek istiyorlar. Bunu onaylamı-yormuş gibi konuşmaya çalışsa da, haber muhabirlerinin kameralar ve ışıklarla, onunla röportaja gelmesinden dolayı heyecanlanmış olduğu çok belliydi. Dersh yıllarca bu öykülerle beslenecekti. Bu akşam seyrederim. Bakalım seni görebilecek miyim? Dersh gülümseyerek başını salladı. 'Kaydedeceğim. Cumartesi günü de göle gitmiştin, değil mi, Gene?

Evet.

Orada kırmızı veya kahverengi bir cip gördüğünü hatırlıyor musun? Range Rover ya da Four-Runner gibi veya onlara benzer bir şey? Park edilmiş de olabilir. Göle geliyor ya da gidiyor olabilir. Dersh gözlerini kapatıp düşündükten sonra hayal kınklığına uğramış gibi başını salladı. Tanım, hayır, sanmıyorum. Yani o araçları kullanan o kadar çok kişi var ki.

Edward Deege'i tarif ettim. Orada ona benzer bir adama rastladın mı?

Dersh alnını kınstırıp düşündü. Cumartesi mi?

'Cumartesi ya da pazar.

Alın kırıksıklığının yerini şaşı bakışlar aldı ve Gene yine başını salladı. 'Üzgünüm. Hatırlamıyorum.

Hatırlama olasılığının az olduğunu biliyorum, Gene, ama merak ettim.

Adamın ya da arabanın olanlarla ilgisi var mı?

Bilmiyorum, Gene. Bazı şeyler duyarsın, peşine düşmen gerekir. Bilirsin işte.

Ah, tabii. Keşke size yardım edebilseydim.

Cumartesi günü orada olabilecek birini tanıyor musun?

I-ih.

Cumartesi günü Bay Ward seninleydi, değil mi? Eğer Ward oradaydıysa, ona da sorabilirdim.

Hayır, Riley pazar günü benimle birlikteydi. Daha önce göle hiç gitmemiş. Buna inanabiliyor musunuz? Riley doğma büyüme Los Angeles'lı, Tann aşkına! Gölden, ne kadar, yaklaşık beş kilometre uzakta oturuyor ve oraya hiç gitmemiş.

Ben Disneyland'a bile hiç gitmeyenleri biliyorum.

Dersh başını sallayarak bana katıldığını belirtti. Şaşırtıcı.

Ayağa kalkıp bana zaman ayırdığı için teşekkür ettim.

Bütün soracağınız bu muydu?

Uzun sürmeyeceğini söylemiştim.

Unutmayın. Kanal 4.

İzleyeceğim.

Dersh elinde Kenya kahvesinin bulunduğu fincanla kapıya geldi. Dedektif Cole? Kızın... ailesini görecektir misiniz?

Göreceğim. Evet.

Onlara ne kadar üzgün olduğumu söyler misiniz? Ayrıca başsağlığı dileklerinizi de iletir misiniz?

Tabii.

Cesedini ben bulmuş olduğum için bir ara uğramayı düşünüyordum. Riley'le birlikte.

Babasına söylerim.

Dersh kaşlarını çatarak kahvesini yudumladı. Aklıma herhangi bir şey gelirse kesinlikle aranm. Size yardımcı olmak isterim. Bunu yapan insanın yakalanmasını gerçekten istiyorum.

Bir şey hatırlarsan Stan Watts'i ara. Tamam mı?

Sizi değil de Stan'i mi?

Stan'i araman daha iyi olur.

Ona bir kez daha teşekkür ederek arabama gittim. Aslında Dersh'ün cipi gördüğünü tahmin etmiyordum, ama ona da dediğim gibi, bir şey duyduğunuzda peşine düşmek zorundasınızdır. Özellikle de polisler düşmediklerinde.

Dağların eteklerinden güneye Franklin'e, oradan da batıya Hollywood'a yöneldim. Trafik korkunçtu, ama fazla bir şey öğrenmemiş olsam da içimde olaylarla ilgili daha olumlu bir duygu vardı. Bir şeyler yapmak, durup izlemekten daha iyidir ve şimdi yapmam gerekmemesine rağmen bir şey yaptığım için kendimi iyi hissediyordum. Dolan'ı arayıp Krantz'ın araba için Dersh'le görüşmesine lüzum kalmadığını bildirebileceğimi düşündüm. Bunu söylerken de oldukça kendini beğenmiş gibi konuşabilirdim, ama Dolan büyük bir olasılıkla etkilenmeyecekti. Üstelik er geç Dersh'le görüşmeye gittiğimi de öğreneceklerdi zaten. Gittiğimi söylemenin Krantz'ı büsbütün

sinirlendireceğini tahmin ediyordum, ama asla emin olamazdınız. Bunun onu iyice altüst etmesini umuyordum.

Trafik keşmekeşinden kurtulmak için Franklin'den çıktım, ama yollann durumu kötüydü. Hollywood'da metro inşaatı yüzünden, aknelerin yol açtığı delikler misali çukurlar olduğu göze çarpıyordu; Kaliforniya Ulaşım Dairesi de birkaç yolu kapatmıştı. Hollywood Bulvarına girebilmek amacıyla Western'e döndüğümde trafiğin daha da berbat olduğunu gördüm ve bu korkunç trafikten kurtulabilme umuduyla oradaki dar ara yollardan birine girdim. Tepelerden inerken dikiz aynamda gördüğüm lacivert binek arabanın yine arkamda belirdiğini fark ettim.

Önce bunun önemsiz olduğunu düşündüm. Başka arabalar da trafikten kaçmak için o sokağa girmişlerdi, ancak, o arabalar Franklin'den beri arkamda değillerdi.

Hollywood'da arabalar biraz daha rahat ilerleyebiliyorlardı. Çevre yolunun altından geçip kuzey yönüne döndüm ve üzerinde ispanyolca Güller 2.99\$ yazan kocaman bir tabela bulunan bir çiçekçi kulübesinin önünde kaldırıma çektim.

Yanımdan bir araba geçti; ön koltukta güneş gözlüklü iki adam vardı, kahkahalarla gülüp benimle ilgilenmiyormuş gibi davranmaya çalışıyorlardı. Belki de gerçekten ilgilenmiyorlardı. Belki de bütün bunlar tamamen bir tesadüftü.

Plakayı not edip Lucy için bir düzine gül aldım. Mutluluk verici rastlantılar göz ardı edilmemeliydi.

Kısa boylu Salvadorlu bir adamın kulübenin yanındaki telefonda yaptığı görüşmeyi bitirmesini bekledikten sonra Motorlu Taşıtlar'da çalışan arkadaşımı aradım. Plakayı kontrol etmesini istedim ve biraz daha bekledim.

Arkadaşım birkaç saniye sonra aradı. Plakadan emin misin?

Evet.

'Kayıtlı değil' sonucu çıktı. Tekrar kontrol etmemi ister misin?

Hayır, teşekkürler. Tamamdır.

Telefonu kapattım, gülleri alıp arabama bindim, bir süre arabada oturdum.

Kayıtlı değil ibaresi o arabanın Los Angeles Emniyet Müdür-lüğü'ne ait olduğunu gösteriyordu.

10

Lucy'nin dairesine vardığımda güneş sönmekte olan bir balon gibi şehrin üzerine çökmüştü. Çiçekçiden sonra mutfak alışverişi için markete, oradan da bir içki dükkânına uğramış, bu arada sürekli olarak dikiz aynamı kontrol etmeyi ihmal etmemiştim.

Lucy gülleri gördüğünde, Oh, çok güzeller, dedi. Gözyaşlarını gördün mü?

Lucy gülümsedi ama bir yandan da kafası kanşmış gibiydi. Hangi gözyaşlarını?

Üzgünler. Seni gördükleri için artık dünyanın en güzel şeyleri olmadıklarının farkındalar artık.

Çiçeklere dokunan Lucy şakacı bir tavırla içini çekerek, Sanı-nm buna alışmaları gerekecek, dedi. Yanına gece kullanacağı şeyleri koyduğu küçük bir çanta almıştı.

Aşağı inip arabama giderken, Ben kampa giderken iyi miydi? diye sordum.

'Birkaç çocukla tanıştıktan sonra keyfi yerine geldi. Telefonumu senin evine yönlendirdim. Sakıncası yoktur umarım.

Elbette yok. Kendi arabanı almak istemediğinden emin misin? Böylesi daha romantik. Sevgilim dağlardaki aşk yuvasında tutkulu bir gece geçirmek için beni gizlice kaçırıyor. Yann gelip arabamı alabilirim.

Evimin bir aşk yuvası olduğunu hiç düşünmemiştim doğrusu. Buyurun bakalım!

Çantada ne var?

Gözünün ucuyla bana bakıp gülümsedi. Hoşuna gidecek bir şey. Sürpriz.

Belki de insanın bir aşk yuvasına sahip olması o kadar da kötü bir şey değildi.

Onunla olmaktan hoşlanıyordum ve onunla yalnız olmaktan hoşlanıyordum. Lucy Los Angeles'a taşındığından beri sık sık birlikte oluyorduk, ama yanımızda genellikle Ben veya başkaları oluyordu; genellikle de zamanımızın büyük bir bölümünü yeni dairelerine taşınmanın getirdiği işleri yaparak geçiriyorduk. Bu gece yalnızca ikimize aitti. Bunu istiyordum ve onun da istediğini bildiğim için bu geceyi özel kılmak için elimden geleni yapmışım. Sessizce, fazla konuşmadan yol alırken, âşıkların yaptıktan gibi birbirimize bakıp gülümsüyorduk. Lucy ara sıra kucağında duran güllerden birini burnuna götürüyordu.

Aşk yuvasına vardığımızda Joe'nun cipinin evin önünde durduğunu gördük.

Lucy bana bakıp gülümsedi. Joe da mı bizimle olacak?

Ha-ha. Şu Lucy. Amma da şakacı, öyle değil mi?

Elimizde yiyecek poşetleri ve güllerle mutfaktan eve girdik. Pike salonumda dikiliyordu. Başkası olsa otururdu, ama Joe ayakta duruyordu, kedi de kucağındaydı. Kedi Lucy'yi görünce kıvranmaya başladı ve homurdanarak merdivenlere kaçtı.

Lucy, Ne güzel, hep aynı sıcak karşılama! dedi.

Joe güllere ve market torbalanna baktı. Özür dilerim, aramalıyım.

Zaran yok.

Lucy yanına gidip Joe'yu yanağından öptü. Aptallaşma. Yalnızca fazla kalmayı düşünme.

Joe'nun ağzının kenan kıvnldı. Kriminologun raporu geldi. Görmek isteyebileceğini düşündüm.

Elimde torbalarla durdum.

Krantz yanna kadar hazır olmayacağını söylemişti.

Pike başıyla yemek masasını işaret etti.

Torbalan mutfak tezgâhının üzerine bırakıp masaya gittiğimde, Bilimsel Araştırma Merkezi'nin, John Chen adlı bir adam tarafından imzalanmış raporunun bir kopyasını buldum. Birkaç sayfayı kanştır-dığımda raporun, Karen Garcia'nın öldürüldüğü yerde bulunan kanıtları ayrıntılı olarak anlattığını gördüm. Joe'ya baktım, sonra da tekrar rapora. Bunu nereden buldun?

Yazan adamdan. Bu kopyayı bu sabah aldım.

'Burada garip şeyler oluyor, Joe.

Lucy, 'Burada sürekli garip şeyler oluyor. Burası Los Angeles, dedi. Torbalanın birinden bir şişe Dom Perignon çıkardı. indirimli fiyatı seksen beş dolar doksan beş sentti. Çok güzel, Bay Cole. Sanırım bir kedi gibi mırılayabilirim.

Önemsiz bir şeymiş gibi elimi salladım. Aşk yuvasında standart içki.

Pike, Aşk yuvası mı? dedi.

Ona bakıp kaşlanmı çattım. Fanteziyi mahvetmemeye çalış. Joe buzdolabına gidip bir şişe Abita aldı ve bana uzattı. Ta-bii. Şişeyi Lucy'ye uzattı. 'Teşekkür ederim ama, hayır, tatlım. Joe Pike'a tatlım diye hitap ediliyor. Hayret!

Joe ikinci bir şişe alarak bana verdi. Abita, Louisiana'nın güneyinde imal edilen harika bir biradır. Lucy buraya taşınırken beş kasa getirmişti.

Lucy, bunu okumamın sakıncası var mı?

Kesinlikle yok. Ben yiyecekleri yerleştireceğim ve bunu seninle yapıyordum gibi davranacağım, müzik setinde romantik bir müzik çalıyormuş, sen de bana şiir okuyormuşsun... Böylece zevkten kendimden geçmiş olduğum numarası yapabilirim. Joe'ya baktım. Omuz silkti.

Rapor açık ve anlaşılır olduğu için okunması kolaydı. Cesedin konumu, kan izleri ve fiziksel kanıtların yerleri iki ayrıntılı çizimle belirtilmişti. İlk çizim Karen Garcia'nın cesedinin bulunduğu daha aşağıdaki olay yerini, ikinci çizimse kayalann üzerinden ateş edilen patikayı gösteriyordu. Chen birkaç tane çiklet ambalajı, henüz ne olduğu saptanmamış beyaz bir üçgen plastik parçası, Federal Arms üretimi uzun namlulu bir tüfeğe ait 22 kalibrelik bir mermi kovani, bazı kısmî ve tam ayak izleri bulunduğunu yazmıştı. Ambalajlar, plastik ve mermi kovaniyle ilgili testler sürüyordu, ancak,

Chen ayak izinden, katilin vücut ağırlığını saptamıştı. Bu bölümü yüksek sesle okudum. Katil 44 numara ayakkabı giyiyor ve tahminen yüz kilo. Topuk izlerinin fotoğrafları, markanın saptanması amacıyla FBI Washington'a gönderildi.

Lucy, Tanrım, bu romantik, dedi. Mutfaktan gelip yanıma oturmuştu, masanın altından ayağıyla ayağıma dokunuyordu.

Chen ayak izlerini takip ederek, gölün üst kısmındaki itfaiye yolunda park edilmiş bir arabanın lastik izlerine ulaşmıştı. Lastik izlerinin kalıbını çıkarmış, yağ damlalannı andıran bir şeyin bulaştığı topraktan da örnek almıştı. Bunları da markanın tespit edilmesi için FBI'a göndermişti. Lastiklerin Amerikan veya yabancı marka ciplere uygun F205 radyal olduğunu belirlemişti. Orada bulunan ön lastik izlerinin birbirine eşit olmaması, ön tekerleklerin yataklığında bir farklılık olduğunun göstergesiydi.

Raporu masanın üzerine koyup Joe'ya baktım. Sana gerçeği söyleyeyim. Deege aracın seninkine benzediğini ve sürücüsünün sen olduğunu söylediğinde, bunlan uydurduğunu sanmışım.

Pike omuzlarını silktili.

Deege bir şey gördü ve onunla eğlendi. Tekrar rapora baktım. Vay canına! Chen denilen adam iyi iş çıkarmış.

Pike'ın ağzının kenarı kıvrıldı.

Ne oldu?

Hiçbir şey.

Sayfalara hafifçe dokundum. Krantz bana yalnızca bu konuda yalan söylemedi. Onlara Krantz'm otopsi konusunda kaçamak cevaplarla beni nasıl başından savdığını anlattım. Krantz'm ta başından beri otopsinin ne zaman yapılacağından haberdar olduğundan eminim. Biz gittiğimizde masanın etrafında beş kişi vardı ve Willi-ams otopsinin ne kadar uzun sürdüğüyile ilgili söyleniyordu.

Lucy, Böyle olması şart değil ki, dedi. Krantz'm senden hoşlanmadığını söyledin. Belki de yalnızca seni sinirlendirmek için otopsiye girmeni istememiştir.

Otopsiden sonra Dersh u görmeye gittim. Onun yanından ayrıldığımda, içinde iki adam olan lacivert bir binek araba peşime düştü. Plaka Los Angeles Emniyet Müdürlüğü'ne ait.

Pike düşündü. Seni Parker Center'dan çıktığından itibaren izlemediklerinden emin misin?

Hiç kimse Dersh'ü görmeye gideceğimi bilmiyordu ki. Bu da onların zaten orada oldukları anlamına gelir. Anlayamadığım Dersh'ü neden izledikleri.

Pike başıyla onayladı. İşte şimdi tuhaf konuşmaya başladık.

Evet.

Lucy koluma dokundu, parmakları elime doğru yollarını buldular. Ayaklarını benimkilere dolayıp gülümsedi.

Joe ayağa kalktı. Ben galiba gidiyorum.

Lucy ne olduğunun farkına vannca kızarak elini çekti., Daha önce sana sataşıyordum, Joe, gerçekten. Akşam yemeğine kalmanı çok isteriz.

Joe'nun ağzı yine kıvrıldı, sonra da çıkıp gitti.

Lucy inleyerek elleriyle yüzünü kapattı. Tanım. Benim bir sürtük olduğumu düşünmüş olmalı.

Senin âşık olduğunu düşünüyor.

Ah, tabii. Kızıışmış gibi dokunuyordum sana. Daha önce Lucy'nin bu kadar kızardığını hiç görmemiştim.

Bizim için seviniyor.

Bay Taş Surat mı? Onun ne düşündüğünü tahmin edebilen var mı? Tanım, öyle utandım ki.

Konuşmadan birbirimize baktık. Ben, Bekle, diyene kadar, Lucy'nin gözlerinin derinliklerindeki o davetkâr ışık beni kendisine çekti.

Dom istediğim kadar soğumuş olmasa da fena sayılmazdı. İki şampanya kadehini doldurup döndüm. CD-çalara Natalie Merc-hant'ın albümünü koyup One Fine Day adlı parçasını çalmaya başladıktan sonra camlı büyük kapılan açtım. Kanyon sessizdi. Akşamın erken saatlerinde hava serindi, hanımelielerin kokusu tatlıydı. Lucy'ye elimi uzattım, ayağa kalktı... uzattığım şampanya kadehini aldı.

Hâlâ mutfakta yerde duran gece çantasına baktı ve boğuk bir sesle, Üzerimi değiştirmek istiyorum. Sana bir sürprizim var, dedi.

Dudaklarına dokundum. Benim sürprizim sensin, Lucille. Başını göğsüme yasladığında gözleri kapandı.

Bir an ölen kızlan, kalpleri kink yaşlı adamları, anlayamadığım şeyleri düşündüm... düşünceler kayboldu...

Natalie tatlı bir sesle aşkın anlamını anlatan bir şarkı söylüyordu. Bizi terasa, oradan da yatak odasına taşıyan görünmez dalgayla akarak birbirimize kenetlenerek yavaşça dans ettik.

DAYAK

Çocuk yeşil bir dünyanın ortasında oturuyordu. Ona gölge yapan büyük, kadifemsi karaağaç yaprakları, yüzen prizmalar gibi öğleden sonranın güneşini emiyor, çocuğu canlı bir yeşil. ışıkla renklendiriyordu. Saklanmış olduğu yapraklar maskesinin arasından küçük ahşap evine bakmakta olan çocuk, kendisini orada güvende hissediyordu. Çıplak ayaklarına tırmanan üç siyah karıncayı hissetmiyordu bile.

Joe Pike... dokuz yaşında. Yaşına göre uzun boylu, ancak, zayıf. Ailenin tek çocuğu. Dizlerinin hemen üzerinden kesilmiş bir pantolonla uzun süre giymekten ötürü kirlenip koyu gri renk almış çizgili bir tişört giymiş. Okulda sessiz, düşünceli bir çocuk olarak tanınıyor. Kendi halinde, bazı öğretmenlerinin dengesiz olduğunu düşündükleri zeki bir çocuk. Şimdi üçüncü sınıfta. Birinci sınıfta öğretmeni, onun geri zekâlı olup olmadığını anlayabilmek için bazı testler yapmak istemişti. O zamanlar eyalet dışındaki eğitim fakültelerinin birinden yeni mezun olmuş genç bir adamdı öğretmen. Joe'nun babası öğretmeni dayaktan öldürmekle tehdit etmiş, eşcinsel olduğunu haykırarak küfürler savurmuştu. Joe o zamanlar eşcinselin ne olduğunu bilmiyordu, ama öğretmenin beti benzi atmış, senenin ortasında da okuldan ayrılmıştı.

Ormanın bir ucunda, alçak dalları, biryap-bozun eksik kalmış parçaları gibi görüntüyü bozan genç ağaçların altında bağdaş kurarak oturan Joe, her gün o saatlerde duyduğu aynı korkuyla, babasının bahçeye girmesini bekliyordu.

Satış yerinden henüz çıkmış gibi pırıl pırıl parlayan mavi Kingswood steysin verandanın önünde durdu. Joe arabadan inen kısa boylu, sağlam yapılı adamın ön verandanın üç ahşap basamağını tırmanıp eve girmesini izledi.

Baba.

Babası bu evi Joe'nun doğumundan üç sene önce, ustabaşı olarak çalıştığı kereste fabrikasına sadece üç kilometre uzaklıkta, yaşadıkları küçük kasabanın kıyısında kalan bir arsanın üzerine kendi elleriyle inşa etmişti. Birkaç ağaç, bir dere ve geyiklerin dışında hiçbir şey yoktu burada. İnce kaplama tahtalarıyla, yüksek bir platform üzerine oturtulmuş, küçük ve yaratıcılıktan uzak odalardan oluşan bir tasarımı vardı evin. Parlak sarı, pervazları beyaza boyanmış ev de, tıpkı araba gibi güneşin altında pırıl pırıl görünüyordu. Çok mutlu bir yuvaya benziyordu. Babası her çarşamba işten geldikten sonra evi yıkardı. Haftada üç kez de Kingswood'u. Babası maaş çekini hak etmek için çok çalışıyor ve sahip olduğu şeylerle ilgilendiğini düşünüyordu. Temiz tutmak, sahip olduğunuz şeylere iyi baktığının göstergesidir.

Beş dakika sonra Joe'nun annesi verandaya çıkıp onu akşam yemeğine çağırdı. Geniş kalçalı, uzun boylu, siyah saçlı, endişeli bakışlı bir kadındı. Boyu neredeyse kocasına yakındı. Joe'nun babasının isteğine uyararak, yemeği saat tam dörtte masaya getirirdi. Babası erkenden işe gider, bütün gün çok sıkı çalıştıktan sonra eve döner, yemek onun istediği saatte yenirdi. Tam dörtte... Babası tek başına içki içtikten sonra saat yedide uyurdu.

Bayan Pike oğlunun kendisini izlediğinin farkında olmadığı için verandanın kenarına kadar gelip belirsiz bir yöne seslendi. Joseph, gel artık! Biraz sonra yemek yiyeceğiz.

Joe cevap vermedi.

Yemek vakti, Joe! Eve gelsen iyi olur!

Joe, sözler annesinin ağzından çıkarken kalp atış/arının hızlandığını, kollarını ve bacaklarını bir korku dalgasının sardığını hissetti. Belki bu gece farklı olurdu... belki bu gece hiçbir şey olmazdı... ama buna güvenemezdi ki Joe.

Emin olamadığı için annesi eve girene kadar ses çıkarmadan bekledi. Annesi ilk kez seslendiğinde kesinlikle eve girmezdi. Saat üçte okuldan eve gelir, hemen dışarı çıkar ve mümkün olan son ana kadar da evin dışında kalırdı. Orman daha iyiydi... daha güvenliydi...

Ama annesi on dakika sonra sinirli ve endişeli bir yüzle tekrar görünmüştü. Lanet olsun, çocuk, seni uyarıyorum! Babanı bekletme! Kaldır kıcını da buraya gel! .

Joe dalların arasından ancak, annesi ağır adımlarla eve yürüyüp kapıyı gürültüyle kapattığında sıyrıldı.

Joe kapıyı açtığı anda havadaki içki kokusunu duydu; kokunun ne anlama geldiğini bildiği için de midesi düğümlendi.

Mutfak masasında oturan babası ayaklarını masanın üzerine kaldırmış gazetesini okurken, bir yandan da fıstık ezmesi kavanozundan buzlu viskisini yudumluyordu. Bay Pike ayaklarını koyabilmek amacıyla, akşam yemeği için hazırlanmış olan masadaki tabakları bir kenara itmişti. Başını kaldırıp Joe'ya bakan adam, bardakta kalanı bitirdikten sonra, onun dikkatini çekmek için buzları hafifçe salladı. Doldur bakalım.

Joe nun en önemli görevi babasının bardağını viskiyle doldurmaktı.

Eviyenin altındaki dolaptan şişeyi alıp mantarını çıkarttı, bardağa biraz viski doldurdu. Babası kaşlarını çatı. Bu bir yudum bile değil, oğlum. İyice doldur ki, insanlar cimri olduğunu düşünmesinler.

Joe babası homurdanana kadar bardağı doldurmaya devam etti.

Annesi, Yemek yemeye hazır mısınız? diye sordu.

Bay Pike'ın yanıtı ayaklarını indirip tabağını önüne çekmek oldu. Joe ve babası birbirlerine benzemezlerdi. Joe yaşına göre ince uzundu, zayıf ve kemikli bir yüzü vardı. Babasının boyuysa ortadan biraz kısaydı, pazıları kalın, yüzü yuvarlağı. Bay Pike, Tanrım, babana merhaba demez misin sen? dedi. Bir erkek eve geldiğinde, ailesinin kendisini umursadığını görmek ister.

Merhaba, babacığım.

Bayan Pike, Sütü al, dedi.

Joe eviyede ellerini yıkayıp buzdolabından sütü aldı ve yerine oturdu. Annesi de kendi viskisini yudumluyor, bir yandan da sigara içiyordu. Annesi Joe'ya babasının içkisinin bir kısmını azaltmak için içtiğini söylemişti. Joe daha önce gördüğü için annesinin viskiden biraz alıp, üzerini suyla doldurduğunu biliyordu. Annesi, Joe, baban kahrolası adı bir ayyaş, demişti.

Joe da babasının öyle olduğunu tahmin ediyordu.

Bay Pike her sabah saat dörtte kalkıp, Ayaklarımı yere sağlam basmak için, diyerek birkaç tek attıktan sonra kereste fabrikasına gidiyordu. Babası barlarda içmez, zaman zaman yaptığı gibi marangoz olarak ikinci bir iş almadıkça, işten çıkıp doğruca saat üç buçukta eve gelir, gazeteleri bile açmadan ilk içkisini koyup akşam yemeğine kadar iki üç tane yuvarlardı. Yemeğin ardından, haberleri izlemek üzere televizyon koltuğuna yerleşir, sızana kadar içmeye devam ederdi.

Onu çileden çıkaracak bir şey olmazsa...

Çileden çıkarsa, ödenecek bedelfeci olurdu.

Joe işaretleri biliyordu. Babasının gözleri sert, minicik birer çukura dönüşür, yüzü parlak kırmızı rene bürünürdü. Sesinin yükselmesi, herkese patlamak üzere olduğunu haber verirdi, ancak, annesi de babasına bağırır, küfürlerine küfürlerle cevap verirdi. Annesinin bu şekilde davranması Joe'yu

en çok korkutan bölümdü. Babası adil davranarak onlara kontrolünü kaybetmek üzere olduğunu, hâlâ onu yatıştırmaları için biraz zamanları olduğunu bildirdiği halde, Bayan Pike bunu anlayamazdı. Sadece dokuzyaşın -da olan Joe, demiryoluna bağlıyken üzerinize yüz vagonluk bir yük treninin geldiğini gördüğünüzde kapıldığınız korkuya kapılırdı. Joe işaretleri görür ve dehşet içinde annesinin bunları görmezden gelmesini, babasını çileden çıkartmak istermiş gibi adamı sürekli olarak kışkırtmasını seyrederdi. Tek istediği, annesinin çenesini kapatıp babasını sakinleştirecek bir şeyler söylemesi ve yapması olan Joe koşarak, saklanabileceği ve güvende olabileceği ormana kaçırdı.

Ama hayır.

Bütün bunları göremeyen annesinin inatla babasıyla uğraşmasını seyreden Joe bazen o kadar korkardı ki bağırır, annesine babasını rahat bırakması için yalvarırdı, ancak, bunlar işe yaramaz, sabrı taşan babası en sonunda, Canınıza okuyacağım, diye bağırarak ayağa fırlardı.

Babası her defasında bu sözleri söylerdi.

O zaman da vurmaya başlardı.

Bayan Pike kocasının kesmesi için rozbifi masaya getirip püreyle çalı fasulyesini almak için tekrar ocağa gitti. Babasıyla annesinin birbirlerine bakmamaları, çok az konuşmaları Joeyu endişelendiriyordu. Babasının Pee Wee Reese 'le Dizzy Dean 'in birlikte sundukları Haftanın Maçı programını izlediği cumartesi gününden beri aralarında bir gerginlik vardı. Annesinin televizyonun etrafında dolanıp elektrik süpürgesiyle yerleri süpürmesi babasını zaten yeterince çileden çıkartmıştı, üstelik bu yetmezmiş gibi, Bayan Pike 3-2 devam eden maçın sekizinci atışında elektrik süpürgesiyle antenin üzerinden geçerek görüntüyü mahvetmişti. O günden beri de aralarındaki gerginlik giderek artmış, evdeki ortam yangın yerine dönene kadar ikisi de sessizliğe gömülüp kinle bilenmişlerdi.

Evin tek çocuğu dokuz yaşındaki Joe Pike, onların öfkelerinin dozunun yükseldiğini hissedebiliyordu. Çok tatsız şeylerin olacağından tıpkı dolunayın görüneceğinden emin olduğu kadar emindi.

Bay Pike viskisinden şapırtıyla bir yudum daha aldıktan sonra eti kesmeye başladı. İki parça kesip kaşlarını çattı. Ne kadar kötü bir et almışsın. Tam ortasında kahrolası bir damar var.

İşte başlıyoruz.

Joe'nun annesi cevap vermeden patateslerle çalı fasulyesini masaya getirdi.

Babası et bıçağını ve çatalı masaya koydu. Dilimizi konuşmayı mı unuttun? Benim böyle bir şeyi yememi nasıl beklersin? Sana kötü et satmışlar.

Annesi hâlâ ona bakmamıştı. Neden sakinleşip yemeğini yemiyorsun? Damar olduğunu bilmiyordum. Bu et damarlı diye etiket yapıştırmıyorlar ki.

Joe annesinin korktuğunu biliyordu, ama kadın korktuğunu belli edecek şekilde davranmıyordu. Kızgın görünüyordu ve suratı asılmıştı.

Babası, Damarlı diyorum! dedi. Şuna bak. Bakmıyorsun!

Ben yerim o lanet olası damarı. Benim tabağıma koy.

Bay Pike'ın yüzüne yavaşça o acımasız kırmızılık yayılmaya başladı. Gözünü dikip karısına baktı. Nasıl bir yorum bu? Ne o ses tonun öyle?

Joe, Ben yerim, baba. Ben damar seviyorum, dedi.

Babasının gözleri parladı, birer çelik saçma kadar küçüldü. Hiç kimse lanet olası damarları yemeyecek.

Bayan Pike rozbifi masadan aldı. Of, Tanrı aşkına, tartışacak o kadar çok şey var ki! Damarı kesip atarsam, sen de görmek zorunda kalmazsın.

Bay Pike karısının elindeki tabağı kapıp çarparak masaya koydu. Çoktan gördüm. Süprüntü. Süprüntüyü ne yapacağımı görmek ister misin?

Of, kes Tanrı aşkına!

Kocasını ayağa fırlayıp, rozbifi kapıldığı gibi bir tekmede açtığı mutfak kapısından bahçeye fırlattı. İşte yiyeceğim şey. Çöp. Bahçedeki bir köpek gibi.

Joe iskemlede sanki iyice küçülmüş gibi görünüyor, öyle olmasını diliyordu. Keşke küçülsem... küçülsem... sonunda da gözden kaybolsam. Evi yanlarından yıkmış olan yük treni şimdi üzerlerine geliyor, hiç kimse bu treni dur-duramıyordu.

Yüzü kızarmış olan annesi de ayağa kalkmış, bağıırıyordu. Ben temizlemeyeceğim!

Bal gibi temizleyeceksin, yoksa canına okurum!

Sihirli sözcükler. Canına okurum.

Joe ağlayarak, Ben temizlerim. Ben kaldırıyorum, babacığım, dedi.

Babası kolunu yakalayıp Joe'yu ani bir hareketle iskemleyefırlattı. Yok ya!Allah 'ın cezası annen temizleyecek!

Yüzü mosmor kesilmiş olan Bayan Pike da artık haykırmaya başlamıştı. Titriyordu; Joe annesinin titremesinin korkudan mı, öfkeden mi yoksa her ikisinden mi kaynaklandığını anlamamıştı. Çocuğun yemeğini kapıdan atan SENSİN!SEN temizleyeceksin! Herkes görsün, ben dokunmayacağım. Bak, sana söylüyorum. Canına okuyacağım senin. Buradan o kadar nefret ediyorsun ki belki de gitsen iyi olur. Git, damarlar olmayan bir yerde yaşa!

Joe nun babasının gözleri buruşuk birer benek halini almış, kızarmış yüzündeki damarlar kabarmıştı. Annesinin üzerine atılıp yüzüne savurduğu yumrukla onu mutfak masasının üzerine devirdiğinde Joe olduğu yerde büzüldü. Yere yuvarlanan viski şişesi paramparça oldu, ucuz viski yerlere yayıldı.

Annesi kan tükürdü. Babanın nasıl bir adam olduğunu görüyor musun? Görüyor musun?

Babası annesine tekrar bir yumruk atınca kadın dizlerinin üzerine çöktü. Tokat atmamıştı. Bay Pike asla tokat atmazdı. Oyumruklarını kullanırdı.

Joe kollarında ve bacaklarında yakıcı bir korku hissetti... sanki kollarındaki, bacaklarındaki tüm gücü ve tüm kontrolü çekilmişti. Joe kıpırdıyamıyordu; nefesi kesilmiş, gözyaşları burnundan akan sümüklere karışmıştı. Baba, yapma! Lütfen dur!

Babası bu sözlerin üzerine annesine biryumruk daha atın -ca, kadın yüzükoyun yere kapaklandı. Annesi bir süre sonra doğrulduğunda sol gözü kapanmaya başlamıştı, burnundan kan akıyordu. Kocasına bakmıyordu... oğluna bakıyordu.

Bay Pike kadına bir tekme atıp onu yanma devirdiğinde, Joe annesinin gözlerinde beliren bariz korku ve dehşeti gördü. Annesi, Joe, polisi ara. Bu aşağılık herifi tutuklasmlar, diye bağırdı.

Pantolonu bir anda çişle ılınan dokuz yaşındaki Joe Pike ileri atılıp olanca gücüyle babasına vurdu. 'Annemin canını yakma!

Bay Pike hızla oğlana dönerek, başının yanına attığı bir yumrukla onu yanına devirdi. Ardından da sert burunlu çizmeleriyle attığı tekmeler uyluklarına isabet edince Joe patlamayı andıran bir sinir acısıyla doğruldu.

Babası bir tekme daha savurduktan sonra kemerini çıkardı. Hiçbir şey söylemeden ikiye katladığı kalın deri kemerle oğlanı döverken, öksüren Bayan Pike'in ağzından kan geliyordu. Joe babasının artık kendisini görmediğinin farkındaydı. Adamın cansız ve boş bakan kanlanmış küçük gözlerinde Joe'nun anlayamadığı bir öfke bulutu vardı.

Kaim kemer defalarca kalkıp inerken çığlıklar atan, durması için babasına yalvaran Joe bir ara ayağa kalkıp ok gibi kapıdan fırlayarak ağaçların güvenliğine koştu.

Dokuz yaşındaki Joe Pike elinden geldiğince hızlı koşuyor, artık kendisine ait olmayan bacaklarıyla düşe kalka alçak ve sivri dalların arasında ilerliyordu. Durmak istediğinde, kontrolünden çıkmış olan bacakları, ayakları bir ağacın köklerine takılıp yere düşene kadar Joe 'yu evden uzaklaştırmaya devam etti.

Kolları ve bacakları yanarak, boğazı, burnu balgam ve sümük tıkanmış halde düştüğü yerde saatlergibi gelen bir süre yattıktan sonra ormanın kenarına doğru süründü. Evden hâlâ boğuşmalar ve feryatlar duyuluyordu. Babası yine bir tekme atarak kapıyı açıp patates püresinin olduğu tencereyi de bahçeye fırlattı ve biraz daha sövmek için eve döndü.

Yaprakların arasına gizlenip oturan Joe evini gözlerken bedeni yavaşça sakinleşti, gözyaşları kurduğunda, her defasında evden kaçarak annesini babasıyla yalnız bırakmış olmasından kaynaklanan utancın hafif yakıcılığını hissetmeye başladı. O babasının gücü karşısında kendisini zayıf hissediyordu... onun öfkesinden korkuyordu.

Bir süre sonra bağrışmalar kesildi, orman sessizliğe büründü... bir alaycı kuş cıvıladı... minik böcekler batmakta olan güneşin ışıklarında sarmal hareketlerle uçuştular.

Görünmez olmaya çalışarak, zaman ve mekândan bağımsız gizlendiği ormanda akar gibi varlığını sürdüren Joe bulunduğu yerden boş gözlerle evine baktı.

Burada güvende olduğunu hissetti.

Gökyüzü kırmızı bir renge büründü, orman karardı... Joe Pike hiç kıpırdamadı.

Acısını, korkusunu ve utancını alıp onları ufak kutulara koyduğunu, kutuları da dik bir merdivenin altında bulunan büyük meşe ağacının gövdesine yerleştirdiğini hayal etti...

Ağacın gövdesini kilitledi... anahtarı attı... ve üç yemin etti.

Bu hep böyle olmayacak.

Güçleneceğim.

İncinmeyeceğim.

Güneş batarken evden çıkan babası Kingswood'a binip uzaklaştı.

Kingswood gözden kaybolana kadar bekleyen Joe annesine bakmak için eve girdi.

Güçleneceğim.

İncinmeyeceğim.

Bu hep böyle olmayacak...

11

Evimin arkasındaki cam kuleden içeri giren sabah güneşi çatı katını dolduruyordu. Lucy çıplak halde yüzükoyun uyuyordu. Saçla-n saatler önce yaşadıklarıımızdan dolayı karmakañşık olmuştu. Ona sokulup kendimi kalçalarının hattına uydurup sıcaklığının keyfini çıkardım.

Saçlarına dokundum. Yumuşacıktılar! Omzunu öptüm. Tuzlu sıcaklığı dudaklarımda hoş bir tat bıraktı. Ona baktım ve bu görüntüyü görebildiğim için ne kadar şanslı olduğumu düşündüm.

Esmer teni altın gibiydi. Uykusunda bile bacaklarıyla sırtının güçlü olduğu belli oluyordu. Lucy tenis bursu alarak Louisiana Devlet Üniversitesi'ne gitmiş, oyununu sürdürebilmek için çok çalışmıştı. Doğuştan sporcu olan birinin o doğal zarafetine sahipti. Tenis oynadığı gibi sevişiyordu; tutkuyla ve saldırganca, zaman zaman da beni tahrik eden bir utangaçlıkla...

Çatı katının kenannı çevreleyen parmaklıklara tünemiş olan kedi dikkatle Lucy'ye bakıyordu. Lucy'nin onun yerinde olması kediyi kızdırmışa benzemiyordu. Sadece ilgileniyordu. Belki bu görüntü onun da hoşuna gitmişti.

Lucy, Uyu, diye mınıldandı.

Yan aralık gözleri uykulu bakıyordu.

Onu duyan kedi yattığı yerden fırlayarak yıldırım hızıyla merdivenlerden aşağı inerken, bir yandan da homurdanıyordu. Ona aldırmamalısınız.

Sürprizinin ne olduğunu bir türlü öğrenemedik.

Lucy bana iyice sokuldu. Bu geceyi dört gözle bekleyebilirsin.

Dilimle sırtına dokundum. Ben şu anı dört gözle bekliyorum.

Lucy kıkırdadı. Doymak bilmiyorsun.

Senin yüzünden.

İşe gitmek zorundayım.

Onlan arayıp dünyanın en iyi dedektifiyle seviştiğini söylerim.

Anlayacaklardır. Her zaman anlarlar.

Lucy dirseklerinin üzerinde doğruldu. Her zaman mı?

Dilim sürçtü. Üzgünüm.

Üzüleceğinin yansı kadar bile üzgün olamazsın.

Üzerime çıktı. Nedense hiç de üzülmemiştim...

O sabahın daha geç saatlerinde Lucy'yi arabasına götürdükten sonra geleceğimi Krantz'a bildirmeden Parker Center'ın yolunu tuttum. Dersh'ü görmeye gittiğim için Krantz'm her türlü kıyameti koparacağını tahmin ediyordum, ama çift kanatlı kapıdan içeri girdiğimde, Umanm otopsi fiyaskosu yüzünden başın derde girmemiştir, dedi.

Hayır, ama aile raporu istiyor.

Birkaç dakika içinde senin için de bir kopyası gelecek. Brifing için hazır mısın? Sanki iyi dosttuk ve Krantz beni de ekibe dahil etmekten mutluydu.

Tabii. Bu arada kriminologun raporu geldi mi?

Yakında gelir. İkisini birlikte veririz sana.

Sonra da gülümseyerek koridorda gözden kayboldu.

Binleri ona gizlice Prozac mı vermişti ne?! Belki de bu güler yüzlülüğü beni brifinge sokmak, sonra da Dersh'ü görmeye gitmem nedeniyle Williams ve Watts tarafından öldüresiye dövülmem için hazırlanmış bir tezgâhtı. Her ne olursa olsun, bana raporlar konusunda hâlâ yalan söylüyordu.

Toplantı odasında bir araya geldik; Stan Watts bana Karen'ın eski kocasını kontrol ettiklerini (Karen öldürüldüğünde Central Park'ta beyzbol oynuyormuş), Hollywood civarındaki evlere yap-tıktan ziyaretleri tamamladıklarını (hiç kimse ne bir şey görmüş ne de duymuştu) ve Karen'ın okulda birlikte çalıştığı kişilerle, okula gelenlerin sorgulanmalarının da halen sürdüğünü anlattı. Watts'a katille ilgili bir varsayım geliştirip geliştirmediklerini sorduğumda, Watts'in yerine soruma yanıt veren Krantz hâlâ bu konunun üzerinde çalıştıklarını söyledi. Her zamankinden daha sakin olduğunu gördüğüm Krantz, Watts'in değindiği her konuda, başını sallayarak onu onaylıyordu. Üstelik Dersh'e yaptığım ziyaretten bahseden de olmamıştı. Kesinlikle haberdar olduklarını düşündüğüm için bu konunun açılmaması, bana Krantz'ın davranışlarından da tuhaf gelmişti.

Raporları ne zaman alabilirim? Buradan gitmek istiyorum, dedim.

Krantz halden anlayan ancak ciddi bir tavırla ayağa kalktı. 'Dolan, şu evrakları bir kovala bakalım. Bay Cole'e yardımcı ol.

Dolan odadan çıkarken Krantz'ın arkasından parmak hareketi yaptı.

Brifingın sona ermesinin ardından Dolan'ı bulmak amacıyla ekip odasına gittim, ama masasında yoktu. Bu arada burada ruh hali iyi olan tek kişi Krantz değildi. Salerno ve Bruly, kahve makinesi Bay Kahve'nin önünde birbirlerinin açık avuçlarına vurup gülererek uzaklaştılar. Williams ve Asker Tıraşı çift kanatlı kapıdan çıktılar. Krantz elini uzattı, Asker Tıraşı onun elini sıktı. O da gülümsüyordu.

Buraya daha önce geldiğimde ortamdaki gerginlik bende, bulunduğumuz yere insanların saçlarını havaya dikecek şiddette elektrik verilmiş gibi bir izlenim bırakmıştı. Ama şimdi burada farklı olan bir şeyler vardı. Ani ve köklü bir değişiklik gerginliği yatıştırmış, Dersh'u ziyaret etmekle soruşturmaya müdahale ettiğim gerçeğini görmezden gelmelerini sağlamıştı ki bu göz ardı edilmeyecek kadar önemli bir konuydu.

Bir fincan kahve alıp, Dolan'ı beklemek için mankafa iskemlesine oturdum ve posta arabasını iterek kapıdan içeri giren çocuğu görene kadar da değişiklik konusunda meraklanıp durdum. Bruly çocuğa çaktı ve ikisi duymadığım bir şey konuşmaya başladılar. Salerno'nun da onlara katılmasıyla, çocuk yoluna devam etmeden önce üçü birkaç dakika konuştular. Yoluna devam ederken çocuk da gülümsüyordu. Onun da herkesi gülümseten şeye gülümseyip gülümsemediğini merak ettim.

Arabasını iterek yanımdan geçerken, Selam, Curtis. Sana bir soru sorabilir miyim? dedim.

Curtis bana kuşkulu gözlerle baktı. Ondan bilgi sızdırmaya çalıştığım son görüşmemiz pek iyi gitmemişti.

Öncelikle, bu insanların mesleğin en iyileri olduğunu söylediğinde haklıydın. Onlara saygı duymaya başladım. Gerçekten sonuca ulaşıyorlar.

Hı-hı.

Benim hakkımda ne söylediklerini duyup duymadığını merak etmiştim.

Curtis şimdi kuşkuludan çok kafası kaşmış gibi görünüyordu.

Ne demek istiyorsun?

Sanırım bu yalnızca profesyonel bir kaygı, biliyor musun? Bu adamlara saygı duymaya başladım. Onların da bana saygı duyma-larını istiyorum.

Umut dolu gözlerle ona bakarken, konuyu nereye getirmeye çalıştığımı anlayan Curtis omuzlarını silkti. Senin iyi olduğunu düşünüyorlar, Cole. Fakat burada olmaktan pek hoşlanmıyorlar, seninle ilgili araştırma yaptılar. Dolan'ın, senin hakkında, insanla-ın söylediklerinin yansı kadar iyiye, aleti otuz santim olmalı, dediğini duydum.

Şu Dolan mükemmel, öyle değil mi?

Eşsizdir.

Bu defa daha iyi gidiyordu. Dostluk kurmuş, sohbeti samimi bir yere çekmiştim. Kısa bir süre sonra onu kendi ellerimle beslemeye başlayacaktım.

Bana bunları anlatman iyi oldu, Curtis. Bütün o fısıldaşmaların duyunca, benim hakkımda şakalar patlattıklarını sandım.

Hayır.

Rahatlamış gibi iç çektikten sonra Bruly, Salerno ve diğerlerini görmek için etrafıma bakınıyormuş numarası yaptım. Sırtma-lanna bakılırsa bu olayda önemli bir ilerleme kaydetmiş olmalılar.

Curtis Wood arabasına döndü. Benim hiçbir şeyden haberim yok, Cole.

Ne hakkında hiçbir şey? Bay Masum.

O kadar belli ediyorsun ki, Cole. Benden sahip olmadığım bilgileri öğrenmek istiyorsun. Bazı şeyler olduğundan kuşkulaniyorsan, gizlice yapmak yerine birine sorma cesaretini gösterece.

Curtis hayal kınkılığına uğramış gibi başını sallayarak bir şeyler mmlıdanıp arabasını iterek uzaklaştı.

Otuz santimmiş, hıh!

Polis olmaya özenen biri tarafından bir kez daha yakalanmıştım. Belki gelecek sefer beni vururdu.

Dolan birkaç dakika sonra fotokopi odasından çıkıp gözlerime bakmadan büyük kahverengi bir zarf uzattı. 'Bunlar, Krantz'ın sana vermemi istediği raporlar.

Burada neler oluyor, Dolan?

'Hiçbir şey.

O halde neden benden bir şey saklandığı duygusuna kapılıyorum?

Sen paranoyaksın.

Doğrudan yaklaşımın bu kadan da fazlaydı!..

Aşağı inip arabama gittim, güneşten yararlanmak için üstünü açtım ve bekledim. Kırk dakika sonra bej bir Ford Taurus'un direksiyonunda oturan Asker Tıraşı, arabanın burnunu garajdan çıkarttı. Liman Otoyolu'na girdikten sonra Los Angeles'ın merkezinden geçerek batıya, oradan da 405 numaralı karayolundan Westwood'a yöneldi. Acele etmediği için izlemek kolay oluyordu. Rahatlamıştı da. Ve gülümsüyordu. Araştırmak için plaka numarasını kaydettim ama bu zahmete gerek yokmuş. Wilshire Bulva-n'ndaki Birleşik Devletler Federal Binası'na giden uzun ve düz yola saptığında kim olduğunu anlamıştım.

Asker Tıraşı FBI'dandı.

Federal Binası'nın önünden yola devam edip nane yapraklı kalamar yapan küçük bir Vietnam lokantasına gittim. Orada kalama-n sevdiğim gibi baharatlı yaparlar. Yerken bir yandan da FBI'ın neden Karen Garcia cinayetine kanştığını merak ettim. Yerel polis bilgi sistemlerinden ve uzmanlıklarından yararlanmak için sıklıkla Feebs'e başvurur, ama Asker Tıraşı'nın olayın neredeyse her aşamasında bulunması bana tuhaf geliyordu.

Sonra ben otopside kendimi tanıttığımda, o kendisini tanıtmaktan kaçınmıştı. Ve şimdi de gülümsüyordu. Halbuki FBI'dakiler pek gülümsemezler. Bu adamlardan birinin gülümsemesi için önemli bir şey yapmanız gerekir.

Lokantanın sahibi olan kadın, Kalamarı sevdiğiniz gibi yapmış mıyız? diye sorduğunda düşüncelere dalmıştım.

Evet, çok güzel olmuş. Ufak tefek olan kadın nazikti ve zarif bir güzelliği vardı.

Sizi burada sık sık görüyorum.

'Yemekleri seviyorum. Olmasa da yaşayabileceğim bir sohbet...

Kadın bana doğru eğildi. Sevdiğiniz bu yiyeceği en büyük kızım hazırladı. Sizin çok yakışıklı olduğunuzu düşünüyor.

Kadının lokantanın arka tarafına kayan bakışlarını izledim. Kadının daha genç bir kopyası mutfağın kapısından beni dikizliyordu. Utangaç bir tavırla gülümsedi.

Annesine baktım. Gülümsemesi arttı ve başını salladı. Kızına baktım, o da başını salladı.

Evliyim. Dokuz çocuğum var, dedim.

Annenin alnı kırıştı. Alyans takmıyorsunuz.

Elime baktım. Altına alerjim var.

Annenin gözleri kısıldı. Evli misiniz?

Üzgünüm. Dokuz çocuk.

Alyanssız mı?

Alerji.

Kadın kızının yanına gidip Vietnam dilinde bir şeyler söyledi. Kız mutfağa girdi.

Kalamam bitirip raporları okumak üzere eve doğru yola koyuldum.

Bazı günler arabadan inmeden sipariş verebileceğiniz şeyler yemeniz daha iyi olur.

Karen Garcia'nın yakın mesafeden sıkılan ve sağ göz çukurunun 3.5 santimetre üzerine isabet eden 22 kalibrelik bir mermiyle öldüğünün belirtildiği otopsi raporunda sıra dışı bir şey yoktu. Merminin girdiği noktada bulunan az-orta miktarda barut zerreciği, silahın altmış ila yüz yirmi santim uzaktan ateş edildiğinin göstergesiydi. Ateşli silahla işlenen, önceden planlanmış bir cinayet olayı olduğunun dışında başka bir kanıt rastlanmamıştı.

Bunları konuşmak için Montoya'yı aramak zorunda olduğumu ve ona ne diyeceğimi düşünerek kriminologun raporunu bir kez daha okuduğumda beyaz plastiğin bahsinin geçmediğini fark ettim.

Pike'ın bir gece önce getirdiği raporda, Chen'in kayalann üstündeki patikada beyaz bir plastik parçası bulunduğunu okuduğumu hatırladım. Plastiğe gri bir maddenin yapışmış olduğunu ve analiz edilmesi gerektiğini yazmıştı.

Bu yeni rapordaysa plastik parçasından söz edilmemişti.

Bütün sayfalann yerli yerinde olup olmadığından emin olmak için sayfa numaralarını kontrol ettikten sonra Pike'ın getirdiği kopyayı alıp ikisini karşılaştırdım. Pike'ın raporunda beyaz üçgen var... Krantz'ın raporunda beyaz üçgen yok.

Joe'yu aradım. Bana getirdiğin raporu John Chen'den mi aldın?

Evet.

Sana kendisi mi verdi?

Evet.

Ona eksik olan plastik parçasından söz ettim.

Krantz denilen o...pü çocuğu raporun üzerinde oynamış. Bana vermesi o yüzden gecikti.

Eğer Chen'in raporundan bazı şeyleri çıkarttıysa otopsi raporundan da kim bilir neleri çıkarmıştır, doğrusu merak ediyorum.

Bunu ben de merak ediyordum.

Pike, Rusty Swetaggen'in yardımı olabilir, dedi.

Evet.

Telefonu kapatıp, Venice'deki restoranından Rusty Swetag-gen adındaki tanıdığımı aradım. Rusty ölen kayınpederinden Ve-nice'de bir lokanta miras kalana kadar, erişkin yaşamının büyük bir bölümünü Los Angeles Emniyet Müdürlüğü'nün polis arabala-nndan birinde geçirmişti. Vasiyetnamenin okunduğu gün polislikten ayrılmış ve bir daha asla arkasına bakmamıştı. Kızarmış peynir ve fiçı bira servisi yapmak, bir telsiz arabasında çabalamaktan daha eğlenceliydi; üstelik de daha iyi para kazandınıyordu. Rusty, Tannm, çok uzun zaman oldu, Elvis. Emma öldüğünü düşünmeye başlamıştı, dedi. Emma Rusty'nin kansıydı.

Kuzenin hâlâ adli tıpta mı çalışıyor? Rusty'nin zaman zaman ondan söz ettiğini duymuştum.

Jerry. Evet, hâlâ orada.

İki gün önce Karen Garcia adında bir kadına otopsi yaptılar.

Tortillacı adamın akrabası mı? Monsterito'nun?

Kızı. Hırsızlık-Cinayet'le birlikte olayı araştırıyorum, ama galiba benden bir şey saklıyorlar.

Rusty ısığa benzer bir ses çıkardı. Olayla neden Hırsızlık-Ci-nayet ilgileniyor?

Tortillacı belediye meclisi üyelerinden birini tanıdığı için dediler.

Sen öyle olmadığını mı düşünüyorsun?

Bence herkes bir şey gizliyor ve gizledikleri şeyin ne olduğunu öğrenmek istiyorum. Otopsiyi Evangeline Lewis adında bir patolog yapmış. Polislerin bana verdikleri başka bir raporun üzerinde oynanmış olduğu için, otopsi raporunun da değiştirilmiş olabileceğini düşünüyorum. Kuzenin bunu öğrenebilir mi?

Kuzenim laboratuvarlarda çalışmıyor, Elvis. Sadece ön büroda.

Biliyorum.

Rusty düşünürken bekledim. Altı yıl önce benden, bir kokain sahasıyla kaçan küçük kızını bulmamı istemişti. Adam onu grup seks işine sokarak yolunu bulmak istiyordu. Kızını bulup bantlan yok etmişim. Kızı artık güvendeydi; bir terapi grubunda tanıştığı iyi bir gençle evlenmiş, bir de bebekleri olmuştu. Rusty benden içtiğim içkilerin parasını almazdı, yediklerimin parasını almazdı... bir süre sonra da bedava içki ve yemekten utanmaya başladığım için oraya gitmeyi bırakmış, sonra da bunları evime ve ofisime göndermekten vazgeçmesi için yalvarmak zorunda kalmıştım. Eğer bana yardım etmesinin bir yolu varsa, Rusty Swetaggen benim için bunu yapardı.

Jerry olay dosyalanna girmek zorunda kalabilir. Ya da patologun dosyalarına. Rusty yüksek sesle düşünüyordu.

Bunu yapıp benimle konuşabilir mi?

Patolog kimdi demiştin?

Evangeline Lewis.

'Ya seninle konuşur ya da onu bir temiz döverim. Rusty bu sözleri kesinlikle mizah duygusundan yoksun bir tavırla söylemişti. Onu arayacağım, ama ona ne zaman ulaşabileceğimi bilemem. 'Teşekkürler, Rusty. Beni evden ara.

Elvis?

Evet, Rusty?

Sana hâlâ borcum var.

Bana hiçbir borcun yok. Emma'ya selam söyle. Çocuklara da sevgilerimi ilet.

Onu gırtlaklamam gerekse bile, Jerry bunu senin için yapacak. İş o kadar ileri gitmesin, Rusty. Ama teşekkürler. Ne demek istediğimi anlıyorsunuz?

Sonraki saati evi temizlemekle geçirdikten sonra iki asana ve iki kata 15 yapmak için terasa çıktım. Alıştırmaları yaparken Rusty'nin aslında ödenmesi gerekmeyen bir borcu ödemekteki ısrarını düşündüm. Psikologlar Rusty'nin, kızının maruz kaldığı şiddet yüzünden yaşadığı travma sonucunda erkekliğini kaybetmiş olduğu ve bu nedenle bilinçaltında onun kurtanmasına katkıda bulunmak istediği yönünde varsayımlarda bulunabilirdi. Ben aynı görüşte değildim. Rusty Swetaggen'i ve onun gibi adamları tanıyordum. Onun kızına müthiş ve güçlü bir sevgi beslediğine, serbest bırakılmadığı takdirde bu aşırı sevginin yarattığı baskının onu öldüreceğine inanıyordum. Sıklıkla aşk yüzünden ölen insanlar vardır ve bu hepimizin, kendimizden bile sakladığımız bir sırdır.

İçeri girdiğimde beni bekleyen bir mesaj olduğunu gördüm. Rusty ertesi sabah saat beşte, gündüz vardiyası başlamadan önce Tara'nın Kahve Ban adlı

bir yerde kuzeni Jerry'yle buluşmamı söyleyen bir mesaj bırakmıştı. Mekânın adresiyle tarifini de vermişti. Böyle olacağını biliyordum.

12

Ertesi sabah erkenden Lucy'yi sıcak yatağında bırakıp evden çıktım, saat dördü çeyrek geçiyordu.

O gecenin erken saatlerinde işten çıkıp bana geldiğinde, Ben'in kampta olduğu İki hafta boyunca Lucy'nin bende kalmasına karar vermiştik. Dağdan inip evine gitmiş, ihtiyacı olan giysilerini ve kişisel eşyalarını alıp dönmüştük. Kalıcı olmasını hayal ederek Lucy'nin giysilerini gardırobuma, tuvalet malzemelerini banyoma yerleştirmesini izledim. Uzun zamandır yalnız yaşamama rağmen, onunla aynı evi paylaşmak, sanki bütün yaşamımı onunla paylaşmışım gibi doğal ve kolay görünüyordu. Bu aşk değilse eğer, ona yakın bir şeydi.

Laurel Kanyonunda bir İtalyan lokantasından aldığımız yemekleri yiyip şarap içerken, bir yandan da Big Bad Voodoo Daddy'nin müzik setinden yükselen canlı müziğini dinliyorduk.

Salondaki kanepede seviştikten sonra, Lucy mumun bronz renkli ışığında vücudumdaki yara izlerine dokunurken sırtımda bir ıslaklık hissettim. Yüzüne baktığımda ağladığını gördüm.

Luce? Kelebek öpücüğü kadar yumuşak...

Seni kaybedersem ölürüm.

Yüzüne dokundum. Beni kaybetmeyeceksin. Ben dünyanın en iyi dedektifi değil miyim?

Elbette öylesin. Sesini zor duyuyordum.

Beni kaybetmeyeceksin, Lucille. Hatta benden kurtulamayacaksın.

Lucy bu sözlerim üzerine beni öptü. Birbirimize sıkıca sanla-rak uyuduk.

Berrak, parlak, yıldızsız gökyüzünün altında, dağın karanlık dönemeçlerinden aşağı indim. Artık ne yangın vardı... ne sıcaklık. .. sıcaklık sonrayı bekliyordu.

Ordudan ayrılmış ilk kez Los Angeles'a geldiğimde yönümü saptamak için takımyıldızlardan yararlanmak gibi bir alışkanlığım vardı. Los Angeles'ta gökyüzü ışıklar yüzünden o kadar aydınlıktır ki ancak en parlak yıldızları görebilirsiniz, görebildikleriniz de soluk ve bulanıktır. Çok sayıda insanın yönlerini kaybetmelerinin nedeninin, yıldızların yokluğundan kaynaklandığı yolunda şakalar yapardım. O zamanlar yanıtlan bulmanın kolay olduğunu düşünüyordum. Şimdi daha iyi biliyorum. Bazılanmız, bize rehberlik eden tek bir ışıkla yollarını bulurlarken; diğerleri bir neon tavan kadar göze çarpan yıldız tarlasında kendilerini kaybederler... ahlak kuralları durumlarına özgü olmayabilir, ama duygular farklıdır. Uyum sağlamayı öğreniriz ve zaman içerisinde bize rehberlik etmesi için yararlandığımız yıldızlar, dışımızdan çok içimizde yaşamaya başlar.

Vay be! Sabahın dördünde bile harikayım ben.

Saat beşe yirmi kala otoyoldan çıkarak şehrin merkezindeki boş sokaklardan geçip Tara'nın Kahve Ban adındaki san ışıık havuzuna vardım. Tezgâhta, Times'ın matbaasında çalışıyorlarmış gibi yorgun görünen bir düzine adamla birlikte iki de üniformalı polis oturuyordu. Herkes kolesterol veya kaloriyi umursamıyor-muşçasına yumurta, tereyağlı tost ve beykının tadını çıkanyordu.

Takım elbise giymiş tek kişi, Sen Cole'sün, değil mi? dedi. Yavaşça... hiç kimsenin duymayacağı kadar alçak sesle.

Evet. Benimle buluştuğun için teşekkürler.

Jerry Swetaggen kendisini ısıtan küçük bir ateşmiş gibi kahvesinin üzerine eğildi. O da Rusty kadar iri yan, küllü san saçh, pembe suratlı bir adamdı. Büyük bir olasılıkla yaşımdan genç gösteriyordu; elden düşme bir takım elbise giydirilmiş on dört yaşında, şişmiş bir ergen gibiydi. Takım elbise haftalardır ütü yüzü görmemişti sanki, ama belki de gecenin büyük bir bölümünü uyanık olarak geçirmişti.

Garcia dosyasını aldın mı?

İki polise göz attı. Sinirliydi. Bu yüzden işimi kaybedebilirim. Rusty'ye söyle. Bana çok borçlandınız.

Tabii. Kahve benden. Sana devlet sırlarını soracağımı mı sanmıştın?

Hiç bilmiyorsun. Ah, Tannm, bilmenin yanından bile geçmiyorsun.

Şu anda uyuyor olabilirdim. Şimdiye kadar öğrendiğim tek şey bu. Garcia dosyasının bir kopyasını getirebildin mi bana?

Tamam. Dosyayı alamadım, ama öğrenmek istediklerin bende. Jerry'nin eli sanki buruşuk ceketin altında yaşayan bir şey varmış ve onu serbest bırakmak istiyormuş gibi yakasına uzandı. Tekrar polislere bir göz attı. Sırtlan, gömleklerinin altına giydikleri Kev-lar yeleklerden ötürü normalden daha geniş görünüyordu. Burada olmaz. Kahve al da yürüyelim.

Bu kadar önemli olan nedir? Karen Garcia neden herkesin garip davranmasına yol açıyor?

Kahve al.

Masanın üzerine iki dolar bırakıp Jerry'nin peşinden dışarı çıktım. Çıkan ılık rüzgâr uğuldayarak kumlan üzerimize savuruyordu.

Sana raporun bir kopyasını getiremedim ama okudum.

Okuman işe yaramaz. Senin getireceğin kopyayı, bende kopyayla karşılaştırmak istiyordum.

Sende zaten bir kopyası var mı? Öyleyse ben kışımı niye tehlikeye attım?

Bende kopyada değişiklik yapılmış olabilir. Bazı şeyler belirtilmemiş olabilir ve ben bunların ne olduğunu öğrenmek istiyorum. Önemli olmayabilir, ama insanların bana dürüst davranma-malanndan hoşlanmıyorum. Şimdi hayal kinklığına uğrama sırası ondaydı. Şey, Tannm. Rakamları mı istiyorsun yoksa grafikleri ve krokileri mi? Ben Lewis'in raporundaki her altı hatırlayamam ki!

Öğrenmek istediğim, Garcia'nın öldürülmesinde polislerin örtbas etmek isteyebilecekleri bir şey olup olmadığı.

Jerry Swetaggen'in kaşları şaşkınlıkla kalktı. Bilmiyor musun?

Neyi bilmiyor muyum?

Garcia cinayetiyle ilgilendiğin için haberin olduğunu sanıyordum.

Rusty'nin bana borcu var, dostum. Senin de var.

Bunu daha önce de söylemiştin. Neden sana borcumuz varmış? 'Deride, kurşunun girdiği yerde açılan yaranın kesitinde on dört ayrı zerreciğe rastlanmış. Ayrıntıların saptanabilmesi için tahlil yapılıyor -işlemin tamamlanması için kırk sekiz saate ihtiyaçları var-onun için Dr. Lewis sonuçları yanımdan önce alamayacak. Ama çamaşır suyu bulacaklarını herkes zaten biliyor.

Çamaşır suyu mu? Sanki bunun ne anlama geldiğini bilmek zorundaydım.

'Plastik yüzünden. Plastikte hep çamaşır suyuna rastlanıyor. Jerry'ye dikkatle baktım. Beyaz plastik.

Evet.

'Yarada beyaz plastik izine rastlanmış. Benim okuduğum otopsi raporunda, plastik zerreciklerine rastlandığından söz edilmemişti. Çamaşır suyundan da.

Plastik, katilin uyduruk bir susturucu yaptığı çamaşır suyu şişesinden. Muhtemelen yapışkan bant kalıntısı da bulunacaktır.

Ne bulacaklarını nereden biliyorsun?

Jerry'nin eli yine yakasına giderken, iki polisin dışarı çıktıklarını görünce, dönerek yakasındaki bir şeyi temizliyormuş gibi yaptı. Bizim yaşadığımızın bile farkında değil onlar, Jerry.

Hey, tehlikede olan senin kışın değil.

Daha kısa boylu olan üstünü başını düzeltmek için silkelendikten sonra, iki polis yürüyerek bizden uzaklaştı. Suçla savaşılmaya...

Polisler sokağın oldukça ilerisine vardıklarında Jerry üçe katlanmış bir kâğıt çıkarttı. Ne sakladıklarını mı öğrenmek istiyorsun, Cole? Bu olayın neden bu kadar önemli olduğunu mu öğrenmek istiyorsun?

Jerry beni şaşırtmak istermiş gibi açıp tuttu kâğıdı. Evet, şaşırtmıştı.

Karen Garcia son on dokuz ayda aynı yöntemle öldürülen beşinci kurban.

Kâğıda baktım. Tanımlarıyla birlikte beş kişinin adı yazılıydı kâğıtta. Beşinci isim Karen Garcia'nındı. Beş isim, beş tarih...

Beş mi? dedim.

Evet. Cinayetlerin hepsi 22'likle başlarına ateş edilerek işlenmiş. Hepsinde beyaz plastik ve çamaşır suyuna, bazılarında da yapışkan bant parçalarına rastlandı. Buradaki tarihler de ölüm tarihleri. Jerry sıcaklığın yirmi yedi derece olduğu bir yerde değil de, Doğu'da eksi bir derece olduğu bir yerdeymiş gibi ellerini birbirine sürüttü. Özel Dosyalar bölümünde sakladıkları için raporu gizlice çıkaramadım, ancak, isimleri ve diğer şeyleri kopya ettim. Bunları isteyebileceğini düşündüm.

Özel Dosyalar bölümü de ne?

Polisler patoloğlardan bazı şeyleri gizlemelerini istediklerinde dosyaları mühürledikleri yerdir. Oraya yalnızca özel izinle girilebilir.

Gözlerimi dikip isimlere baktım. Beş cinayet... bir tane değil... Juho Munoz, Walter Semple, Vivian Trainor, Davis Keech ve Karen Garcia.

Bundan emin misin, Jerry? Sahte olmasın?

Yüzde yüz eminim.

Olayla Hırsızlık-Cinayet'in ilgilenme nedeni bu öyleyse. Bu yüzden olaya bu kadar çabuk müdahale ettiler.

Tabii. Kurdukları Özel Tim bir yılı aşkın bir süredir bu olayın üzerinde.

Dosyanın bir kopyasını almamanın bir yolu var mı?

Kesinlikle yok. Sana söyledim.

Raporları okumak için içeri girebilir miyim?

Jerry avuçlarını göstererek geriledi. Olmaz, dostum. Rusty ne kadar tehdit ederse etsin, umurumda değil. Bu kadanni anlat-bğnr bile öğrenirlerse mahvolurum. Kovulurum.

Jerry'nin uzaklaştığını görünce, durdurmak için seslendim.

Jerry.

Ne var?

Yüzlerce yapışkan ayağı olan bir şey bel kemiğimde yürüyordu sanki.

Beş kurban arasında bir bağlantı var mı?

Jerry Swetaggen gülümsedi... gülümseyişinde korku vardı. Yapmacık gülümsemenin yerini endişeli bir şey almıştı. Hayır, dostum. Polisler rastgele olduğunu söylüyorlar. Kesinlikle bağ yok.

Başımınla onayladım.

Jerry Swetaggen şafak sökmeden önce, gökyüzünde beliren bulanık ışığa kanşıp gözden kayboldu. Kağıdı cebime koydum, sonra çıkanp isimlere tekrar baktım.

Polisler bir şeyler gizliyorlarmış demek, öyle olsun.

Sanırım insan sesi duymak istemiştin ve kendi sesim bile işe yarayacaktı.

Kâğıdı cebime koyup ne yapacağımı düşünmeye çalıştım. Olayın kesin boyutunu kavramak, Goodyear'in keşif balonuna kolla-nnızı dolamak kadar olanaksızdı. Bütün bunlar FBI'nın olaya neden kanştığını ve polislerin neden beni etraflarında görmek istemediklerini açıklıyordu. Eğer polisler Özel Tim oluşturulduğunu sakladılarsa, bunun geçerli bir nedeni vardı elbette, ama Frank Garcia polislerin kızının öldürölmesi hakkında neler yaptıklarını soracak, benim de verecek yanıtlım olmayacaktı. Yolunda gitmeyen bir şeyler varken ona her şeyin yolunda olduğunu söylemek istemiyordum. Jerry Swetaggen'in biraz önce bana anlattıklarını ona aktarırsam her şey sır olmaktan çıkacaktı; bu da polislerin, katili enseleme çabalanna zarar verebilirdi. Öte yandan, Krantz gerçekleri benden saklamış olduğu için ellerinde ne olduğunu, hatta soruşturmaya onları yürütüp yürütmediklerini

bile bilmiyordum. Ben onlann bu çabalannı iyi niyetli olarak yorumlayabilirdim, ama Frank Garcia iyi niyet arayışı içinde değildi.

Kızını öldüren kişi de...

Lokantaya dönüp tuvaletlerin arka tarafında bir yerde bulduğum umumi telefondan Samantha Dolan'ın ofis numarasını aradım. Hiç belli olmaz, bazen gündüz vardiyasında çalışanlar işe erken gelirler.

Dördüncü çalışında, telefona bir sigara tiryakisinin ses tonuyla konuşan bir adam cevap verdi. Hırsızlık-Cinayet, Taylor.

Samantha Dolan geldi mi?

Hayır, henüz gelmedi. Mesaj bırakmak ister misiniz?

Tekrar aranm. Teşekkürler.

Bir bardak kahve alıp Parker Center'a doğru yola koyuldum. Arabamı yaklaştırmakta olan şafağın mercan renginin altında, girişte bıraktım.

Yeniden ne yapabileceğimi ve nasıl yapabileceğimi kestirmeye çalıştım, ancak, karmakarışık ve endişe verici olan düşüncelerim, çözüm bulmam için pek de fazla olanak vermiyordu.

Neredeyse iki yıldır birisi, Los Angeles sokaklarındakileri sinsice izliyordu. Eğer kurbanlar arasında bir bağlantı varsa katilin, kiralık katil olduğunu düşünebilirsiniz. Ama kurbanlar rastgele seçiliyorsa o kişiye başka bir isim verilir...

Seri katil.

13

Gece vardiyası ağır ağır yerini gündüz vardiyasına bıraktı. Samantha Dolan lacivert bir Beemer'la 16 otoparka girdi. Plakasının çerçevesinde BARBIE OLMAK İSTİYORUM, O KALTAĞIN HER ŞEYİ VAR cümlesi göze çarpıyordu. Diğer polislerin çoğu Amerikan malı binek arabalar ya da kamyonetler kullanırlardı ve polisler sandallan sevdikleri için neredeyse hepsinin araçlarında birer çekme kancası bulunurdu. Kalıtımsal bir olaydı bu. Dolan'ın arabasında çekme kancası yoktu, ama diğer polislerin hiçbirinde de Be-emer yoktu. Belki de onları eşit kılan buydu.

Samantha Dolan'ı izleyerek yanına park ettim. Beni arabayı park ederken fark etti; arabamdan inip onunkine binerken kaşlarını kaldırarak beni izledi. Arabanın siyah deri döşemeleri Piaget saatiyle uyumluydu. TV dizileri o kadar da kötü değilmiş sanırım, Dolan. Güzel araba.

Bu kadar erken saatte burada ne işin var, Tann aşkına?! Siz özel dedektiflerin uyuduğunu sanırdım.

Gülümsedi ve bir anda çok güzel göründü. Yandaki evde yaşayan kötü kız gibi...

Benimle açık saçık konuşmayacaksın, değil mi? Kızarabilirim. Bu defa hayır. Bana verdiğin raporları okudum ve bazı gerçeklerin eksik olduğunu gördüm; mesela kriminologun bulunduğu küçük plastik parçası ve patologun

Karen Garcia'nın yarasında saptadığı beyaz zerrecikler gibi. Gerçek raporlara ulaşabilmem için bana yardım edebileceğini düşündüm.

16 Ç.N. Bimmer veya Beemer; BM W.

Dolan'ın gülümsemesi kayboldu. Kucağında kestane renkli bir ajanda, bir evrak çantası ve 9 milimetrelik bir Sig Sauer duruyordu. Klipsli bir kılıftaki Sig büyük bir olasılıkla ön koltuğun alfandan çıkmıştı. Polislerin çoğu Beretta taşırlar, ancak Sig ateşlenmesi kolay ve çok hassas bir silahtır. Dolan'ınki fosforlu gibiydi.

İkimize de bir iyilik yap ve neden söz ettiğimden haberin olmadığını söyleme. Bu seni sıradan yapar.

Dolan ani bir hareketle ortadaki konsoldan cep telefonunu alıp çantasına koydu. Ben sana, Krantz'm bana verdiği raporla-n verdim. Eğer bir sorunun varsa onunla konuşmalısın. Unutmuş olabilirsin, ama ben onun için çalışıyorum.

Peki Krantz kimin için çalışıyor? FBI mı?

Dolan eşyalannı toplamaya devam etti.

Kısa beyaz saçlı adamı takip ettim, Dolan. Onun FBI'dan olduğunu biliyorum. Olayla neden ilgilendiklerini biliyorum ve senin neyi gizlediğini de biliyorum.

Sen çok fazla Gizli Dosyalar seyretmişsin. İn aşağı. İşe gitmeliyim.

Beş ismin yazılı olduğu kâğıdı çıkarıp ona uzattım.

Ben Mulder'sam sen de Scully misin?

Dolan beş isme baktıktan sonra yüzümü inceledi. Bunu nereden buldun?

Ben dünyanın en iyi dedektifiyim, Dolan. Ayrıca saat benim için hiç de erken değil. Ben hiç uyumam.

Dolan bunun olduğuna inanamamış gibi kâğıdı bana iade etti; böylece o kâğıdı hiç görmemiş gibi davranabilirdi.

Bununla neden bana geldin? Soruşturmayı Krantz yürütüyor.

ikimizin bunu gayriresmî olarak yapabileceğimizi düşündüm.

Neyi?

Bana saçma sapan şeyleri yutturmaya kalkıyorsunuz. Bu soruşturma ile ilgili gerçekleri öğrenmek istiyorum.

Ben sözlerimi bitirmeden, Dolan ellerini kaldınp başını sallamaya başlamıştı bile. Kesinlikle olmaz. Benim bu işle ilgim yok.

Kurbanların kimler olduğunu, nasıl ve ne zaman öldürüldüklerini zaten öğrendim. Bugün sona ermeden hayat hikâyelerini de öğrenmiş olacağım. Nedenini bilmesem de Dersh konusunu savsakladığınızı biliyorum. Hırsızlık-Cinayet'in Özel Tim oluşturduğunu, FBI'ın olaya karıştığını, sizin de benden bir şeyler sakladığınızı biliyorum.

Konuşurken, Dolan dudaklarında gülümsemeyi andıran bir şeyle izledi beni. Bu yaramaz kızın gülümsemesi değildi; daha çok söylediklerime değer vermiş gibiydi.

Sözlerimi bitirdiğimde, Tanrım, dedi.

Hayır. Ama yakın.

Senin oldukça iyi bir dedektif olduğunu düşünüyorum, Cole. Oldukça iyisin sanırım.

Ellerimi iki yana açarak alçakgönüllü olmaya çalıştım. Kolay bir iş değildi. Dünyanın...

...en iyisi. Evet, biliyorum. Dolan nefes aldı ve ben gülümsemesinden çok hoşlandım. Belki öylesindir. Faal bir çocuksun.

Öyleyse konuş benimle, Dolan. Neler olduğunu anlat bana.

Beni nasıl zor duruma sokacağının farkında mısın sen?

Biliyorum. Düşmanınmışım gibi üzerine gelmek istemiyorum, Dolan, ancak, Frank Garcia bana neler olduğunu soracak, ben de ona yalan söyleyip söylememeye karar vermek durumunda kalacağım. Beni tanımıyorsun, belki benimle ilgili hiçbir şey düşünmüyorsun ama sana şunu söyleyeyim; bu işi hafife almıyorum. Yalan söylemekten hoşlanmam, hele bir müşteriye yalan söylemeyi hiç sevmem. Zorunlu bir neden olmadıkça da yalan söylemeyeceğim. Beni anlamalısın, Dolan, benim yükümlülüğüm sana, Krantz'a ya da soruşturmanın ne kadar önemli olduğuna değil. Benim yükümlülüğüm Frank Garcia'ya ve günün ilerleyen saatlerinde de ona birtakım açıklamalar yapmak zorundayım. Şu anda burada olmamın nedeni, ona neden izahat vermemem gerektiğini bana anlatman.

Peki, ya anlatacakların hoşuna gitmezse?

Yavaş gidelim.

Bana ne anlatacağını düşünürken, alnında kaş çatmasına benzer dikey bir çizgi belirdi. Kaşlarını çattıklarında güzel görünen kadınlara pek rastlamamıştım ama Dolan güzel görünüyordu.

David Berkowitz'ın 17 hatırlar mısın, Sam'in Oğlu'nu?

Tabii. New York'ta park edilmiş arabaların içindeki insanları öldürmüştü.

Berkowitz arabanın yanına gidiyor, içinde her kim varsa vuruyor -kadın, erkek onun için fark etmiyordu- ve uzaklaşıyordu. İnsanları vurmak onu tahrik ediyordu; kim olduklarının önemi yoktu. Feebs bu tür kişilere 'rastgele öldüren katiller' adını verir ve bunlar yakalanması en zor olan katillerdir. Nedenini anlayabiliyor musun?

Kurbanlar arasında bir bağlantı yok. Bir sonraki sefer kimi öldüreceğini tahmin etmek imkânsız.

Evet.

Katillerin birçoğu tanıdıkları kişileri öldürürler ve bu sayede yakalanabilirler. Kocalar kanlarını öldürürler, eroinmanlar satıcıları öldürürler. Cinayetlerin büyük bir kısmı, Cinayeti Gördüm dizisinde gördüğün ipuçlarıyla ya da Patricia Cornwell'in romanlarında sözü edilen adli tıp bulgularıyla çözülmez. Yalın gerçek, cinayetlerin, birisinin bir diğerini ele vermesiyle çözüldüğüdür. Birisi 'Elmo onu öldüreceğini

söylemişti,' derse, polisler Elmo'nun evine gidip, cinayet silahını yatağının altında bulurlar. Bu kadar basittir. Ama ortada Elmo'yu gösterecek bir parmak yoksa, Elmo kaçıp kurtulur.

'Elimizde yalnızca şunlar var, Cole: Kurbanlar arasında sabıkası olan tek kişi Julio Munoz'du. Mesleği bırakıp Bellflower yakın-larında bir uyuşturucu rehabilitasyon merkezinde danışman olarak çalışmaya başlamış eski bir erkek fahişeydi. Semple, Altadena'da yaşayan bir çatı yüklenicisiydi. Munoz'un tam tersi. Sabıkası yok, kilisede yardımcı papaz. Kansı, çocukları var. Son derece dürüst biri. Semple gibi düzgün biri olan Vivian Trainor hemşireydi. Şehir Parkları'ndan emekli bekçi olan Keech, Hacienda Heights'da bir yaşlılar evinde yaşıyordu. Ve Karen Garcia. Burada bir sokak orospusundan, bir Pazar Okulu öğretmeninden, bir hemşireden, emekli bir bekçiden ve zengin bir üniversite öğrencisinden söz ediyoruz. Şehrin değişik kesimlerinde yaşayan iki İspanyol, iki Anglo, bir siyahi. Bütün kurbanların ailelerini ziyaret edip diğer kurbanların adlarını verdik, ancak, arada bir bağlantı kuramadık. Garcia'yla da bir bağlantı kurmaya çalıştıysak da bir şey çıkmadı. Belki sen bu konuda bize yardımcı olabilirsin.

Nasıl?

Krantz kızın babasını sıkıştırmaktan korkuyor, ama onunla konuşmamız lazım. Krantz Bay Garcia'nın sakinleşmesini beklememizi söyledi, ancak, ben beklemeyi göze alamayacağımızı düşünüyorum. Kurbanların adlarını ona bildirmek ve kızın eşyeflan-na göz atmak istiyorum.

Dairesinde inceleme yapmadınız mı?

Yaptık elbette. Bunun için babasının iznine gerek yoktu. Ama bazı eşyalarını babasının evinde bırakmış olabilir. Ben taşındığım -da öyle yapmıştım.

Ne öğrenmek istiyorsun?

Karen'la diğer kurbanlar arasında bağlantı kurabileceğim bir şey. Onun gibi bir şey... Burada rastgele cinayetlerden söz etmiyoruz artık. Bulabileceğimiz herhangi bir şey o aşâğılık herifi yakalamamıza yardımcı olabilir.

Pike'la konuşurum. Ayarlayabiliriz.

Bu adam zeki. 22'likle başlarına ateş etmiş, ama kurşunların hiçbirini birbirine uymuyor. Bu da, onun her defasında farklı bir silah kullandığını gösterir. Büyük bir olasılıkla kullandığı silahları attığı için katilin evinde ya da iş yerinde cinayet silahlarını bulamayacağız. Bütün cinayetler ıssız bir yerde, sabah saat üç ila beş arasında işlenmiş olduğu için elimizde tanık da yok. İki adet 22 kalibrelik kovan bulduk. İz yok, ikisi de farklı markalarda iki ayrı otomatik silahtan çıkmış. Olay yerlerinin üçünde ayak izleri bulduk, ama üçünün de ayak ölçüleri farklı; kırk üç, kırk üç buçuk ve kırk dört. Bizimle kanştır ve eşini bul oyunu oynuyor.

Yani ayakkabıları atması da olası.

Kaşlar daha da çatıldılar, ama nedeni ben değildim.

Olabilir. Ama kim bilir? Onun gibi bir manyak kahrolası cinayetlerini banda bile kaydedebilir. Tanrım, bu pislği yakalamak istiyorum.

Dolan saatine bakana kadar bir süre konuşmadan oturduk.

Bu tür adamlar çoğunlukla irtibata geçerler. Sam'in Oğlu mektup yazmıştı hatırlarsan.

Dinliyorum.

Berkowitz işlediği cinayetlerden paçayı kurtarmıştı ve güçlü olduğunu düşünüyordu. Polislerin kendisini yakalayamadıkları gerçeğiyle böbürlenmek istediği için gazetelere mektuplar göndermeye başlamıştı.

Tamam.

Bizim adamımız bunu yapmadı. Feebs adamımızın tanınmak istemediğini, hatta bundan korktuğunu söylüyor. Bazı şeyleri gizli tutmaya karar vermemizin nedenlerinden biri de buydu. Bilgileri halka açıklasaydık adam cinayet yöntemini değiştirebilir, hatta başka bir şehre gidip orada kaldığı yerden devam edebilirdi. Ne demek istediğimi anlıyor musun?

Ama belki halka açıklasaydınız, birisi size bu adamı enselemenize yardımcı olabilecek bir ipucu verebilirdi.

Dolan'ın bakışları sertleşti. Güzel gözleri vardı. Ela.

Şey, kahretsin, Dünyanın En Büyüğü, sorun da bu değil mi zaten? Onun gibi bir katilin nasıl yakalanacağını tarif eden lanet olası bir kural kitabı yok ki. Kuralları yol alırken belirlersin ve doğru şeyi yapmış olmayı umarsın. Bunu tartışmadığımızı mı sanıyorsun?

Evet, konuşmuşsunuzdur sanırım.

Hırsızlık-Cinayet'teki değişikliği anımsadım... herkesin nasıl rahatlamış olduğunu... gülümsemeleri... el çakmaları... hatta sın-tan Federalleri... ve birdenbire daha fazlası olduğunu kavradım.

Zanlınız kim, Dolan?

Dolan bana, bir şeye karar vermeye çalışmış gibi bakıp du-daklarını yaladı. Dersh.

Eugene Dersh? Polislerin Dersh'le ilgilenmelerinin nedeni şimdi anlaşılmıştı.

Onun gibi kaçıklar senin ne bildiğinden haberdar olmamaya dayanamazlar. Yakınlık kurup haklarında ne konuşulduğunu öğrenmek isterler. Tanık olduklarını ya da bir barda bazı konuşmalar duyduklarını ileri sürerler. Bunun gibi şeyler. Federaller bu yöntemle fırsat yakalayabileceğimizi söylediler ve Krantz da Dersh'ün bu fırsat olduğuna inanıyor.

Cesedi Dersh bulduğu için.

Öyle değil. Krantz iki federalle birlikte Quantico'ya uçarak oradaki davranış bilimi uzmanlarından biriyle konuşup döndü. Dersh, elimizdeki ipuçlarından yola çıkarak hazırladıkları profile oldukça uyuyor.

Kaşlanmı çattım. İşte şimdi etkileyici konuşmaya başladın, Dolan, ama nedense bana o kadar da inanmış gibi gelmedin.

Dolan sesini çıkarmadı.

Peki, eğer katil Dersh'se, Riley Ward bu olayın neresinde?

Federaller haklıysa, ceset bulunduğunda Ward'un orada bulunması Dersh için yalnızca bir güvenlik önlemiydi. İfadelerini okudun. Ward, cesedin bulunmasında Dersh'ün yol gösterici olduğunu öne sürmüştü. Dersh'ün anlattığı hikâyedeyse, göle nasıl indikleri farklı anlatılmış. Bu da herkesin, iki hikâyeden hangisinin gerçek olduğunu merak etmesine neden oluyor.

Yani başka bir deyişle elinizde hiçbir şey yok. Somut bir kanıt yok ve sizler FBI'ın çizdiği profilden yola çıkarak olayı Dersh'ün üzerine yıkmak istiyorsunuz.

Ela gözler üzerimde kaldı ve Dolan omuzlarını silkti. Hayır, Dersh'te ısrar etmemizin nedeni, Krantz'ın yukandan gelen baskıyı hissetmesi. Bishop bir yıl önce Özel Tim'i Krantz'ın emrine verdi, ancak, Krantz'ın açıklayabileceği hiçbir şey yok. Tepedeki-ler kıyameti kopanyorlar ve Bishop Krantz' ı sonsuza kadar destekleyemez. Başka bir ceset daha bulunur da Krantz'ın elinde bir zanlı olmazsa işten alınır.

Belki işi sana verirler, Dolan.

Ya, tabii. Dolan bakışlarını kaçırdı.

Dersh'ü düşündüm; onun canlı tablolarını, evine sinmiş keçeli kalem mürekkebinin kokusunu ve Kenya kahvesini... Ya sen? Sence Dersh mü?

Krantz Dersh'ün katil olduğunu düşünüyor. Bense onun yasal bir zanlı olduğunu. İkisnin arasında fark var.

Derin bir nefes alıp hâlâ bir yandan ne yapacağımı düşünürken, başımı sallayarak Dolan'ı onayladım. Kriminologun raporunda katilin bir cip veya arazi arabası kullandığı belirtilmiş. Sana sözünü ettiğim evsiz adamı hatırlıyor musun?

Krantz bir fiyasko olabilir, Cole, ama hepimiz de Hırsızlık-Ci-nayet'e torpille girmedik. Dün oraya gittim, ama Bay Deege'i bulamadım. Hollywood Karakolu'ndaki üniformalılara gözlerini dört açmalar söylendi.

Ansızın Frank Garcia ve ona anlatacaklarımla ilgili kendimi daha iyi hissettim.

Pekâlâ, tamam, Dolan. Açıklamayacağım.

Garcia'ya anlatmayacak mısın?

Hayır. Anlatacağım tek kişi ortağım olacak.

Pike. Dolan'ın gözleri bir anda parladı ve yaramaz kız geri döndü. Tanım, Krantz buna bayılacak. Joe Pike onun büyük sır-nnı biliyor.

Elimi uzattım. Seninle iş yapmak güzel, Dolan. Daha sonra Frank'le konuştuklarımla ilgili seni arayacağım. Eli kuru, serin ve güçlüydü. Elinin elimde uyandırdığı duygudan hoşlandım ve bundan bu kadar hoşlandığımı için de gizliden gizliye birazcık suçluluk duygusu hissettim.

Dolan elimi bir kere sıktıktan sonra inmek için arabanın kapısını açtım.
Hey, Cole.
Durdum.
O sahte raporları vermek hiç hoşuma gitmemişti.
Biliyorum. Tahmin etmiştim.
Parçaları birleştirerek iyi iş yaptın. Senden iyi polis olurdu.
Beemer'dan indim. Uzaklaşırken Dolan beni izledi.

14

Saat yediyi biraz geçe vardığım ofisimde fazla kalmadım. Dersh ve Ward'la yapılan görüşmelerin raporlarını yanıma alıp yolun karşısındaki çörekçiye yürüdüm. Tarçınlı-kuru üzümlü açmayla birlikte somon füme istedim ve pencere kenarındaki masalardan birine oturdum. Yan masada oturan yaşlı kadın gülümseyerek günaydın dedi. Ben de ona iyi bir sabah diledim. Kadının yanında gazete okuyan kızgın görünümlü adam ikimizle de ilgilenmiyordu. Burası seri cinayetler üzerinde kafa yormak için iyi bir yerdi. Tuvaletlerin yanındaki kartlı telefona gidip Joe Pike'ı aradım. Joe ikinci çalışta açtı.

Ofisin karşısındaki çörekçideyim. Karen Garcia, on dokuz ay önce başlamış olan bir cinayetler dizisinin beşinci kurbanı. Polis bunu biliyor ve ellerinde kuşkulu bir şahıs var. Söylemen gerekiyorsa, söyleyeceksin.

Pike yanıt vermedi.

Joe?

Yirmi dakika sonra oradayım.

Beklerken Dersh ve Ward'un sorgulama raporlarını okudum; bir yandan da bütün bu zaman zarfında Eugene Dersh'ü düşündüm. Dersh bana adam öldürmeye eğilimi olan bir manyak gibi gelmemişti, ama aynı sözler Ted Bundy¹⁸ ve Andrew Cunanan¹⁹ için de söylenmişti belki.

18 Ç.N. Theodore Robert Ted Bundy. Seri katillerin öncüsü olarak nitelendirilen ve Seri Katil teriminin ilk defa kullanıldığı Amerikalı seri katil ve tecavüzcü. 1974-1978 yılları arasında Amerika'nın çeşitli yerlerinde çok sayıda kadını öldürmüştür. 10 yılı aşkın bir inkâr süresinin ardından otuzdan fazla cinayet işlediğini itiraf etmiştir.

19 Ç.N. Andrew Phillip Cunanan. Aralarında moda tasarımcısı Gianni Versace'nin de bulunduğu beş kişiyi öldüren Amerikalı seri katil.

Hem Dersh'ün hem de Ward'un olayla ilgili ifadelerinde, Hollywood Gölü'nde yürüyüşe çıkma önerisinde bulunan kişinin Dersh olduğu belirtilmişti, ancak, patika yerine kıyı boyunca yürüyüş yapma nedenlerinde önemli farklılıklar vardı. Ward kıyı boyunca yürüme fikrinin Dersh'ten çıktığını ve patikadan aynacak-ları noktayı onun seçtiğini beyan etmişti. Polis buna yol göstericilik adını vermişti; Dersh sanki cesedi bulmaları için olayların akışını yönlendirmişti. Ama Dersh yaptıklarını açıkça ve kesinlikle belirtirken, Ward'un tutarsız ve kararsız olmasının nedenini merak etmiştim.

Yaşlı kadın beni gözlüyordu. Birbirimize bir kez daha gülümsedik. Hâlâ gazetesinin içinde kaybolmuş durumda olan yaşlı adam, orada bulunduğum süre içinde bizimle tek kelime bile etmemişti. Büyük bir olasılıkla birbirlerine söylemeleri gereken tüm sözcükleri yıllar önce söylemişlerdi zaten. Belki de söylememişlerdi. Belki onların suskunlukları, kendi hayatlarını yaşayan iki ayrı insanın suskunluğu değil, aşk ve iletişimi yalnızca birbirlerinin yanında ol--makla sağlayan, birbirlerine mükemmel bir uyum sağlamış iki insanın suskunluğuydu. İnsanların diğer insanları hiç nedensiz öldürdükleri bir dünyada bu tür şeylere inanmak istiyorsunuz.

Joe Pike içeri girdiğinde yaşlı adam gazetesinden başını kaldı-ıp kaşlarını çatı. İşte komşuluk...

Yürüyelim, burada konuşmak istemiyorum, dedim.

Santa Monica Bulvarı'nın güneyi boyunca, doğuya güneşe doğru yürüdük. Pike'a üzerinde beş adın yazılı olduğu kâğıdı verdim.

Bu adlar arasında tanıdığın var mı?

Yalnızca Karen. Bunlar diğer kurbanlar mı?

Evet. Munoz ilk kurbanmış. Samantha Dolan ve Jerry Swettag-gen'den öğrendiğim her şeyi aktardım. Polisler bu kişiler arasında bir bağlantı kurmaya çalışmışlar, ama kuramamışlar. Artık adamın kurbanlarını rastgele seçtiğini düşünüyorlar.

Bir zanlı olduğunu söyledin.

Krantz Dersh olduğunu düşünüyor.

Pike yürümeyi bırakıp boş gözlerle bana baktı. Sabah saatlerinde trafik yoğundu; yürüdüğümüz birkaç dakikada önümüzden kaç bin kişinin geçtiğini merak ettim.

Cesedi bulan adam mı?

Krantz'ın acilen birini yakalaması gerekiyor. Dersh olduğuna inanmak istiyor, ancak, onun cinayetlerden sorumlu olduğunu kanıtlayacak somut bir delil yok. Ellerindeki tek şey FBI'nın çıkardığı bir çeşit profil ve Krantz buna dayanarak adamı yirmi dört saat izletiyor. Dersh'ün evinden ayrıldıktan sonra peşime düşmelerinin nedeni o olmalı.

Hmmm.

Akan trafik Pike'ın gözlük camlarından yansıyor.

Bu olay ta başından beri son derece gizli tutulmuş, Joe ve polisler öyle de kalmasını istiyorlar. Dolan'la yaptığım anlaşmaya göre buna uyacağız. Frank'e anlatamamız.

Trafik seyreden Pike'ın göğsü genişledi. Tek hareketi bu oldu. Anlatmamamız önemli sonuçlar doğurabilir, Elvis.

Krantz pisliğin teki olabilir, ama Dolan çok iyi bir polis. Watts da öyle. Bu çocukların büyük bir bölümü birinci sınıf polis. Hırsızlık-Cinayet Masası'nda olmalarının nedeni de bu zaten. Krantz düşüncesiz davranırsa bile, diğerleri bu

olayı dürüstçe araştıracaklardır. Bence çalışmalarda onlara biraz zaman tanımalıyız ve bu da olup bitenler konusunda sessiz kalmamız anlamına gelir.

Pike hafifçe homurdandı. Ben, Krantz'a yardım edeceğim ha!

Dolan'ın Frank'e diğer dört kurban hakkında sorular sorması ve Karen'in eşyalanna bakması gerekiyor. Frank'le konuşur musun?

Pike başını evet anlamında salladı, ama bu cevap bana mıydı değil miydi emin olamadım.

Konuşmadan tekrar yürümeye koyulduk, kısa bir süre sonra da Pike'ın cipinin yanına geldik. Pike kapıyı açtı, ama binmedim.

Elvis?

Evet?

Şunlara bir bakabilir miyim? İfadelerin kopyalarını istiyordu.

Elbette. Kopyaları verdim.

Sence katil Dersh mü? Sanki katilin Dersh olmasını istemi-yormuşsun gibi...

Bilmiyorum, Joe. Her zaman güvenilir, ama çok çalışmaktan bitkin düşmüş ön seziler öyle olmadığını söylüyor, yine de emin değilim.

Pike'ın çenesi bir kez kasıldı... derken kasılma da yok oldu.

Frank'le konuşup sana haber veririm.

Joe Pike arabasına bindi, kapıyı çekip kapattı... o anda onun kalbinin içini görebilmek için neler vermezdim...

Pike Eugene Dersh'ü görmek istiyordu.

Onu kendi ortamında gözlemlemek, Dersh'ün Karen Garcia'yı öldürüp öldürmediğini düşünmek istiyordu. Dersh'ün olası katil olması halinde, Pike ne yapacağını ölçüp biçecekti.

Pike polislerce alınan ifadelerin kopyalarından, Dersh'ün evinde çalıştığını biliyordu. Los Angeles Emniyet Müdürlüğü'nde alınan tüm ifadeler böyle başlar. Kayıtlara geçmesi için adınızı ve adresinizi belirtiniz lütfen... mesleğinizi belirtiniz... Pike'ın akademideki öğretmeni, zanlıyı ruhsal açıdan hazırlamak amacıyla sorgulamaya bu yöntemle başladığını söylemişti. Pike sonradan insanların ruh hallerinin yalan söylemeye ne denli yatkın olduğunu görerek şaşırmıştı. Masumlar bile yalan söylüyorlardı. Bir isim ve adres uyduruyorlar, haftalar sonra onlarla temasa geçmeye çalıştığınızda verilen adresin bir oto yedek parçacısına ait olduğunu veya hiçbiri dilimizi konuşmayan bir yığın kaçağın yaşadığı bir binada olduğunu anlıyordunuz.

Pike aracını benzin istasyonuna çekip haritasından Dersh'ün adresine baktı. Dersh Los Feliz'de, sokakları dolambaçlı, dağ eteklerinin kıvrılarak uzandığı eski bir yerleşim bölgesinde yaşıyordu. Dersh'ün evini gözetleyen Krantz'm adamlarının nerede oldukları-nı belirlemek için Pike'ın sokağın planını görmesi önemliydi.

Dersh'ün evini çevreleyen sokakların adlarını öğrenen Pike, tanıdığı bir emlakçıyı arayarak o sokaklarda satılık ya da kiralık ev olup olmadığını

sormak üzere cep telefonunu çıkardı. Polisler, zorunlu olduğunda bir minibüste izleme üssü kurarlardı, ancak, bu zorunlu durumlar dışında bir evde olmayı tercih ederlerdi. Arkadaşı birkaç listeyi kısaca inceledikten sonra o bölgede, biri boş üç satılık ev olduğunu söyledi ve Pike'a adresleri verdi. Harita üzerinde adresleri, Dersh'un adresiyle karşılaştıran Pike evlerden birinin, hemen Dersh'un evinin kuzeyinde kalan sokakta, dar bir sokağın karşı çaprazında olduğunu fark etti. Polislerin orada olma olasılıkları çok yüksekti.

Pike aracını Hollywood'a doğru sürdükten sonra dönerek Dersh'un ufak ve derli toplu evine varana kadar eski bir semtin sessizliğinde yol aldı. Dar sokağın hemen başında, polislerin olası izleme mekânı olan iki katlı evi gördü. Sokağın girişinden geçerken göz açıp kapayacak kadar kısa sürede, ikinci kattaki açık pencerede bir şeyin parladığını fark etti. Orada tünemiş olan me-murların dürbünleri, taşınabilir teleskopları ve muhtemelen video kameraları olmalıydı. Pike Dersh'un evini onlarla kendi arasına alırsa, polisler onu göremezlerdi. Savaş halinde olsalardı, bu adamlar çabucak anılarda kalırlardı.

Sakin bir semtti. Çok miktarda ağaç ve çalının bulunduğu sokaktan daha geride inşa edilmiş küçük evlerin arasında pek az açık alan bırakılmıştı. Ne öndeki bahçelerde çiçek budayan vardı ne salon pencerelerinden dikkatle dışarıya bakan kâhyalar ne bebek arabalarıyla geçenler ne de acı acı havlayan küçük köpekler...

Pike aracını Dersh'un evinin iki ev batısında kaldırımın kenarında park ettikten sonra en yakındaki evin çalıları arasında, bir an görünüp, kaybolduğunda kesinlikle çok huzurlu olduğunu hissetti.

Pencerelerin altında kalmaya dikkat ederek evin yanından ilerleyip ağaçların arasından geçti ve Dersh'un evinin etrafını çevreleyen dikenli çalılıkların içine girdi. Bitkilere dokunmadan, varlık-landıran rahatsız olmadan, çocukluğundan beri yaptığı gibi etraf-landıran dolaştı, aralandıran geçti.

Kolayca salon penceresine ulaştığında aydınlık odaya gizlice bir bakış attı, evin iç taraflarında bir hareket olduğu gözüne çarptı ve müzik sesi duydu. Yves Montand Fransızca bir şarkı söylüyordu.

Pike evin batı duvarını takip ederek, bir dizi bodur kauçuk ağacı, eğrelti otu ve zambak ekili küçük alandan ve banyonun yüksekte kalan penceresinin altından geçip Dersh'un stüdyosunun kanatlı pencerelerine geldiğinde içeride gözüne iki adam ilişti. İki adamdan kısa boylu olan blucin ve Hawai gömleği giymişti. Bu Dersh olmalıydı, çünkü ondan daha genç olan öbür adam takım elbiseliydi. Dersh kendi evindeymiş gibi rahat hareket ederken, diğeri konukmuş gibi davranıyordu. Pike kulak kabarttı. İki adam bilgisayarın basındaydılar. Dersh oturmuştu, diğeri de onun omzunun üzerinden ekranda bir şeyler işaret ediyordu. Pike Yves Montand'ı duyuyor, ara sıra şarkının

sözleri kulağına çalmıyordu. Adamlar bir dergide çıkacak reklamın taslağı üzerinde tartışıyorlardı.

Pike Dersh'ü gözlemleyerek hakkında bir fikir sahibi olmaya çalıştı. Polisin kuşkulandığı şeyleri yapabilecek bir adama benzemiyordu, ama Pike insanların dış görünüşlerine bakarak hükme varılamayacağını biliyordu. Güçlü görünen, öyle davranan, ancak, özlerinde zayıflıklan olan pek çok kişiyle karşılaşmıştı; ayrıca kendilerini son derece güçlü, korkunç şeyler yapabilecekmiş gibi gösteren çok sayıda da korkakla tanışmışta.

Pike düzenli, sakın nefes alıyor, ağaçlardaki kuşları dinliyor, birlikte çok zaman geçirdiği Karen Garcia'yı ve nasıl öldüğünü düşünüyordu. Klavyeye dokunan parmaklarına, duruşuna dikkat ederek, öbür adamın söylediği bir şeye gülen Dersh'ü inceliyordu. Joe Karen Garcia'yı öldüren Dersh'se, adamı öldürebileceğini düşündü. Adalet kumaşını açarak, bu kumaşın Dersh'ün kefeni olmasını sağlayabilirdi. Polislerin evi gözetlediği şu anda, gün ışığında bile bunu yapabilirdi.

Ama Pike bir süre sonra pencereden ayrıldı. Eugene Dersh katile benzemiyordu, ancak, Pike polislerin sunacaktan kanıtları bekleyecekti. Kararını da kanıtları gördükten sonra verecekti.

Adaleti sağlamak için daima çok zaman vardır.

OKUL

Her Allah 'ın günü sekiz yüz sınav, bazı günler iki yüz defadan fazla barfiks çekiyorduk, hepsinin üstüne de bizi koşturuyorlardı. Tanrım. Her sabah on beş kilometre, her gece yedi buçuk kilometre koşuyorduk hatta daha fazla koştuğumuz günler de vardı. Bizler hücum oyuncusu, sert, saldırgan futbolcular ya da protein yüzünden kasları şişmiş

Rambo falan gibi iri adamlar değildik. Çoğumuz imkânsızlıklar içinde, aç ve çelimsiz çocuklar olduğumuz halde, her Allah 'ın lanet olası günü elli kiloluk sırt çantalarını, iki yüz kiloluk cephaneyi ve dürbünlü otomatik tüfekle destek ayağını taşıyarak yokuş yukarı koşabiliyorduk. Bizim ne olduğumuzu biliyor musunuz? Bizler birer kurttuk. Fidan gibi ve adi... bizim, kıcınızda olmamızı kesinlikle istemezsiniz. Biz acayip tehlikeliyizdir, dostum. İstedikleri budur. Hükmetmek. Bizim istediğimiz de budur.

Evlilik, Aile ve Çocuk Danışmanı, Patricia Barber Ph.D.'nin Genç Adamlar Savaşta:

Travma Sonrası Stres Bozuklukları Çalışması adlı eserinden alıntı.

Duke Üniversitesi Yayınları, 1986

Oceanside, Kaliforniya 'da Camp Pendleton Deniz Piyade Eğitim Alay Komutanlığı'nın bulunduğu tepeliğin eteğinde duran Topçu Çavuş Leon Aimes karısının hediye etmiş olduğu Zeiss marka dürbünle bölgeyi tarıyordu. Kırkinci doğum gününde kutuyu açıp da değeri ailenin üç aylık geçimine eşit olan dürbünü gördüğünde sinirinden çılgına dönmüştü. Ama bu dürbünlerin camları dünyanın en iyisiydi, üzerlerine yoktu ve Aimes sonradan kendisini

bir köpek gibi hissederek, aşırı tepki verdiği için karısından özür dilemişti. Tamam, Zeiss en iyisiydi. Bu sonbaharda kara kuyruklu geyik avlarken; o tarihten bir yıl sonra Özel Harekât Kuvvetlerine eğitmen olarak atandığında; dördüncü kez savaşmak üzere Vietnam'a döndüğünde de Charlieyi avlamak için kullanacaktı bu dürbünü.

Aimes cipte en iyi içki arkadaşı, Topçu Çavuş Frank Horse'la oturuyordu. İkisi de siyah tişört giymişler; kemer, askı, matara, matara kılıfı, iki adet M-16şarjörülüğü, fener, sırt çantası ve sahra donanımlarıyla, iki ay önce Tiju-ana 'dan aldıkları boktan puroları içiyorlardı. Aimes safkan bir Mescalero Apaçisi olan Horse 'un Camp Pendleton 'daki en iyi İleri Piyade eğiticisi ve olağanüstü bir savaşçı olduğunu düşünüyordu. Büyük annesi bir zamanlar siyahi bir Amerikalı olan Aimes'e Apaçi kanı taşıdığını (ki Aimes buna inanıyordu) ve çok iyi savaşçıların torunu olduğunu (bunun kesinlikle doğru olduğunu biliyordu) söylemiş olduğu için, çok fazla tekila içtiklerinde o ve Horse sıklıkla aynı kabileye mensup oldukları yolunda şakalar yaparlardı.

Horsepuronun dumanları arasından sırttı. Onu göremiyorum. Sen görebiliyor musun ?

Aimes purosunu ağzında çevirdi. Altlarında kalan sahil şeridinde uzanan bin iki yüz kilometrekarelik çöl alanı, bir buçuk kilometre ileride tekrar ince uzun bir yükseltiye dönüşmeden önce ufak bir dereye doğru iniyordu. O bin iki yüz kilometrekarelik alanın bir yerinde Horse 'un savaşçı ruhuna sahip olduğuna inandığı genç bir deniz piyade eri vardı. Henüz görmedim ama bakıyorum.

Gülümsemesi giderek yayılan Horse belli bir şeyi kastetmeden başını sallayarak onayladı. Tam o lanet olası burnunun altında, Leon.

Hiç de değil. Orada olsaydı onu bulurdum. Kaşlarının çatılması artan Leon Aimes gözünün önünde, araziye muazzam bir dama tahtası yerleştirdiğini canlandırdı. Araziyi son kez taramasından bu yana hareket eden herhangi bir şey olup olmadığını anlayabilmek için gördüklerini zihninde karşılaştırıp Manzanita ^ öbeklerine ve çayırlara dikkat ederek tahtadaki her bir kareyi dikkatle araştırdı. Herhangi bir hareket belirtisi göremediyse de, o arazinin bir yerinde, yavaşça sürünerek kendisine yaklaşan genç bir deniz pi -yade eri olduğunu biliyordu.

İnce uzun, ucuz purodan çektiği derin, abartılı nefesi esintiye üfleyen Horse, İki saattir buradayız, ahbap, dedi. Israrla. Leon 'u gerçekten iğneleyerek. İyi olduğunu biliyorsun, yoksa şimdiye kadar çoktan onu bulurdun. Oğlanı bütün gün orada tutacak mıyız, yoksa bu olay kişisel bir şeye mi dönüştü?

Topçu Çavuş Leon Aimes neden sonra içini çekerek dürbünü indirdi. Arkadaşı Frank Horse iyi bir savaşçı olduğu kadar aynı zamanda da bilge bir adamdı. Tamam, lanet olsun, nerede ?

Horse 'un gözleri kendisiyle girdiği bir iddiayı kazanmış gibi kırıştı ve Aimes gülümsemesinden onun bu çocuktan hoşlandığını anladı. Horse purosuyla sol taraflarının ilerisinde bir yeri işaret etti. Üç-dört-sıfıra yöneldi. Üç yüz metre ilerideki çöküntüyü görüyor musun?

Aimes dürbününü kaldırmasına gerek bile kalmadan gördü. Çıplak gölgelerde. Evet.

Horse megafonu almak için arkalarına uzandı. Sağdaki şu derenin kıyısından çıkıp ilerledi.

Sinirlenen Aimes purosunun kahverengi suyunu tükürdü. Nasıl gördün?

Hiçbir bok görmedim. Horse da kendi payına düşeni tükürdükten sonra arkadaşına baktı. Bu ona izlemesini söylediğim yol.

Göz göze geldiler, Aimes gülümsedi. Öyleyse çocuğu buraya getir de konuşalım.

Horse megafonu açıp arazinin karşı tarafına seslendi. Buprogram sona ermiştir, Er. Ayağa kalk.

Üç yüz metre ileride, üç-dört-sıfır yönündeki çöküntü kımıldamadı. Aksine iki yüz metreden daha yakında, sağ taraflarında bir yerde, çuval bezi, toprak ve dallardan oluşan gevşek bırıyığın yavaşça yerden kalktı. Horse 'un purosunun ağzından düşmesine ramak kalınca Aimes kahkahalara boğuldu, eski arkadaşının sırtına vurdu. Üç-dört-sıfır, tamam. Yemin ederim...

Bu oğlan bizi ihtiyar kıçlarımızdan vurmadığı için şanslıyız.

Arkasından iki yaşlı savaştı kahkaha krizini de aştılar, sonra Aimes başını salladı. Buraya gel, Er. Üçlü tempo.

Er altüst edilmiş toprakta onlara doğru koşarken, Aimes onun komando kıyafetleriyle, kırıltıları aşağı yukarı zıplayan, tüyleri keçeleşmiş bir Pekin köpeğini andırdığını düşündü, iyi durumda mı? diye sordu.

Buraya geldiğinde iyi durumdaydı.

Çiftlikte mi büyümüş?

Köyde büyümüş, ama çiftçilik yaptıklarını sanmıyorum. Aimes toprakla büyüyen çocukları sever, toprağın dilinden anlardı.

Nasıl bir isim bu, Pike? İngiliz mi? İrlandalı mı?

Bilmiyorum. Ailesinden söz etmiyor. Pek fazla konuşmuyor.

Aimes başını sallayarak onayladı. Bunda bir yanlışlık yoktu. Belki anlatacak bir şeyi yoktur.

Horse biraz kaygılı görünüyordu şimdi; sanki yolda pek hoşuna gitmeyen, karşılaşmayı da ummadığı bir şeyle karşılaşmışlar gibiydi. Evet, tamam. Yalnızca bilgin olsun, fazla konuşmuyor. Aptal olduğunu sanmıyorum.

Aimes arkadaşına kurnaz bir bakış attı. Zamanımı bir geri zekâlıyla harcamayacağımı iyi bilirsin. Bakışları yeniden (çoşmakta olan deniz piyadesine kaydı. Sınavlarda onun kadar yüksek not alan bir çocuk aptal olamaz. Bu çocuk sınavlarda, liseden mezun olduktan sonra Deniz

Piyadelerine katılan pek çok çocuğu geride bırakmıştı ve almak zorunda olduğu her derste birinci gelmişti.

Şey, bazı subaylar onun biraz tuhaf olduğunu düşünüyorlar, müfrezeden bazıları da. Diğerleriyle pek kaynaşmıyor ve okuyor. Boş zamanlarında kimseyle oynamakfalan gibi şeyleri yok. Bana geldiğinden beri bu çocuğun bir kez olsun gülümsediğini gördüğümü hatırlamıyorum.

Bu Aimes'i endişelendirmişti. Bir insanın gülümsemesi pek çok şey ifade eder.

Evet, hem de çok.

Kendilerine doğru yaklaşmakta olan Pike ı izlediler; Aimes en sonunda içini çekti. Takım oyuncusu olmayan bir adam yararlı olmaz.

Horse tükürdü. Takım oyuncusu olmasaydı, burada olmazdı. O çocuk tez canlı bir ayrık otu gibi olabilir, ama gerektiğinde dönüp arkadaşlarına yardım edecektir. Üstelik bunu söylenmeden yapacaktır.

Duyduklarından hoşlanan Aimes başını salladı. Öyleyse tuhaf olduğu yönünde söylenenler neyin nesi? Eğitim takımındaki en iyi genç adam olduğunu söylüyorsun, sınıfının en iyisi olduğunu belirten dosyasını gösteriyorsun ve beni buraya getiriyorsun. İkimiz de, sanki üç yıllık keşif eri/keskin nişancıymış gibi, on yedi yaşındaki bir çocuk tarafından faka bastırılıyor.

Horse hafifçe omuz silkti. Yalnızca bilmeni istedim, hepsi bu. O senin sıradan askerlerinden biri değil.

Özel Harekât Kuvvetleri sıradan askerlerle ilgilenmez ve ikimiz de bunu herkesten iyi biliyoruz. Ben profesyonel katillere dönüştürebileceğim ahlaklı genç adamlar istiyorum, hepsi bu.

Horse ellerini kaldırdı. Sadece bilmeni istemiştim.

Peki, tamam.Aimes boktan purosunu ısırarak genç deniz piyade erini seyretti. Neler okuyor?

Sadece okuyor. Eline geçen her şeyi. Roman, tarih. Bir kez Nietzsche okurken bile yakalamıştım. Dolabında da Basho21 bulmuştum.

Anlaşıyor.

Senin de bundan hoşlandığını biliyorum.

Evet, efendim. Evet, hoşlanırım.

En iyi savaşçıların birer şair olduğuna inanan Leon Aimes eri yenilenen bir ilgiyle değerlendirdi. Eski Japon Sa-muraylar bunun kanıtıydı ve Aimes bunun nedeniyle ilgili kendi teorisini geliştirmişti. Genç bir adamın beyninin görev, onur ve istediğin ülke kavramlarıyla doldurulabileceğini biliyordu ama savaşla birlikte mermiler uçuşmaya başladığında, en cesur genç adamınız bile evdeki küçük Sally için ve hatta Amerikan bayrağı için ayakta kalmaya çabalamaz. Eğer ayakta kalmayı başarmışsa, yanındaki arkadaşları için ayakta kalmıştır. Onlara duyduğu sevgiden... onların gözlerinde utancı görmekten korktuğundan... gerilmiş kaslarının gevşemesinden sonra, hatta

hayatı cehenneme döndüğünde bile savaşmaya devam etmesinin nedeni bunlardır. Savaş alanında tek başına, arkadaşlarının ağırlığı altında ezilmeden dayanabilmek için özel biri olmak gerekir. Aimes de tek başlarına hareket edebilecek, savaşabilecek ve kazanabilecek şekilde eğitebileceği genç savaşçılar arıyordu. Aynı zamanda gerektiğinde tek başlarına ölebilecek... fakat adamların hiçbiri bu kriterlere uygun değildi. Ama şairler farklıydı. Bir şairi alıp onun yüreğini görev ve onurla doldurabilirdiniz ve eğer şansınız yaver giderse, bazen bu bile yeterli olurdu. Aimes çok uzun zaman önce, belki önceki yaşamlarından birinde, bir şairin bir gül uğruna ölebileceğini öğrenmişti.

Horse ağzında purosus, sert adımlarla gelerek, kendisini ince uzun, sıksa bir sap yığını gibi gösteren korkunç kamuflaj kıyafetleriyle karşılarında hazır olda bekleyen ere seslendi.

Şu kamuflaj kıyafetlerini volta et, Er Pike. Rahat. Bu Topçu Çavuş Leon Aimes. Chesty Puller ve benim dışımda Deniz Piyadelerinin en iyi piyadesi. Onun dediklerini dinleyeceksin. Anlaşıldı mı?

Genç piyade eri, Evet, Topçu Çavuş! diye bağırdı.

Kamuflaj kıyafetlerini çıkarıp cipin arka tarafına yerleştirdikten sonra tekrar eski pozisyonunu aldı. Pike bunu yaparken Horse da Aimes de konuşmadılar. İş bittikten sonra Aimes bir yandan bazı şeyleri düşünürken, onu kasıtlı olarak bir dakika bekletti. Dosyada genç adamın adının Joseph Pike olduğunu, ikinci bir adı olmadığını okuduğunu anımsadı. Uzun boyluydu, bir doksan civarında olmalıydı. Sırım gibiydi ve teni Güney Kaliforniya'nın güneşinde yanmıştı. Elleriyle yüzü sahne makyajında kullanılan malzemelerle boyanmıştı, ama Aimes'in o güne kadar hayatında gördüğü en acayip mavi gözlere sahipti. Gerçek be-yaz-çocuk, buz-adam gözleri... belki ataları Norveç ya da İsveçliydi ya da kahrolası başka bir yerden gelmişlerdi ve bu Aimes için sorun değildi. Aimes Vikinglere büyük saygı duyar, onların kendi Afrikalı ataları kadar iyi, bir grup savaşçı olduklarını düşünürdü. Mavi gözlerin ta içine baktı, o gözlerde dinginlik olduğunu, hilekârlıktan ya da pişmanlıktan eser olmadığını gördü. Kaç yaşındasın, evlat? diye sordu. Aimes çocuğun kaç yaşında olduğunu biliyordu elbette ama, hakkında fikir sahibi olabilmek için ona sorular sormak istiyordu.

On yedi, Topçu Çavuş!

Aimes kollarını kavuşturdu, kasları, siyah tişörtünün kumaşını gerdi. Erken yaşta asker olman için belgelerini annen mi imzaladı, yoksa sen mi sahte imza attın?

Çocuk yanıt vermedi. Boncuk boncuk terleyen kafa derisinden süzülen terler sıksa yüzünde izler bırakıyordu. Çocuğun başka hiçbir yeri kıpırdamıyordu.

Seni duymadım, Deniz Piyadesi.

Çocuk yine ses çıkarmadı; Horse gülümsediğini görememesi için çocuğun arkasına süzüldü.

Topçu Çavuş Leon Aimes ere iyice yaklaşp kulağına, Kendi kendime konuşmaktan hoşlanmam, genç adam. Bana cevap vermeni öneririm, diye fısıldadı.

Genç deniz piyade eri, Bunun sizi ilgilendirdiğini sanmıyorum, Topçu Çavuş, diye cevap verdi.

Horse yeni bir şarjör boşaltan Mlö'dan daha büyük bir hızla genç erin önüne atlayarak o kadar şiddetle bağırdı ki yüzü kıpkırmızı oldu. Bu dünyada her şey çavuşu ilgilendirir, Deniz Piyadesi! iki savaşın kahramanı olduğunu bildiğim bir piyadenin, senin en iyi olduğunu sandığın gün bile, senden daha iyi olacağından emin olduğum bir adamın karşısında beni utandıracak kadar geri zekâlı mısın sen?,

Aimes bekledi. Çocuğun korkmuş gibi görünmemesi iyiydi; ayrıca kibirli de görünmüyordu, bu da iyiydi. Düşünceli görünüyordu yalnızca.

Çocuk, Babam, dedi.

Başın dertte mi ? Babanın seni, benim Deniz Piyadeleri me yazdırmasının nedeni bu mu? Araba hırsızı, baş belası falan mısın sen ?

Hayır, Topçu Çavuş. MavigözlerLeon Aimes'ekaydı. Babama kâğıtları imzalamazsa onu öldüreceğimi söyledim. Çocuk bu sözleri söylerken espri yapmamıştı. Aimes 'in nefret ettiği o ukala tavırlar da yoktu çocukta. Genç denizpiyadesi bu sözleri sıradan bir şey söylemiş gibi söylemiş, Aimes de o anda çocuğun ciddi olduğunu anlamıştı. Meraklanmıştı, ama bunu sorun etmedi. Deniz Piyadelerine sıklıkla şiddete eğilimi olan genç adamlar katılır, teşkilat da onlara bu şiddeti nasıl yönlendireceklerim öğretir, öğretemediklerinden de kurtulurdu. Bu genç adam şimdiye kadar zorlukların üstesinden gelmeyi başarmıştı.

Topçu Çavuş Aimes, Özel Harekât Kuvvetlerinin ne olduğunu biliyor musun, evlat? dedi.

Ufak çaplı bir keşif birliği, Topçu Çavuş.

Doğru. Bilgi toplamak, düşmanı ele geçirip öldürmek amacıyla tek başlarına Ölüm Vadisine giden ufak çaplı birimler. Ben Tanrı tarafından yaratılan insan yaşam türleri içinde en yüce sınıf olan Özel Harekât'ın bir savaşçısıyım. Bundan daha mükemmeli yoktur.

Horse, Bir numaradır, kardeşim. Daha iyisi olamaz, dedi.

Özel Harekât özel adamları alır ve herkese uygun değildir. Özel Harekât savaşçıları yeryüzündeki en iyi savaşçılardır. Ordu nun Özel Kuvvetlerindeki seçkin birimlerin veya yeşil berelilerin bizim hakkımızda ne söyledikleri umurumda değil.

Erin, Aimes'i anlayıp anlamadığını belli etmeden karşılarında dikilip durmast Aimes'i hayal kırıklığına uğratmıştı. Aimes'in ağzından çıkan bu laf

kalabalığı genelde gülümsemelere neden olurdu, ama bu çocuk öylece dikilip duruyordu.

Bu adamın teşkilatında Özel Harekât eğitimi en zor eğitimidir. Her gün tam teçhizatla otuz kilometre koşarız. Herküiden daha fazla sınav çekeriz. Bir grup kahrolası ninja gibi karanlıkta görmeyi, düşmanı yalnızca beynimizin gücüyle öldürmeyi öğreniriz ve ben senin neden gülümsemediğini öğrenmek istiyorum, Er, çünkü bu senin duyup duyabileceğin en komik şeydir!

Yine herhangi bir tepki gelmedi.

Erin arkasında duran Horse yine sırtarak başını sallıyordu. Sırtarak, sana söylemiştim, demek istiyordu.

içini çekerek kocaman koflarını açan Aimes gözlerini devirebilmek için Pike 'ın arkasına geçti. Horse Pike 'ın arkasında kahkahalarla gülmek için kendisini zorluyordu. Pekâlâ, genç adam. Ben Flip M/i/son22 olmayabilirim, ama benim tanıdığım en iyi savaşçı olan Topçu Çavuş Hor-se senin, benim en iyi adamlarımdan biri olmak için her şeyi yapman gerektiğini düşünüyor. Ben de onun haklı olabileceğini düşünüyorum. Etrafından dolaşarak Pike'ın karşısında gelip duran Aimes şimdi bakışlarındaki o belli belirsiz şakacı ifadeyi dikkatle yok etmişti. Topçu çavuş senin göğüs göğüse çarpışmada iyi olduğunu söyledi.

Yine hiçbir şey olmayınca, Aimes bu çocuğun neden bu kadar az konuştuğunu merak etti. Belki fazla konuşmayan bir aileden geliyordu.

Aimes kılıfının çıkıtını açarak savaş bıçağını çıkardı. Ucundan tutup sapını çocuğa uzattı. Bunun ne olduğunu biliyor musun ?

Mavi gözler bıçağa (çaymadı bife. Bu bir K-Bar değil. ' Aimes bıçağına baktı. Deniz Piyadelerinin standart savaş bıçağı K-Bar mükemmel bir silahtır, daha iyisi yoktur, ancak, benim gibi bir savaşçıya uygun değildir. Bıçağıparmaklarının eklemlerinde fırıl fırıl döndürdü. Bu, bir bıçak ustası tarafından, özel olarak benim için üretilmiş el yapımı bir hançerdir. Şu kenarı o kadar keskindir ki bununla bir tarafını kessen, yanında duran pisliğin biryeri kanamaya başlar. Horse henüz esaslı sözlere sıra gelmemiş gibi kasten dudaklarını büzerek başını salladı.

Aimes bıçağa bir fiske vurup ucunu yakaladı ve çocuğa verdi. Çocuk bıçağı sağ eliyle tuttu.

Aimes ellerini iki yana açtı. Göğsüme saplamaya çalış. Pike Aimes'in tahmin ettiği gibi gözünü bile kırpmadan harekete geçti; insanı şaşırtacak kadar hızla hareket etmiş,

On sekiz çocuklu bir ailenin evlatlık olarak verdiği sanatçı ıslahevine girip çıkmış, on altı yaşındayken yaşı hakkında yalan söyleyerek Hava Kuwet-leri'ne girmiştir. Dışa dönük kişiliği ve komik öyküleriyle popüler olmuş, kendisinden askeri üslerde diğer askerlere moral vermesi istenmiştir.

Aimes çocuğun kolunu yakalayıp bileğini bükmeden ve bileği korkunç bir çatırtıyla kırılan çocuk sırtüstü yere düşmeden önce düşünecek zaman bile bulamamıştı.

Oğlan ne yüzünü buruşturmuş ne de tek bir kelime söylemişti.

Bu olay karşısında telaşlanan Aimes ve Horse beraberce çocuğun ayağa kalkmasına yardım ettiler. Er mavi gözlerini dikip, Ne yaptınız? diye sordu; Aimes bu numarayı yapmış olduğu için kendisini bombok hissediyordu. Çocuk bu soruyu onu suçlamak ya da kınamak için sormamıştı, yalnızca gerçeği öğrenmek istiyordu.

Aimes genç deniz piyadesinin cipin arkasına binmesine yardım ederken, Bu kol kapandı. Wing Chun adı verilen savaş sanatında kullanılan bir şeydir. Bu savaş sanatını sekiz yüz yıl önce Çinli bir kadın icat etmiştir, dedi.

Kadın. Çocuk düşünürken sanki sözlerini başıyla onaylamıştı. Aimes'in kolunu kırmış olmasını hiç de umursamış gibi değildi. Beni bana karşı kullandınız. Daha ufak tefek bir kadın bunu yapmış!

Aimes gözlerini kırıpıştırarak Pike'a baktı. Doğru. Sen ileri doğru atılmıştın. Ben de o enerjiden yararlanarak, senin ivmenle elini sana doğru bükтім.

Çocuk ilk kez görüyormuş 'gibi baktığı elini yavaşça kavradı.

Aimes, Tanrım, çok hızlısın, evlat. O kadar hızlısın ki kendime engel olamadım. Özür dilerim, dedi.

Çocuk başını kaldırıp Aimes 'e baktı. Özel Harekât eğitiminde bu tür şeyler mi öğretiyorsunuz?

Eğitim programında yok, ama bazı adamlara öğretiyorum. Başlıca eğitim konuları yer saptama, kaçma ve kurtulma taktikleri, pusu teknikleridir. Savaş sanatı.

Bana da öğretecek misiniz?

Aimes Horse'a baktı. İşini bitirmiş olan Horse başını sallayarak onay verdikten sonra cipe bindi ve direksiyonda beklemeye başladı.

Aimes, Evet, Deniz Piyadesi. Sen de bize katılıp benim genç adamlarımdan biri olursan, seni bu dünyada yaşayan en tehlikeli adama dönüştürebilirim, dedi.

Revirde, Aimes'in tüm ve tam sorumluluğu üzerine aldığı kırığın raporu doldurulana kadar konuşmayan genç deniz piyade eri, raporun tamamlanmasından sonra, Canımı yakmanız önemli değil, dedi.

O gece, yaşadıkları suçluluk duygusundan dolayı hâlâ mideleri bulanan, utançlarını yakıp kül etmek isteyen Ai-mes ve Horse, Pendleton 'm spor salonunda vahşi olarak adlandırılabilir şekilde kan revan içinde kalana kadar silahsız savaş sanatları idmanı yaptılar; sonra da içki içtiler. Onun ardından da Leon Aimes genç adamlarından biri yaralandığında ve bunun sorumluluğunun kendisinde olduğuna inandığında yaptığı gibi, karısına her

şeyi itiraf etti; karısı şafağın ilk saatlerine kadar onu kollarının arasından bırakmadı.

Leon Aimes mükemmel bir savaşçı ve mükemmel bir insandı, ondan daha iyisi bulunmazdı.

Sekiz gün sonra, ikinci bir adı olmayan Kıdemli Er Pike, kırık bileğine rağmen ileri Piyade Eğitimini tamamlayıp sınıfından mezun oldu ve ek dersler için Özel Harekât Bölümüne gönderildi. İlerleyen yıllarda Birleşik Devletlerin savaşa girmesinin ardından Vietnam 'da görevlendirildi. Leon Aimes bütün genç adamlarını olduğu gibi, genç deniz piyadesinin gösterdiği gelişimi de yakından izliyor, Er Pike 'ın övgüye değer hizmetleriyle gurur duyuyordu.

Leon Aimes'in her zaman söylediği gibi, ondan daha iyisi yoktu.

15

Pike Frank'in o gün öğleden sonra bizi görmek istediğini söylemek için aradı. Bunu Dolana ilettiğimde, 'Etkilendim, Dünyanın En İyisi. Sanırım bir şekilde yararlı oluyorsun, dedi.

Bana böyle mi hitap edeceksin, Dolan?

'Aklıma gelen diğer şeyleri bastırıyor.

Bu polisler de çok komik olduklarını sanıyorlar.

Oraya vardığımda Frank'in evi, uyuyan bir pittbull kadar sessiz, bir o kadar da hoştu. Ne yüksek rütbeli polisler ne şehir belediye meclisi üyesi vardı ortalıkta; yalnızca yas tutan yaşlı bir adam ve kâhyası. Frank'in yalan söylediğini gözlerimden anlayıp anlamayacağını merak ederek, Pike'ın güneş gözlüklerini ödünç almayı düşündüm.

Büyük akçaağaçlardan birinin gölgesinde park ederek Pike'la Dolan'ı beklemeye koyuldum. Ağaç ve etraf o kadar sessizdi ki, o şişman yeşil yapraklardan biri düşse yere değdiğinde çıkan sesi duyabilecektiniz sanki. Rahatsız edici rüzgâr dinmişti; ama rüzgânın, şehri şaşırtıcı ve beklenmedik bir yönden yeniden vurmak için gücünü toplamak amacıyla, kuzeydeki kuru ve dayanıklı kanyonlarda dinlenmeye çekilmiş olduğu duygusuna kapılmıştım.

Pike benden birkaç dakika sonra gelip arabama bindi. Dersh'ü gördüm.

Başka biri şaka yapabilirdi ama Pike şaka yapmazdı. Dersh'ü gördün? Onunla konuştun mu?

Hayır. Yalnızca gördüm.

Yalnızca ona bakmak için oraya gittin?

Hmmm.

Onu görmeye neden gittin?

Gerekliyordu.

Tamam, bu bayağı açıklayıcı oldu!

Neyle uğraşmak zorunda olduğumu anlayabiliyor musunuz?

Dolan Beemer'ı karşı kaldırımında park etti. Sigara içiyordu ve arabasından indikten sonra izmariti sokağa attı. Onu karşılamak için arabadan indik.

Ne biliyor?

Ben ne biliyorsam, o da onlan biliyor. O. Sanki Pike orada değildi.

Dolan bir an Joe'ya dikkatle bakıp dudaklarını yaladı. Çeneni tutabilir misin?

Joe yanıt vermedi.

Dolan kaşlarını çatı. Eee?

Yanıtını aldın, Dolan, dedim.

Dolan Pike'a bakıp smttı. Evet, fazla konuşmadığını duymuştum. Sakın değişme.

Dolan önümüze geçerek eve doğru yürümeye başladı. Pike'la bakiştık.

Çetin ceviz.

Pike, Hmmm, dedi.

Kâhya bizi içeri alıp salona götürdü. Kadın yürürken, Dolan'ın polis olduğunu hissetmişti; bu nedenle sorun çıkabilecekmiş gibi endişeyle ona bakıyordu.

Salona girdiğimizde Frank balkon kapısından havuza, taş as-lanlann sinsice bekledikleri yerdeki meyve ağaçlarına bakıyordu. Onu gördüğünden bu yana sadece üç gün geçmişti; cildi terli bir ayyaşmki gibi solgun, saçları yağlıydı ve havada fena bir vücut kokusu vardı. Kucağında boş, kısa bir bardak duruyordu. Belki de tek çocuğunuzu kaybettiğinizde olması gereken buydu.

Pike, Frank, dedi.

Frank Dolan'a boş gözlerle baktıktan sonra bakışlarını Joe'ya çevirdi. Karen iyi mi?

Ne kadar içtin?

Başlama Joe. Başlama.

Joe Frank'in yanına gidip bardağı aldı. Bu sana bahsettiğim Dedektif Dolan. Bazı sorular sormak zorunda.

Merhaba, Bay Garcia. Kaybınızdan dolayı üzgünüm. Dolan altın dedektif rozetini göstermek için elini kaldırdı.

Frank yan gözle rozete şöyle bir bakıp en çok bilmek istediği şeyi sormaya korkarmış gibi Dolan'a baktı. Kızımı kim öldürdü?

Benim burada olma nedenim de bu, efendim. Öğrenmeye çalışıyoruz.

Sizinkiler bir haftadır bu olayın üzerinde çalışıyorlar. Bu cinayeti kimin işlediğine dair bir fikriniz yok mu?

Dolan acısını anladığını belirten, hatta belki de bu acıyı paylaştığını ifade eden bir tavırla Frank'e kibarca gülümsedi. Size Karen'ın tanıyabileceği bazı kişiler hakkında birkaç soru sormak istiyorum.

Frank başını salladı ama konuştuğunda sesini zor duyduk. Kim?

Karen Julio Munoz adında birini tanır mıydı?

Onu öldüren piç o mu?

Hayır efendim. Karen'in telefon defterinde adı geçen herkesle görüşüyoruz, ancak, dört isme ait numaralar artık kullanılmıyor. Onlara Karen'i en son ne zaman gördükleri, Karen'in neler anlatmış olabileceği gibi sorular sormak istiyoruz. Dolan iyiydi. Kesin birer gerçekmiş gibi yalanlarını rahatça, duraksamadan sıralıyordu.

Frank bu önemsiz nedenden ötürü biraz rahatsız olmuşa benziyordu. Julio Munoz adında birini tanımıyorum.

Ya Walter Semple veya Vivian Trainor ya da Davis Keech? Karen onları okuldan tanıyabilir ya da bu kişiler sizin için çalışmış olabilirler.

Hayır. Frank'in anımsamaya çalıştığı anlaşılıyordu ve anım-sayamadığı için de hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

Karen size onlardan hiç söz etmemiş miydi?

Hayır.

Bay Garcia, ben ebeveynlerimin evinden ayrıldığımda, bazı eş-yalanımı orada bırakmıştım. Okulla ilgili eski şeyler, eski fotoğraflar. Karen da burada bunlara benzer bazı şeyler bıraktıysa onlara bakabilir miyim?

Frank tekerlekli iskemlesini kâhyasını görebileceği bir yere kadar sürdü. Maria, onu Karen'in odasına götür, por favor.

Frank, Çocuklar sizinle biraz görüşmek istiyorum, dediğinde ben Dolan'ın peşine takılmıştım.

Frank geniş kapı aralığında gözden kaybolana kadar Dolan'ı izledikten sonra, sesini alçalttı. Anlattığından daha fazlasını biliyor ve son tortillam üzerine bahse girerim ki sözünü ettiği kişiler hakkında söyledikleri doğru değil. Gözünüzü ondan ayırmayın. Aslında neyin peşinde olduğunu anlarsanız da bunu ona belli etmeyin.

Aptal biri, duvarcı ustalığından multimilyonerliğe yükseltemezdi sanırım.

Joe Frank'in yanında kaldı. Ben de kapının dışında beni bekleyen Maria'nın yanına varana kadar koridoru izledim.

Gracias, Maria. Tamamdır.

Bir zamanlar Karen'in odası olan, bir anlamda hâlâ da öyle olan odaya girdim. Genç odası mobilyalan mekânı zaman içinde dondurmuştu sanki. Kitaplar, içi doldurulmuş hayvanlar, bir düzine yıldan beri artık var olmayan müzik gruplarının posterleri... kapı beni geçmişe götüren bir zaman tünelinin girişiydi adeta. A Flock of Seagulls... Jesus...

Dolan mükemmeldi. Odada eski giysilerle genç kadınların topladıktan ıvır zıvırlar dışında pek fazla bir şey kalmamış olduğu halde, eski lise ve üniversite defterlerini, lise yıllıklarını ve bir Çocuğun odasının gölgelerinde biriken bir yaşamın kınntılarını incelerken neredeyse üç saat geçti. Giysilerin dışında gardiropta, yerden tavana kadar bir oyun duvan vardı. Monopoly, Parcheesi, Clue, Life. Kutulann hepsini açtık.

Maria bir ara naneli, misket limonlu, şekerli buzlu Meksika çayı getirdi. Yatağın altında dört kutu daha bulduk. Çoğunda giysiler vardı, ancak kutulardan biri, Karen'ın UCLA'deki ilk yıllarında Vicki Quesada adlı mektup arkadaşıyla yazışmalarını içeriyordu. Dört adı arayarak her mektubu dikkatle gözden geçirdiysek de, o dört isme rastlayamadık. Mektuplardan birinde Joe'nun adını görene kadar, onları okurken soğuk bir duyguya kapılmıştım. Mektuptaki tarihten Karen'ın üniversite ikinci sınıfta olduğu anlaşılıyordu. Vicki Joe'nun kulağa gerçekten seksi geldiğini yazmış ve Karen'dan fotoğraf göndermesini istemişti. Şu Joe.

Nedir o?

'Hiçbir şey.

Dolan kaşlarını çatıp bileğine dokundu. Of, lanet olsun!

Ne oldu?

Beni anyorlar. Kahretsin! Bu Krantz. Hemen dönerim. Dolan çantasını alıp odadan çıktı.

Mektupları incelemeyi sürdürürken Joe'nun adının altı kere daha geçtiğini gördüm. Birinde, çok hoş yazılmıştı (Vicki fotoğrafı almıştı). Tarih sırasına göre dizilmiş oldukları için mektup-ları takip etmek kolay oluyordu, ama Joe'nun adı çoğunlukla sorularla birlikte geçiyordu. Bir polisle çıkmak nasıl bir şey? Arkadaşların onun yanında olmaktan ürkmüyorlar mı? Seni arabayla gezdiriyor mu? Sonuncusu dışında ilk ikisi ya da üçü gülümsememe neden oldu. Vicki Joe'yla işlerin yolunda gitmediğine üzüldüğünü, erkeklerin adı yaratıklar olduklarını ve daima elde edemediklerini istediklerini yazmıştı. Ondan bahsettiği son mektubunda, Neden onun başkasına âşık olduğunu düşünüyorsun? diye yazmıştı.

Anahtar deliğinden Joe'nun, yaşamının benimle paylaşmadığı bir dönemini dikizliyormuşum duygusuna kapıldım, utandım, kendimi garip hissettim. Mektupları kutuya, kutuları da yatağın altına koydum. \

Dolan kızgın bir ifadeyle geri geldi. Bir şey bulabildin mi? Hayır.

'İhtiyara iyi haberlerim var. Kızın cesedini vereceğiz. En azından cenazesini kaldırtabilir.

Evet. Bunu takdir edecektir. Hâlâ Joe'yu düşünüyordum. Bir de kötü haber: Krantz cenaze törenini izlettirmeyecekmiş. Bu beni durdurdu. Haydi, Dolan. Bir cenazeyi izlemek fazla bir çaba gerektirmez ki. Katiller bazen kurbanlarının cenaze törenlerine katılırlar. Hatta bazen kendilerini ele bile verirler.

Bunu ben de biliyorum, Cole, ama kararı verecek olan ben değilim. Krantz Dersh'u yedi gün, yirmi dört saat izlettirirken, fazla mesaiye yol açmaktan korkuyor. Cinayeti kimin işlediğini bilirken, fazla mesainin hesabını nasıl vereceğini düşünüyor.

Dersh'u bütün bölüme izlettirmiyor ki. Barney Fife o cenazeyi izleyebilir.

Dudaklan her iki kenannda beyaz noktalar belirene kadar gerildi. Bunu hallederiz, Dünyanın En İyisi, tamam mı? Cenazeye ben katılınm. Mesai saatleri dışında gelebilecek birilerini bulabilirim belki. Düşünürsek, bunu sormaktan nefret ediyorum ama, sen yardım edebilir misin?

Edeceğimi söyledim.

Ya Deege? Onu da izleyen binleri var mı, yoksa bu da mı fazla mesaiye girer?

Biliyor musun, sen gerçek bir pislisin.

Sorunun senden kaynaklanmadığını biliyorum, Dolan. Özür dilerim.

Dolan başını sallayıp ellerini kaldırdı. Birdenbire her şeyden sıkılmış gibiydi.

Sana üniformalıların onu aradıklarını söylemiştim. Henüz bulamadılar, hepsi bu. Tamam mı?

Sorunun senden kaynaklanmadığını biliyorum.

Evet, tamam.

Odada bize ihtiyacımız olan şeyi verecek tek yere bakmayı unutmuş gibi, alnını kınstıp etrafına bakındı. Sonunda da, Sa-nınm burada işimiz bitti, Cole. Saat altıyı geçmiş. Bir şey içmek falan ister misin?

Kız arkadaşımın akşam yemeği yiyeceğim.

Ah, doğru. Ellerini dudaklarına koyarak tekrar odaya baktı. Dinle, yardımın için teşekkür ederim. Beni buraya getirdiğin için sana minnettanm.

Önemli değil.

Önümnden yürüyerek odadan çıktı. Dolan gittiğinde Frank, Herhangi bir şey aldı mı? diye sordu.

Hayır, Frank.

Frank iskemlesinde çökerek kaşlarını çattı. Ne istediğini öğrendin mi?

Anlattığı gibi. İsimleri anyordu.

O kaltak yalan söyledi.

Joe ve ben kendimizi adi birer herifmiş gibi hissederek evden ayrıldık.

Arabalann yanına geldiğimizde, Odasını araştırırken, yatağının altındaki bir kutuda bazı mektuplar bulduk. Bazılarında senden söz ediliyordu.

Okumak zorunda kaldım, dedim.

Joe sözlerimi sindirdi.

Yürümediği için üzgünüm, Joe. Sen ve Karen. İyi bir kıza benziyor.

Joe başını kaldıp yapraklan açık yeşil bir tenteyi andıran karaağaçlara baktı. Bir tablodaki kadar hareketsizlerdi. Mektuplarda ne yazıyordu?

Bir kısmını anlattım.

Bu kadar mı? Sanki mektuplarda neler yazılı olduğunu biliyor ve benden bunları duymak istiyordu.

Ona başka birini sevdiğinden bahsettikleri mektubu anlattım. Kim olduğunu yazmışlar mı?

Hayır. Bu beni ilgilendirmez.

RAMPART ŞUBESİ AİLE GÜNÜ... HAZİRAN... ON DÖRT YIL ÖNCE

Pazar sabahının rahat trafiğinde, dört araba arkadan onları izleyen kahverengi Caprice'de, İşçileri Grubu'ndan asker tıraşlı, güneş gözlüklü, beyaz iki adam vardı. CIA özentileri...

Adamlar oldukça iyiydiler, ama Pike onlardan daha iyiydi. Karen'ı almaya giderken heriflerin peşinde olduklarını fark etmişti.

Pike Karen 'ı kamyonete götürdüğünde adamları göremedi, ancak, Hollywood Otoyolu 'nda ilerlerken adamlar tekrar gözüne ilişti. Nereye gittiğinden haberdar olup olmadıklarını merak etti ve bilmeleri gerektiği sonucuna vardı. Bitmiyorlarsa da epey şaşıracaklardı. Karen, İyi görünüyor muyum ? diye sordu.

İyiden de öte. Pike dikiz aynasından arkasını kollu-yordu.

Karen gözünün ucuyla Pike 'a baktı. Ne kadar öte ?

Pike başparmağıyla işaret parmağını kaldırıp birbirlerinden yarım santimetre kadar ayırdı.

Karen Pike 'ın bacağına bir şaplak attı.

Pike parmaklarını olabildiğince araladı.

Daha iyi.

Aradaki adamlardan haberi olmayan ve neler olabileceğini tahmin edemeyen Karen, Ford Ranger'm yekpare koltuğunda kayarak Pike'a sokuldu. Altın sarısı tenine ve beyaz gülümsemesine çokyakışan parlak sarı kolsuz bir elbise ve sandalet giymişti. Siyah saçları sabahın geç saatin -de güneşin altında parlıyor ve lavanta kokuyordu. Harika bir genç kadındı; zeki, komik... Pike onunla birlikte olmaktan keyif alıyordu.

Golden State Otoyolu'nun Stadyum Yolu çıkışından çıktığında araba peşlerini bıraktı. Bu da adamların nereye gittiklerini bildikleri, peşini bırakmaktan mutlu oldukları veya izlemegörevini içeride başka birilerinin devralacağı anlamına geliyordu.

Elysian Park'm bakımlı yeşil çimenlerinin önünden geçip Academy Yoluna giderken Dodger Stadının kapısından başlayarak yol boyunca arabaların park edilmiş olduğunu gören Pike da Ranger'ı kaldırımın kenarına çekti. Karen, Şu arabalara bak. Kaç kişi olacak? diye sordu.

Beş ya da altı yüz kişi herhalde. Wozniak da orada olacaktı. Karısı ve kızıyla birlikte... Pike içeride İşçileri Grubu'nun casuslarının da olup olmayacağını merak etti.

Pike kamyonetin önünden dolaşp Karen'ın inmesine yardım etti. Rampart Dolandırıcılık Masasından Wilt Deed-le adındaki neredeyse yüz elli kiloluk dedektif arabasını Ranger'm arkasına çekti ve başıyla Pike'ı selamladı. Pike da başını sallayarak ona selam verdi. Aslında tanışmıyorlardı, ama başarıyla selamlaşacak kadar aşinalıkları vardı birbirlerine. Deedle 'ın karısıyla dört çocuğu arabaya tıkmışlar-dı. Deedle, karısı ve çocukların üçü

birbirlerinin eşi Hawai gömlekleri giymişlerdi. Ergenlik çağında olan dördüncü çocuğun üzerinde siyah bir tişört vardı ve kızın suratı asıktı.

Arabalarından inen aileler ve çiftler kanyona giden dar yoldan yürüyorlardı. Pike Karen'ın elini tuttu, birlikte kalabalığın arkasından yürümeye başladılar. Karen, Benim tahminlerime hiç uymuyor. Burası bir tatil yeri sanki, dedi.

Los Angeles Emniyet Müdürlüğünün Polis Akademisi 'ni bir tatil yeri gibi gören kızın gözlerindeki şaşkınlık ifadesi karşısında, Pike'ın ağzının kenarları kıvrıldı. Hava kırk dereceyken, engel parkurunda koştuğunda pek de tatil yeri gibi gelmiyor. Buraya daha önce gelmemiş miydin?

Akademinin burada olduğunu biliyordum, ama geldiğim en yakın yer Dodger Stadiydı. Güzelmiş.

Elysian Park'm iki yamacının arasındaki yükseltide yer alan akademi, kuzeyinde kaldığı Dodger Stadına tabancayla ateş edilebilecek mesafedeydi. İspanyol tarzında inşa edilmiş binalar yaşlı kızılcam ve okalıptüs ağaçlarının altında kalmıştı. Akademinin otoparkında durduğunuzda, Dodger Stadinin açık tribününü görebilirdiniz. O kadar yakındı. Rampart Şubesinde bu tür olayları düzenleyen memur, aile günü pikniği için Akademiye yer ayırmadan önce Dodgerlarm şehirde olmadıklarından emin olmakla akıllılık etmişti. Maç trafiği yüzünden endişelenmelerine gerek kalmayacaktı ve polisler zaten kendi trafiklerini yaratmışlardı. Warren Steiner adındaki Hırsızlık Masası dedektifiyle, Rampart Şubesinin kıdemli üniformalılarından Başkomiser Dennis O'Halloran, gelen ailelerin beyzbol kulübünün otoparkından yararlanabilmeleri için Dodger'm kapısındaki kilidi açmaya çalışıyorlardı fakat şansları pek yaver gitmiyordu.

Pike Karen'ı çam ağaçlarının arasından uzanan dar asfalt yokuştan çıkarıp bekçi kulübesinin ve cephaneliğin önünden geçirdikten sonra, Acemi Eğitim Merkeziyle poligonun bulunduğu yere getirdi. Atletizm pistlerinin etrafına yayılmış birkaç yüz kişinin bir kısmı battaniyeleriyle yerlerini belirleyip oturmuşlardı, bazıları da frizbi ya da top oynuyorlardı. Diğerleriyse henüz gevşemelerine yetecek kadar bira içmedikleri için yalnızca dikilmekle yetiniyorlardı. Alanın diğer ucundaki piknik masalarının yanına yerleştirilmiş olan üç tane uzun barbeküde kızarmakta olan tavukların dumanları ve kokuları ağaçları sarmıştı. Bu sene aşçılık görevini Rampart Cinayet Masası üstlenmişti; önlerinde ETLERİ NEREDEN ALDIĞIMIZI SORMAYIN yazan birbirlerinin eşi tişörtler giymişlerdi.

Polislere özgü bir mizah anlayışı...

Karen, Tanıdığın birilerini görebiliyor musun? diye sordu.

Çoğunu tanıyorum.

Arkadaşların kimler?

Joe bu soruya nasıl yanıt vereceğini bilemedi. Wozniak'i ve şehir merkezindeki Parker Center'dan tanıdığı yüzleri görmeye çalışıyordu. İçişleri

Grubu nun fitlemenin sürdürülmesi amacıyla Rampart 'ın yönetim kademesi aracılığıyla bir memuru görevlendirmiş olabileceğini düşünse de, buna pek ihtimal vermiyordu aslında. Wozniak bu işte yıllarını geçirmişti ve İçişleri'nin, Rampart'ın şefinin bağlılığının hangi noktaya kadar gideceğinden emin olmasına imkân yoktu.

Karen Pike'ın kolunu tutup sırtıttı. Burada böyle dikilip duramayız. Haydi, gel!

Bölüm, Akademinin ambleminin ve Los Angeles Emniyet Müdürlüğü 'nün ilkesi Korumaya ve Hizmet Etmeye yazısının boyanmış olduğu çimentodan duvarın önüne, üzerinde meşrubatların bulunduğu bir masa yerleştirmişti. Henüz çaylakken, sıcak bir kışgünü, öğleden sonra Pike ve sınıf arkadaşları atletizm parkurunda, iyi form tutmazlarsa köpek kakasını bile koruyamayacaklarını ve sıcak bira hizmeti bile veremeyeceklerini haykıran beden eğitimi öğretmenlerinin gözetiminde idman yapıyorlardı. Elihu Gimble adında siyahi bir çocuk, ancak, kahvesini içip donutunu yedikten sonra hizmet etmekten mutluluk duyacağını söylediğinde, bütün sınıf fazladan yedi buçuk kilometre koşmak zorunda kalmıştı. Beş ay sonra Gimble, doğu Los Angeles'ta devriye görevini yerine getiren stajyer polis memuru olarak, ihbarda bulunan bir kadınla görüşmeye gittiğinde, kimliği bilinmeyen bir saldırgan tarafından sırtından vurularak öldürülmüştü. Katilin kimliği hiçbir şekilde belirlenememişti.

Pike Karen ı masaya götürdü; içkilerini almak için sıraya girdiler. Pike'ın koluna girmiş olan Karen kısa bir süre sonra etrafındaki herkesle gevezelik etmeye başladı. Pike ona hayrandı. Kendisi çok az konuşurken, Karen sürekli konuşuyordu. O kendisini başkalarına göre daha sıradan, onlardan daha farklı hissederken, Karen hemen karşılık bulan bir içtenlikle etrafiyle uyum sağlıyordu. Gazozlarını aldıklarında, Karen birlikte oturabilecekleri başka bir çift bulmuştu bile. Solgun yüzlü ikiz çocukları olan bir kadınla Casey adındaki üniformalı kocasını... Pike akşam vardiyasında çalışan Casey 'le hiç karşılaşmamıştı.

Paulette Wozniak arkalarında görüldüğünde battaniyelerini yayıyorlardı. Merhaba, Joe. Hakkında çok şey duyduğumuz genç hanım bu mu?

Karen o kocaman, samimi gülümsemesini gösterip elini uzattı. Karen Garcia. Joeyu hiçbir konuda çok konuşurken hayal edemiyorum, ama benim hakkımda konuşması beni mutlu eder. Bu iyiye işaret.

İki kadın el sıkıştılar. Paulette, Pike ın berrak, derin bir havuzu anımsamasına neden olan o ağır, gerçek ve saf gülümsemesiyle karşılık verdi Karen 'a. Paulette Wozniak. Joe'nun ortağı Abel'la evliyim. Herkes ona Woz der. Paulette Cinayet Masası ndakilerin gizemli etleri kömür ettikleri alanın arkasındaki ağaçları işaret etti. Abel Wozniak'la yanındaki küçük kız ağaçların arasından çıkıyorlardı. Pike Woz'un kızı engel parkurunu gösterdiğini tahmin etti. Çarpık bacaklı adamla kız.

Joe'dan sekiz yaş büyük olan Paulette'in kahverengi saçları kısaydı, yumuşak bakan kahverengi gözleri ve düzgün dişleri vardı. Pürüzsüz cildi, ağzının ve gözlerinin kenarlarında hafifçe kırışmaya başlamıştı. Onun bu kırışıklıkları önemsememesi Joe'nun hoşuna gidiyordu. Nadiren makyaj yapmasından da hoşlanıyordu Joe. Çizgiler ona il-j}inç ve bilge bir hava katıyordu.

Paulette Joe'nun koluna dokundu. Joe'yu biraz ödünç alabilir miyim ? Karen 'a gülümsedi. Uzun sürmez.

Karen, Ben de battaniyeyi yaymayı bitiririm, dedi.

Paulette'in arkasından piste giden Joe onun kocasını görebileceği bir noktada durduğunu fark etti. Gülümsemesi kaybolmuş, kaşları birbirlerine bitişerek çizgi halini almıştı. Woz durmuş, siyahi bir çiftle konuşuyordu. Paulette, Joe, Woz'un bir şeyi mi var? diye sordu.

Pike yanıt vermedi.

Neden bu kadar sık ek vardiyada çalışıyor?

Pike başını salladı ve içinden çöktüğünü hissetti.

Paulette ona bakıp kaşlarını çatığında, Pike onun kaşlarını çatmasını engellemek için bir şeyler yapması gerektiğini düşündü, .ama ne yapabileceğini bilemedi. Anlatılması gerekenleri Paulette 'e anlatacak kişinin kendisi değil Woz olduğunu düşünüyordu. Paulette, Lütfen bana dilsiz adamı oynama, Joe. Korkuyorum ve Woz için endişeleniyorum, dedi.

Sana ne anlatacağımı bilmiyorum ki. Yalan değildi. Bilmiyordu.

Bakışları kocasına kayarken Paulette kollarını kavuşturdu. Bir kız arkadaşı olduğunu tahmin ediyorum. Tekrar Joe'ya baktığında çok güçlü görünüyor. Bu gücün kendisinde ona sarılma isteği uyandırdığını fark eden Pike anında yarım adım uzaklaştı. Paulette onun uzaklaştığını anlamamıştı. Hayatında biri olup olmadığını öğrenmek istiyorum.

Bir kız arkadaşı olup olmadığını bilmiyorum, Paulette.

Ek vardiya yapmadığında bile evden çıkıyor. Evde olduğundaysa hep sinirli. Woz böyle biri değildir.

Pike Woz'a baktığında, onun da kendilerine baktığını gördü. Siyahi çift yoluna devam etti, ama Wozniak yerinden kıpırdamadı. Gülümseliyordu. Pike tekrar içki masalarına bir göz attığında, tanımadığı iki adamın Bölüm Şefiyle konuştuğunu gördü. Arkalarında duran başka bir adam teleobjektifti fotoğraf makinesini onlara doğru çevirmişti, ama Pike aslında kendisine yönelmiş olduğundan emindi.

Wozniak'm karısıyla konuşurken çekilmiş bir fotoğraf. Burada, bölüm piknik yaparken bile gözleniyorlardı.

Joe, Onunla konuşmamı ister misin?Eğer istersen konuşurum, dedi.

Bir süre sessiz kalan Paulette sonunda başını salladı. Pike'ın koluna bir kez daha dokunduğunda, kollarının ve bacaklarının heyecandan elektriklendiğini hisseden Joe havuzun derinlerine dalmak için kendisini zorladı. Daha sakın...

daha durgun... Paulette, Teşekkür ederim, Joe. Onunla konuşması gereken benim. Sana bundan söz ettiğimi lütfen ona söyleme, dedi.

Söylemem.

Geliyor. Ona seni ve kız arkadaşını davet ettiğimi söyleyeceğim, sakıncası var mı ?

Hayır.

Aslında bu gerçek. Davetlisiniz.

Joe'nun kolunu sıkan, kuru ve sıcak eli bir süre Pike'ın üzerinde oyalanan Paulette, kocasına katılmak üzere yürümeye başladı.

Joe Pike onun uzaklaşmasını izlerken, keşke paylaşmamız gereken sırlar bu konuyla sınırlı kalmasaydı, diye düşündü.

Karen battaniyenin kenarlarını düzeltirken, bir yandan da ikizlerin peşinden nasıl koştuğundan (bir tanesi yatağını ısılatıyordu), kocası Walter'dan (polis olmaktan hoşnut değildi, ama şu anda gece okulu onlar için lükstü) ve yeni insanlarla tanışma fırsatı sunduğu için bölüm pikniklerinin ne kadar eğlenceli olduğundan söz eden Marybeth Casey'yi dinliyordu.

Marybeth sol göğsündeki iyi huylu tümörden söz ederken, Karen artık onu dinlemediğini fark etti. Atletizm pistindeki Joe'yla Paulette Wozniak'ı izliyordu. Paulette elini Joe'nun koluna koyduğunda bedenini saran korku dalgası karşısında, tam bir Latin gibi davrandığını düşündü. Onlar arkadaştı. O Joe'nun ortağıyla evliydi, üstelik de Joe'dan çok yaşlıydı.

Karen Joe'ya o denli yoğun bir dikkatle bakıyordu ki görme gücü artarak Joe'nun yüzüne züm yapmış, yüzündeki gözenekler iyice belirgin hale gelmiş ve diğer ayrıntılar abartılmış gibiydi. Joe onun şimdiye kadar tanıdığı, anlaşılması en zor adamdı. O kadar içine kapalıydı ki Karen onun kendisini, içinde bir yerlerde sakladığı ufak bir sır kutusuna koyduğunu düşünüyordu. Ona duyduğu çekimin nedenlerinden birinin de bu olduğunu biliyordu. Bu kadarını bilebilecek kadar psikolojik yazı okumuştı. Gizem tarafından cezpt edildiğini, ama bir yandan da o kutuyu açarak Joe'nun esrarlı kişiliğini çözmek için büyük birgerek-sinim duyduğunu bilecek kadar...

Onu seviyordu. Henüz Joe'ya söylememiş olmasına rağmen, onu sevdiğini arkadaşlarına söylemişti. Joe o kadar sessizdi ki Karen onun aynı şekilde karşılık vermemesinden korkuyordu. O kadar kontrollüydü ki Karen bir türlü emin olamıyordu.

Karen onları izlerken Paulette VJozniak'm Joe'nun koluna dokunmasıyla, bir kıskançlık dalgasının benliğini sardığını hissetti, ancak, kendisiyle olduğu gibi, Joe'nun bu konuda da neler hissettiğini anlamak imkânsızdı, içinden, Aptallaşma, dedi. Joe herkese böyle davranır.

Paulette Joe'nun koluna bir kez daha dokunup pistin ilerisindeki kocasına doğru yürürken, Karen yanıldığını fark etmişti.

Paulette VJozniak'm arkasından bakan Joe'yu izlerken buz gibi bir korku hissiyle sarsıldı. Joe'nun yüzünde okudukları ve tanık olduğu görüntü, ona Joe nun kalbinin bir başkasına ait olduğunu anlatmaya yetmişti.

16

Karen Garcia'nın toprağa verildiği günün sabahı terasımnda çıplak halde gerinme hareketleri yapıyordum. Güneş henüz doğmamıştı; bir süre, Los Angeles'ın üzerindeki ışık halesi içinde etraflannı aydınlatacak kadar parlayan az sayıdaki yıldızı seyrettim; acaba oralarda bir yerde bir katil de onlan seyrediyor muydu? Sanmıyordum. Sapık katiller herhalde uyuyorlardı.

Vücudum ısındıkça, uykudankaynaklanan tutukluğum da kaybolmaya başladı. Hatta yoganın dinginliğinden tekvando katalan-nın dinamik gerilimine geçtiğimde önce yavaş hareketlerle başlayıp, hareketlerim patlayıcı ve vahşi bir hal alana kadar giderek hızımı artırdım. Evimin altındaki kanyon, doğan güneşin ilk mor ışıklarıyla aydınlanmaya başladığında, terden sınısıklam, kafaları bitirdim. Terimin soğumasını bekledikten sonra eşyalarımı toplayıp içeri girdim. Bir defasında dışarıda oldukça uzun süre kalmıştım ve yandaki evde yaşayan kadın beni görünce iki parmağını ağzına sokup ıslık çalmıştı. Kadının kendi teraslanna çıkan kocası da aynı şekilde ıslık çalmıştı. Los Angeles'ta yaşam...

Mutfağımnda ayakta durmuş, bir yandan yumurtaların kaynamasını beklerken bir yandan da portakal suyumı içiyordum ki telefon çaldı. Lucy'yi uyandırmaması için ilk çalışında telefonu kaptım.

Samantha Dolan, Forest Lawn'da benimle birlikte iki kişi olacak, dedi.

İki mi? Vay canına, Dolan. Yas tutanlara yer kalmayacak. Krantz konusu yüzünden hâlâ kızgındım.

Davranışına dikkat et ve gözlerini dört aç. Pike ve seninle beraber beş kişi olacağız.

Pike Frank'in yanında olacak.

Ama yine de görebilir, değil mi? Yirmi ila kırk yaş arasında beyaz bir erkeği anyoruz. Cenazeden sonra oralarda oyalanabilir ve mezara yaklaşabilir. Bazen bir şey bırakırlar, bazen de anı olarak bir şey alırlar.

Krantz'ın Feebs'deki arkadaşı mı söyledi bunu sana? Seri katillere özgü bir davranıştı bu.

Cenaze töreninin saat onda yapılması planlanmış. Ben saat dokuz buçukta orada olacağım. Ha, Cole?

Ne var?

Pislikmiş gibi davranmamaya çalış.

Forest Lawn, Glendale'deki Hollywood Tepeleri'nde yüz altmış hektarlık, inişli yokuşlu çimenli bir alana yayılmış bir mezarlıktır. Kusursuz tesisleri, ünlü kiliselerin rekreasyonları; Uyku Ülkesi, Anı Vadisi ve Fısıldayan Çamlar gibi mezar alanlarıyla buranın Ölülerin Disneyland'ı olduğunu düşünmüşümdür hep.

Dolan oraya saat dokuz buçukta gideceği için, ben daha önce orada olmak istiyordum. Ama tesislere girip Karen Garcia'nın gömüleceği yeri bulduğumda Dolan ve yaklaşık yüz kişi benden önce gelmişlerdi bile. Arabasını yokuştakileri kolayca karşıdan görebileceği bir yerde park etmişti. Kucağında teleobjektifli bir Koni-ca fotoğraf makinesi vardı. Sonradan kimliklerinin belirlenmesi amacıyla orada bulunanların fotoğraflarını çekecekti.

Beemer'ın yolcu koltuğuna oturup derin bir nefes aldım. Dolan, elinden geleni yaptığını biliyorum. Bu sabah tam bir pislik gibi davrandım, özür dilerim.

Öyleydin, ama özrünü kabul ediyorum. Boş ver.

Sadece söylemek istedim. Beni küçültüyor.

Bu kız arkadaşının sorunu.

Ona baktım, ama Dolan dikkatle pencereden dışarı bakıyordu.

Ah!

Krantz'ın bu sabah nerede olduğunu biliyor musun?

Dersh'ün peşinde miydi?

Dersh bir izleme ekibi tarafından takip ediliyor. Krantz ve Bis-hop cenazeye katılacaklar. Mills de. Belediye Meclisi üyesi Malde-nado'nun kendilerini görebileceği bir yerde oturmak istiyorlar. Ben Dolan'ın yaptığını yapamazdım. Krantz ve Bishop gibi heriflerle çalışamazdım. Belki de benim tek başıma^ çalışmamın nedeni buydu.

'Yanılmıyorsam saat dokuz buçukta geleceğini söylemiştin. Beni atlatmaya çalışacağını tahmin ettiğim için erken geldim. Ona baktığımda gülümsediğini gördüm.

Sen harikasin, Samantha.

Biz birbirimize çok benziyoruz sanırım, Dünyanın En İyisi. Ben de gülümsedim. Tamam. Demek sen, ben ve öbür iki adam. Nasıl bir numara çevirmek istiyorsun?

Dolan başını kaldırıp anıt mezann bulunduğu tepeye baktı. Şu anıt mezarda bir adam var, diğeri de aşağıda. Şüpheli görünen birilerini gördüklerinde plaka numaralarını alacaklar. Tepedeki adam yukarımızda kalan anıt mezann önündeki çimenlerde oturuyordu. Anıt mezann önünde, bizim park etmiş olduğumuz yola benzer dar bir yol uzanıyordu. Katil gelip cenaze törenini izlemek isterse, orada park edebilirdi. Bizim aşağımızda kalan yokuşa dağılanların arasındaki diğer adamı görmek mümkün değildi. Bu kişilerin bir bölümünü tanıdığın için kalabalığın içinde çalışabilirsin. Ben de tören alayının fotoğraflarını çektikten sonra geleceğim.

Tamam.

Şimdilik neden çevrede dolaşmıyorsun?

Bu bir soru değildi.

Dolan bana baktı. Eee?

'Derhal, bayan. Boş zamanlarında herkese ne yapacaklarını söyleyebilirsin sanınm.

Ben Beemer'dan inerken Dolan, Bu arada, bana ilk kez adımla hitap ettin, dedi.

"Sanınm.

Bir daha olmasın.

Dolan gülümsüyordu. Ben de sınttım.

Sonraki birkaç dakikayı çevrede dolaşarak, yaşlan yirmi ila kırk arasında değişen on altı adam olduğunu sayarak geçirdim. Bakışlarımı Dolan'a çevirdiğimde, fotoğraf makinesinin bana doğrultulmuş olduğunu gördüm. Canı sıkılıyordu galiba.

Saat ona birkaç dakika kala gelerek diğer arabaların yanına park eden mavi renkli Nissan Sentra'dan Eugene Dersh indi.

Aman Tanrım! dedim.

Dersh gösterişsiz bej bir spor ceketle kumaş pantolon giymişti. Arabasını kilitledi ve yokuştan yukarı doğru yürürken sivil iki dedektif arabası gelerek ne yapacaklarını bilemeden, ön kapıda oyalanmaya başladı. İlk arabada beni takip eden herifler vardı.

Anıt mezardaki polis ayağa kalkıp onlara baktı. Dersh'ü gör- -memiştii, ancak, Hırsızlık-Cinayet'in arabalarını tanımişti.

Dolan'a doğru yürüdüm. Görünüşe göre bütün çete burada.

Kendisine baktığımızı fark eden Dersh beni tanıyarak el salladı.

Ben de ona elimi salladım.

Saat onu çeyrek geçe, cenaze arabası ve ona eşlik eden dört Los Angeles Emniyet Müdürlüğü motosikleti ön kapıdan girdi. Arkalanndan da güneş vurduğunda.pınl pırlı parlayacak şekilde cilalanmış üç limuzin ve bir sıra araba içeri girdi. Dersh yüzünde tehlikesiz bir merak ifadesiyle arabaların gelmelerini izliyordu.

Arabalar bulunduğumuz yere gelince, içlerinden aile üyelerine benzeyen bir düzine insan indi. En öndeki arabanın şoförü bagajdan tekerlekli sandalyeyi çıkartırken, Joe da başka bir adamla birlikte Frank'e yardım ediyordu. Joe üç parçalı siyah bir takım elbise giymişti. Siyah camlı gözlükleri yüzünden Gizli Servis ajanı gibi görünse de Los Angeles'ta herkes güneş gözlüğü takıyordu. Rahip bile...

Belediye Meclisi üyesi Maldenado ve Abbot Montoya en sondaki limuzinden indiler. Altıncı sıradaki arabadan inen Bishop, Krantz ve Şef Yardımcısı Mills telaşla meclis üyesinin peşine takıldılar.

Dolan ve ben o tarafa doğru yürürken Krantz'la Bishop bizi gördüler. Burada Cole'le ne halt ediyorsun?

Dolan Dersh'ü gösterdi.

Krantz'la Bishop döndüler ve Dersh'ün bize baktığını gördüler. Dersh gülümseyerek el salladı.

Krantz, Lanet olsun! dedi.

Bishop Krantz'ı dürttü. 'Kahretsin, el salla da şüphelenmesin.

El salladılar.

Bishop, 'Gülümse! dedi.

Krantz gülümsedi.

Yerel televizyon kanallarından birinin haber minibüsü hızla kapıdan içeri girdiğinde, Joe da Frank'in tekerlekli sandalyesini iterek yokuşun büyük bir kısmını tırmanmıştı. İkinci bir kanalın minibüsü, ondan on saniye sonra da Lucy'nin çalıştığı kanalın minibüsü içeri girerek cenaze arabasının yanında sert şekilde fren yaptılar. Mikrodalga çanakları uzarken, minibüslerden kameramanlar ve canlı yayın muhabirleri fırladılar.

Dolan, Bu iyi olmadı, dedi.

Dolan'la ben hızlandık. Krantz ve Bishop arkamızdan geliyorlardı.

İkisi telsiz mikrofonlu, üç muhabir telaşla Frank'e doğru seğirttiler.

Uyan, Bishop. Üniformalılar bu adamları uzaklaştıranlar, dedim.

Krantz motosikletli polisleri koşarken ben ve Dolan, Frank'le muhabirlerin arasına girdik. Kızıl saçlı güzel bir muhabir yanımdan eğilerek mikrofonu Frank'e uzattı. Bay Garcia, polisler seri katilin yakalanması için bir ilerleme kaydettiler mi?

Bishop, Of, lanet olsun! dedi.

Profesyonel futbol oynamış uzun boylu Afro-Amerikan bir muhabir üniformalılardan biriyle benim arama girmeye çalıştıysa da adama izin vermedik. Bay Garcia, Eugene Dersh adında birinin kızını öldürdüğüne inanıyor musunuz? İnanıyorsanız, neden?

Bishop ani bir hareketle Krantz'm kolunu çekiverdi ve paniğe kapılmış bir sesle, Bu herifler bunu nasıl öğrenebilirler? dedi.

Frank Garcia arkamızdan, Bu da ne? Bunlar neden bahsediyorlar, seri katil mi? Dersh denilen adam da kim? dedi.

Bir adım öne çıkarak basın mensuplarını uzaklaştırmak isteyen Belediye Meclisi üyesi Maldenado, Bay Garcia'nın çocuğu toprağa verilmek üzere, lütfen! dedi.

Sayılan giderek artan kalabalığa yanaşan Eugene Dersh de herkes gibi meraklanmıştı, ancak, çok uzakta olduğu için konuşulanları duyamıyordu.

Kızıl Kafa'nın kameramanı Dersh'ü görünce, kadının arkasına bir yumruk attı. Hafifçe dokunmamıştı; yumruk atmıştı. O...pu Çocuğu! Bu Dersh.

Kadın yoluna engel olan siyahi muhabiri iterek Dersh'e doğru koştu. Siyahi muhabir de onun arkasından koşmuştu. Dersh de diğer insanlar gibi şaşırılmış, neler olduğunu anlayamamıştı.

Frank Garcia Dersh'ü görmeye çalışıyor, ancak, tekerlekli sandalyede olduğu için insanlar görüşünü engelliyorlardı. Kim bu? Frank sandalyesiyle Maldenado'nun etrafında döndü. Henry, Karen'ı kimin öldürdüğünü biliyorlar mı? Karen'ı bu adam mı öldürmüş?

Eugene Dersh iki muhabirin birbiri ardına sorularını sıralamaia-n karşısında korkmuş ve şaşırmişti. Mezarın etrafını çevirmiş olan katılımcılar Dersh'e sorular soran muhabirleri duymuşlar, mırıldanmaya ve hayretle onlara bakmaya başlamışlardı.

En son muhabir Frank'in yanında duran Asyalı-Amerikalı bir kadındı. Başkaları da vardı, Bay Garcia. Polisler size anlatmadılar mı? Beş kişi öldürüldü. Karen beşinciydi. Muhabirin bakışları Frank'ten Maldenado'ya, ondan tekrar Frank'e döndü. Son on dokuz aydır, manyağın biri Los Angeles'ta insanları avlıyor. Sözcüklerin haberi nasıl etkileyeceğini göstermekten hoşlanırmış gibi konuştuğunu anlayabilirdiniz. Kadın Dersh'ü gösterdi. Polisler o adamdan kuşulanıyorlar. Eugene Dersh.

Frank sandalyesinde silkinip boynunu uzatarak Dersh'ü görmeye çabaladı. Karen'ı o adam mı öldürmüştü? Benim kızımı o o...pu çocuğu mu öldürmüştü?

Maldenado omzuyla iterek Uzakdoğulu kadını uzaklaştırmaya çalıştı. Şimdi sırası değil. Şimdi değil, daha sonra bir açıklama yapacağım, İzin verin de bu adam kızını toprağa versin.

Yukanımızda Eugene Dersh iki muhabiri itip hızla tepeden aşağı yürümeye başladı. Kameralar çekim yapırlarken, Dersh'ün peşine takılan muhabirler de bıkıp usanmadan sorularını soruyorlardı.

Dersh kendisini yine televizyon ekranında görecekti, ama bu defa o kadar mutlu olmayacağına kuşku yoktu.

Frank'in yüzü kurumuş kan rengini almıştı. Sandalyesinde sallanıyor, Dersh'ü yakalamak için tekerleklerle boğuşuyordu. Bu o mu? O o...pu çocuğu bu mu?

Dersh arabasına bindiğinde muhabirler hâlâ arkasından bağırarak soru soruyorlardı.

Sakin havada Dersh'ün korkmuş ve yüksek sesi duyuldu. Siz neden bahsediyorsunuz? Ben hiç kimseyi öldürmedim. Ben yalnızca onun cesedini buldum.

Frank, Seni geberteceğim! diye haykırdı.

Frank sandalyesini o kadar hızlı döndürmüştü ki öne doğru sendelemiş ve sandalyeden yere yuvarlanmıştı. Aile üyeleri nefeslerini tuttular ve iki kadın tiz sesler çıkardılar. Pike, Montoya ve aile üyelerinden birkaç kişi Frank'in etrafında toplandılar ve Pike, onu hiç ağırlığı yokmuş gibi kaldırarak sandalyesine oturttu.

Dersh arabasıyla hızla kapıdan geçip uzaklaşırken iki sivil araba sessizce peşine düştü.

Rahip Frank'in kardeşlerine aileyi olabildiğince çabuk oturt-malannı söyledi. Herkes şaşırılmış, huzursuz olmuştu. Frank'in kâhyası avaz avaz ağlıyordu; tabutu taşıyacak kişiler cenaze arabasının etrafını aldıklarında kalabalık da sakinleşti. Dolan'ı aradım, ama o Mills, Bishop ve Krantz'a katılmıştı; kalabalığın bir ucunda hararetle bir konuşmaya dalmışlardı. Krantz

beni görünce öfkeli bir şekilde yanıma geldi. Bayan Garcia gömülür gömülmez sen ve arkadaşın Pike kışlanızı kaldırıp Parker Center'a gelin. Burada neler olduğunu anlamaya çalışacağız. Hemen uzaklaştı.

Aile üyeleri yerlerini aldıklarında, yükselen güneş de gökyüzünde yanan bir meşaleye dönüşmüştü. Tabutu taşıyanlar Karen'ı mezana koydular. Omuzlarım ve yüzüm terden sırlıslılandı; ince bir sıra ter tenimi gıdıklayarak saçlanmın arasından sızdı. Etrafımda birkaç kişi ağlıyor, ancak, o üzücü ve sarsıcı anda düşüncelere dalan diğerleri boş gözlerle bakıyorlardı.

Aşağıımızda, Karen Garcia'nın toprağa verilmesini çeken kamera sırasına üç kamera daha eklenmişti.

İdam mangasını andınıyorlardı.

17

Haber minibüsleri Parker Center'ın önünde Los Angeles Cadde-si'ni doldurmuşlardı. Muhabirler ve teknisyenler sinirli adımlarla kaldırımı arşınıyorlar, bozulmuş bir ete üşüşen piranalar gibi, sigara içmek için dışarı çıkan polislerin etraflarını çeviriyorlardı. Binada sigara yasağı uygulandığından tiryaki olan memurlar ya gizlice merdivenlerde, tuvaletlerde içiyorlar ya da dışarı çıkmak zorunda kalıyorlardı. Bu adamlar da Dersh veya cinayetler hakkında ancak herkes kadar bilgi sahibiydiler, ama muhabirler buna bir türlü inanmıyorlardı. Haber fena halde yayılmıştı ve birileri kanallann habere duydukları açlığı gidermek zorundaydı.

Joe'yla birlikte, Dolan'ın iki araba arkasından sokağa döndüğümüzde, Parker Center'ın önündeki üç cılız palmye ağacı eğilmiş ve kırılan gözüktüler gözüme. Frank'in limuzini kaldınma yanaşmıştı bile; şoförü ve Abbot Montoya onun tekerlekli sandalyesine oturmasına yardım ediyorlardı.

Aracımızı gümüş renkli bir Porsche Boxter'la kahverengi bir Jaguar XK8'in arasına park ettik. Avukatlar burada anlaşmalar yaparlar. Araçtan indiğimizde Pike bir an durup az katlı binaya baktı. Kuşluk vakti olanca gücüyle parlayan güneş, yedi kat mavi camdan yansıyarak bizi kavuruyor, Pike'in gözlüğünün camlarını aynaya çeviriyordu.

Pike, 'Buraya gelmeyeli uzun zaman oldu, diyerek beni şaşırttı.

İçeri girmek istemezsen burada bekleyebilirsin.

Joe Pike buraya en son Abel Wozniak'ın öldüğü gün gelmişti.

Pike gülümsemeye benzemeyen o mimiklerinden birini yaptı. Mekong kadar kötü olamaz.

Ceketini çıkıp omuz kılıfını çözdü, kılıfın kayışlarını 357 Magnum'un etrafına sardı. Ceketini koltukların arkasındaki küçük saklama bölmesine yerleştirdikten sonra yeleğinin düğmelerini açıp, onu da ceketinin yanına koydu. Kravatını ve gömleğini de çıkarttı. Gömleğinin altına giydiği beyaz kolsuz atletle kaldı. Beyaz atlet, siyah pantolon, siyah deri ayakkabı, belirgin omuz ve göğüs adaleleri, parlak kırmızı dövmeleleriyle Pike bir moda demeci

veriyor gibiydi adeta. Arabasından inmekte olan bir kadın dedektif, Pike'a bakakaldı.

Lobideki nöbetçiye adlarımızı verdik. Stan Watts birkaç dakika sonra aşağı indi.

Frank Garcia yukarı çıktı mı? diye sordum.

Evet. Sizler sonuncusunuz. Kollarını kavuşturup asansörün bir kenarına dayanan Watts gözlerini Pike'a dikmişti.

Pike da kara camların arkasından ona ters ters bakıyordu.

Watts, Abel Wozniak'i tanırdım, dedi.

Pike cevap vermedi.

Bunu söylemek için başka bir fırsatım olmayabilir. Canın cehenneme!

Pike'ın başı dikildi. Dayak yemek istiyorsan yaklaş.

Hey, Watts. Dersh'ün katil olduğuna gerçekten inanıyor musun? dedim.

Watts cevap vermedi. Sanınm Joe'yu düşünüyordu.

Beşinci katta asansörden inip Watts'in arkasından Hırsızlık-Ci-nayet ekip odasına gittik. Dedektiflerin çoğu telefon başında işlerini yapıyorlardı ve çalan başka telefonlar da vardı. Olayla ilgili haberler yüzünden hepsi meşguldüler, ama içeri girdiğimizde odada bir ilgi dalgalanması yaşandı. Joe'ya kayan bakışlar onu izledi.

Tanımadığım bir ses arkamızdan duyulacak kadar yüksek sesle, Polis katili, dedi.

Pike arkasına dönmedi.

Watts bizi, Frank Garcia'nın, O o...pu çocuğunun neden hâlâ etrafta serbestçe dolaştığını bilmek istiyorum. Eğer kızımı o adam öldürdüyse, nasıl olur da hapiste olmaz? diye bağıra çağıra söylendiği toplantı odasına götürdü.

Belediye Meclisi üyesi Maldenado kollarını kavuşturmuş, Frank'in bir yanında duruyordu, diğer yanında da ellerini cebine sokmuş olan Abbot Montoya vardı. Dolan brifinglerde olduğu gibi yine diğerlerinden olabildiğince uzağa oturmuştu. Krantz ve Bishop Frank'in yanındaydılar. Krantz açıklamaya çalışıyordu. Dersh zanlı Bay Garcia, tutuklamak için kesin kanıtlara ihtiyacımız var. Bölge savcısı yeterli kanıt olmadan Dersh aleyhine dava açmayacaktır. İddialanımızın dayanağının az olmasını istemiyoruz. Sahte kanıtlar istemiyoruz.

Frank yüzünü ovuşturdu. Of, Tanm. Bu konuda şaka bile yapmayın.

Bishop oturmamızı söyledi. Cenazede neler olduğunu merak ettiğinizi biliyorum. Bay Garcia'ya bu soruşturma hakkında açıkladıklarımızdan daha fazlasının olduğunu anlatıyorduk.

Bishop iyiydi. Sesi kendinden emin ve sakin çıkıyordu. Frank gözle görünür biçimde titriyordu, ama Montoya ve Maldenado cenazede olduklarından daha sakin idiler.

Maldenado memnun değildi. Keşke bazı şeylerin gizli kalmasını istediğinizi bize söyleseydiniz, Yüzbaşı. Böylelikle Bay Garcia'ya bu şoku

yaşatmamış olurdunuz. Demek istediğim, hepimizin şoke olduğu. Beş kişi öldürülmüş. Bir seri katil. Üstelik bunu yaptığını söylediğiniz adam cenazeye geliyor.

Krantz kışının yansıyla masaya oturmuş, doğrudan Frank'e bakıyordu. Kızınızı öldüren hayvanı ben de yakalamak istiyorum, Bay Garcia. Bu şekilde öğrendiğiniz için üzgünüm, ancak, bu olayı gizlilik içinde sürdürmekle doğru karan vermiş olduğumuzu düşünüyorum. Artık Dersh kendisinden kuşkulandığınızı biliyor ve bu da avantajımızı kaybettiğimiz anlamına gelir. Lanet olası basının bu olayı nereden, nasıl öğrendiğini bilebilseydim keşke, çünkü onu hayalarından yakalamak istiyorum.

Frank, Dinleyin, dedi, bana söylemediğiniz için size kızgın değilim, tamam mı? Başlangıçta kızmıştım, ama belki de hatalıydım. Benim ilgilendiğim tek şey, Karen'ı öldürmüş olan o...pu çocuğunun yakalanması. Hepsi bu.

Bishop, Neden onlara en yeni bilgileri aktarmaya devam etmiyorsun, Harvey? dedi.

Krantz'm iyi bir etki uyandırmış olmasından ötürü memnundu. Krantz toplam beş cinayet işlenmiş olduğunu, yaklaşık bir yıl önce özel bir tim oluşturmuş olduklarını itiraf ederek onlara bütün bildiklerini anlattı. Montoya ilk dört kurbanı sorduğunda da Krantz, Julio Munoz'dan başlayarak bütün kurbanlar hakkında ayrıntılı bilgi verdi.

Krantz kurbanların adlarını sayarken Frank sandalyesinde doğrulup önce bana, sonra da Dolan'a baktı. Bunlar bana sorduğunuz kişiler.

Frank'in yanıldığından emin olan Krantz başını salladı. Hayır, efendim. Cole sormuş olamaz. Bu kişilerden haberi yoktu.

Frank, Hayır, Cole değil, o sordu, dedi.

Dolan gırtlığını temizleyerek iskemlesinde kıpırdandı. Bir an masanın üzerinde parmakları açık halde duran ellerini seyrettikten sonra başını kaldırdı Krantz'a baktı. Cole her şeyi biliyor.

Odaya bir sessizlik hakim oldu.

Krantz, Sen neden söz ediyorsun, Dedektif? dedi.

Cole beş kurbanın adlarıyla bana geldi. Kimliklerini, özelliklerini bildiği için ben de ona özel timi anlattım. İlk dört kurbanla ilgili soru sorabilmem için de beni Bay Garcia'ya götürdü.

Endişeli gözlerle Pike'a bakan Krantz bir anlamda hoşnut görünüyordu. Eğer Cole biliyorsa, Pike da biliyordur.

Pike, Evet, dedi.

'Sanırım kimin gevezefık ettiğini artık biliyoruz.

Dolan, Bu çok saçma, Harvey. Onlar hiçbir şey söylemediler, dedi.

Frank Garcia incinmiş benziyordu. Bundan haberiniz vardı ve bana söylemediniz, öyle mi?

Pike, Sana anlatmak akıllıca olmazdı. Krantz bu konuda haklı. Gizli tutmak soruşturma açısından daha sağlıklıydı, dedi.

Dolan, Bay Garcia'ya anlatacaktı, ama ben anlatmaması için onu ikna ettim, Harvey, dedi. Neden basına sızdırmış olsun? Sızdırmakla bir çıkar elde etmeyecekti ki.

Bishop, Diğer dört kurbanı nasıl öğrendin, Cole? dedi.

Ben dedektifim. Araştırma yaptım.

Kayarak masadan inen Krantz nefretle avuçlarını Bishop'a çevirerek, Başkalannı işe kanştırdığında neler olduğunu görüyor musun? Bir yıldır bu olayın peşindeyiz ve şimdi bu heriflerin ve Dolan'ın yüzünden mahvolduk.

Dolan gözleri birer mermi kovanı kadar sert, ayağa kalktı. Canın cehenneme, Paçalı Don. Tek yol buydu.

Dolan'ın ağzından çıkan laflar karşısında Krantz bir anda mosmor kesildi.

Bishop gırtlığını temizleyerek Maldenado'ya yaklaştı. Mahvolmadık, Henry. Her şeye rağmen tutuklamayı gerçekleştireceğiz. Bunlan Belediye Meclisi üyesine söylemişti. Dolan'a döndü. Soruşturmamızı bu şekilde tehlikeye attığına inanamıyorum, Dedektif. Bu ciddi bir ihlal. Ciddi.

Ben zaten biliyordum, Bishop. Kurbanlardan, federallerden ve özel tim oluşturduğunuzdan haberim vardı. Ben yalnızca Dersh'le neden bu kadar ilgilendiğinizi çözmeye çalışıyordum, dedim.

Krantz çenesini yine öne uzattı. Bu da ne demek oluyor? Dersh'le ilgilenmemizin nedeni onun katil olması.

Sen katilin kim olduğunu bilmiyorsun. Birisinin yakasına yapışmayı umutsuzca istediğin için Dersh'ün peşindesin.

Frank sandalyesini ileri doğru iterken kazara Montoya'ya çarptı. Dur bir dakika. Katil Dersh değil mi?

Krantz, Evet. Dersh, dedi.

Ellerindeki tek şey, katilin büyük bir olasılıkla Dersh'e benzeyen biri olduğu yönündeki bir profil. Ellerinde gerçek katilin Dersh olduğuna dair hiçbir delil yok. Nada.23

Williams öne eğildi. Bir şey söylemek isteyenlerin ilkiydi. Yanılıyorsun, Cole. FBI sapığın, muhtemelen bazı şeyler biliyormuş gibi davranarak kendisini soruşturmaya dahil etmeyi deneyebileceğini söyledi, Dersh'ün yaptığı da buydu. Sorgulama raporlarını okudun. Dersh kurbanı bulabilmeleri için Ward'u yamaçtan aşağı sürüklemiş. Williams o anda neler söylediğinin farkına vardı ve utandı. Üzgünüm, Bayan Garcia'yı.

Frank başını sallıyordu. Kızını kimin öldürdüğünü öğrenebilmek için mantıklı davranmaya çabalıyordu.

Yani katilin Dersh olduğunu söylüyorsunuz, ama bunu kanıtlayamıyorsunuz.

Krantz ellerini iki yana açtı. Şimdilik. Onun yaptığına inanıyoruz, ancak, Cole'ün de. belirttiği gibi, şu anda onunla bu suçlar arasında bağlantı kurabileceğimiz hiçbir kesin delilimiz yok.

O piçi yakalamak için ne yapıyorsunuz öyleyse?

Krantz ve Bishop birbirlerine baktılar; Krantz omuzlarını silkti. Artık üstünlüğümüzü kaybettiğimize göre, yapabileceğimiz tek şey onu zorlamak. Kanıt bulabilmek amacıyla saldırganlaşmasını sağlayarak, evini aramak ve itiraf edene ya da bir hata yapana kadar baskıyı sürdürmek.

Başımı salladım. Sen aklını kaçırmışsın, Krantz.

Krantz kaşlarını kaldırarak bana baktı. Bu soruşturmayı senin yönetmediğin iyi olmuş.

Bishop tepkisini ölçebilmek için Maldenado'ya baktı. Kulağa nasıl geliyor, Belediye Meclisi Üyesi?

Tek beklentimiz katilin tutuklanması, Yüzbaşı. Elbette Karen Garcia'nın öldürülmesiyle ilgili olduğu kadar, şehrimizin ve diğer kurbanların da iyilikleri için. Biz adalet istiyoruz.

Krantz başını bana ve Joe'ya doğru eğdi. Harekete geçmeden önce sızıntıyı tıkamamız iyi olur.

Bizden sızmadı, Krantz. Bir şeyler duymuş olan bir üniformalı veya bazı şeyleri kurcalamış olan uyanık bir muhabir olabilir. Belki de sensin.

Krantz makul bir şekilde gülümsedi. Kız arkadaşının KROK'ta çalıştığını duydum. Olayın bununla bir ilgisi olup olmadığını merak ediyorum.

Odadaki herkes dönüp bana baktı. Dolan bile.

Ben hiç kimseye hiçbir şey söylemedim, Krantz. Kız arkadaşına bile. Hiç kimseye.

Krantz tekrar masanın üzerindeki yerine yerleşerek, Malde-nado'ya anlamlı bir bakış attı. Pekâlâ, öğreneceğiz, ancak şimdilik sokakta yakalamamız gereken bir manyak var. Önemli bir bilgi sızıntısı oldu ve bunun bir kez daha tekrarlanmasına izin veremeyiz. Bu, herifi yakalamamızı etkileyebilir.

Frank'in bakışları bana, benden de Joe'ya kaydı. Joe'nun Frank'e dikkatle baktığını görünce, aklından neler geçtiğini merak ettim.

Frank, Onların bir şey söylediklerine inanmıyorum, dedi.

Krantz'la göz temasını kaybetmemiş olan Maldenado ellerini iki yana açtı. Frank, bence polisler çabalarına güvenebileceğimizi kanıtladılar. Elbette Bay Cole ve Bay Pike'in... eee... bu yanlış karann arkasında olmadıklarını umuyorum, ancak, polise güvendiğimiz sürece, onlarla doğrudan çalışmamamız için bir neden yok.

Frank, Dersh'ü yakalayın, dedi.

Krantz, Evet, Bay Garcia. Dersh'ü yakalamak zorundayız. Aklımızın kanşmasına izin veremeyiz, dedi.

Frank yine başını sallayarak onayladıktan sonra Joe'ya uzanarak el hareketleriyle konuşmaya başladı. Tabii. Mantıklı, öyle değil mi, Joe? Sizin hiç kimseye bir şey anlattığınıza inanmıyorum. Ama polisler bu kadar iyi çalıştıklarına göre, sizin de onlarla çalışarak zamanınızı harcamanızı isteyemem, değil mi?

Pike o kadar alçak sesle konuştu ki söyledikleri duyulmadı. Doğru, Frank. Krantz gidip kapıyı açtı. Biz çıkarken hiç kimse konuşmadı.

Ekip odasını baştan başa geçerek dışarı çıkıp arabamın yanına vardığımızda, Yanılıyor muyum, yoksa kovulduk mu? diye sordum.

Yanılmıyorsun.

Pike'ın cipi hâlâ kilisedeydi. Pike'ı arabasına bırakmak için yola koyuldum. Yolda konuşmamıştık; sıklıkla olduğu gibi, şimdi de o kara gözlüklerin arkasında ve yüzündeki ifadesiz maskenin altında neler hissettiğini merak ediyordum.

İncinmiş olmalıydı. Kayıp, öfke ve utanç duygularını bir arada yaşıyor olmalıydı.

Eve gelip bu konuyu konuşmak ister misin?

Konuşacak bir şey yok. Biz kovulduk, Krantz işe alındı.

Pike torpido gözünden silahını, koltuğun arkasından da elbiselerini aldıktan sonra arabadan inip uzaklaştı.

Sanırım ben de ikimiz adına aynı şeyleri hissediyordum.

18

Yandaki evde yaşayan kadın yamaçta durmuş, parlak kırmızı çiçeklerini suluyordu. Santa Anas dinmişti, ancak sessizlik yeniden başlayacağını anlatıyordu. Los Angeles'ta hava ancak, rüzgâr çığlıklar atarak esmeye başlayacağı, dünyayı bir kez daha ateşe vereceği zaman bu kadar durgun olabilir. Belki de sessizlik bir uyarıydı.

Kadın seslendiğinde sesi o kadar uzaktan geldi ki onu zorlukla duydum. Orada nasılsın?

Sıcak. Oğlanlar nasıl?

Oğlanları bilirsin. Seni televizyonda gördüm.

Neden söz ettiğini bilmiyordum.

Öğle haberlerinde. Şu cenazede. Ah, telefonum çalıyor. Kadın hortumun musluğunu kapatıp eve koştu.

Mutfaktan eve girip televizyonu açtım, ama pembe dizilerden başka bir şey yoktu. Görünüşe göre on beş dakikam gelmiş, geçmiş ve ben diziyi kaçırmıştım.

Üzerimi değiştirip blucinle tişört giydim, sonra da yağda çırpılmış yumurta yapmaya koyuldum. Eviyenin başında yemeğimi yiyip, kutusundan süt içerken mutfak penceresinden de dışarıyı seyreliyordum. Mutfağımın zemini, bazılan 1994 depreminden beri gevşek olan Meksika kaldırım karolarıyla kaplıdır. İşiniz olmadığında bu tür onarımları düşünmeye başlarsınız, ama ben onanım işini nasıl yapacağımı bilmiyordum. Belki öğrenebilirim, diye düşündüm. Böyle-ce yapacak bir işim olacaktı, hatta bana bir tür doyum bile sağlayabilirdi. Özel dedektifliğin aksine...

Bir karodan diğerine geçerek, sağlam olup olmadıklarını anlamak için her karonun üzerinde biraz sallanarak tümünü kontrol ettim. Altısı gevşemişti.

Kedi gelip tasının yanına oturarak beni seyretmeye başladı. Ağzında bir şey vardı.

Ne var ağzında?

Şey kıpırdadı.

Sanmm bu karolan onaracağım. Yardım etmek ister misin?

Kedi ağzındaki şeyle dışarı çıktı. Daha önce tamirata kalkıştığımı hiç görmemişti.

Saat beşe yirmi kala beş karoyu yerlerinden çıkarmış, yere yapıştırıcı harç sürmüştüm. Karolar üzerinde çalışırken haberlerin tekrarı izlemek için yine televizyonu açtım; bir düzine polis ellerinde kanıt kutularıyla kameranın önünden geçerken, Eugene Dersh de evinin önünde duruyordu. Korkmuş gibiydi. Kanal değiştirerek, evinin ön kapısında beş santim aralıktan bakan Dersh'le yapılmış olan röportajın bant yayını buldum. Neler olduğunu anlayamıyorum, diyordu. Benim bütün yaptığım o zavallı kızın cesedini bulmaktan ibaretti. Ben hiç kimseyi öldürmedim. Yeniden kanal değiştirdim ve etrafı muhabirler tarafından sanılmış olan Krantz'a rastladım. Krantz muhabirlerin her sorusuna, Yorum yok, yanıtını veriyordu.

Televizyonu kapadım. Krantz. Seni aşağılık!

Lucy saat altıyı yirmi geçe elinde bir Çin yemeği torbasıyla içeri girdiğinde yine karolan onarmaya girişmişim. Flaş haber girdiğinde seni uyarmak için aradım, ama ulaşamadım.

Biliyorum. Forest Lawn'daydım.

Lucy torbayı tezgâhın üzerine koydu. Bu yerdekiler de ne?

Karolan tamir ediyorum.

Ah.

Lucy de ancak kedi kadar etkilenmiş gibiydi.

Elvis, sence o mu? Dersh şimdiden o olmuştu.

Bilmiyorum, Luce. Sanmıyorum. Krantz Dersh olduğuna inanmak istiyor ve bunu kanıtlamanın yolunun Dersh üzerinde baskı kurmak ve onu pes ettirmek olduğunu düşünüyor. Şimdi gördüklerimiz Krantz tarafından tezgâhlandı. Ben Parker Center'dan çıkarken bunu planlamaya başlamıştı bile. O muhabirler de Krantz'm söylemelerini istedikleri şeyleri söylüyorlar. Profilde öyle yazıldığı için Dersh'ün suçlu olduğunu.

Dur bir dakika. Dersh'ü bu cinayetlere bağlayan kesin bir kanıtları yok mu yani?

'Hiçbir şey.

Yerdeki çimento tozlarının içine oturup, Jerry Swetaggen'in adını vermeden, ondan öğrendiklerimden başlayarak bildiğim her şeyi ona anlattım. Adli tıp raporlarını, otopsi sonuçlarını, Dolan'ın bana aktarıldıklarından hatırladığım her bir ayrıntıyı anlattım. Ben konuşurken Lucy ayakkabıyı ve ceketini çıkartıp benimle birlikte tozların içine oturmuştu.

Fiyatı altı yüz dolar olan pantolon-ce--ket takımıyla benimle tozlann içinde oturmuştu... aşk.

Sözlerimi bitirdiğimde Lucy, Nazi Almanya'sında mı uyandım ben? diye sordu.

Daha da ilginçleşiyor.

Ne?

Frank bizi kovdu.

Bana sınırsız bir sevecenlikle bakarak başımı okşadı. Berbat bir gündü, ha? 'İğrençti.

Sarılmak ister misin?

Başka ne seçeneğim var?

Ne istersen?

Lucy kendimi kötü hissettiğimde bile beni gülümsetmeyi başanr.

Mutfağı elektrik süpürgesiyle temizledikten sonra içki hazırlarken, Lucy de müzik setine Jim Brickman koydu. Kapı çaldığında, ısınmaları için yemek kutulannı finna koyuyorduk.

Kapıdaki Samantha Dolan'dı.

Haber vermeden gelmemin sakıncası yoktur umarım.

'Kesinlikle yok.

Blucin ve beyaz bir erkek gömleği giymiş, gömleğin eteklerini içine sokmamıştı. Gözleri parlıyordu, ama bunun nedeni ağlaması değildi. Pek sakın görünmüyordu.

Dolan içeri girip, hâlâ mutfakta olan Lucy'yi gördüğünde kolumu çekiştirerek, Kız arkadaş bu galiba, dedi.

Tamam, birkaç tek atmıştı, belli...

Dolan peşime takılıp mutfağa girince onu Lucy'yle tanıştırdım. Lucy, bu Samantha Dolan. Dolan, bu Lucy Chenier.

Bana Dolan demene gerek yok, Tann aşkına. Elini uzattı, Lucy sıktı.

Lucy, Tanıştığımıza memnun oldum, dedi. Anladığım kada-nyla siz de polissiniz.

Dolan Lucy'nin elini bırakmadı. Şimdiye kadar öyleydim. İçkilerimizi gördü. Ah, içki içiyorsunuz. Ben de içsem fena olmaz.

Birkaç tekten fazla içmişti.

Cin tonik olur mu? dedim.

Tekilanız var mı? Dört ya da beş diyelim...

İçkisini hazırlarken Dolan başını bir yana eğip şaşı gözlerle karolara baktı. Yerin nesi var?

Evde tamirat.

İlk kez, ha?

Herkesin söyleyeceği bir şeyler vardır.

Lucy, Biz de tam Çin yemeği yemek üzereydik. Bize katılmak ister misin?

Dolan Lucy'ye gülümsedi. Aksanın tuhaf. Nerelisin?

Lucy de ona kibarca gülümsedi. Louisiana. Sen nerelisin?
Bakersfield.

Orada inek yetiştirirler, öyle değil mi?
Dolan'a tekilayı uzattım. Ne haber, Dolan?
Krantz beni özel timden attı.

Üzıldüm.

Senin suçun değil ki. Ben oyunu farklı oynamalıyım. Ayrıca haberi basına sızdıranın sen olduğuna da inanmıyorum. İçkisini Lucy'ye doğru uzattı. Arkadaşın onlardan biri olsa bile. Her neyse, seni suçlamıyorum ve bunu bilmeni istedim.

Ne yapacaksın peki?

Dolan bir kahkaha attı atmasına ama, bu insanın diğer tek seçeneği ağlamak olduğunda attığı kahkahalardan biriydi. Yapabileceğim hiçbir şey yok. Bishop beni tekrar masa başı göreve verdi, ama böyle sürmeyeceğini söyledi. Birkaç gün olayların yatışmasını bekleyip, sonra diğer şef yardımcılarıyla konuşarak uygun olacak davranışın ne olduğuna karar verecekmış. Beni başka bir bölüme atamayı düşünüyor.

Lucy, Sırf Elvis'in ne bildiğini doğruladığın için mi? diye sordu.

Merkezde sırlar şakaya gelmez, Danışman. Buna soruşturmayı tehlikeye atmak adı verilir ve benim de soruşturmayı tehlikeye attığımı düşünüyorlar. Yeterince iyi bir kız olup Bishop'ın kışını, yalarsam belki orada kalmama izin verir.

Lucy kaşlarını çatı. Eğer olay cinsel ayrımcılığa dönüşürse yasalara başvurabilirsin, dedi.

Dolan güldü. Tatlım, cinsel ayrımcılık konusu benim hâlâ orada olmamın nedeni. Bakın, gelme nedenim bu değil. Gözünü yine bana dikti. Dersh konusunda seninle aynı fikirdeyim. O zavallı herifi zorluyorlar, ama şu anda kariyerimden geri kalanı tamamen mahvetmeden yapabileceğim bir şey yok.

Tamam.

Krantz her şeye rağmen bir konuda haklı. Dersh ve Ward bir konuda yalan söylüyorlar. Watts onları sorgularken çift yönlü camın arkasındaydım. Raporlarda bir kısmını görebilirsin, ama odadayken kesinlikle anlarsın. Krantz'm bu kadar inanmasının nedeni de bu.

Dinliyorum. Hangi konuda yalan söylüyorlardı?

Herhangi bir kanıtım yok, ancak, Ward'un korktuğundan eminim. Anlatmak istemediği bir şey biliyor. Ben bir şey yapabilecek konumda değilim, Dünyanın En İyisi, ama sen yapabilirsin.

Başım la onayladım. Evet; belki yapabilirim.

Dolan içkisini bitirip kadehi bıraktı. Uzun sürmemişti. Gitsem iyi olur. Habersiz geldiğim için özür dilerim. Lucy, Yemeğe kalmak istemediğinden emin misin? diye sordu. Kapiya giden Dolan bir süre Lucy'ye baktı. 'Teşekkür ederim, ama herhalde ikimize birden yetecek kadar yoktur.

Lucy yine kibarca gülümsedi. Hayır, yok.
Mutfağa döndüğümde Lucy fırından çıkardığı yiyecek kaplan-nı açıyordu.
'Senden hoşlanıyor.
Sen neden bahsediyorsun?
Buraya yalnızca Eugene Dersh'ten konuşmak için geldiğini
düşünmüyorsun, değil mi? Senden hoşlanıyor.
Sesimi çıkarmadım.
Kaltak.
Kıskandın mı?
Lucy o tatlı gülümsemesini bana yöneltti.
Kıskansaydım eğer, onu bir güzel benzetirdim.
Eh, bunun için söylenecek fazla bir şey yoktu sanırım...
Lucy tekrar konuştuğunda sesi yumuşak çıkıyordu. 'Pekâlâ, bunu yapacak
mısın?
Neyi?
Dersh'e yardım etmeye çalışacak mısın?
Biraz düşündükten sonra evet anlamında başımı salladım. Onun katil
olduğunu sanmıyorum, Lucille. Ve eğer katil değilse, şehrin tüm ağırlığıyla
üzerine çullandığı yalnız bir adam o.
Lucy yanıma yaklaşıp kollannı boynuma doladı.
Sanırım o sensin âşık çocuk, dedi. Son beyaz şövalye.
O bendim...

19

Ertesi sabahın erken saatlerinde hava serin, Hollywood Gölü sakindi.
Haberciler ve hastalıklı şeylere ilgi duyan meraklılarla karşılaşmayı umarak
güneşin doğmasından hemen sonra kalkmış ve de onlarla karşılaşmışım. Her
zaman olduğu gibi bugün de gölün altı kilometrelik çevresinde koşanlar ve
yürüyenler olduğu halde, onların hiçbiri ağızları bir kanş açık cinayet
mahalline bakmıyorlardı. Hatta orada bir cinayet mahalli olduğunun farkında
bile değillerdi sanki.

Suç mahallini çevreleyen san bantları toplayıp nöbetçileri çeken polisler
olay yerini yeniden halka açmışlardı. Arabamı tel örgü kapıda bırakıp,
patıkayı izleyerek ve çalıların aralanndan geçerek Karen Garcia'nın cesedinin
bulunduğu yere indim. Adli Tıp görevlilerinin Karen'ın cesedini kaldırdıkları
bölgedeki toprakla kanşarak bozulmuş ayak izlerini hâlâ görmek olasıydı.
Solmuş güllerin rengindeki kan izleri Karen'ın öldüğü yeri süslemişti.

Bir süre durup o noktaya baktıktan sonra, adımlanmı sayarak kıyı boyunca
kuzeye doğru yürüdüm. Büyük bir bölümü düz ve hızlı yürümek için
yeterince çıplak olan kıyı, bazı yerlerde o denli hızla alçalıyordu ve o kadar
sık çalılarla kaplıydı ki zaman zaman ayakkabılanmı çıkartıp suya girmek
zorunda kalıyordum.

Kan izlerinden elli iki adım ileride, Dersh ve Riley'nin suya ulaştıkları noktada bulunan ağaca on beş santimetre uzunluğunda turuncu renkli bir bandın bağlanmış olduğunu gördüm. Dik yamaçta ikisinin uzun, kayarak indiklerini gösteren ayak izleri hâlâ belirgindi ve bu izler küçük ağaçlardan oluşan öbekte sona eriyordu. Ayak izlerini takip ettiğimde kısa bir süre sonra, tekrar patikaya çıkmadan önce, kendimi aşırı büyümüş, sık bitkilerin arasında yol almaya çalışırken buldum. Dersh'ün müfettişlere patikadan aynıldıklarını söylediği noktayı işaretlemek için yine turuncu renkli bir bant bağlanmıştı.

Patikadan yukarı yüz metre kadar yürüdükten sonra, yaklaşık aynı mesafeden geri dönerek bandın önünden geçtim. Patikanın yukarısından gölü görebildiğim halde, turuncu bandın olduğu yerden göremiyordum. Dersh ve Riley'nin aşağı inmek için neden bu noktayı seçmiş olduklarını merak ettim. Çalılar ve ağaçların oluşturduğu kubbe hayli sıkı, üstelik ışık da azdı. Birkaç yıllık bir izci çocuk bundan daha iyisini yapmayı akıl edebilirdi. Elbette, Dersh de Ward da izci olmayabilirlerdi; belki de sadece çişlerini yapmak zorunda kalmışlardı. Ya da ne fark eder, burası da diğer yerler gibi güzel bir yer, diye düşünmüşlerdi, ama öyle değildi.

Arabama dönüp yokuştan aşağı inerek Jungle Juice'a gittim, oradaki telefonda Riley Ward ve Ortaklan'ın aradım. Telefon numarasıyla adresi yazdıktan sonra Batı Hollywood'a doğru yola koyuldum.

Ward'un ofisi, Sunset Bulvarı'nın güneyinde bir zamanlar konutların bulunduğu sokakta, işyerine dönüştürülmüş Craftsman evlerinden birindeydi. Evin harikulade bir ön verandası vardı ve titizlikle işlenmiş ağaç canlı yeşili rengine ve turkuza boyanmıştı. İki renk de evin önünde park edilmiş olan iki haber minibüsünün rengine hiç mi hiç uymamıştı.

Arabamı bir diş hekiminin küçük otoparkına çekip bekledim. Ward'un binasına giren iki kişiden birinin, sörf meraklısı gibi görüldüğü için hatırladığım canlı yayın muhabiri olduğunu gördüm. İçeride üç dakika kadar kalan muhabirler dışarı çıkıp, hayal kınklığına uğramış bir halde minibüslerinin yanında beklemeye başladılar. Ward hâlâ röportaj taleplerini geri çeviriyordu. Ya da orada değildi.

Üçüncü bir minibüs geldi. Siyah kemik çerçeveli gözlük takmış bir Asyalı-Amerikalıyla çok kısa sarı saçlı iki genç adam indi. Asya-İ-Amerikalının saçına, Avrupalı görünme çabasıyla bir tutam beyaz meç yapılmıştı. Diğer minibüsten inen genç bir kadın yanlarına gittiğinde, yeni gelenler sörfçüyle arkadaşına katılmışlar, dördü kahkahalarla bir şeye gülüyorlardı. Kadın canlı sarı renkli baharlık bir elbise giymişti, ayağında da yürümeye neredeyse olanak vermeyecek kadar kalın tabanlı ayakkabılar vardı. Kedi gözü biçiminde gözlük takmıştı. Moda köleleri...

Hepimiz gazeteciymişiz gibi sıtarak yanlarına gittim. Ward'u yakalamak için mi bekliyorsunuz, çocuklar?

Sörfçü başını salladı. Röportaj vermiyor, ama yine de bekliyoruz.

Belki de evde değildir.

Kanarya şansı elbiseli genç kadın, Ah, içeride. Onu bu sabah eve girerken gördüm, dedi.

Ya!

Karşıya geçtim.

Kız, Unut, amigo. Seninle konuşmayacaktır, dedi.

Göreceğiz.

Küçük veranda, bir zamanlar salon olan, ancak, şimdi resepsiyon bölümü olarak kullanılan mekâna açılıyordu. Ufak evde güçlü bir kahve kokusu, taze pişmiş dan kekten yayılıyormuş gibi havayı dolduran daha tatlı bir kokunun üzerine çökmüştü. Üzerinde, adının Holly Mira olduğunu okuduğum küçük bir isim tabelası bulunan cam masanın arkasında oturan dar siyah bir takım ve yelek giymiş genç bir kadın bana kuşkuyla bakıyordu. Yardımcı olabilir miyim?

Selam, Holly. Elvis Cole Bay Ward'u görmek istiyor. Ona kartımı verip sesimi alçaktım. Karen Garcia'yla ilgili.

Kız bakmadan kartı masanın üzerine koydu. Üzgünüm. Bay Ward röportaj yapmıyor.

Ben muhabir değilim, Holly. Ölen kızın ailesi için çalışıyorum. Ailenin bazı soruları olabileceğini tahmin edersin.

Kızın yüzü yumuşadıysa da, karta hâlâ dokunmamıştı. Aile için çalışıyorsunuz.

Garcia ailesi. Avukatları Abbot Montoya adında bir adam. İstersen onları arayabilirsin. Montoya'nın bana vermiş olduğu kartı çıkarıp benimkinin yanına koydum. Lütfen Bay Ward'a ailenin kendisine minnettar olacağını söyleyin. Çok fazla zamanını almayacağıma söz veririm.

Holly iki kartı da okuduktan sonra utangaçça gülümsedi. Gerçekten özel dedektif misiniz?

Alçakgönüllü görünmeye çalıştım. En iyi örneklerinden biri diyebiliriz.

Holly'nin gülümsemesi genişledi. Biraz sonra toplu bir görüşme yapacağımı biliyorum, ama sizinle konuşacağımdan eminim.

Teşekkürler, Holly.

Riley Ward iki dakika sonra, elinde kartlarla odasından çıkıp Holly'nin peşinden resepsiyon bölümüne geldi. Boğazına kadar iliklenmiş bordo bir gömlek, üç plili gri bir pantolon ve yumuşak deriden yapılmış İtalyan mokasen giymişti, ama bu güzel giysiler bile onun ne kadar yorgun olduğunu gizleyememişti. Bay Cble?

Evet. Olanları göz önünde bulundurursak, beni görmeyi kabul ettiğiniz için teşekkür ederim.

Ward kartvizitleri öne arkaya kıvınyor, sinirli ve huzursuz görünüyordu. İnanamazsınız. Adeta bir kâbus.

Eminim.

Yani, bizim tek yaptığımız onu bulmaktı ve şimdi... şey, Gene katil değil. Lütfen aileye bunu söyleyin. Bana inanmayacakla-nnı biliyorum, ama o katil değil.

Evet, efendim. Onlara söylerim. Buraya gelmemin nedeni Bay Dersh değil. Ailenin bazı endişelerini gidermeye çalışıyorum. Ceset hakkında. Holly'ye bakıp, aile sorunlarının gizli olarak konuşulmasının daha iyi olacağını ima edercesine sustum.

Ward başını salladı. Şey, tamam. Ah, neden ofisime gelmiyorsunuz?

Ofisi genişti. Büyük pembe ahşap bir çalışma masası, derisi gergin bir kanep ve eşyalarla uyumlu koltuklar vardı. Ward'un çekici bir kadın ve tavşan dişli iki çocukla çekilmiş fotoğraflan, çalışma masasının arkasındaki sehpayı süslüyordu. Size bir fincan kahve verebilir miyim?

Hayır, teşekkürler.

Riley dışındaki haber minibüslerine bir göz atıp fotoğraflara bakan koltuklardan birine oturdu. Beni delirtiyorlar. Evime geldiler. Bu sabah geldiğimde buradaydılar. Delilik bu.

Kesinlikle.

Şimdi bütün günümü bir avukat bulmaya ayırmak zorundayım ve zavallı Gene için olay daha da berbat.

Evet, efendim. Öyle. Not alacakmışım gibi bir not defteri çıkardım ve kulakları olabirmiş gibi pencerelere bakıp Ward'a doğru eğildim. Bay Ward, burada size söyleyeceklerimi başka bir yerde anlatmazsanız minnettar olurum, olur mu? Aile bunu takdir edecektir. Anlatmanız soruşturmanın gidişatına zarar verebilir.

Ward kaygılı ve düşünceli gözlerle bana baktı. Onun neredeyse, bu da ne şimdi, diye düşündüğünü duyabilirdiniz.

Bekledim.

Kendisini beklediğimi fark edince başıyla onayladı. Pekâlâ. Evet. Tabii.

Aile, polislerin Bay Dersh hakkında yanıldığını düşünüyor. Doğru adamın peşinde olduklarından emin değiliz.

Ward'un yüzünde umutlu bir ifade belirince kendimi berbat hissettim.

Elbette olamazlar. Gene bunu yapmış olamaz.

Ben de sizinle aynı görüşteyim. Aile de öyle. Ne demek istediğimi anlıyor musunuz bilmiyorum, ama biz kendi soruşturmamızı yürütüyoruz.

Arkadaşı Gene için bir çıkış yolu olabileceğini anlayan Ward başını tamam anlamında salladı.

Gördüğünüz gibi, size birkaç sorum olacak.

Tabii. Size her şekilde yardımcı olmaya çalışacağım.

Artık sabırsızlanmaya başlamıştı. Başlamaya can atıyordu.

Peki, harika. Patikadan neden ayrıldığınızla ilgili.

Ward kaşlarını çattı; artık pek de o kadar hevesli görünmüyordu. Gölü görmek istemiştik.

Gülümsedim. Bay Arkadaş Canlısı.

Tamam, biliyorum, ama ifadelerinizi okuduktan sonra ben de göle gidip polislerle birlikte orayı dolaştım.

Ward dudaklarını büzerek saatine baktı. Holly, şu lanet olası avukat aramadı mı hâlâ?

Holly, Henüz aramadı, Riley, diye seslendi.

Patikadan ayrıldığınız yeri işaretlemek için koymuş oldukları küçük bandı buldum. Oradaki ağaçların altında çalılıklar oldukça sıkı. Ward kolları kavuşturdu ve kolları daha da çatıldı; rahatsız olduğu belliydi. Anlamıyorum. Aile bunları mı öğrenmek istiyor?

Patikadan neden o noktada ayrıldığınızı öğrenmek istiyorum. Aşağı daha kolayca inebileceğiniz yerler de vardı.

Riley Ward tam otuz saniye boyunca, hiç kıpırdamadan gözünü dikip bana baktı. Bir kez dudaklarını yaladı; o denli kafa yoruyordu ki kafasının içinde tekerleklerin ve dişlilerin çalıştığını görmek neredeyse mümkündü. Şey, bunu konuşmamıştık. Yani, aşağı inmenin en kolay yolunun ne olduğunu araştırmamıştık. Yalnızca indik.

On metre ileride çalılıklar daha seyrekti.

Göle inmek istedik ve göle indik. Ward aniden ayağa kalkıp kapıya gitti ve Holly'ye seslendi. Ona ulaşmaya çalışır mısın lütfen? Beklemeye dayanamıyorum. Ellerini ceplerine soktu, çıkıp bana baktı. Patikadan niye tam o noktada ayrıldığımız kimin umurunda? Önemli olabilir mi?

Eğer tehdit unsuru olabilecek birinden korkup oradan indirirseniz, evet, önemli olabilir. Sizi korkutan o kişi katil olabilir.

Ward gözlerini kırıştırarak bana baktı ve bir anda rahatladı. Onu rahatsız eden şey her neyse, ufukta uzak bir yere gerilemiş gibiydi. Ağzının kenarlarında hafif bir gülümseme belirdi. Hayır, üzgünüm. Hiç kimse bizi korkutmadı. Hiç kimseyi de görmedik. Yazarmış gibi yaptım.

Yani Gene, 'haydi aşağı inelim,' dedi ve siz de indirirseniz, öyle mi? Hepsi bu mu?

Hepsi bu. Keşke patikada birini görmüş olsaydık, Bay Cole. Özellikle şu anda öyle olmuş olmasını diliyorum. Kız için üzgünüm. Size yardımcı olmayı isterdim, ama olamam. Keşke Gene'e bir faydam dokunabilseydi.

Sanki eksik bir şeyler olduğundan eminmişim gibi not defterine baktım, kalemimle hafifçe vurdum. Pekâlâ, başka bir nedeni olabilir mi?

Ne demek istediğinizi anlamadım.

Patikadan o belirli noktada ayrılmanızın. Ona baktım. Belki başkasının görmesini istemediğiniz bir şey yapmak için.

Riley Ward'un beti benzi attı.

Holly kapıda görüldü. Riley, Bay Mikkleson telefonda. Ward üvendireyle dürtülmüşçesine sendeledi. Tann'ya şükür! Bu avukat, Bay Cole. Gerçekten

onunla konuşmak zorundayım. Ahşap masanın arkasına geçip telefonu kaldırdı. Çalan zil onu kurtarmıştı.

Not defterimi kaldırıp kapıda duran Holly'nin yanına gittim. Zaman ayırdığınız için size minnettanm, Bay Ward. Teşekkür ederim.

Ward duraksayarak ahizeyi avcuyla kapattı.

Bay Cole. Lütfen aileye başsağlığı dileklerimi iletin. Gene o kıza zarar vermedi. O yalnızca yardım etmeye çalışıyordu. Söylerim. Teşekkürler.

Holly'nin peşinden resepsiyon bölümüne, oradan da kapıya gittim. Muhabirler hâlâ dışandaydılar, sokakta kümelenmişlerdi. Şimdi dördüncü bir minibüs gelip diğerlerine katılmıştı.

İyi bir adama benziyor, dedim.

Ah, Riley dünya tatlısıdır.

Sanırım sinirli olduğu için onu suçlayamam.

Holly kendisini zorlayarak hafifçe gülümseyip kapıyı tuttu. Şey, bir yığın hassas soruya cevap vermek zorunda kaldı.

Ona baktım, Hassas demekle neyi kastediyorsun?

Riley ve Gene çok yakın arkadaşlardır.

Bana baktı.

Çok yakın.

Verandaya adımımı attım, ama Holly içeride kaldı.

Yürüyüş arkadaşlarından daha mı yakın?

Holly başıyla onayladı.

Gerçekten yakın olmaktan mı söz ediyoruz?

Holly de benimle dışarı çıkarak kapıyı arkasından kapattı. Riley'nin bildiğimizden haberi yok, ama nasıl gizleyebilirsin ki? Ofise gelip Riley'yi ilk defa gördüğünde, Gene'in anında aklı başından gitti ve utanmadan onun peşinden koştu.

Ne kadardır sürüyor bu olay?

Çok olmadı. Riley haftada üç kez Gene'le yürüyüşe çıkıyor, ama biz biliyoruz. Konuşurken Holly'nin kaşları havaya kalkmıştı. Sonra da içeri eğilerek, hiç kimsenin duymadığından emin olmak için omzunun üstünden arkasına baktı. Keşke benim de peşimden o kadar yakışıklı biri koşsaydı.

Ona en güzel gülümsememi gösterdim. Bence senin için de bir yerlerde kendisini paralayacak bir adam vardır, Holly. «

Kocaman gözleri bana bakarak pırpır etti. Öyle mi düşünüyorsun?

Benim bir kız arkadaşım var, Holly. Üzgünüm.

Eğer bırakmaya karar verirsen... Sözlerinin devamını getirmedi, bana en güzel gülümsemesiyle gülümseyip içeri girdi.

Holly?

Gülümsedi.

Biraz önce bana anlattıklarını sakın kimseye söyleme, olur mu?

Sadece ikimizin arasında. Kapıyı kapatıp gözden kayboldu.

Kameramanlarla muhabirler, güzel, küçük Craftsman evinin verandasından inip, karşı kaldınma geçip arabamın yanına gidene kadar gözlerini benden ayırmadılar. Sörfçü kızmışa benziyordu. Hey, Ward seninle konuştu mu? diye seslendi.

Hayır. Tuvaletlerini kullanmama izin verdiler.

Muhabirler rahatlayarak hep bir ağızdan derin birer nefes aldılar. Şimdi kendilerini daha iyi hissediyorlardı.

Motoru çalıştırmadan arabamın içinde oturup bekledim. Bir olay üzerinde çalışmak yaşamınızı sürdürmeye benzer. Başınız eğik, tek başınıza yolunuza devam edebilirsiniz... sabanı elinizden geldiğince, azimle çekebilirsiniz... ama günün birinde bir olay olur ve siz artık dünyanın, sizin zannettiğiniz o dünya olmadığını kavrarsınız. Ansızın dünya renk değiştirmiş gibi, her şey gözünüze farklı görünür; sanki daha önce gördüğünüz şeyleri saklar ve görmeyeceğiniz şeyleri gözler önüne serer.

Bir zamanlar on altı yıllık polis olan iyi ve nazik bir adamla oldukça yakındık. Kansı mı terk edip başka bir kadınla evlenene kadar Büyük Ayı'da bir kulübede karısı ve üç çocuğuyla mutlu, eşine sadık bir yaşam sürmüştü. Bana haberi verdiğinde, karısıyla aralarında sorunlar olduğunu bilmediğimi söylemiştim ona. O da bana bilmediğini söylemişti. Karısı yıkılmıştı ve arkadaşım kendisini fena halde suçlu hissediyordu. Bir arkadaşın yapması gerekeni yapıp neler olduğunu sorduğumda, bana verdiği yanıt çok yalın ve korkunçtu. Aşık oldum. Kadınla banka kuyruğunda tanışmış, yaptıktan tek bir sohbette arkadaşımın dünyası altüst olmuştu, bir daha da asla eskisi gibi olmayacaktı. Aşk gözünü kör etmişti.

Riley Ward'u, ofisindeki fotoğraflarda gördüğüm kadınla iki çocuğu, Riley'nin de gözlerinin aşktan kör olmuş olabileceğini düşündüm; onun ve Dersh'un göldeki olaylar hakkında anlattıkları-nın arasındaki tutarsızlıklar, Riley Ward'un sorgulamada kaçamak, koruyucu yanıtlar vermesi, polislerin ve bol zamanları olan özel dedektiflerin varsayımlarının kesinlikle hiç önemli olmaması bir anda bana son derece mantıklı geldi.

Dersh ve Ward diğer yürüyüşçülere gözükmemek amacıyla ça-lılıkları sık olduğu noktada patikadan ayrılmışlardı. Görmek değil yalnızca görülmemek istemişlerdi.

Karen Garcia'nın cesedinin orada olduğunu, böylesine tuhaf bir yerde bulunmalarının nedenini açıklamak için bir hikâye uydurmak zorunda kalacaklarını asla tahmin edemezlerdi. Bu yüzden aşılması zor olan yamaçtan kıyıya inmişlerdi. Birlikte oluşturduktan dünyayı koruma amacıyla yalan söylemişlerdi, ancak, şimdi korkuları daha büyük bir yalanla beslenmek zorundaydı.

Riley Ward, kansı, iki çocuğu ve gizli eşcinsel âşığı için üzülerek arabamda oturdum; sonra da inip Dolan'ı aradım.

Dolan bıraktığım çağnya yanıt verdiğinde, ofis altın bir ışıkla aydınlandı. Önemsemedim. İkinci biramı içiyor, hatta o anda üçün-cüsünü içmeyi düşünüyordum. Günümün büyük bir bölümünü maillere yanıt vererek, faturaları ödeyerek ve Pinokyo saatle konuşarak geçirmiştim. Pinokyo henüz bana yanıt vermemişti, ama belki birkaç bira daha içtikten sonra verirdi.

Dolan, Scarlett O'Hara gibi konuşuyor, Tann aşkına. Buna nasıl katlanıyorsun? dedi.

Bu sabah Ward'u görmeye gittim. Haklıydın. Yalan söylüyorlar. Biramın geri kalanını bitirip mini buzdolabını süzmeye başladım. Konuşmaya başlamadan önce üçüncüsünü içmeliydim. 'Dinliyorum.

Ward ve Dersh sevgili oldukları için patikadan ayrılmışlar. Dolan sesini çıkarmadı.

Dolan?

Buradayım. Bunu Ward mu söyledi? Patikadan ayrılmalarının nedeninin bu olduğunu mu söyledi?

Hayır, Dolan, Ward söylemedi. Ward'un bir kansı ve iki çocuğu var ve bence onların öğrenmemeleri için gereken her şeyi yapacaktır.

Sakin ol.

'Onun ofisinde çalışan birinden öğrendim. Bu sadece bir dedikodu, Dolan ve öğrenmem yirmi dakikamı aldı. Sizler arka planda işinizi yaparken pek de kışınızı yırtmamışsınız bence.

Sakin ol dedim.

Dolan'ın soluk almasını dinledim. Sanırım o da beni dinliyordu. İyi misin? dedi.

Dersh konusunda çok kızgınım. Bütün bu olayların dönüp dolaşıp Ward'un ailesine zarar vereceğini bildiğim için çok kızgınım.

Bir yere gidip içki içmek ister misin?

Tek başıma idare ediyorum, Dolan.

Dolan bir süre konuşmadı. Bir tane daha bira içmeyi düşün-dümse de içmedim, zira Pinokyo beni izliyordu.

Dolan, Ben de seni arayacaktım, dedi.

Niye?

Edward Deege'i bulduk.

Bir şey var mı?

Olsa bile biz bilmiyoruz. Ölmüş.

Arkama yaslanıp balkon kapısından dışarı baktım. Bazen mar-tıların salınarak geçtikleri, bazen de rüzgârda öylece asılı kaldıkları gökyüzü şimdi boştu.

Dolan, İnşaat işçileri göle yakın bir yerde bir çöp konteynırında bulmuşlar. Görünüşe göre dövülerek öldürülmüş, dedi.

Ne olduğunu öğrenemedin mi?

Büyük bir olasılıkla başka bir evsizle dalaşmıştır. Nasıl olduğunu bilirsin. Belki soyuldu ya da bir başkasının zulasını soydu. Olayla Hollywood Şubesi ilgileniyor. Üzgünüm.

Ward konusunda ne yapacaksın?

Watts'a tüyo vereceğim ve onun bu işin peşine düşmesini sağlayacağım. Stan iyi bir adamdır. Mantıklı davranacaktır.

Harika.

Dersh'ün tek şansı bu.

Harika.

İçki istemediğinden emin misin?

Eminim. Belki başka bir zaman.

Dolan tekrar konuşmaya başladığında sesi sakın çıkmıştı.

Biliyor musun, Dünyanın En İyisi?

Neyi?

Sen yalnızca Ward adına kızgın değilsin.

Beni merakımla baş başa bırakarak telefonu kapattı... ne demek istemişti?

20

OGÜN

Acı bedenini, çocukken dayak yediğinde olduğu gibi yakıyor; o denli yakıyor ki, sınırları cildinin altında, tünel kazarak etinden dışarı çıkmak isteyen solucanlar misali kıvranıp duruyorlar. Acı o kadar şiddetlenebiliyor ki çığlık atmamak için kendi kolunu ısırarak zorunda kalıyor.

Olay tamamen kontrolle ilgili.

Bunu biliyor.

Eğer sen kendini kontrol edebilirsen, onlar da sana zarar veremezler.

Eğer kendine hakim olabilirsen, onlar da bir bedel öderler.

Katil ilk enjektörü, Meksika'dan aldığı bir methandrostenolo-ne steroid olan Dianabol'le dolduruyor ve sağ uyluğuna enjekte ediyor. Bir sonraki enjektör, yine Meksika'dan alınmış, sığırlarda kullanılan sentetik büyüme hormonu Somatropin'le doluyor. Bunu da sol uyluğuna enjekte ediyor; iğneye eşlik eden o yakıcı duygunun tadını çıkıyor. Bir saat önce bedeninin testosteron salgısını artırmak için iki adet androstene hapi almış. Birkaç dakika daha bekledikten sonra ağırlık aletine yerleşecek, kasları çığlıklar atana, tükenene kadar çalışacak ve ancak o zaman duracak. Acı çekmeden başarı gelmez. Hâlâ işlemesi gereken cinayetler olduğu için, güç ve dayanıklılık kazanmalı, irileşmeli.

Boy aynasında çıplak vücudunu hayranlıkla seyrediyor, kaslarını esnetiyor. Dalga dalga kabaran kaslar... parke taşı gibi karın kasları... etinin kutsallığını bozan dövmeler. Güzel. Güneş gözlüklerini takıyor. Daha iyi...

Katil ağırlık aletinde sırtüstü yatıyor ve kimyasalların damarlarında akmasını bekliyor. Polis sonunda Edward Deege'in cesedini bulduğu için

mutlu. Bu da onun planının bir parçası. Ceset yüzünden komşulan sorgulayacaklar. Bıraktığı kanıtları bulacaklar; bu da planın bir parçası... hem de dikkatle şekillendirdiği bedeni ve intikamı gibi, dikkatle şekillendirilmiş bir planın parçası.

Sabırlı olması için uyandır kendisini.

Askerî el kitaplarında, düşmanla ilk temasta hiçbir faaliyet planının dayanmadığı belirtilir. Plan uygulanabilir olmalıdır... kişi planın gelişmesini sağlamalıdır.

Onun planı da birkaç kez değişikliğe uğramıştı -Edward Deege bu değişikliklerden biriydi- ve yine değişecekti. Dersh'in icabına bakılacaktı. Dersh'in de tıpkı Deege gibi planın bir parçası olabileceğini kavrayana kadar, bütün dikkatlerin Dersh üzerinde yoğunlaşması onu rahatsız etmişti. Bu bir vahiydi adeta. Dersh yüzünden planı, ölümden müebbet hapse dönmüştü. Küçük düşme... utanç...

Uyum yeteneği her şeydir.

O da değişiyor. Herkes onun çok sessiz olduğunu düşünüyor. Herkes onun çok kontrollü olduğunu zannediyor.

Olması gereken de bu.

Katil gevşiyor, düşüncelerinin sürüklenmesine izin veriyor; ancak, düşünceleri Dersh'e veya planına ya da intikamına sürüklenmiyor... o korkunç güne sürükleniyor. Akıl etmeliydi. Sanki kendisine işkence etmek istemişçesine, sürekli olarak o güne dönüyor. Acıyla kıvrılmaktansa, sebatla planının satrancını oynaması daha iyi, ama yıllarca elinde acıdan başka bir şey olmamış... acı onu tanımıyor.

Başkalarının görmelerine asla izin vermediği gözyaşlarını hissediyor ve gözlerini sımsıkı yumuyor. Gözyaşları yakıcı anıların izini bırakarak gözlüklerin arkasından süzülüyor.

Yediği dayakları hissediyor. Kemer, hissizleşene kadar tenine vuruyor. Yumruklar sırtına ve omuzlarına vuruyor. Çığlık atıyor...

yalvarıyor... ağlıyor, ama ondan en çok nefret edenler, onu en çok seven kişiler. Ev gibisi yoktur. Kaçıyor. Yürüyor. Otobüsle yolculuk ediyor. Şefkat ve zulmün birbirleriyle içi içe geçtiği, sevginin ve nefretin birbirlerinden ayırt edilemediği bir yerden kaçıyor. .. Bir lokantanın önünde adamın biri ona yaklaşıyor. Acısını anlayan sevecen bir adam. Adamın eli omzuna dokunuyor. Teselli ve dostluk sözcükleri... adam ilgileniyor. Rahatlık. Gerisi kolaylıkla geliyor. Aşk. Bağımlılık. İhanet. İntikam. Pişmanlık.

O günü tüm canlılığıyla hatırlıyor. Yaşamının filmi karelere ayrılmışçasına her bir görüntüyü görebiliyor... her resim yalın ve berrak; renkler parlak, canlı... nefret ettiği kişilerin, adamı onun elinden aldıkları gün. Onu aldıkları, mahvettikleri, öldürdükleri gün... bunca yıl sonra, bütün o değişikliklere karşın, o gün, içini hâlâ derinden yakıyor, her hücreyi dağlıyor.

Kendini tekrar kontrol etmeyi başarana kadar yıllarca perişan olmuş, sonunda duygulannın ve yaşamının kontrolünü tekrar eline almış... ustalaşmış, kendisini frenlemiş, hazırlanmış...

Gözyaşları diniliyor, gözlerini açıyor. Kalanları eliyle silip oturuyor.

Kontrol.

Kontrollü.

Kaybının bedeli ödenmek zorunda ve artık bunun için gereken donanıma sahip. Artık zayıf ve çaresiz değil.

Kendisini en çok incitenden alacağı intikam için bir planı ve bir kurban listesi var

Onları birer birer öldürüyor; zira intikam bir o...pu çocuğu ve o, bu şehrin sokaklarında meleklerle yürüyen en kötü o...pu çocuğu.

Askerde buna görev yemin deniyor.

Onun görev yemini hepsinden güçlü.

Ödeyecekler.

Fırlayıp aletten kalkıyor ve aynanın karşısında derisi gerilene kadar adalelerini kasıyor. Damarları şişiyor, parlak kırmızı oklar omuz kaslarında şehvetle parlıyor.

Dersh.

PİKE'İN DÜŞÜ

Böylesi daha zor olduğu için patikanın dışından koşarken, devrilmiş ağaçların cansız dalları topraktan çıkan pençeler gibi bacaklarını tırmalıyordu. Dengesini korumaya çalışarak ağaçlardan, su birikintilerinden, sarmaşıklardan kaçıp etraflarından dolaşırken ormanın zeminini kaplayan kahverengi yapraklar, ayaklarının kaymasına yol açıyordu. Koşarken devrilen ağaçların üzerine tırmanıp yerde yatan dalların üzerinden atladığı için bir türlü bir koşucunun ritmini yakalayamıyordu, ama bu şekilde koşmasının nedeni de buydu zaten. Elden düşme kitaplar satan bir kitapçıdan aldığı Deniz Piyadesi'nin Zindelik El Kitabında bu tarz koşuya fartlek² idmanı adı verilmişti. İsveç'in dağlarda görev yapan birliklerinin icat ettikleri bir yöntemdi ve Deniz Piyadelerinin efsanevi engel parkurunun zorlu olmasının arkasında yatan esas nedendi. El Kitabı, dayanıklı adamlara-ratmak için ağır eğitimin şart olduğunu söylüyordu.

Joe Pike. On dört yaşında.

Kışın ormana ve özellikle de ormanda yalnız olmaktan kaynaklanan dinginliğe bayılıyordu. Burada olabildiğince çok zaman geçiriyor, kutsal kitabı haline gelen El Kitabının idman bildirisini okuyor, üzerinde düşünüyor ve idman programını uyguluyordu. Bitkinlik bir nevi mutluluk; ter bir nevi başarıma duygusu getiriyordu. Joe on yedinci doğum günü geldiğinde Deniz Piyadelerine katılmayı kafasına koymuştu. Her gün bunu düşünüyor, geceleri düşünüyordu. Merasim üniformasıyla dimdik durduğunu ya da dünyanın öbür ucunda süregelen savaşa katıldığını (sadece on dört yaşında

olduğu ve savaş muhtemelen yakında sona ereceği halde), Asya ormanlarında sessizce ilerlediğini görüyordu. Deniz Piyadesi olarak binlerce farklı hayal kuruyordu, ama aslında, çoğunlukla kendisini babasından uzaklaştıracak o otobüse bindiğini görüyordu düşlerinde. Joe evinde kendi savaşını yaşıyordu. Vietnam 'daki de ondan daha beter olamazdı.

Joe yaşma göre uzun boyluydu ve vücudu gelişmeye başlamıştı. On altı yaşma geldiğinde yetişkin gibi görünürse, annesini belgelerde yaşını büyük göstermeye ikna ederek, zamanından da önce Deniz Piyadelerine katılabileceğini umuyordu. Annesi bunu Joe için yapabilirdi.

Yeterince uzun yaşarsa tabii...

Koşusunun sonlarına yaklaştıkça, Joe kendisini daha fazla zorlamaya başladı. Soluğu tüy şeklinde bulutlar gibi soğuk havaya karışıyordu, ama terden sıırıslılam olmuştu; üzerinde sadece kırmızı jimnastik şortu ve kolsuz yeşil tişörtü, ayağında basketbol ayakkabıları olmasına rağmen soğuğu hissetmiyordu. Yaklaşık bir saat akıntıya karşı dere boyunca koşmuştu, kahkahaları duyup durduğunda neredeyse başladığı yere dönmüştü. Dere mıcır bir yolun altında kalan bir yamaç boyunca uzanıyordu ve Pike bakarken, yamacın tepesinde beliren iki oğlanla bir kız epeyce kullanılmış patikadan aşağı, dereye inmişlerdi.

Pike ağaçların arasına kaydı.

Joe 'dan daha büyüktüler, oğlanlar da ondan daha iriydiler. Onların birinci sınıf öğrencisi olduğu lisenin son sınıfında olabileceklerini düşündü. Öyleyse on yedi yaşındafalan olmalıydılar.

iki oğlandan daha iri olanı sivilceli, kırmızı, kaba yüzlü ve uzun boyluydu. Diğerlerinin önünden yürüyerek alçak dalları eliyle kenara itip yol açıyordu. Elinde taşıdığı bir şey vardı. Öbür çocuk en arkadan geliyordu. Saçları hippiler gibi uzundu ve aptal görünen incecik bir bıyığı vardı, ancak, omuzları ve uylukları gelişmişti.. Ağzından bir sigara sarkıyordu. Kızın vücut yapısı armudu andırıyordu, kalçaları genişti. Yüz hatları, mayalı çöreği andıran yüzünün tam ortasında sıkışmıştı sanki; iki çizgiyi andıran gözleri edepsiz bakıyordu. Elinde Joe'nun kendi çim biçme makinesine benzin koymak için kullandığına benzer dört litrelik bir bidon vardı ve gülüyordu. Ta Afrika 'ya kadar yürümek zorunda değiliz, Daryl. Etrafta kimseler yok.

Kız adını söylediğinde, Joe torbayı taşıyan oğlanı tanıdı. Liseden terk DarylHaines Shell'de çalışıyordu. Bir süresiga-ra ve dondurma satan bir mini markette çalışmış, kasadan para aşımken yakalanınca kovulmuştu. En az on sekiz yaşındaydı, hatta daha büyük bile olabilirdi. Daryl bir defasında Kingswood'a benzin damlatmış, Bay Pike arabanın boyasını lekeleyen benzini fark etmişti. Kırmızı suratı yakalamış ve kıyameti koparmıştı. Artık Bay Pike Shell'e girdiğinde kendi benzinini kendisi dolduruyor, Daryl de kesinlikle arabaya yaklaştırmaya kalkışmıyordu. Babası bir keresinde Joe'ya Daryl'i göstererek, Bu çocuk pisliğin teki, demişti.

Şimdi Joe Daryl'in, Sakin ol bebeğim. Nereye gittiğimi biliyorum, dediğini duyuyordu.

Kız yine bir kahkaha atmış, kısık gözler, şimdi daha çok şeytan gibi bakar olmuştu. Eğlenmek için bütün gün bekleyecek değilim, Daryl. Onun için sakın korkup kaçmaya kalkışma.

Arkadan gelen çocuk gıdıklar gibi bir ses çıkardı. Bak-bak-bak. Gıdıklarken sigara aşağı yukarı oynamıştı.

Daryl aniden durup kötü kötü çocuğa baktı. Seni pataklamamı ister misin, geri zekâlı ?

Öbür çocuk ellerini iki yana açarak, Hey, hayır dostum. Ben bir şey demek istemedim, dedi.

Geri zekâlı.

Şimdi de kız sigaralı çocuğa bakarak, Bak-bak-bak, demeye başlamıştı.

Daryl bundan hoşlanmıştı, yeniden yola koyuldular.

Joe onların öne geçmelerini bekleyip peşlerine düşmüştü, inceli kalınlı dallardan kaçınmak amacıyla, acele etmeden, mümkün olduğunda yapraklardan uzaklaşarak, olmadığında da gevrek üst katmanı ayakkabılarının burnuyla yoklayıp altındaki nemli zemine ağırlığını vererek dikkatle ilerliyordu. Pike ormanda çok zaman geçirdiğinden yolları bellemiş, orada beslenen beyaz kuyruklu geyiklerin izlerini saptayıp, onlara kolayca sokulmayı öğrenmişti. Görünmez olduğu bu yerin bir parçası olmak onu rahatlatıyordu. Babası bir defasında onu evlerinin arkasından ormana kadar kovalamış, ancak, Joe sıvışıp gözden kaybolmuş, babası da onu bulamamıştı. Saklanmak güvende olmakla eş anlamlıydı.

Fazla uzağa gitmemişlerdi.

Daryl onları dereden küçük bir açıklığa getirmişti. Burası içki içilen partilerin yapıldığı gözde bir yerdi. Yerlerde şenlik ateşinin ve bira tenekelerinin kalıntıları göze çarpıyordu. Kız, Peki, tamam. Torbadan çıkart da gösteriyi seyredelim, dedi.

Sigaralı çocuk Pike 'ın duyamadığı bir şeyler söyleyip güldü. Çık-çık-çık. Jugheadgibi.

Daryl yere koyduğu torbanın içinden ufak siyah bir kedi çıkardı. Kediye ensesiyle arka ayaklarından tutup, Beni tırmalamasan iyi olur, seni kahrolası, dedi.

Pike dere yatağına doğru kaydı ve daha yakından görebilmek için yumuşak zeminde ilerledi. Kedi yetişkin olmasına rağmen ufak olduğu için Pike büyük bir olasılıkla dişi olduğunu düşündü. Daryl'in elinde korkudan iyice ufalmıştı, sarı gözleri dehşetle büyümüştü. Torbadan ve bu insanlardan korktuğu kadar ormandan da korkmuştu. Kediler bilmedikleri, kendilerine zarar verebilecek yerlerden hoşlanmazlar. Kedi tiz bir sesle miyavlayınca Joe bunun acıklı olduğunu düşündü. Tek kulağı olan kedinin diğerini nasıl kaybettiğini merak etmişti.

Kız ödöl kazanmışçasına sırtarak bidonun kapağını açtı. Şunu iyice dök, Daryl!

Sigaralı çocuk, Benzin almalıydık, dedi.

Kız, Terebentin daha iyidir! Sen hiçbir şey bilmez mi-sin? diye çocuğun sözünü kesti.

Sanki bunu yüzlerce kez yapmış gibi konuşuyordu ve. Joe Pike iki saattir ilk kez üşüdüğünü hissetti. Bu hayvanı ateşe verip yakacaklar, çığlıklar atmasını ve kıvranarak, debelenerek ölmesini seyredeceklerdi.

Daryl, Bidonu getir, dedi. Çabuk ol, hayvan beni ısırmadan getir.

Daryl kediye mümkün olduğunca kendinden uzak tutarak yere yaklaştırmak, sigaralı çocuk da bidonu alıp kedinin üzerine döktü.

Terebentin tüylerine değdiğinde kedi kamburunu çıkarıp kaçmaya çalıştı.

Kız, Ben yakmak istiyorum, dedi. Gözleri iğrenç bir ifadeyle parlıyordu.

Daryl, Şey, Tanrım, sen beni ateşlerde yakma, dedi.

Sigaralı çocuk el yordamıyla cebinden birkaç tane güvenli kibrit çıkarırken çoğunu yerlere düşürdü. Kız kibritlerden birini kapıp pantolonunun fermuarına sürterek yakmaya çalıştı.

Daryl, Acele et, lanet olası. Bu kahrolasını sonsuza kadar zapt edemem! dedi.

Joe Pike iki iri çocuğa ve çirkin kıza baktı. Göğsü hâlâ koşuyormuş gibi inip kalkıyordu.

İlk kibrit kırılınca kız, Lanet olsun! diye haykırdı.

ikinci bir tane alıp fermuarına sürttü, kibrit tutuştu.

Sigaralı çocuk, Tamam! dedi.

Daryl, Acele et, dedi.

Joe çamurların arasından yaklaşık bir metre uzunluğunda, birkaç santim kalınlığında kırılmış bir dal aldı; çıkan ses çocukların dönüp o tarafa bakmalarına neden olmuştu. Joe o anda dere yatağından çıktı.

Sigaralı çocuk arkaya doğru sıçrarken ayağı kendi ayağına takılınca az kalsın düşecekti. Hey!

Üçü dikkatle Joe'ya baktılar, sonra o şaşkınlık anından kurtuldular.

Kibrit parmaklarını yakınca, kız kibriti yere attı. Lanet olsun, sadece bir çocukmuş.

Daryl, Senipataklamadan önce defol buradan pislik, dedi.

Kedi hâlâ kıvranıyordu. Joe terebentinin kokusunu aldı.

Kediye bırak.

Kız, Canın cehenneme, geri zekâlı, dedi. Bu yaratıkların nasıl zıpladıklarını seyret. Eğilip yerden başka bir kibrit aldı.

Joe çekip gitmelerini umuyordu. Yakalandıkları için kediye serbest bırakıp gitmelerini... öne doğru bir adım attı. O kediye yakmanıza izin veremem.

Daryl'in bakışları sopaya, ondan da Joe'ya kaydığında güldü. Görünüşe bakılırsa daha önce de seni pataklamışlar bok çuvalı. Eğer istersen, öbür gözünü de ben patlatabilirim. Bağırsaklarını eline verebilirim.

Sigaralı çocuk güldü,

Joe'nun sol gözünde renkleri açılmakta olan mor ve yeşil çürükler, babasının altı gün önce atmış olduğu dayağın eseri idi. Joe daha iri olan bu çocukların da kendisini dövebilecekleri™ düşünüyordu, ancak, ne kadar sık dayak yediği aklına gelince, bir kez daha yemenin o kadar da önemli olmayacağını fark etti. Joe bunun komik olduğunu düşündü ve gülmek istedi; kahkahalarla gülebilirdi, ama bu isteği kahkaha atmak yerine, yalnızca ağzının kenarında meydana gelen kıvrılmayla sonuçlandı.

Küçük kedinin bakışları Joe'nunkilerle buluştu, Joe kendisini döverken babasının gözlerinin de öyle görünebileceğini düşündü.

Daryl'e doğru bir adım attı. Yalnızca bir pislik savunmasız küçük bir kediye sataşabilir.

Daryl'in sırtması iyice arttı. Yak şunu, lanet olası. Sonra da bu bok herifi pataklayayım.

Kibrit titreyerek yandı... kız kedinin üzerine atıldı.

Dünya Joe Pike 'a, sanki aynanın ters tarafından bakıyor-muşçasma uzaklaşmış gibi geldi. Sopayı kaldırıp olanca gücüyle Daryl'e indirirken sakın ve kesinlikle kendisinden emindi. Joe'nun gerçekten kendisine vuracağını anlayan Daryl şaşırarak bağırdı ve darbeyi karşılamak için hareketlendi. Bir anda serbest kalan kedi ağaçların arasına girip gözden kayboldu.

Kız, Kaçıyor! diye haykırdı. Sanki küçük gösterisi sona ermiş ve en iyi on bölümünü kaçırmıştı.

Joe'nun olanca gücüyle indirdiği yarı çürümüş sopa ıslak bir çarpma sesiyle Daryl'in pazısında kırıldı.

Daryl'in çıldırmış gibi attığı birkaç seri yumruk, Joe'nun alnına ve göğsüne isabet etti. Diğer çocuk da Joe'nun arkasına geçip mümkün olduğunca sert vurmaya başladı. Joe çocukların yumruklarının bedenine isabet ettiğini duyuyor, ancak, garip bir biçimde acı hissetmiyordu. Kendi içinin derinliklerinde bir yerlerde, olaya karışmadan seyreden, karanlık ormanda tek başına birçokmuşçasma...

Hayal kırıklığı geçmiş olan şişman kız şimdi olduğu yerde tepiniyor, futbol takımının maçı kazanmasını sağlayacak golü atması için destek veren biri gibi yumruklarını açıp kapıyordu. Öldür onu! Öldür o o...pu çocuğunu!

İki çocuğun arasında kalan Joe çılgın gibi yumruklarını çalıştırıyordu. Sigaralı çocuk sağ kulağının arkasına sert bir yumruk atınca Joe onunla uğraşmak üzere döndüğü anda, Daryl bacağının arkasına bir tekme attı ve Joe yere düştü.

Daryl ve sigaralı çocuk Joe'nun üzerine atıldılar; yüzüne, başına, sırtına ve kollarına sağanak gibi yumruklar inmesine rağmen Joe hâlâ bir şey hissetmiyordu.

Çocuklar iriydiler, ama babası onlardan doha iriydi.

Çocuklar güçlüydüler, ama babası onlardan dahagüçlüydü.

Joe dizlerinin üzerinde doğrulup sendeleyerek ayağa kalkarken, çocukların attıkları yumrukları ve tekmeleri hissediyordu.

DarylHaines Joe'nun yüzüne tekrar, tekrar, tekrar, birbiri ardına sert yumruklar indiriyordu. Joe iri çocuklara vurmaya çalışıyor, ancak, yumruklarının çoğu isabet etmiyor ya da kısa düşüyordu.

Derken birisi ayağına çelme takınca Joe yine yere düştü.

Daryl Haines Joe'yu defalarca tekmeledi, ama babasının tekmeleri daha sertti.

Joe zorlanarak ayağa kalktı.

Kız hâlâ bağırıyordu. Joe tekrar ayaklandığında Daryl Haines 'in yüzünde tuhaf bir ifade belirdi. Attığı yumruklardan bitkin düşen, zor nefes alan sigaralı çocuğun kolları kurşun gibi olmuş, iki yanından sarkmıştı. Daryl de sık nefes alıyor, Joeya gözlerine inanamıyormuş gibi bakıyordu. Elleri kıpkırmızı kanla kaplanmıştı.

Kız, Döv onu, Daryl! Onu gerçekten bir güzel döv! diye çığlıklar atıyordu.

Joe gözlerini oyma isteğiyle Daryl'e bir tırmık attı, ancak, hedefi ıskalayınca, böğrünün üzerine yere düştü.

Ellerinden kanlar damlayan Daryl Joe'nun başında duruyordu. Olduğun yerde kal, çocuk!

Öldür onu, Daryl! Durma!

Olduğun yerde kal.

Joe kendisini zorlayarak ayağa kalkmaya, Daryl'e odaklanmaya çalıştı, ancak, Daryl puslu ve kırmızı görününce, gözlerinin kanla dolduğunu kavradı.

Sen deli misin? Kal orada!

Joe sendeleyerek ayağa kalkıp olanca gücüyle bir yumruk savurdu.

Kenara kaçan Daryl öne atılarak Joe'nun tam burnunun ortasına vurdu. Joe çatırtıyı duydu, hissetti ve burnunun kırılmış olduğunu anladı. Bu sesi daha önce de duymuştu.

Yere düşen Joe tekrar ayağa kalkmaya çabaladı.

Daryl Joe'yu tişörtünden yakalayıp yere itti. Seni küçük pislik! Senin derdin ne?

Sigaralı çocuk dikiş atılmış gibi böğrünü tutuyordu. Haydi gidelim, dostum. Bunu daha fazla sürdürmek istemiyorum.

Joe, Seni tepeleyeceğim, dedi. Dudağı yarılmış olduğu için konuşmakta zorlanıyordu.

Bitti!

Joe yattığı yerden Daryl'e vurmaya çalıştı, ama yumruğu tam otuz santimle hedefi ıskaladı.

Bitti, Allah'ın cezası! Kaybettin!

Joe tekrar Daryl'e vurmaya çabaladı ama bu defa bir metreyle ıskaladı.

Ben kazanana kadar... bitmeyecek.

Daryl yüzünde taze bir intikam maskesiyle bir adım geriledi. Pekâlâ, geri zekâlı. Ben seni uyardım.

Daryl gerileyerek Joe'ya şiddetli bir tekme savurunca, Joe bacaklarının arasında dünyanın infilak ettiğini zannetti. Onu yıldızlar ve karanlık izledi...

Joe gittiklerini duydu ya da öyle olduğunu zannetti. Tekrar hareket edene kadar aradan saatler geçmiş gibiydi ve en sonunda zar zor ayağa kalktığında ormana sessizlik hakim olmuştu. Kasıkları sancıyor, midesi bulanıyordu. Yüzüne dokununca elleri kıpkırmızı oldu. Tişörtüne sıçramış olan kanlar kurumaya başlamıştı. Kollarında da kan lekeleri vardı.

Aradan birkaç dakika geçtikten sonra terebentin kokusunu tekrar duymaya başlayınca, tek kulaklı kedinin devrilmiş bir ağacın çürük dallarının altından kendisine baktığını gördü.

Merhaba kedi.

Kedi gözden kayboldu.

Tamam kızım, iyisin.

Kedinin korkmuş olabileceğini tahmin etti.

Kendisinin neden korkmadığını merak ediyordu.

Bir süre sonra evine gitti.

Uç gün sonra, Daryl Haines öfkeyle zarfa baktı ve Kahretsin! dedi.

Benzincideydi, saat akşam sekize beş vardı. Her zaman olduğu gibi arkasına yaslanmış, ön taraftaki meşrubat makinesinin yanma koyduğu sert iskemlede oturuyordu. Tüylü montunun içinde rahatı yerinde olsa da, mektup onu çileden çıkarmıştı. Kahrolası Ordu nun, askere çağrı ve sağlık muayene emriydi.

Lisenin tecil etme lüksünden yoksun on sekiz yaşındaki Daryl Haines piyade adayıydı. Bu cumartesi, Vietnam 'a gönderilebilsin diye eşcinsel bir askerî doktor tarafından kıcının kurcalanıp incelenmesi için otobüse binip şehre inmek zorundaydı.

Daryl, Bu berbat, dedi.

Belki de Hava Kuvvetlerine katılırdı.

Saygon yakınlarında bir hava üssünde kamyonlarda çalışan ağabeyi Todd'un işi rahattı ve o kadar da kötü olmadığını söylemişti. Aylaklık edebiliyor, istediğin kadar esrar içebiliyor, yirmi beş sent karşılığında da güzel çekik gözlü kadınları bir kere becerebiliyordun. Ağabeyi lanet olası yerden Dis-neyland'mış gibi söz etmişti, ama Daryl bu kadar şansızken, büyük bir olasılıkla silah taşımak zorunda kalacağına ve de vurulacağına inanıyordu.

Lanet olsun!

Daryl saat sekizde ışıkları, pompaları kapatıp istasyonu kilitledi ve keşke bir bara uğrayabilseydim, diye düşünerek yola koyuldu. On sekiz yaş çekik gözlüleri öldürmek için yeterince ileri bir yaştı, ama iş bir bira içmeye geldiğinde yeterince büyük olmuyordun.

Daryl üzüntüsünü, şişko sapık Candy Crowley'le karşılaşırca, onun bacakları arasında giderebileceğini düşünüyordu. Geçen cumartesi kaçık kaltak kediyi yakmayı kafasına soktuğunda neredeyse amacına ulaşacaktı. Bazen onun bu fikirleri nereden bulduğunu düşününce, başını sallaman gerekiyordu. Onun hararetini söndürmek doğru olacakmış gibi geliyordu ve Daryl en sonunda onu becerebileceğini zannederken, o tuhaf velet işini bozmuştu. O'da başka bir çatlaktı. Daryl Haines ona hayatının dayacağını atmış olduğu halde, çocuk pes etmemişti. Daryl onun yumurtalarını çırtıktan sonra bile ağlamamıştı. Çocuğun pes etmediğini gören de lanet olası kedinin onun olduğunu sanırdı, halbuki Daryl kediyi yan evdeki komşuları yaşlı bayan Wilbur'dan çalmıştı.

Bazen başını sallamak zorunda kalıyordu insan.

Ses, Daryl, dediğinde hâlâ aynı şeyi düşünüyordu.

Daryl, Evet? dedi.

Yüzü yediği dayaktan yamru yumru şişmiş ve berelenmiş olan çocuk büyü/c bir açelya kümesinin arkasından çıkmıştı. Burnunda geniş bir parça yara bandı vardı, dudağıyla sol göz kapağındaki dikişler tren raylarını andırıyordu.

Askere çağırılmış olduğu için haklı olarak huysuzlaşmış olan Daryl, Biraz daha dayak yemek istiyorsan, doğru zamanı seçtin, seni küçük pislik. Vietnam 'a gidiyorum, dedi.

Ancak duyduklarından etkilenmemiş olan çocuğun elinde ansızın bir beyzolsopası belirdi ve Fenway Park'ta yeşil duvara attı yaparmışçasma sopayı Daryl'in sol dizine geçiriverdi.

Daryl Haines bir çığlık atarak yere düştü. Sanki birisi dizine bir M80 bağlamış, sonra da patlatmıştı. Dizini tutarak acıyla feryat ederken, çocuk sopayı bir kez daha indirdi. Darbenin geldiğini gören Daryl ellerini kaldırıncaya, bu defa da

M80 sağ kolunda patlamış gibi oldu. Tanrım! Kes şunu! Kes! Vurma!

Çocuk sopayı atıp gözlerini Daryl'e dikti. Çocuğun yüzünün kesinlikle ifadeden yoksun olması Daryl'i Vietnam'daki bütün çekik gözlülerden daha çok korkutmuştu.

Çocuk Daryl'in başının yan tarafına arka arkaya birkaç tekme indirdi ve yüzüne üç seri yumruk attı. Daryl'in gökyüzü milyonlarca irili ufaklı parlak yıldızla doldu ve kustu.

Daryl?

Immm...

Ben kazanana kadar bitmez..

Daryl kan tükürdü. Kazandı. Tanrım, sen kazandın. Pes ediyorum.

Çocuk geri çekildi.

Daryl o kadar fena ağlıyordu ki kendisini bir bebek gibi hissetti. Çocuk bacağı ve kolunu kırmıştı. Canı çok yanıyordu.

Daryl.

Lütfen, Tanrım, tekrar vurma. Çocuğun yine vurmasından korkuyordu.

O kadar savunmasız bir şeyin canını acıtmayı nasıl düşünebilirsin?

Tanrım. Of, Tanrım!

Bunu bir kere daha tekrarlarsan Daryl, seni bulurum ve öldürürüm. Gücü yetse seni o kedi öldürürdü ama ne yazık ki yetmez. İnan bana, bunu onun yerine ben yaparım.

Bir daha yapmayacağım, Tanrıya yemin ederim! Yemin ederim!

Çocuk sopasını yerden alıp uzaklaştı.

İki hafta sonra alçılar açılıp son dikişler alındığında, ordunun doktorları nihayet muayenelerini gerçekleştirdiler. Sol dizindeki kalıcı sakatlıktan ötürü Daryl Haines'in çürüğe çıkarılmasına karar verildi. Askerî hizmete uygun değildi.

Vietnam'a gitmedi.

Bir daha asla başka bir kediye yakmaya kalkışmadı.

21

Pike'in gözleri açıldı ve saat sabahın ikisi değil de sanki gün doğmuş gibi tamamen uyandı. Rüya gördükten sonra tekrar uyuya-mayacağı için kalkıp şortunu giydi. Bir an bir şeyler okuyabileceğini düşündü, ama rüya gördükten sonra genellikle egzersiz yapardı. Egzersiz daha çok işe yarayıyordu.

Mavi Nike koşu ayakkabılarını giyip, küçük bel çantasını beline takarken ışıklan açma zahmetine katlanmadı. Karanlıkta kendisini daha rahat hissediyordu. Yıllar önce askerî doktorlar gece mükemmel görmesinin nedeninin yüksek A vitamini düzeyi ve retinasında bulunan kırmızı ışığa duyarlı morumsu pigmentlerin çokluğu olduğunu belirtmişlerdi; anlamı retinadaki pigmentlerin az ışığa karşı bile son derece duyarlı olduğuydu. Buna kedi gözü deniyordu.

Serin havaya çıktığında diz tendonlarını esnetmek için gerindi. Haftada altmış kilometre koştuğu, yıllardan beri yoga ve savaş sanatlarıyla ilgilendiği için yeterince esnek olan kasları çabuk yanıt verdi. Çantayı kalçalarının üzerine yerleştirip sitenin içinden'koşa-rak güvenlik kapısından geçti ve caddeye çıktı. Çantada anahtarlar ve 25 kalibrelik Beretta'sı vardı. Ne olacağını asla bilemezdi.

Çoğunlukla bu gece olduğu gibi erken saatlerde koşuyor, bunda huzur buluyordu. Şehir sakindi. Mümkün olduğunda caddenin üst tarafında, parklarda ya da golf sahasında koşuyordu. Çimlerin ve toprağın uyandırdığı o

doğallık duygusundan hoşlanıyor, bu duygunun gençliğinden yankılandığını biliyordu.

Vücudunun ısınması için ilk çeyrek kilometreyi kendisini zorlamadan geçerek Washington Bulvan'nm batısından okyanusa doğru koştuktan sonra adımlarını hızlandırdı. Serin havada yere kadar çökmüş olan sis sokakların puslu görünmesine neden oluyordu. Sisin ışığı engelleyip yıldızları örtmesine canı sıkılmıştı. Takımyıldızları yorumlamaktan ve yönünü onlara göre saptamaktan hoşlanırdı. Bir zamanlar genç bir deniz piyadesiyken, hayatta kalması ona bağlıydı ve gök mekaniğinin kesinliği onu rahatlatırdı. Her yıl arkadaşı Elvis Cole'le çantalannı sırtlarına vurup, uzak diyarlarda yürüyüşe veya avlanmaya çıkarlardı ve o dönemlerde, güneş, ay ve yıldızlar aracılığıyla yönlerini saptayarak, hem kendilerini hem de birbirlerini sınırlardı. Pike ayrıca sıklıkla tek başına uzaktaki yabancı yerlere giderdi. GPS'in ve pusulanın yanılabilceğim uzun zaman önce öğrenmişti. insan yalnızca kendisine güvenmeliydi. insan yalnızca kendisine güvenebilirdi.

Görüntüler belirdi... çocukluğunun, hayatına giren kadınlann, ölümlerine tanık olduğu insanların, öldürdüğü kişilerin görünüp kaybolan enstantane fotoğrafları... arkadaşı ve ortağı Elvis Co-le'ün... çeşitli işler için çalıştırdığı insanların. Bazen bu görüntüler üzerinde eni konu kafa yorardı, ancak, bazen de bu fotoğraftan katlar, katlar, kaybolana kadar katlardı.

Venice'ten kıvnlararak kuzeye giden Washington Bulvan'nı izleyip Main'den Okyanus Caddesi'ne ulaştığında kayalann altında kumsala vuran dalgaların sesini duydu.

Pike Santa Monica nhtımına geldiğinde adımlarını açıp alışveriş arabalarının ve evsizlerin karargâhının önünden geçtikten sonra, altı dakikada bir buçuk kilometre yol alacak şekilde hızını artırdı. Ivy-by-theShore ve otellerin önünden hızla geçerken zirveye ulaştığını hissetti, hızını korudu. Denizi seyretmek için uçurumun kenarındaki korkuluklarda durmadan önce hızını azaltarak rahat bir yürüyüş temposuna geçti.

Kara ufuktaki gemileri, yıldızları seyretti. Hafif bir esinti yanağını okşadı, karasal hava denizin sıcaklığına doğru çekilirken tepesinde kurumuş palmiye yaprakları hışırdadı, bir araba kayarca-sına yanından geçerek karanlıkta kayboldu.

Denize bakan uçurumun kenarında yeşil çimenler, bisiklet yolları ve kule gibi gökyüzüne yükselen palmiye ağaçları vardı. Sağ tarafında çalılıklar hışırdadığında, Joe görmeden önce sese neden olanın bir kız olduğunu anlamıştı.

Sen Mart misin?

Kız kararsızdı, ama korkmuşa benzemiyordu. Yirmili yaşların başlarında ya da ergenlik döneminin sonunda olmalıydı. Rengi açılmış kısa saçları

beyaza yakındı, kocaman kahverengi gözleri umutla bakıyordu. Omzundan solmuş, yeşil bir sırt çantası sarkıyordu. Sen Matt misin?

Hayır.

Kız düş kinklığına uğramış gibi görünse de, aslında, böylesine ıssız bir yerde yabancı bir adamdan korkacağı gerçeği hiç aklına gel-memişçesine kesinlikle rahatlamıştı. Sanınm değilsin. Ben Trudy. Joe.

Joe yeniden ufuktaki ışıklara döndü.

«

"Seninle tanıştığıma memnun oldum, Joe. Ben de kaçıyorum. Joe neden bu sözcükleri seçtiğini merak ederek, kızı kısaca değerlendirdikten sonra tekrar gemilere döndü.

Trudy korkuluklara dayanmış, uçurumun kenarından Palisades Sahil Yolu'nu görmeye çalışıyordu. Gitmek istediğine dair bir belirti yoktu. Pike tekrar koşmaya başlayabileceğini düşündü.

Kız, Sen gerçek misin? dedi.

Hayır.

Haydi, dalga geçme. Bilmek istiyorum.

Joe elini uzattı.

Trudy tek parmağıyla ona dokunduktan sonra, ilk dokunuşuna güvenmiyormuş gibi bileğini yakaladı.

Tamam, bir görüntü falan olabilirdin. Hayaller görüyorum, biliyor musun? Bazen olaylan kafamda canlandınrım.

Pike yanıt vermeyince, "Fikrimi değiştirdim. Bence sen kaçmıyorsun, bir şeye doğru koşuyorsun, dedi.

Bu bir görüntü mü, yoksa sadece kafanda canlandırдың bir şey mi?

Kız hangisi olabileceğine karar vermeye çalışıyormuşçasına Joe'ya baktıktan sonra başını salladı. Bir gözlem.

Bak.

İşıkların yanında, Palisades'den uçuruma çıkan üç kır kurdu belirmişti. İkisi parka dağılmış çöp tenekelerinden birini koklarken, üçüncüsü de Okyanus Caddesi'ne doğru yürüyüp dar bir sokakta gözden kayboldu. Zayıf, gri köpeklerle benziyorlardı. Çöplerle beslenen hayvanlar.

Trudy, Vahşi yaratıkların şehirde yaşayabilmeleri ne harika bir şey, öyle değil mi? dedi.

Vahşi yaratıklar her yerdeler.

Trudy tekrar ona bakarak sıttı. Tamam. Bu kesinlikle anlaşılmaz.

İki kır kurdu aniden kulakların dikerek kuzeye, Palisades yönüne bakmadan hemen önce, Joe kır kurdu sürüsünün şarkısını duydu. Sarkılan esintiyle birlikte tepelerden oldukları yere doğru sürüklenirken, Pike sayılabilecek sekiz ila on iki arasında değiştiğini tahmin etti. Çöp tenekelerinin yanındaki kurtlar birbirlerine bakıp havayı yoklamak için burunlarını kaldırdılar. Pike, yeterince güvendesiniz, diye düşündü. Diğerleri en azından dört beş kilometre uzakta, Palisades'in kanyonlarında olmalıydılar.

Kız, Korkunç bir ses, dedi.

Yiyecek buldukları anlatıyor.

Kız sırt çantasını çekiştirirdi. İnsanların evcil hayvanlarını yiyorlar. Bir köpeği kandırarak evinden uzaklaştırmıyorlar, sonra da etrafını çevirip onu parçalıyorlar.

Pike bunun doğru olduğunu biliyordu. Onlar da karmlarını doyurmak zorundalar.

Şarkı iyice tiz bir hal aldı. Çöp tenekesinin yanındaki iki kır kurdu adeta donup kalmışlardı.

Kız başını sesin geldiği yönün tersine çevirdi. Bir şey buldular. Şu anda bir şeyi öldürüyorlar.

Kızın gözleri boş bakmaya başlamıştı. Pike kızın kendisinde olmadığını düşündü ve sürüyle birlikte olup olmadığını merak etti.

Parçalarlar ve bazen öldürdükleri şeyin kanı içlerinden birine bulaştığında, bu diğerlerini yanıltır ve kendi türünden birini öldürürler.

Pike başıyla kızı onayladı. İnsanlar da böyle davranabiliyorlardı.

Şarkı ansızın kesilince kız kendine geldi. Fazla konuşmuyorsun sanırım?

Sen ikimize yetecek kadar konuşuyorsun.

Kız güldü. Evet, sanırım öyle. Umanm seni şaşırtmamışımdır, Joe. Bazen insanlara bunu yapanm.

Joe başını salladı. Henüz şaşırtmadın.

Wilshire'dan dönerek Okyanus Caddesi'ne sapan bir minibüs farlarıyla onları aydınlattı. Kır kurdunun karşıya geçtiği yerin yakınında, yolun ortasında durdu.

Trudy, Matt olmalı, dedi. "Seninle konuşmak güzeldi, Koşan Adam. Sırt çantasını çekiştirip minibüse yürüdü. Yolcu tarafındaki pencereden içerideki biriyle konuştuktan sonra kapı açıldı ve Trudy araca bindi. Henüz trafiğe çıkmış yeni bir araç gibi parlayan minibüsün plakası da yoktu, saüci kartı da.

Hoşça kal Koşan Kız.

Pike çöp tenekelerine baktı, ama kır kurtları gitmişlerdi... tepelerdeki kendi mekânlarına dönmüşlerdi... vahşi yaratıklar karanlığa kaşıp kaybolmuşlardı.

Pike korkuluğa dayanarak balırlarını gevşetti; ardından da deniz kenarından uzaklaşarak karanlıkta Wilshire'a doğru koştu.

Arabalardan ve insanlardan uzak, yalnızlığın keyfine vararak...

Amanda Kimmel, Hele şükür! dedi.

Bedenini saran deri öylesine kınışmıştı» ki rengi kaçmış bir erik gibi görünmesine yol açıyordu. Sol bacağı bu kınışıklıkların arasında böcekler sürünüyormuş gibi kanncalanan yetmiş sekiz-yaşın-daki Amanda Kimmel, iki dedektifin Eugene Dersh'u izlemek için kullandıkları evden gizlice çıkıp arabayla uzaklaşmalarını izledi. Nefretle başını salladı. O iki pislik bebek poposundaki sigiller gibi göze çarpıyorlar, değil mi Jack?

Jack cevap vermedi.

Five-O'da işe yaramayacaklarına bahse girerim. Sen olsaydın o aşağılıktan farelerin düzüşmesinden daha kısa bir sürede alt ederdin.

Amanda Kimmel ağır Mİ Garand'ı televizyonun yanına sürükledi ve rahat koltuğuna yerleşti. Bugünlerde yararlandığı yegâne ışık televizyonunkiydi; gözlerini, komşuları Bay Dersh'ün bir manyak olduğunu öğrendiklerinden beri oralarda dolaşan bütün o polislerden, muhabirlerden ve çatlak meraklıklardan ayırmamak amacıyla o lanet olası karanlıkta bir güve gibi yaşıyordu. Kahrolası talihi yüzünden yeni Sam'in Oğlunun hemen burnunun dibinde...

Bu saçmalık değil mi, Jack? dedi.

Amanda televizyonun sesini kapatmış olduğu için Jack cevap vermedi.

Amanda Kimmel her gece Jack Lord'un gelmiş geçmiş en iyi polis memuru, Hawai Fiue-O'nun da o zamana kadar yapılmış en iyi polisiye dizi olduğunu düşünerek, aynı dizinin gece kuşağında tekrarlanan bölümlerini izliyordu. Sizin Chuck Norris'iniz ve Jimmy Smits'siniz olabilirdi, ama Amanda her koşulda Jack Lord'u tercih ederdi.

Arkasına yaslanarak viskisinden sağlam bir yudum alan Amanda Mİ'i sevgiyle okşadı. Japonlarla savaşılan ikinci kocası Mİ'i milyonlarca yıl önce eve getirip yatağın altına saklamıştı. Yoksa ilk kocası mıydı? Mİ bir telefon direği kadar kocamandı ve Amanda kahrolası tüfeği zor kaldırıyordu, ama bugünlerde dışarda dolaşan bütün o yabancılar ve bir manyağın burnunun dibinde yaşayan bir kız, yapması gerekeni yapardı.

Öyle değil mi, Jack?

Jack sıntınca, Amanda onun da aynı görüşte olduğunu anladı.

İlk birkaç gün mahalleye bir insan ordusu akın etmişti. Meraklılar ve dangalaklar arabalara doluşmuşlardı. Mankafalar Dersh'ün bahçesinde fotoğraf çekirmek istiyorlardı. (Kahrolası şeyler, zamanınızı iyi şeylere harcayın!) Kameraları ve mikrofonlarıyla muhabirler dünyanın gürültüsünü yapıyorlar, kimi rahatsız ettiklerini hiç mi hiç umursamıyorlardı. Hatta muhabirlerden birini, Kanal 2'deki şu kısa boylu korkunç herifi, güllerine basıp Dersh'ün bahçesine girmeye çalışırken yakalayınca adama bir araba dolusu küfretilmiş, ancak, herif tınmadığı için sulama sistemini açıp kurnaz o...pu çocuğunu iyice ıslatmıştı.

O ilk günler geçtikten sonra, polislerin orada bulunanların üstlerini aramaları ve televizyoncuların kaydetmelerine değer pek bir şey olmaması nedeniyle muhabirlerin ve mankafaların hücumu biraz durulmuştu. Dört saatlik vardiyalarla yandaki boş evde aylak aylak oturan görevlilerin dışında, polisler genellikle Dersh'ün evinin önünde, sokakta oluyorlar, o evden çıktığında oradan ayrılmıyorlar, döndüğünde de dönüyorlardı. Amanda muhabirlerin evde polis olduğundan haberleri olduğunu zannetmiyordu, gerçi umurunda da değildi çünkü polisler de tek başlarına yeterince gürültü yapıyor

ve her vardiya değişiminde, bacağı ve diğer sorunları yüzünden zaten zor uyuyan Amanda'yı uyandırmayı beceriyorlardı.

Yaşlı olmak berbat bir şey, değil mi Jack? Uyuyamıyorsun, sıçamıyorsun, sevişemiyorsun.

Jack Lord şişman bir Hawailinin burnuna bir yumruk inSirdi. Evet, Jack yaşlılığın berbat bir şey olduğunu biliyordu.

Amanda içkisinin kalanını mideye indirip belki tazelemenin zamanı geldi, diye düşünürken bir arabanın kapısı gürültüyle kapandı. Yine şu lanet olası polisler ve gürültüleri! diye düşündü. Herhalde sigaralannı evde unutmuşlardı.

Amanda televizyonu kapatıp, kendisini uyutmadıktan için o piçlere bağırabileceğini düşünerek kocaman Mİ'i pencerenin yanına sürükledi, ama gürültüyü polisler yapmamıştı.

Yetmiş sekiz yaşındaki gözlerine ve viskiyle dolu midesine rağmen, yanm ay ve sokak lambasının ışığında adamı oldukça iyi görebiliyordu. Kesinlikle bir muhabir ya da polis olmadığı belli olan adam, sokaktan Dersh'un evine doğru yürüyordu. Blucin, kolsuz bir eşofman üstü giymiş bu iri yarı adamdaki bir şey anında Aman-da'nın dikkatini çekmişti. Gece yansı hava kedinin kışının içi kadar karanlık olduğu halde bu it güneş gözlüğü takmıştı.

Amanda önce herifin bir çeşit suçlu olabileceğini düşünüp -hırsız veya ırz düşmanı- o...pu çocuğuna nişan alabilmek için Mİ'i kaldırdı, ama silahı düzeltmesine fırsat kalmadan herif çitleri geçip gözden kayboldu.

Lanet olsun! Buraya gel, kahrolası!

Amanda bekledi:

Hiçbir şey olmadı.

Kahretsin!

Amanda Kimmel Mİ'i pencereye dayayıp tekrar koltuğuna döndü, bardağına koyduğu az miktarda viskidenden bir yudum aldı. Belki de herif Dersh'un arkadaşıydı (günün her saatinde erkek arkadaştan Dersh'ü ziyaret ediyorlardı ve Amanda elbette bunun ne anlama geldiğini biliyordu) veya sadece mesaisini geç saatte bitirmiş meraklı bir eşcinseldi (Tann sayılabının ne kadar çok olduğunu biliyordu ya. Sadece onlar bundan biraz daha tuhaf giyiniyorlardı).

Çok yakından gelen kısa ve şiddetli bir ses az kalsın Aman-da'yı koltuğundan düşürüyordu.

Daha önce hiç duymadığı bu sesin ne olduğunu kesinlikle biliyordu.

Silah sesi.

Kahretsin, Jack! Sanınm o o...pu çocuğu eşcinsellerden biri değilmiş!

Amanda Kimmel telefonunu kaldınp polisi aradı ve Eugene Dersh'un kolunda kırmızı ok dövmesi olan bir adam tarafından öldürüldüğünü bildirdi.

İKİNCİ BÖLÜM

Sabah sığağında kanyondan yabancı ada çayı kokusu yayılıyordu. Uzaklardan sanki ufkun ötesinde yapılan ağır bombardımanın boğuk gürültüsünü andıran bir gürültü duyuldu. Yıllardır savaşı düşünmemiştim. Çarşafı başımın üzerine çektim.

Lucy arkamdan sarıldı. Kapıda biri var.

Ne?

Yüzünü sırtıma gömdü, eli yavaşça yanımdan kaydı. Avucunun sıcak kumluğu hoşuma gitti. Kapıda. .

Kapı vuruluyordu.

Saat daha yedi bile olmadı.

Yüzünü biraz daha gömdü. "Tabancanı al.

Üzerime bir jimnastik şortuyla eşofman üstü geçirip bakmak için aşağıya indim. Girişte yatan kedi kulaklarını indirmiş, homurdanıyordu. Böyle bir kedisi varken kim bir Doberman'a ihtiyaç duyar ki?

Kapının arkasında, uzun zaman önce uyanmışa benzeyen Stan Watts ve Jerome Williams duruyorlardı. Watts naneli şeker çiğniyordu.

Ne işiniz var burada çocuklar?

Yanıt vermeden içeri girerlerken kedi sırtını kamburlaştırıp tısladı.

Williams, Hey, harika bir kedi, dedi.

Dikkat etsen iyi olur. İsnr.

Williams kedinin yanına gitti. Kediler benden hoşlanırlar. Görürsün.

Williams elini uzatınca kedinin tüyleri dimdik oldu ve homurdanması polis sireni kadar gürültülü bir hal aldı. Williams telaşla geriledi.

Siyah insanlarla bir derdi mi var bunun?

Onun herkesle derdi vardır. Saat sabahın yedisi, Watts. Dersh itirafta mı bulundu? Katilin kimliğini mi saptadınız?

Watts nanesini emdi. Yalnızca dün gece nerede olduğunu merak ettik, hepsi bu. Birkaç sorumuz var.

Ne hakkında?

Nerede olduğun hakkında.

Bakışlanmı tekrar bana dikkatle bakan Williams'a çevirdim.

Buradaydım, Watts. Neler oluyor?

Kanıtlayabilir misin?

Lucy, Evet, kanıtlayabilir. Ama kanıtlamak zorunda değil, dedi.

Üçümüz de başlanmızı kaldıp yukarı baktık. Lucy üzerinde benim kocaman beyaz havlu bornozumla üst katın tırabzanının yanında duruyordu.

Lucille Chenier, DedektifWatts, DedektifWilliams, dedim.

Watts, Burada onunla birlikte miydiniz? dedi.

Lucy gülümsedi. Tatlılıkla. Buna cevap vermeye mecbur olduğumu sanmıyorum.

Watts rozetini kaldırdı.

Lucy, Şimdi cevap vermeye mecbur olmadığımıdan eminim, dedi.

Williams, Tannm, önce şu kedi... dedi.

Watts omuzlarını silktilti. Kibar davranmaya çalışıyoruz.

Lucy'nin gülümsemesi yok oldu. İsteseniz de istemeseniz de kibar olmak zorundasınız. İzin belgeniz yoksa, gitmenizi isteyebiliriz ve de istiyoruz.

Williams, Tamam, Tann aşkına, dedi.

Lucy avukattır, Watts. Onun için bize şirinlik taslama. Buradaydım.

Lucy'yle birlikte bazı şeyler almak için Ralph'ın dükkânına gittik, sonra da dönüp akşam yemeği hazırladık. Fiş büyük bir olasılıkla hâlâ çöptedir. Blockbuster'dan da film kiraladık. Kaset de videoda.

Ya arkadaşın Pike? Onu en son ne zaman gördün?

Merdivenlerden aşağı inmiş olan Lucy şimdi kollannı kavuşturmuş yanımda duruyordu. Sana nedenini söyleyene kadar ona cevap verme, hatta o zaman bile verme. Şu andan itibaren sorulana yanıtlama. Ciddi bakışlarla bana baktı. Avukat olarak konuşuyorum, anlıyor musun?!

Ellerimi iki yana açbm. Onu duydunuz, Watts. Ya bana neler olduğunu anlatın ya da yola koyulun.

Eugene Dersh bu gece vurularak öldürüldü. Zanlı olarak Joe Pike'ı içeri aldık.

Watts'a, sonra da Williams'a dikkatle baktım.

Çocuklar şaka mı yapıyorsunuz?

Şaka yapmıyorlardı.

Krantz Joe'ya bir numara mı çeviriyor? Nedeni bu mu?

Tanıklar onun eve girdiğini görmüşler. Sorgulanmak üzere merkeze götürüldü.

Çok saçma. Pike hiç kimseyi öldürmedi. Telaşlanmaya başlamıştım. Lucy sırtıma dokundu.

Watts sakın bir sesle konuştu. Burada sizinle birlikte olduğunu mu söylüyorsunuz?

Lucy doğrudan önüme geçti. Bay Cole'ü tutukluyor musunuz?

Hayır, bayan.

Bu arada herhangi bir izin belgesi çıkartıyor musunuz? Tamamen iş sesiyle konuşuyordu.

Biz sadece konuşmak istedik, hepsi bu. Bakışlan Lucy'den bana kaydı. Bizce senin bu işle bir ilgin yok. Yalnızca ne bildiğini öğrenmek istiyorduk.

Lucy başını salladı. Bu görüşme sona ermiştir. Onu tutuklamaya hazırlıklı değilseniz, lütfen burayı terk edin.

Ben kapıyı kilitlerken telefon çaldı.

Lucy telefonun yanına bile yaklaşmama fırsat vermeden telefonu kaptı. Kim anyor, acaba?

Hâlâ kız arkadaşım ve sevdiğim kadın olsa da, artık kelimenin tam anlamıyla koruyuculuğuma soyunmuştu; erkeğini koruyan bir dışı kaplan

kadar dikkat kesilmişti... karşısındakini sindiren, söylenenlere odaklanan bir dişi kaplan...

En sonunda telefonu uzattı. Charlie Bauman adında biri. Joe'yı temsil eden avukat olduğunu söyledi.

Evet.

Bir zamanlar federal davalan yürüten Charlie Bauman, par-maklıklann arkasına atmaya çalıştığı aynı adamları savunarak beş misli para kazanmaya karar vermiş eski bir Birleşik Devletler savaşıydı. Santa Monica'da bir ofisi, üç eski kansı, en son sayıma göre de sekiz çocuğu vardı. Çocuklarına, benim tam bir senede kazanabildiğim paradan daha fazla nafaka ödüyordu ve Joe'yla beni daha önce de temsil etmişti.

O kadın da kimdi? diye sordu.

Lucy Chenier. Bir arkadaşım. Ayrıca avukattır.

Tanım, amma da çok soru sordu. Joe'dan haberin var mı? Biraz önce burada iki polis vardı. Tek bildiğim Dersh'ün öldürüldüğü ve Joe'yu zanlı konumuna düşüren bir tanık olduğu. Neler oluyor?

Bu konuda herhangi bir bilgin var mı?

Hayır, hiçbir şey bilmiyorum. Sormasına sinirlenmiştim. Tamam, tamam. Dikkatli olsana, şapşal! Tanrım! Charlie araba telefonundan konuşuyordu. Ben şimdi Parker Center'a gidiyorum. Kayda geçirmek için sıra bekliyorlar.

Ben de gelmek istiyorum.

Unut bunu. Sana izin vermezler.

Ben de oraya gidiyorum, Charlie. Orada olacağım. Ciddiyim. Başka tek bir söz söylemeden telefonu kapattım. Lucy yüzünde ciddi bir ifadeyle beni seyreliyordu.

Elvis?

Ben savaşa katılmışım. Silahlı adamlarla, bana zarar vermek için ellerinden geleni artlanna koymayan, benden daha güçlü adamlarla karşılaşmışım, ama şu anda korktuğumdan daha çok korktuğum bir an olduğunu haırlamıyordum. Ellerim titriyordu. Lucy, Elvis, bu adam iyi midir? dedi.

Charlie iyidir.

Bir şey aramış gibi hâlâ beni seyreliyordu.

Joe yapmamıştır, dedim.

Lucy başını sallayarak benimle aynı görüşte olduğunu belirtti.

Bunu Joe yapmamıştır. Karen'ı Dersh öldürmedi. Joe bunu biliyor. Dersh'ü öldürmezdi.

Lucy yanağını öptü. Gözlerinde beni rahatsız eden bir iyilik vardı.

Daha fazla bir şeyler öğrenir öğrenmez beni ara. Joe'ya selam söyle.

Yukan çıktı... Gidişini seyrettim.

Parker Center'da zanlıların kayıt ve sıra işlemleri zemin katta yapılır. Ben içeri girdikten birkaç dakika sonra Charlie telaşla gri madeni bir kapıdan çıktı.

Tam zamanında geldin. Beş dakika geç kalsaydın kaçırıacaktın. Charlie Bauman benden birkaç santim daha kısa boylu, zayıf ve çopur yüzlü etkileyici bakışlı bir adamdır. Sigara gibi kokar.

Joe'yu görebilir miyim?

Şimdilik hayır. Odaya girdiğimizde, şahit de içeride olacak. Yaşlı bir kadın. Kadın ne söylerse söylesin, bırak bütün konuşmayı polisler yapsınlar.

Bunu biliyorum, Charlie.

Seni uyanyorum. Kadın ne derse desin, sen hiçbir şey söyleme. Sen ve ben onunla konuşamayız, ona soru soramayız. Hiçbir yorumda bulunamayız, tamam mı?

Anladım. Charlie'nin gergin görünmesi hiç hoşuma gitmemişti.

Konuşurken Charlie'nin peşinden seramik kaplı koridordan yürüyordum. Koridor, alkollü araba kullanmanın ölümle sonuçlanabileceğini belirten posterler dışında herhangi bir şirkette görülebilecek, ofisi andıran büyük bir odaya açılıyordu.

Onunla konuşma fırsatın oldu mu?

Bu kadar özet yeter. Daha sonra daha ayrıntılı konuşuruz.

Onu durdurdum. Arkamızda tanımadığım iki dedektif, siyahi bir adamı, ehliyet fotoğrafı çekerken kullandıklarına benzeyen bir fotoğraf makinesinin önüne oturtmaya çalışıyorlardı, ama adamın orada bulunmasının nedeni ehliyetini yenilemek değildi. Adam, SAÇMALIK BU, ÜÇÜNCÜ SUÇTAN SONRA AĞIR CEZA SAÇMALIK] diyordu.

Charlie, bu adamların elinde bir şey var mı?

Eğer tanık Joe'nun kimliğini doğrular ve belgeleri doldururlarsa anlarız ancak. Kadın yaşlı, yaşlıların da kafaları karışabilir. Şansımız yaver giderse kadın yanlış adamı seçer, biz de eve erken gideriz.

Charlie bana yanıt vermiyordu.

Ellerinde bir şey var mı?

Savcıya haber vermişler bile, yoldaymış. Geldiğinde bize bilgi verecek. Ellerinde ne olduğunu bilmiyorum. Ama dayanaklan olmasaydı savcıyı çağırılmazlardı.

Krantz ve Stan Watts yandaki odadan çıktılar. Krantz'ın elinde bir kahve fincanı vardı, Watts'da da iki.

Charlie, Pekâlâ, Krantz. Hazır olduğunuzda, dedi.

Krantz'a baktım. Joe'yu neden aldınız?

Krantz'ı şimdiye kadar hiç bu kadar sakın görmemiştim. İstersen Dersh'ün cesedini gösterebilirim.

Ben Dersh'e ne olduğunu öğrenmek istemiyorum. Söylemeye çalıştığım, onu Joe'nun öldürmediği.

Krantz kaşlarını kaldırarak Watts'a baktı. Stan bana senin dün gece bir kadınla birlikte evinde olduğunu söyledi. Yanılıyor muydu? Tekrar bana döndü. Pike'la mıydın?

Sen benim neden bahsettiğimi biliyorsun.

Krantz kahvesine üfleyip bir yudum aldı. Hayır, Cole, bilmiyorum. Ama bildiğim şu; bu sabah saat üçü çeyrek geçe Pike'ın tanımına uyan birisinin Eugene Dersh'ün arka bahçesine girdiği görülmüş. Birkaç dakika sonra da Dersh başına 357 Magnum'la tek el ateş edilerek öldürülmüş. 38'lik de olabilir, ancak, başın parçalanma şekline bakıldığında 357 olduğuna bahse girerim. Mermiyi bulduk. Bize neler anlatacağını göreceğiz.

Parmak izi var mı? Joe olduğuna dair herhangi bir somut kanıt, var mı, yoksa bu da Dersh soruşturması gibi baskı unsuru uyguladığın başka bir soruşturma mı?

Savcının, Pike'ın avukatına görüş bildirmesini sağlayacağım. Burada izinle bulunuyorsun, Cole. Lütfen bunu aklından çıkarma.

Arkamızda beliren Williams her şeyin hazır olduğunu söyledi.

Krantz bana bakıp başını salladı. Kendinden emin. Bakalım tanık neler anlatacak?

Bizi altı tane hücrenin önünden geçirerek, üniformalı bir polisle iki dedektifin, yetmişlerinin sonlarında, küçülmüş bir kadının yanında bekledikleri loş bir odaya götürdüler. Watts ikinci kahve fincanını kadına uzattı. Kadın bir yudum alıp yüzünü buruşturdu. Charlie, Amanda Kimmel, diye fısıldadı. Tanık.

Krantz, İyi misiniz, Bayan Kimmel? Oturmak ister misiniz? diye sordu.

Kadın Krantz'a bakıp kaşlarını çatı. Bu işin bir an önce bitmesini ve buradan çekip gitmeyi istiyorum. Bağırsaklanmın yabancısı olduğum bir yerde harekete geçmesini istemiyorum. «

Karşımızdaki duvar aslında, son derece iyi aydınlatılmış olduğu için parlayan dar bir odaya bakan çift camlı büyük bir pencereydi. Krantz telefonu kaldırdı ve otuz saniye sonra odanın sağ tarafındaki kapı açıldı. Haltercilere özgü kaslara sahip siyahı bir polis içeri altı adam soktu. Joe Pike üçüncüydü. Diğer beş adamın üçü beyaz, ikisi İspanyol kökenliydi. Dördü Joe'nun boylannda veya ondan biraz daha kısa, biri daha uzundu. Adamların yalnızca bir tanesi Joe gibi blucinle kolsuz bir eşofman üstü giymişti ve bu sıska kollu kısa boylu İspanyol adamdı. Üçü kanşık olarak haki renkli kargo pantolon, kaba kumaş pantolon, tulum, uzun kollu eşofman üstü veya kısa kollu tişört giymişlerdi ve hepsi güneş gözlüğü takmıştı. Joe haricinde odadaki adamların tümü polisti.

Charlie'nin kulağına eğildim. Joe gibi giyinmeleri gerektiğini sanıyordum.

Kanun yalnızca benzer olması gerektiğini söyler. Ne halt demekse!
Bakalım; belki de bizim lehimize olur.

Altı adam sahnede sıraya dizildiklerinde, Krantz, Camın o tarafındaki hiç kimse burayı göremez, Bayan Kimmel. Bu konuda endişelenmenize gerek yok. Kesinlikle güvendesiniz.

Beni görüp görmemeleri umurumda bile değil.

Oradaki adamlardan biri Eugene Dersh'ün bahçesine girerken gördüğünüz adam mı?

Amanda Kimmel, Şu, dedi.

Hangisi, Bayan Kimmel?

Üçüncü.

Joe Pike'ı gösteriyordu.

Emin misiniz, Bayan Kimmel? Dikkatli bakın.

Orada duran şu adam. Ben ne gördüğümü biliyorum.

Charlie, Lanet olsun! diye fısıldadı.

Krantz şimdi Charlie'ye bakıyordu, ancak, o Bayan Kimmel'ı inceliyordu.

Krantz, Tamam, ama size bir kez daha soracağım. Şu adamı, üç numarayı, evinizin yanındaki dar sokaktan geçip Eugene Dersh'ün arka bahçesine girerken gördüğünüzü söylüyorsunuz.

Çok doğru. Böyle bir yüz insanın dikkatinden kaçmaz. O kollar insanın dikkatinden kaçmaz.

Peki, memurlar ifadenizi alırlarken tarif ettiğiniz adam bu muydu?

Şey, evet. Onu gerçekten net olarak gördüm. Şu lanet olası dövmelere bir baksanıza.

Pekâlâ, Bayan Kimmel. Dedektif Watts şimdi sizi ofisime götürecektir. Teşekkür ederim.

Krantz konuşurken Bayan Kimmel'a değil de Joe'ya bakmıştı. Ne Charlie'ye ne bana ne de odadaki diğer kişilere bakıyordu. Bayan Kimmel'ın gidişini izlemedi. Gözlerini Pike'tan ayırmadan telefonu kaldırdı.

Zanlıya kelepçe takıp buraya getirin, lütfen.

Zanlı.

İri yan polis Joe'ya kelepçe takıp gözlem odasına götürdü.

Krantz Pike'ın kelepçelenmesini ve içeri getirilmesini seyretti. Pike en sonunda yanımıza geldiğinde Krantz onun gözlüklerini çıkartıp katlayarak kendi cebine attı. Krantz için odada kendisi ve Joe dışında başka hiç kimse yoktu. Diğerleri canlı değildi, önemli değildi, hatta hiçbir şey demek değildi. Birazdan olacaklar her şey demekti; önemli olan tek şey.

Joe Pike, Eugene Dersh'ü öldürmekten tutuklusunuz.

23

Krantz Joe'nun parmak izlerini alıp, sabıka fotoğrafını çekerek ve formları doldurarak kayıt işlemlerini bizzat halletti. Dersh'ün ölümü kendi bölge sınırları içinde gerçekleştiği için Hollywood Cinayet Bölümü yetki alanlarındı.

ihlal edildiğini öne sürerek kıyametleri koparmıştı, ancak, Krantz Dersh'ün soruşturmasıyla ilgili; bunlar birbirleriyle ilintili gelişmeler diyerek, olayı kendi kara deliklerine çekmeyi becermişti. Pike'ı o istiyordu.

Boş bir masada Stan Watts'la oturup izlerken keşke Joe'yla konuşabilseydim, diye düşünmüştüm. Yatağınızda uyurken, bir dakika sonra arkadaşınızın cinayet zanlısı olarak tutuklanmasını izliyorsunuz ve duygulannızı bir kenara bırakıp kendinizi düşünmeye zorluyorsunuz. Amanda Kimmel sıradakilerin arasından Joe'yu seçmişti. Bunun anlamı neydi peki? Bunun anlamı; onun sıradaki adamlardan çok Joe'ya benzeyen birini gördüğüydü. Joe'yla konuştuğumda, savcının iddianamesini duyduğumda daha fazlasını öğrenecektim. Daha fazlasını öğrendiğimde de bir şeyler yapabilecektim.

Sürekli olarak kendime bunları tekrarlayıp duruyordum; buna inanmak zorundaydım yoksa isyan edecektim.

Bu çok saçma, Watts. Bunu sen de biliyorsun.

Öyle mi?

O adamı Pike öldürmüş olamaz. Pike, o cinayetleri Dersh'ün işlediğine inanmıyordu ki.

Watts sadece duvar kadar ifadesiz gözlerle bana bakmakla yetindi. Cinayet işlemiş oldukları halde işlemediklerini iddia eden binlerce adam görmüştü o.

Bir sonraki aşama nedir, Stan? Seri katil öldüğü için zafer kazandığınızı ilan edip çöreklerle mi hücum edeceksiniz?

Watts'in ifadesi kesinlikle değişmedi. Arkadaşın için üzülüşünün farkındayım, ama beni Krantz'la kanştırma. Ben o lanet olası dişlerini bir yumrukta gırtlığından aşağı dökerim.

Watts neden sonra Charlie'yle beni, Joe'nun beklemekte olduğu sorgu odasına götürdü. Blucini ve eşofman üstü mavi Los Angeles Cezaevi tulumuyla değiştirilmişti. Parmaklarını açık olarak masanın üzerine koymuştu, gözleri bir dağ gölü kadar sakindi. Gözlerini gördüğümde o iki ele güvenebilirdim. Mavi renkleri şaşırtıcıdır. Pike ışığa alışık olmadığı için şaşırıyordu.

İçimi çektim. Dünyada öldürülmesi gereken o kadar insan varken, sen gidip Dersh'ü mü seçtin?

Pike bana baktı. Espri miydi bu?

Münasebetsiz benim göbek adımdır.

Charlie, Başlamadan önce bir şeyler yemek ister misin? diye sordu.

Hayır.

Pekâlâ, şimdi, olacaklar şunlar: Davanla ilgilenen bölge savcısının adı Robby Brandford. Tanıyor musunuz?

Pike ve ben başlanmızı salladık.

Dürüst bir adamdır. Saldırgandır, ama dürüştür. Birazdan burada olacak, biz de yargıca neler sunacağımızı öğreneceğiz. Resmî suçlamanın yapılacağı ön

duruşma bugün öğleden sonra Belediye Mahkemesinde yapılacak. Seni orada alıkoyacaklar ve duruşmadan hemen önce Ağır Ceza Mahkemesine getirecekler. O noktaya vardıktan sonra olay bir iki saatten fazla sürmez. Brandford delilleri sunacak, yargıç da senin Dersh'ü öldüren kişi olduğuna ikna olmasına yetecek kadar mantıklı neden olup olmadığına karar verecek. Eğer seni göz hapsine mahkûm ederse, bu senin suçlu olduğuna hükmettiği anlamına gelmez, sebebi yalnızca seni mahkemeye sevk etmesi için yeterli neden olduğuna inanmasıdır. Olaylar bu yönde geliştiği takdirde kefaleti tartışacağız, tamam mı?

Pike başıyla onayladı.

Dersh'ü sen mi öldürdün?

Hayır.

Yanıt verdiğinde nefesimi salıverdiğimi duymuş olmalı ki Pike başını kaldınp bana baktı, ağzının kenan kıvrıldı.

Tamam, Joe, dedim.

Charlie ne etkilenmiş gibiydi ne de kıpırdamıştı. O da bu sözcükleri milyon kere duymuştu: Ben masumum. Dersh'ün komşusu sı-radakiler arasından seni seçti. Hemen öldürülmeden önce, seni, Dersh'ün bahçesine girerken gördüğünü söyledi.

Ben değildim.

Dün gece oraya gittin mi?

Hayır.

Neredeydin?

Koşuyordum.

Lanet olası gece yansında mı koşuyordun?

Bunu yapar, dedim.

Charlie bana bakıp kaşlarını çatı. Sana sordum mu? Not almak için yasal sarı not defterini açtı. Adım adım gidelim. Bana saat yediden itibaren neler yaptığını, bütün akşamını anlat.

Saat yedide dükkâna gittim. Sekize çeyrek kalaya kadar oradaydım. Sonra da eve gidip yemek yaptım. Saat sekizde evdeydim ve yalnızdım.

Charlie Joe'nun elemanlarının adlarını ve evlerinin telefon nu-maralarını yazdı. Tamam, eve gidip yemek yaptın. Akşam yemeğinden sonra ne yaptın?

Saat on biri on geçe yattım. İkiyi biraz geçe uyandım ve koşmaya gittim.

Charlie karalıyordu. O kadar hızlı gitme. Saat sekizle on bir on arasında ne yaptın?

Hiçbir şey.

Ne demek hiçbir şey. Televizyon mu seyrettin? Film mi kiraladın?

Duş aldım.

Üç kahrolası saat boyunca duş almadın ya. Kitap mı okudun? Belki bir arkadaşını aramışsındır ya da birisi seni aramıştır? Çamaşır mı yıkadın?

Hayır.

"Duştan çıktıktan sonra bir şey yapmış olmalısın. Bir düşün. Pike düşündü. Varlığımı sürdürüyordum.

Charlie deftere not aldı. Ağzının kıpırdadığını görebiliyordum.

VARLIĞIMI SÜRDÜRÜYORDUM.

Pekâlâ. Yemek yedin, duşunu aldın, sonra da yatana kadar 'varlığını sürdürdün.' Sonra da saat ikiyi biraz geçe uyanıp koşuya çıktın. Bize güzergâhını anlat.

Joe izlediği güzergâhı anlatırken, şimdi de ben not almaya başlamıştım. Gün içinde güzergâhını dolaşacak, ardından da koştuğu saatte tekrar gidip, onu görmüş olabilecek birilerini arayacaktım.

Pike, Wilshire ve San Vicente arasındaki uçurumun kenann-da, denizin görüldüğü yerde durdum. Orada bir kızla konuştum. Adı Trudy'ydi.

Pike kızı tarif etti.

Charlie, Soyadı yok mu? dedi.

"Sormadım. Matt adında biriyle buluşacaktı. Küçük siyah bir minibüs geldi. Yeni bir Dodge'tu. Görebildiğim kadanyla plakası veya satıcı kartı yoktu. Arka camlan özel imal edilmişti, gözyaşı biçimindeydi. Kız arabaya bindi ve uzaklaştılar. Arabanın içindeki kişi beni görmüş olmalı.

Ne zaman oldu bu? dedim.

Saat üçe on kala civannda uçurumun kenanndaydım. Saat tam üçte tekrar koşmaya başladım.

Charlie'nin kaşları havaya kalktı. 'Saatten emin misin? Evet.

Yaşlı kadının silah sesini duymasından yalnızca on beş dakika önce, dedim. 'Okyanustan Dersh'ün evine on beş dakikada gelmen imkânsız. Sabahın üçünde bile.

Söylediklerimi hoşnut bir tavırla değerlendiren Charlie başını sallayarak onayladı. Tamam, bu iyi işte. Belki kızı bulabiliriz. Ve bu koşu olayı, olası tanık bulmamızı da sağlayabilir. Bana baktı. Bununla ilgilenmeye başlayacak mısın?

Evet.

Birisi dışarıdan kapıyı vurunca Charlie gelin diye bağırdı.

Williams başını içeri uzattı. Bölge Savcısı geldi.

Hemen çıkıyorum.

Williams kapıyı kapattığında Joe, Ya kefalet? dedi.

Senin bir işin ve bir evin var. Ben yargıcı kaçmayacağına ikna etmeye çalışırken bunlar işe yarar. Ama cinayet söz konusu olduğunda, kefalet talebimizin kabulü, ellerindeki kanıtların ne kadar güçlü olduğuna bağlıdır. Branford yaşlı kadının tanıklığını abartacaktır -yargıç da- ama tanık ifadelerinin güvenilebilecek en son delil olduğunu da unutmamalıyız. Eğer savcının elindeki tek şey yalnızca bu yaşlı kadınsa, durumumuz iyi demektir. Sen sağlam dur ve endişelenme, tamam mı?

Pike durgun mavi gözlerini bana çevirdi ve ben, o gözlerin arkasında ne olduğunu bilebilmeyi diledim. Sakin görünüyordu; sanki en kötü şeyler zaten başına gelmiş ve şu anda içinde bulunduğu durum onlardan daha kötü olamazmış gibiydi. Burada olduğu halde... cinayetle suçlandığı halde...

Karen'ı unutma, dedi.

Unutmam ama şimdilik önceliği sana vermek zorundayım. Edward Deege ölmüş. Öldürülmüş olarak bulunmuş.

Pike başını eğdi. Nasıl?

Dolan sokak kavgasına benzediğini söyledi. Olayı Hollywood araştırıyor, soruşturmayı da onlar yürütüyorlar.

Pike başıyla onayladı.

Ben Trudy'yi bulmayı deneyeceğim.

Biliyorum.

Endişelenme.

Endişelenmiyorum.

Gömleğimin cebinden kendi güneş gözlüklerimi çıkanp Joe'ya uzattım.

Pike'ın bakışları gözlüğe kaydı.

Krantz onları da alır.

Charlie Bauman, Haydi, Tann aşkına. Bütün bir günümüz yok, dedi.

Güneş gözlüklerimi tekrar cebime koydum ve Charlie'nin arkasından dışarı çıktım.

Robert Branford büyük elli, uzun boylu, fırça kaşlı bir adamdı. Bizi koridorda karşıladıktan sonra, Krantz'ın uzun masanın başında oturduğu toplantı odasına götürdü. Köşede bir televizyon ve video duruyordu. Açık olan televizyonun boş mavi ekranı görünüyordu. Ne izlediklerini merak ettim.

Odaya girmeden hemen önce Charlie, Hey, Robby, şahidinle tanıştın mı? diye sordu.

Bayan Kimmel'la mı? Henüz tanışmadım. Onu resmî suçlamada bulunduktan sonra göreceğim.

Önce görsen iyi olur. Charlie içki içermiş gibi bir hareket yaptı. Alkolik. Tannm, Krantz, kadının o kadar yakınında durmaya dayanabildiğine inanamıyorum. Yanımdan geçerken neredeyse nakavt olacaktım.

Branford evrak çantasının yanına gitmiş, içindeki farklı kahverengi dosyalardan evraklarını çıkartıyordu. Krantz'a bakıp kaşlarını kaldırdı.

Krantz'ın dürüst davrandığını itiraf etmeliyim. Başıyla onaylayarak, Kadın ayyaş, dedi.

Charlie evrak çantasını açma zahmetine girmeden masaya oturdu. Krantz sana MI'den söz etti mi? Kadının evine gidecek olursan, arabandan inmeden önce beyaz bayrak sallaman iyi olur.

Krantz, Anlattım, Bauman, dedi. Bunun olayla ne ilgisi var?

Charlie ellerini iki yana açtı. Bay Masum. Ben sadece Robby'nin neyle karşılaşacağını bildiğinden emin olmak istedim. Yetmiş sekiz yaşında bir ayyaş, Mİ Garand'la vurmaya çalıştığı bir adamın görsel tanımım veriyor. Mahkeme salonunda hakikaten hoş bir görüntü olacak.

Branford güldü. Elbette, Bauman. Sen benim çıkarlanımı korumayı düşünüyorsun. Çantasından ince bir deste çıkarıp Bauman'a uzattı. İşte Bayan Kimmel'in ifadesi, ayrıca onun ihbarı üzerine oraya giden memurların yazdıkları raporlar. Dedektif ve kriminolog raporları henüz elimize ulaşmadı, ama geçer geçmez sana da bir kopyalamı yollarım.

Charlie boş gözlerle sayfaları kanıştırdı. Teşekkürler, Robby. Umarım mahkemeye Bayan Kimmel'dan daha iyi şeyler sunabilirsin.

Branford gergince gülümsedi. Sunacağız, ancak, Bayan Kim-mel'la başlayalım. Sizin adamınızı olaya dahil eden bir tanığımız var, üstelik sırada da onu teşhis etti. Ayrıca yapılan testin sonucu pozitif. Pike kısa bir süre önce silahla ateş etmiş.

Pike'in silah dükkânı var, dedim. Hayatının her günü ateş eder.

Krantz arkasına yaslandı. Evet, bugün de bir el fazla ateşletti.

Charlie onu duymazdan geldi. Bilimsel Araştırma Merkezi kurşunun Pike'in tabancasına uyduğunu saptamış mı?

Bilimsel Araştırma Merkezi şu anda silahları aldı, inceliyor.

Krantz, Evinde kaç silah bulduğumuzu biliyor musunuz? On iki tabanca, dört av tüfeği, ikisi tam otomatik saldırı silahı olarak kullanılan sekiz tüfek. Bu adam silah kontrolü için mükemmel bir poster çocuğu, dedi.

Charlie çabuk olun gibilerden bir jest yaptı. Evet, evet, evet ve bu silahların hepsi yasal olarak ruhsatlı. Bir tahminde bulunayım, Robby. Eşleşme bulamayacaksınız.

Branford omuzlarını silkti. Belki bulamayacağız, ama önemi yok. O eski bir polis. Cinayet silahını atması gerektiğini bilir. Şahidi var mı?

Sıkkin görünme sırası şimdi de Charlie'ye gelmişti. Pike Santa Monica'daymış. Okyanusta.

Peki, dinliyorum.

Tanıkları yerlerini saptıyoruz.

Branford gülümsemeyi pek beceremedi. Ve benim yapmam gereken tek şey size inanmak. Evrak çantasına yakın olan iskemleye yerleşip arkasına yaslandı. Belki de Krantz'la birlikte bunu prova etmişlerdi. Cinayet nedeni olarak elimizde Karen Garcia var. Pike kız arkadaşının ölümünden Dersh'ü sorumlu tuttu. Soruşturmadan onun da haberi vardı ve Dersh'ün katil olduğunu herkes bildiği halde, polislerin elinde yeterli delil olmaması onu öldürüyordu.

Onların ilişkileri yıllar önce bitmişti. Bayan Garcia'nın babasıyla konuşup öğrenebilirsiniz, dedim.

Bunun ne önemi var? Kadınlar söz konusu olduğunda erkekler tuhaf şeyler yapabilirler.

Branford çantasından başka bir kahverengi zarf çıkanp masanın üzerine attı.

Ondan başka, burada pek tutarlı bir kişilikten bahsetmiyoruz, öyle değil mi? Adamın siciline bir bakın. Kanştığı silahlı çatışmalara bakın. Kaç kişiyi öldürdüğünü görüyor musunuz? Sorunlarını çözmek için, gözünü kırpmadan ölümcül gücünden yararlanan bir adam. Branford'ın her söylediğini başıyla onaylayan Krantz'ı izliyordum, gerçi Branford şimdiye kadar dişe dokunur bir şey söylememiştir. İnancı ve kendinden emin görünen Krantz 'geçmiş öyküsü gibi saçma sapan şeylerden rahatsız olmuşa benzemiyordu. Hatta bize aslında hiçbir şey vermediğinin farkında olan Branford bile eğleniyor gibiydi.

Bu suçu Joe'nun üzerine nasıl yıktığınızı anlayamıyorum, dedim.

Bana baktılar.

Branford, Yaşlı kadın, dedi.

'Joe'nun neye benzediğini biliyor muydu? 911 'i arayıp Joe Pike'ın gizlice dar yolda dolaştığını mı bildirmiş?

Krantz kavuşturmuş olduğu kollannı açıp öne eğildi. Şunu anlamalısın, Sherlock. Gecenin bir yansında kolsuz eşofman üstü giyip, güneş gözlüğü takarak koşan kaç dövmei kişi tanıyorsun?

Birisi Joe Pike'a benzemeye çalışıyordu, Sherlock.

Krantz güldü. Ah, lütfen, Cole. Bunu anlamak için Einstein olman gerekmez.

Charlie Branford'ın kendisine vermiş olduğu belgeleri evrak çantasına koyup ayağa kalktı. Sizler yüzeyselsiniz beyler. Çok yüzeysel. Burada bize Pike'ın, Dersh'ün kapısının kolundaki parmak izleri gibi somut kanıtları sunacağınızı sanmışım, oysa tek

duyduğum onun Ulusal Tüfek Derneği'nin üyesi olmasından hoşlanmadığınız. Bu çok yüzeysel, Robby. Yaşlı kadına Noel Babayı gördüğünü söyleteceğim ve yargıç sana kahkahalarla gülecek.

Robby Branford aniden kendini beğenmiş bir tavır takındı. Tamam, başka bir şey daha var. Hemen görmek ister misin?

Yanıt vermemizi beklemeden videonun yanına gidip oynatma düğmesine bastı.

Mavi ekran sessiz kaydedilmiş bir izleme bandının renkli görüntüleriyle doldu. Görüntülerin Dersh'ün evine ait olduğunu kavramam bir an sürdü. Ben evi yalnızca ön cephesinden görmüştüm.

Krantz, Bu Dersh'ün evinin izleme bandı. Şuradaki tarihi görüyor musunuz? dedi.

Saat ve tarih ekranın sol alt köşesindeydi. Tarih, görüntülerin Karen Garcia'nın toprağa verilmesinden üç gün öncesine ait olduğunu belirtiyordu.

Beş kurbanla ilgili gerçekleri öğrendiğim gün olmalıydı. Pike'ın Dersh'ü görmeye gittiği gündü.

Dersh'ün stüdyosunun büyük penceresinin dışından alınmış resmini ve içeriği gördük; iki bulanık şeklin Eugene Dersh'le başka bir adama ait olduğunu tahmin ettim.

Bu Pike değil, dedim.

Hayır, değil. Şuraya dikkat et, evin kenarından devam edip, sokağın görülebildiği yere.

Krantz ekranın sol üst köşesine parmağıyla hafifçe vurdu. Dersh'ün araba yolunun bir kısmı ve ilerisinde sokak görünüyordu.

Krantz bir düğmeye basınca görüntü yavaşladı. Birkaç saniye sonra kırmızı bir Cherokee'nin burnu kareye girdi. Aracın sürücüsü görünür hale geldiğinde Krantz görüntüyü dondurdu. Bu Pike, dedi.

Charlie'nin rengi uçtu ve ağzı ince, koyu bir çizgi halini aldı.

Görüntü kare kare aktı. Joe başını çevirdi... Joe eve baktı... Joe gözden kayboldu...

Jüri gördüklerini elimizdeki diğer kanıtlarla birleştirerek bizim vardığımız sonuca varacaktır. Joe bölgeyi arabayla gözetliyor, tetiği çekmek için fırsat kolluyordu.

Robby Branford kendinden ve kanıtlarından memnun bir tavırla ellerini ceplerine soktu. Şimdi oldukça iyi görünüyor, öyle değil mi, Charlie? Sizin çocuğun hapse gireceğini söyleyebilirim. Charlie Bauman kolumu tuttu. Gel. Dışarı çıkıp bunu konuşalım.

Charlie resepsiyonda ondan kurtulana kadar kolumu bırakmadı. Görüldüğü gibi olamaz. Görüntüler Karen Garcia'nın gömülmesinden üç gün önceye ait. Pike oraya sırf Dersh'ü görmek için gitmişti. O kadar yüksek sesle konuşma. Dersh'ü görmeye neden gitti? Diğer kurbanları öğrenmiştim ve Krantz Dersh'ün katil olduğundan şüpheleniyordu.

Yani Pike zanlıyı kontrol etmek istedi.

Evet. Büyük ölçüde.

Charlie yakınımızda bizi duyacak kimselerin olmadığından emin olduktan sonra beni asansörlerin yanına götürdü. Oraya Dersh'le konuşmak için mi gitmişti? Konuşup konuşmadığını sordun mu ona?

Hayır. Sadece ona bakmak istemişti.

'Sadece ona bakmak mı istemişti?

Dersh'ün cinayet işleyebilecek biri olup olmadığını anlamak istiyordu.

Charlie içini çekip başını salladı. 'Kendimi bunu jüriye açıklamaya çalışırken hayal edebiliyorum. 'Bavlar ve bayanlar, müvekkilim lanet olası bir swami'dir2S ve amacı yalnızca sezgilerinden yararlanarak kurbanın bir katil olup olamayacağını anlamaktı. ' Charlie yine içini çekti. Bu bizim için hakikaten, hakikaten çok kötü olacak/'

Ön duruşma sırasında bu gündeme gelecek mi?

Elbette gelecek. Bak, şimdilik sana yalnızca Joe'nun davanın görülmesi için tutuklanacağını söyleyebilirim. Bunu kabullenmesi lazım. Artık bizim sorunumuz davanın yargıcısıyla değil, jüriyle.

Ya kefalet?

Bilmiyorum. Charlie ceketinden bir sigara paketi çıkarıp ağzına bir sigara sokuşturdu. Kaygılıydı.

Yanımızdan geçen bir polis, Burada sigara içmenizi istemiyorlar. Belediye Binası, dedi.

Charlie sigarayı yaktı. Öyleyse tutukla beni.

Polis bir kahkaha atıp yoluna devam etti.

Bak, Elvis. Jüriye Pike'ın yalnızca adamı görmek istediğini söylemeyeceğim. Daha iyi bir hikâye uyduracağım, ama durum yine de parlak görünmüyor. Saatine baktı. Birkaç dakika içinde Joe'yu Ağır Ceza Mahkemesi'ne sevk edecekler. Suçlamanın yapılacağı ön duruşmadan önce onunla konuşmak için ben de oraya gideceğim.

Seninle orada buluşuruz.

Hayır, buluşmayacağız. Sen gidip Pike'ın sahilde gördüğü kızı arayacaksın. Bir odada benimle oturmanın bize hiçbir yarar olmaz.

Asansörün kapısı açıldı, bindik. Asansörde iki kadınla şişman bir adam vardı. Kadınlardan kısa boylu olan Charlie'nin sigarasının kokusunu aldı. Burada sigara içilmez.

Charlie bir duman bulutu salıverip elini salladı. Özür dilerim, hemen söndürürüm.

Söndürmedi.

Durum ne kadar kötü, Charlie?

Bauman sigarasından esaslı bir nefes çektikten sonra kadına doğru muazzam bir duman bulutu üfledi.

Cezanın azaltılması için savcıyla işbirliği yapmayı heceleyebilir misin?

24

Parker Center'dan çıkarken etrafımdaki insanların sesleri kulağıma uzaktan, belli belirsiz geliyordu. Dünya değişmişti. Karen Garcia, Frank Garcia ve Eugene Dersh silinip gitmişlerdi. Polis seri katillerinin ölmüş olduğunu düşünüyordu, ama ölmemiş olsaydı bile bunun bir önemi olmayacaktı.

Geriye yalnızca hapisteki Joe ve onu kurtarma zorunluluğu kalmıştı.

Öğleden sonramı, Pike'ın koşmuş olduğu dokuz kilometrelik güzergâhı incelemekle, yol üzerinde yirmi dört saat boyunca hizmet verebilecek tüm iş yerlerinin listesini yapmakla geçirdim. Okyanus Caddesi'nin, Pike'ın kızla karşılaştığı bölümüne geldiğimde arabamdan inip yürümeye başladım. Evsizlerin oluşturduğu ufak gruplar parka dağılmıştı; bazıları sıcak güneşin altında battaniyelerin üstünde uyuyorlardı. Diğerleri de ya gruplar halinde kümelenmişlerdi ya da çöp konteynırlarını kanştırmakla meşguldüler. Trudy veya Matt adında birini tanıyıp tanımadıklarını ya da bir gece önce karanlıkta

bile güneş gözlüğü takmış bir adamı koşarken görüp görmediklerini sormak için uyuyanları uyandırdım, konuşanların sözlerini kestim. Neredeyse hepsi evet dedi ve neredeyse hepsi yalan söyledi. Trudy uzun boylu ve sıskaydı... ya da kısa boylu ve şişmandı veya tek gözlüydü... koşan adamsa, gönülsüz organ bağış-çılannın organlarını almak için fırsat kollayan siyahi biri ya da beyin yıkamaya çalışan bir hükümet ajanıydı. Özellikle şizofrenler iş birliğinde bulunmuşlardı. Öğle yemeği yemek için ara vermedim.

Okyanus Caddesi'nde bulunan her otele girip gece vardiyasında çalışan elemanların adlarını sordum ve işim bittiğinde, telefon görüşmelerine başlamak için arabayı deli gibi sürerek eve gittim. Joe'nun güzergâhından ilk geçişimi tamamlamam hemen hemen beş saatimi almıştı, bu da bende programın arkasında kalıyormuşum gibi bir duygu uyandırmıştı.

Dersh'un öldürülmesi şehirde saat dörtte yayınlanan tüm haber programlarında ilk sırada yer almıştı. Los Angeles Emniyet Müdürlüğü katil zanlısı olarak Joe'nun adını vermiş ve bir kanal Joe'nun fotoğrafını, efsanevi GÖNÜLLÜ YASA UYGULAYICI KA-TİL'in fotoğrafıyla karşılaştırmıştı. Herkes, Los Angeles Emniyet Müdürlüğü'nün üst düzey yetkililerinden alınan bilgiye göre, Dersh'un geçmişte işlenen seri cinayetlerin başlıca zanlısı olduğundan, başka bir zanlının kimliğinin saptanacağını tahmin etmedikleri halde soruşturmanın sürdürüldüğünden bahsediyordu. Haber yayını sırasında kedi içeri girerek benimle birlikte seyretmeye başladı.

Saat beşe on kala telefonum çaldı ve Charlie Bauman, Ön duruşma biraz önce sona erdi. Joe tutuklandı, dedi.

Kefalet?

Kefalet yok.

O çılgınca hızım ters tepmişçesine kendimi bitkin ve sersemlemiş gibi hissettim.

Yaklaşık bir ay sonra Yüksek Mahkeme'de tekrar bir ön duruşma yapılacak. Kefalet konusunu orada gündeme getirebilirim, belki o yargıç lehimize bir karar verebilir. Bu yargıç vermedi.

Şimdi ne olacak peki?

Birkaç gün daha Parker Center'da alıkoyacaklar, sonra da' Erkekler Hapishanesi'ne sevk edecekler. Eski bir polis olması nedeniyle onu binanın güvenli bir kanadında tutacakları için o konuda endişelenmemize gerek yok. Endişelenmemiz gereken tek şey, Joe'nun savunmasını oluşturmak. Onu gören birini bulabildin mi?

Henüz bulamadım. Charlie'ye günümü nasıl geçirdiğimi anlattım.

Tannm, elinde kaç tane isim var?

Otellerde çalışanlar ve iş yerleriyle birlikte toplam iki yüz on dört.

Gerçekten hızlı çalışıyorsun.

Bana pek de öyle gelmiyordu.

Dinle, listeni ofisime faksla. Sekreterim yann ilgilenir. Böyle-ce sen de kaldınmlan arşınlayabilirsin.

Telefonlan ben ederim,

Charlie tereddüt etti. Tekrar konuştuğunda sesi sakın çıkmıştı. Beni çıldırtma, Elvis.

Sen neden bahsediyorsun?

Saat altıyı geçti. İş yerleri kapanıyor, gece vardiyaları da henüz çalışmaya başlamadı. Kimi arayacaksın?

Bilmiyordum.

Joe şimdilik iyi. Zamanımız var. İyi bir iş çıkaralım, tamam mı? Sanki ben en iyi arkadaşını kaybetmiş küçücük bir çocuktum; o da sakın olursam her şeyin yoluna gireceğini söyleyen babamdı.

Listeyi fakslayacağım, Charlie.

Güzel. Yann konuşuruz.

Telefonu kapattıktan sonra listeyi gönderdim, bir bira alıp terasa çıktım. Hava sıcak, kanyon berraktı. Tepede iki kırmızı kuyruklu atmaca tembel tembel daireler çiziyorlardı. Ümitlerini yitirmeden sabırla dönüyorlar, fare ve sincap ararlarken ufacık başlarını bir sağa bir sola eğiyorlardı. Bu şekilde saatlerce dolaştıklarını görmüştüm. Sabırlı avcılar, başanlı avcılardır. Charlie haklıydı. Fort Begin-ning, Georgia'da komando eğitimi alırken, bize paniğe kapılmanın öldürücü olduğunu öğretmişlerdi. Üç savaş görmüş askerler, paniğe kapıldığınızda düşünme yetinizi kaybedeceğinizi, düşünme yetinizi kaybettiğinizde de öleceğinizi öğretmişlerdi. Zim adında bir çavuş bizi her gün otuz kiloluk sırt çantası, tam mühimmat ve Mlö'la-nmızla yedi buçuk kilometre koştururdu. Bir dakikada atılan adımlar arasında da bizi, Aklım en ölümcül silahımdır. Çavuş Zim öyle olduğunu söylüyor, Çavuş Zim asla yanılmaz. Çavuş Zim Tanrı'dır. Teşekkür Ederim, Tann, diye bağırırdı.

On sekiz yaşındayken insan bundan etkilenir.

Tamam, geri zekâlı. Düşün, dedim.

Eğer Amanda Kimmel, Joe gibi giyinmiş, Joe gibi güneş gözlüğü takmış birini gördüyse, o zaman birisi Joe gibi görünmeye çalışıyordu. Trudy'yi veya Matt'i bulmaktansa o kişiyi bulmak Joe'yu kurtarmanın daha iyi bir yolu olacaktı; en önemlisi de şimdiye kadar elimde hiç kimsede olmayan mutlak bir gerçek vardı-. Joe Pike'ın doğruyu söylediğine dair tam ve kesin bir inanç. Ondan şüphelenmiyordum. Şüphelenemezdim. Elerinde Joe'nun o eve girerken çekilmiş görüntüleri olabilirdi, ama eğer Joe televizyonu gösterip, O ben değilim, derse ona inanırdım.

Elinizde ne varsa, onlarla çalışırsınız; benim elimde de yalnızca inanç vardı. Çok sayıda insan bunun yeterli olduğunu düşünür.

Bağlantılar ararsınız.

Krantz bu noktaya, Dersh'u öldürmek için nedeni olabilecek kişileri arayarak ulaşmıştı. Pike'ın nedeninin Karen Garcia olduğunu düşünmüştü.

Frank Garcia'nın da Dersh'ü öldürmek için nedeni, öldürtmek için parası vardı, ancak, suçu Pike'ın üzerine yık-mazdı. Bu da başka biri olduğu anlamına geliyordu ki ben bu kişinin Dersh'le gerçek bir bağlantısı olup olmadığını veya Dersh'ü son noktayı koymak için yalnızca bir araç olarak kullanıp kullanmadığını merak ediyordum. Pike'ı yakalamak için. Belki de olay Dersh'le değil, Pike'la ilgiliydi.

San bir yasal not defteri almak amacıyla içeri girip tekrar dışarı çıktım ve bir zaman çizelgesi yaptım. Karen'in öldürülmesiyle Dersh'ün zanlı olduğunun haber olması arasında altı gün vardı. Haberdan Dersh'ün öldürülmesine kadar da üç gün. Pike'a kin duyan bir adamın televizyon izlediğini gözümün önünde canlandırdım. Pike'tan nefret eden, Karen Garcia'yı ya da Dersh'ü hayatında daha önce duymamış biri... ancak, bütün bunları görüyor ve başının üzerinde dünyanın en büyük ampulü yanıyor. Hey, Pike'tan öcümü almak için Dersh denilen bu adamdan yararlanabilirim! Her şey üç günlük bir sürede olup bitiyor.

I-ih.

Bu da onun, haberin patlamasından önce Dersh'ten haberdar olduğu ve üzerinde düşünecek vakit bulunduğu anlamına gelirdi. Ay-nca bütün Los Angeles'ın Dersh'ün yirmi dört saat polis tarafından izlendiğinden haberi vardı. Yine de adamın, gözetlemenin zayıfladığını biliyor olması beni kuşkulandırmıştı.

Birami içeri götürüp döktüm ve terasa döndüm. Atmacalar hâlâ oradaydılar. Avlandıklarını sanmışım, ama belki de sadece havanın tadını çıkarıyorlardı. Et aradıklarını sanmışım, ama belki de sadece birbirlerini arıyorlardı... Yukanlarda, birbirlerinin arkadaşlığının, tadını çıkarıyorlardı. Aşk atmacaları.

İlişkiler ilk bakışta göründüklerinden farklıdır aslında.

Katilin hem Pike'la, hem de Dersh'le bağlantısı olan biri olduğu sonucuna vardım. Joe'nun Dersh'le bağlantısı, tıpkı Frank'ın Dersh'le olan bağlantısı gibiydi; Karen aracılığıyla. Katilin de Karen aracılığıyla Joe'yla bir bağlantısı olabilirdi.

İçeri girip Samantha Dolan'ın evinin numarasını aradım ve ona telefon ettim.

Vay, Dünyanın En İyi Her Şeyi, zavallı beni anyor, dedi.

Sarhoştur sanırım.

Dolan, iyi misin?

Tanrım, bana Samantha der misin?

Samantha.

Aramanın nedeni arkadaşın olmalı, yanılıyor muyum? Yani sadece flört etmek için aramadın?

Konu Joe.

Ben artık olayın dışındayım, unuttun mu? Özel Tim'den atıldım. Krantz'ın ne yaptığından haberim yok, umurumda da değil. Hey, duyduğuma göre Joe zanlıymış.

Branford'ın bir dizi delili olduğunu biliyorum, ama cinayeti Pike'in işlememiş olduğunu sana söyleyebilirim.

Of, lütfen. Orada değildin, orada mıydın? Görmedin ki.

Onu tanıyorum, bu da bana yeter. Pike gecenin bir yansında Dersh'ün evine gidip onu öyle vurmazdı. Pike'ın tarzı değil bu.

Onu o kadar iyi tanıdığına göre ne tür bir cinayet işlerdi?

Görülemez türden. Pike bunu yapabilir ve onun yaptığını asla anlayamaz, hatta tahmin bile edemezsin. Birileri bugün buradayken, ertesi gün ortadan kaybolurlar ve sen başlarına ne geldiğini merak etmekle kalırsın, Dolan. Pike böyle yapardı, inan bana, cesedi asla bulamazdın. Pike benim tanıdığım en tehlikeli adamdır ve tanıdıklarının sayısı birkaçı geçer. O eşsizdir.

Dolan hiçbir şey söylemedi.

Dolan? Hâlâ orada mısın?

İçimden bir ses senin de epeyce tehlikeli olabileceğini söylüyor.

Yanıt vermedim. İstedliğini düşünmekte özgürdü.

Dolan içini çekti. Peki, Dünyanın En İyisi. Ne istiyorsun?

Dersh'ü öldüren kişi her kimse, Karen Garcia aracılığıyla Joe'yla bir bağlantısı olmalı, bu da Joe'nun siyah-beyaza bindiği günlere dayanıyor olabilir. Joe'nun ortağı Abel Wozniak adında biriydi.

Tabii. Pike'ın öldürdüğü polis.

Böyle söylemen gereksiz, Dolan.

Bunu söylemenin tek bir yolu var.

O dönemde, Dersh'ü öldürecek ve suçu Pike'ın üzerine atacak kadar ondan nefret edebilecek kişinin kim olabileceğini öğrenmek istiyorum. Dosyalar ve kayıtlar lazım, ama yardım olmadan onlara ulaşamam.

Dolan yine yanıt vermedi.

Dolan?

İnanılmaz derecede dediğim dedik birisin, bunu biliyor muydun? Başım bu kadar dertteyken.

Kapattı.

Tekrar aradım ama telefonu açık bırakmıştı. Meşgul veriyordu. Yanm saat boyunca, beş dakikada bir aradım. Meşguldü.

Kahretsin!

Yanm saat sonra Lucy içeri girdiğinde yemek masasının başında oturmuş, tekrar Dolan'ı aramayı düşünüyordum. Ceketini, ayak-kabıllarını çıkarıp bana bakmadan buzdolabına gitti.

Joe'yla ilgili haberleri duydun sanırım.

İşteyken izledim. Ön duruşmada adamlarımız vardı. •

Hı-hı.

Bana öpücük vermemiş, dahası bakmamıştı bile.

Sana yiyecek bir şeyler verebilir miyim?

Başını salladı.

Bir kadeh şarap ister misin?

Belki biraz sonra.

Kutunun içine bakıyordu.

Ne oldu?

Bakmaktan vazgeçip kapıyı kapattı.

Joe hakkındaki bu şeylerden hiç haberim yoktu.

Günün heyecanı, yoğun bir gerginlik şeklinde omuzlarıma çöktü.

Branford'ın kefalete karşı çıktığı bandı seyrettim. Joe'nun ka-nışmış olduğu ölümlerden, öldürdüğü insanlardan söz etti. Gerginlik bıçak gibi saplanan bir ağnya dönüştü.

Arkadaşın Joe'nun o güçlü, sessiz adam olduğunu zannediyordum, ama şimdi onu hiç tanımadığımı hissediyorum. Bunları bilmek hoşuma gitmiyor. Bu tür şeyleri yapabilecek bir adamı tanımaktan da hoşlanmıyorum.

Sana iyi ve saygılı davrandığını biliyorsun. Ben'le arasının iyi olduğunu, benim de en iyi arkadaşım olduğunu biliyorsun.

Gözlerinden afallamış, aynı zamanda da ürkmüş bir şey geçti. 'Branford onun on altı kişiyi öldürdüğünü söyledi, Tann aşkına! Omuzlanmı silktim. Los Angeles'ta yapabilirsen, her yerde yapabilirsin.

Bu bana hiç de komik gelmedi.

Ağn için bir şey yapmaya çalıştım, ama yapılabilecek hiçbir şey yoktu. Dolan'ı aramak istedim, aramadım. Joe'nun öldürdüğü adamlar, onu, beni ya da Joe'nun korumak istediği birini öldürmeye çalışıyorlardı. Joe bir kiralık katil değildir. Asla para karşılığı cinayet işlemeye teşebbüs etmemiştir veya yalnızca öldürmek için bir insanı öldürmemiştir. Eğer öldürdüyse, öldürmek zorunda kaldığı için öldürmüştür. Belki ikimiz de hatalıyızdır. Buraya mı varmaya çalışıyorsun?

Lucy kapıya geldiyse de eşikten öteye geçmedi. Hayır, dediğim o değil. İçime sindirmem gereken çok şey var. Özür dilerim, böyle davranmak istememiştim. Gülümsedi, ancak, zoraki bir gülümsemeydi bu. Seni bütün gün görmedim ve özledim. Joe'nun başına gelenler, seni daha da fazla özlememe yol açtı. Ne düşüneceğimi bilemiyorum. Branford'ın mahkemeye sunduğu belgeleri okudum ve okudukları beni korkuttu.

Korkutmaları gerekiyordu, Lucy. Branford'ın kefaletle tahliyeyle karşı çıkmak için o belgelerden yararlanmasının nedeni de buydu zaten. Bunu biliyorsun.

Ayağa kalkıp yanına gitmeyi her şeyden çok istiyordum, ama yapamadım. Sanırım o da benim, onun yanına gitmemi istiyordu ya da yanıma gelmeyi... ama ona da engel olan bir şey vardı.

Elvis?

Ne var?

O adamı Joe mu öldürdü?

Hayır.

Bundan emin misin?

Evet. Evet, eminim.

Lucy başını sallayarak onayladıysa da, sesi zayıf ve mesafeli çıkmıştı. Ben emin olduğumu sanmıyorum. Öldürmüş olabileceğini düşünüyorum. Hatta öldürdüğünü düşünüyorum.

Bir süre konuşmadan ayakta durduktan sonra salona gidip radyoyu açtım. Mutfağa dönmedim.

Kanepede oturup kararmakta olan gökyüzüne baktım... Joe Pike'ın bu gece bulunduğu yerde duvarlardan başka bir şey göremeyeceğini fark ettim.

Katilin neleri görebileceğini merak ettim.

ALTI NUMARA

Sıcak rüzgâr umumi tuvaletlerin kokusunu katilin arasına saklandığı kırmızı zakkumlara kadar ulaştırıyor. Gecenin o saatleri, تنها olan MacArthur Park'ta avlanmak için mükemmel bir zamandır.

Katil olayların bu kadar iyi gitmesi karşısında heyecandan coşmuş. Özel Tim hâlâ beş cinayet arasında bir bağlantı kuramamış, Hollyvood'daki dedektifler Edward Deege cinayetiyle ilgili delilleri atlamışlar, Dersh'ün öldürülmesinin bir nedeni olduğunu kanıtlamışlar.

Joe Pike hapiste... müebbede mahkûm birisi o fare deliğinde onun kaburgalarının arasına, içeride yapılmış bir bıçak sokana kadar da hayatının geri kalan kısmını orada geçirecek.

Ne kadar uygun, öyle değil mi?

Katil bunları düşünürken gülümsüyor. Pike'ı, herkesten çok nefret ettiği Pike'ı çok uzun zamandır gözlemlediği için o kişisel özelliğini biliyor, o nedenle de pek sık gülümsemiyor. Ama şu an özel bir an ve nefret daha epey sürecek.

Pike mükemmel bir öz denetime sahiptir...

Pike kesinlikle sözünü geçirir...

Onun her şeyini edan ve ona bir amaç veren Pike.

İntikam bir o...pu çocuğudur.

Küçük ama mide bulandıran tek pürüz Trudy denilen şu kız. Katil kendisini onun gibi birinden korumak için elinden geleni yaptı. Yalnız olduğundan emin olabilmek için Pike'ın evini gözetledi. .. Dersh'ü öldürmeye girişmeden önce Pike'ın uyuduğundan emin olmak için bekledi. Katil Trudy diye birinin olmadığından, Pike'ın onu uydurduğundan kuşkuluyor, ama yine de emin değil, bu yüzden Trudy'yi kendisinin bulması gerektiğini düşünüyor. Ulusal Suç Bilgi Merkezi'nin bilgisayarlarında ve FBI üzerinden VICAP'ta26 arayabilir. Birisi kıza haber verip işini bozmaya kalkarsa,

tamam, o da bundan herkes kadar kısa sürede haberdar olur ve kızla o zaman ilgilenir.

Ne de olsa işin zor tarafı bitmiş, artık tek yapması gereken geri kalanları öldürmek ve kesinlikle ama kesinlikle Pike'in mahkûm olmasını sağlamak.

Yani şimdi sıra Pike'in ortağı Elvis Cole için hazırlık yapmaya geldi.

Ne aptal bir isim.

Katil, Jesus Lorenzo'nun yaklaştığını duyduğunda Cole'la nasıl başa çıkabileceğini düşünüyor ve plastik çamaşır suyu şişesinden yaptığı susturucuyu taktığı 22 kalibrelik tabancayı kavnyor. Lorenzo hakkında yanılması imkânsız. Bir yermiş beş boyunda, on santim topuklu kırmızı dans ayakkabılan, kırmızı renkli, kısacık ve dar bir elbise giyiyor, platin bir peruk takıyor. Katil altı gece boyunca bu saatlerde MacArthur Park'ta onun dolaşmasını izleyerek bu anın gelmesini beklemiş.

Jesus Lorenzo erkekler tuvaletine girdiğinde, katil kırmızı zak-kumlanın arasından çıkıp peşine takılıyor. Etrafta ve erkekler tuvaletinde kimseler yok. Katil iki saattir orada beklediği için bundan emin.

Planı yürüyor.

Şimdi intikam zamanı seni o...pu çocuğu.

26 Şiddet suçlularını yakalama programı.

25

Lucy ve ben ertesi güne, beni rahatsız eden bir kararsızlıkla başladık. İlişkimiz ikimizin de nasıl ele alacağımızı bilemediğimiz yeni bir şeyle tanışmıştı. Aynı yatakta uyumuş, ama sevişmemiştik. Lucy uyurmuş gibi görünse de, numara yaptığını düşünüyordum. Onunla Joe hakkında konuşmak, Joe konusunda rahat olmasını söylemek istiyordum, ama bunun mümkün olacağından emin değildim. Konuyu açmaya karar verdiğimde, Lucy'nin işe gitmesi gerekiyordu.

Lucy kapıdan çıkarken, Bugün Joe'yu göreceksin? diye sordu.

Evet. Herhalde daha sonra.

Ona iyi dileklerimi iletir misin?

Tabii. Benimle gelip kendin de iletebilirsin.

İşe gitmek zorundayım.

'Tamam. Biliyorum.

Ama belki...

Lucy?

Bana baktı.

Joe her neyse, ben de oyum.

Lucy büyük bir olasılıkla bunu dinlemek istemiyordu.

Sanırım beni rahatsız eden, senin bunlardan rahatsız olmaman. Bunları sıradanmış gibi kabul ediyorsun, ancak, bu tür olaylar sıradan değildir.

Kulağa benmerkezcilikmiş gibi gelmeyecek ne söyleyebileceğimi bilemediğim için hiçbir şey söylemedim.

Lucy kapıyı çekerek kapattı, işe gitti.

Melekler Şehri'nde harika bir gün daha.

Şimdiye kadar neler yaptığımı anlatmak için Charlie Ba-uman'ın sekreterini aramak istiyordum ama herhalde henüz ofise gitmemişti. Charlie ona anlatacaktı ama ben de anlatmak istiyordum. Kayıp ve evden kaçan çocuklarla ilgili veri bankalanna erişebilmek için FBI ve Kaliforniya Eyalet Şerifi'yle de temas etmek zorundaydım. Trudy ve Matt ilk adlarıyla isabet kaydedip etmeyeceklerini öğrenmek istiyordum; ayrıca siyah bir Dodge minibüs için kayıp araç kayıtlarını da incelemek istiyordum. Önce Dolan'ı aramaya karar verdim, karşıma Williams çıktı.

Salam, Williams. Dolan orada mı?

Sana ne?

Onunla konuşmak istiyorum.

Onu görmedim. Krantz'ın ne dediğini duymak istiyor musun?

Hoşuma gitmeyecek, öyle değil mi?

Krantz senin de büyük bir olasılıkla bu işte Pike denilen piçle birlikte olduğunu söylüyor. Eğer cinayetle ilgin olduğunu saptayabilirse, senin ve Pike'ın birlikte tango yapabileceğinizi söylüyor. Williams bunları anlatırken kıkır kıkır gülmüştü.

Hey, Williams.

Ne?

Sen benim şimdiye kadar tanıştığım en beyaz siyahi adamsın.

Canın cehenneme, Cole.

Senin de.

Günüm daha iyi geçemezdi, diye düşünerek telefonu kapattım.

Sokak kapısı çaldığında düş almak için yukarı çıkıyordum. Akşamdan kaldığı belli olan Samantha Dolan'dı.

Biraz önce seni aradım.

Orada mıydım?

Ne var biliyor musun, Dolan? Bugün şaka yapmak için uygun bir gün değil.

Yine davet edilmeyi beklemeden yanımdan geçip içeri girdi ve mutfığa bir göz attı. Düz beyaz bir tişörtle pantolonun üzerine lacivert ceket giymiş, oval İtalyan güneş gözlüğü takmıştı. Koyu renk blazerin altında tişörtü çok beyaz görünüyordu. Evet, tamam, benim de böyle günlerim olmuştur. Karolan tamir etmemişsin.

Kabalık etmek istemem ama burada ne işin var?

Küçük kadının kıskançlık etmesinden mi korkuyorsun?

Bana bir iyilik yap ve ondan küçük kadın diye söz etmekten vazgeç. Beni kızdıyor.

Her neyse. Sence su ya da meyve suyu falan içebilir miyim Biraz susadım da.

Onu mutfağa götürüp iki bardağa mango suyu koydum. Bardağı uzattığımda gözlüklerini çıkardı. Gözleri kan çanağı gibiydi. Tanım, saat sabahın sekizi, Dolan. Bu kadar erken mi yuvarlamaya başlıyorsun?

Kan çanağı gözler öfkeyle parladı. Benim 'yuvarlamam' seni niye ilgilendiriyor?

Ellerimi kaldırdım.

Dolan gözlüklerini taktı.

Dün gece söylediklerini düşünüyordum. Katilin Garcia aracılığıyla Pike'la bir bağlantısı olabileceğini. Belki doğru bir noktaya parmak bastın, ama seni ofisten arayıp konuşamayacağım da çok açık.

Bu yardım edeceğin anlamına mı geliyor?

Konuşmak istediğim anlamına geliyor.

Kedi burnuyla kendi kapısını itti. Yansı içeri girdiğinde durup Dolan'a baktı.

Dolan kediye kızgın bir bakış attı. Ne bakıyorsun?

Kedi başını eğerek Dolan'a bakmayı sürdürdü.

Bu kedinin nesi var?

Sanırım kafası kanştı. Benim dışımda bu dünyada sevdiği tek kişi Joe Pike'tır. Belki de güneş gözlükleri yüzündendir.

Dolan'ın bakışlarında şimdi epeyce öfke vardı. Aman ne hoş! Yüz kiloluk, kısacık saçlı, memeleri olmayan bir boksörle kanştı-ıldım.

Dolan bardağı alıp gözlerini pörtleterek kediye baktı.

Daha mı iyi?

Kedi başını öbür yana eğdi.

Başını neden öyle eğiyor?

'Birisi onu başından vurdu.

Dolan çömelip elini uzattı.

Yapma, Dolan. Isır.

Samantha.

Samantha.

Kedi kokladı. Dolan'a doğru birkaç adım atıp tekrar kokladı. Gözüme o kadar da adımımış gibi görünmüyor.

Kedinin başını okşayıp meyve suyunu bitirdi.

Lanet olası bir kedi işte.

Kediye, sonra da Dolan'a baktım. Bu kedinin yıllardır yüz kişiyi tırmaladığına ve Joe'dan başka hiç kimsenin kesinlikle kendisine dokunmasına izin vermediğine tanık olmuştum ben!

Ne var?

Başımı salladım. 'Hiçbir şey.

Dolan cebinden bir Marlboro kutusu çıkarttı. 'İçmemin sakıncası var mı?

Evet, var. Mutlaka içmek istiyorsan terasa çıkabiliriz.

Dışarı çıktık. Düünden kalan gri pus hâlâ havada asılıydı, ancak, hafiflemişti. Dolan korkulukların yanına giderek kanyona baktı. Güzel. Koltukların dışarıda.

Sigarasını yakıp puslu havaya kocaman bir duman bulutu ekledi. Davetkâr. Dün gece ne düşünüyordun? diye sordum.

Wozniak ve Pike olayı olduğunda bu mesleğe henüz girmemişim, ama Stan meslekteydi. Ona sordum. Sen neler olduğunu biliyor musun?

'Biliyorum.

Ramona Ann Escobar adında küçük bir kız, polisin pedofil ve çocuk pornocusu olduğunu tahmin ettiği Leonard DeVille adında bir adamla parktan çıkarken görülmüştü. Pike'la Wozniak, DeVil-le'in Islander Palms'a girerken görüldüğünü öğrenmişler ve araştırmak için oraya gitmişlerdi. Odaya girdiklerinde Ramona odada değildi. Pike bu tür şeyleri bana hiç anlatmaz, ama bir gazete haberinde, genç bir kız babası olan Wozniak'm, DeVille'in küçük kıza bir zarar vermiş olmasından korktuğunu okuduğumu hatırlıyordum. Wozniak silahını çekip kabzasıyla DeVille'e vurmuştu. Wozniak'm zanlının hayatını tehlikeye atabileceğinden korkan Pike müdahale etmişti. Ardından yaşanan boğuşma sırasında Wozniak'm silahının kazara ateş alması sonucunda Wozniak ölmüştü. İçişleri soruşturma açmış, ancak, Pike suçlu bulunmamıştı. Okuduğum makalelerde, İçişleri Grubunun Pike'ı suçlu bulmadığı yazılı olsa da, o zamanlarda meslekte olan polislerin neredeyse tamamının Wozniak'm ölümünden Pike'ı sorumlu tuttuğu, daha da berbatı Leonard DeVille gibi bir pisliği, bir çocuk tacizcisini korumaya çalışırken Wozniak'i öldürdüğü için ondan nefret ettiği yazılmamıştı.

Dolan, Yani kin dolu olanları anyorsan, demek ki işe binlerce polisle başlamak zorundasın, dedi.

Buna inanmıyorum.

Ben nefretten bahsediyorum, dostum. Etrafta hâlâ Wozniak'm başına gelenler yüzünden Pike'tan nefret eden polisler var.

Ağzından çıkanları düşün, Dolan. Herhangi bir polisin sırf öç almak için Dersh gibi bir masumu öldürecek kadar Pike'a kin beslediğine inanıyor musun?

Masum diyorsun, ama bu senin varsayımın. Benim değil. Eğer bu kovboylardan biri Dersh'ün seri katil olduğuna inanıyorsa, bunun kafa çalıştırmak gerekmeyen bir özveri olduğunu anlayabilir. Ve eğer katil bir polis değilse, o zaman Pike'ın tutuklanmış olduğu iki ya da üç yüz pisliğin birinden söz ediyoruz demektir. Bu da oldukça büyük bir zanlı havuzu.

Ellerimi açtım. Oraya gidemem, Dolan. O kadar çok tutarsızlık var ki her biriyle tek tek ilgilenmeye kalksam oturup Krantz'm suçluyu bulmasını beklemem gerekir.

Bunun sende işe yaramayacağını sanıyorum.

Sende yanyor mu?

Gülümsedi. Hayır. Tanım, güneş nasıl da yakıyor.

Dolan ceketini çıkarıp katladı ve terastaki koltuklardan birine koydu. Sig sağ kalçasının üzerinde kılıfının içindeydi. Güneş yanığı kollan güçlü görünüyordu. Beyaz tişörtü o kadar parlaktı ki gözlerim kamaşmıştı.

Elimdekilerle yetinmek zorundayım; elimdekiler de Wozniak, Karen Garcia ve hepsinin nasıl tanıştıkları. Wozniak, DeVille ve o odada neler olduğu hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğrenmek zorundayım. Vurucu timin raporlarını, olay raporunu ve İçişleri'ndeki her şeyi istiyorum.

Ben sözlerimi bitirmeden önce Dolan başını sallamaya başlamıştı bile. İçişleri'nin belgelerini unutabileceğim şimdiden söyleyebilirim sana. Mühürlüler. Mahkeme emrine ihtiyacın olacak.

Wozniak'm kişisel dosyasıyla DeVille'in olay dosyası da lazım. Joe'yla konuşacağım, bakalım neler anlatacak.

Tanım, pek fazla bir şey istemiyorsun, öyle değil mi?

Başka ne yapabilirim ki?

Dolan sigarasından derin bir nefes daha çekti. Hiçbir şey sa-nınm. Senin için birkaç yeri arayacağım. Biraz zaman alabilir.

Benim için bunu yapmanı takdir ediyorum, Samantha.

Dirseklerini korkuluğa dayayıp kanyonu seyretti. Yapacak daha iyi bir işim yok. Bishop'ın bana ne yaptırdığını biliyor musun? Geçen yılın hırsızlık olaylarıyla ilgili telefonlar ettiriyor. Bunun ne olduğunu biliyor musun?

Hayır.

Dosyaları açık tutmak için her üç ayda bir çözülmemiş olay-lann dosyalarını inceleriz. Raporu yazan dedektifi arar, yeni bir şey öğrenip öğrenmediğini sorarız; o hayır der, biz de bunu kayda geçiririz. Lanet bir kâtip de o kadannı yapabilir. Üstüne üstlük Bishop'la her karşılaştığımda adam başını sallayıp uzaklaşıyor.

Ne söyleyeceğimi bilemiyordum.

Dolan sigarasını bitirip meyve suyu bardağına attı.

Üzgünüm, Samantha.

Bana baktı. Üzülmen gerekmez.

Seni Özel Tim yüzünden zor durumda bıraktım, bunun için özür dilerim. Krantz'a Özel Tim'den haberim olduğundan bahset-memeliydim, o sabah arabada yaptığımız konuşmadan da.

Her şey daima olacağına vanr, dostum. Ben şimdilik ince bir buzun üstündeyim, ama o gün yalan söyleseydim ve bu anlaşılısay-dı, şu anda kesinlikle suyun altında olurdum. Dediğim gibi, belki yeterince kış yalarsam Bishop orada kalmama izin verir.

Başımı sallayarak ona katıldığımı belirttim.

Dolan bana kaçamak bir bakış attı. Kendimi kahrolası bir ayyaş gibi hissediyorum.

Bu sabah birkaç tek içtiğin için mi?

Şu anda bir tane istediğim için.
Gözünü dikip bir müddet daha baktı.
İş yüzünden içmedim salak.

Evime gelmesine gerek olmadığını, beni telefonla da arayabileceğini düşünerek ona baktım. Lucy gittikten birkaç dakika sonra zili çaldığını düşündüm.

Dolan parmaklıklann üzerinden eğilmişti; beyaz tişörtü uzun ve gergin sırtını sıkıca sarmıştı. İyi görünüyordu. Baktığımı fark edince ağırlığını diğer bacağına verdi ve kalçası oynadı. Başımı çevirdim, ama pek de kolay olmamıştı bu. Lucy'yi düşündüm.

Elvis.

Başımı salladım.

Dolao bana yaklaşp kollannı boynuma doladı ve beni öptü. Sigaranın, tekilanın ve mangonun tadını alabiliyordum... ben de onu öpmek istedim... galiba bir an öptüm de.

Sonra da kollannı boyumdan kurtardım.

'Yapamam, Samantha.

Dolan hemen geri bir adım attı. Yüzü parlak kırmızı bir renk aldı... arkasını dönüp eve koştu. Bir dakika sonra da Beemer'in motorunun çalıştığını ve uzaklaştığını duydum.

Dudaklanma dokundum... uzun bir süre terasta durdum.>. düşündüm.

Sonra içeri girip Charlie Bauman'ı aradım.

26

Pike'la neden konuşmak istediğimi anlatırken Charlie herhangi bir yorum yapmadan beni dinledi.

Söyleyeceklerim bittiğinde, Bu sabah onu Erkekler Hapishanesine götürmezlerse, ziyaret saat onda başlıyor. Telefon edip öğreneyim, sonra da seni aranm.

Kedi aşığı inip sahanlıkta oturdu ve Charlie'nin aramasını beklerken beni seyretti. Konuk odasına gidip geri geldi, sonra tekrar yüzüme baktı.

Dolan gitti, dedim.

Yan tarafına devrilip yalanarak temizlenmeye başladı. Kediler...

Dolan'ı bir türlü zihnimden söküp atamıyordum ve onun beynimin içinde olması, ilk defa bir insan öldürdüğümde tanıştığım suçluluk duygusunun benzerini yaşamama neden olmuştu. Dolan korkuluğun üzerinde yaslanmışken, bir an sonra vücudunu benimkine yapıştırmıştı. Sigarasının tadı hâlâ ağzımdaydı. Mutfağa gidip bir bardak su içtim, ancak, ağzımdaki tattan kurtulmama yaramadı. Lucy için hissettiğim masum ve ateşli aşk alevlendi ve hemen şu anda burada olmasını diledim. Ona sanılmak, onu sevdiğimi söylemek, onun da bana aynı şeyleri söylediğini duymak istiyordum. Onun sevgisinin huzurunu duymak, onu okşamak istiyordum. En çok da Samantha Dolan'ı arzulamaktan kurtulmak istiyordum, ama bunu nasıl

yapacağımı bilmiyordum, üstelik de Lucy'ye ihanet etmiş gibi hissediyordum kendimi.

Bir süre mutfak penceresinden baktıktan sonra bardağı yıkayıp kaldırdım ve yapacaklanma odaklanmak için kendimi zorladım.

Charlie birkaç dakika sonra arayıp saat on birde Parker Center'ın lobisinde onunla buluşmamı söyledi.

O saate kadar Trudy'yi aramakla zaman geçirdim, Motorlu Ta-şıtlar'ı arayıp son iki ay içinde satılan bütün yeni minibüslerin, renklerine göre transfer ve tescil kayıtlarını kontrol ettim. Yalnızca siyahlarla ilgilendiğimi bildirdim. Yirmi sekiz sonuca ulaştık. Sonuçları bana fakslayıp faksalayamayacaklarını sorduğumda, faksalayamayacaklarını, ancak postalayabileceklerini söylediler. Devlet faaliyette. Ardından da neredeyse iki saat FBI'yla, Birleşik Devletler Emniyet Müdürleri ve Los Angeles İlçe Şerifi'yle konuştum. Bu zamanın çoğunu hatta bekleyerek geçirdimse de sonunda, son üç aydır çalınan siyah minibüs olmadığını öğrendim. Ülke genelinde sayılan önemli boyutlara varan kaçaklarla ilgili bildirimleri gösteren ve aynı zamanda kayıp ya da kaçırılmış çocuklarla ilgili veri tabanı içeren bütün güvenlik güçlerinin, VICAP ve Ulusal Suç Bilgi Merkezi'nin bilgisayarlarında Trudy ve Matt'in isimlerini araştırtmayı başardım. Bunu neden istediğimi sordukla-nda onlara Pike'tan bahsetmek yerine, çocukların aileleri için çalıştığımı söyledim. Böylelikle herkes daha çok yardımcı oluyordu, ama hepsi de aynı şeyi söylemişlerdi; soyadlan olmadan herhangi bir yararlı bilgiye ulaşma olasılığı çok zayıftı.

Parker Center'a erken gittim ve Dolan'ı görebilmek için kaldırımda sigara içenleri inceledim. Dolan aralannda değildi. İstedğim dosyaları alıp almadığını ya da alıp almayacağını merak ediyordum.

Muhtemelen onu görmek için bir bahane aradığımı kavrayınca, bu düşünce beni acı kahve gibi yaktı.

Henüz erken olmasına rağmen Charlie Bauman lobide bekliyordu. Berbat görünüyorsun? Ne oldu? diye sordu.

Hiçbir bok olmadı.

Tam da istediğim şey. Tavır.

Kırmızı yüzlü şişman bir polis bizi koridordan geçirerek görüşme odasına götürdü. Joe'yu getirmeleri beş dakika sürdü, bu arada Charlie'yle ben konuşmadan oturduk. Joe mavi bir tulum giymiş, kollarnı kıvrırmıştı. Bileklerindeki ve alnındaki damarlar sanki onu almaya geldiklerinde idman yapıyormuş gibi şişmişti.

İçeri girerken ona refakat eden halterci kollarna sahip siyahi polis Joe'yu daha önce sıradan çıkartan polisti. Uslu duracak mısınız?

Evet.

Joe kelepçeli ve prangalıydı. Siyahi polis kelepçeleri çıkarıp cebine attı. Prangayı bırakmak zorundayım.

Pike başını salladı. Kelepçe için teşekkürler.
Polis gittiğinde gülümsedim. Joe artık şaşkınlık bakmıyordu. Gözleri ışığa alışmıştı.

Trudy'yi buldun mu? dedi.

Henüz bulamadım.

Öyleyse nasıl oldu da beni buradan kaçırmadın?

Çok kolay olurdu. Ben zor olanı yapıp sana kimin tuzak kurduğunu öğrenmeyi tercih ediyorum.

Charlie masayı yanıp geçecekmiş gibi öne eğildi. Cole, Dersh'u öldüren kişinin Karen Garcia aracılığıyla seninle bir bağı olabileceğini düşünüyor, hatta adamın senin gibi 357 kullanmış olması da seni tanıdığı ya da en azından senin hakkında bilgi toplamaya çalıştığını gösterir.

Pike başını sallayarak aynı görüşte olduğunu belirtti.

Senden bu kadar nefret ediyorsa, neden şimdiye kadar bekledi ve neden sana komplo kurmak için Dersh'u öldürdü? Neden doğrudan seninle yüz yüze gelmedi?

Pike'in dudakları kıvrıldı. Çünkü bunu yapamazdı.

Charlie gözlerini devirdi. Keşke uzun balıkçı çizimlerimi ge-tirseydim. Burada testosteron düzeyi giderek yükseliyor.

Olayların akış sırası ve rastlantılar hakkında düşündüklerimi aktardım. O bunu planlıyordu, Joe. Ta Dersh'le ilgili haber çıktığından beri. Hatta belki de Karen'ın öldürülmesinden bile önceden beri. Seni öldürmek istemiyor. Seni cezalandırmak istiyor. Bu adam uzun zamandan beri kin besliyordu, şimdi de öcünü almak için bir fırsat yakaladığını düşündü ve ben o adamın Karen'la bir alakası olup olmadığını merak ediyorum.

Pike başını yana eğdi. Gözlerinin o sakın mavi sularının derinliklerinde başka bir şey vardı.

Karen'la alakası olması şart değil. Ben iki yüz kişiyi tutukladım. Eğer herhangi biriye, neden burada ve şimdi? Yalnızca herhangi biri; ben bunu yutmam.

Charlie kurt gibi gülümseyip başını sallayarak beni onayladı. Isınmaya başlamıştı. Çok doğru.

Pike, 'Leonard DeVille, dedi.

Wozniak'ın öldüğü gün, Wozniak'la Pike'in tutuklandıktan adam... Charlie, Kim? dedi.

Arlattık.

Joe, 'DeVile sonunda yakalanmıştı, ama Karen'la tanışmamızı sağlayan da oydu, dedi. Pedofil olduğundan kuşkulananak bize yaptığı ihbar üzerine oraya gitmiştik. Woz adamın DeVile olabileceğini düşünüyordu.

'Öyleyse DeVile olabilir.

Joe başını salladı. DeVile hapisanede öldü. Tahliye olmasına iki yıl kala On Sekizinci Cadde'deki çetelerden birinin üyesi onu doğradı. Çocuktan taciz

eden kişilerin içerde ömürleri uzun olmaz. 'Tamam, dedim. Ya Wozniak? Belki onunla ilgilidir. Hayır.

Bir düşün.

Woz da öldü, Elvis. Düşünecek bir şey yok ki.

Birisi kapıyı iki kez sertçe vurunca Charlie girmesi için seslendi. Gelenler Krantz ve Robby Branford'dı.

Charlie'nin sigarasını görünce Krantz'm kaştan çatıldı. 'Burada sigara içmek yasak, Bauman.

Özür dilerim, Dedektif. Hemen söndürürüm. Charlie sigarasından derin bir nefes daha çekip dumanlarını Branford'ın yüzüne üfledi. Ben yanında olmadan müvekkilimle konuşmayı mı planlamıştın, Robby?

Canı sıkılan Branford eliyle havadaki dumanları dağıttı. Burada olduğunuzu biliyorlardı ve beni aradılar. Burada olmasaydınız da sana telefon ederdim. Kendini bunlarla öldüreceksin, Charlie.

Charlie, Evet, dedi.

Yüzlerindeki ifadeden ne ben hoşlanmıştım ne de Charlie.

Charlie, Ne var? Burada müvekkilimle bir görüşmenin orta-sındayım, dedi.

Robby Branford çıkardığı ufak not defterine bakıyordu. Bu sabah saat yediyi yirmi iki geçe, Jesus Lorenzo adında bir traves-ti MacArthur Park'taki umumi tuvaletlerde öldürülmüş olarak bulundu. 22'likle tek el ateş edilmiş ve yarada beyaz plastik zerreciklerine rastlandı. Yaklaşık ölüm saati bu sabah üç.

Branford not defterini kapatıp kaldırdı ve Pike'a baktı.

Senin Dersh'ü öldürmenden tam bir gün sonra.

Arkama yaslanıp Krantz'a baktım. Yani Dersh, Karen Garcia'yı veya bir başkasını öldürmedi.

Charlie Bauman, Bunun bizimle ne ilgisi var? Onun için de mi Pike'i suçlayacaksınız? dedi.

Branford başını salladı. Hayır, onun için suçlamayacağız. Birinin kanunları kendi başına uygulamaya kalkışması yeterince kötü, ama işi berbat edip yanlış kişiyi öldürmeleri daha da kötü.

Charlie, Pike kimseyi öldürmedi, dedi.

Bırakalım da buna jüri karar versin. Bu arada seni olacaklar konusunda uyarmak istiyorum.

Ne?

Gelecek ay Yüksek Mahkeme'ye çıktığımızda özel koşulların uygulanmasını isteyeceğiz. İdam cezası talebinde bulunacağız.

Charlie'nin sol gözünün altı seğirmeye başladı. Bu saçmalık, Robby.

Branford omuz silkti. Dersh'ün akrabaları aynı düşüncede olmayabilirler. Öğle yemeğinden sonra adamınla konuşmak istiyoruz. Neden burada işin bittiğinde buluşup bir zaman belirlemiyoruz?

Ben hâlâ Krantz'a ters ters bakıyordum, o da bana...

Masum bir adamın ölümüne neden olduğu için Krantz'ı da suçlayacak mısın?

Branford cevap vermeden kapıdan çıktı, ancak, Krantz kapının eşiğinde duraladı.

Evet, Dersh yanlış adamdı ve bununla yaşamaya alışmam gerek ama Pike hâlâ elimde.

Dışarı çıkıp kapıyı kapattı.

WOZNIAC'LARLA BİR PAZAR ÖĞLEDEN SONRA

Pike, Sıkı dur, dedi.

Dokuz yaşındaki Evelyn Wozniak Pike 'ın ileri uzattığı ellerini olanca gücüyle yakaladı.

Beni kaldıramayacağına bahse girerim! Ben çok kocamanım!

Göreceğiz.

Beni düşürme!

Joe kızı kaldırıp bir kol mesafesi uzakta tutarak yavaşça döndürmeye başladı. Evelyn cıyakladı.

Abel Wozniak barbekünün yanından seslendi. Evie, annene söyle, sprej şişesinde biraz daha su lazım bana. Acele et, ben bu lanet olası tavukları yakmadan önce!

Pike yüzü kızarmış, nefes nefese kalmış Evelyn 'i yere bıraktı ve kız koşarak eve girdi. Birkaç dakika önce Abel'la Joe, güneş almayan kapalı verandada piknik masasını kurarlarken, Paulette 'te Karen da servis takımlarını ve içecekleri getirmek üzere içeri gitmişlerdi. Joe şimdi geniş plaj şemsiyesinin altında katlanır bir iskemlede oturmuş, birasını yudumluyordu. Çimlerin karşı tarafında Abel tavukları dürtüklerken kızgın kömürlere küfürler yağırdıyordu.

Joe Wozniak'ların arka bahçesine daima hayran olmuştu. Paulette ve Abel birlikte sade bir şekilde özenle düzenlemişlerdi bu bahçeyi. Pek çok polisin aileleriyle birlikte yaşadıkları San Gabrielde orta halli bir evde yaşıyorlar, e? le bahçenin güzel görünmesi için ikisi de ellerinden geleni yapıyorlardı. Joe pazar öğleden sonraları, emek verildiği belli olan bu evde piknik yapmaktan hoşlanıyordu.

Kömürlere bir kez daha küfür savuran Abel bağırarak suya ihtiyacı olduğunu söyledikten sonra ızgarayı kapattı ve gelip Joe'nun yanına oturdu. Abel'in da birası vardı. Birkaç tane...

Joe, Hâlâ o işle uğraşıyor musun? diye sordu.

Canın cehenneme! Neden söz ettiğini anlamadım. Abel barbekünün havalandırma deliklerinden çıkan dumanları seyrediyordu.

Seni takip ettim, Woz. Seni Chihuahua Kardeşlerle gördüm. Seni o kızla gördüm. Ne yaptığını biliyorum.

Wozniak iskemlesinin yanında yerde duran Salem paketinden bir sigara alıp yaktı. Bunu neden yapıyorsun?

Böyle devam etmene izin veremem.

Ben senin ortağınım, Tanrı aşkına!

Joe birasını bitirip boş şişeyi çimlerin üzerine koydu. Paulette elinde spreyci şişesi, bir tepsici çatal, bıçak ve peçeteyle, Karen da elinde kocaman bir patates salatası kâsesiyle dışarı çıktılar. Abel yanlarına gidip spreyci şişesini alarak kömürleri suladı ve geri geldi. Kadınlar masayla ilgileniyorlardı.

Wozniak, Kahrolası tavuk berbat görünüyor, diye homurdandı.

Ciddiyim, Woz. Sonsuza kadar bununla dolaşamam.

Wozniak sigarasına bir fiske vurdu. Sinirliydi. Benim sorumluluklarım var. Sana bir şans vermemin nedeni de bu zaten.

Wozniak yana yatacak kadar eğildi Joe'ya. Benim bundan hoşlandığımı mı sanıyorsun? Sence ben böyle olmasını istiyor muyum? Tanrım, lanet olası bir mengeneye kısılmış gibiyim.

Karen Joe'ya o harika ve parlak gülümsemesiyle gülümseyince Joe da ona el salladı. Paulette de gülümseyerek elini salladı. Erkeklerin neler konuştuklarını dayamıyorlardı.

Bunun bir mengene olduğunun farkındayım, Woz. Sana bu konuda yardım etmek istiyorum.

Palavra.

Başka seçeneğin yok.

iki kadını izleyen Wozniak Joe'nun söylediklerini düşündü. Onun hakkında neler hissettiğini bilmiyor muyum sanıyorsun?

Pike ona dikkatle baktı. Senin Paulette'e nasıl baktığını gördüm. Hayatında Karen gibi harika bir kız varken, sen benim karıma bakıyorsun.

Pike ayağı kalkıp tepesinden ortağına baktı.

istifa edeceksin, Woz ve bu çok yakında olacak.

Seni uyarıyorum, kahrolası. Vazgeçmezsen ikimizden biri ölecek.

Izgaranın yanma giden Paulette'le Karen, kaşlarını çatmış tavuğı bakıyorlardı. Abel! Bence bu tavukta hayır kalmamış!

Abel Wozniak Joe'ya bir süre daha baktıktan sonra kalkıp ağır adımlarla ızgaranın yanma gitti.

Pike, onlara bakıyordu ama kısa bir süre sonra yalnızca Paulette'i görür olmuştu... sanki her şey silinip gitmiş, geriye sadece o kalmıştı.....

Çocukluğundan beri içinde bu denli büyük bir boşluk hissetmemişti Pike.

27

Parker Center'dan çıktığımda, dışarıda sayılan iyice artmış olan sigara tiryakileri, oraya gelen haber minibüslerini izliyorlardı. Kaldırımdaki polislerin sayısına bakılırsa herhalde içeride polis kalmamıştı, ama yine de hiç belli olmazdı. Samantha Dolan sigara içenlerin arasında değildi. Stan Watts da görünmüyordu. Kaldırımdaki dedektiflerin yansı muhtemelen İçişleri'ndendi ve büyük çoğunluğu sigara içmiyordu. Herhalde sigara içenlerin adlarını alıyorlardı.

Dolan'ın Beemer'ını görebilmek amacıyla kapalı garaja indim, orada olduğunu gördükten sonra lobideki ankesörlü telefona gidip onu aradım. İkinci çalışta açtı.

Dolan.

Benim.

Dinle, şu anda meşgulüm. Konuşmak istemiyorum.

Aşağıdayım, seninle konuşmak istiyorum. O dosyalara ihtiyacım var.

Dolan sesini alçalttı. Kendimi biraz küçük düşmüş gibi hissediyorum, anlayabiliyor musun? Ben genelde... bu sabah davrandığım gibi davranmam.

Evet. Anlıyorum. Ben de kendimi oldukça garip hissediyorum.

Reddedilen sen değildin.

Ben başka biriyleyim, Samantha. Sana söylemiştim. Sanki hesap vermek zorundaymışım gibi savunmaya geçtiğimi fark ettim.

Şu küçük kadın.

Ondan böyle söz etme. Lucy de serttir ve seni pataklayabilir.

Dolan hiçbir şey söylemedi.

Şakaydı, Dolan.

Biliyorum. Hiçbir şey söylemedim, çünkü gülümsüyordum.

Ah.

Belki de onu arayıp hangimizin daha iyi olduğunu sorabilirim.

istediğim dosyalar için bir şey yapabildin mi?

Şu anda konuşmam gerçekten zor. Yeni kurbandan haberin var mı?

Branford'la Krantz geldiklerinde Pike'ın yanındaydım. Arabanın yanına inebilir misin? Artık hakikaten yardımına ihtiyacım var ve benim hakkımda hissettiklerinin kafanı kaşırtmasını istemiyorum.

Dolan tekrar konuştuğunda sesi mesafeli ve soğuktu. Sanırım kafamın karışmamasını becerebilirim. Beş dakika.

Samantha.

Ama kapatmıştı bile.

Dolan garajın girişinde durmuş, haber minibüslerini izliyordu. Sigara içmiyordu ama ayağının ucunda ezilmiş bir izmarit vardı. Galiba onu birkaç nefes arasında yakalamıştım. Dosyalar da elinde değildi.

Bu yüzden çılgına dönecekler, dedi.

Evet. Nasılsın?

Soğuk bakışlar bana kaydı. Egomun beni reddetmene dayanıp dayanmadığını mı kastediyorsun, yoksa kendime olan saygımı kaybettiğim için üzülüp üzülmeyeceğimi mi?

Senden daha zorlu değıller, öyle değıl mi?

Dolan tekrar garaja yönelince peşinden gittim.

Tamam. İşte öğrendiklerim: Wozniak'm ölümünün üzerinden çok uzun zaman geçtiğı için artık dosyasını bulamıyorlar. Union İş-tasyonu'nun yanındaki dosya morguna göndermişler.

Bilgisayarda hiçbir şey yok mu?

Burası Los Angeles, Dünyanın En İyisi. Bilgisayarlar bizi sinirlendirir.

Başımla onayladım.

İçişleri'nin kendi arşiv olanakları ve kayıtlarına girilmesi için kendi prosedürleri var. Bunu unut. Ama dosya morgu farklı. Orada şansımız olabilir.

"Peki.

Rampart'ta tanıdığım bir dedektifle konuştum. O da DeVille hakkında hemen hemen aynı şeyleri anlattı. Hapiste öldüğü için, Rampart'ın cinsel suçlar bölümünde olayla ilgilenen dedektifler dosyayı kutuya koyup morga göndermişlerdir. Bölge savcısının olay dosyaları morgundan isteyebiliriz, ama bunu yapmak zorunda değiliz.

Arşivdeki dosyalara bakmanın bir yolunu bulabilir misin? Neredeyse her Allah'ın günü eski hırsızlık dosyaları için oraya gidiyorum. Ama içeri girip imza karşılığı dosyayı dışarı çıkarta-mam. Anladın mı?

Peki ne yapacağız?

Çalacağız. Var mısın?

Evet.

Bir şeye var olduğunu duyduğuma sevindim.

Los Angeles Emniyet Müdürlüğü arşivleri, demiryolu garaj sahasının hemen güneyinde kalan sanayi bölgesinde eski, kırmızı tuğladan inşa edilmiş bir binaydı. Ufalanmış gibi gözüken tuğlaları görünce, bina Los Angeles Emniyet Müdürlüğü'nün malı olmasaydı kesinlikle deprem incelemesinden geçemezdi, diye düşündüm. Öyle bir yerdi ki içeride geçirdiğiniz zamanın büyük bir bölümünü büyük bir sarsıntı yaşamamak için dua etmekle geçirirdiniz.

Dolan Beemer'ı diğer arabalardan epey uzakta bıraktı ve beni düz gri bir kapıdan ve kısa bir koridordan geçirdi.

Sıcak, dedim.

Lanet olası klima yine bozulmuş olmalı. Dinle, ikimize de bir iyilik yap ve ağzını açma. Ben konuşurum.

Yanıt vermedim.

Eee?

'Ağzımı açmamamı söyledin.

Ukalalık etmeye çalışma. Beceremiyorsun.

Şişman bir sivil memur alçak bankonun arkasında dergi okuyordu. Sid Rogin kafasında ince telli bir tutam saçı kalmış, altmış yaşlarında takma gözlü bir adamdı. Dolan'ı gördüğünde gözü parladı ve dergiyi bir kenara bıraktı. Bir yandan terlediği için küçük bir vantilatör çalıştıyordu. Vantilatör acınacak durumdaydı. Adamcağzı eğer karşısına bir Chihuahua oturtup hayvana kuyruğunu sallatsaydı, daha fazla serinlerdi.

Hey, Sammy n'aber? Seni hâlâ eski dosyalann peşinde mi koşturuyorlar? Zenciliğe özenen orta sınıf beyaz bir adam.

Dolan ona ısıltıyla smtti. Ona Sammy diye hitap edenleri gözünü kırpmadan anında vuracağından adım gibi emindim. Evet, hep aynı eski hikâye. Ölen bir polis memuruyla onun tutukladığı Leonard DeVille adında bir sapığın dosyalannı incelemeliyiz.

Rogin imza defterini ona doğru çevirdi. Adlannız ve rozet numa-ralannız. Sapığın hangi zaman diliminde öldüğünden söz ediyoruz?

Dolan kalemını çıkanp bana baktı. Kalemim var. Sen yorulma. Rogin'e DeVille'in ne zaman öldüğünü söyledi.

Dosyalar dışarı mı çıkartacaksınız?

Talihimiz yaver giderse çıkarmayacağız. Yalnızca bazı tarihlere bakmamız lazım. Tekrar o ısıltılı gülümsemesiyle gülümsedi adama. Ben sapığın dosyasını incelerken ortağım da burada memurun dosyasına bakabilir herhalde. Böylece hepimiz zaman kazanırız.

Tamam. Tezgâhın etrafından dolaşıp arka tarafa gelin.

Dolan'la birlikte Rogin'in peşine takılıp tozlu karton kutularla dolu sanayi tipi raflann sıralandığı bir dizi odanın önünden geçtik.

Memurun adı nedir?

Stuart Vincent. Dolan Vincent'ı heceledi.

Yeterli. Memurlar bu katta. Sapıklar için seninle ikinci kata çıkmak zorundayız.

Sorun değil.

Geçitler arasında Rogin'i izlerken, pislik içindeki kutulann her birinin, ölülerin gömüldükleri kilise mahzenlerinin minyatürlerini andırdıklarını düşündüm.

Bir köşeyi dönüp T -Z harflerinin yazılmış olduğu geçide geldik. Rogin, İşte burası, dedi. Vincent'm Vsi. V harfinin bulunduğu altı kutu vardı. Vi harfleriyle başlayan dosyalann bulunması gereken kutuyu çekti.

Yalnızca dosyaya mı bakmak istiyorsun?

Dolan bana ters bir bakış atınca başımı evet anlamında salladım ve, Evet, öyle, dedim. Rogin kutunun kapağını kaldırıp ipe bağlanmış kalın bir dosya çıkarttı. Alnı kırıştı. Bu çok kalın, Sammy. Hepsini okumak zonanda mısın?

Sen meşgulsün galiba, Sid. Seni işinden alıkoyduğum için özür dilerim.

Şey, sorun o değil. Burada birilerinin olmasından hoşlanmıyorlar.

Dolan gerilerek kaşlarını kaldırdı. Pekâlâ, Sidney, istersen gidip Parker Center'ı arayabilirim. Yemi attı, adamı gözlemlemeye başladı.

Ah, yo, hayır. Bunu yapmana gerek yok. Ben geri dönüp ön tarafa göz kulak olayım.

Siz ikinci kattan inene kadar benim işim bitmiş olur. Endişelenme, dedim. Emin misin?

Kesinlikle.

Dolan Sid'in omzuna hafifçe vurup biraz daha sınttı. Haydi şu işi bitirelim de bu lanet olası sıcaktan kurtulalım.

Ayak sesleri duyulmaz olana kadar Vincent'in dosyasını ince-liyormuşum gibi yaptım. Geçitte dolaşarak W harfini aradım. W harfiyle başlayan on iki kutu vardı; sekizinci ve dokuzuncu kutular Wo harfleriyle başlıyordu.

Tabii, imza karşılığında Wozniak'm dosyasını da isteyebilirdik, ama yaptığımız şeyin yazılı kayıtlara geçerek Dolan'ı bağlamasını arzu etmiyorduk. Zaten başı yeterince dertteydi ve işler yolunda gitmezse, onun da bu işin içinde olduğunun bilinmesini istemiyordum.

Wozniak'm dosyasını çektim, diğer kutulan tekrar bulundukla-n yere ittim.

Wozniak'm kişisel dosyası pantolonumdan aşağı indiremeyece-ğirri kadar kalındı, neyse ki içindekilerin birçoğu beni ilgilendirmiyordu. Pike'tan önceki ortakların adlarının ve rozet numaralarının

yazılı olduğu listeyi çekip çıkardıktan sonra sayfaları çevirerek Wozniak'm kariyerinin başlangıcına geldim; eğitimcilerinin adlan-nın yazılı olduğu listeyi de çektim. Wozniak birinci sınıf bir polisti. İki kez Kahramanlık Madalyası'yla, on iki kez takdir belgesiyle, okullarla ve sorunlu gençlerle yaptığı çalışmalardan ötürü de altı toplumsal hizmet takdir belgesiyle ödüllendirilmişti. Tutukladığı kişilerin adlarının, tutuklanma tarihlerinin ve tutuklandıkları suçların yer aldığı, Wozniak tarafından gerçekleştirilen tutuklama işlemlerinin listeleri sayfalarca sürüyordu. O sayfaları da çekip aldım, katlayıp ceketimin cebine attım. Dosyanın bir sonraki bölümü disiplinle ilgili olaylara ayrılmıştı. Abel Wozniak, ölümünden altı hafta önce, iki nedenden ötürü İçişleri Grubu'nun karşısına çağ-nlmamış olsaydı, o bölüme bakmayacaktım bile. Talepte bulunan İçişleri görevlisi şu bizim Dedektif Harvey Krantz'dı.

Lanet olsun! dedim.

Soruşturmanın sona erdirildiğine dair düşülen notla birlikte, soruşturmanın bitiş tarihi dışında herhangi bir bilgi verilmemişti.

Krantz.

O sayfayı da çekip diğerlerinin yanına koydum.

Sıralann arasında Dolan'ın sesini duydum. Hey, ahabap, umanm gitmeye hazırsındır. Gidiyoruz.

Dosyanın geri kalan kısmını toplayıp kutulann arasına koyduktan sonra aceleyle V harflerine koştum. Dolan ve Rogin köşeyi döndükleri anda Vincent'm dosyasını aldım.

Dolan, Aradığımı buldun mu? diye sordu.

Evet. Sen?

Dolan başını salladı. Yavaşça.

DeVille'in dosyası burada değil.

Kaşlanımı kaldırdım. Nerede?

Rogin elini salladı. Herhalde başka bir dedektif almıştır. Bakmamı ister misiniz?

'Sakıncası yoksa. Belki adamı aranm, böylece aradığımızı bulabiliriz, dedim.

Adamın arkasından bankoya gittik ve parmağıyla küçük fişlerin bulunduğu kutuyu karıştırırken bekledik. Rogin başını kaşıyarak küçük bir bloknota yazdığı numaraları kontrol ettikten sonra kaş-lannı çattı. Nasıl olur? Burada değil. Eğer imza karşılığında alınmış olsaydı çıkış kartı burada olurdu ama değil.

Ne zaman alındığını tahmin edebilir misiniz?

Kart olmadan edemem. Çok saçma, değil mi?

Dolan bana kısa bir bakış attıktan sonra yine kolumu çekti.

Belki yanlış bir yere koymuşundur, Sid. Önemli değil.

Dışan çıkıp arabasına giderken Dolan, Ben tesadüflere inanmam, dedi.

Birisinin o dosyayı yürüttüğünü mü söylüyorsun?

Tesadüflere inanmadığımı söylüyorum. Ama yine de dosyanın bir kopyasını bulabilirim. Bölge savcısının ofisindeki arşivde tüm da-valann birer nüshasını saklarlar. Onların kopyasını getirtebilirim.

Ne kadar sürer?

Birkaç gün. Huysuzlaşma, Dünyanın En İyisi. Sen ne buldun?

Bazı isimler, Wozniak'm tutuklama listesi ve bir şey daha. Dolan'a Wozniak'm başından bir soruşturma geçtiğinin belirtildiği disiplin notunu ve soruşturmayı yürüten memurun Krantz olduğunu anlattım.

Dolan ısıklı çalar gibi bir ses çıkarttı. Bu İçişleri, dostum. Krantz'a bunu kesinlikle soramazsın.

Arabasına bindik. Deri döşeme o kadar ısınmıştı ki pantolonumun üzerinden yakıyordu. Dolan poposunu koltuktan kaldırdı.

Kesinlikle siyah döşemeli bir araba almamalıydım.

Motoru çalıştırıp klimayı açıtsa da vitese takmadı.

Sayfalan çıkanp tekrar bir göz attım. Tutuklama sayfalarına şöyle bir bakıp tekrar sonraki disiplin sayfalarına ve Krantz'la iki buluşmaya geçtim. Tarihler yazılıydı. Dosyaları alamıyor ve Krantz'a so-ramıyorsam belki sorabileceğim başka biri vardır.

Dolan sayfayı almak için elini uzattı. Bunda bir bok yok.

Hayır, yok.

Soruşturmanın Wozniak'la mı ilgili olduğu yoksa başka birisi hakkında mı yapıldığı belirtilmemiş.

Hayır.

Dolan belgeyi iade ederken bir yandan da düşünüyordu. Sonra cep telefonunu çıkarıp bir numarayı tuşladı.

Bekle.

Üç yere telefon edip neredeyse yirmi dakika konuştu, iki kez bir bloknota notlar aldı. Bu adam sana yardım edebilir. Krantz'm orada olduğu dönemlerde İçişleri Grubu'nda şefi.

'Kim o?

Kâğıdı uzattı. Mike McConnell. Emekli oldu, şimdi Sierra Madre'de yaşıyor. Bu onun numarası. Çim çiftliği var.

Çim.

Çimen yetiştiriyor.

Ne olduğunu biliyorum.

Emin olamadım. Bazen kafasız oluyorsun da.

Gaz pedalına sonuna kadar yüklenip patinaj çekerek beni arabamın olduğu yere bıraktı.

28

Sierra Madre, Los Angeles'ın doğusundaki San Gabriel Dağla-n'nın eteklerinde sakin bir bölgedir. Sokakların iki yanında erişkin yeşil ağaçlar sıralanmıştır ve çocuklar geçen arabaların kendilerine çarpmalarından korkmadan bisiklete binerler. Şehir planlamacıları belediyeyi ele geçirmeden önceki Los Angeles'ın o huzurlu, kırsal ortamına sahiptir. Aynı zamanda Don Siegel'in Invasion of the Body Snatchers adlı filminin dış sahnelerinin çekildiği yerdir. Her ne kadar görmeye çalıştıysam da, şimdiye kadar orada tek bir sırt çantalı bile görememiştim. Oysa batıdaki Los Angeles onlarla kaynar.

Mike McConnell'in çim çiftliği, Eaton Canyon doğal su rezervi yakınlarında geniş bir düzlükteydi. Yıllar önce kuruyan rezervin bulunduğu arazi, oralarından yararlanabilecek üretme çiftliklerine ve çiftçilere kiralanmıştı. Arazinin ölü çalılarla kaplı kullanılmayan bölümlerinde model uçak meraklıları kendi yaptıkları küçük uçakları uçururlardı, ancak, sulanan hektarlarca parsel canlı çiçekler, mevsimlik bitkiler ve çimlerle kaplıydı.

Asfalt yoldan çıkıp mıcırli yola saptım ve buffalo çimleri, Ba-hia çimleri, St. Augustine çimleri, Bermuda çimleri ve cinsini bilmediğim diğer çimlerle kaplı düz yeşil tarlaların arasından geçtim. Bostan korkuluktan gibi tarlalar doldurmuş olan yağmur kuşları sulan sağa sola sıçratıyorlardı. Havada gübre kokusu vardı. Tohumlarla dolup taşmış tarlalarla karşılaşmayı beklerken, etraftan cılız ve uzun okalıptüs ağaçlarıyla çevrili bir karavanla büyük madeni bir barakanın bulunduğu hizmet alanına geldim. Umutta yaşamak...

Bir Ford kamyonetin kasasında oturan üç İspanyol adam gülüşerek sandviç yiyorlardı. Çim tarlalarında çalışmaktan ötürü pislik içinde kalmış olan insanların güneşte yanmış tenleri koyu kehribar rengiydi. Arabamı kenara çekip indiğimde nazikçe gülümsediler. Kamyonetin kapısının altında kahverengi sıska bir köpek yatıyordu. O da başını kaldırıp bana baktı.

Senor McConnell? dedim.

En gençleri başıyla karavanı işaret etti. Karavanın yanındaki ağaçların arasında son model bir Cadillac Eldorado park edilmişti. İçeride. Çağırmanı ister misiniz?

Gerek yok. Teşekkürler.

Ben mıcırlan çiğneyerek yürürken McConnell dışarı çıkıfı. Altmış yaşlanndaydı, koca göbeği haki renkli pantolonun üzerinden sarkmıştı ve ayağında işçi çizmeleri vardı. Havvai gömleğinin düğmeleri sanki göbeğiyle gurur duyuyormuş gibi açıktı. Elindeki koyu renk Negro Modelo şişesinde bira vardı; boş olan elini uzattı. Mike McConnell. Siz Bay Cole müsünüz?

Evet, efendim. Lütfen bana Elvis deyin.

Güldü. Bu kadar ciddi yüze öyle hitap edebilir miyim bilmiyorum.

Böyle söze ne denir?

Sizi içeri davet etmek isterdim, ama içerisi daha sıcak. Bira ister misiniz? Sadece bu Meksjka pislği kaldı. Amerikan biraları yeni bitti.

Hayır, efendim, ama teşekkürler.

Karavanın kapısında beliren yirmi yaşından daha büyük olması imkânsız bir Chicana27 kaşlarını çatıp McConnell'a baktı. Birisi sprey boyayla vücuduna incecik bir pamuklu emprime elbise çizmişti sanki. Ayakları çıplaktı. Tamam, içerisi sıcaktı.

Kız, No me hagas esperar. No me gutsa estar sola, dedi.

McConnell mahcup olmuş gibiydi. Quidado con lo que di-ces o te regreso a Sonora.

Kız dilini çıkartıp somurtarak karavana girdi. Kamyonetteki adamlar birbirlerini dürttüler.

27 Ç.N. Meksika asıllı kadın veya kız.

McConnell özür diler gibi, Genç, dedi.

Beni okalıptüs ağaçlarının arasında gölgeye yerleştirilmiş, sekoya ağacından yapılmış bir masaya götürdükten sonra birasından birkaç yudum aldı. Sağ pazısındaki Deniz Piyadeleri'nin dövme amblemi o kadar solmuştu ki koluna mürekkep bulaşmış gibiydi. Bu akşam San Marino'daki bir Çinliye bin altı yüz yetmiş metrekare yer kaplayacak St. Augustine göndereceğiz. St. Augustine istiyorsan sana yardımcı olamam, ancak, elimde on iki farklı cins çim var. Ne almayı düşünüyorsun?

Ona kartvizitlerimden birini uzattım. Korkanm size dürüst davranmadım, Bay McConnell. Bunun için özür dilerim, ancak size gözetiminizde yapılan bir İşleri soruşturmasıyla ilgili bazı sorular sormak zorundayım. Benimle bU konuyu konuşacağınızı umanm.

McConnell kartı okuduktan sonra masanın üstüne koydu. Mendil ararmış gibi arkasına uzanıp küçük, siyah 38'lik bir otomatik çıkarttı. Bana nişan almadan elinde tuttu.

Kamyonetteki adamlar yemek yemeyi bıraktılar.

Yalan söylemek kötü bir başlangıçtır, evlat. Sen de silah taşırs mısın?

Silaha bakmamaya çalışıyordum. Evet, efendim. Sol kolumun altında. 'Silahı sol elinle çıkar. Yalnızca iki parmağınla. Metalde iki parmaktan fazlasını görürsem seni vururum.

Söylediğini yaptım. İki parmağımla.

Öyle tutmaya devam et. Kötü kokuyormuş gibi vücudundan uzak tut. Oraya kadar yürü ve arabana bıraktıktan sonra geri gel.

Kiralık yardımcılar kamyonetin kasasında, silah ateşlenince suya dalmaya hazır bekleyen yüzücüler gibi asılı kaldılar. Gözünüzün önünde bir canlandırırsanız... bir çim tarlasında vurulmak için ta Zacatecas'tan kuzeye gelmişsiniz...

Tabancayı ön koltuğa attıktan sonra masaya döndüm.

'Buraya size sorun çıkarmak için gelmedim, Bay McConnell. Sadece birkaç cevaba ihtiyacım var. Deneyimlerime göre insanlara geleceğimi önceden haber verdiğim takdirde, oraya gittiğimde on-lan bulamıyorum. Sizin de gitmenizi göze alamazdım.

McConnell beni başıyla onayladı.

O küçük tabancayı hep yanınızda mı taşırsınız?

Yirmi beşi İçişleri'nde olmak üzere, meslekte otuz yılımı geçirdim. Sokaktaki haydutlar kadar kokuşmuş polisleri tutukladım ve düşman kazandım. Beni arayanların sayısı birden fazla.

Onun yerinde ben olsaydım, ben de silah taşırdım sanırım.

Ölen polis memuru Abel Wozniak'la ilgili bilgi edinmeye çalışıyorum. Siz şefken sorgulanmış, ancak, soruşturmanın nedenini ya da sonucunu bilmiyorum. Onu hatırlıyor musunuz?

McConnell 38'likle bir el hareketi yaptı. Öncelikle onunla neden ilgilendiğini bana söyler misin?

Dersh'le Pike'ı anlatırken emekli Dedektif-3 Mike McConnell ifadesiz bir yüzle beni dinledi. O anda birkaç kilometre batıda flaş habere neden olan bir olayı bile dinliyor olsaydı, duygularını yüzünden okumak mümkün olmayacaktı. Polisler böyledirler. Pike'ın adını ilk kez telaffuz ettiğimde adamın bakışları titrediyse de, soruşturmayı yürüten İçişleri dedektifinin adının Harvey Krantz olduğunu söyleyene kadar en ufak bir tepki vermeyen McConnell'in buruşuk yüzünde edepsiz bir sınıtış belirdi.

Donuna Sıçan Krantz! O sinsî herifin altına kaçırdığı gün ben de oradaydım! Bu anı onu o kadar eğlendirmişti ki 38'lik benden uzaklaşmıştı. Kamyonetteki adamlar o anda rahatlamış, hemen kâğıt torbalarını toplayıp kamyonetin kabinine girmişlerdi. Gösteri sona ermiş, artık işe dönme zamanı gelmişti.

McConnell, Demek Pike şimdi senin ortağın ha? dedi..

Evet.

Krantz'm pantolonuna kaçırmasına Pike neden olmuştu.

Evet, efendim. Biliyorum.

McConnell bir kahkaha attı. O çocuk az kalsın Krantz gibi benim de altıma kaçırmama yol açacaktı. Kahretsin, o çocuk çok hızlıydı. Herifin ayaklarını yerden kesmişti. Eski bir deniz piyadesi olduğunu hatırlıyorum. Ben de öyleydim.

McConnell'ın söylediklerini ve Krantz'm kendisini o durumda ne kadar aşağılanmış ve rezil olmuş hissettiğini düşündüm. Bu olay kariyerine zarar vermişti; üstelik o lakabı da hâlâ taşıyordu.

Krantz'ın Wozniak hakkında neden soruşturma yaptığını hatırlıyor musunuz?

Ah, elbette. Wozniak'm bir hırsızlık çetesiyle ilişkisi vardı.

Önemsiz bir şeyden bahsedermiş gibi konuşmuştu, ancak, ben McConnell uzanıp şalterimi kapatmışçasına gerilmiştim.

McConnell başını salladı. Evet, doğru. Krantz Pacoima'da vadide çalışan Meksikalı iki çalıntı mal satıcısının izini sunuyordu - Reena ve Uribe adında ufak tefek iki adamın. Boylan o kadar kısaydı ki onlara Chihuahua Kardeşler adını vermiştik. Anlayabildiğimiz kadanyla Wozniak, iş yerlerinin alarmlarının bozulduğunu ya da bekçinin hasta olduğunu bildirerek Meksikalılara tüyo veriyordu, onlar da o iş yerini soymalan için oraya bir ekip gönderiyorlardı. Otomobil parçalan, müzik setleri, o tür şeyler.

Siz bana Wozniak'm ahlaksız olduğunu söylüyorsunuz.

Doğru.

Siz bana Joe Pike'ın ortağının bir hırsızlık çetesinin suç ortağı olduğunu söylüyorsunuz.

Onu yanlış duymuşum ve emin olmak istiyormuşum gibi...

Şey, soruşturmada onu suçlayıp mahkemeye sevk edebileceğimiz bir noktaya varmamıştık, ama Wozniak suçluydu. Soruşturmayı ölümünden sonra da sürdürebilirdik, ama ben kapatmaya karar verdim. O adamın bir ailesi vardı; bir kansı, çocukları... Onlara bunları yaşatmanın ne anlamı vardı ki? Fakat Krantz çok bozulmuştu. Soruşturmanın sürmesini ve Pike'ı mihlamayı istiyordu.

Onu küçük düşürdüğü için mi?

McConnell birasından bir yudum daha almak üzereyken durup dikkatle bana bakı.

Kesinlikle hayır. Harvey Pike'ın da işin içinde olduğuna inanıyordu.

Bazen asla duymak istemediğiniz, deneyimlerinize son derece aykırı şeyler duyarsınız; öyle acayıptirler ki yatağınızdan yuvarlanıp kendinizi bir Stephen King romanının ortasında bulmuş gibi olursunuz.

Buna inanmam.

McConnell omuzlarını silkti. Şey, pek çok kişi senin gibi düşünüyordu; Krantz'm Pike yüzünden pantolonuna kaçırdığı için ona çok kızgın olduğunu ve onu o nedenle yakalamak istediğini düşünüyordu. Ama Krantz bana Pike'ın da işin içinde olduğuna gerçekten inandığını söylemişti. Elinde bunu

kanıtlayabilecek herhangi bir şey yoktu, ancak, her gün aynı arabada devriye gezen iki kişinin bu işin içinde de birlikte olduğuna inanıyordu. Ben de ona, daha ayrıcalıklı işleri almak için kış yalamak yerine arabayla devriye gezip gerçek bir polis olsaydı, anlayacağını söylemiştim. Bu evliliğe benzer. Bütün yaşamını bir insanla geçersen bile onu tam anlamıyla tanımayabilirsin. Tarlalara baktı. Kamyonet yağmur kuşlarının kontrol istasyonunda durmuştu. İki yaşlıca adam tarlada çalışıyorlardı, ama onlardan daha genç olan çimlerin üze-rinde zıplıyor, ellerini kollarını sallayarak etrafa su sıçratıyordu.

McConnell masadan kalktı. Ne yapıyor bu salak böyle?

McConnell bağırarak İspanyolca bir şeyler söylediye de adamlar onu duyamadılar. Kız neden bağırıldığını anlamak için tekrar karavanın kapısında göründü. O da McConnell kadar şaşırmışa benziyordu.

McConnell Cadillac'ın anahtarlarını bulabilmek için pantolonunun ceplerini kaşırdı. 'Kahretsin. Oraya kadar gitmek zorundayım.

Bay McConnell, bir iki dakikanızı daha almalıyım. Kanıt yoksa Krantz Pike'ın da işin içinde olduğunu nasıl düşünebilir? Sırf aynı arabada dolaştıktan için mi?

Harvey Pike'ın o otel odasında olanlar hakkında anlattığı- hikâyeye inanmamıştı. Soruşturma yüzünden birbirlerine düştüklerine ve Wozniak'm polislerle anlaşma yoluna giderek kendisini ele vereceğinden korktuğu için gergin olabileceğine inanıyordu. Krantz bunu yapmaya çalışıyordu, anlıyor musun? Onları birbirlerine düşürmeye... Pike'ın Wozniak'i susturmak için öldürdüğünden emindi.

Siz buna inanıyor musunuz?

Ben o odada olanların aslını kesinlikle öğrenemediğimize inanıyorum. Wozniak kontrolünü kaybedip DeVille'e vurup bayılmış. Hem Pike hem de DeVille aynı hikâyeyi anlattıktan için bunun doğru olduğunu biliyoruz. Fakat DeVille bayıldıktan sonra olanla-n yalnızca Pike'ın anlattıklarından biliyoruz ve bazıları bize mantıklı gelmedi. Genç, kuvvetli, Deniz Piyadeleri'nden yeni ayrılmış, karate falan bilen Pike'ın Wozniak'i sakinleştirmekte zorlandığına inanmak pek mümkün değil. Krantz Pike'ın bizden bir şey sakladığını düşünüyordu, belki de saklıyordu ama elden ne gelirdi ki? Kanıtlayamadık.

Duydukları hiç hoşuma gitmemişti. Düş kinklığına uğramaya başlamışım ve tarladaki heriflerin McConnell'ın dikkatini da-ğıtmaları beni çileden çıkarmıştı. Şimdi diğer ikisi de gence katılmışlar, suni yağmurun altında hoplayıp zıplıyorlardı.

McConnell, Hay Allah, bu iş cidden kontrolden çıkmaya başladı, dedi.

Sizce Krantz haklı mıydı?

McConnell tekrar İspanyolca bağırды, ama adamlar onu yine duymamışlardı.

Adamların yerine bana bakmasını sağlamak için etrafından dolanıp önüne geçtim.

Krantz haklı mıydı?

Krantz Pike'ı mahkemeye çıkartacak hiçbir kanıt bulamamıştı. Bir trajedi zaten yeterli olduğu için olayın peşini bırakmasını söyledim. Öyle de yaptık. Bak, sana yardımcı olamadığım için üzgünüm, ama oraya gitmek zorundayım. O çatlak piçler bana pahalıya mal oluyorlar.

McConnell da benim etrafımdan dolaşmaya kalkıştığı anda elini yakalayıp bükerek tabancayı uzaklaştırdım. Böyle bir şey olacağını tahmin etmiyordu ve benim bu hareketim ancak saniyenin onda biri kadar sürmüştü.

Gözleri büyüdü, dondu kaldı.

Ya o iki çalıntı mal satıcısı? Sizce onlardan biri Joe Pike'ı tuzağa düşürmeye çalışıyor olabilir mi?

Wozniak o ikisi için önemsizdi. Bir uyuşturucu patronuyla başı dertte olduğu için, Reena kuyruğunu toplayıp Tijuana'ya döndü. Uribe'ye bir benzin istasyonunda çıkan bir kavgada vurularak öldürüldü.

Wozniak'ın dosyasında, beş ayn nedenden dolayı idari ceza aldığı, iki kez de aşın güç kullandığı için görevden uzaklaştırıldığı belirtilmiş. Yedi şikâyetin beşi çocuk satıcısı pezevenkler ya da pedofil-ler tarafından yapılmış. Wozniak'a DeVille hakkında bilgi veren muhbirin kim olduğuna dair bir fikriniz var mı?

McConnell'ın bakışlan silaha, ardından da bana kaydı.

Hayır. Wozniak'ın muhtemelen birkaç muhbiri vardı. Onun o kadar verimli bir devriye polisi olmasının nedeni de buydu.

Nasıl öğrenebilirim?

Bölümlerde kayıtlı muhbirlerin listeleri bulunur. Memurları korumak için bunu yapmak zorundadırlar. Her şey çok uzun zaman önce olduğu için Rampart'ta hâlâ Wozniak'ın muhbirlerinin listesi var mıdır bilmem.

McConnell'ın bakışlan benden tarlalara yöneldi ve başını salladı. Lanet olsun, beni vuracak mısın evlat, yoksa işimle ilgilenmeme izin verecek misin? Boşa harcadıkları şu sulara baksana.

Silaha bakıp ona iade ettim. Kızardığımı hissettim.

Özür dilerim. Bunu neden yaptığımı bilmiyorum.

Canın cehenneme.

McConnell azametli adımlarla Cadillac'a doğru yürüdü. Kapının yanına geldiğinde dönüp bana baktı; gözlerindeki kızgın ifadenin yerini şimdi üzüntü almıştı.

Dinle, ortağının başının derde girmesinin nasıl bir şey olduğunu bilirim. Bilgin olsun, ben Pike'ın o hırsızlık çetesiyle bağlantısı olduğuna hiçbir zaman inanmadım. Ayrıca onun Wozniak'ı öldürdüğüne de inanmıyorum. İnansaydım peşini bırakmazdım. İnancım yok.

Teşekkürler, Bay McConnell. Özür dilerim.

Evet, tamam.

McConnell Caddie'sine atlayıp gürültüyle tarlalanna doğru yola koyuldu.

Ben de arabama dönüp tabancamı tekrar kılıfına koydum ve oturup düşündüm. Gübre kokusu şimdi iyice artmıştı. Yağmur kuşlarının karartısında dans eden adamların etrafında gökkuşak- lan dalgalanıyordu. Caddie kayarak kamyonetin arkasında durdu, öfkeli McConnell bağırarak arabadan indi. Adamlar birer birer dans etmeyi bırakıp işlerinin başına döndüler. McConnell suyu kapattı. .. yağmur kuşları öldüler...

Arabamda otururken Los Angeles Emniyet Müdürlüğü'nün olayla ilgili raporunu baştan okudum ve aradığımı buldum. Adı bilinmeyen bir muhbirden alınan bilgi üzerine, Wozniak ve Pike adlı memurlar, Islander Palms Motelin 205 numaralı odasına girdiler.

Orada oturup düşünürken, adı bilinmeyen muhbir ve onun neler bilebileceği üzerinde daha fazla kafa yormaya başladım. Kadın veya adam, bu muhbir büyük bir olasılıkla bir şey bilmiyordu, ancak, sizin de, benim gibi elinizde bir şey yoksa, tehlikeli bir girişim gözünüze oldukça iyi görünmeye başlar.

Notlanmanın geri kalanını gözden geçirirken Wozniak'm dul eşini buldum. Paulette Renfro.

Wozniak eğer kansına işinden bahsettiyse, kadının muhbir hakkında bilgisi olabilirdi. Hatta Harvey Krantz'la ilgili bazı şeyleri ve Leonard DeVille'in dosyasının nasıl kaybolduğunu bilebilirdi.

Aradaki bağlantıları bulmaya çalışırsınız.

Arabamı çalıştırıp geniş bir daire çizerek otoyola girdim.

Arkamda kalan tarlalarda çimlenen oğlenden sonranın sıcaklığında pişmeye başlamıştı bile. Yerden, cehennemden yükselen sis gibi, buhar yükseliyordu.

29

Dinozorları görmeye başlamışsanız Palm Springs'e yaklaşmış-sınızdır.

San Bernardino ve San Jacintos Dağları'nın daralarak, Coac-hella Vadisi'nin yükseklerdeki çöllere bir geçit oluşturan, Los Angeles'in yüz elli kilometre doğusundaki Banning Geçidi'nden arabayla geçerken Morongo Kızılderililerinin korunmaya alınmış arazileriyle karşılaşacaksınız. Otoyolun hemen kenarında, Michael Crichton'ın Jurassic Park'ı yaratmasından uzun süre önce başına güneş geçmiş bir çöl dahisi tarafından yapılmış devasa Apoto-zor²⁸ ve Tyrannosaurus Rex²⁹ vardır. Yıllar önce, buradaki, bu çöl sıcaklığındaki tek şey, zaman ve mekân içinde donup kalmış gibi görünen doğal boyutlardaki bu devasa dinozorların yeniden yaratımlarıydı. On sent ödeyerek etraflarında tur atabilir, belki Vir-ginia'daki tanıdıklarınıza göndermek üzere onlarla birlikte fotoğrafınızı çekebilirsiniz. Anne, bak, biz Kaliforniya'dayız. Dinozorlar yıllardır orada oldukları halde, sarhoşlar ve uyuşturucu ba-ğım-lı olan hâlâ çölde canavar gördüklerine yeminler ederek, sendeleyerek Cabazon'daki barlara girerler.

Dinozorlan birkaç kilometre geçtikten sonra otoyoldan ayrılıp, San Jacintos'un etekleri boyunca uzanan eyalet karayolunu izleyerek Palm Springs'e girdim.

Kış aylarında Palm Springs turistlerle, hafta sonlarını geçirmek isteyenlerle ve soğuktan kaçmak için Kanada'dan gelenlerle çok canlıdır. Ancak Haziran ayı ortalarında hava sıcaklığı elli dereceye çıkıp şehirde nefes alınamadığında, araba çarpması nedeniyle yol kenarında ölümü bekleyen bir hayvan gibi nabızı yavaşlar, canlılığını kaybeder. Turistler giderler ve geriye kalanlardan da gün içinde, yalnızca intihar etmeye niyetli cesurlar dışarı çıkarlar.

Tişört satan bir dükkâna uğrayıp satın aldığım bölge haritasında Paulette Renfro'nun adresini bulup zaman geçirmeden yola koyuldum. Önce dinozorlarla Kızılderililerin önlerinden geçtim. Onların hemen ardından da yüzlerce bilimkurgu garabetinin ve çürük pervanelerini döndürerek rüzgârdan enerji çalan, bilgisayarda tasarlanmış yel değirmenlerinin eşliğinde çöllere yöneldim.

Palm Springs tatil beldeleri, tatil evleri ve zenginlerin kanişlerine bakanlarla dolu bir yerdir, ancak, kenti canlı tutan kadın ve erkekler, güneydeki Cathedral City'de ya da otoyolun yanlış tarafında kaldığı düşünülen Kuzey Palm Springs'deki daha ufak yerleşim bölgelerinde yaşarlar.

Paulette Renfro otoyolun üst kısmında kalan bölgedeki dağların eteklerinde, yel değirmenlerini gören küçük ve güzel bir evde yaşıyordu. Cephesi bej renkli üstükoyla kaplanmış kırmızı kiremit çatılı evin, çalıştığını ta caddeden duyabildiğim çok büyük bir kliması vardı. Palm Springs'in merkezinde yaşayanların güçleri çimenlerini sulamaya yeter, ama burada çimenlerin yerini ufalanmış kayalar, kumlar ve çok az su isteyen çöl bitkileri almıştır. Bölgede yaşayanların tüm paraları klimaya gider zira.

Arabamı sokağın biraz ilerisinde park edip yaprakları yeşil birer kılıcı andıran bol çiçek açmış sabır otlarının yanından Paulette Renfro'nun araba yoluna doğru yürüdüm. Bir Toyota Camry'nin arkasına yepyeni bir Volkswagen Beetle park edilmişti. Camry garajda, Beetle güneşin altındaydı. Ziyaretçi.

Zili çaldığımda kapıyı uzun boylu çekici bir kadın açtı. Biraz sonra çıkmayı planlıyormuş ya da henüz eve gelmiş gibi şık bir etek giymişti ve makyajlıydı.

Bayan Renfro?

Evet? Güzel dişler... hoş bir gülümseme. Benden beş ya da altı yaş büyük olmalıydı; bu da Abel Wozniak'tan epey genç olduğu anlamına gelirdi.

Adım Cole. Los Angeles'lı özel bir dedektifim. Sizinle Abel Wozniak hakkında konuşmalıyım.

Bir şeye sinirlenmiş gibi içeri bir göz attı. Şu an pek uygun değil. Ayrıca Abel yıllar önce öldü. Size nasıl yardımcı olabileceğimi bilmiyorum.

Evet, bayan. Biliyorum. Öldüğü sırada üzerinde çalıştığı olayla ilgili birkaç soruma cevap verebileceğinizi umuyorum. Oldukça önemli. Çok uzun bir yoldan geldim. Bazen yeterince ümitsiz görünmeyi becerebilirseniz işe yarayabilir.

Paulette Renfro'nun arkasında görünen genç bir kadın, Kim o, anne? diye sordu.

Paulette Renfro bütün soğuk havanın dışarı kaçmasına'neden olduğumuzu söyleyerek, pek hoşuna gitmese de beni içeri davet etti. İnsanların çoğu hoşlanmaz zaten. Bu kızım Evelyn. Evelyn bu Los Angeles'tan Bay Cole.

Ben şu taşınma işini bitirmeliyim. Rahatsız.

'Merhaba, Bayan Renfro. Elimi uzattım, ama Evelyn sıkmadı. Benim adım Wozniak. Renfro onun hatasıydı.

Evie, lütfen.

On dakikadan fazla sürmeyeceğine söz veririm, dedim. Paulette Renfro önce saatine, ardından da kızına baktı. Şey, size birkaç dakika ayırabilirim sanırım. Ama yapacak işlerim ve yarım saatten kısa bir süre sonra ev gezdirmek üzere bir randevum var. Emlak işindeyim.

Evie, Yardımına ihtiyacım yok. Yalnızca geri kalan eşyanımı içeri taşımam lazım, dedi.

Evie Wozniak azametli adımlarla dışarı çıkıp kapıyı gürültüyle kapattı. Yüzü annesinin yirmili yaşlardaki haliydi, ancak, Paulette Renfro bakımlı ve zarifken, kızı şişman ve kabaydı. Yüz hatları büyük bir olasılıkla onu sinirlendiren şeyler yüzünden kasılıp kalmış gibiydi. Galiba bir şeyleri böldüm. Özür dilerim.

Bayan Renfro yorgun görünüyordu. Daima bölünecek bir şeyler vardır. Evie'nin erkek arkadaşıyla sorunları var. Erkek arkadaşlarıyla hep sorunları olmuştur.

Büyük pencere, derli toplu ve göz alıcı ev rahat Güneybatı tarzı mobilyalarla döşenmişti. Salondan, bir kenarında mutfak, diğer kenarında da muhtemelen yatak odalarına giden koridorun bulunduğu oturma odasına geçiliyordu. Oturma odasının ötesinde sıcaklığın altında parlayan mavi havuz göze çarpıyordu. Büyük pencereden otoyolu ve ağır ağır dönen yel değirmenlerini, daha güneyde de Palm Springs'i görebiliyordunuz.

Çok güzel, Bayan Renfro. Palms Springs'in geceleri harika görüldüğünden eminim.

Ah, evet. Yel değirmenleri yumuşak hareketleriyle gündüzleri bana okyanusu anımsatır. Palm Springs geceleri Bin Bir Gece Masalları benzeri peri masallarındaki şehirlere benzer.

Beni manzaraya bakan rahat bir kanepeye götürdü.

Size içecek bir Şey ikram edebilir miyim? Bu sıcakta insanın su kaybetmemeye çok dikkat etmesi gerekiyor.

Teşekkürler. Su iyi olur.

Salon küçüktü ama açık kat planı ve mobilyalann az olması mekânı daha büyük gösteriyordu. Paulette Renfro'nun Joe Pi-ke'in sevgi dolu anılannı saklayacağını tahmin etmemiştim, ama suyun gelmesini beklerken, minik bir bowling kupalan ormanıyla dolu kitaplıkta duran kk fotoğraf çerçevesini fark ettim. Pa-ulette Wozniak kocası ve Pike'la, orta halli bir evin araba yolunda park edilmiş bir Los Angeles Emniyet Müdürlüğü devriye arabasının önünde duruyordu. zerinde blucin, kollan kıvrılmış, etek uçları nde bağlanmış beyaz bir erkek gömleği vardı.

Joe Pike gülümsüyordu.

Kitaplığın yanına gidip fotoğrafa baktım.

Ben Pike'in gülümsediğini hiç görmemiştim. Onu tanıdığım onca yıl içerisinde bir kez bile... Joe'nun donanmada, avlanırken, balık avlarken veya kamp yaparken, arkadaşlarıyla birlikteyken çekilmiş bin tane fotoğrafını görmüştüm ama hiçbirinde glmse-memiŐti.

Paulette'in eski kocasının ve onu öldüren adamın fotoğraflan buradaydı işte.

Gülümsüyordu.

Paulette Renfro, işte suyunuz, dedi.

Bardağı aldım. Kendisine de bir bardak doldurmuŐtu.

Soldaki Abel. Simi Valley'de yaŐıyorduk.

Bayan Renfro, Joe Pike benim arkadaŐımdır, dedim.

Bardağını iki eliyle tutarak bana bir an dikkatle baktıktan sonra kanepenin kenanna oturdu. Tnedi...

O fotoğrafı saklamamın tuhaf olduğunu düşünebilirsiniz.

Hiçbir Şeyin tuhaf olduğunu düŐünmüyorum. İnsanlann mantıklı nedenleri vardır.

Los Angeles'taki bütün o karmaŐayla ilgili haberleri okuyorum. nce Karen, Şimdi de Joe'nun o adamı öldürmekle Őlanması. Çok yazık.

Karen Garcia'yı tanıır mıydınız?

Joe o günlerde onunla çıkıyordu, biliyorsunuz. Hoş ve^atlı bir kızdı. Saatine baktı ve bir karar verdi. Joe'yla arkadaş olduğunuzu söylediniz.

Evet, bayan. iimiz bir dedektiflik bürosunun sahipleriyiz.

Siz de mi polistiniz? Joe hakkında konuşmak istiyor, ancak, bunu nasıl yapacağını bilmiyordu sanki.

Hayır, bayan. Ben yalnızca özel dedektifim.

Kendisini bir açıklama yapmak zorunda hissediyormuŐasına bir kez daha fotoğrafa baktı. Abel'in başına gelenler uzun zaman önceydi, Bay Cole. Korkunç, dehşet verici bir kazaydı ve Joe dışında hiç kimsenin bu nedenle kendisini kötü hissettiğini sanmıyorum.

Evelyn Wozniak, Çocuğun kendisini kötü hissediyor, Anne. Joe babamı öldürdüğü için, dedi.

Elinde büyük bir karton kutuyla mutfak tarafından gelmişti.

Paulette'in yüzü gerildi. Yardıma ihtiyacın var mı?

Evelyn yanıt vermeden salondan geçip koridorda gözden kayboldu.

Paulette, Evelyn için zor oldu. Tekrar buraya taşınıyor. Onu terk eden bu erkek arkadaşı kira parasını aldığı için Evelyn evinden oldu. Gidip böyle adamları buluyor.

Babasıyla yakın mıydılar?

Evet. Abel iyi bir babaydı.

Başımı salladım. Krantz'm soruşturmasından haberi olup olmadığını merak ettim. Reena'dan, Uribe'den ve hırsızlık olayla-nndan haberi olup olmadığını...

Birazdan çıkmak zorundayım. Ne öğrenmek istiyorsunuz?

O gün neler olduğunu öğrenmek istiyorum.

Paulette fazla olmasa da hafifçe, fark edebileceğim kadar gerildi. Bunu neden öğrenmek istiyorsunuz?

Çünkü birisinin Eugene Dersh cinayetini Joe'nun üzerine yıkmaya çalıştığını düşünüyorum.

Paulette başını salladı, ama hâlâ gergindi.

Tahminde bile bulunamam, Bay Cole. Kocam bana işinden bahsetmezdi.

Kocanızın öldüğü gün, o ve Joe, kocanızın muhbirlerinin birinden DeVille denilen o adamın nerede olduğuna dair bilgi almışlardı. Kim olduğunu biliyor musunuz?

Paulette Renfro ayağa kalktı. Artık pek o kadar yardım etmek istemiyordu sanki. Şimdi huzursuz ve kuşkulu görünüyordu.

Hayır, üzgünüm.

'Sizinle bu tür şeyleri konuşmaz mıydı, yoksa hatırlamıyor musunuz?

O gün hakkında konuşmak istemiyorum, Bay Cole. Ne o günle ilgili bir bilgim var ne de kocamın işiyle ilgili. Abel bana hiçbir şey anlatmazdı.

Lütfen biraz düşünün, Bayan Renfro. Verebileceğiniz adın yaran olabilir.

'Kesinlikle bilmediğimden eminim.

O anda kızı elinde boş kutular ve elbise askısıyla kapıdan girdi. Paulette Renfro, Her şeyini aldın mı? diye sordu.

Son kez almak için gideceğim.

Paraya ihtiyacın var mı?

Gerek yok.

Evelyn Wozniak çalılımla salon kapısından geçip kapıyı çarparak kapattı. Yine.

Paulette Renfro'nun çenesi gerildi. Çocuğunuz var mı, Bay Cole? Hayır bayan.

'Şanslısınız. Artık gerçekten gitmek zorundayım. Daha fazla yardımcı olamadığım için üzgünüm.

Eğer aklıma sormam gereken bir şey gelirse sizi arayabilir miyim?

Şimdikinden daha fazla yardımcı olabileceğimi sanmıyorum.

Paulette Renfro beni kapıya kadar geçirip içeri girdi. Benimle birlikte dışarı çıkmamıştı.

Evelyn Beetle'ının yanında bekliyordu. Ufak güneş gözlüğü takmış olmasına rağmen güneş yüzünden şaşkınlık bakıyordu. O deli sıcakta beni bekliyordu. Kutular ve askılar arabasındaydı.

Seninle konuşmadı, değil mi? Babam hakkında.

Pek sayılmaz.

O günle ilgili konuşmuyor. O herifi savunmanın dışında hiç konuşmuyor. Joe'yu mu?

Evelyn yel değirmenlerine baktı, ama görmeden omuzlarını silkti.

Düşünebiliyor musun? Rezil herif kocasını öldürüyor ve o, o lanet olası fotoğrafı saklıyor. Ben üzerini çizdim. Lanet olası şeyi kaç kere kırdığımı sayamayacağım bile.

Ben bir şey söylemeyince bana baktı.

Sen onun arkadaşısın, değil mi? Buraya ona yardım etmek için geldin.

Evet.

Babam hakkında soruşturma yapıldığını biliyor musun? İçişleri Grubu tarafından.

Evet, biliyorum.

Annem benden saklamaya çalıştı. Babacığım da. Babacığım! Sanki hâlâ on yaşındaydı. Bazı adamların eve gelip anneme sorular sorduklarını duydum. Annemin bu yüzden babama bağırdığını da duydum. Çocukken böyle bir şeye tanık olmanın ne demek olduğunu bilir misin?

Bilebileceğimi düşündümse de yanıt vermedim.

Annem bu konuyu hiç açmaz. Her şeyden konuşur, ama bu konudan asla. Üstelik bu olay benim başıma gelen en önemli şey. Bütün hayatımı mahvetti.

Beton araba yolunda dikilmek, parlayan beyaz bir kumsalda olmaktan farksızdı. Sıcaktan ayak kabırlarım yanmaya başlamıştı.

Hareket etmek istiyordum, ama Evelyn, kendisi için söylemenin kolay olmayacağı bir şey söylemek istemiş gibiydi ve kıpırdarsam kararını değiştireceğini düşünüyordum.

Sen onun arkadaşısın. Sana söylemek istediğim bir şey var. O adam babamı öldürdü. Babamı o kadar çok severdim ki, o ölünce adeta dünyam yıkıldı. Ve onu benden alan o kahrolası herifin bunun bedelini ödemesini her şeyden çok isterim.

Pike.

Ama başka bir şey daha var.

Bekledim.

Annem babamın bütün eşyalarını bir depoya koydu. Bilirsin, şu kiralık yerlerden birine.

Nerede olduğunu biliyor musun?

Öğrenmem lazım. Orada sana yardımı olabilecek bir şey olup olmadığını bilmiyorum, ama sen o gün olanları öğrenmek istiyorsun, öyle değil mi?

Öyle olduğunu ve başka şeyleri de bilmek istediğimi söyledim. Ben Joe Pike'a yardım etmek için uğraşıyorum. Bunu bilmeni isterim, Evelyn.

Umurumda değil. Benim tek istediğim babamla ilgili gerçekleri bilmek.

Ya kötüyse?

Bilmek istiyorum. Kötü olduğunu tahmin ediyorum, ama babamın neden öldüğünü de öğrenmek istiyorum. Bütün lanet olası hayatımı bunu öğrenmek isteyerek geçirdim. Belki de bu kadar sorunlu olmamın nedeni budur.

Ne söyleyeceğimi bilemedim.

Kaza olduğuna inanmıyorum. Bence onu arkadaşın öldürdü.

Tam olarak Krantz'ın düşündüğü gibi.

Eğer sana yardım edersem, sen de işin aslını öğrenirsen bana anlatır mısın?

Öğrenmek istersen anlatırım.

Bana doğrulan söyleyecek misin? Ne olursa olsun?

Eğer istediğin buysa.

Evelyn eliyle burnunu sildi. Gerçekleri öğrenirsem hayatıma devam edebileceğim gibi geliyor bana, anlıyor musun?

Orada bir süre daha dikildikten sonra ona sarıldım. Güneşin altında o kadar uzun zaman kalmıştık ki ellerim sırtına değdiğinde sıcak kömüre yapışmış gibi oldum.

Çölün düzlüğünde uzanan, asla kesilmeyen rüzgân geri veren yel değirmenlerine baktım.

Evelyn Wozniak bir süre sonra geri çekildi. Tekrar burnunu sildi. Bu aptalca. Seni tanımıyorum bile, ama sana hayatımın, sırlarını anlatıyorum.

Bazen işe yarar, öyle değil mi?

Evet. Sanırım bana telefon numaranı versen iyi olur. , Kartımı verdim.

Seni arayacağım.

'Tamam.

Ona söyleyemezsin, tamam mı? Öğrenirse izin vermez. 'Söylemem.

Küçük sırnımız.

Evet, Evie. Küçük sırnımız.

Dağlardan inerken Palm Springs uzakta güneşin altında aslında var olmayan bir yermiş gibi parılıyordu.

AKSİYON ADAMI

Hücre iki buçuk metre yüksekliğinde, iki buçuk metre uzunluğunda, bir metre yirmi santim genişliğindeydi. Kapağı olmayan klozetle, seramik bir guatr misali beton duvardan sarkan eviye tek kişilik ranzanın arkasına saklanmıştı sanki. İntihara eğilimli olan tu-tukluların kendilerini elektrikle öldürmelerini

önlemek amacıyla tavandaki parlak floresan lambalar çelik ızgaraların arkasında emniyete alınmıştı. Şilte yanmayan ve yırtılmayan özel bir sentetik maddeden yapılmıştı ve somayla karyola punta kaynağıyla birleştirilmişlerdi. Ne bir vida ne bir cıvata ne de yerinden sökülebilecek herhangi bir şey vardı. Tek kişilik ranza, Hollywood'un ünlüleri, medya mensupları ve kendilerini parmaklığın yanlış tarafında bulan eski polis mensupları için ayrılan bu hücreyi Parker Center hapishanesinin kral dairesine çeviriyordu.

Joe Pike ranzaya uzanmış, yirmi dakika uzaklıkta, yirmi iki bin mahkûma ev sahipliği yapan Erkekler Merkez Hapishanesi'ne götürülmeyi bekliyordu. İdman yaptıktan sonra lavaboda yıkandığı için saçları hâlâ nemliydi. Koşmak istediğini, yüzünde güneşi, havanın hareketini, terlerin göğsünden aşağı süzülmesini hissetmek istediğini düşünüyordu. Eforun verdiği huzura, yararlı bir şey yapmanın getirdiği o kesin deneyime ihtiyacı vardı. Faaliyetlerin tümü beraberlerinde o mutlak yararlılık duygusunu getirmeseler de, koşmak getiriyordu.

Koridorun sonundaki güvenlik kapısı açıldı ve Krantz parmak-lıkların öbür tarafında görüldü. Elinde bir şey vardı.

Buraya seni sorgulamak için gelmedim. Avukatın olmadığı için endişelenme, demeden önce uzunca bir süre Pike'a baktı.

Pike endişelenmemişti zaten.

Bunun için çok uzun zaman bekledim, Joe. Joe. Sanki arkadaşlardı.

Dersh hakkında yanıldığın için kötü görünüyorsun.

Pike yumuşak sesle konuşarak Krantz'ı yaklaştırmaya zorlamıştı.

Biliyorum. Dersh için kendimi kötü hissediyorum ama Feebs de benimle birlikte bu utancı paylaşmak zorunda. Dersh'ün ailesinin dava açtığını duydun mu? İki erkek kardeşi, annesi ve yirmi yıldır görmediği kız kardeşi. Leş kargası şikâyetçiler.

Pike Krantz'ı buraya getirecek kadar sinsice sevindiren şeyin ne olduğunu merak ediyordu.

Şehri, bölümü, herkesi dava ediyorlar. Bishop ve şef, bölümün yanlış bir şey yaptığını itiraf ederlermiş gibi görünmek istemedikleri için beni kovamıyorlar ve o nedenle FBI'ın verdiği ipuç-larını izlediklerini söylüyorlar.

Davayı kazanabilirler, Krantz. Olayın sorumlusu sensin.

Belki kazanabilirler, ama senin aleyhine de dava açmışlar. Tetiği sen çektin.

Pike buna yanıt vermedi.

Krantz omuz silkti. Ama haklısın, kötü görünüyorum. Bir sene sonra her şey yatıştığında işim bitecek. Beni bölümlerden birine postalayacaklar. Ama sorun değil. Yirmi beş yıldır meslekteyim. Eğer daha iyi bir şey bulamazsam, otuz yılı bile devirebilirim.

Neden buradasın, Krantz? Seni küçük düşürdüğüm için mi?

Krantz kızardı. Pike onun kızarmasına mani olmaya çalıştığının farkındaydı, ama çabalan işe yaramamıştı.

Seni ben mahvetmedim, Krantz. Sen kendi hakkından geldin. Senin gibi insanlar bunu ne yazık ki anlayamazlar.

Krantz Pike'ın söylediklerini düşünür gibi olduysa da, sonra omuzlarını silkti. Küçük düşürme söz konusu olunca, evet, ama burada olmayı da hak ediyorsun. Wozniak'i öldürdüğün halde paçanı kurtardın. Fakat şimdi buradasın ve seni burada görmek hoşuma gidiyor.

Pike doğruldu. Woz'u ben öldürmedim.

Hırsızlık konusunda sen de onunla beraberdin. Onu enseleyeceğimi biliyordun, seni yakalayacağımı da biliyordun. Sen ödleğin tekisin, Pike. Bir insanın canını alırken iki kez düşünme gereği duymayan bir ahlaksız, adam öldürmeye meyilli bir manyak olduğun için de Wozniak'i ortadan kaldırmaya karar verdin. Onu da ancak Dersh'ü düşündüğün kadar düşündün.

Soruşturmayla geçirdiğin onca zamana karşın bunlarla karşıma çıkıyorsun. Wozniak'i susturmak için onu o odada öldürdüğüme gerçekten inanıyor musun?

Krantz gülümsedi. Onu seni ele vereceği için öldürdüğünü sanmıyorum, Pike. Kansını istediğin için öldürdüğünü düşünüyorum.

Pike Krantz'a bakakaldı.

Onunla aranda bir şey vardı, değil mi?

Pike ayaklarını ranzadan indirdi. Sen neden bahsettiğini bilmiyorsun.

Krantz yine gülümsedi. O salak arkadaşının da dediği gibi, ben bir dedektifim. Kadını izliyordum, Pike. Seni onunla gördüm.

Bu konuda yanılıyorsun. Dersh konusunda da yanılıyorsun. Her konuda yanılıyorsun.

Krantz tatlılıkla başını sallayıp Pike'ı onayladı. Tanığın varsa, getir. Dersh'ü öldürmediğini bana kanıtlayabilirsen, Branford'dan suçlamayı geri çekmesini bizzat isteyeceğim.

'Hiçbir şey olmadığını biliyorsun.

Onu sen öldürdüğün için hiçbir şey yok, Pike. Dersh'ün evini izlerken kaydedilen görüntülerde seni gördük. Yaşlı kadın seni sırada teşhis etti. Elimizde barut kalıntılarının saptanması için yapılan testin sonuçları ve kızla ilişkin var. Elimizde bunlar var.

Krantz Pike'a elindekini gösterdi. Poşete sarılmış bir tabancaydı. Bu bir 357 Magnum. Bilimsel Araştırma Merkezi Dersh'ü öldüren merminin bu silahtan çıktığını tespit etti. Bu cinayet silahı, Pike. Joe sesini çıkarmadı.

Tabanca temiz. Parmak izleri ve üzerindeki numaralar silinmiş olduğu için kanıtlayamıyoruz. Fakat silahı Santa Monica'da deniz kenarında, tam da kızla konuştuğunu söylediğin yerde bulduk. Bu da silahın sana ait olduğunu gösterir.

Pike cinayet silahının nasıl olup da, ifadesinde söylediği yerde bulunduğunu, bunun ne çeşit bir rastlantı olduğunu düşünerek önce poşete, ardından da Krantz'a baktı.

Bir düşün, Krantz. Silahı oraya atsaydım, orada olduğumu itiraf eder miydin?

Çünkü birisi seni görmüştü. Bence oraya silahtan kurtulmak için gittin, kurtuldun da ama birisi seni gördü. Kızdan söz ettiğinde, önce buna inanmamıştım, ancak, doğruyu söylüyor da olabilirsin. Belki kız seni orada gördü, sen de bizim kızı bulacağımızdan ve inkâr etme yoluna gittiğin takdirde yalan söylediğini anlayacağımızdan korktuğun için kendini korumak istedin.

Pike tekrar poşete baktı. Polislerin, itiraf etmelerini sağlamak amacıyla sıklıkla zanlılara bazı şeyler gösterdiklerini bilirdi.

Palavra mı bu?

Krantz kendinden emin, sakın ve Pike'ın garip bir şekilde sıcak bulduğu bir ifadeyle gülümsedi. Palavra değil. Bauman'a sorabilirsin. Bölge savcısının raporu şu anda onda. Açığını yakaladık, Joe. Wozniak olayında bir yere varamadım, ancak, sen artık elimdesin. Branford Özel Koşul diye kıyameti kopanyor ama boşuna. Bundan daha şanslı olamazdım, Pike. Sinirlerin bozuluyor.

Tabancayı oraya ben koymadım, Krantz. Bu da o silahı oraya bir başkasının koyduğu anlamına gelir.

Bu harika bir tesadüf, Joe. Senin ve tabancanın aynı yerde olması.

Benim verdiğim ifadeden haberdar olduklarını gösterir. Bunu biraz düşün.

Düşündüğüm, seni mahkum etmek için yeterli kanıtımızın olduğu. Charlie de sana aynı şeyleri anlatacaktır.

Hayır.

Bauman şimdiden anlaşma yapmanın yollarını aramaya başladı bile. Sana bundan bahsetmediğine bahse girerim, etmedi değil mi? Bauman'a anlaşma yapmayacağını söylediğini ve dhun da tabii dediğini biliyorum, ama Charlie salak değildir. Charlie akıllıdır. Gördüğünü iddia ettiğin kız hakkında doğruyu söylediğini umarak senin altı ay boyunca hapisanede kalmana sesini çıkarmayacaktır, ama kız bulunmayınca anlaşma yapman için seni ikna etmeye çalışacaktır. Tahminimce Branford senin için şartlı tahliye yolu açık olmak üzere yirmi yıl isteyecektir. Bu da herkesi, Dersh hakkında kendimizi ne kadar kötü hissettiğimizi düşünmekten kurtaracaktır. İzin günlerini hesaba katarsak yirmi yıl mahkûmiyet, on iki yıl yatmak demek. Kulağa hoş geliyor mu?

Ben hapse girmeyeceğim, Krantz. Yapmadığım bir şey için girmeyeceğim.

Krantz parmaklıklara dokundu. Parmaklarını sevgilisiymiş gibi çelikte dolaştırdı.

Artık içeridesin ve orada kalacaksın. Mahkemeye çıkacak kadar kalın kafalıysan, ki çok inatçı olduğun için bunu yapacağını tahmin ediyorum, hayatının geri kalan kısmını bunun gibi bir kafeste geçireceksin. Bunu ben yaptım, Pike. Sen benimsin ve sana bunu söylemek istedim. Buraya sana söylemeye geldim. Sen benimsin.

Kalın kollu siyahi gardiyan hücrenin kapısına gelip Krantz'm yanında durdu. Gitme zamanı geldi, Pike. Odanın ortasına yürü.

Krantz yürümeye başladı, durdu. Ah, bir şey daha var. Evsiz adamı ölmüş olarak bulduğumuzu duydun, değil mi?

Deege.

Evet, Deege. Biraz aptalmış, öyle değil mi? Size, seninkine benzeyen bir cipin Karen'i durdurduğunu ve cipi seni andıran birinin kullandığını söylemesi.

Pike bekledi.

Birisi boğazını kesmiş ve cesedini gölün alt tarafındaki dar çıkamaz sokaklardaki çöp konteynırlarından birine tıkmış.

Pike bekledi.

Birkaç yeni yetme orada kırmızı bir Cherokee cip görmüş, Joe. Deege'in öldürüldüğü gece yolun ortasında park edip beklemiş. Sürücüyü de görmüşler. Direksiyonda kimi gördüklerini tahmin et.

Beni.

Bu iş giderek daha güzelleşiyor.

Krantz Pike'a ters ters baktıktan sonra arkasını dönüp yürüdü.

Önce Pike'ın maymun çocuk olduğunu düşündüğü, maymun sesleri çıkaran -oo-oo-oo- bir mahkûmla, Ben Gazman'ım! diye bağırarak bağırsaklarındaki gazı gürültüyle salıp, dışkısını hücrelerinden dışarı atan başka bir mahkûm vardı.

Adamları alıp götürmüşler, Pike da koca kollu hapisane polisine Sirk Müdürü adını vermişti.

Pike ayakta beklerken Sirk Müdürü koridorun bir ucundan elini sallamıştı. Hücresinde artık anahtar kullanılmıyor, kilitlere hücrelerin sonunda bulunan, iki kadın memurun kurşun geçirmez cam bir paravanın arkasında oturdukları güvenlik merkezinden elektronik olarak kumanda ediliyordu. Sirk Müdürü işaret verince bir düğmeye bastılar, Pike'ın kapısı boğuk bir klik sesiyle açıldı. Pike bu sesin, evinde çatırtıyla kapanan yivli cıvatanın sesine benzediğini düşündü.

Sirk Müdürü kelepçeyi tutarak içeri girdi. Yolculuk için pranga kullanmayacağız, ancak, bunları takman gerekiyor.

Pike bileklerini uzattı.

Sirk Müdürü kelepçeleri takarken, Burada egzersiz yaparken seni izledim. Kaç tane sınav çekiyorsun?

Bin.

Kaç tanesi baş aşağı?

İki yüz.

Sirk Müdürü homurdandı. Üniformasını ikinci bir deri gibi geren aşırı gelişmiş kol, omuz ve göğüs kaslarına sahip, iri yan bir adamdı. Mahkûmların çok azı ona kafa tutmaya cesaret ediyor, bir ikisi de denerlerse başarabileceklerini düşünüyorlardı.

Sirk Müdürü kelepçeyi takıp, sıkıca kapandığından emin olmak için kontrol ettikten sonra geri çekildi.

Bu Dersh olayından yakanı kurtanp kurtaramayacağını bilmiyorum. Cinayeti senin işlemiş olabileceğini düşünüyorum, ama pisliğin teki benim kadınıma öldürmüş olsaydı benim de gözüm bu rozeti görmezdi. Erkek olmak budur.

Pike bir şey söylemedi.

Eski bir polis olduğunu biliyorum ve meslekten başına gelenleri duydum. Benim için önemi yok. Birkaç gündür benim evimdeydin, bu yüzden sana, senin düzgün biri olduğunu anladığımı söyleyebilirim. İyi şanslar.

'Teşekkür ederim.

İki kadın polis onları hücrelerin bulunduğu yerden kasvetli gri bir koridora çıkardılar. Sirk Müdürü Pike'ı merdivenlerden bir kat aşağı indirip Şerifin mahkûm bekletme odasına götürdü. Odada Pike'tan önce getirilip, cıvatalarla yere sabitlenmiş özel plastik sandalyelere kelepçelenen beş mahkûm daha vardı; kısa boylu, çete dövme üç İspanyol ve biri yaşlı, buruşuk yüzlü, diğeri daha genç, ön dişlerinden ikisi eksik iki siyahi mahkûm. Şok tabancalı ve coplu üç şerif yardımcısı kapının yanında konuşuyorlardı. Ayaklanma denetimi.

Sirk Müdürü Pike'ı içeri soktuğunda daha genç olan siyahi mahkûm başını kaldınp baktı ve yaşlı adamı dürttü, ancak ihtiyar cevap vermedi. Genç adam neredeyse Pike'ın boyutlarında, siyah teninin üzerinde görülmesi neredeyse imkânsız dövmeler olan bir adamdı. Boynunun hemen yanında, sanki bir zamanlar birisi gırtlığını kesmiş gibi pürüzlü bir bıçak yarasının izi göze çarpıyordu.

Sirk Müdürü Pike'ı banka kelepçeledikten sonra şerif yardım-cılarının birinden klipsli bir kâğıt altlığı aldı.

Pike gözlerini boşluğa dikmiş, hiç kılmıdamadan otururken Krantz'ı ve onun söylediklerini düşünüyordu. Odanın karşı tarafındaki bıçak yarası izi taşıyan genç adam gözünü ayırmadan Pike'a bakmayı sürdürüyordu. Pike yaşlı adamın ona Rollins diye hitap ettiğini duydu.

On beş dakika sonra oturdukları sandalyelere bağlı kelepçeleri sökülen altı mahkûmu sıraya dizdiler. Ardından da kapalı otoparka götürülen mahkûmlar burada, tüfekli iki şerif yardımcısının gözetiminde arka kapıdan gri renkli bir Los Angeles İlçe Cezaevi minibüsüne bindirildiler. Üçüncü şerif yardımcısı,

motoru çalışan minibüsün direksiyonundaydı. Klimanın çalışabilmesi için motorun açık olması gerekiyordu.

Minibüsün içinde, süriicünün bölmesi, pencereleri de kaplamış olan aynı kalın tel kafesle arka bölümden ayrılmıştı. Arka bölümde minibüsün yan duvarlarına paralel olarak, mahkûmların birbirlerine bakacakları şekilde oturacaktan sabit birer bank yerleştirilmişti. On iki mahkûm taşıma kapasiteli minibüste yalnızca yan sayıda mahkûm olması herkesin rahatça oturmasını sağlayacaktı.

Minibüse bindiklerinde Montana adlı şerif yardımcısı her adamın omzuna dokunarak, sağa ya da sola oturmasını söylüyordu. Meksikalılardan birinin adamı yanlış anlaması nedeniyle Montana içeri girip durumu düzeltmek zorunda kalınca süreç de dolayısıyla gecikmiş oldu.

Pike'ın hemen karşısında oturan Rollins şimdi gözünü uluorta ona dikmişti.

Pike da ona ters ters bakıyordu.

Rollins dudaklarını aralayıp yerinde iki dişinin olması gereken boşluğu gösterdi.

Pike, Hoş, dedi.

Kent merkezinde genellikle yoğun olan trafikte yaşanacak gecikmeyle birlikte, Erkekler Hapishanesi'ne yolculuk yaklaşık on iki dakika sürecekti. Altıncı ve son mahkûm da minibüse bindiğinde Şerif Yardımcısı Montana kafesin arasından, Beni dinleyin. Konuşmak, dolaşmak, yanlış bir şey yapmak yok, dedi. Yolculuğumuz kısa süreceği için hiç kimse çış yapmak zorunda olduğu gibi bir saçmalaktan söz etmesin.

Aynı sözleri ikinci kez İspanyolca yineledikten sonra, sürücü vitese takıp kapalı otoparktan çıkarak trafiğe kanştı.

Rollins Pike'a doğru eğildiğinde tam iki blok yol almışlardı.

Sen polistin, di mi, o...pu çocuğu?

Pike ona baktı... onu gördü, ama anlamadı. Akli hâlâ Krantz'da ve hakkında giderek ciddi boyutlara ulaşmaya başlayan davadaydı. Akmaya, sürüklenmeye, bu minibüsün dışında bir yerlerde olmaya çalışıyordu.

Rollins, orada olmaktansa gezegenin herhangi başka yerinde olmayı yeğlemiş gibi görünen diğer siyah adamı dürterek, Bu o o...pu çocuğu. Onun gibi bokların kokusunu iyi alırım. Onun hakkında konuştuklarını duydum.

Pike, Clarence Rollins gibi yüz adamı tutuklamış, cephede beş yüzden fazlasının karşısına dikilmişti. Ona bakar bakmaz, Rol-lins'in yaşamının büyük bir bölümünü hapiste geçirmiş olduğunu anlamıştı. Hapishane onun eviydi. Dünyaysa, eve dönüşler arasında bulunduğu yerd.

Sen gerçek bir Hint-Avrupalısın, değil mi? O lanet olası götler gibi açık renk gözlerin. Sana bi şi söyleyim mi o...pu çocuğu? O...pu çocuğunun birini öldürmen bana vız gelir. Ben senin sayamayacağın kadar çok o...pu çocuğu öldürdüm ve senin gibi o...pu çocuğu bir polisten daha çok nefret ettiğim bi şi yoktur benim. Bak şuraya-

Rollins içine LAPD 187 yazılmış kalp şeklinde dövmei göstermek için kolunu kıvrırdı. 187 Los Angeles Emniyet Müdürlüğünün cinayet koduydu.

Bu ne demek biliyo musun, o...pu çocuğu? LAPD 187? Benim polis öldüren bir o...pu çocuğu olduğum. Bu demek. Benden korksan iyi olur.

Rollins bir şeye hazırlanıyordu. Viraj alan yük trenini izlemek kadar tahmin edilebilecek bir şeydi bu, ama Pike dikkatini ona yöneltmeye zahmet etmemişti bile. Kendisini çocukluğunun geçtiği evin arkasındaki ormanda görüyor, taze yaz yapraklarının, dere kenarındaki ıslak çamurun kokusunu alıyordu. On sekiz yaşında gittiği Vietnam'da, Song Be'nin buhar banyosu kıvamındaki sıcaklığını hissediyor, Camp Pendleton'ın çalılarla kaplı kuru tepelerinde karşıdan kendisine bağırarak çavuşunun sesini, babasının sesi olmasını çok istediği o sesi duyuyordu. Sevdği ilk kadının, son derece güzel ve azametli çiftlik kızı Diane'in sağlıklı, saf terinin tadına bakıyordu. Joe'yu küçük gördüğü için kızlanın onunla görüşmesini yasaklayan varlıklı bir ailenin kızıydı Diane.

Nasıl oluyo da hiç bişi söylemiyosun o...pu çocuğu? Lanet olası, ben senin o o...pu çocuğu kışınla konuşurken bana cevap versen iyi olur. Kışın burada benimle kapana kısıldı. Rollins konuşurken çorabının içinde sakladığı ince uzun bıçağı çıkardı.

Diğer yerler ve insanlar uçup gittiler, geriye yalnızca minibüs, Pike ve karşıdaki herif kaldı. Pike kendisini çocukluk evinin arkasındaki ormanda olduğu kadar huzurlu hissediyordu.

Hayır, diye fısıldadı. Sen benimle kapana kısıldın.

Şaşırdığı açıkça belli olan Clarence Rollins gözlerini bir kez kırıp bankodan fırlatarak, ayaklarının tüm gücüyle yüklendi ve bıçağı Pike'in göğsünün tam ortasına savurdu.

Pike bıçağın ellerinin yanından geçmesine izin verdi, ardından da Rollins'in bıçağı savururken kullandığı hızdan ve güçten yararlanarak adamın bileğini yakalayıp bükte. T opçu Çavuş Aimes görseydi mutlu olurdu.

Ciddi oranda bir güç, iri yarı, güçlü kuvvetli bir adam olan Rollins'in pazısına geri dönmüştü. Ön kol ve dirsek kemikleri taze bir dal gibi kırılmış, kemikler cildini yanıp dışarı çıkarken kasları, toplar damardan ve atar damarları kesmişti.

Clarence Rollins çığlık attı.

Şerif Yardımcıları Frank Montana ve Lowell Carmody çığlık üzerine aynı anda sıçrayıp tüfeklerini kafese doğrulttular. Kafesin kabine yakın ön tarafında toplanmış olan üç İspanyol mahkûm görmelerini zorlaştırıyor, Rollins ise bankaların arasında bir şey tarafından ısırılıyormuş gibi kıvranıyordu.

Sürücü, Ne halt oluyor arkada? diye bağırırdı.

Carmody, Kesin! Yerlerinize oturun! diye haykırdı.

Pike kendi etrafında dönen, dövünen, kıvranan Rollins'le birlikte bankların arasındaydı. Kolundan bir metre yüksekliğinde gayzer misali fişkıran kanları minibüsün arka tarafında her yere sıçrayan Rollins bir kız çocuğu gibi yüksek sesle çığlıklar atıyordu.

Montana, Lanet olsun! Pike onu öldürüyor! dedi.

Montana ve Carmody İspanyolların arkasında neler olduğunu görmeye çalışarak, tüfeklerini o yöne doğrulttular. Montana, Çekil onun yanından Pike! Otur yerine, lanet olası! diye haykırdı.

Tüfekleri gören Meksikalılar kanlara değmemeye çalışarak güçlükle önlerinden çekildiler. Muhtemelen AIDS olayını düşünüyorlardı.

Herini Rollins'in üzerinden çeken Pike sakinleşip banka oturdu.

Clarence bütün bedeni alev almış gibi kıvranıyor, yuvarlanıp duruyordu.

Montana, Kes sesini, Rollins! Ne oluyor orada? diye bağırdı.

Yaşlı siyahi adam, Yaralandı, görmüyor musun? dedi.

Montana, Saçmalamayı bırak da yerine otur, Rollins! Ne yapıyorsun? diye haykırdı.

Yaşlı adam, Kan kaybından ölecek, lanet olası. Kan bu! dedi.

Rollins ulumaya devam ederken her yere kan sıçnyordu. Yaşlı adam olduğu yerde büzülmüş, kendisini kanın bulaşmasından korumaya uğraşıyordu.

Pike, Ona yardım edebilirim. Kanamayı durdurabilirim, dedi.

Sen yerinde otur!

Carmody tel örgünün arasından baktı. Lanet olsun, numara yapmıyor, dostum. Bıçaklanmış bir keçi kadar kanaması var. Bu piçlerden biri onu bıçaklamış olmalı.

Yaşlı adam, Bıçaklanmadı! Bu dışarı çıkan kemiği. Anlayamadınız mı? dedi.

Montana daha görür görmez, Rollins'in kolunu tutuşundan kınılmış olduğunu anlamıştı. Kemikler pembe birer fil dişini andıyordu.

Sürücü cezaevinden sadece on dakika uzakta olduklarını söyledi, ama bunu söylediğinde trafiğin içinde sıkışıp kalmışlardı. Minibüsün ışığı veya sireni olmadığı için, diğer arabaların ilerlemesini beklemekten başka yapabilecekleri bir şey yoktu.

Yaşlı adam, On dakikaymış! Bu adama turnike yapılması lazım. Bizim ne kemerimiz var, ne bir şey. Böyle kanamasına izin mi vereceksiniz? diye bağırdı.

Montana, 'Kahretsin, bir şeyler yapsak iyi olur, dedi. Pis herifin arkada kan kaybettiğini görebiliyordu ve Amerikan Sivil Hakları Birliği bu yüzden üçünü de mahkemeye verebilirdi.

Montana sürücüye telsizle durumlarını bildirip sağlık ekibi istemesini söyledi. Bu aşağılık herifleri silahla kışkırtmak istemediği için tüfeğini ve copunu Carmody'nin yanında bırakıp bir çift lastik eldiven giydi. Pisliğin

AİDS virüsü taşıdığını biliyordu. Büyük bir olasılıkla da bu pislik torbalannın her biri taşıyordu.

Carmody'ye, Lanet olsun, kıcıımı kolla, dedi.

Carmody inleyen ve çırpınan Rollins'in gürültüsünü bastırıp sesini duyurabilmek için bağırarak herkese yerlerinde kalmalarını söyledi. Meksikalılar üzerlerine doğru her kan fişkırdığında sürü halinde zıplıyorlardı.

Aracın etrafından dolaşarak arkasına gelen Montana anahtarla kapıyı açtı ve içeri baktı. Her yer kan olmuştu.

Sakin ol, Rollins. Sana yardım edeceğim.

Rollins break dans yapar gibi sırtının üzerinde dönüyor, ayak-lannı savuruyor, feryat ediyordu. Montana, Bay 187'nin Tann'nın cezası koca bir bebek olduğunu düşündü.

Pike bankın sol tarafında, yaşlı adam sağ tarafında oturuyordu; Meksikalılar da sol ön tarafta kümelenmişlerdi. Carmody tüfeğini omzuna almış, sürücü de tabancasını çekmişti.

Carmody, Onun kıcıını oradan çıkar ve kahrolası kapıyı kilitle. Onunla dışanda ilgilenebiliriz, dedi.

Plan buydu.

Pike, Yardım ister misiniz? dedi.

O lanet olası bankta kal ve tek bir kasını bile kılmıdatma.

Montana hem gözlerini mahkûmlann üzerinden ayırmamaya, hem de Rollins'i yakalamaya çalışarak minibüse bindi.

Rollins sürekli dönerek Montana'nın pantolonuna kan sıçratıyordu. Sonra da kendisini sırtüstü Meksikalıların bulundukları aralığa doğru atınca üçü de Carmody'nin önündeki koltuklara fırladılar.

Lanet olsun, Rollins! Eğer AIDS'liysen seni öldürene kadar döverim. Tann'ya yemin ederim ki seni kendi ellerimle gebertirim.

Montana Pike'la yaşlı adamın oturduktan bankların önünden geçip üç Meksikalının kontrolden çıkmış olan Rollins'i tekmelemeye çalıştıktan yere gitti. Dişlerini gıcırdatıp bir küfür savurarak Rollins'i bacağından yakaladı ve onu çekip koridorun arka tarafına götürmeye çalışırken Carmody ve sürücü bir ağızdan, Yoldan çekil! Yoldan çekil! Kaçıyor! diye bağırıyorlardı.

İkisinin de tüfekleri Montana'nın üzerine çevrilmişti.

Midesine buz gibi bir duygunun hücum ettiğini hisseden Frank Montana kendisini yere atıp dönerken Joe Pike'ın açık kapıdan kaçtığını gördü.

30

Los Angeles'ın aynalı kuleleri denizin içinden yükselen bir ada gibi vadiden göğe uzanıyordu. Arka planda mor renge bürünmüş gökyüzünde batmakta olan güneşin yansımaları binaların aralardan sekiyor, batıda kalan binaları kırmızı ve turuncuyla coşturuyordu. Otoyol, güneşi kovalayan kırmızı ışıklardan oluşan bir lav dalgasıydı sanki. Alacakaranlık kuşağı başlıyordu.

Evime gelirken, dağın zirvesinde Mulholland'a geldiğinizde Woodrow Wilson Yolu'na sert bir dönüş yaparsınız, sonra benim dar yoluma varana kadar, ağaçların arasında uzanan dolambaçlı yolu izlersiniz. Woodrow Wilson'ın girişinde, Mulholland'daki geniş banketler sıklıkla çevredeki evlere gelen arabaların park yeri olarak kullanıldığı için genellikle pek dikkat etmem. Ama bu gece, ön koltuğunda bir kadınla bir adamın oturduğu ufak Amerikan arabası, yolun kenarındaki tek arabaydı. Onlara baktığımda başlarını çevirdiler. Araba üzerinde POLİSLER yazan bir neon tabelaydı adeta.

Beş dakika sonra iki yanı açık garajıma girip arabadan indiğimde, polislerin orada olmasının nedenini anladım.

Joe Pike kavuşturduğu kollarıyla karanlıkta mutfak tezgâhıma dayanmıştı; yanında oturan kedi de aşağılık bir saygıyla ona bakıyordu.

Joe, 'Sürpriz, dedi.

Dışarda bir cip olmadığını ve Joe'nun hapiste olması gerektiğini saymazsak, evimde olması normal ve doğal bir olaydı. Denizde özgürce sıçrayan küçük, kahverengi yunuslan gösteren ve kollarındaki dövmeleri gizleyen, etekleri blucininin üzerine çıkmış bol bir plaj gömleği giymişti. Karanlık evimde bile gözünde yine o güneş gözlükleri vardı.

Işığı açtım.

Açma.

Kapattım.

Seni Charlie çıkarmadı, değil mi?

Kendin-yap programıydı.

Giriş katında dolaşıp perdeleri çektim, panjurları indirdim.

Şu anda evdeyim. Işıklar yanmazsa garip olur.

Pike başını peki anlamında sallayınca ışıklar yeniden yaktık.

Woodrow Wilson, Mulholland'da bir araba var. Başka bir şey var mı, yoksa bana ne halt etmeye kaçtığını anlatacak mısın?

Nichols Kanyonu'nun tepesinde de bir araba var. Muhtemelen aşağıda da Hollywood'dan gelen üçüncü bir ekip vardır. İki ekip evimi, bir ekip de silah dükkânımı izliyor.

Polisler er geç sorular sormak için bana geleceklerdir.

Ben daha önce giderim.

Kalacak yerin var mı? Araban var mı?

Sormam aptallıkmış gibi ağzının kenarını kıvırdı.

Büyük bir ihtimalle benim evimi de gözetliyorlardır. Belki sen geldiğinde burada değillerdi, ama yerleşecek zamanları olmuştur. Gitmeden tamamen karanlık basana kadar bekle. Tamamen karanlık olduğunda onlara görünmeden ta Hollywood'a kadar inebilirsin.

Başını sallayarak aynı görüşte olduğunu belirtti.

Tannm, Joe! Neden?

Dışanda olmam daha iyi, Elvis. Krantz'm geçerli nedenleri var. Cinayeti ben işlememiş olsam da geçerli nedenleri var ve davayı kazanabilirler. Dışanda olursam kendimi temize çıkarabilirim. İçeride kalırsam sadece onlarm kurbanı olurum. Ben kurban olmam.

Pike bana neler olduğunu, nasıl olduğunu anlattı. Konuşurken kediye kucağına alıp okşayınca, sert adamların bile zaman zaman sevgiyle çarpan bir kalbe gereksinim duyabileceklerini hissettim.

Cinayet silahının kızla karşılaştığı yerde bulunduğunu söylediğinde, Onlar koymuşlardır, dedim.

Birisi koymuş. Tekrar tesadüflere geri döndük, Elvis. Deege'i duydun mu? Ölmüş.

Öldürülmüş. Birkaç çocuk öldürüldüğü yerde kırmızı bir cip, direksiyonda da bana benzeyen birini görmüşler.

Ona boş gözlerle baktım. Bir şeyler söylemek istememe rağmen, ne söyleyeceğimi bilmiyordum. Durum giderek iyice içinden çıkılmaz bir hal alıyordu.

Her şey birbirine uyuyor. Dersh'ü öldürdüm. Deege'i öldürdüm. Kısa bir süre sonra bütün o insanları ben öldürmüşüm gibi algılanacak.

Lorenzo dışında. Lorenzo öldürüldüğünde sen hapisteydin.

O cinayeti de üzerine yıkmanın bir yolunu bulacaklarından eminmiş gibi omuzlarını silkti.

Krantz senden nefret ediyor. Her şey dönüp dolaşıp ona dayanıyor, dedim.

Her şey dönüp dolaşıp bana, Wozniak'a ve DeVille'e dayanıyor. Krantz da bu olayın bir parçası. Karen da öyleydi.

Belki de yalnızca Karen ve Dersh değildi. Belki altı kurban da o günle ilgiliydi. Dersh'ten önce beş kişiyi öldürmüş olan bir katil var. Ne bir not göndermiş ne bir mesaj bırakmış, ancak beş cinayeti de aynı yöntemle işlemiş. Bu da adamın bir yanının, polislerin cinayetlerden kendisinin sorumlu olduğunu öğrenmelerini arzu ettiği anlamına gelir.

Güç oyunu.

Cinayetleri işleme yöntemi. Kurbanlar üçer ay arayla öldürülmüşler, hiç kimse aralarında herhangi bir bağlantı kuramıyor ve her şey bir seri katile işaret ediyor. Ama ya seri katil değilse? Ya sadece intikam peşinde koşan ve intikamını almak için planı olan bir katilse?

Pike başını salladı.

DeVille'in dosyasını yürütmeyi denedim ama dosya kayıp. Senin ve Wozniak'm, DeVille'in yerini bir muhbir sayesinde saptadığınızı bildiğim için Wozniak'm dosyasına da baktım, fakat hiçbir şey yoktu. Bilgiyi nereden aldığını biliyor musun?

Hayır. Woz'un piramidin altında ve üstünde tanıdıklar vardı.

Dul karısıyla görüşmeye gittim, ama onun da bir şeyden haberi yok.

Pike kediye okşamayı kesti.

Paulette'i görmeye mi gittin?

Artık adı Renfro. Bu konuda konuşmak istemedi, ama kızı yardımcı olmak istiyor.

Pike uzun süre bana baktıktan sonra kedinin kollannın arasından inmesine izin verdi. Mutfaktan iki bira alıp geldi, birini bana uzatıp, kendisinininkinden tezgâhın üzerine biraz döktü. Kedi birayı yaladı.

'Uzun zaman oldu, Elvis. Paulette'i rahat bırak.

Onun yardımı olabilir.

Bir araba durunca Pike salonda gözden kayboldu, ama ben arabayı tanıyordum.

Gelen Lucy.

Mutfağın kapısını açıp, elinde bir market torbası ve hâlâ plastik kuru temizlemeci torbalarında duran iki takım elbise olan Lucy'yi içeri aldım. Sanırım evine gitmişti. Yüzü solgundu ve endişeli görünüyor hızlı, kısa adımlarla yürüyordu. Kedi bir kez hışlayıp kedi kapısından fırlayıp gitti.

Of, kes sesini! Bir şey oldu, Cole. Joe nezaretten kaçtı.

'Biliyorum. Burada.

Ben kapıyı kapatırken Joe salondan mutfığa geldi.

Lucy mutfağın ortasında durup gözlerini Joe'ya dikti. Onu gördüğüne sevinmemişti.

Aklından ne geçiyordu senin? diye sordu.

'Merhaba, Lucy.

Lucy çantasıyla market torbasını tezgâhın üzerine koydu fakat elbise torbalannı bırakmadı. Yüzü sertti; endişesi geçmişti, şimdi öfkeliydi. Bunun ne kadar yanlış bir hareket olduğunun farkında mısın?

Joe cevap vermedi.

Onu bir hücreye koydular, Luce. Böyle davranmanın akıllıca olup olmadığını bilmiyorum, ama olmuş bir kere.

Lucy bana kötü kötü baktı; yüzünde hoşuma gitmeyen bir öfke vardı. Bunu savunma. Kuşkuya yer kalmaması için, ikinizi de temin ederim ki, böyle davranmak hiç de akıllıca değil. Joe'ya döndü. Avukatınla konuştun mu?

Henüz konuşmadım.

Sana geleceğini tehlikeye attığını söyleyecektir. Onunla konuşmalısın.

Böyle bir şey olmayacak.

Lucy tekrar bana döndü. Senin bununla bir ilgin var mı?

Sanki anne iki küçük oğluna kızmıştı. Bu işten giderek daha az hoşlanmaya başlamıştım.

Hayır, benim bu işle hiçbir ilgim yok, iyi de sana ne oluyor? Neden bu kadar kızgınsın?

Lucy bir geri zekâlıymışım gibi gözlerini devirerek bana baktı. Seninle biraz konuşabilir miyim?

Uzun adımlarla salonun diğer ucuna gitti.

Joe'dan olabildiğince uzaklaştığımızda, Ona bundan daha az destek olamazdın, dedim.

Desteklemiyorum, sen de desteklememeksin.

Ben de desteklemiyorum. Sadece ilgileniyorum. Ne yapmamı istiyorsun? Onu sepetleyeyim mi? Polisleri mi çağırayım?

Lucy gözlerini kapatarak sakinleşmeye çalıştı, bir süre sonra açtı. Sesi ölçülü ve sakindi.

Son üç saati onun ve senin için deli gibi endişelenerek geçirdim. Sana ulaşmaya çalıştım ama ulaşamadım. Tek bildiğim, senin de bu olayın bir parçası olduğun. Sen ve oradaki Sundance Kid'in, yani siz ortakların bir uçuşurundan atladığınız.

Konuşmak için ağzımı açtımsa da, Lucy elini kaldırdı.

Kaliforniya yasalanna göre onun burada bulunmasının, lisansını tehlikeye atacağını farkında mısın? Bir kaçağa yataklık ediyorsun. Bu da suçtur.

Bu olayın üstesinden gelebilmek için birlikte çalışmak zorundayız. Burada bulunma nedeni bu. Eugene Dersh'ü o öldürmedi.

Öyleyse bırak da bunu mahkemede kanıtlasın.

Kanıtlamak için delil bulmamız şart. Şimdiye kadar kamu davası açıldı ve buna itiraz etmemiz imkânsız. Dersh'ü öldüren asıl kişiyi bulmaya mecburuz ve ben şu anda, onu öldürenin Karen Garcia'yla diğer beş kişiyi öldüren şahıs olduğunu düşünüyorum.

Duymak istedikleri bunlar olmadığı için Lucy'nin ağzı bir çizgi halini almış, yüzünü sert bir ifadenin arkasına gizlemişti.

Burası onun için tehlikeli, Lucy. Bunu o da biliyor, ben de biliyorum. Burada kalmayacak, ama karanlık basmadan önce gitmesi de mümkün değil.

Ya şu anda polisler kapıyı çalarlarsa? Arama izniyle?

Öyle bir şey olursa hallederiz.

Benden uzaklaştı.

Burada tehlikede olan yalnızca sen değilsin.

Görülebilecek şekilde duygusuz bir tavra büründü. Ben Joe'nun avukata değilim. Burada seninle yaşadığım sürece avukatlık lisansım tehlikeye girebilir. Daha da beteri, Richard velayet davası açtığı takdirde, burada olanlar Ben'in annesi olarak hakkımda şüphelerin doğmasına yol açabilir.

Joe'ya, ardından da Lucy'ye baktım.

Lucy'nin duygusuz gözleri hâlâ üzerimdeydi.

Joe kalacaksa, ben gitmek zorundayım.

Karanlık basar basmaz gidecek.

Gözlerini kapayıp, ağır ağır ve dikkatle sözlerini yineledi.

Joe kalacaksa, ben gitmek zorundayım.

Benden bunu isteme, Lucy.

Lucy kımıldamadı

Ondan gitmesini isteyemem.

Uzun zaman önce başka bir yerde fena halde yaralanmışım ve hemen tıbbi yardım almam mümkün olmamışta. Sırtımdan giren sıcak çelik parçaları içerideki dokularla damarları parçalamışta ve benim elimden gelen tek şey birisinin gelip beni kurtarmasını beklemektir. Kanamayı durdurmaya çalışmışım ama yaralar sırtımdaydı. Pantolonum ve gömüğüm kanla ıslanmış, altımdaki toprak kırmızı bir çamura dönüşmüştü. Orada kan kaybından öleceğimi düşünerek öylece yatıyordum. Yaralanımdan kanlar akarken, dakikalar saatler gibi gelmişti. Zamanın akışı yavaşlamış, daima o korkunç anda kısıp kalacakmışım gibi düşünmeme neden olacak bir hızla geçmeye başlamıştı.

Zaman şu anda da o şekilde akıyordu.

Lucy ve ben şöminenin yanında, ikimiz de konuşmadan, incinmiş gözlerle, ama belki de yeterince incitmemiş gözlerle birbirimize bakıyorduk.

Seni seviyorum, dedim.

Lucy salondan mutfığa dönerek sert bir hareketle giysilerini kaptı, kapıdan çıkıp araba yoluna gitti.

Joe, 'Peşinden gitmelisin, dedi.

Yaklaştığını duymamış, elini omzuma koyduğunu duymamışım. Mutfaktaydı; şimdi de yanımdaydı.

Sorun benimle ilgiliyse, gitmem iyi olur.

'Karanlıkta şansın daha fazla.

Şansımı kendim yaratırım"

Masaya gidip iskemleyi çekti ve o kadar sessizce oturdu ki hiçbir ses duymadım. Belki de diğer sesleri dinliyordum. Kedi tekrar göründü ve Joe'nun yanında olabilmek için masanın üzerine atladı.

Mutfığa dönüp Lucy'nin getirmiş olduğu torbanın içine baktım. Somon fileto, brokoli ve bir paket taze patates... iki kişilik akşam yemeği.

Joe yemek odasından seslendi. Seni tanıdığım günden beri, akıl konusunda sana güvendim.

Pike gölgelerin arasında bir şekildi... kedim ona başıyla tos atıyordu.

Bu da ne demek?

Sen benim ailemsin. Seni seviyorum, ama bazen sersem gibi davranıyorsun.

Yiyecekleri bir kenara bırakıp kanepeye gittim. Bir şey istiyorsan git kendin al.

İki saat sonra tamamen karanlık çökmüştü. O zamana kadar ne yapmamız gerektiğini kararlaştırmış ve ardından da Joe mutfak kapısından sessizce çıkarak karanlığa kanşmıştı.

Sonra da yapayalnız kalmışım.

Boş evimde, kanepede otururken, değerli bir şeyi kaybetmişim gibi fena halde midem bulanıyordu... kaybetmiş olabileceğimi düşünüyordum. Bir müddet sonra Lucy'yi aradığımda telesekreteriyle karşılaştım.

Benim. Orada mısın?

Oradaysa bile telefonu açmadı.

Luce, seninle bu konuyu konuşmam lazım. Lütfen açar mısın?

Yine açmayınca telefonu yerine koyup kanepeye döndüm. Biraz daha oturduktan sonra, gecenin seslerinin içeri dolması için büyük cam kapıları açtım. Dışarda bir yerlerde polisler evimi gözetliyorlardı, ama umurumda mıydı? Onlar elimde kalan arkadaşlara en yakın şeylerdi.

Somon dilimlerinden birini biraya daldırıp sandviç yaptım ve mutfaktaki telefonun yanında ayakta yedim.

Lucy Chenier buraya geleli bir aydan kısa bir süre olmuştu. Buraya gelerek yaşamını değiştirmiş, ancak şimdi her şey berbat olmuştu. Korkuyordum. Farklı filmleri sevdiğimiz ya da ben onun arkadaşlarına kaba davrandığım için kızmamıştık birbirimize. Beni Joe'yla arasında bir seçim yapmak zorunda bıraktığı için ben ona kızmıştım; o da benim Joe'yu seçtiğimi düşündüğü için kızmıştı. Sanırım haklıydı ve ben bu konuda ne yapacağımı bilemiyordum. Eğer bana yine aynı tercih hakkını verseydi, yine aynı yönde karar verirdim; üstelik bunun benim ya da ikimizin hakkında neye mal olacağından emin değildim.

Birisi kapıyı sertçe yumrukladı. Polisler olduğunu tahmin ettim; bir anlamda da öyleydi aslında.

Samantha Dolan elleri kalçalarında, kapının eşiğinde sallanıyordu. Oldukça sarhoştu.

Tekilan kaldı mı?

Uygun bir zaman değil, Samantha.

Tıpkı daha önce de yapmış olduğu gibi yanımdan geçmeye çalıştı, ama ben kıpırdamadım.

Ne, o küçük kadınla ateşli bir randevun mu var?

Kımıldamadım. Üzerine sinen tekila kokusunu alabiliyordum. Koku o kadar yoğundu ki herhalde gözeneklerinden yayılıyordu.

Dolan her zamanki sert tavrıyla bana baktı, ama ardından bakışları yumuşadı. Başını sallayınca bütün o küstahlığı yok oldu, gitti. Benim için de pek uygun bir zaman değil, Dünyanın En İyisi. Bishop beni kovdu. Beni Hırsızlık-Cinayet'ten gönderiyor.

Kapıdan çekilip içeri girmesine izin verdim. Lucy'ye karşı hissettiğim suçluluğun üzerine, Dolan'ın başına gelenler yüzünden kendimi beceriksiz, zayıf ve suçlu hissetmem de işin tuzu biberi olmuştu.

Bir şişe Cuervo 1980 alıp bir bardağa iki parmak doldurdum.

Biraz daha.

Biraz daha koydum.

Sen de benimle içmeyecek misin?

Bira içtim.

Dolan tekilayı yudumlayıp derin bir nefes aldı ve salıverdi.

Tannm, güzelmiş.

Ne kadar içtin?

Yeterince içmedim. Kaşlarını kaldırarak bana baktı. Arkadaşınla mı atıştın?

Kiminle?

Kedinden bahsetmiyorum, geri zekâlı. Küçük kadın. Dolan bardağıyla mutfakı işaret etti. Tezgâhında bir çanta var. Bu evdeki tek dedektif sen değilsin. Ağzından çıkanların farkına vannca biraz daha içti. Şey, belki de öylesindir.

Lucy'nin çantası buzdolabının yanında, torbalan koyarken bıraktığı yerde duruyordu. Giysilerini almış, ama çantasını unutmuştu.

Dolan tekilasından biraz daha içtikten sonra tezgâha yaslandı. Pike'ın bu şekilde davranması akıllıca olmamış. Onunla konuşursan, teslim olması için ikna etmeye çalış.

Bunu asla yapmayacaktır.

'Kaçması onun masum görünmesini sağlamaz ki.

Polislerin kendisini temize çıkaracaklarına inanmadığı için, bunu kendi başına yapmaya karar verdi sanırım.

Belki de bu konuyu konuşmamalıyız.

Belki de.

'Söylemek istediğim gidişatın kötü görüldüğü.

İkimiz de mutfakta dikiliyorduk. Chez Cole her zaman eğlencelidir.

Dolan'a oturmak isteyip istemediğini sordum. Oturmak istediği için de salona geçtik. Tekila da arkamızdan geldi.

Bishop konusuna üzuldüm.

Dolan düşünceli bir tavırla başını salladı.

Ben mesleğe girmeden hemen önce Pike üniformalı bir polisti sanırım.

Hangi bölgelerde çalıştığını biliyor musun?

Rampart'a geçmeden önce bir sene Hollenbeck'te çalışmıştı. Ben Batı Los Angeles'ta başladım. O zamanlar güvenlik güçlerinde şimdiki kadar çok polis yoktu ve biz birkaç kadın her bokla uğraşmak zorunda kalıyorduk.

Dolan konuşmak istiyormuş gibi görüldüğü için konuşmasına izin verdim. Biradan zaten çakırkeyif olmuştum.

Akademiden mezun olduktan hemen sonra, işteki ilk günümde bir eve gittik ve yerden çıkmış iki ayakla karşılaştık.

İnsan ayağı mı?

Evet. Bir insana ait bu iki ayak yerden çıkmıştı.

'Çıplak ayak mı?

Evet, Cole. Bırak da hikâyeyi anlatayım, olur mu? Gittiğimiz evin arkasında, yerden iki ayak çıkmış. Haber verdik, şefimiz geldi, 'Evet, bir çift

ayak, tamam,' dedi. Sadece bu ayaklara bağı bir vücut olup olmadığını bilmiyorduk. Yani toprağın altında bir vücut da olabilirdi ya da yalnızca birisinin diktiğı bir çift ayaktı.

Mısır yetiştirmeye çalışan birinin.

Komik olmaya çalışma. Komik olmak da listenden silebileceğın şeylerden biri.

Başım la onayladım. Oldukça komik olduğunu düşünüyordum, ama içki içiyordum ne de olsa.

Yani orada bu iki ayakla baş başayız ve adli tıp müfettişi şey yapana kadar da ona dokunamıyoruz ve müfettiş bize ertesi sabaha kadar gelemeyeceğini söylüyor. Şef birisinin ayakların başında nöbet tutması gerektiğini söylüyor. Senin anlayacağın, onlan orada öylece bırakamayız, değil mi? Şef bana ve ortağıma ayaklara göz kulak olmamızı söylüyor.

Tamam.

Dolan hikâyesini anlatmaya devam ederken, bir yandan da te-küasma bitirip yenisini koydu.

Sonra bir taciz ihban alınca, şef ortağıma bu ihbarla ilgilenmesinin daha iyi olacağını söyledi. Kızı ayaklarla bırakmasını söyledi.

Kızı.

Evet, o bendim.

Orasını anladım, Samantha.

İçkisinden öfkeyle uzun bir yudum aldıktan sonra sigaralannı çıkardı.

Sigara yasak.

Alnı kınşıtıysa da sigaralan bir kenara koydu.

Gittiler. Ben artık terk edilmiş evin arkasındaki o ayaklarla baş haşaydım ve ödüm kopuyordu. Bir saat geçti. İki saat. Ne gelen vardı ne giden. Telsizden aradım, ama kimse cevap vermedi ve ben sinirimden çıldırdım. Fena çıldırdım. Üç saat oldu. Derken hayatımda duyduğum en acayip sesi duydum, 000-000-000 diye bir inleme.

Neydi?

Palmiye ağaçlarının arasında dalgalanan dev gibi bir hayalet belirdi. Kocaman, beyaz, 000-000-000, ayaklarımı istiyorum,' diye inleyen bir hayalet. Gerçekten tüyler ürpertici ve esrarengiz.

Dur! Söyleme. Çarşafın altındaki ortağındı.

Hayır, şefti. Kızı korkutmaya çalışıyordu.

Sen ne yaptın?

Smith'imi çekip, 'Kıpırdama, o...pu çocuğu, Los Angeles polisi!' diye bağırdım. Sonra da yakın mesafeden olabildiğince hızla altı el ateş ettim.

Dolan. Adamı öldürdün mü?

Gülümsedi; harika bir gülümsemeydi bu. Hayır, geri zekâlı. O rezillerin eninde sonunda bana bir oyun oynayacaklarını bildiğim için yanımda sürekli kuru sıkı taşıyordum.

Bir kahkaha attım.

Şef küçük bir top gibi, elleri başının üzerinde, ateş etmemem için bağırarak yere atladı. Altısını da boşalttıktan sonra yanlanna gidip, 'Hey, çavuş, ayak devriyesi dediğiniz bu muydu?' dedim.

Daha şiddetli bir kahkaha attım, Dolan içini çekip başını salladı. Ben bu mesleğe her şeyimi verdim. Hiç evlenmedim ve çocuğum olmadı. Artık çok geç.

İtiraz edemez misin? Yapabileceğin bir şey yok mu?

Kovuşturma kurulu talebinde bulunabilirim, ama kurula baş vurursam o kallesler beni kovabilirler. Bishop yalnızca benim Hır-sızlık-Cinayet'ten gitmemi istiyor. Benim artık bir takım oyuncusu olmadığımı, bana güvenmediğini söylüyor.

Üzgünüm, Samantha. Gerçekten, gerçekten üzgünüm. Şimdi ne olacak?

İdari transfer. Başka bir göreve atanana kadar izinliyim. Sa-nınm beni herhangi bir bölüme verecekler. Güney Cinayet Bürosu olabilir. Los Angeles'a belki. Bardağına bakarken boşaldığına şaşırmış gibiydi.

En azından hâlâ istesin.

Gözlerinde, yavaş algılayan bir çocukmuşum gibi bir sevecenlik belirdi. Anlamıyor musun, Cole? Nereye gidersem gideyim, bu benim için baş aşağı gitmek. Önemli takımlarda oynadıktan sonra güneyde bir çiftlik takımına gitmekten farksız. Tek yapman gereken, oyundan çıkartılana kadar zaman öldürmek. Benim için bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrin var mı?

Ne söyleyeceğimi biliyordum.

Bütün meslek yaşamımı Bishop gibi adamları oyuna ilk beşte başlaman için ikna etmekle geçirdim, ama kahretsin, şimdi hiçbir şeyim yok. Bana baktı. Tanım, seni istiyorum.

Sam, dedim.

Yine elini kaldırdı ve başını salladı.

Biliyorum. Tekila yüzünden.

Boş bardağa bakıp içini çekti. Bardağı masaya koyup kendisiyle ne yapacağını bilmiyormuş gibi kollarını kavuşturdu. Yine dolmaya başladıkları için birkaç kez gözlerini kırptırdı.

Elvis? dedi.

Ne var?

Bana sanlır mısın?

Kımıldamadım.

O şekilde demek istemedim. Birinin bana sarılmasına ihtiyacım var ve bunu yapacak başka kimsem yok.

Birami bırakıp yanına gittim, ona sanıldım.

Samantha Dolan yüzünü göğsüme gömdü, bir süre sonra göz-yaşları gömleğimi ıslattı. Geri çekilip elleriyle gözyaşlarını sildi. Bu çok zavallı bir durum.

'Zavallı değil, Samantha.

Burnunu çekip tekrar gözlerini ovuşturdu. Başka kimsem olmadığı için buradayım. Bu lanet olası işe her şeyimi verdim, oysa şimdi elimde yalnızca başka bir kadına âşık olan bir adam kaldı. Bana sorarsan bu feci şekilde zavallı bir durum.

Hiç kimse şana sormadı, Samantha.

Kahretsin, seni istiyorum. Seninle yatmak istiyorum.

Şşş.

Göğüsleri koluma süründü. Beni sevmeni istiyorum.

Şşş.

Bana şşş deyip durma Allah'ın cezası.

Parmaklarını uyluklanmda gezdirirken, gözleri loş ışıktaki parlıyordu. Gözünü dikip bana bakarken o kadar yakınımıdaydı ki yanağımdaki soluşunu ateş böcekleri gibi hissediyordum. Güzel, zorlu ve komikti. Ben de onu istiyordum. Ona sanlmayı, onun bana sanlmasını ve o benim içimdeki boşluğu doldururken, ben de onun boşluklarını doldurmayı istiyordum.

Ama, 'Yapamam, Dolan, dedim.

Birden mutfağın kapısı açıldı... o anda yeri olmayan yabancı bir ses duyuldu.

Bir eli hâlâ kapının kulpunda duran Lucy mutfaktaydı ve gözlerinde dehşetli bir acıyla bize bakıyordu.

Ayağa kalktım.

Lucy.

Lucy Chenier tezgâhtan çantasını kapıp sessiz adımlarla tekrar mutfak kapısına gitti ve çıkıp arkasından gürültüyle kapattı.

Dışanda... marş motoru çığlıklar attı, arabasının motoru homurdanarak çalıştı.

Dışanda... olanca hızıyla oradan uzaklaşırken lastikleri acıyla bağırdı.

Dolan kanepeye çöktü. Of, kahretsin!

Kalbimdeki ağn o denli arttı ki içim oyulmuş gibi hissettim... sanki yalnızca bir kabuktan oluşmuştum ve havanın ağırlığı beni un ufak edebilirdi.

Lucy'nin arkasından gittim.

«

Evinin önünde park edilmiş olan Lexus'in motoru hâlâ fıkırdıyordu. Dairesinin ışıklan yanıyordu, ancak, çekili perdelerin aydınlığı pek de davetkâr değildi. Ya da ben korkuyordum.

Sokakta durmuş gözümü dikip boş gözlerle pencerelerine bakarken, bir yandan da arabasının tıkırtısını dinliyordum. Çamurluğa yaslanıp elimi kaputa koydum, sıcaklığını hissettim. İkinci kata bir merdiven vardı ve o merdiven sonsuza kadar kaybolmuş da olabilirdi.

Basamakları tırmanıp hafifçe kapısını vurdum.

Luce?

Lucy kapıyı açıp olay yaratmadan bana baktı. Ağlıyordu... üzgün gözyaşları ısırap kuyusuna akan küçük birer cam parçasıydı sanki.

Dolan kovulduğu için bana geldi. Bana âşık ya da âşık olduğunu sanıyor ve benimle olmak istedi.

Bunu söylemek zonanda değilsin.

Ona kendisiyle birlikte olamayacağımı, seni sevdiğimi söyledim. Sen içeri girdiğinde ona bunları anlatıyordum.

Lucy kapının eşiğinden çekilip içeri girmemi söyledi. Kutular kaldırılmış, mobilyaların yerleri değiştirilmişti.

Beni korkuttun, dedi.

Başımı salladım.

Dolandan söz etmiyorum. Daha öncesini kastettim. Sana kızgınlığım, Elvis. Beni kırdın.

Joe.

Sen buraya gelerek yaşamını değiştirdin, Luce. Richard ve Ben'e ne olacağı seni endişelendiriyor. Benim için endişelenmene gerek yok. Neyimiz olduğu, benim neler hissettiğim ya da benim için ne ifade ettiğin konusunda endişelenme. Sen benim her şeyimsin.

Artık bundan emin değilim.

Sanki dünya kayıp gitmişti ve ben kendimi kontrol edemeyerek boşlukta sallanıyordum... sanki en ufak bir esinti bile beni sürükleyecek, tüketecekti ve benim, bu esintinin beni savurmasına izin vermekten başka yapabileceğim bir şey yoktu.

Joe yüzünden.

Benim için önemli olan her şeyi tehlikeye atmaya razı olman yüzünden.

Polisleri arayıp onu teslim etmemi mi istiyordun? Sesimde istediğimden daha fazla gerginlik vardı.

Lucy gözlerini kapatıp bir elini kaldırdı.

Sanırım sen de bana kızgınsın.

Tercih yapmak zorunda kalmaktan hoşlanmıyorum, Luce. Seninle Joe arasında sıkışıp kalmaktan hoşlanmıyorum. Gidecek başka yeri olmadığı için Dolan'ın evime gelmesinden hoşlanmıyorum. Şu anda aramızda yaşananlardan da hoşlanmıyorum.

Lucy derin bir nefes alıp verdi. O halde ikimiz de birbirimizi hayal kınklığına uğrattık sanırım.

Başımınla onayladım.

Ben üç bin kilometrelik yolu bunun için gelmedim.

Başımı salladım.

Beni seviyor musun? dedim.

Seni seviyorum, ama şu anda senin hakkında ne hissettiğimi bilmiyorum. Hiçbir şey hakkında ne hissettiğimden emin değilim.

Lucy o denli kesin, o denli bitmiş gibi konuşmuştu ki bir şeyi gözden kaçırmış olmalıyım diye düşündüm. Gözlerinde bir şey olup olmadığını görmek için yüzünü inceledim, ama olsaydı bile ben görememiştim. Duygusal bir arınma istiyordum; Lucy'nin ölçülü karşılığı midemin düğümlenmesine neden olmuştu.

Sen ne diyorsun, Luce?

Hakkımızda düşünmemiz gerektiğini söylüyorum.

Şu anda bir sorunumuz var. Birbirimiz hakkında hissettiğimiz her şeyi sorgulamamızı gerektirecek kadar büyük bir sorun mu bu? Değil elbette.

Bizim hakkımızda düşünmenin anlamı budur. Bir tek sorun yaşanması, bizim biz olmamızı engellemez.

Etrafımdaki kutulara baktım. Yaşamının eşyalan. İşler benim umduğum gibi gitmeyecekti. Duymak istediğim şeyleri duymuyordum ve söylemek istediklerimi söylemekle de iyi bir iş yapmıyordum. Lucy ellerimi iki elinin arasına aldı.

Buraya gelerek yaşamımı değiştirdiğimi söyledin, ancak, benim buraya gelmem senin yaşamını da değiştirdi. Değişiklik şehir sınırını geçtiğimde bitmedi, hâlâ sürüyor.

Kollanmı boynuna doladım. Birbirimize sanıldık, ama belirsizlik zar gibi aramıza girmişti.

Lucy bir süre sonra sakinleşti. Artık ağlamıyordu; bir karara varmış gibiydi.

Seni seviyorum ama bu gece burada kalamazsın.

O kadar mı kesin?

Hayır. Hiçbir şey kesin değil. Sorun da bu zaten.

Tekrar elimi tuttu, yavaşça parmaklanmı öptü ve gitmemi söyledi.

KURBAN

Katil enjektörü dibine kadar ön uyluk adalesine batıp her zamankinin iki misli Dianabol enjekte ediyor. Acı onu öfkeliyor, kan basıncı hızla yükselirken, öfke cildinin koyu kırmızı bir renk almasına neden yol açıyor. Kendisini ağırlık aletine atıp ban yakalıyor ve itmeye başlıyor.

Yüz elli kilo.

Ağırlığı göğsüne indiriyor... kaldıyor... indiriyor... kaldırıyor. Sekiz Herkül gücünde insanüstü bir efor bile öfkesini yatıştırmaya yaramıyor.

Yüz elli kahrolası kilo.

Ağırlık aletinden kalkıyor, bu boktan kiralık odada aynanın karşısına geçip düşman gözlerle kendisine bakıyor. Kasları şişmiş, göğsü kızarmış, yüzü ölüm saçıyor... sakinleş. Kontrolü eline al. Öfkeyi bir kenara koy ve kendini dünyadan gizle.

Yüzü anlamsızlaşıyor.

Pike'ı yenmek için Pike ol.

Katil sakinleştirici bir nefes alıyor... ağırlık aletine dönüyor... oturuyor.

Pike'ın kaçması işleri değiştiriyor... Cole ve Dolan denilen o kaltak da. Kendisine komplo kurulduğunu anlayınca Pike, bunu yapanın kim olduğunu bulmaya çalışacak, onu arayacak. Cole'le Dolan, DeVille'in dosyasını almaya çalıştılar bile ve bu kötü oldu; ancak katil dosyayı alamadıklarını biliyor. DeVille'in dosyası olmadan onun izini bulmaları imkânsız, ama ona yaklaşılabirler ve katil kimliğini saptamaya çok yaklaşıklarnı kabul ediyor.

Artık harekete geçmeli. Hiçbir şey kendisine engel olmamalı. Hedeflerinin bir adım önüne geçmeye karar veriyor. Engel olmamalı. Pike'ın ne yapacağını kestirmek zor, ancak, Cole'ün yapacak-larnı tahmin etmek olası. Cole'ün aklını kanştırmak lazım. Pike'ı kurtarmayı aklından çıkartmasını ve başka bir şeye kanalize olmasını sağlamak lazım.

Dolan'ın bir dedektif olarak daima abartıldığını düşünmesi nedeniyle, katil onu önemsemiyor. Ama Cole farklı. Cole'le tanışmış, onu incelemiş. Cole tehlikeli. Komando etiketi taşıyan eski bir asker ve deneyimli bir dedektif. Cole'ün tehlikeli olduğu pek anlaşılmıyor, ancak, polis memurlannm çoğu ona saygı duyuyor. Kıdemli dedektiflerden birisinin, Cole'ün şakalan ve parlak gömlekleri sizi aldatmasın, o, bir yandan sırtına yükleyebileceğiniz bütün yükleri taşır, bir yandan da sizi pataklayabilir, dediğini duymuştu. Katil dedektifin bu görüşünü ciddiye alıyor.

Bir düşmana komplo kurarken, daima yararlanılacak bir zayıflığını bulmanız gerekir.

Cole'ün bir kız arkadaşı var.

Ve bu kız arkadaşın da bir çocuğu.

32

Lucy'nin dairesinden çıkıp bitmek bilmeyen basamaktan inerek arabamda oturdum. Motoru çalıştırmayı düşündüm ama, mantıksız geliyordu. Ona kızmaya çalıştım, ama kızmadım. Ona gücenmeye çalıştım, ama bu kendimi zayıf hissetmeme yol açacaktı. Işıklar söneneye kadar Lucy'nin sakin, sessiz sokağında üstü açık arabamda oturdum, ışıklar söndüğünde bile kıpırdamadım. O dairesinde, ben aşağıda arabamda olsam bile ona yakın olmak istiyordum. Gecenin büyük bir bölümünü, işlerin nasıl bu kadar büyük bir hızla, bu kadar kötüye gittiğini anlamaya çalışarak geçirdim. Daha iyi bir dedektif yanıtlan bulabilirdi belki.

Neden sonra yola koyulduğumda gökyüzünün rengi açık mordu. Sabah trafiğinde adım adım yol almaktan mutluydum; düşünmeden araba kullanmanın tanıdık tekdüzeliği rahatlatıcıydı. Eve vardığımda Dolan gitmişti. Mutfak tezgahının üzerine bir not bırakmıştı. Eğer istersen, onunla konuşurum, diyordu.

Bir gece önceden kalan bardaktan kaldırdım, tekilayı döktüm ve telefon çaldığında yukarı çıkmak üzereydim.

Boş gözlerle telefona bakarken kalbim hızla atmaya başladı, telefonun ikinci defa çalmasını bekledim. Derin bir nefes alıp başımı salladım.

Sesimin on beş kilometre koşmuşum gibi çıkmamasına çalışarak üçüncü çalışta açtım.

Lucy?

Evelyn Wozniak, Neden aramadın? dedi.

Neden söz ediyorsun?

Dün mesaj bıraktım. Saat kaçta eve dönersen dön, beni aramanı söyledim.

Pike daha evdeyken telesekreterimi kontrol etmiştim, ama mesaj falan yoktu. Tekrar baktım ve yine bir şey bulamadım.

Peki, beni şimdi yakaladın işte.

Evelyn annesinin Kuzey Palm Springs'de kullandığı deponun yerini tarif etti. Kilit için anahtarı eşini yapıp bir zarf içinde site müdürüne bırakmıştı. Ben babasının eşyalanna bakarken orada olmak isteyip istemediğini sordum, ancak, Evelyn öğreneceği şeylerin kendisini korkutabileceğini söyledi. Onu anlayışla karşıladım. Ben de korkuyordum.

Sözleri bittiğinde, Evelyn, bıraktığın mesajda da bunlar var mıydı? diye sordum.

Bir kısmı. Yerin adını söylemiştim. Eğer seni endişelendiren buysa, telesekreterin başka birine değil, sana ait olduğundan eminim. Başka kim telesekreterine Dünyanın En İyi olduğunu söyleyen bir mesaj bırakır ki?

Telefonu kapattıktan sonra yukan çıkıp üzerimi değiştirdim, arabama atlayıp, Pike'ın mesajı duymuş ve silmiş olabileceğini düşünerek Palm Springs'e gittim.

Ve nedenini?

Pike'ı düşünürken, Lucy'yi düşünmek zorunda kalmıyordum.

İki saat on dakika sonra otoyoldan çıkıp tekrar yel değirmenlerine doğru yoluma devam ettim. Çöl şimdiden sıcaktı ve sıcaktan yanan toprak kokuyordu.

Depoların yer aldığı site ıssız bir yerde, büyük madeni bir kapısı olan tel örgülerin arkasında beyaz cüruf briketlerinden inşa edilmiş bir dizi kulübeden ibaretti. Kapının yanında yine cüruf briketlerinden yapılmış binada, üzerinde ETRAFTAKİ EN UCUZ FİYATLAR yazılı bir tabela göze çarpıyordu. Etrafta başka hiçbir şey olmadığı için yerine getirilmesi kolay bir taahhüttü tabii.

Cildi kurumuş parşömeni andıran şişman bir kadın anahtarı verdi. Ofisi küçüktü, ancak, duvara gömülmüş, bir et dolabını bile soğutmaya yetecek kadar büyük Westinghouse klima son hızda çalışıyor, doğrudan kadının üzerine üflüyordu.

Kadın, Çok kalacak mısınız? diye sordu.

Bilmiyorum. Niye?

İçerisi sıcak olur. Dikkat edin de bayılmayın. Bayılırsanız da beni dava etmeye kalkmayın.

Bayılmam.

Sizi uyanyorum. Burada şişesi yalnız bir buçuk dolara güzel suyum var.
Sırf çenesini kapatması için bir şişe aldım.

Paulette Renfro'nun deposu sitenin arka tarafındaydı. Birimlerin her biri cüruf briketlerinden inşa edilmiş dış duvarlarla, içeride oluklu madeni bölmelerle oluşturulmuş depolardan meydana gelmişti. Dış duvarlarda kapı olmadığı için doğrudan mağaramsı küçük bir alandan geçip bireysel depolara giriyordunuz.

Kilidin üzerindeki toza bakılırsa Paulette buraya ya hiç gelmiyordu ya da çok ender olarak geliyordu. Sorun çıkarmadan çalışan kilit dolap büyüklüğünde bir yere açılıyordu. Duvarların önüne çeşitli boylarda kutular, eski vantilatörler, valizler ve iki lamba yerleştirilmişti.

Kutusuz olanları bir tarafa koyduktan sonra kutulan dışarı taşıyarak dolabı boşalttım. Bütün kutular dışarı çıktığında, işe önce en eski kutulardan başladım ve Evelyn Wozniak'ın hatırladığı günlükleri o kutularda buldum. Babası günlük tutar gibi işte olanları yazmış, tarihleriyle birlikte eğittiği genç memurlar, sapıklara yaptığı baskınlar, yardım etmeye çabaladığı çocuklarla ilgili notlar almıştı. Yedi adet üç klipsli küçük klasör tıka basa sayfalarla doldurulmuştu. Konuyla en çok alakası olanların en yeni dosyalar olduğundan oldukça emindim.

Yedi klasörü bir kenara koyup yararlanabileceğim herhangi bir şey olup olmadığını görmek amacıyla diğer kutulan kaşıtırdımsa da, Abel'a ait bulabildiğim şeyler yalnızca bir plastik torba içinde devriye şapkası, Wozniak'ın rozeti ve mahfazası, Kahramanlık Madalyasıyla ödüllendirildiği döneme ait çerçevelenmiş iki tane de takdir belgesinden ibaretti. Takdir belgelerinin neden kutuda olduğunu merak ettim, ama tekrar evlenmiş olan Paulette herhalde zaman içinde varlıklarını unutmuştu.

Bir gölge kapıdan sessizce girdiğinde ve Joe Pike, Senden önce gelmek istiyordum, dediğinde çıkartıklarımı tekrar kutulara yerleştiriyordum.

Ona şöyle bir bakıp kutulan yerleştirmeye devam ettim.

Seni alt etmek o kadar kolay ki.

Bir şey buldun mu?

Wozniak'ın günlüklerini.

Baktın mı?

Burası onlara burada bakamayacak kadar sıcak. Klasörleri daha serin bir yere götüreceğim.

Yardım ister misin?

Tabii.

Yerleştirmeyi bitirdiğim kutuları dolaba koydu. Son iki kutuyu da kapatıp birer birer ona uzattım.

Evelyn'in mesajını sen mi şildin?

Joe başını evet anlamında salladı.

Neden?

Burada Paulette'i incitebilecek herhangi bir şey bulmanı engellemek istedim.

Ben sana faydası olabilecek bir şey anyorum.

Biliyorum. Şanslıysak bulabiliriz.

Ama burada Paulette'i incitebilecek şeyler olabilir.

Pike yine başını salladı.

Anlamaya çalıştım. Pike'ı anlamak ciltlerce kitabı anlamaktan farksızdı.

Karen Garcia'nın kalbini nasıl kırdın, Joe?

Joe son kutu da yerini bulana kadar bütün kutuları yerleştirdikten sonra, sanki orada bir şey olabilirmiş gibi kapıya gidip çöle baktı. Görebildiğim tek şey başka insanların anılarıyla dolu diğer cüruf briketi binalardı.

Karen seni seviyordu, ama sen Paulette'e âşıktın.

Pike yine başıyla onaylath.

Karen'la çıkıyordun, ama ortağının karısına âşıktın.

O anda ifadesiz gözlük camlan bana döndü.

Paulette evliydi. Onun için hissettiklerimin geçeceğini düşünerek bekledim, ama olmadı. Aramızda bir ilişki yoktu, Elvis. Fiziksel hiçbir şey yoktu. Woz benim arkadaşımdı. Ama ben hissettiklerimi hissediyordum. Başka şeyler hissetmek için başkalarıyla çıkmaya çalıştım, ama aşk öylece gelip, öylece gitmiyor. İşte böyle. Lucy'yi düşünerek boş gözlerle ona baktım.

Ne var?

Başımı salladım.

Krantz'm, Wozniak'ın bir hırsızlık çetesiyle ilişkisi olduğunu düşündüğünden haberin var.

Evet.

Bu doğruydu.

Pike'a dikkatle baktım.

Krantz benim Woz'u Paulette için öldürdüğümü düşünüyordu. 'Öldürdün mü?

Pike'ın ağzının kenarları kıvrıldı ve camlarını bulduğum yere doğru çevirdi. Sen buna inanıyor musun?

Sen daha iyi bilirsin. Krantz ayrıca senin de o hırsızlık çetesiyle ilişkin olduğunu düşünüyordu. Buna da inanmıyorum.

Pike başını diğer yana eğdi, alını kırıştı. Bunu nereden biliyorsun? Ellerimi iki yana açtım.

Öyle ya.

Pike derin bir nefes alıp başını salladı. Hiçbir fikrim yoktu. Arabada Woz'la geçirdiğim onca zamana karşın, Krantz Paulet-te'le konuşup onu korkutana kadar da haberim olmamıştı. Woz'a sorduğunda o inkâr etmiş olduğu için Paulette bunu bana sormuştu. Ben de öyle öğrenmiştim. Woz'u takip ettim ve onu Chihu-ahua Kardeşlerle gördüm. Kızın birini hamile bırakmış ve El Se-gundb'da ona bir apartman dairesi ayarlamak zorunda

kalmış. Soyulması kolay olan yerler hakkında Chihuahua'lara tüyo vererek o dairenin kirasını ödüyordu. Krantz her şeyi biliyor, ancak, hiçbirini kanıtlayamıyordu. McConnell da aynen böyle söylemişti.

Paulette'e anlatmış mıydın?

'Birazını. Tamamını anlatmadım. Woz onun kocasıydı, Elvis. Çocuktan vardı.

Peki sonra ne oldu?

Woz'a istifa etmesini söyledim. Ona seçme şansı ve düşünmesi için zaman verdim. Böylece konu ikimizin arasında kaldı. Woz bu yüzden öldü.

Krantz'ın pek çok konuda haklı olabileceğini düşündüm.

O motelde neler oldu, Joe?

Woz istifa etmek istemedi, ben de ona seçme şansı vermedim. Onu Krantz'ın ellerine teslim etmek istemiyordum, ancak, yoldan çıkmış bir polisin mesleğini sürdürmesine de izin veremezdim. Kabul etmiş olsaydı Paulette'e gerçekleri anlatıp Chihuahua'lan ben tutuklayacaktım.

Chihuahua'lar onu öldürürlerdi.

İstifa etmiş olsaydı onları yakalamanın başka bir yolunu bulurdum ama bu fırsat elime hiç geçmedi. Kayıp kız ve DeVille hakkında ihbar alınca, Woz yeri öğrendi. Oraya vardığımızda Woz çileden çıkmıştı zaten; o anda da kendisini kaybedip DeVille'e tabancasıyla vurdu. Sanırım yapacağı şey yüzünden sinirden delirmişti. Konu Woz'un içinde bulunduğu çıkmaz ve oradan nasıl kurtulacağıydı. Pike sözlerine biraz ara verdikten sonra kaldığı yerden devam etti. DeVille'i patakladıktan sonra onu bir kenara itip silahını bana çevirdi.

Kendini savunurken mi vurdun onu?

Hayır. Onu ben vurmam. Silahımı bile çekmedim.

Pike'a bakakaldım.

Kansını sevdiğimi, kansının da beni sevdiğini biliyordu. Kariyeri sona ermişti, Krantz kanıt bulabilirse hapse girecekti. Bazı adamlar ağırlığa dayanamazlar. Bazılan dağılır ve baskıdan kurtulmak için her şeyi yaparlar.

Abel Wozniak kendisini öldürdü.

Pike çenesine dokundu. Namluyu buraya dayayıp tetiği çekti, kurşun çenesinden girdi, tepesinden çıktı.

Yanıtı tahmin etmeme rağmen yine de sordum. Suçu neden üstlendin?

Açıklama yapılması zorunluydu. Eğer gerçekleri anlatsaydım Krantz onun hakkında dava açabilecek, suçlu bulunursa emeklilik ikramiyesi ve yardım paraları kesilecekti. Paulette ve kızı her

şeylerini kaybedeceklerdi. Parker Center üzülebilir, ipin ucunu bırakabilirdi, ama nasıl emin olabilirdim ki? Wozniak intihar ettiği için sigortası da sona erecekti. O zamanlar kendini öldürdüğünde sigorta para ödemiordu.

Yani suçu sen üstlendin.

DeVille ayıklığında Woz'un kendisine vurduğunu söyledi. Ben de ona uydum. Boğuştuğumuzu, Woz'un boğuşurken vurulduğunu söyledim. DeVille anlathklannı doğruladı, böylece de Woz'un ölümü açıklanmış oldu.

Sen de bir pedofili korurken ortağının ölümüne neden olan bir rezil olarak damgalanmakla kaldın.

Bazen elindekilerle en iyi yapı yapmak zorunda kalırsın.,

Paulette'in gerçeklerden haberi var mı?

Pike betonlan seyrediyordu. Paulette'in haberi olsaydı bölüme söylerdi.

Yardım paralannı kaybetme pahasına olsa bile.

Bu karan onun vermesi gerekmez miydi?

Ben hepimiz adına karar verdim.

'Yani Paulette kocasının kendisini öldürdüğünü bilmiyor.

Hayır.

Pike orada öylece dururken, ben bunun, sevdiği kadının sevgisini sonsuza kadar ve tamamen kaybetmesine mal olsa bile, onu korumasının yegâne yolu olduğunu düşünüyordum.

Pike bu ağırlığı kaldıracabilirdi.

Ve kaldırmıştı.

Bütün o polisler bu kadar zamandır senden boşuna nefret etmişler, dedim.

Pike başını eğdi, gözlüklerinin camlan minnacık binanın loşluğunda bile parlıyordu.

Boşuna değil. Her şey yüzünden nefret ettiler.

Tamam. Şimdi ne olacak?

.Paulette hâlâ yardım paralannı alıyor. Ne olursa olsun buradan aldığımız şeylerin onu etkilemesine izin vermeyeceğim.

Sana yardım edebilecek olsalar bile mi?

Pike'in ağzının kenan kıvnldı. Bu kadar yolu geldikten sonra vazgeçmem artık.

Öyleyse bakalım ne bulabileceğiz.

Sonraki iki buçuk saat boyunca, otoyolun hemen çıkışındaki Denny'nin Yeri'nde oturup çay içerek günlükleri inceledik. Denny'de çalışanlar buna karşı çıkmıyorlardı. Sıcak yüzünden pek müşterileri yoktu.

İşe en yeni defterden başlayıp geriye doğru gittik. O defterin sekiz sayfası kayıptı, ancak, geri kalan sayfalan yerindeydi ve okunabiliyordu. Wozniak'm girdileri genellikle şifreli olmasına rağmen kısa bir süre sonra anlamlı gelmeye başladı.

Pike bir ara okumayı bırakıp durunca, Ne oldu? diye sordum.

Cevap vermeyince eğilip onu durduran şeyin ne olduğuna baktım.

Şu Pike sıkı çocuk. İyi bir polis olacak.

Pike defteri önüne çekip okumayı sürdürdü.

Wozniak'm ileride başvurma amacıyla girdiği kayıtlann birçoğu gerçekleştirdiği tutuklamalarla, suçlar, suçlular ve tanıklarla ilgili notlarla

doluydu, ama yazdıklarınm çoğu yardım etmeye çalıştığı sokak çocukları hakkında. İleride olacaklara rağmen, Woz-niak korumak ve hizmet etmek için yemin ettiği bu insanlara yardım çabalarında samimiydi.

Yedi defterin tümünde muhbir olabilecekleri izlenimini uyandıran üç isim vardı sadece ve Wozniak'ın ölümünden beş ay önce düşülen kayda göre bunlardan yalnızca birinin muhbir olması olasıydı.

O maddeyi Pike'a okudum.

Şunu dinle. 'Laurence Sobek adında bir çocuğu tutukladım. On dört yaşında bir erkek fahişe. Konuşmayı sevdiği için iyi bir muhbir olabilir. Coopster tarafından büyütülmüş. Kimlik yok! Çocuğu mahvetmiş. Onu içeri almaya çalışacağım.' Başımı kaldırıp Pike'a baktım. Bu da ne demek? İçeri almak?

'Rehabilitasyon merkezi veya bir program. Woz bunu yapardı.

'Coopster kim?

Pike başını salladı.

Sayfaya baktım.

'DeVille olabilir mi?

Pike düşündü. Takma ada benziyor. Coupe DeVille.

Evet.

Yararsız.

Laurence Sobek'i hatırlıyor musun?

Hayır.

Diğer şeylerin yardımını olabilir mi?

Pike yine başını salladı.

O halde bunlarla yetinmek zorundayız.

Hesabı ödeyip klasörleri arabalarımıza götürdük. Laurence Sobek'in bahsinin geçtiği klasörü yanıma aldım.

Sana nasıl ulaşabilirim?

Dükkanını arayıp, onlara bana ihtiyacın olduğunu söyle. Çağın cihazım yanımda olacak.

Peki.

Sıcaklığın altında otoyoldan geçen kamyonları seyrettik. Arkamızda gözümüzün alabildiğince uzanan yel değirmenleri enerji üretiyorlardı. Pike Oregon plakalı kahverengi bir Ford Taurus kullanıyordu. Nereden bulunduğunu merak ettim. En sonunda ona baktığımda, onun beni gözlemlediğini gördüm.

Ne var? dedim.

Bunu atlatacağım. Benim için kaygılanma, dedi.

Alfred E. Neuman taklidi yaptım. Ne, ben mi kaygılanıyorum?

Bir şey seni yiyip bitiriyor.

Ona Lucy'den bahsetmeyi düşündümse de vazgeçtim.

Kendine dikkat et, Joe.

Pike elimi sıkıp uzaklaştı.

• Eve döndüğümde saat geç olduğu halde Dolan'ı aradım. İki kez arayıp, ikisinde de mesaj bıraktım. Parker Center'da masasını boşaltabileceği™ tahmin ettim, ama direkt hattını aradığımda telefona Stan Watts cevap verdi.

Selam, Stan. Ben Elvis Cole.

Ne olmuş yani?

Dolan orada mı?

Onun işi bitti, ahbap. Senin yüzünden.

Sanki bunu duymama gerek vardı.

Orada olabileceğini düşünmüştüm.

Değil.

Kapattı.

Dolan'ı tekrar evinden aradığımda yine telesekreteriyle karşı-laşüğim için Wozniak'm not defterlerini alıp oraya gittim.

Samantha Dolan Melrose'un birkaç blok yukansında kalan ve polislerden çok sanatçılara ev sahipliği yapmasıyla ünlenen Sierra Bonita'da bir bungalovda yaşıyordu.

Arabamı Dolan'ın BMW'sinin arkasına park ederken, arabamın içinde bile evden gelen müziğin gürültüsünü duyabiliyordum. Sneaker Pimps. Gürültülü.

Kapıyı çaldığımda açmadığı için kilidi yokladım. Kilitliydi. Ölmüş olabileceğini ve eve girmem gerekebileceğini düşünerek daha sert vurdum, kapı sonunda açıldı. Solmuş bir METALUCA tişörtüyle blucin giymişti, yalın ayakta. Gözlerinde kırmızının her tonunu görmek mümkündü ve taze doldurulmuş tekila gibi kokuyordu.

Dolan senin içki sorunun var.

Burnu akıyormuş gibi burnunu çekti. Bugün ihtiyacım olan da buydu zaten. Senin bana yaşam öğütleri vermen.

Yanımdan geçip müziği kapattım. Güzel bir şöminesi olan, zemini sert ahşapla kaplı büyük salonun zevksiz döşenmiş olması beni şaşırttı. Büyük bir kanepede birkaç koltuğa bakıyordu; yerde, kanepenin yanında tamamına yakın bir kısmı boşalmış, kapağı açık bir tekila şişesi vardı. Televizyonun üzerinde Los Angeles Emniyet Müdürlüğünce yapılan Atış Yanşması'nda kazanılmış bir kupa duruyordu. Oda sigara kokuyordu. Beni neden geri aramadın? dedim.

Mesajlanmı kontrol etmedim. Dinle, arkadaşınla konuşmamı istersen konuşurum. Dün gece olanlara üzüldüm.

Boş ver.

Wozniak'ın klasörlerini Dolan'a uzattım.

Bu da ne? Yerde duran sigara paketini alıp bir tane yaktı. Çektiği nefesi volkanik sis gibi bir duman bulutu halinde üfledi.

Abel Wozniak'ın tuttuğu günlük.

Pike'ın ortağı Abel Wozniak mı?

İşaretlediğim sayfaları oku.

Sigarasından derin bir nefes çektikten sonra alnını kınıştırarak birkaç sayfayı parmağıyla çevirip işaretlediğim yeri okumaya başladı. Bitirdiğinde bana baktı. Sigara unutulmuştu.

Sence bu çocuğun sözünü ettiği kişi DeVille mi?

Çocuğun Wozniak'la bir yakınlığı varmış, bu kadannı biliyoruz. Coopster adında biri tarafından büyütülmüş. Eğer onu büyüten kişi DeVille'se, o zaman DeVille, Sobek'i Karen Garcia'ya bağlıyor.

Dolan gözlerini kısarak bana baktı. Dersh'ü Sobek'in öldürdüğünü söylüyorsun.

Herkesi öldürmüş olabileceğini söylüyorum. Krantz ve fede-railer bir seri katilin peşindeydiler, ama belki de bu adam seri katil değildir, Dolan. Başlangıçta bağlantı noktasının Wozniak olduğunu tahmin ediyordum, fakat bu cinayetlerin onunla hiç alakası olmayabilir. Belki de sebep DeVille'dir.

Dolan kaşlarını çatıp tuhaf bir şekilde baktı. Ben de arada bağlantı kurmaya çalışan polislerden biriydim, unuttun mu? Bulamadık. DeVille'i kontrol etmiş miydiniz?

Sigarasını salladı. Ne gerek vardı ki?

Bilmiyorum, Dolan. Neden hiçbir şey bulamadığınızı bilemiyorum, ama Bölge Savcısı'nın Kayıt Bölümü'nden DeVille'in dosyasını istememiş miydiniz? Bir bakalım da dosyada neler olduğunu görelim.

Dolan sigarasından bir nefes daha çekip boş gözlerle dumanları seyretti. Beyninde dışlıların dönmeye başladığını, ihtimalleri değerlendirdiğini ve bütün bunların ne anlama gelebileceğini düşündüğünü neredeyse görebiliyordum. Bu onun geri dönebilmesi için bir fırsattı. Eğer olayda gelişme kaydedilmesini sağlayabilecek bir şey bulabilirse, Hırsızlık-Cinayette kalıp kariyerini kurtarmış olacaktı.

Kanepeden kalkıp telefona gitti, Stan Watts'i arayarak Bölge Savcısı'nın Kayıt Bürosu tarafından kendisine herhangi bir şey gönderilip gönderilmediğini sordu. Telefonu kapattığında, Çak bakalım, dedi.

Duş alıp giyinmesi yirmi dakikayı bile bulmadı.

Dışarı çıktığımızda, Arabanı çek, benimkiyle gideceğiz, dedi. 'Hayatta olmaz, Dolan. Sen benim ödümü kopanyorsun. Çek şu lanet olası arabayı yoksa çarpanm.

Dolan Beemer'ı çalıştırdı... ben de benimkini çektim.

Fazla konuşmadan, ikimiz de düşüncelerimizi kendimize saklayarak Parker Center'a gittik. Dolan arabayı ön kapıdaki park edilmesi yasak olan bölgeye çekti, hiçbir şeye dokunmamamı tembihleyip koşturarak içeri girdi. On dakika sonra da elinde DeVille'in dosyasıyla döndü.

Telsizin içine etmedin, değil mi?

Hayır. Hiçbir şeyin içine etmedim!

Bir blok ilerideki ufak otoparkta durduk. Dosyayı önce Dolan gözden geçirdi; sayfaları birbiri ardınca çekip çıkartıyor, göz gezdirip yere atıyordu.

Bunlar da ne?

Avukat palavraları. Bu dosyadan bir şey anlaşılmıyor. Bize dedektifin olayla ilgili sunumu lazım.

Olayın soruşturmasını yürüten kişi, Rampart'ın Cinsel Suçlar bölümünden Krakauer adında bir dedektifti. Dolan olayla ilgili sunumun, davayı desteklemek üzere toplanmış delillerin, ayrıca tanıkların ifadelerinin, tanıklığa dayanan delillerin, yapılan görüşmelerin, yani bir dedektifin olayın başından itibaren topladığı her şeyin özeti olduğunu izah etti.

Dolan avukat palavralarını ayırmayı bitirdiğinde, dedektifin olay sunumu dosyasının yansını kendisi aldı, diğer yansını da bana verdi. Okumaya başla. Dosya konu ve tarihlere göre sıralanmıştır.

Sobek'in DeVille'le bağlantısı olduğunun, hatta Wozniak'in öldüğü gün, onunla Pike'ı otel odasına gönderen muhbirin o olabileceğinin belirtisi olabilecek herhangi bir şey bulmayı umuyordum; ne var ki okuduklanın çoğu Ramona Ann Escobar üzerinde yoğunlaşmıştı. Kızın komşularının, motel görevlisinin ve ebeveynlerinin ifadeleri, ayrıca Ramona'nın, elbiselerini çıkarması için DeVille'in kendisine nasıl on dolar verdiğini anlattığı ifadesinin bir kopyası da dosyadaydı. Ramona Ann Escobar on yaşındaydı. Okumaktan rahatsızlık duysam da, Sobek'i bulma umuduyla okumaya devam ettim.

Dolan alçak sesle, Ah, lanet olsun! dediğinde, ben hâlâ inceliyordum.

Rengi uçmuş, yüzü gerilmişti.

Ne?

DeVille hakkında şikâyetle bulunan kişilerin adlarının yer aldığı tanık listesini bana uzattı. Uzun listeye bakarken, Dolan parmağıyla listenin altlarında yer alan bir ismi gösterene kadar bir şey anlamamıştım.

Karen Garcia.

Yüzü hâlâ kül gibi olan Dolan, Okumaya devam et, dedi.

Hepsi oradaydı... ilk beş kurban... sonra en yeni kurban Jesus Lorenzo. Listede Dersh'ün adı geçmiyordu ama o bir istisnaydı.

Dolan şaşkınlıkla bana bakıyordu. Haklıydın, kahrolası. Bu in-• sanlar rastgele seçilmemişler. Aralarında bir bağ var. Adam Leonard DeVille'in içeri tıklılmasına yardım eden herkesi ortadan kaldırıyor.

Elimden gelen tek şey, başımı sallayarak Dolan'ın söyledikleriyle aynı görüşte olduğumu belirtmek oldu

Aslında, altı kurbandan yalnızca biri DeVille aleyhine ifade vermişti; DeVille'i küçük kızın kaçındığı parkta gören Walter Semple. Diğerleriyle, Dolan'ın karmaşa olarak nitelendirdiği, Krakauer'in DeVille olduğuna inandığı bir adam hakkında cinsel suç duyurusunda bulundukları için kendisi

tarafından sorgulanan, ancak, De-Ville'in sonunda mahkûm edildiği davayla doğrudan alakası olmayan kişilerdi.

Dosyanın geri kalan bölümünü okurken Dolan'ın göğsü inip kalkıyordu. DeVille'in, biri de Coopster olan çeşitli takma adlany-la sabıka ve tutuklanma kayıtlarının birer kopyası da eklenmişti dosyaya.

Bu Sobek. Sobek olmalı. Dosyayı Krantz'a götürmeliyiz. Ay-nca listede adları geçen kişiler de ikaz edilmeli, dedim.

Henüz değil. Daha fazlasını istiyorum.

Daha fazlasını demekle ne kastediyorsun? Bunlar davanın açılmasına yeter. Bunlar müthiş şeyler.

Sobek'le DeVille arasında bağlantı kurulmasını sağlıyor, ama onun katil olduğunu ispatlamıyor. Eğer fenları katile götürebilirim, Bishop beni geri alır.

Elinde artık bazı bilgiler var, Dolan. Bu insanlar arasında bağlantı olduğunu öğrendik, üstelik ipuçları da mevcut. Sen bu olayın seyrini tamamen değiştireceksin.

Daha fazlasını istiyorum. Her şeyi masanın üzerine koymak istiyorum. Manşetlere geçmek istiyorum, Cole. Krantz'ın suratını o manşete yapıştırmak istiyorum. O kadar çok istiyorum ki Bis-hop'ın beni ekibe geri almaması imkânsız olacak.

Gözlerimi ona dikip bakarken, bir yandan da, onun yerinde ben olsaydım, ben de bu kadar umutsuzca isterdim bunu, diye düşünüyordum. Belki de ben onun istediğinden daha çok istiyordum. Eğer katilin kim olduğunu ortaya çıkarırsak Joe Pike'ı da temize çıkarabilirdim.

Tamam, Samantha. Haydi şu herifin kim olduğunu bulalım.

Dolan'ın evine döndük. Yaptığı telefon görüşmeleri Dolan'ın yaklaşık iki saatini aldı; Laurence Sobek'in adı yetişkinlerin yer aldığı sistemde bulunamadı. Bunun da iki anlamı olabilirdi: Ya Sobek doğru yola girmiş, dürüst bir yaşam sürmeye başlamıştı ya da on sekiz yaşına gelmeden önce, yaşadığı yerden ayrılıp başka bir yere yerleşmişti. Tabii çocuğun ölmüş olması da imkân dahilindeydi. Sokaklarda çalışan çocukların başlarına böyle şeyler sıklıkla gelir.

Dolan telefon görüşmelerini yaparken, ben de bir ara, bir bardak su almak için mutfığa gittim. Buzdolabına minik mıknatıslarla, aralannda dizide Dolan'ı oynayan aktrisle birlikte çekilmiş bazı fo-toğraflann da bulunduğu milyonlarca fotoğraf iliştilmişti. Dolan fotoğraflarda size dünyanın kaç bucak olduğunu gösterebilecekmiş, bundan da zevk alacak biri gibi çıkmıştı, ama aktrisin eroin bağımlısı bir anoreksikten farkı yoktu pek. Gösteri dünyası...

Dolan'ın Forest Lawn'da çekmiş olduğu fotoğrafım bir rıkna-tısla dolabın kulpuna yakın bir yere asılmıştı. Fotoğrafımı orada görmek gülümsememe neden oldu.

Suyumu bitirip salona döndüğümde, Dolan da telefonu yerine koydu. Rampart'a gitmemiz gerekiyor, dedi.

'Neden?

Çünkü Sobek gençken orada tutuklanmış. Rampart'taki Gençler Bölümü Sobek'in evrakının nerede olduğunu biliyordur. Bilgilerini kendi sistemlerine girmiş olabilirler, ama birisinin belgeleri kanstırması da gerekebilir.

Yanılmıyorsa gençlere ait kayıtlara ulaşılabilmesi için mahkeme karar gerektiğini söylemiştin.

Dolan'ın kaşları sinirle çatılıverdi. Benim adım Samantha Dolan, seni geri zekâlı. Hızıma yetişmeyi öğren.

Bu kadın bir de benimle yatmak istiyordu ha?!

Rampart Şubesi'nin merkezi, Joe Pike'ın Karen Garcia'yla ilk kez karşılaşmış olduğu MacArthur Park'ın birkaç blok batısında kalan Rampart Caddesi'ne bakan az katlı, kahverengi tuğla bir binadadır.

Arabayı, binanın arkasında memurlara ayrılmış küçük park yerinde bırakıp arka kapıdan bölüme girdik. Dolan bu defa zeki görünmeye çalışmamamı ve çenemi kapamamı tembihlememişti. Zeki görünmek bir polis merkezine pek de uymayacak bir şeydi zaten.

Dolan'ın rozetini göstermesiyle, pis bir odanın bir köşesindeki hırsızlık masasına bağlı yalnızca dört dedektifin çalıştığı mikroskobik boyutlardaki Gençlik Bölümü'ne girdik. Parker Center'la Hırsızlık-Cinayet ofisleri modern ve aydınlıkken, Rampart'taki dedektiflerin masalarının hem renkleri uçmuştu hem de küçüktüler; tapon mobilyalar da dedektifler kadar yorgun gözüküyorlardı. Rampart'ın suç oranının yüksek olduğu bir bölge olması dolayısıyla dedektifler çok çalışıyorlar, ancak, manşetlere çok seyrek düşüyorlardı; üstelik burada hiç kimse altı yüz dolarlık spor ceketler giyip, Altmış Dakika programına çıkmak için tembelce sıra beklemiyordu. Bu dedektiflerin büyük bir bölümü, vardiyalarını sağ salim bitirmek istiyorlardı.

Dolan dikkatini odadaki en genç dedektife yönelip rozetini göstererek kendini tanıttı. Samantha Dolan. Hırsızlık-Cinayet.

Dolan konuştuğunda adı Murray olan genç dedektifin kaşları havaya kalktı.

Sizi tanıyorum, öyle değil mi?

Dolan gülümsedi. Üzgünüm, Murray. Tanıştığımızı sanmıyorum. Sen televizyon dizisinden mi söz ediyordun?

Murray yirmi altı ya da yirmi yediden büyük olamazdı. Dolan'dan etkilendiği çok belli oluyordu. Evet. Hakkında dizi yaptıkları sizsiniz, değil mi?

Dolan bir kahkaha attı. Buyurun bakalım!., ben diziden bahsettiğimde gülmemişti. Ah, şu Hollywood'dakiler. Dedektif olmanın aslında ne demek olduğunu bilmiyorlar. Bizim yaptığımız gibi değil.

Murray'nin gülümsemesi iyice yayıldı; ben de Dolan ona yuvarlanıp havlamasını söylese, onu bile yapacak, diye düşündüm. Çözdüğünüz bir olaydı. Okuduğumu hatırlıyorum. Tannm, haber olmuşunuz.

Hey, orası sadece Hırsızlık-Cinayet, anlıyor musun? Biz şiddet olaylarını üstleniriz, basın da peşini bırakmaz. Sizin burada yaptığınızdan farklı değil yani.

Dolan alçakgönüllü rolü oynamayı pek beceremiyordu; o işte iyi olan sadece bendim belki de.

Murray nasıl yardımcı olabileceğini sorunca Dolan ona yalnızca eski bir gençlik dosyasına bakmak istediğini, fakat mahkeme emri olmadığını söyledi. Murray tedirgin olmuş gibi görününce ciddi bir tavır takınarak ona doğru eğildi. Parker Center'da ilgilendiğimiz bir olay. Manşet olacak bir şey, dostum. Gerçek bir bomba.

Murray gerçek bir bomba olabilecek bir olay üzerinde çalışmanın ne müthiş bir şey olacağını aklından geçirerek başını sallayıp tamam dedi.

Dolan daha da eğildi. Hırsızlık-Cinayet'e geçmeyi hiç düşündün mü, Murray? Bize orada doğru kararlar verebilecek keskin dedektifler lazım.

Murray dudaklarını yaladı. Benim için araya girebilir misiniz?

Dolan göz kırptı. Pekâlâ, şu çocuğu bulmaya çalışıyoruz, anlıyor musun? Biz onun dosyasını okurken belki sen de Motorlu Taşıtlar ve telefon şirketiyle görüşebilirsin. Bak bakalım bizim için bir adres bulabilecek misin?

Murray yaşlı dedektiflere kaçamak bir bakış attı. Şefim bundan hoşlanmayabilir.

Dolan şaşırmış görünüyordu. Ya! Bence ona söylememelisin.

Murray ona bir süre daha boş gözlerle baktıktan sonra işe girişti.

Başımı salladım. Tamam, sen harikasin.

Dolan düşünceli bir tavırla bakarken gülümsemiyordu. Harikayım ama yeterince harika değilim.

Gevşe biraz.

Dolan ellerini kaldırdı.

Yirmi dakika sonra dosyayı almıştık, toplantı odası ayarlanmıştı ve Murray telefon görüşmelerini yapıyordu.

Laurence Sobek on iki yaşından on altı yaşına kadar, ikisi mağaza hırsızlığı, dördü de pezevenklikten olmak üzere yedi kere polis kayıtlarına geçmişti. Doğum tarihine göre şimdi yirmili yaşlan-nın sonlannda olmalıydı. Abel Wozniak onu iki kere tutuklayan memurdu; ilkinde mağaza hırsızlığından, ikincisinde de, ikinci pezevenklik suçundan. Sobek'in en son sabıka fotoğrafı on altı yaşındayken çekilmişti. İncecik bıyıklı, cılız saçlı, bol sivilceli zayıf bir çocuktü. Ürkek ve sinik görünüyordu.

Tutuklandığında annesi Bayan Drusilla Sobek'le yaşıyordu. Kayıtlara göre boşanmış olan Bayan Sobek yedi defasında da ne çocuğunu almaya gelmiş ne de polislerle tanışmıştı.

Dolan'ın kaşları çatılmıştı. Tipik.

Murray'nin kapıyı bir kez çalıp içeri girmesiyle konuşmamız bölündü. Üzgün görünüyordu.

Kaliforniya'dan verilmiş ehliyeti yok, hiçbir zaman da olmamış. Telefon şirketi de adını hiç duymamış. Gerçekten üzgünüm, Samantha. Popüler bölümdeki şansının suya düştüğünü, eridiğini görüyordu.

Üzülme, dostum. Sen elinden geleni yaptın.

Kayıt belgelerinde, Sobek'in annesinin Güney Los Angeles'ın Maywood adlı bölgesinde yaşadığı belirtilmişti.

Kadın hâlâ hayattaysa belki ondan bir şeyler öğrenebiliriz. Sence hâlâ bu adreste midir? dedim.

'Öğrenmek kolay.

Dolan sabıka fotoğrafindan fotokopi çektikten sonra Murray'nin telefonundan telefon şirketini aradı.

Dolan telefon ederken Murray yanıma sokuldu. Sizce hakikaten Hırsızlık-Cinayet'te şansım olabilir mi?

İç kulvan kaptın bile, Murray.

Üç dakika geçmeden Laurence Sobek'in annesinin hâlâ May-wood'da oturduğunu öğrenmiştik.

Drusilla Sobek'le görüşmeye gittik.

Dedektif Murray peşimize takılamadığı için hayal kinklığına uğramıştı.

Drusilla Sobek, Maywood'un, çoğunlukla Honduras ve Ekva-dor'dan gelen yasa dışı yabancılann yaşadıkları bir kesiminde, sıva cepheli ufacık bir evde oturan suratsız bir kadındı. Aynı evde barınan yasa dışı kişilerin sayılan genellikle on sekiz ya da daha fazla olurdu. Birisinin kalktığı yatağa bir diğeri yatar, asgari ücretin de altında kalan rakamlar kazanabildikleri çeşitli işlerde çalışırlardı. Drusilla o yabancılann lanet olası mahalleyi ele geçirmelerinden hiç hoşnut değildi ve bunu dile getirmekten çekinmediğini de söylemişti.

Kapının aralığından bize dikkatle bakarken yassı suratı buruşmuş, alnı kınışmıştı. Kapıyı dolduran iri yan bir kadındı. Bütün gün burada dikilip durmak istemiyorum. Bu Meksikalılar beni kapı açıkken görürlerse bazı yanlış fikirlere kapılabilirler.

O insanlar Orta Amerikalı, Bayan Sobek, dedim.

Kimin umurunda? Meksikalıya benziyor, Meksikalı gibi konuşuyorsa Meksikalıdır.

Dolan, Biz oğlunuzu bulmaya çalışıyoruz, Bayan Sobek, dedi.

Benim oğlum i...ne bir fahişedir.

Bir çırpıda...

Bayan Sobek kapıya geldiğinde Dolan ona rozetini göstermiş, ancak, kadın içeri giremeyeceğimizi söylemişti. Yabancılann içeri almadığını söylemesine sevinmiştim, zira evden ekşi bir koku geliyor, kadının vücudundan da iğrenç bir koku yayılıyordu. Hijyen dönemecinin epeyce gerisinde kalmıştı.

Bize bir adres veya bir telefon numarası verebilir misiniz? dedim.

Hayır.

Onu nasıl bulabileceğimizi biliyor musunuz?

Kadının ahlak suratında minnacık kalan, domuzlanıncı andıran gözleri kısıldı. Ödül falan var mı?

Dolan gırtlakını temizledi. Hayır, bayan. Ödül yok. Ona sadece birkaç soru soracağız. Çok önemli.

Başka yere baksanız iyi olur, bayan. Benim i...ne fahişe oğlum önemli olmanın yakınından bile geçmemiştir. Kadın kapıyı kapatmaya çalışıyordu, ama Dolan ayağını kapının eşiğine sokup engellemiştir. Sol gözü seğiriyordu.

Drusilla, Hey! Sen ne halt ettiğini sanıyorsun? dedi.

Dolan kadından biraz daha uzun boylu ve yüz kilo daha zayıftı. Bana bak şişko kan, ölmezsen seni fena pataklarım!

Ağzı küçük bir O halini alan Drusilla Sobek gerileyiverdi.

Bir şey söylemek için ağzımı açtım, ama Dolan çenemi kapatmam için parmağını kaldırdı. Ben de kapattım.

Dolan, Laurence Sobek'i nerede bulabiliriz? dedi.

Bilmiyorum. Onu üç veya dört yıldır görmüyorum. Tehditler savurur gibi bağıra çağıra konuşan Drusilla'nın sesi şimdi iyice cılız çıkıyordu.

En son gördüğünüzde nerede yaşıyordu?

Bütün o diğer i...nelerle San Francisco'da bir yerde.

Şimdi de orada mı yaşıyor?

'Bilmiyorum. Gerçekten bilmiyorum. Kadının alt dudağının titrediğini görünce ağlayacağını sandım.

Dolan derin bir nefes alarak sakinleşmeye çalıştı. Peki, Bayan Sobek. Size inanıyorum. Ama yine de oğlunuzu bulmak zonanda olduğumuz için hâlâ yardımınız gerekiyor.

Drusilla Sobek'in çenesi buruşmuş, dudağı şimdi iyiden iyiye titremeye başlamış, gözünden minik bir damla yaş gelmişti. Be-nimle bu kadar kaba bir tavırla konuşulması hoşuma gitmedi. Haksızlık bu.

Oğlunuzun adresi ya da telefon numarası var mıydı sizde? Evet. Vardı sanırım. Uzun zaman oldu.

Gidip bakmanızı istiyorum.

Hâlâ ağlayan Drusilla başını salladı.

'Elimizde oğlunuzun on altı yaşındayken çekilmiş sabıka fotoğrafı var, ancak, daha yeni bir fotoğrafı da lazım. Yetişkinlik dönemine ait fotoğrafı var mı?

Hı-hı.

Siz gidip onları getirin. Biz burada bekliyoruz.

Hı-hı. Lütfen Meksikalıların içeri girmelerine izin vermeyin. Olur, bayan. Siz gidip bakın.

Drusilla kapıyı açık bırakıp ayaklarını sürüyerek içeri gitti. Ekşi bir koku bulutu dalgalar halinde üzerimize saldırdı.

Tannm, Dolan. Kabasın.

'Oğlunun neden mahvolduğunu tahmin etmek zor değil. Drusilla Sobek en sonunda, ailesini hayal kınkılığına uğratmış hassas bir çocuk misali ayaklarını sürüyerek kapıya dönene kadar güneşin altında on beş dakika bekledik.

Bu oradaki i...nelerle yaşadığı eski adresi. Bu da bana iki sene önce verdiği fotoğrafı.

Bu San Francisco'daki adresi mi?

Kadın yağlı gerdanını titreterek başını salladı. 1...nelerle, evet.

Dolan kadının kendisine uzattığı adresle fotoğrafı görünce anında katılıp kalmıştı. Tabii, ben de öyle... adrese ihtiyacımız yoktu.

Eskiye oranla daha iri... daha güçlü... daha kilolu... daha olgun... çok daha kısa saçlı... yetişkin Laurence Sobek'i tanıdık.

Parker Center'da çalışıyordu.

SON EYLEM

Gerçek adı Laurence Sobek... şu anda bu adla tanınmıyor. Plastikleri pencerelerine zımbalama işlemini tamamlıyor. Banyonun küçük penceresi haricinde, evdeki tüm pencereleri çivilerle sıkıca kapatmış, çıkış noktası olarak da sadece ön kapıyı bırakmış. Garajdan dönüştürülmüş mekân bunaltıcı.

DeVille'in dosyasını Kayıtlar Bölümü'nden yürüttükten sonra yaptığı plan basit. Coopster'ı öldüğü hapse tıkan Cinsel Suçlar dedektiflerine yardım edenlerin, aleyhinde şikâyetle bulunanların, ifade verenlerin kimliklerini kesin olarak biliyor. Sobek cinayetlerini, Los Angeles Emniyet Müdürlüğü'nün zayıf olduğu noktalardan yola çıkarak tasarlıyor: Los Angeles Emniyeti'nin arada bir bağlantı kurmasının imkânsız olduğu ikinci derecedeki şikâyetçilerden başlayarak... Özel Tim bile en sonunda neler olduğunu, onu durdurmak için çok geç kalındığını kavrayana kadar, piramidin üst kısmına doğru kararlılıkla ve istikrarla yoluna devam ediyor.

Şimdi Cole ve Dolan denilen şu sürtük yüzünden önemsiz oyun-culan bir kenara bırakıp en fazla sorumlu olanları öldürmek zorunda. Kıdemli Cinsel Suçlar dedektifi Krakauer emekli olduktan iki gün sonra kalp krizi geçirerek ölmüş (iyi ki ölmüş; zira, az da olsa ilk kurbanlar arasında bağlantı kurma şansı olan tek kişi Krakauer). Coopster'ı Pike tutuklamış, mahkemede tanık sandalyesinde oturarak mahvına neden olmuş, ama Pike artık bir kaçak.

Geriye bir kişi kalıyor.

€obek şimdi pencereleri sıkıca kapatılmış evinde DeVille'in olay dosyasıyla birlikte tutuklanmasıyla ilgili, gevremiş, sararmış gazete yazılarını dolapta sakladığı yerden çıkanyor. Bunlan binlerce kere okumuş, bileklerinde kelepçeyle motelden çıkarılan

Coopster'in flu fotoğraflarına dokunmuş... şimdi tekrar dokunuyor. O gün onu Dunkin's Donut'ta teşhis edip bildiklerini anlatması için kullanan Wozniak'tan nefret ediyor. O aşağılık herif seni kullanıyor, demişti Wozniak. O adamın sana yaptıkları yanlış. Sana yardım edebilmem için bana yardımcı ol...

Islander Palms Motel. Tutuklama. Hapishane. Ölüm...

Sobek gözlerini kapatarak, DeVille için hâlâ beslediği duyguları bir kenara bırakıyor. Pike'ı gözlemlemiş... iyice keşfetmiş. İnsanlığı bırak... hiçbir şey hissetme... kontrol her şey demektir. Eğer kontrollüysen, kendini baştan yaratabilirsin. İrileş. Kontrol her şeydir.

Sobek gözlerini kapatıyor, düzenli nefes alıyor; iç huzuru bulmanın yolunun yalnızca kesinlikten geçtiğinden emin. Aynada kendisini hayran gözlerle seyrediyor: Kot pantolon, Nike pabuçlar, kollan kesilmiş gri bir eşofman üstü. Ellerini yarım santim uzunluğundaki saçlarında dolaştırırken Laurence Sobek'e bakmadığını hayal ediyor, Joe Pike'ı görüyor. Gevşiyor. Omuz kaslarına yapmış olduğu kırmızı oklar silinmiş, ancak, işi bittiğinde omzuna kalıcı ok dövmesi yaptırmayı düşünüyor. Kasığını ovuşturuyor, uyanan duygudan haz alıyor.

Kontrol.

Siyah camlı gözlüklerini gözlerine yerleştiriyor.

Parker Center'in kanıt odasından aşırıldığı kısa, çift namlulu bir çiftesi, 4 numara saçmayla dolu on iki kalibrelik fişegi var. Ağırlık aletini odanın ortasına çekiyor, çiftelyi koli bandıyla alete sabitliyor. Kapının tokmağından iki tetiğe uzattığı ip, kapı açıldığında gerilecek ve horozlan geri çekecek.

Cole'le polislerin bulmalarını istediği kanıtı bıraktıktan sonra arka pencereden dışarı çıkıyor. Buraya bir daha asla dönmeyecek.

Cinayet işlemek üzere oradan ayrılıyor.

34

Dolan Drusilla Sobek'in evinden Yıkım Derbisi'nin kraliçesi gibi hızlı adımlarla uzaklaştı. O kadar heyecanlanmıştı ki titriyordu. Kahrolasını yakaladık. Burnumuzun dibindeymiş ve şimdi onu yakaladık.

Hayır, Dolan, onu henüz yakalamadık. Olayı içeri yansıtmamanın zamanı geldi.

Gözleri parlayarak bana baktığında aklından geçenleri anladım... Sobek'e kelepçeleri kendi elleriyle takmak istediğini... Krantz'ı, Bishop'ı ve kahrolası Özel Tim'i atlatıp onu tek başına tutuklamayı...

'İstediğin buydu Samantha. Eğer Bishop'ı şimdi olduğundan daha çok kızdırmazsan, bu olay takıma geri dönmeni sağlar.

Samantha duyduktan sonra pek hoşlanmamış olsa da, sonunda razı oldu. Bu herif gündüz vardiyasında çalışıyor. Şu anda muhtemelen Parker Center'dadır. Bunları Bishop'ın masasına kendi ellerimle koyacağım.

Wozniak'ın defterleri ve dosya elimizde. Hepsini Bishop'a verip Krantz'ı mahvedeceğim.

Her neyse. Telefon etmeliyim. Bir yerde dur.

'Benimkini kullan. Çantamda.

Ankesörlü telefonu tercih ederim. Uzun sürmez.

Bana delirmişim gibi baktı. Sobe/c şu anda orada.

Bir telefon bulmam gerekiyor, Dolan.

Pike'ı adayacaksın.

Ona bakmakla yetindim.

'Biliyordum.

Otobüse binmek için bekleyen kalabalığın yanından son sürat geçerek Beemer'ı ani bir hareketle en yakındaki benzinciye çekti. Acı bir fren sesiyle ankesörlü telef onların yanında durdu, motoru kapatmadı. Bütün gün sürmesin.

Daha önce de yaptığım şeyi yapıp Pike'ın adamını arayarak ona umumi telefonun numarasını verdim, kapattım. Aradan iki dakika geçmeden Pike aradı. Hattaki parazitten, beni cep telefonundan aradığını anladım.

Yanılmamışsınız Joe. Katil Sobek.

Tutuklandı mı?

Henüz değil. Sana konuyu Bishop'la konuşmaya gideceğimizi söylemek istedim. Şansımız yaver giderse, Sobek Dersh'ü öldürdüğünü itiraf eder. Etmezse, belki onunla olay arasında bağ kurmamıza yarayacak bir şey bulur, seni de temize çıkannz.

Bu Woz konusunun yeniden açılmasına neden olacak.

Evet, öyle. Sobek'le DeVille, DeVille'le de Wozniak arasındaki bağlantılar için günlükleri ona götürmek zorundayız. Haber duyulduğunda, o odada aranızda geçenleri kurcalamaya başlayacaklardır. Seni uyarmak istedim. Bishop'la işimiz bittikten sonra Charlie'yi arayacağım, ardından da hazırlıksız yakalanmamalan için Paulette'le Evelyn'i görmeye gideceğim.

Bunu senin yapmana gerek yok. Ben giderim.

Ne diyeceğimi bilemediğim için gülümsedim.

Dolan korna çaldı.

Pike, Uzun zaman oldu. Konuşmanın zamanı geldi sanırım, dedi.

Tamam, ama bu herif Dersh'ü öldürdüğünü itiraf edene kadar güvenliği elden bırakma. Hâlâ aranıyorsun, Sobek'ten ne çıkacağını da bilmiyoruz.

Arabasına döndüğümde Dolan benzincinin içinde manevra yaparak bir otobüsün önünü kestikten sonra son sürat Los Angeles Nehrine doğru yola koyuldu.

Dolan, bu zımbırtıyla birini öldürdün mü hiç?

Korkuyorsan kemerini daha sıkı bağla. Merak etme bir şey olmaz.

Ona baktığımda gülümsediğini gördüm. Galiba ben de gülümsüyordum.

Parker Center'a vannca Dolan arabasını kapalı garaja sokma zahmetine katlanmadan, binanın önündeki yasak bölgeye bıraktı. Hızlı adımlarla içeri girdiğimizde bankodaki görevliye rozetini gösterdi. Asansörün kapılan açıldığında Sobek'i orada görüp görmeyeceğimizi merak ederek, yanından geçtiğimiz herkese dikkatle baktım.

Hırsızlık-Cinayete daldığımızı gören Watts'la Williams kaşlan-nı kaldırdılar. Dolan'ın hiç durmadan fırtına gibi odaya dalması telefonda görüşen Bishop'ı şaşırttı.

Dolan, "Katili bulduk, dedi.

Ahizeyi avucuyla kapatan Bishop kızarak, 'Telefondayım, görmüyor musun? dedi.

Dolan Laurence Sobek'in fotoğrafını masanın üzerine koydu. 'Gerçek adı Laurence Sobek. Bu da gençliğinde kendi adıyla polis kayıtlarına geçtiğinde çekilen fotoğrafı. Katilimiz o, Greg. Onu bulduk. '

Bishop telefonda konuştuğu kişiye kendisini beş dakika sonra arayacağını söyleyerek kapattı. Fotoğraflara yakından baktı. So-bek kaslarını çalıştırmış, görünüşünü değiştirmişti, ancak, fotoğ-raflan yan yana koyduğunuzda ikisinin de aynı adam olduğunu anlamak kolaydı.

Bu Woody bilmem ne.

Siz onu Curtis Wood adıyla tanıyorsunuz. Burada sivil bir görevli. Posta arabasını dolaşıyor.

Krantz ve Watts kapıda göründüler. Arkalarında duran Williams başlarının üzerinden ileriye görebilmek için parmaklarının ucunda yükselmişti.

Krantz, Bir sorun mu var, Yüzbaşı? dedi.

Dolan güldü. Of, lütfen, Krantz. Sanki bir şey yapabileceksin.

"Katilimizin bu olduğunu söylüyorlar, Harvey. Bishop yan gözle fotoğraflarahaktı. Bu sabıka fotoğrafını nereden buldunuz?

Sobek'in gençlik kayıtlarından. Yeni fotoğrafını da annesinden aldık, dedim.

Onlara Abel Wozniak'm not defterlerinden birer kopyasını aldığımız sayfaları, Sobek, DeVille ve ilişkilerinin bahsinin geçtiği paragraftan, ardından da Wozniak'm Sobek'i tutuklayan memurlardan biri olduğunun belirtildiği, Sobek'in gençlik dosyasını gösterdim.

Ben bunları söylerken, Krantz çürük havuç ısırmış gibi yüzünü buruşturdu. Bütün bunlar, burada sahte isimle birinin çalıştığını kanıtlar. Hepinizin bildiği gibi, Sobek çocukluğunda yaşadığı bazı problemler yüzünden adını değiştirmiş.

Hayır, Krantz. Elimizde bundan fazlası var.

Dolan, Hâlâ altı kurban arasında bir bağlantı kuramadın mı, Harvey? dedi.

Krantz ona kuşkuyla baktı. Aralarında bağlantı olmadığını söylemek istediği belli oluyordu, ancak, Dolan'ın da bombayı sallamak üzere olmasa bu

soruyu sormayacağını farkındaydı. Ona cevap vermek yerine kısaca bana bakü. Sizin bütün bunlarda bulduğunuz bağlantı nedir?

Eğer altı kurbanı da Sobek öldürdüyse, büyük ihtimalle Dersh'u de o öldürmüştür.

Krantz sinirle Bishop'a baktı. Oyuna getiriliyoruz. Bu Cole'ün Pike'ı kurtarmak için uydurduğu bir palavradan başka bir şey değil.

Bishop'ın kararsız görünmesine rağmen Stan Watts düşünceliydi.

Dolan, Abel Wozniak'm öldüğü o motel odasındaki pedofil Leonard DeVille'di. Wozniak ve Pike oraya muhtemelen So-bek'ten aldıkları bilgi üzerine, Ramona Ann Escobar adındaki küçük kızı aramak için gitmişlerdi, dedi.

Watts başını sallayarak Dolan'ı onayladı. O olayı hatırlıyorum.

Cole Dersh'teh başlayarak, nedenleri olabilecek kişileri ve neden cinayetleri Pike'ın üzerine yıkmak istediklerini sorgulayarak geçmişe yönelik bir araştırma yaptı.

Krantz, Saçma. O adamı Pike öldürdü, dedi.

Düşünmekte olan Bishop bir elini kaldırdı.

Watts bana baktı. DeVille'e nasıl atladın?

DeVille üzerinden bir bağlantı olduğunu tahmin etmiyordum. Wozniak'la bir bağlantı olduğunu düşünüyordum, ama tersi çıktı.

Dolan sözlerini, Depodan DeVille'in dosyasını almak istedik ama kayıptı, diye sürdürdü. Sobek oraya gizlice girip yürütmüş olabilir. Ben de Bölge Savcısı'nın ofisinden bir kopyasını istedim. Bu olay dosyasında yer alan tanık listesi. Altı kurbanın hepsinin listede adı var.

Duygulan yüzünden okunmayan Bishop otuz saniye kadar tanık listesine baktı. Odada hiç kimse kıpırdamıyordu. Kahretsin. Altı kurban da burada.

Krantz tanık listesini okurken, Watts ve Williams da onun omzunun üzerinden bakıyorlardı. Williams bir ıslık çaldı.

Bishop, Tamam, bu yeterli olacak. Bu çok önemli, ama So-bek'in cinayetlerle ilgisi olduğunu nereden çıkardınız? dedi.

Şimdiye kadar burada okuduklanndan. İlişkilerinden. Sobek'i alıp onu terletmelisiniz. Evinde ve arabasında arama yapmak için elinizde yeterince veri var.

Williams hâlâ listeye bakıyor, başını sallıyordu. Kahrolası herifi her gün görüyordum. Onunla Bruce Willis'in yeni filminden konuşuyorduk.

Krantz çenesini ileriye uzattı. Dolan'a veya bana bir şans vermekten nefret etmesine rağmen, Bishop'ı okuyabilmiş ve onun bunu istediğini anlamıştı. Pekâlâ, Yüzbaşı. Sobek'i, Wood'u ya da adı her neyse onu bulup içeri alalım. Arama yapmak için telefon emri alabilirim; biz onunla konuşurken de gereken yapılır.

Bishop ahizeyi kaldırdı. O konuşurken hiç kimse sesini çıkarmıyordu, ancak, Stan Watts Dolan'la göz göze gelince göz kırptı, Dolan da

gölümseyerek karşılık verdi. Bishop birkaç dakika sonra bir şeyler yazıp telefonu kapattı. Wood bugün işe gelmemiş. Dün de, evvelki gün de gelmemiş.

Krantz Dolan'a dikkatle bakıyordu. Umanm onu kaçırarak bir şey yapmamışsınızdır.

'Yanına bile yaklaşmadık, Harvey, hiç kimse de ona bilgi vermiş olamaz. Annesiyle konuşalı ancak yirmi dakika oldu, üstelik kadın ona nasıl ulaşabileceğini dahi bilmiyor.

Bishop, 'Yeter, Harvey. Suçlamada bulunmayalım. Bence Sam iyi bir iş çıkarttı, dedi.

Krantz sakın, dostane ve Bishop'ın kışını yalayan bir tavrıyla gülümsedi.

Ben seni suçlamıyordum, Samantha. İyi iş yapmışsın. Gerçekten öyle. Bishop'a döndü. Ama bu işi adım adım götürmeliyiz. Eğer bunlar sorgulama için yeterli olursa, ki olacağını sanıyorum; Samantha, bu adamın Los Angeles Emniyet Müdürlü-ğü'nde çalışan sivil bir eleman olduğunu unutmayalım. Burada çalışırken insanları öldürüyordu ve bunu gerçekleştirmek için bizim bilgi kaynaklarımızdan faydalanıyordu. Dikkatli olmazsak yeni bir halkla ilişkiler kabusuyla karşılaşabiliriz. Parmak izlerinin eşleştiğini saptamak zorundayız. Ortaya somut kanıtlar koymaya mecburuz, iş gününde işlenen cinayetleri, adamın işe gelmediği veya izinli olduğu günlerle ilintilendir miyiz. Ardından da evine baskın yaptığımızda somut bir şeyler bulmalıyız.

Odadakileri ikna etmek istemişçesine önce Dolan'a ardından da diğerlerine baktı. Yönetimi tamamen eline almış ve kendisini her şeyin üzerinde görüyormuş gibiydi.

Eğer Wood burada değilse onu bulmamız gerekecek ve bu biraz zaman alabilir. Süratli hareket etmek istiyorum, ancak, imzala-ın tamamını almadığımız için, ayrıca dışarı bilgi sızması yüzünden adamı elimden kaçırmak istemiyorum. Krantz bunları söylerken Dolan'a bakmış, Dolan da kıpkırmızı kesilmişti.

Bishop başını sallayarak Krantz'la aynı görüşte olduğunu belirtirken parmaklarını yelpaze gibi açmıştı. Pekâlâ. Planın nedir, Harvey?

Neyle karşılaşacağımızdan emin olana kadar konu bizim aramızda kalsın. Sadece biz ve belki iki polis arabası. Özel Silahlar ve Taktiklerle büyük bir gösteri yapmayalım, zira yolunda gitmeyen bir şey olursa basın üzerimize saldırır. Adamı tutuklayana kadar peşinde olduğumuzu anlamasını istemiyorum. Eğer adamı elimizden kaçırırsak medya bunu bütün kanallarda yayınlar ve adam parmaklarımızın arasından kayıp gider.

Peki, Harvey. Söylediklerin kulağa makul geliyor. İstedğin gibi plan yap ve harekete geç.

Krantz Stan Watts'in omzuna hafifçe vurarak kapıya yöneldi. Şafak Devriyesi'ndeki Erol Flynn'i andıyordu.

Dolan, Ben de bir şey söylemek istiyorum, dedi. Herkes durup ona baktı.

Yüzbaşı, ben de burada bir yeri hak ediyorum. Bunu istiyorum. Bu rezili yakaladığımızda ben de orada olmak istiyorum.

Krantz'm çenesi kasıldı, çenesini hafifçe ileri uzattı. Dolan'a hayır demeyi o denli çok istiyordu ki olduğu yerde kıvranarak Bis-hop'ı izliyordu.

Bishop bir an parmaklarıyla masasına hafifçe vurduktan sonra arkasına yaslanıp başını salladı. Bu Harvey'nin özel timi, Sa-mantha. Bir komutana istemediği birini time alması için asla baskı yapmam.

Krantz Bishop'ı başıyla onaylayıp yine çenesini uzattı.,

Ne var ki ikinci bir şansı hak ettiğini düşünüyorum. Sen ne dersin, Harvey? Dolan'a da ekipte bir yer bulabilir misin?

Bishop'ın ne istediği çok açıktı ve Krantz bundan nefret etmişti. Çenesi gerginlikle kırışmış olduğu halde cesaret gösterip, Seninle otoparkta buluşuruz, Dolan. Takıma hoş geldin, dedi.

Toplantı dağıldığında herkes sırayla dışarı çıkarken Stan Watts, hatta Williams bile Dolan'ın sırtına hafif birer şaplak vurup elini sıktılar. Dolan tebrikleri kocaman, parlak bir gülümsemeyle, ışıldayan gözlerle ve nefes kesici bir heyecan dalgasıyla kabul etti. Sa-mantha Dolan çok güzeldi...

Onu bir daha asla böylesine mutlu görmeyecektim.

35

Arabasına döndüğümüzde Dolan bagajı açıp bana kurşun geçirmez bir yelek attı. İşte. Ufak gelebilir, ama bantlarla ayarlayabilirsin. Yeleği üstüme tuttuktan sonra bagaja koydum. Benim rengim değil.

Karar senin.

Dolan otoparkın tam ortasında, üzerinde sadece sutyeni kalana kadar soyunup yeleği taktı. Los Angeles Caddesi'ndeki herkesin ve Parker Center'dan çıkan polislerin onu görmesi mümkündü, ama umurunda değilmiş gibi davranıyordu.

Ona baktığımı yakalayınca edepsizce sınttı. Beğendiğin bir şey görürsen, hiç durma.

Arabada bekledim.

Dolan giyindiğinde direksiyona geçti. Bunu ta başından beri planlıyordum, yakışıklı ve seni uyarıyorum. Senden vazgeçmeyeceğim.

Ona baktım.

Güneyli Güzel'in var diye senden vazgeçecek değilim. Seni istiyorum ve ben istediğimi daima elde ederim. Belki Scarlet O'Hara'yı da ikaz edebilirim. Seni ondan almaya niyetliyim.

Başımı sallayıp camdan dışarı baktım.

'Şimdiye kadar gördüklerinin en iyisi.

Dolan, bu konuya girmeyelim, olur mu?

Sesi ve bakışları yumuşadı. Onu sevdiğini biliyorum. Ben sadece senin beni daha çok sevmeni sağlamalıyım.

Sonra da başını çevirdi... ben de...

Krantz ve Watts arkalığında Williams ve Bruly'yle kapalı garajın bölüme ayrılmış park yerine gelene kadar kliması çalışan arabada konuşmadan oturup bekledik. Dolan küçük siyah telsizden düğmesine bastı. Ben hazırım.

Telsizden Watts'ın sesi duyuldu. Tamam.

Williams, Hazır, dedi.

Arkalığında yerimizi aldık ve garajdan çıktık.

Hey, Dolan, dedim.

Hmmm?

Bana bakana kadar gözlerimi ondan ayırmadım.

Senden çok hoşlanıyorum. Hem de çok, biliyor musun?

Gözlerinin kırışmasına yol açan bir gülümsemeyle hafifçe gü-lümsediyse de cevap vermedi.

Plan basitti. Doğruca Sobek'in adresine gidip bölgede keşif yapacak, ardından da, destek birimi olarak gelecek Rampart'ın iki polis arabasını beklerken bir kenara çekilerek ne yapacağımıza karar verecektik.

Sobek'in adresinden iki blok ötede, bir mini marketin önünden geçerken Krantz yavaşlayarak bize telsizden bir çağn yaptı. Bu mini marketi geçtikten sonra arkasında buluacağız.

Herkes, Anlaşıldı, dedi.

Dolan. Sen bu taraftan gir, biz de birkaç dakikaya kadar arkandan geleceğiz. Williams sen dönüp kuzeyden geleceksin. Geçit töreni yaparmış gibi görünmeyelim.

Dolan anladığını belirtmek için telsizini iki kez tıklatıp bana baktı. Bu geri zekâlının söylediği ilk zekice şey.

Watts önermiş olabilir.

Dolan bir kahkaha attı.

Dolan ve ben tek başımıza yolumuza devam ederken Watts yan sokaklardan birine saptı.

Curtis Wood adıyla da tanınan Laurence Sobek, Parker Cen-ter'la arasında bir buçuk kilometre bile olmayan yoksul bir yerleşim bölgesinde, garajdan bozma bir evde yaşıyordu. Sokağın hemen kenarındaki, normalden küçük, dubleks haline getirilmiş kare kutunun yanındaki araba yolu, daha küçük bir kutuya, yani Sobek'in dönüştürülmüş evine gidiyordu. Yandaki evin bahçesindeki tıknaz İspanyol kadınla üç küçük çocuğu bir bahçe hortumuyla oynuyorlardı. Bu semt de Sobek'in annesinin yaşadığından pek farklı değildi; büyük bir bölümü Meksika veya Orta Amerika'dan gelen göçmenler tarafından işgal edilmiş, cepheleri sıva kaplı küçük kutular, eski apartmanlar... Sobek'in kutusu da dökülüyordu ve kasvetliydi.

İki kapı olduğunu seçebiliyorum; biri ana dublekse bakıyor, diğeri de yan tarafta. Pencerelerde bir şey varmış gibi gözüküyor.

Ana binada bir şey görebiliyor musun?

Ayırt edemiyorum, ama sakın görünüyor.

Araba görmedim.

Ben de. Ama bu sokaktâkilerden biri olabilir.

Karşı yönden bize doğru gelen Williams'la Bruly'nin yanından geçtikten sonra iki kez sağa sapıp markete döndük. Oraya vardığımızda Rampart'ın iki polis arabası bizi bekliyordu. Yanlanna çekip motorla klimayı çalışır durumda bıraktık. Bizden otuz saniye sonra Williams, yaklaşık bir dakika sonra da Krantz geldi. Arabasından inmeyen Krantz'ın yanına gittik.

Krantz, "Telefonla izin aldığımız için eve girmemizde bir sakınca yok. Stan ne yapmak istiyorsun? dedi.

Dolan beni dürtükied. İşte Krantz karan yine Watts'a bırakıyor... Watts, Önce dubleksi sağlama alalım. O kadınla çocuklarının buradan uzaklaşmalannı istiyorum. Arkadan kaçma olasılığına karşı, telsiz arabalanndan birini hemen Sobek'in evinin arkasına yerleştirin. Bizler de kapılan ve pencereleri tutacağız. Eğer Sobek kapıyı açmazsa kınp içeri girmek istemiyorum, zira burada olduğumuzu öğrenmiş olur. Belki kilidi açabiliriz, olmazsa camlardan birini kırabiliriz.

Eve nasıl yaklaşacaksın? diye sordum.

Krantz bana bakıp kaşlarını çatı. Bırak da bunu biz düşünelim. Watts her şeye rağmen cevap verdi. İki gruba aynlalım derim; bir grup araba yoluna, diğeri de yan bahçeden kuzeye. Tekrar ediyorum, dikkat çekmekten kaçınacağız. Sobek evde değilse, en iyisi bizim buraya gelmiş olduğumuzu öğrenmemesi.

Krantz telsiz birimlerine görevlerini bildirirken, aynı zamanda Sobek'in tarifini ve iş bulma kurumu tarafından çekilmiş olan dosya fotoğraflannın birer kopyasını verdi. Ayrıca bahçeden kaçmaya kalkarsa, adamın tehlikeli olduğunu unutmamalannı ve ona göre hareket etmelerini söyledi.

Üniformalılar arabalanna döndüklerinde Krantz da bize döndü. Herkes yeleşini taktı mı?

Dolan, Cole takmıyor, dedi.

Krantz omuzlarını silkti. Önemli değil. Nasıl olsa burada bekleyecek. Sen de.

Anlamadım?

Senin için buraya kadar, Dolan. Bizimle gelmene izin vererek nezaket gösterdim, ancak, bu kadar. Bu Özel Tim tarafından gerçekleştirilecek bir operasyon ve sen Özel Tim'in üyelerinden biri değilsin.

Dolan o kadar büyük bir hızla Krantz'm üzerine atıldı ki Krantz zorlukla geri çekilebildi ve Williams aralanna girdi.

Sakin ol, Dolan!

Dolan, Bunu yapamazsın, Allah'ın belası! O herifi Cole'le ben bulduk.

Canımın istediğini yapam. Bu benim operasyonum.

Bu tam anlamıyla kalleslik, Krantz. Böyle hissediyorsan, Bis-hop'ın önünde de aynı şekilde davranmalıydın.

Krantz çenesini uzattı. Bölgeyi inceledim, operasyonun selameti açısından yalnızca Özel Tim üyelerinin katılmasını uygun gördüm. Bu kadar kalabalık olursak ordu gibi gözükürüz. Eğer sen ve Dolan da orada olursanız, birbirimize gireriz ve birimizin yaralanma ihtimali artar.

Watts'a gülümsedim ama o yerleri seyrediyordu. Elbette. Bu bir güvenlik meselesi.

Dolan'ın yüzü iyice gerilmiş ve seramik bir maske takmış gibi sertleşmiş olduğu halde sesi yumuşamıştı. Beni dışlama, Harvey. Bishop benim de katılabileceğimi söyledi.

Katıldın. Buradasın. Ama buraya kadar. Mekân güvenli olduğunda, sen ve erkek arkadaşın içeri girebilirsiniz.

Çenesini bana uzatınca, o çeneye bir tekme savurmanın nasıl bir duygu olduğunu merak ettim. Erkek Arkadaş tekme sallamaktan pek hoşlanacaktı.

Bunu neden yapıyorsun, Krantz? Senin işini Dolan yaptığı için, övgüleri onun almasından mı korkuyorsun? dedim.

Watts, Hiç yardımcı olmuyorsun, dedi.

Ellerimi iki yana açıp geriledim. Benim bu olayın dışında kalmamı istiyorsanız tamam; kalınm, ama Dolan bunu hak ediyor.

Krantz söylediklerimi tarttıktan sonra başını salladı. Bu şekilde gönüllü olmak senin büyüklüğünü gösterir, Cole, ama neyi istediğin ya da neyi istemediğin benim umurumda değil. Ben Dersh'ü ortağının öldürdüğüne ve senin hâlâ onun firar etmesinde parmağın olduğuna inanıyorum. Bishop buna göz yumabilir, ama ben yummam. Tekrar Dolan'a baktı. Şöyle olacak: Bu Özel Tim'i ben yönetiyorum. Hırsızlık-Cinayet'e dönmek için en ufak, gerçekten en ufak bir şansın olmasını istiyorsan, sakın o kışını arabadan kaldırma ve benim dediklerimi aynen yap. Bu konuda anlaştık mı?

Dolan'ın yüzü bembeyaz oldu. Benim iyi bir küçük kız olmamı mı istiyorsun, Harvey?

Krantz dikilip yeleşini çekiştirdi. Yelek deforme olmuş bir korkuluk misali hantal ve şekilsiz görünmesine neden olmuştu. Benim istediğim tam olarak bu. İyi bir kız olursan eğer, övgülerin bir kısmını senin almanı sağlanm.

Dolan gözlerini dikmiş Krantz'a yiyecekmiş gibi bakıyordu.

Krantz ekibin diğer üyelerine, dördünün tek bir arabaya -ken-disininkine- binip oradan gideceklerini söyledi.

Tanrım, Dolan, adam tam bir kalleş. Üzgünüm, dedim.

Dolan bana kafam karışmış gibi bakıp gülümsedi.

Sen istersen burada oturabilirsin, Dünyanın En İyisi, ama ben arkadan içeri gireceğim.

Bunun pek iyi bir fikir olmadığını düşünmem işe yaramadı. Dolan beni beklemeden Beemer'na atlayınca ya Krantz'ın köpeği gibi orada kalacaktım ya da Dolan'la gidecektim.

, Krantz ön taraftaki sokağa gitmiş olduğu için, biz doğruca arkaya, telsiz arabalarının beklediği yere gittik. Krantz'm çağnsını bekleyen iki üniformalı çamurluğa dayanmışlar, sigara içiyorlardı.

Dolan, Çocuklar, Krantz'tan haber aldınız mı? dedi.

Almamışlardı.

Tamam. Biz içeri giriyoruz. Siz Krantz'm çağnsını bekleyin.

Dolan, bu pek akıllıca olmaz. Bu adamlardan birini şaşırtırsak kafalanmızı havaya uçurabilirler, dedim. Arkasında biri aksırsa silahını ateşleyecek kadar tabansız görünen Williams'i düşünüyordum.

Yelek giymeni söylemiştim sana.

Harika.

Sobek'in evinin arkasındaki mülk, ancak tek bir ailenirvbanna-bileceği, buzluk büyüklüğünde bir bungalovdu. Telle çevrilmiş dar bölmedeki san köpeğin dışında evde kimseler yoktu. Ben köpeğin havlamasından ürkerken, umutlu gözlerle bizi izleyen hayvanın tek yaptığı kuyruğunu sallamak oldu. Dolan'la birlikte araba yoluna, sonra da Sobek'in bahçesini diğer evin arka bahçesinden ayıran, sıcaktan kavrulmuş kahverengi kahkaha çiçeklerinin sarmış olduğu tel örgüye yaklaştık. Sobek'in eve dönüştürülmüş garajı tel örgüye yakın olduğu için görmek kolaydı.

Dolan dikkatimi çekmek için ısıklı çalıp, tel örgünün üzerinden atlamamızı işaret etti.

Sobek'in tarafına geçtiğimizde ikiye ayrılmış binanın etrafını dolaştık. Pencerelere yaklaşp kulak kabarttım, içeriyi görmeye çalıştım, ancak, camlar çöp torbasına benzer bir plastikle kaplanmış olduğu için göremedim. Torbalann anlamı Sobek'in bir şey sakladığıydı ve hoşuma gitmemiştii.

Dolan ve ben Sobek'in ön kapısında buluşup yan tarafa gittik.

İçeride hiçbir şey göremedim, ya sen? diye fısıldadım.

Bütün kahrolası pencereler aynı durumda. Hiçbir şey göremedim, hiçbir şey duyamadım. Eğer Sobek bizim adamımız değilse, o zaman bir vampirdir. Kapıyı deneyelim.

Stan Watts'la Harvey Krantz araba yolundan gelirlerken bizi görünce donup kaldılar. Krantz yanma gitmemiz için öfkeyle elini salladı, ama Dolan ona parmak hareketi yaptı.

Kendi gırtlığını kesiyorsun, Dolan.

Canıma okuduğu yetti artık. Tabancan yanında mı?

Evet.

'Kapıyı deneyelim.

Dolan ön kapıya giderek, tıpkı komşunuzdan basit bir iyilik isteyeceğinizde vuracağınız gibi vurdu kapıya. Silahımı çekmiş, So-bek kapıyı açtığı takdirde tepesine binmeye hazır, Dolan'ın bir adım solunda bekliyordum.

Stan Watts da silahını çekip telaşla yanıma koştu. Krantz uzakta dubleks evin yanında duruyordu. Yandaki bahçeden Williams'la Bruly'yi duyabiliyordum.

Watts, 'Kahretsin, Samantha, dedi. Ama yalnızca benim duyacağım kadar yüksek sesle konuşmuştu.

Dolan ikinci kere, bu defa daha sertçe vurarak, Gaz şirketi. Evinizde bir sorun olduğunu tespit ettik, dedi.

Cevap gelmedi.

Dolan daha yüksek sesle, Gaz şirketinin bir problemi var, dedi.

Yine cevap veren olmadı. Watts bekledi, Krantz koşturarak dubleksin olduğu yerden geldi. Yüzü kızarmıştı ve birisinin boynunu ısırarak istemiş gibi görünüyordu.

Lanet olsun, Dolan, bunu yaptığın için seni kovacağım. Krantz fısıldamıştı, ancak, içeride biri varsa, Krantz'ın yine de sert ve yüksek çıkan sesini duyabilirdi. Bu benim baskınım.

Sobek burada değil. Geri gel de ne yapacağımızı düşünelim, dedim.

Krantz tabancasını ortadan kaldırıp parmağıyla beni dürttü. Seni de mahvedeceğim. Seni ve onu. Watts, sen şahitsin.

Dolan kapının kulpuna dokunduğunda, üçümüz de yan taraftaydık. Hey, galiba açık.

Dolan, yapma, dedim.

Samantha Dolan içeriği görmesine yetecek kadar araladı kapıyı, ama sanırım bir şey göremedi.

Rahatladı.

Temiziz, Krantz. Görünüşe göre yine senin işini ben yaptım.

Kapıyı iterek açtığı anda bir şey, gök gürültüsünü andıran bir sesle onu arkaya savurdu.

Silah! diye haykırıp kendisini yere atan Stan Watts'i duymadım.

Eğilerek ne olduğunu bile anlamadan, dumanlar çıkan çift namlulu çifteye ateş ettim. Yanılmıyorsam bağırıyordum.

Şarjör boşalana kadar altı el ateş ettikten sonra yerde yatan Dolan'ın yanına çöktüm; Watts kanamayı durdurmaya çalışıyordu, ama iş işten geçmişti bile.

Çok yakın mesafedeki çifteden çıkan iki fişek, sanki yokmuşçasına Dolan'ın yeleğini parçalamıştı.

Samantha Dolan'ın o harikulade ela gözleri kör gibi gökyüzüne bakıyordu.

Ölmüştü.

36

Dedektif Samantha Dolan'ın kanı Los Angeles'ın kum toprakla-anna süzülürken, Laurence Sobek kırmızı Cherokee'sini bir sonraki kurbanının araba yolunda park ediyor. Artık evde plastik şişeyle yaptığı susturucusunu taktığı 22'liği taşıyor; tam gelişmiş, hafif ve süratli, uçan oluklu mermi sürülmüş 357 Magnum taşıyor. Artık kurbanlarını vurduğunda, aşırı

olgunlaşmış avokadolar gibi paramparça olacaklar, hayatta kalmak için en ufak bir şans-ıan olmayacak.

Kapıya giderken eli, belindeki tabancanın kabzasını sıkıca kavramış. Kapıyı çalıyor, açan olmuyor. Bir kez daha çaldıktan sonra binanın etrafından dolaşıp arkaya gidiyor, sürgülü kapılan yokluyor. Kapılan zorlamayı düşünüyor; fakat alarmin kumanda panelinin yanıp söndüğünü görüyor.

Sobek öldürmeye hazır. Cinayeti işlemeye hazır ve bunu gerçekleştirmeyi öylesine kana susamışçasına istiyor ki tabancanın ahşap kabzasındaki avucu terden kayıyor.

Cipe dönüyor; evi görmesini engelleyecek bir şeylerin olmadığı bir park yeri bulana kadar tepeyi tırmanıyor.

Çocuğu bekliyor...

Krantz, Of, Tanm. Of, Tanm, dedi.

Öğürüp bir avokado ağacına dayanmak için döndü. Williams ve Bruly gözlerinde çıldırmış gibi bir ifadeyle silahlan ellerinde köşeyi dönmüşlerdi; dört üniformalı da ellerinde tüfekleriyle peşlerinden geliyordu. Cıvardaki evlerden biri bağırdı... san köpek havladı.

Bruly, Öldü mü? Tanrım, öldü mü? diye haykırdı.

Watts'in elleri Samantha Dolan'ın kanıyla kıpkırmızı kesilmişti. Krantz, evin boş olduğundan emin olun. Kahretsin, Williams, evin boş olduğundan emin olun!

Hiç kimsenin eve aldırıldığı yoktu. Sobek içerideyse, hepimizi vurabilirdi. Boş! dedim.

Watts hâlâ bağmyordu. Williams, delilleri koruyun. Kahretsin, uyanın ve içeride dikkatli olun. Delilleri bozmayın.

Williams elinde silahı, hazır olarak yavaşça eve doğru ilerledi. Watts bahçedeki musluğa gidip ellerini yıkadıktan sonra telsizini çıkartıp bir görüşme yaptı.

Başka ne yapabileceğimi bilemediğim için ceketimi Dolan'ın yüzüne örttüm. Gözlerim yaşlarla dolmuştu; başımı sallayarak ba-kışlanımı kaçırdım. Williams kapının dışında durmuş Dolan'a bakıyordu. O da ağlıyordu.

Dolan'ın bileğine dokundum... suskundu. Avucumu karnına koydum. Sıcakü. Göz yaşlanma mani olmak için gözlerimi kırıştırdım, dikkatimi Joe'ya yoğunlaştırmak için Samantha Dolan'ı ve her şeyi beynimden atmaya çabaladım.

Sobek'in garajına gittim.

Krantz yaslandığı ağaçtan beni gördü ve, Oradan uzak dur. Orası olay yeri. Kahretsin, Williams ona engel ol, dedi.

Canın cehenneme, Krantz. Sobek dışarıda birini öldürüyor olabilir.

Williams tekrar boş gözlerle Dolan'a bakmaya başladı. Gerçekten öldü.

Öldü.

Ağlaması arttı.

Watts, Cole, dikkatli ol. Bütün evi bubi tuzağına çevirmiş olabilir, diye seslendi.

Hiç duraksamadan içeri girdim, Krantz da arkamdan geldi. Bruly de kapıya kadar geldi, ancak, orada durdu.

Tüfekten çıkan dumanlar havada katmanlar halinde asılı kalmıştı. İçerisi son derece sıcak ve karanlıktı; yalnızca açık olan kapıdan ışık giriyordu. Eklemlerimi kullanarak ışıkları yaktım.

Sobek'in eşyası yoktu... sadece ağırlık aletleri vardı. Odanın ortasına alçak ve çirkin görünüşlü, haltercilerin kullandıktan türden bir ağırlık aleti yerleştirilmişti; siyah ağırlık diskleri zehirli demir mantarlar misali yere dizilmişlerdi. Her iki namludan da hâlâ duman çıktığı halde hiç kimse çiftenin önünden geçmiyordu. Süregelen korku... Deniz Piyadeleri'nin askere çağın posterleri ve Los Angeles Emniyet Müdürlüğü Özel Silahlar ve Taktikler'in keskin nişancılannın bir posteriyle beraber, cinayetler, Dersh ve Pi-ke'la ilgili Times'da çıkan makaleler duvara iliştilmişti.

Bruly, Tannm, şu rezilliğe bak. Sence geri gelecek mi? dedi.

Ona bakmıyordum; Sobek'in garajı havaya uçurmak üzere bir düzenek yerleştirmiş olmasından korktuğum için kablo ve basınç plakası anyor, benzin kokusu almaya çalışıyordum. Bubi tuzağını, onun buraya yerleştirdiği türden bir düzenekle yerleştirip geri dönmesini bekleyemezsin. Burayı terk etmiş.

Krantz, 'Bundan emin olamayız, Cole. Dolan'ı yeterince çabuk aldırabilirsek bölgeyi kapatıp onu bekleyebiliriz, dedi.

Bruly bile başını salladı.

Sen bir harikasin, Krantz! dedim.

Bruly karton bir kutudan ufak bir kitap çıkardı... ardından birkaç tane daha. 'Burada Deniz Piyadeleri'nin Keskin Nişancılar El Kitabı var. Şunlara bakın. Keşif Kuvvetleri Ders Özetleri. Göğüs Göğüse Mücadele. Tannm, bu pislik tam bir taklitçi.

Krantz buzdolabını açıp bir cam şişe çıkarttı. İlaçla dolu. Ste-roidler. Bu adam bir güç delisi.

Buraya bir daire demek imkânsızdı; banyosu ve dolabı olan, bir tezgâhla küçük mutfaktan ayrılmış tek bir büyük oda... benim asıl ilgilendiğim ve istediğim üzerinde Dersh'ün adresi yazılı olan bir not ya da Sobek'in Pike gibi giyinirken kullandığı giysileri bulmaktı -Sobek'i Dersh'e bağlayacak ve Joe'nun temize çıkmasını sağlayacak herhangi bir şey.

'Teğmen, buraya gelin.

Bruly dolapta yedi tane boş plastik çamaşır suyu şişesi, bir 22'lik ve biraz cephane bulmuştu. Plastik şişelerin ikisi koli bandıyla güçlendirilmişti.

Krantz Bruly'nin arkasına bir şaplak attı. O...pu çocuğunu yakaladık.

Onu Dolan yakaladı. Sen yalnızca keyfini sürdün, dedim.

Krantz bir şey söylemek için ağzını açtı, sonra konuşmanın akıl kân olmayacağını anlamış olmalı ki vazgeçti. Stan Watts'la konuştu. Dışanda yaklaşmakta olan bir sirenin sesi duyuldu.

Leonard DeVille'in orijinal olay dosyası, Wozniak'in ölümüyle ilgili, artık sararmış gazete kupürleriyle, soruşturmayı yürüten dedektifin şikâyetçi tanık listesi, altı kurbanın adresleri ve onlarla ilgili notlarla birlikte mutfak tezgâhının üzerine yayılmıştı. Karen Garcia'nın adresi de listedeydi. Hollywood Gölü'nde koşma alışkanlığı, koşu güzergâhı hakkında notlar... ayrıca Semple, Lorenzo ve diğerleriyle ilgili benzer notlar... tüyler ürperticiydi; cinayetleri planlayan soğukkanlı ve kötü bir beynin içine göz atmak gibiydi adeta. Sobek bu insanların bazılarını aylarca gözlemlemiş ve yaşamlarını yakından öğrenmişti.

Krantz, Hakkınızı teslim etmeliyim, Cole. Sen ve Dolan doğru sonuca varmışsınız. İyi iş çıkardınız, dedi.

Bak bakalım Dersh'le ilgili bir şey var mı?

Krantz'm çenesi uzadı ama sesini çıkarmadı. Belki o anda o da bunun mümkün olabileceğini düşünüyordu.

Sobek'in planlarıyla ilgili notlarını kanştırırken, benim san sayfalardaki ilanıyla ve evimin adresiyle telefon numaralanmın yer aldığı bir Motorlu Taşıtlar Dairesi çıktısıyla karşılaştık. Dolan'ın adresi de vardı.

Bruly ısıklık çaldı. Seni de listeye almış, ahbap. Nasıl olduğunu bilmiyorum, ama senin ve Dolan'ın peşinde olduğunuzu öğrenmiş.

Krantz parmaklarıyla sayfalara dokundu. Her gün Parker Center'ın her yerindeydi. Herhangi bir şey duymuş olabilir. Herhangi birine bazı şeyler sormuş olabilir ve hiç kimsenin aklına bir şey gelmemiş olabilir.

Krantz'm konuşma tarzı, aklıma Sobek'le birden fazla sohbet etmiş olduğumuzu getirdi.

Bruly ortadaki sayfalann birazını daha tezgâhın üzerine yaydığıında, o ana ve o mekâna kesinlikle hiç mi hiç uymayan bir fotoğrafla karşılaşınca, az kalsın ne olduğunu kavrayamayacaktım.

Üç erkek çocuğun, yeniyetme bir kızla konuşurken çekilmiş enstantane fotoğrafı... Kızın sırtı fotoğraf makinesine dönüktü, ancak, çocukları görebiliyordum. Sağdaki çocuk Ben Chenier'di. Ben'in iki fotoğrafı daha kâğıtların arasına kanşmıştı ve üç fotoğraf da uzak bir mesafeden Verdugo'daki tenis kampında çekilmişti. Motorlu Taşıtların çıktısının bir köşesine Lucy'nin ev adresi karalanmıştı.

Krantz ya fotoğrafları gördü ya da yüzümdeki ifadeyi. Kim bu çocuk?

Kız arkadaşımın oğlu. Şu anda tenis kampında. Krantz, bu kız arkadaşımın evinin adresi, bu da benimki. Şu da Lucy'nin çalıştığı televizyon kanalı.

Krantz Watts'a seslenmek için sözümü kesti. Dışanda, sokağın bir yerinde siren sesi kesildi, ama başkalan yaklaşıyordu.

Stan, burada bir sorunumuz var. Görünüşe bakılırsa, Sobek Cole'ü durdurmak niyetindeymiş. Kız arkadaşının veya oğlunun peşinde olabilir ya da Cole'ün evinin civarında.

Vücudumun tam ortasında çiçek misali açan keskin, zehir gibi bir şey kollarıma, bacaklarıma ve cildime yayıldı. Titrediğimi hissettim.

Krantz konuşurken Watts sayfaları ve fotoğraflara baktı; Krantz'ın sözlerini bitirmesini beklemeden cep telefonuyla uzaklaştı. Telefona adresleri okudu ve devriyelerin üç numaralı kodla bölgeye gönderilmelerini talep etti. Üç numaralı kod acil anlamına geliyordu. Sirenler ve ışıklarla... Watts ahizeyi eliyle kapatarak dönüp bana baktı. Kampın adını biliyor muyuz?

Söyledim. Lucy'yi aramak için Bruly'nin telefonunu aldığım da titriyordum.

Lucy telefona cevap verdiğinde sesi kararsız ve kontrollü geliyordu, ancak hemen konuya girip nerede olduğumu, memurların ona gelmek üzere yola çıktıklarını ve nedenini anlattım.

Krantz, Cole, onunla benim konuşmamı ister misin? dedi.

Lucy'ye Laurence Sobek'in Ben'in fotoğraflarını çekmiş olduğunu söylediğimde sesi yüksek ve telaşlı çıktı.

Bu adam Ben'i mi gözetliyor muş?

Evet. Fotoğraflar çekmiş. Polisler şu anda kampa gidiyorlar. Otoyol Devriyeleri'ni gönderdiler.

Krantz, Ona da memur gönderdiğimizi söyle, Cole. Güvende olacak, dedi.

Lucy, Ben kampa gidiyorum. Hemen gidip onu oradan alacağım, dedi.

Biliyorum. Ben gelip seni alırım.

Beklemem mümkün değil. Hemen çıkıyorum.

O zaman seninle orada görüşürüz, Luce.

Ben emniyette olmalı, Elvis.

Onun emniyette olmasını sağlayacağız. Stan Watts şu anda kampı konuşuyor.

Ben bunları söylediğimde Watts bana bakıp başparmağını kaldırarak her şeyin yolunda olduğunu işaret etti.

Ben iyi, Luce. Kamp görevlileri onunla. Ben şu anda onların yanında ve biz de oraya gidiyoruz.

Lucy tek kelime bile etmeden kapadı telefonu.

Lucy'nin sesindeki suçlayıcı tınıya aldırmamaya çalışarak kapıdan çıkarken telefonu Bruly'ye attım.

Verdugo tenis kampı, Los Angeles'm tam bir saat doğusundaki Verdugo Dağları'nın yamacındaki kırsal alandıydı. Portatif flaşörün yakan Krantz yolun büyük bir bölümünde hızını yüz ellinin altına indirmede. Benim evimde Lucy'nin evinin gözlenmesinin koordine edilmesi görevini Watts'a bırakmıştı. Araba kullandığı sürenin neredeyse tamamını cep telefonunda Bishop'la konuşarak geçirmişti. Ev sahibesinin Sobek'in aracının plaka numarasını vermesi üzerine hem Los Angeles Trafik Bölümü, hem de Otoyol Devriyesi

teyakkuza geçirilmişti. Sobek'in cipinin markası ve modeli Pike'inkiyle aynıydı.

Ön koltukta oturan Williams bir yandan ağlıyor, bir yandan da, Lanet olası bir çifte, diye söyleniyordu. O lanet olası şeyle onu neredeyse ortadan ikiye ayınyormuş. O...pu çocuğu. O o...pu çocuğunu öldüreceğim. Onu kışından vuracağım.

Bu herifi canlı ele geçireceğiz, Williams, dedim.

Sana soran olmadı Allah'ın cezası!

Krantz, bu herifi canlı yakalamak zorundayız. Sağ olursa Dersh'ü öldürdüğünü itiraf edebilir.

Krantz Williams' in bacağına hafifçe vurdu. Sen kendin için endişelen, Cole. Benim adamlarım kendilerine hakim olabilirler. O aşâğılık herifi mahkemeye çıkartacağız, değil mi Jerome?

Çenesi kasılan Jerome Williams camdan dışanya bakıyordu.

Bu herifi mahkemeye çıkartacağız, öyle değil mi, Jerome?

Williams beni görebilmek için yana döndü. Söylediğini unutmadım. Bu iş bittiğinde sana ne kadar Allah'ın cezası bir siyah olduğumu göstereceğim.

Kampa vardığımızda şerif oradaydı; dört polis arabası kampın toprak ve mıcır kaplı araba yolunda park etmişlerdi. Kamp yöneticileri gergin bir tavırla şerifle konuşurlarken, arkalarındaki ahırlarda bulunan atlar gürültüyle burunlanndan nefes alıyorlardı. Ben haklıydı; burası at boku kokuyordu.

Krantz Sobek'i görmeyi ve onu yakalamayı umduğu için polis arabalarını kampın ahırlarının içine çektiirdikten sonra, gözetleme konumunu belirlemek amacıyla kıdemli şerifle konuşmuştu. Görüşmeleri taş parmaklıklı, ahşap zemini cilasız binanın yemekhanesinde yapmıştık. Çocuklar erkekler yatakhaneinde bir arada tutuluyorlardı.

Diğer ebeveynler Lucy'den önce gelmişler ve çocuklarını alıp olabildiğince kısa sürede kampı terk etmişlerdi. Bayan Willoman adındaki kamp müdiresinin çocukların anne ve babalarını araması Krantz'ı çileden çıkartmıştı, ancak, ne yazık ki bu konuda yapabileceği bir şey yoktu. Eğer polisler size birkaç kişiyi öldürmüş olan bir katilin etrafta dolaşma olasılığı olduğunu söylerse pek fazla güvenilir seçeneğiniz olamaz.

Lucy on dakika sonra geldiğinde onu karşılamaya çıkınca, yüzündeki ıstırabı gördüm. Elimi sikti, fakat onunla konuştuğum zaman bana cevap vermedi, hatta yüzüme bile bakmadı. Ona yemekhanede olduğumuzu söyleyince, tınsa kalkmış denilebilecek kadar hızlı adımlarla oraya seğırtti.

İçeri girer girmez doğruca Bayan Willoman'in yanına gidip, Bebeğimi istiyorum, dedi.

Ergenlik çağında bir kamp danışmanı yatakhaneinden Ben'i getirdi. Ben sanki bu iş at binmekten, hatta tenis oynamaktan bile çok daha iyiymiş gibi heyecanlı görünüyordu.

Bu harika. Neler oluyor? dedi.

Lucy ona o denli sıkı sanldı ki Ben annesinin kollannın arasında kıvranmaya başladı. Bir anda Lucy'nin yüzüne öfke hücum etti. Harika değil. Bu tür şeyler harika olamaz, normal de değildir.

Bu laflan bana söylediğini biliyordum.

Krantz dairesinin güvenli olduğu haberini alana dek Lucy'den buradan ayrılmamasını istedi. Haber geldikten sonra, eve sağ salım vardıklarından emin olmak için onlan izleyecektik. Krantz Lucy'ye yirmi dört saat koruma önerdiğinde Lucy bu teklifi kabul etti. Ben'e bakıyor, sırtını sıvazlıyor ve bu olay sona erene kadar Louisiana'ya gidip orada kalmaktan söz ediyordu. Ona bunun iyi bir fikir olabileceğini söylediğimde taş parmaklıklann yanına gidip dışanya baktı.

Galiba kendisini güvende hissedeceği bir yerde olmak istiyordu.

Büyük bir masanın etrafına oturup, danışmanın böcek suyu dediğı kırmızı renkli bir şeyi yudumladık. Krantz'la birlikte, Lucy ve Ben'e Sobek'i anlatıyorduk. Lucy'nin bir eli Ben'in üzerindeydi, diğeriyle de benim elimi tuttuğu halde hâlâ yüzüme bakmıyordu. Yalnızca Krantz'la konuşuyor, ara sıra, henüz yüksek sesle dile getire-'mediğı bazı mesajlan vermek istemişçesine elimi sıkıyordu.

En sonunda çağn gelince Krantz numarayı kontrol etti. Stan.

Watts'i arayıp birkaç saniye dinledikten sonra Lucy'ye dönüp başını salladı. Evinizde güvenliğı sağladık. Yönetici memurlan içeri almış, memurlar şu anda oradalar.

Lucy'nin gerginliğı, havası boşalan bir balon misali yok olup gitti. Oh, Tann'ya şükür.

Ben buradaki işlerimi bitireyim de sizi eve götürelim. Şehirden ayrılmak isterseniz bana haber verin. Sizi havaalanına biz götürürüz. Eğer isterseniz Baton Rouge Emniyet Müdürlüğü'nü arayıp onlan da uyarabilirim.

Lucy, sanki Krantz bir insanmış gibi ona gülümsedi. Teşekkür ederim, Teğmen. Eğer eve gitmeye karar verirsem sizi aranm.

Eve.

Elimi tutup uzun zamandan beri ilk kez bana gülümsedi. Her şey yoluna girecek.

Ben de ona gülümsedim ve o anda dünyadaki her şey gözüme daha iyi göründü.

Danışmanlar Ben'in eşyalarını getirirlerken, ben de böcek suyumu alıp kapıya çıktım, on sekiz yaşındaki ve ordudaki günlerimde yaptığım gibi ağaç sıralanna baktım, inceledim. Sobek'i, garajında bulduklarımızı düşündüm. Amacı, DeVille'in hapse girmesine neden olduklarına inandığı, bu yüzden suçladığı insanlan ortadan kaldırmaktı; amacına ulaşmak için infaza, Los Angeles Emniyet Müdürlüğü'nün olayla arasında bağlantıyı en zor saptayabileceğı en uzak kişiden başlamıştı. Bunun tek sebep olup olmadığını merak ediyordum. Ayrıca, o kişilerin Sobek'in en az suçladığı kişiler

olmalannın, en çok suçladığı insanları kurtarıp kurtarmadığını da merak ediyordum. Pike kesindi... ama ölmüş olmalanna rağmen Krakauer ve Wozniak da vardı. Daha fazla kafa yordukça, Wozniak'la kişisel bir ilişkisi olduğu ve büyük bir olasılıkla o gün DeVille'in nerede bulunduğunu ona bildiren de Sobek olduğu için bu konu beni daha fazla rahatsız eder olmuştu. Ahırlara bakıp içindeki atları düşündüm... onları göremesem de seslerini duyabiliyor, kokulannı alabiliyordum. Burunlarından soluyorlar... kişniyorlar... sanırım birbirleriyle konuşuyorlardı... ve görüş alanımda olmasalar bile gerçektiler. Yaşam da genelde böyledir. Birer katman gibi birbirlerinin üzerini örten, gizli ancak, daima var olan gerçeklerle doludur. Onları her zaman göremesiniz de, işaretlere kulak verirsiniz eğer onları fark edebilirsiniz.

Sobek buraya gelmeyecek, Krantz, dediğimde, o şeriflerden ikisine Ben'in eşyalannı yükletiyordu.

Krantz başını salladı. Belki gelmez.

Anlamıyorsun. Buraya gelmeyecek, benim evime ya da Lucy'nin evine de gitmeyecek. Bu bir yanıltmacaydı.

Krantz şimdi kaşlarını çatmış, iki eli de Ben'in omuzlarında olan Lucy dönüp bize bakmıştı.

'Düşünsene, Krantz. DeVille yüzünden suçladığı insanları öldürmek istiyor ve bunu da yapıyor, ancak, bizim peşinde olduğumuzu anladı. Sobek için oyun sona erdi ve o bunun farkında, öyle değil mi?

Krantz'm kaşları hâlâ çatıktı.

Kurbanlar arasındaki bağlantıyı çözmemizin yalnızca birkaç gün süreceğini, çözdüğümüzde elimizde bir zanlı havuzu olacağını ve kendisinin de o havuzda olduğunu biliyor.

Krantz, Evet, seni oyunun dışında bırakma nedeni de bu zaten, dedi.

Ama hangi nedenle? Birkaç düzine insanı öldürdükten sonra Parker Center'da çalışmaya devam edemeyeceğini biliyor. Peşinde olduğumuza inanıyorsa, bu aya bir son verecektir. Oyunun bittiğini düşünüyorsa, en çok suçladığı insanları öldürmek isteyecektir. Pike'ı öldüremeyecek, Krakauer de ölmüş olduğu için geriye Wozniak kalıyor.

Wozniak da öldü.

Krakauer bekardı. Wozniak'in şu anda Palm Springs'de yaşayan bir kansı ve çocuğu var. Wozniak'in günlüklerini orada buldum. Oraya gitmeliyiz.

Lucy'nin Ben'in omuzlarındaki elleri, yeni kavuştuğu güvence ellerinin arasından kayıp gidiyormuş gibi kasıldı. O zaman neden Ben'in fotoğraflannı çekti? Neden adresimiz var onda?

Belki bunları yalnızca bizi şaşırtma amacıyla bir araya getirdi. Şu anda Wozniak'in dul eşinin değil, senin yanındayız ve Sobek oraya gidiyor.

Ama yalnızca tahminde bulunuyorsun. Orada Bayan Wozniak'm adresini gördün mü? Onun ve kızının da fotoğrafları var mıydı?

Hayır.

Onda bizim adresimiz olduğunu biliyoruz. Onun katil olduğunu biliyoruz. Lucy sözlerini bitirdikten sonra, kızını bulmam için bana yalvarırken kolumu tutan Frank Garcia gibi kolumu tuttu. Şu anda sana benim ihtiyacım var.

Krantz'a baktım. Krantz, Sobek Palm Springs'e gidiyor.

Krantz bundan hoşlanmamış olmasına rağmen gerçekleri anlamıştı. Wozniak'ın kansının adı ve adresi var mı sende?

Adı Paulette Renfro. Adresini hatırlamıyorum, ama oraya nasıl gittiğimizi sana tarif edebilirim.

Krantz telefonundan bir numarayı tuşlamaya başlamıştı bile. Eyalet onun adresini bulabilir. Biz oraya varmadan önce de bir araba gönderebilirler.

Telefonla görüşürken kaşlarını çaünca, aklından geçenleri tahmin ettim: İki şerif yardımcısı Sobek'in bileklerine kelepçeyi geçiriyorlar. .. iki şerif yardımcısı haber oluyor ve Katie Couric onlarla röportaj yapıyor...

Tekrar Lucy'ye bakarak en rahatlatıcı gülümsememle gülümsedim ona, ancak, Lucy fark edecek durumda değildi.

Sobek oraya gidiyor, Luce. Şimdi seninle gelemem, ben dönene kadar sen burada kal. Döndüğümde seni eve götürürüm.

Beni eve götürmene gerek yok.

Krantz telefonla görüşürken kapıya giderek Williams'a seslendi. Jerry, toparlanalım. Oraya gidiyoruz.

Yemekhaneden çıktığımızda Lucy'ye baktım, ama o bana bakmıyordu. Gözlerinde neler olduğunu görebilmek için ona bakmam gereksizdi.

Yine bir başkasını seçmiştim.

37

Laurence Sobek hemen hemen bir saattir yerinden kıpırdamamıştı. Çöl güneşi cipin içindeki sıcaklığın neredeyse elli beş dereceye çıkmasına neden olmuştu ve eşofman üstü terden sınısıklam-dı, ama kendisinin acımasız güneşin altında, hiç kımıldamadan avını bekleyen yırtıcı bir sürüngen olduğunu hayal ediyordu. Onun zırhı, kaslan ve azmiydi... görevine olan eşsiz bağlılığıydı... gerekirse günün geri kalan kısmını, geceyi ve önümüzdeki günleri de bekleyerek geçirecekti.

Ama o kadar uzun sürmeyecekti.

Aşağıda kalan yerleşim bölgesinin sokaklarından birinde yavaşlayan bir araba kurbanın araba yoluna giriyor. Sobek arabayı gördüğünde, gelenin o olduğunu zannediyor, parmaklar 357'nin kabzasını sıkıca kavnyor. Arabadan bir adam iniyor, çölün göz alıcı güneşinde eve bakıyor... adamın üzerinde kot pantolon, etekleri pantolonun üzerinde çok bol bir plaj tişörtü var ve güneş gözlüğü takmış.

Sobek göğsü direksiyona değene kadar öne eğiliyor.

Gelen Joe Pike.

Pike ön kapıya gidiyor... zili çalıyor... sonra evin etrafından dolaşarak arka tarafa gidiyor. Sobek arka tarafta onu göremiyor, Pike'ın küçük verandada oturmuş ya da eve girmenin bir yolunu bulmuş olabileceğini tahmin ediyor.

Sobek bekliyor... ama Pike dönmüyor.

357'yi iki eliyle kavradığında kalbi gümbür gümbür atıyor. Silah iki bacağının arasında, ağırlığını penisinin üzerinde hissedebileceği bir yerde duruyor. Silahın ağırlığı hoşuna gidiyor.

Gülümsüyor... günlerdir dışa vurduğu ilk duygu belirtisi bu. Pike ayağına gelmiş.

Kontrol.

Sobek arkasına yaslanıp Paulette Wozniak'la kızının gelmelerini bekliyor.

Paulette o sabahın erken saatlerinde Evelyn'i arabasını servise bıraktığı Banning'den almıştı. Beetle'ı bozulan Evelyn arabasız kalmıştı. Önce erkek arkadaşı... ardından evi... şimdi de arabası... Paulette Evelyn'i çalıştığı Starbucks'a bırakıp iş bitiminde almış, gün sonunda arabasının onanmış bitene kadar bekleyeceği eve götürüyordu. Evelyn tabii ki bu durumdan hoşnut değildi. Paulette de araba yolunda yabancı bir araba bulmayı beklemiyordu.

Yolcu koltuğunda oturan Evelyn kızgındı, suratı asıktı ve bir köpeği boğmaya hazırmış gibi ters ters bakıyordu. O sabah ağzından çıkan tek şey, Paulette'e Bay Cole'den tekrar haber alıp almadığını sormak olmuştu. Hayır, Paulette ondan tekrar haber almamıştı, üstelik Evelyn'in bunu sorması garibine gitmişti.

Paulette Renfro sokağına saparken eski klişenin doğru olduğunu düşünüyordu: Sorunlar hep üst üste gelir. Bir sonraki sorun ne olabilir?

Evelyn yabancı arabaya pis pis baktı. Bu da kim?

Bilmiyorum.

Araba yolunun kenarında, Paulette'in garajına rahatlıkla girebileceği kadar yer bırakacak şekilde, temiz, bakımlı bir binek araba park edilmişti. Arabayı tanımadığı için arkadaşlarından birinin yeni bir araba aldığını ve kendisine söylemediğini düşündü. Hava o kadar sıcaktı ki kendisine haber vermeden neden geldiklerini merak ederek, arkadaşlarının büyük bir olasılıkla arka taraftaki verandada beklediklerini tahmin etti.

Paulette garajın kapısını açan kumandaya basıp arabasını içeri soktuktan sonra, Evelyn'le beraber çamaşırlıktan eve girdi.

Doğruca oturma odasının cam kapılanna gitti... onu orada gördü...

verandanın gölgesinde yanık tenli, sıırım gibi, uzun boylu...

Paulette'in kendisini görmesi için bekliyordu. Üzerinde bir beden bol duran çiçekli bir gömlek giymiş, siyah camlı gözlük takmıştı., onca yıl sonra Paulette'in aklına gelen ilk ve tek düşünce, Bir gün bile yaşlanmamış. Ben berbat görünüyor olmalıyım, oldu.

Evelyn, Dışanda bir adam var, dedi.

Pike bir elini kaldırarak selam verdi, Paulette gülümsediğini hissetti.

Evelyn, O adamı tanıyor musun? diye sordu.

Merhaba, Joe.

Seni görmek güzel, Paulette.

Paulette rüyalannda bu anı -onu tekrar gördüğü anı- görmüş, sabah kahvesini içerken, çölde yaptığı uzun ve sessiz araba yolcu-luklannda o anı düşlemişti. Neler söyleyeceğini, nasıl söyleyeceğini uzun uzadıya düşünmüştü, ne var ki onu görünce ağzından dökülenler o denli hafif kalmıştı ki...

Biraz su ister misin? Dışarısı çok sıcak.

İyi olur. Teşekkür ederim.

Evelyn yine, mutsuz olduğunu söyleyen, herkesin de bunu bilmesini istediğini ilan eden o çirkin, asık suratlı ifadeyi takınmıştı. Bunu bilmek ve bir şeyler yapmak zorundaydın, yoksa suratı iyice asılırdı.

Evelyn, Ona Joe dedin, dedi.

Paulette başına geleceklerin farkındaydı. Joe, bu Evelyn. Evie, Joe Pike'ı hatırlarsın.

Evelyn önce kollannı kavuşturdu, sonra çözdü. Yüzü pençe pençe kızarmıştı. Of, lanet olsun, dedi.

Joe, Paulette seninle konuşmalıyım. Woz ve olacak bir şey hakkında.

Paulette'in ağzını açmasına fırsat kalmadan Evelyn Joe'ya eğilerek avazı çıktığı kadar, Senin söyleyebilecek neyin olabilir? Onu sen öldürdün! Anne o arıyor! Başka birini daha öldürmüş! diye bağırdı.

Paulette hem yumuşak hem de katı olmaya çalışarak kızını kollannın arasına aldı.

Evie, sen arkaya git. Seninle daha sonra konuşuruz, ama şu anda Joe'yla konuşmak istiyorum.

Ömrü boyunca babasının yasını tutmuş olan Evelyn morararak, öfkeyle geri çekildi. 'Onunla istediğin kadar konuş! Ben polisi arayacağım!

Paulette kızını yıllardır hissetmediği bir şiddetle sarstı. Hayır! Aramayacaksın!

Joe sakın bir tavırla, Önemi yok, Paulette. Bırak arasın, dedi. Evelyn de Paulette kadar şaşırdı, kız koşarak yatak odasına gitmeden önce ikisi de bir an şaşkın gözlerle Joe'ya baktılar. Paulette, Emin misin? Haberlerde gördüm, dedi.

Onlar gelmeden ben gitmiş olurum. İyi görünüyorsun, Paulette. Joe Paulette'in daima hayran olduğu, gizliden gizliye de gıpta ettiği o kesin ve sakın tavnıyla konuşmuştu. Pike kendisinden o kadar emin görünüyordu ki... o kadar güvenilir... o kadar güvenliydi ki... asla şüpheyeye yer yoktu. Ne olursa olsun Joe onunla başa çıkabilir, ne sorun çıkarsa çıksın, Joe o sorunu çözebilirdi. Paulette kızardığını hissetti. 'Yaşlandım.

Daha da güzelleşmişsin.

Birdenbire bunca zamandan sonra burada bu adamla olmanın ne kadar tuhaf olduğunu düşünen Paulette'in kızanklığı biraz daha arttı, Joe yüzünden tıpkı bir yeniyetme gibi kızarmıştı.

Joe, şu gözlükleri çıkartsana. Seni göremiyorum.

Joe gözlüklerini çıkarttı.

Tannm, o gözler inanılmazdı... o gözlerde mavinin o denli canlı bir tonu vardı ki Paulette onlara yalnızca bir an ancak bakabilmiş, su getirmeye gitmişti.

Joe, haberleri seyrettim. Bir arkadaşın buraya geldi. Neler oldu? Bunu daha sonra da konuşabiliriz. Joe Evelyn'in arkasından bakıp omuzlarını silkti. 'Polisler gelmek üzere.

Paulette başıyla onayladı.

O adamı ben öldürmedim. Bir başkası öldürdü. Altı kişiyi öldüren aynı adam.

Arkadaşın da öyle söylemişti.

Adamın adı Laurence Sobek. Woz'un muhbirlerinden biriydi. Haber duyulduğunda, basın ve polisler o gün olan biten her şeyi sorgulayacaklar. Woz'u tekrar mercek altına alacaklar. Anlıyor musun?

Umurumda değil.

Seni incitebilir.

Incitemez.

Paulette başını çevirip kızına baktı. Evelyn soğuk ve sakın bir suratla, beş yaşında bir çocuk gibi köşeden başını uzatmış, onları gözetliyordu.

Polisi aradın mı?

Evelyn başını salladı.

Pike, Git, ara. Annenle konuşmamız lazım, dedi.

Evelyn kitaplığa gidip babasıyla annesinin Joe Pike'la çekilmiş fotoğrafını aldı.

O fotoğrafı herkesin görebileceği bir yere koyuyor. Paulette'e baktı. Bu kahrolası fotoğrafı neden saklıyorsun? Sevdiğin adamı öldüren birinin fotoğrafını niye saklıyorsun?

Paulette yetişkin kızını bir an düşünceli gözlerle süzdükten sonra, Benim sevdiğim adam hâlâ hayatta, dedi.

Evelyn boş gözlerle annesine baktı.

Paulette, Babanı Joe öldürmedi, dedi. Baban kendisini öldürdü. Kendi canına kıydı. Paulette Joe'ya dönüp o dingin mavi gözlere, gülümsemesine yol açan o gözlere baktı. Ben aptal değilim, Joe. Yıllar önce Abel'in günlüklerini okurken anlamıştım bu gerçeği.

Joe, Kayıp sayfalar, dedi.

Evet. Abel Chihuahua Kardeşleri ve bütün rezaleti yazmış. Ölmeden birkaç gün önce de nasıl tuzağa düşürüldüğünü anlatmış. Böyle bir şeyi planlamadığından bahsetmiş. Ne yapacağını, nasıl yapacağını anlatmamış,

ancak, her zaman bir çıkış yolu olacağını, daha önce de yanlış yola sapmış olan pek çok polis olduğunu yazmış.

Evie koparıp atmak istermiş gibi parmaklarını çekiştiriyor, büküyordu.

Sen neden bahsediyorsun? Neler söylüyorsun?

Paulette göğsüne korkunç bir ağn saplandığını hissetti. Babanın ölümünden sonra, o günlükleri okuyana kadar hiçbir şeyden emin değildim. Sonra... bilmiyorum. Senin babanla ilgili gerçekleri öğrenmeni istemedim. Onu o kadar çok seviyordun ki. Babanı Joe öldürmedi. Baban kendi canına kıydı, Joe da beni ve seni korumak için suçu üstlendi.

Evie başını salladı. Sana inanmıyorum, dedi.

Gerçek bu, tatlım.

Paulette Evelyn'e sanlmaya çalıştı, Evelyn onu itti. Paulette o anda, kendinden emin, kesin tarzıyla, böyle bir anda ne yapılması gerektiğini bilebilirmiş gibi Joe'ya bakarken, aniden mutfaktan çıkan iri yan, adaleli, güneş gözlüklü bir adam siyah bir tabancayla Joe'ya nişan alıp tetiği çekti.

Paulette, Joe! diye bir çığlık attı.

Bedenine somut bir darbe gibi çarpan, kulaklarının çınlamasına neden olan, sağır edici bir ses çılgınlığını bastırdı.

Öne eğildikten sonra son derece ani, hareket ettiğinin fark edilmesi neredeyse imkânsız bir hamleyle kendi eksenini etrafında dönerek adamla yüz yüze gelen Joe elindeki koca tabancayla arka arkaya o kadar hızla üç el ateş etti ki; ses tek bir BAMBAMBAM diye duyuldu.

İri yan adam geriye doğru düşerken, hırıltılı bir homurtuyla mutfağın zeminine çarptı... bir sessizlik oldu.

Joe tekrar öne eğilene ve Paulette onun sırtında büyük, kırmızı bir gülü andıran kanın yayıldığını görene kadar ortalığa kesin bir sessizlik hakimdi.

Oh, aman Tanm! Joe!

Joe doğrulmaya çalışırken irkildi, sonra da Paulette'e bakıp gülümsedi. O andaki gülümseme küçük ve acılı olsa da, bu gülümsemeyi çok uzun zamandır görmeyen Paulette'in yüreği burkuldu... ağlamak istedi.

Gitmeyim, Paulette. Bebeğine iyi bak.

Mutfağın zemininde yatan iri yarı adam, dinlen bir ölü gibi doğrulup, bakışlarını bir süre Paulette'ten ayıramayan Joe Pike arkasını dönüp uzaklaşırken tekrar ateş etti.

Joe bütün şiddetiyle yere çarptı.

İki kadın neden sonra geliyorlar, Sobek Paulette'in evine giden tepeyi kolayca iniyor. Gözlem yapmış olduğu için komşulardan hiçbirinin evde olmadığını biliyor, etraftan görülme korkusu yaşamadan ağır adımlarla Paulette'in araba yoluna, oradan da garaja yürüyor.

Paulette Wozniak'in arabasının motorunun hâlâ fıkırdadığı garajda dikkatle ilerliyor, kulağını servis kapısına dayıyor, hiçbir ses duymuyor. Bu tür kapıların genellikle çamaşırlığa veya mutfaga açıldığını bildiği için, Pike'la

diğerlerinin kapının arka tarafında ol-madıklarını umarak şansını denemeye karar veriyor. Kapının kulpunu çeviriyor, kapıyı hızla açıyor, bir çamaşır ve kurutma makinesiyle karşılaşır.

Artık sesleri duyabiliyor, bir kadın bağıyor. Senin söyleyebilecek neyin olabilir? Onu sen öldürdün! Anne o arıyor! Başka birini daha öldürmüş!

Sobek 357'nin kabzasını sıkıca kavıyor, horozu çekip rahatlıkla çamaşırılığa giriyor. Mutfaka bir göz atıyor. Kimse yok. Hiç gürültü etmemeye dikkat ederek mutfakta yavaşça ilerliyor, seslere yaklaşıyor... seslerin hemen yakındaki oturma odasından geldiğini duyana kadar yaklaşıyor... iki kadın ve Pike'çık.

Sobek derin bir nefes alıyor... bir tane daha... ardından da köşeyi dönüp Pike'ı sırtından vuruyor.

Ka-Bum!

357 küçük 22'likten daha fazla geri tepiyor. Tekrar ateş etme fırsatı bulamadan Pike'ın elinde bir tabanca beliriyor, ateş ediyor. BAMBAMBAM... aynı anda Sobek'in göğsüne isabet eden üç tuğla onu kış üstü yere oturtuyor... yıldızlan saydıyor.

Önce öldüğünü zannediyor, sonra da eşofman üstünün altına giymiş olduğu Kevlar yeleğin kendisini kurtardığını kavıyor. Polislerin büyük bir bölümü, 9 mm'lik ya da 38'lik gibi alışlagelmiş kurşunlardan korunmak üzere tasarlanmış hafif yelek giyerler, ama Sobek, 357 Magnum'u ve ona kadar tüm kalibreleri durdurabileceği daha ağır bir modelini giymiş.

Kontrol.

Sesler duyuyor. Konuşuyorlar. Pike hâlâ hayatta, ama yaralı.

İkinci fırsat.

Sobek doğruluyor, genç kadın haykırırken Pike'ı bir kez daha vuruyor.

Pike ıslak bir çamaşır torbası gibi yere yığılıyor, Sobek, Harika! diyor.

Kadınların yaşça büyük olanı Pike'ın yanında dizlerinin üzerine çöküyor, tabancasına uzanıyor, ama Sobek ileri atılıp kadının kaburgalarına bir tekme savuruyor. Aldığı darbelerden ötürü biraz sersemlemiş durumda olsa da attığı tekme sağlam ve kadını devirmeye yetiyor.

Pike'ın gömleğinden kırmızı bir kan gölü yayılıyor.

Sobek, Paulette Wozniak'a, ardından da genç kadına bakıyor. Sen Abel Wozniak'ın kızı mısın?

İki kadın da yanıt vermiyorlar.

Sobek 357'yi daha yaşlı olan kadına doğrultuyor, genç kadın, Evet, diyor.

Tamam. İki iskemle getirin ve oturun.

Yaşadığı göğüs travması nedeniyle Sobek'in zihni biraz kaş-mış olsa ve midesi bulansa da kadınları, koli banüanyla el ve ayak bileklerinden ahşap sandalyelere bağlıyor, ağızlarına bant yapıştı-nyor. Sonra da gömleğiyle yeleğini çıkarıp yaralarını inceliyor. Göğsünün ortasının tamamı mor renkli

bir zonklama sanki... kurşunlar büyük bir olasılıkla birkaç kaburgasını kırmış. Tanım, şu Pike iyi ateş edebiliyor! Yelek olmasaymış, üç kurşun da kalbine saplanacaktı.

Pike'in vücuduna tükürüyor, CANIN CEHENNEME! diye hay-kıyor.

Haykırması başının dönmesini artıyor... oturmak zorunda, yoksa kusacak. Baş dönmesi geçtiğinde kadınlara dikkatle bakıyor.

Sıra sizde.

Onlan öldürmek için en iyi yöntemin ne olacağına karar vermeye çalışırken, dışanda, evin ön tarafında bir arabanın kapısının kapandığını duyuyor, iki şerif yardımcısının eve doğru yürüdüklerini görüyor.

Kapı çaldığı anda, kadınları sürükleyerek arkadaki odaya götürüp saklıyor. Üç kurşun deliğini düşünmeden gömleğini giyiyor ve kapı ikinci kez çaldığında telaşla kapıya gidiyor. Yüzüne kocaman bir gülümseme yerleştirip, şaşkın bir ifadeyle kapıyı açıyor, Ah, vay canına. Otoyol devriyesi. Tutuklu muyuz? diyor.

İki şerif yardımcısı bir an gözlerini dikip Sobek'e bakıyorlar, sonra daha yakında duran gülümsüyor. Dostça ve şakayı anlamış. Bayan Renfro evde mi?

Ah, elbette. Teyzendir. Görmek mi istiyorsunuz?

Evet, mümkünse.

Gelin, sıcakta durmayın. Sizi arka tarafa götüreyim. Teyzem havuzda.

Öbür şerif yardımcısı gülümsüyor, üniforma şapkasını çıkartıyor. Tanrım, havuza girmek için neler vermezdim!

Sobek başını sallıyor, gülümsemesi iyice yayılıyor. Hey, neden olmasın? Arzu ederseniz size bira ya da meşrubat verebilirim.

Kapıyı tutup adamların yanından geçerek salona girmelerine izin veriyor, kapıyı kapatıp 357'sini çekiyor ve iki şerif yardımcısını sırtlarından vuruyor., silahı başlarına dayayıp birer kez daha ateş ediyor.

38

Verdugo'dan Palm Springs'e yolculuk bir saatten az sürmüştü. Aradığımda Paulette'in telefonu açmaması hiçbirimizin hoşuna gitmemişti, ancak, ben telesekreterine, doğruca Palm Springs Emniyet Müdürlüğü'ne gidip bizi orada beklemesini bildiren bir mesaj bırakmıştım.

Yolculuk esnasında Krantz çeşitli defalar telsizle konuşmuş, bir keresinde şeriflerin Paulette'in evine varmış olduklarını ve her şeyin yolunda olduğunu bildiren bir rapor almıştı.

Kuzey Palm Springs'de eyaletlerarası karayoluna girip, doğrudan doğruya Paulette'in yel değirmenlerinin üstünde kalan tepelerdeki evine gittik. Araba yolunda benim tanımadığım temiz ve yeni bir binek araba park edilmişti. Garaj kapısı inikti, blokta park edilmiş başka arabaların olmadığı göze çarpıyordu. Ev de semt gibi sessizdi.

'Şeriflerin burada olduklarını sanıyordum, dedim.

'Buradaydılar.

Krantz telsizi alarak birisine, şeriflerin evde olduklarının doğrulanmasını, ardından da ikinci bir arabanın gönderilmesini söyledi.

Arabanın yanına park edip indik.

Williams, Lanet olsun, dışansı cehennem kadar sıcak, dedi.

Ön kapıya gitmedik. Büyük pencerelerin önünden geçerken üçümüz de oturma odasında yatan vücudu gördük. O dehşetli çöl sıcağına rağmen sırtımdan ve bacaklarımdan buz gibi terler indi.

Bu Joe.

Williams, 'Kahretsin! dedi.

Krantz el yordamıyla silahını aradı. Jerome, telsizle haber ver. Arabalann hemen gelmelerinin gerektiğini söyle. Kim olursa olsun umurumda değil. Bir de ambulans göndermelerini söyle.

Williams telsizin başına koştı.

İki sıra kan izi kıvrılarak salondan oturma odasına, oradan da mutfığa gidiyordu. Ortada başka beden göremedim, ama izlerin Paulette'le Evelyn'e ait olabileceklerini tahmin ettim. Sonra sürme kapıların açık olduğunu fark ettim.

Ben içeri giriyorum, Krantz.

Lanet olsun, destek gelmesini beklemek zorundayız. Sobek hâlâ içeride olabilir.

O insanlar kan kaybından ölebilirler. Ben içeri giriyorum.

Ön kapı kilitliydi. Evin yan tarafına doğru yürüdüm, önünden geçtiğim her pencereden içeri göz atarken, arka köşedeki yatak odasında Paulette'le Evelyn'i bulana kadar başka bir şey görmedim. El ve ayak biseklerinden sandalyelere bağlanmışlardı, ağızlarına da bant yapıştınlmıştı ve kurtulmaya çabalıyorlardı. Camı tıklattığımda gözleri yuvalarından uğradı. Evelyn kurtulmak için daha zorlu bir mücadeleye giriştiyse de, Paulette bana bakıyordu. Sakinleşmeleri için elimle bir hareket yaptım, ardından da ellerimi açıp Sobek'in evde olup olmadığını sordum.

Paulette başını sallayarak evde, dedi.

Dudaklanmı kıpırdatarak, Nerede? diye sordum.

Paulette başını iki yana salladı. Bilmiyordu.

Evin arka tarafından devam ederek cam kapılara geldiğimde yere çöküp sınav pozisyonu aldım ve içeriye baktım. Yan tarafının üzerine düşmüş olan Joe'nun gömleğinin arkası kanla ıslanmıştı. Göğsünün inip kalktığını görmeye çalışırken bir ses duydum. İki sıra kan izi Pike'in yanından geçip mutfığa, oradan da çamaşırlığa gidiyordu; ses oradan gelmişti. Tekrar Pike'a baktığımda gözüm yaşardı, burnum sızladı, ama kendimi zorlayarak gözyaşlanma engel oldum.

Krantz evin karşısından bana doğru geldi ve kapının öbür tarafında durdu. Çekmiş olduğu tabancasını iki eliyle kavramıştı. Birimler ve sağlık ekipleri yolda.

Paulette'le kızı koridorun sonundaki odadalar ve hayattalar. Garajdan ses geldiğini duydum. Sen onları buradan çıkar, tamam mı? Güvenli bir yere götür.

Sen ne yapacaksın?

Garajda biri var.

Krantz yutkununca onun da sesi duyduğunu anladım. Ah, bunu belki de ben yapmalıyım.

O anda, belki de hayatımda ilk kez Krantz'dan hoşlandım. Ben daha iyiyim, Harvey. Ben yaparım, tamam mı?

Krantz sabit bakışlarla bana bakıp başını salladı.

Sen onları evden çıkar. Williams nerede?

Ön tarafı koruyor.

Telsizi var mı?

Evet.

İçeri gireceğimi, bana ateş etmemesini söyle, sonra da kadınları dışarı çıkar.

Kapıdan içeri girdim. Yaralardan sızan taze kanın kokusunu alan kara çöl sinekleri eve doğru yollarını bulmaya başlamışlardı bile. Odanın ortasında yerde yatan Pike'ın yanına gitmedim. Duvarların yanından aynmadan, olabildiğince çok sayıda kapıyı görmeye çalıştım.

Sadece ikimiziz, dostum, diye fısıldadım.

Mutfaktan çamaşırhane giden kan izleri kapalı bir kapının önünde son bulmuştu. Ses kapının arkasından geliyordu. Sobek garajda oturup cesetlerle konuşuyor olabilirdi. Manyaklar bunu yaparlar.

Yapmanız gereken şudur: Kapıyı açarsınız veya uzaklaşıp Palm Springs'li polislerin gelmelerini beklersiniz. Uzaklaşırsanız garajdaki kişi kan kaybından ölür, siz de korktuğunuz için içeri girmediğinizi bilerek bununla yaşamak zorunda kalırsınız... Seçeneklerim bunlardı.

Gözlerimi kapatıp, Vurulmak istemiyorum, diye fısıldadım.

Ardından silahımı kaldırdım, altı kere derin nefes alıp içeri girdim.

Sobek'in kırmızı Cherokee'si tam karşımda duruyordu. Şerifin arabası onun hemen yanındaydı. İki aracın da motorları tıkırdıyordu. Arabalarının ön koltuğundaki şerif yardımcılarının başlarından arta kalanlar birbirlerine yaslanmışlardı. Ses telsizlerinden geliyordu. Her iki arabanın da altına ve arka koltuklarına baktım. Sobek orada değildi.

Servis kapısını arkamdan kapatıp mutfaka döndüm. Paulette'le Evelyn'i çözmüş olan Krantz, arkasında kadınlarla koridoru geçip oturma odasına doğru gelirken başaracağımızı düşündüm. Tam onları oradan sağ salım çıkaracağımızı düşünürken, dışarda bir yerden Jerome Williams'in bağırmasıyla birlikte arka arkaya iki el ateş edildi.

Krantz, Jerome! diye bağırdı.

O karmaşa anında koridorun sonundaki bir kapı aralığından koşan Laurence Sobek, Joe Pike sanılabiliirdi; iri ve güçlü... Pike gibi giyinmiş, hatta güneş gözlüklerini bile takmış. Ama o değildi. Bu adam Pike'in mutasyona uğramış haliydi, Pike'in zıddıydı... yamulmuş, şişmiş ve çirkin. Artık Curtis Wood'a bile benzemeyen bu adam daha çok, korku filmlerinde görülebilecek, akraba evliliği sonucu dünyaya gelmiş bir yaratığı andınıyordu.

Paulette, Evelyn ve Krantz, Sobek'le aramdaki ateş hattına girmişlerdi. YATIN! YERE YATIN! diye bağırdım.

Krantz Paulette'i önünden itip Evelyn'in başının üzerinden nişan alarak iki el ateş edip, Sobek'i iri gövdesinden iki kez vurdu.

Sobek duvara dayanıp körlemesine ateş edince, mermiler tavana ve yerlere isabet etti. Kurşunlardan biri sağ koltuk altıma isabet edince silahım elimden uçtu ve buzdolabına doğru savruldu.

Kızının yanına koşan Paulette yine Krantz'm ateş hattını engellemiştir.

'Başına ateş et, Krantz! Başına! Yelek giymiştir! diye bağırdım.

Sobek koridorda koşup Paulette'in üzerine atıldı, Evelyn'i bir kenara iterek kollanıyla Paulette'e sandı. Ağlıyor, gözleri beyni tutuşmuş gibi fıldır fıldır dönüyordu. Silahını Paulette'in başına dayadı.

Henüz işim bitmedi. Henüz bitmedi.

Krantz, 'Silahını at! Silahını bırak, Curtis! diye bağırdı.

Kolum ıslanmıştı, sanki derimin altı kurtlarla kayınıyormuş gibi kannıcalanıyordu. Silahımı almaya çalıştım, ama kolum işlemiyordu.

Sobek silahını Paulette'in boynuna daha da sıkıca bastırdı. Sen lanet olası silahını at, Krantz! Silahını at yoksa bu sürtüğü öldürürüm! Öldürürüm, seni aşağılık! Gözümü kırpmadan öldürürüm!

Krantz geri giderken silahı o kadar kötü titriyordu ki Sobek yerine Paulette'i vurması işten bile değildi. Krantz'm da bunun farkında olduğunu tahmin ediyordum.

Silahımı sol elimle almaya çalıştım. Sobek artık benim orada olduğumun farkında bile değildi sanki. Tüm dikkatini Krantz'a yöneltmişti.

BEN CİDDİYİM KRANTZ. BUNU YAPARIM. HEMEN YAPARIM. KADININ BEYNİNİ HAVAYA UÇURURUM. SONRA DA KENDİMİ ÖLDÜRÜRÜM. UMURUMDA DEĞİL. UMURUMDA DEĞİL!

Bir polisin silahını teslim etmesi Los Angeles Emniyet Müdürlü-ğü'nün ilkelerine aykındır. Bunu akademide öğretirler, polisler silah-lanıyla yaşamayı öğrenirler; bu öğrenilmesi ve birlikte yaşanılması zorunlu bir şeydir. Silahınızı bırakırsanız işiniz biter.

Ama Laurence Sobek'in dediğini yapmazsanız ve bunun sonucunda birisi ölürse, hayatınız boyunca kuşku duyarsınız. Bu da bir diğer seçenek, bir diğer kapıdır... ve siz oraya gidene kadar o kapının arkasında ne olduğunu öğrenemezsiniz.

Sobek Paulette'i öldürecekti.

Tamam, Curtis. Kadını bırak da konuşalım. İstedğin gibi silahımı bırakıyorum. Ona zarar verme, Curtis. Lütfen ona zarar verme.

Krantz silahını yere bırakınca, o gün Harvey Krantz'dan ikinci kez hoşlandım.

Sakin bir sesle konuştum; Sobek? Dersh'ü neden öldürdün? O bu olayın bir parçası değildi ki.

Deli gözler bana doğru dans etti. Dersh'ü Pike öldürdü. Haberleri izlemedin mi?

Krantz, Kes sesini, Cole. Curtis silahını bırak. Lütfen, dedi.

Sobek başını sallayarak Paulette'i Krantz'a doğru yürüttü. İşim daha bitmedi! Coopster'ın faturasını ödeyecekler. Bunun bedelini ödeyecekler.

Sobek'in arkasındaki Pike kımıldadı.

Bize Dersh'ü anlat, Sobek. Pike'a neden tuzak kurduğunu anlat.

Sobek silahını bana yöneltip horozu çekti. Ben yapmadım.

Pike'in gözleri açıldı.

Krantz, Kahretsin, Cole, dedi, kapa çeneni! Curtis, onu öldürme. Bırak kadını.

Pike zorlanarak kalktı. Yüzü bir kan maskesi halindeydi. Gömleği kana bulanmıştı. Silahını aldı.

Sobek, Kadın ölecek, dedi. Wozniak'm çocuğu da ölecek. Ama ne biliyor musun, Harvey?

Ne?

Önce sen öleceksin.

DeVille ölmedi, dedim.

Sobek ona odunla vurmuşum gibi durdu. Yüzü öfkeyle doldu, silahını yine bana çevirdi, ardından da Krantz'a. Silahı tutan elinin kasıldığını hissedebiliyordum.

Bu babamı öldürdüğünüz için!

Krantz, Hayır! diye haykırdı.

Sobek tetiği çekerken Joe Pike silahını kaldırıp Laurence Sobek'in başının arkasına bir el ateş etti. Sobek yere yığıldı... etrafa sessizlik hakim oldu.

Pike ellerinin üzerinde öne doğru düştü ve hemen kalkmak için kendisini zorladı.

Paulette, Lütfen yat, Joe. Lütfen yat, dedi.

Krantz orada öylece dikilip duruyordu. Uzaktan gelen siren seslerinin giderek yaklaştığını duydum.

Zorlanarak ayağa kalkıp Joe'nun yanına gittim. Kolumdan akan kanlar parmaklarımdan uçlarımdan süzülüyordu.

Kalkma, Joseph. Ambulans gelmek üzere.

Pike, Hayır, eğer şimdi yatarsam, hayatımın geri kalan kısmını hapishanede geçiririm. Öyle değil mi, Krantz?

Krantz, Kan kaybından öleceksin, dedi.
Pike ayağa kalkıp, Paulette'e yaslanarak dengesini sağlamaya çalıştı.
Tabancasını pantolonunun beline koyup bana baktı. Vurulduk.
Sen iki kere vuruldun.
Pike başını salladı. Seni alt etmek o kadar kolay ki.
O anda sendeledi, yakaladım.
Paulette, Lütfen, Joe, dedi. Ağlıyordu.
Pike bana bakıyordu. Sobek'in evinde, Dersh'ü öldürdüğünü kanıtlayabilecek herhangi bir şey olabilir.
Yoktu.
Yorgun görünüyordu. Pantolonundan bir mendil çıkardı, mendil kanla kıpkırmızı oldu.
Paulette, Of, lanet olsun! dedi.
Bluzunu çıkıp Pike'ın yüzünü sildi. Beyaz bir sutyen giymişti, ama ne ona bakan oldu... ne de ağzını açıp bir şey söyleyen... O anda onu gerçekten ve sonsuza kadar sevebileceğimi hissettim.
Joe'nun ağzı kıvnldı... Paulette'in yüzüne dokundu. 'Gitmeliyim. Paulette gözyaşlarına aldırımıyordu.
Joe'nun parmakları Paulette'in yüzünde gezindi. 'Hakikaten çok daha güzelsin.
Paulette'in yüzünde kanlı parmak izlerini bırakan Joe dönüp kapıya yöneldi.
Krantz, 'Gitmene izin veremem, Pike. Yaptıklarını takdir ediyorum ve mahkemede seni savunacağım, ama şimdilik bitti.
'Aptallaşma, Krantz, dedim.
"Bitti.
Pike yürümeye devam etti.
Krantz silahını kaldırıp nişan aldı... silah, Sobek'e nişan aldığı anda titrediği kadar şiddetle titriyordu. 'Ciddiyim, Pike. Sen aranan bir adamsın. Tutuklusun ve mahkemeye çıkacaksın. Bu evden gitmene izin vermeyeceğim.
Horoza çekip ikinci eliyle silahını destekledi... sağlam elimle bileğini bükerek tabancayı uzaklaştırdım, Krantz'ı duvara ittim.
Krantz, Bir polis memuruna müdahale ediyorsun, Tann'nın cezası! Adaleti engelliyorsun!
Pike ardından kapıyı kapatmadan çıkıp gitti.
Güle güle, Joe, dedim.
Krantz yere çöküp elleriyle yüzünü kapattı. Tepeden yukarı çıkan sirenler biraz sonra burada olacaktı. Muhtemelen yukarı çıkarlarken Pike'ın yanından geçeceklerdi. Kanlar içinde bir adamın araba kullandığını fark edip etmeyeceklerini merak ettim. Büyük bir olasılıkla etmeyeceklerdi.

Krantz, Bunu yapmayacaktın, Cole. Onun kaçmasına yardım ve yataklık ettin. Seni tutuklayacağım. Lisansını elinden alacağım.

Başımı sallayarak onayladım.

Sen ona yardım etmedin pis herif. Kan kaybından ölecek. Ölecek.

Sirenler ulaştılar.

39

Sobek'in Jerome Williams'a sıkıdığı iki kurşundan yalnızca biri yerini bulmuş, uyluğundaki damarlardan birini parçalamıştı. İyileşecekti. Benim yaramın durumuysa onunkinden biraz daha ciddiydi. Sağ göğüs kasımın dışını yırtarak giren kurşun, üçüncü kaburgamı kırdıktan sonra sağ sırt kasımdan çıkmıştı. Hastanenin cer-rahlanndan biri yarama bakmaya geldi ve, Hmmm, dedi.

Böyle dediklerinde kaygılanmalısınız işte.

Sizi düzeltebilirim. Ama adale grubunuz için bazı rekonstrüksiyon ameliyatları geçirmeniz lazım. Tendona bağlı olan göğüs kasları kısmen yırtılmış, ayrıca ön eklem kapsülünüzün de onanılması gerekiyor.

Ne kadar sürer?

En fazla dört saat.

Ameliyat değil. Burada ne kadar kalmam gerekecek?

Üç gün.

Unutun.

Bilginiz olsun diye söylüyorum, bunlarla ilgilenirken size narkoz verilecek.

Lokal anesteziyle yapın. Beni bayıltmayacaksınız, ben be bayılmayacağım. Pike'tan haber alabilmek için uyanık olmak zorundaydım. Onu bir yolun kenarında kan revan içinde bulacaklarınnın farkındaydım.

Lokal anesteziyle canınız fena yanar.

Tann aşkına, diş hekimi olduğunuzu ve canımı yaktığınızı farz edin.

Doktor bana iki bin tane iğne yaptıktan sonra yarayı temizleyip, kaslara ve deriye dikiş attı. Canım söylediğinden daha fazla yanmıştı, ama belki de canı yanan sadece omzum değildi.

İşi bittiğinde, Size bir ağn kesici yazacağım; ihtiyacınız olacak. Anestezinin etkisi geçtiğinde ağnınız çok artacak. Güçlü bir ilaç olduğu için yalnızca yazdığım kadarını almaya dikkat edin. Ya-nn kendi doktorunuza görünmelisiniz.

Hapiste olacağım.

Doktor içini çekip reçeteyi uzattı. Yazdığımın iki katını alın öyleyse.

Yarayı kapatmak için otuz iki dikiş atmıştı.

Williams ameliyattayken, Krantz da, Palm Springs Hastanesi'nin Acil Odası'nda beni resmen tutukladı. Stan Watts da gelmişti. Krantz bana haklanmı okurken yüzünde boş bir ifadeyle bekliyordu. Krantz, Stan, muayeneden geçmesi için onu Güney Kaliforniya Üniversite Hastanesi'ne

gönderiyorum. Onu hapishane koğuşuna koyup, geceyi orada geçirmesini isteyebilirler.

Watts cevap vermedi.

Onu muayene ederlerken senin de orada olmanı istiyorum. İzin verirlerse, kayıt işlemleri için onu Parker'a getir. Döndüğümde onunla bizzat ben ilgileneceğim.

Yine cevap vermeyen Watts boş gözlerle bakmayı sürdürdü.

Krantz basınla konuşmaya gitti.

Krantz gittiğinde Watts, Bütün yol boyunca Dolan için seni suçlamak mıyım, suçlamamalı mıyım diye düşündüm, dedi.

Ben de aynı şeyi yaptım.

Evet, yaptığını tahmin ediyorum. Dolan'ı on yılı aşkın bir süredir tanır ve nasıl biri olduğunu bildirdim. Vurulduğunda senin nasıl içeri girdiğini gördüm. İçeride ne olduğunu bilmediğin halde hiç tereddüt etmeden içeri girdin. Ceketini onun üzerine nasıl örttüğünü gördüm.

Watts başka ne söyleyebileceğini bilmiyormuş gibi bir süre daha orada dikildikten sonra elini uzattı. Ben de sol elimi uzattım, el sıkıştık.

Pike'tan haber var mı? diye sordum.

Henüz yok. Krantz çok fena yaralandığını söyledi.

Evet. Fena. Sobek'in garajını aramayı bitirdiniz mi?

Büyük bir bölümünü. Şu Bilimsel Araştırma Merkezi orada.

Pike'ı temize çıkarabilecek herhangi bir şey bulabildiniz mi?

Watts başını salladı. Hayır.

Ağrı kesicinin yazıldığı reçeteyi düşündüm., onunla böylesi bir acıyı dindirip dindiremeyeceğimi merak ettim.

Watts, Haydi gel, seni geri götürüyüm, dedi.

Krantz polis arabası çağırdı.

Polis arabasını boş ver. Benimle gelebilirsin.

Krantz'm Watts'a beni götürmesini emrettiği Güney Kaliforniya Üniversite Hastanesi çıkışına yaklaşıp kadar Palms Springs, Los Angeles arasında on kelimeden fazla konuşmadık.

Araban nerede?

Dolan'ın evinde.

O kolla mı araba kullanacaksın?

Kullanabilirim.

Watts başka bir şey söylemeden Güney Kaliforniya Üniversitesi çıkışını geçip beni Dolan'ın evine götürdü. Araba yoluna girdik... bir süre eve bakarak arabada oturduk. Birisi Beemer'ı almak için Sobek'in garajına gitmek, arabayı alıp buraya getirmek zorundaydı.

Bu gece seni içeri almayacağım, ama yann gelmelisin.

Krantz delirecek.

Bırak da Krantz için ben endişeleneyim. Yann gelecek misin yoksa seni aramam mı gerekecek?

Geleceğim.

Başka bir şeyi zaten tahmin etmiyormuş gibi omuzlarını silkti, Evde oldukça iyi bir şişe tekilas olduğuundan eminim. Onun için birer tane yuvarlasak nasıl olur?

Tabii.

Dolan evinin yedek anahtarı, arka bahçedeki toprak saksılardan birinin içinde saklamıştı. Watts'a nereden bildiğini sormadım. İçeri girdiğimizde Watts, Dolan'ın tekilayı nereye koyduğunu da biliyordu.

Ev sanki Dolan öldüğü anda evden bir şey kaybolmuşçasına, herhangi bir evin olabileceği kadar sessizdi. Belki de kaybolmuştu. Orada oturup içtik, Stan Watts bir süre sonra Dolan'ın yatak odasına gitti. Odada uzun süre kaldıktan sonra elinde küçük bir oniks kutuyla döndü, kucağında kutuyla oturup içkisini içti. Yeterince içtiğimizde kutuyu açıp içinden minik mavi bir kalp çıkarttı. Kalbi ceketinin cebine atıp elleriyle yüzünü kapattı ve bir bebek gibi ağladı.

Neredeyse bir saat yanında oturdum. Kalbi ve kutuyu sormadım. .. ama onunla beraber, onun için ve Dolan için ağladım... Pike için de... çünkü yaşamım darmadağın olmaya başlamıştı.

Oniksten bile yapılmış olsa, insan kalbi ağlamaya değerdir.

Bir müddet sonra Dolan'ın telefonunu kullanarak mesajlanımı kontrol ettim. Joe aramamıştı. Lucy de. Laurence Sobek'in kimliği ve Palm Springs'deki olayların haberleri patlamış olduğu için Lucy'nin aramış olacağını tahmin ediyordum. Ama... işte...

Onu aramam gerektiğini düşündüm, aramadım. Niye bilmiyorum. Laurence Sobek'le bir silahlı çatışmaya girebilirdim, ama sevdiğim kadını aramak beni aşıyordu.

Lucy'yi aramak yerine, Dolan'ın Forest Lawn'da çekmiş olduğu fotoğraf için mutfağa gittim. Uzunca bir süre dalgın bakışlarla seyrettikten sonra fotoğrafı aldım. Watts'in buzdolabının üzerinde duran fotoğrafı görmemiş olduğunu umuyordum. Bunun Watts'la Dolan arasında değil, Dolan'la benim aramda kalmasını istiyordum.

Salona dönüp Watts'a gitmek zorunda olduğumu söyledim. Cevap vermedi; ya beni duymamıştı ya da cevap vermeye değmediğini düşünmüştü. Kendi içinin derinliklerinde bir yerlerdeydi... ya da o minik mavi kalbin derinliklerinde... bir bakıma Do-lan'la olduğunu sezdim.

Onu orada o halde bıraktım... reçetemi yaptırdım... benim de kendime ait minik bir mavi kalbim olmasını dileyerek eve gittim. Gizli bir kalp. Dikkatle baktığımda, benim için gerçekten değerli olan kişileri görebileceğim bir kalp...

O akşam evim gözüme büyük ve boş göründü. Joe'nun yanında çalışan adamları aradım, ama onlar da Joe'dan haber almamışlardı ve olanlar yüzünden üzölmüşlerdi. Lucy'yi aramak için cesaretimi toplamaya çalışırken, bir yandan da evi arşınıyor, ama yine Samantha Dolan'ı düşünüyordum. Onun sürekli olarak o sabah gördüğümde, bana peşimi bırakmayacağını, daima her istediğini elde ettiğini, benim onu sevmemi sağlayacağını söyleyen hayali gözümün önünden gitmiyordu. Ne var ki Dolan ölmüş olduğu için ona, onu sevdiğimi söyleyemeyecektim artık.

Omzum tahminlerimin ötesinde, dehşetli bir ağrıya zonklu-yordu. Ağn kesici alıp, ellerimi ve yüzümü yıkadıktan sonra Lucy'yi aradım. Telefonu çevirmek bile acı veriyordu.

Telefonu, üçüncü çalışında Ben açtı, arayanın ben olduğumu anlayınca sesini alçalttı.

Annem delirmiş gibi.

Biliyorum. Benimle konuşur mu?

Konuşmak istediğinden emin misin?

Eminim.

Lucy'nin telefona gelmesini beklerken, ne söyleyeceğimi, nasıl söyleyeceğimi düşünüyordum. Ahizeyi aldığında, Lucy'nin sesi umduğumdan daha soğuktu.

Sanınm haklıydın, dedi.

Joe'yu duydun mu?

Teğmen Krantz aradı. Joe'nun olay yerinden yaralı olarak kaçtığını söyledi.

Doğru. Joe'nun gidebilmesi için Krantz'ın silahını aldım. Resmen tutukluyum. Yann sabah Parker Center'a gidip teslim olmak zorundayım.

Buna yardım ve yataklık etmek denir.

Kendimi yavaştamış ve salak gibi hissediyordum, üstelik midem de bulanıyordu. Sağ tarafım fena ağnyordu.

Evet, Lucy. Krantz'ın tabancasını aldım. Müdahale ettim. Suç işledim ve mahkûm olursam lisansımı kaybedeceğim. Güvenlik görevlisi olarak iş bulurum ya da orduya dönerim. Elimden geleni yapacağım.

Lucy'nin sesi yumuşadı. Bana vurulduğunu söyleyecek miydin?

Sana bunu Krantz mı söyledi?

Ah, Elvis.

Sesi bıkkın geliyordu. Kapattı.

Bir süre onu tekrar aramayı düşünerek telefonun yanında durdum, ama aramadım.

Kedi neden sonra eve geldi, mutfığa girerken umutla havayı kokladı. Ona bir kutu Bumble Bee marka ton balıklı mama açıp yere oturdum. Bumble Bee en sevdiği mamadır. Mamayı iki kere yalayıp yanıma geldi, omzumu kokladı.

Bandajlan yaladı, ben de yalamasına izin verdim.

Dünyada o kadar az sevgi var ki sunulduğunda geri çevirme-melisiniz.

Ertesi sabah beni Parker Center'a Charlie götürdü. Kayıt işlemleri sırasında Krantz ve Stan Watts bana eşlik ettiler. Geceyi evde geçirdiğimi ne Krantz dile getirdi ne de Watts... belki bu konuyu aralarında halletmişlerdi.

O gün öğleden sonra ön duruşmada suçlamalara cevap verdim, duruşma günü saptandığında kefalet ödemedem salıverildim. Duruşmaları düşünmüyordum bile; aklım Joe'daydı.

Paulette Renfro ve Evelyn Wozniak ön duruşma için Palm Springs'den Los Angeles'a gelmişlerdi. Ön duruşmanın ardından Paulette'le Evelyn, Krantz'la aramda geçenleri tartışmak üzere Charlie ve benimle kaldılar. Hem Paulette'in, hem de Evelyn'in benim için yalan söyleme tekliflerini reddettim. Doğrulan söylemelerini istiyordum. Charlie olayı bir kez de onların ağızlarından dinleyip benimkiyle karşılaştırdı. İşi bittiğinde arkasına yaslanıp, Mahvoldun, dedi.

Senin sevdiğim yanın da bu, Charlie. İnsana ilham veriyorsun.

Eğer benim yasal tavsiyemi istersen, ikisinin de yalancı şahitlik önerilerini kabul et derim. İyi bir hikâye uydurabiliriz, o zaman da mahkemede Krantz'a karşı üçünüz olursunuz. Sen de yakayı kurtarırısın.

Charlie, ben oyunu bu şekilde oynamak istemiyorum.

Neden?

Şu Charlie bir harikadır.

Charlie daha sonra, Güney Kaliforniya Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunu, vali olmak isteyen Gilstrap adındaki genç kadın savcıyla konuştu. Geri geldiğinde bir polis memuruna müdahale ettiğimi itiraf ettiğim takdirde, tek bir suçtan yargılanacağımı, adaleti engelleme suçundan vazgeçileceğini anlattı. Suçu kabul edersem, hapse mahkûm edilmeyecek, yalnızca göz hapsinde tutulacaktım. Bu suç işlediğimi kabullenmem anlamına, dolayısıyla da lisansımı kaybetmem anlamına gelir, Charlie, dedim.

Eğer kabul etmezsen lisansını zaten kaybedeceksin. Üstelik de on sekiz ay yiyeceksin.

Suçumu itiraf ettim... suçu kanıtlanmış bir suçlu durumuna düştüm.

Ertesi gün omzumun yeniden yapılması için hastaneye gittim. Ameliyat dört değil, üç saat sürdü. Omzumu sanki yerinden çıkmış gibi, kolumu bedenimin uzağında tutan bir alçıya aldılar. Doktora bu halde garsonlara benzediğimi söyledim. O da bana, Sobek'in kurşunlan bir santim soldan girseydi, elimdeki ve pazımdaki kas gruplarını kontrol eden sinirlerin tahrip olacağını ve o zaman fazla pişmiş makarna gibi görüneceğimi söyledi.

Düşününce alçının pek de fena olmadığı sonucuna vardım.

O akşam Lucy çiçek getirdi.

Parmaklarını alçıda dolaştırdı, omzumu öptü. Siniri geçmişe benziyordu. Gözlerine beni Laurence Sobek'ten ya da lisansımı kaybetmekten daha çok korkutan bir sevecenlik yerleşmişti.

'İlişkimiz bitti mi? dedim.

Başını sallamadan önce uzun bir süre yüzüme baktı. 'Bilmiyorum. Bu farklı bir duygu.

Peki.

'Dürüst olalım: Bu iş benim buraya gelmem için bir bahaneydi. Los Angeles'a seni sevdiğim için geldim. Seninle olmak için yaşamımı değiştirdim, ama yaşamımın değişmesini ben de istiyordum. Birlikteliğimizin ne zaman nereye varacağı konusunda ne bir söz vermişim ne de beklentilerim vardı, hatta yürüyüp yürümeyeceğine dair bir fikrim bile yoktu. Senin ne olduğunu ve seninle tanıştığım o ilk anın ne anlama geldiğini biliyordum.

Seni seviyorum. Başka ne diyebilirdim, bilmiyordum.

Biliyorum, ama ben bu sevgiye eskisi kadar güvenemiyonum. Anlıyor musun?

'Anlıyorum.

'Sadece bunu söyleme.

'Anlıyorum, Lucy, ama yapabileceğim, başka bir şey yoktu. Joe'nun bana ihtiyacı vardı. Ölmediyse hâlâ bana ihtiyacı var ve ben ona yardım edeceğim.

'Kızgınsın.

Evet. Kızgınım.

Ondan sonra ikimiz de pek fazla bir şey söylemedik, bir süre sonra da Lucy gitti. Onu tekrar görüp göremeyeceğimi... ya da aynı şeyleri hissedip etmeyeceğimi... onun benim hakkımda aynı şeyleri hissedip etmeyeceğini merak ettim ve bu tür düşüncelere daldığım için kendime hayret ettim.

Bazı günler hakikaten berbatır.

Ertesi sabah Abbot Montoya, tekerlekli sandalyesini iterek Frank Garcia'yı odama getirdi. Sandalyesinde perişan ve yaşlı görünse de, kutlamak için bacağıma sıkkan eli güçlüydü. Kolumu ve Joe'nun nasıl olduğunu sordu, ancak, biraz sonra kendisini koyuverip gözyaşlarına boğuldu.

O o...pu çocuğunu öldürdün.

Joe öldürdü.

Sen ve Joe, bir de evime gelen şu kadın.

Adı Samantha Dolan'dı.

Yüzü endişeyle buruştu. Joe'dan haber almamışlar mı?

Henüz almamışlar, Frank.

Herhangi bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver. Avukat, doktor. Ne olursa. Yasal, yasa dışı, umurumda değil. Benim kalbim artık sana ait. Senin için yapabileceğim bir şey varsa, yaparım.

Frank hıçkırarak ağlamaya başlayınca utandığımı hissettim.

Bana hiçbir borcun yok, Frank.

Bacağımı daha kuvvetli sıktı. O kadar kuvvetli sıktı ki kemiğimin kırılacağını sandım. Benim her şeyim senindir. Bunu anlamam gerekmez. Ya da benim anlamam. Yalnızca öyle olduğunu bil.

Rusty Swetaggen'i düşününce anladım.

Giderlerken Abbot Montoya kapının eşliğinde bir adım geri attı. Frank ciddi.

Biliyorum.

Hayır, bilmiyorsunuz, ama öğreneceksiniz. Ben de ciddiyim. Siz artık bizimsiniz, Bay Cole. Bu kanla edilmiş bir yemin. Üzerinden onca yıl geçmiş olmasına rağmen, belki de White Fen-ce'den o kadar da uzaklaşmamışızdır.

Gittiklerinde tavana baktım. Latinler!

O öğleden sonranın ilerleyen saatlerinde Charlie Bauman odamı sigara dumanlarıyla doldururken Branford, Krantz ve Stan Watts uğradılar.

' Elleri ceplerinde yatağımın ayak ucunda duran Krantz, İki çocuk Pike'in arabasını Twentynine Palms'ın dışında bulmuşlar, dedi. Twentynine Palms, Palms Springs'in kuzeydoğusunda, Deniz Piyadeleri Kara Muharebe Merkezi'nin bulunduğu çorak ve sarp bir yerdir. Canlı atış egzersizleri orada yapılır; napalm taşıyan hızlı nakliye uçakları orada kumlan bombalayarak atış talimi yaparlar.

Charlie dikildi.

Pike arabada mıymış? dedim.

Branford alçımına baktı. Hayır. Yalnızca bol miktarda Joe'ya ait kan varmış. Ön koltuğun tamamı kan içindeymiş. Eyalet arabayı inceliyor.

Hepsi birden, sanki Joe'nun arabayı park etmesine ben yardım etmişim gibi bana bakıyorlardı.

Bauman, Şu Dersh olayı için Pike'in aleyhine dava açmayı hâlâ düşünmüyorsun, Branford, değil mi? dedi.

Branford ona bakmakla yetindi.

Of, Tann aşkına.

Krantz, sen biliyorsun. Sobek'in tıpkı Joe Pike gibi giyinmiş olduğunu kendi gözleriyle gördün. Yaşlı kadının gördüğü kişi Sobek'ti.

Krantz'la göz göze geldik. Ben öyle bir şey bilmiyorum, Cole. Bayan Kimmel dövme gördüğünü söylemişti. Sobek'te dövme yoktu. 'Öyleyse o dövmeleri boyayla yapmış, sonra da silmiştir. 'Sobek'e Dersh'ü sorduğunu, onun da inkâr ettiğini duydum. Canı sıkılan Charlie sigarasını salladı. Yazılı itiraf mı istiyorsun? Biz burada neden bahsediyoruz?

Gerçekleri istiyorum. Biz kışımızın üstünde bunlarla oturmuyoruz, Bauman. Pike'in tanığıyla ilgili anlattıklarını sistemde araştırdık ve sonuç tam da benim tahmin ettiğim gibi çıktı: palavra. Siyah bir minibüs, Trudy veya Matt'te isabet yok. Sobek'in resmini altılık pakette Amanda Kimmel'a gösterdik ve o parmağını yine Pike'in fotoğrafının üzerine koydu.

Branford, 'Cinayet silahı ve cinayet nedeni elimizde; bunlar da bizi Pike'a götürüyor, dedi.

Bauman, 'Pike'ın ifadesi sır değildi, dedi. 'Pike'ın hikayesiyle örtüşmesi için silahı nhtıma Sobek atmış olabilir. Dersh'ü Sobek öl-dürmediyse, Jesus Lorenzo neden ondan birkaç saat sonra öldürüldü? Bunun tesadüf olduğuna inanıp üzerini mi çiziyorsunuz?

Sobek öldüğü ve bunu artık ona soramayacağım için üzerini çiziyorum. Bak, Pike Krantz'ın ve o iki kadının hayatlarını kurtardı, ama Dersh'ü unutamam, çünkü ona borcumuz var. Bana cinayeti Pike'ın işlemediğine veya Sobek'in işlediğine dair bir kanıt getirirsen, durumu tekrar değerlendirim.

Charlie Bauman, Branford'm söylediklerine bir an bile inanmamış gibi sigarasını sallayıp bakışlarını Krantz'a dikti. Bana söyler misin, Teğmen? Senin hayatını kurtaran Pike'ı bitirmeye gerçekten niyetli misin?

Evet, niyetliyim.

Senin hayatını kurtardığı halde?

Pike Eugene Dersh'ü öldürdü ve bunun karşılığını alacak. Benim ne hissettiğim önemli değil.

Şey, en azından bir şey hissediyorsun.

Ondan sonra kimse pek fazla bir şey konuşmadan odadan çıktı, yalnızca Watts kaldı.

Samantha Dolan'ı bu sabah toprağa verdik. Cenazede binden fazla yüksek rütbeli memur vardı. Güzeldi.

Öyle olduğundan eminim.

Pike'tan haber alırsam sana bildiririm.

Teşekkürler, Stan. Minnettar olurum.

O günlere dönüp tekrar düşündüğümde, Stan Watts'in Krantz'la Branford'm peşlerine takılmasının tek nedeninin, Samantha Dolan'ın son anını benimle paylaşma ve binlerce polis tarafından uğurlandığı-nı söyleme isteği olduğundan emin oluyorum.

Başka bir nedenden ötürü gelmiş olduğunu sanmıyorum.

Keşke o gün onu uğurlayanların arasında ben de olabilseydim.

Ertesi gün hastaneden çıktım.

Doktorlar kıyameti koparmışlardı, ama Joe hâlâ kayıpken yatakta kalmaya dayanamıyordum. Onun hâlâ sağ olduğunu umuyor ve o durumda hayatta kalmayı başarabilecek biri varsa, o kişinin Joe Pike olduğuna inanıyordum; bir yandan da, dağ geçitlerine veya kuru vadilere gittiyse, cesedinin yıllarca bulunamayacağını da biliyorum.

Bir yığın ağn kesici aldım, alçıyla da araba kullanamayacağıma göre, beni çöle götürmesi için bir taksiye bindim. Paulette'in evine döndüm, ardından da Twentynine Palms'a giderek Joe'nun ne düşünebileceğini, nereye gitmiş olabileceğini hayal etmeye ça-lıştımsa da edemedim.

Yakındaki motelleri, servis istasyonlarını kontrol ettim, o arada o kadar çok ağn kesici aldım ki sonunda iki kere kustum.

Ertesi gün yeniden çöle döndüm... onun ertesi günü tekrar... ama, en ufak bir ipucu bile bulamadım. Ödediğim taksi ücretlerinin toplamı sekiz yüz dolan buldu.

Belki daha iyi bir dedektif olsaydım, tabii Joe hayattaysa ve izlerini örtmüyorsa onunla ilgili ipuçlarına ulaşabilir, yoksa da cesedini bulabilirdim.

Kendimi bunlara inandırmak, onun ölmüş olduğunu düşünmekten iyiydi.

Çöle gitmediğim zamanlarda, sık sık Santa Monica'ya gidip, gece gündüz demeden Joe'nun koşmuş olduğu güzergâhta dolaşıyor, tezgâhtarlarla, sörfçülerle, çete üyeleriyle, vücut geliştirenlerle, tamircilerle, yiyecek satcılarla ve sınırsız sayıda evsizin oluşturduğu orduyla konuşuyordum. Geceleri bu güzergâhta o kadar çok dolaşır olmuştum ki Okyanus Caddesi'nde çalışan fahişeler bana ev yapımı turta ve kahve ikram etmeye başlamışlardı. Belki nedeni alçıydı. Hepsi alçıyı imzalamak istiyorlardı.

FBI ve Motorlu Taşıtlardaki arkadaşlarımla hâlâ siyah minibüsleri, Trudy ve Matt adındaki kişileri araştırıyorlardı. Ben de diğer eyaletlerdeki arkadaşlarımla da aynı şeyi yapmaları için başlarının etini yiyordum.

Hastaneden taburcu olduktan sekiz gün sonra Stan Watts'i aradım. Joe'yla ilgili bir şey var mı?

Henüz yok.

Bilimsel Araştırma Merkezi Sobek'in garajında yaptığı incelemeyi bitirdi mi?

Watts için çekti. Tanrım, sen hiç pes etmez misin?

Öldükten sonra bile etmem.

Bitirdiler, ama duyacakların pek hoşuna gitmeyecek. Bilimsel Araştırma'da Chen adında zeki bir çocuk var. Dersh dışındaki tüm kurbanlarla Sobek arasında bağlantı olduğunu tespit etti. Üzgünüm.

Gözden kaçırmış olduğu bir şey olabilir.

Bu çocuk çok zeki, Cole. Sobek'e ait olabilecek iplik, saç gibi şeyler bulmak umuduyla Dersh'ün evini lazerle taradı, hiçbir şey bulamadı. Dersh'e ait herhangi bir şey bulmak için Sobek'in evini de taradı, o da sonuç vermedi. İki evi de inceledi, testler yaptı, bir yere varamadı. Ben de Sobek'le Dersh arasında bağlantı kurmamızı sağlayabilecek bir şey bulabileceğini umuyordum, ama hiçbir şey bulamadı.

Chen Hollywood Gölündeki incelemeyi yapan adamdı. Rapo -runu okuduğumda etkilendiğimi hatırladım. O raporları buraya gönderebilir misin?

Of, iki yüz sayfa olmalı.

Yalnızca Dersh'ün evinde, Sobek'in garajında yaptığı incelemeleri istiyorum. Diğerlerine ihtiyacım yok.

Orada faks var mı?

Evet. Numarayı verdim.

Çöle gerçekten taksiyle mi gidiyorsun sen?

Bunu nereden duydun?

Biliyor musun, Cole? Sen ve Dolan aynı hamurdan yapılmışsınız. Onun senden neden hoşlandığını anlayabiliyorum.

Bunlan söyledikten sonra kapattı.

Faksın gelmesini beklerken Chen'in Hollywood Gölü'yle ilgili raporunu bir kez daha okudum, yine ayrıntılarından etkilendim. Okumam bittiğinde yeni raporlar da gelmişti; onlann da ayrıntılı olduklarını gördüm. Chen, Dersh'ün evinden ve eşyalarından aldığı, sayılan yüzü aşan lif ve leke örneğini tek tek, Sobek'in evinden, giysilerinden, ayakkabılarından ve aracından aldığı örneklerle karşılaştırmış, ama ne yazık ki ikisi arasında bir bağlantı olduğunu kanıtlayabilecek bir şey bulamamıştı. Dersh'le Joe Pike arasında da somut bir bağlantı bulunmamış olması Krantz'ı rahatsız etmiş benzemiyordu.

Yeni raporu iki defa okudum, ancak, ikinci okumanın sonuna geldiğimde zamanımı boşa harcıyormuşum gibi geldi -sayfalan ne kadar sık çevirirsem çevireyim, yeni bir kanıtla karşılaşmıyordum ve Chen'in kanıtlara dayanarak vardığı sonuçlar değişmiyordu.

Tam zamanımı Trudy'yi aramaya harcamanın ya da çöle dönmenin daha iyi olacağını düşünürken, Chen'in Hollywood Gölü'nde-ki çalışmalarıyla, Dersh'ün evindeki çalışmaları arasında bir farklılık olduğunu saptadım.

Bu raporları, Pike'ın masum olduğunu kanıtlayacak bir şey bulma umuduyla okumuştum, ama belki de aradığım şey, o raporda yazılı olmayan bir şeydi. Belki ihmal edilmişti.

Bilimsel Araştırma Merkezi'ni arayıp John Chen'i istedim.

Telefona yanıt veren kadın, Ona ne hakkında olduğunu söyleyeyim? dedi.

Kadına cevap verirken hâlâ raporda olmayan şeyin ne olduğunu düşünüyordum.

Joe Pike hakkında olduğunu söyleyin.

41

YENİ, GELİŞMİŞ JOHN CHEN

John Chen, Karen Garcia cinayetindeki örnek başansı nedeniyle terfi ettiği gün, Leasing yoluyla aynı zamanda zamparamobil adıyla bilinen Porsche Boxter'ini almıştı. Aslında buna parası yetmiyordu, ama John, insanın ya yaşamdaki acınacak yerini (insan John gibi, bu kaderle doğmuş olsa bile) kabullenmesi ya da buna meydan okuması gerektiği sonucuna varmıştı. İşte kendisini Eğer alabilirsem, benimdir, ilkesiyle baştan tanımlayan yeni, gelişmiş John Chen buydu.

Önce zamparamobil gelirdi... derken zamparalık...

John Chen gözünü Boxter'a diktiği günlerde, U ÇLA mikrobiyoloji bölümü son sınıf öğrencisi olan, aynı zamanda da Bilimsel Araştırma Merkezi'nde yanm gün asistan olarak çalışan Teresa Wu'ya da sınılsıklam âşık olmuştu.

Teresa Wu'nun parlak siyah saçları vardı, teni erimiş tereyağı rengindeydi, üstelik de John'un gelmiş geçmiş en seksi şey olduğunu düşünmesine neden olan profesör tarzı kırmızı gözlük takıyordu.

Hollywood Gölü'nde çıkardığı iş sayesinde aldığı övgülerle fena coşan John, yeni arabasına atlayıp ofise gittiğinde herkesin Boxter'dan haberdar olmasını sağlayıp, Teresa Wu'dan randevu istemişti.

Bu, John'un Teresa'dan ilk randevu talebiydi ve onunla yapmış olduğu ikinci konuşmaydı. Bütün cesaretini toplayıp randevu talebinde bulunduğu üçüncü kişiydi.

Teresa Wu kırmızı gözlüklerinin üzerinden ona bakmış, sanki John ondan sümüklü sandviçini paylaşmasını istemiş gibi gözlerini devirip, Ah, lütfen, John. Kesinlikle olmaz, demişti.

Kaltak.

Bu olay bir hafta önce yaşanmıştı, ama John'un yeni benimsediği felsefenin ikinci bir ilkesi vardı: Cesaretin yoksa, cinsellik de yoktur. John sonraki yedi günü, ondan tekrar randevu istemek için cesaretini yeniden toplamakla geçirmişti. Tam bunu yapacağı sırada da onunla konuşmak isteyen Elvis Cole adındaki adam aramıştı.

Şimdi Teresa okula gitmiş, John da telefonu canı sıkılarak kapatmıştı. Gelen telefon bugün Teresa Wu'yla yakalayacağı şansı mahvetmekle kalmamış, Cole'ün, olay yerinde bazı şeyleri atlamış olabileceğini ima etmiş olmasından da hiç mi hiç hoşlanmamıştı. Adamın onunla Dersh'ün evinde buluşmak için ısrarcı olması da iyice canını sıkıyordu; ne de olsa Chen Dersh olayıyla yine flaş haber olarak manşetlere geçebilir, Teresa Wu da onunla çıkma konusundaki düşüncelerini değiştirebilirdi. Boxter'i olan ve LA. Times'ın birinci sayfasında adı çıkan birini nasıl reddedebilirdi ki?

John Chen aradan kırk dakika geçmeden zamparamobilini Dersh'ün araba yolundaki yeşil-beyaz taksinin yanına park etmişti. Dersh'ün kapısındaki polis bandı kaldırılmış, ev uzun zaman önce olay yeri olmaktan çıkmıştı. Hastalıklı şeylere ilgi duyan kişiler için bir kandırmacadan başka bir şey değildi artık.

Chen Boxter'ini kilitlerken, taksiden, kolu omuz alçısıyla vücudundan uzaklaştınlmış bir adam indi. Garsonlara benziyordu.

Adam, Bay Chen. Ben Elvis Cole, dedi.

Al işte sana salak bir isim. Elvis.

Cole'ün kendisinden büyük bir olasılıkla bir kanıt değiştirmesini ya da eve, orada olmayan bir kanıt yerleştirmesini isteyeceğini düşünen Chen suratını ekşitip ona baktı. Siz Pike'ın ortağı mısınız?

Evet. Geldiğiniz için teşekkür ederim.

Cole sağlam elini uzattı. Pike kadar iri yarı olmasa da, el sıkışı insanı rahatsız edecek kadar güçlüydü -Pike gibi herhalde o da, in-sanlar korkutmak

için dedektifçilik oynayan ve fazla Y kromozomu taşıyan bir spor manyağıydı. Cole'ün tehlikeli biri olup olmadığından emin olamayan Chen, onun elini çabucak sıkıp geriledi.

Fazla vaktim yok, Bay Cole. Beş dakika önce ofiste bekleniyordum.

Uzun sürmez.

Cole onun gelmesini beklemeden Dersh'ün evinin yanındaki dar sokakta ilerlemeye başladı, Chen de onun peşine takılmış olduğunu fark etti. John bunu yaptığı için kendisine kızmıştı: Erkek adam önden gider, arkadan gitmez.

Cole, Hollywood Gölündeki olay yerinde yaptığınız incelemelerde, itfaiye yolunda katilin ayak izlerini takip ederek, onun arabasını park etmiş olduğu yeri bulmuştunuz, dedi.

Chen'in gözleri kısıldı. İzleri takip eden aslında Pike olduğu, kendisinin tek yaptığı onun peşinden koşturmak olduğu için bundan ister istemez nefret etmişti. Chen işin bu boyutunu raporlan-na yazmamıştı tabii ki.

Eee?

Dersh'ün raporunda katilin arabasından bahsetmemişsiniz. Arabayı arayıp aramadığınızı merak ettim.

Chen hem rahatlatma hem de düş kırıklığı dalgasını aynı anda yaşadı. Demek bu adamın yüce amacı buydu; buluşmayı istemesinin nedeni buydu. Bu adama, zavallı, önemsiz biri olmadığını göstermek isteğiyle sesine bir üstünlük havası kattı.

Elbette aradım, Bay Cole. Bayan Kimmel yan komşusunun evinin önünde katilin bindiği arabanın kapısının kapandığını duymuş. Lastik izleri için sokağı, kaldırımları ve hatta yandaki evin önünü bile araştırdım, ama hiçbir şey yoktu.

Yağ sızıntısı aradınız mı?

Cole bunu herhangi bir suçlamada bulunuyormuş gibi değil de, sıradan bir şeymiş gibi söylediğinde Chen sinirlendiğini hissetti.

Ne demek istiyorsunuz?

Hollywood Gölü raporunda, olay yerinde yağ sızıntısı-buldu-ğunuz belirtilmiş. Örneği alıp yağı belirlemiştiniz.

Penzoil 10-40.

Eğer katilin arabası Hollywood Gölünde yağ sızdırdıysa, büyük bir ihtimalle burada da sızdırmıştır. Yağ izi bulabilirsek, aynı araçtan sızdığını kanıtlayabilirsiniz belki.

Chen'in siniri tepesine çıkmış, müthiş bir heyecan duyarken, aynı zamanda da yüzü yanmaya başlamıştı. Cole burada doğru bir noktaya parmak basmıştı. Chen markayı, katkı maddelerini, karbon konsantrasyonunu iki örnekle karşılaştırabilirdi. Eğer örnekler birbirleriyle eşleşirlerse, Dersh dosyasını çözebilir ve manşetlere geçmeyi garantilerdi!

Sokağa vardıklarında Chen'in heyecanı azaldı. Altmışlı yıllarda yenilenmiş olan asfaltta, açılan çukurlara yapılan yamalar, Los Angeles'in cehennemi sıcaklığının etkileri ve depremler neticesinde oluşan örümcek ağı gibi çatlaklar göze çarpıyordu. Chen'in mantık yürüterek katilin arabasını park etmiş olabileceği kanısına vardığı genel alan, sayısız sızıntılarla doluydu ve bunlar herhangi bir şey olabilirdi; şanzıman yağı, hidrolik direksiyon yağı, fren yağı, antifriz, oradan geçen motosikletçilerin balgamları ya da kuş kakası.

Chen, 'Bilmiyorum, Bay Cole. İki hafta oldu, o gece sızmış olan herhangi bir şey artık hava şartlarından etkilenmiş, kurumuş, ezilmiş, başka maddelerle temas ederek bozulmuş olabilir. Hiçbir şey bulamayabiliriz, dedi.

Aramazsak bunu öğrenemeyiz, John.

Chen kaşlarını çatıp, çakıl taşlarını tekmeleyerek yolun kenarından yürümeye başladı. Yolda o kadar çok leke vardı ki, sokak kızamık olmuştu sanki. Yine de ilginç bir fikirdi ve sonuç verirse, kazancı muazzam olacaktı. Teresa Wu'yla seks...

Chen Pike'in kendisine göstermiş olduğu gibi kendisini yere atarak sınav pozisyonu aldı ve yolun yüzeyindeki ışığa odaklandı. Işık dışında her şeyin bulanıklaşmasına izin verdi, bazı damlaların diğerlerine göre daha fazla parladıklarını gördü. Bu izler daha taze olmalıydı. Chen kaldırıma çıkarak orada, Hollywood Gölü'nde-ki cipe benzer bir aracın park edilmiş olduğunu gözünde canlandırdı. O noktada tekrar eğilerek sızıntıların şeklini inceledi. Bir süre için park edilmiş bir arabadan tek bir damla yerine birkaç damla damlar, damlalar birbirlerinin üzerine akardı.

Cole, Ne düşünüyorsun? diye sordu.

Düşüncelerinde kaybolmuş olan John Chen Cole'ü duymadı bile.

John?

Hı?

Ne düşünüyorsun?

'Şansımızın az olduğunu düşünüyorum.

Başka bir yolu var mı?

Kanıt kitini almak üzere Boxter'ına giden John Chen, öğleden sonrasının geri kalan kısmını örnekler olarak ve Teresa Wu hakkında gündüz düşleri kurarak geçirdi.

42

Los Angeles Şehri Bölge Savcısı Ofisi'nin hakkımda açmış olduğu kamu davasında suçlu bulunduğumun kayda geçirilmesinden tam yirmi dört gün sonra, Kaliforniya Eyalet Lisanslama Kurulu'ndan, özel dedektiflik lisansımın iptal edildiğini belirten bir mektup aldım. Aynı mektupta, Kaliforniya Şerifi'nin de ateşli silahlar taşıma ruhsatımı iptal etmiş olduğu yazılıydı. Elvis Cole Dedektiflik Bürosu buraya kadarmış... dedektiflik buraya kadarmış. Belki ben de çim yetiştiren bir çiftçi olabilirdim.

İki gün sonra da doktorların alçımı sökmelerinin ardından fizik tedaviye başladım. Yaşamış olduğum tüm fiziksel acılarla kıyaslandığında, canımın daha önce hiç bu kadar fena yandığını hatırlamıyorum. Vurulmaktan bile beterdi. Ama kolum çalışıyordu ve yine araba kullanabiliyordum. Bir de... artık garsona benzemiyordum!

Çöldeki o günden beri ilk kez araba kullanarak ofisime gittim... dört kat merdiven çıktım... masamın başına oturdum. On yılı aşkın bir süredir bu ofisteydim. Koridorun karşı tarafındaki sigorta acentesinde çalışanları tanıyordum; hatta bir zamanlar, yandaki kozmetik ürünleri şirketinin sahibi olan kadınla da çıkmıştım. Lobideki küçük şarküteri mağazasından sandviç alırdım, bankacılık işlemlerimi de yine lobideki bankada hallederdim. Joe'nun da burada hiç kullanmadığı, muhtemelen de artık hiç kullanamayacağı bir ofisi vardı.

Pinokyo'nun gözlerinin sağa sola oynamasını seyrettim ve, Sanırım seni çatı katına asabilirim, dedim.

Telefon çalınca, Elvis Cole Dedektiflik Bürosu. Kapattık, dedim.

Frank Garcia, Kapattık da ne demek? dedi.

Sadece bir şakaydı, Frank. Nasılsın? Ayrıntılara girmek istememiştim.

Nasıl olur da aramazsın? Nasıl olur da sen ve o güzel hanımefendi beni görmeye gelmezsiniz?

İşlerim yoğun. Biliyorsun.

O güzel hanımefendinin adı nedir? Kanal 8 için çalışanın?

Lucy Chenier.

İkinizin akşam yemeğine gelmenizi istiyorum. Yalnızım ve tüm dostlarımla yanımda olmalannı istiyorum. Olur musunuz?

Yalnız gelmemin sakıncası var mı, Frank?

Bir terslik mi var? Sesin pek iyi gelmiyor.

Joe için kaygılanıyorum.

Frank bir müddet konuşmadı; ardından da, Evet, şey, bazı şeyleri kontrol edebiliriz, bazı şeyleri de edemeyiz. İyi olduğundan emin misin? dedi.

İyiyim.

Lucy'yle her gün konuşuyordum, ama gün geçtikçe seyrelen konuşmaların süresi de kısalmıştı. Konuşmalardan keyif almıyordum, konuştuğundan sonra da kendimi daha berbat hissediyordum. Yaptığı testlerden bir sonuç alıp almadığını öğrenmek için sekiz kere John Chen'i aradıysa da, asla geri dönmedi. Nedenini hâlâ bilmiyorum. Joe'nun silah mağazasındakilerle temasını kesme-miştim. Esasında fazla bir umut beslemesem de siyah minibüsteki esrarengiz kızı arama girişimlerimi hâlâ sürdürüyordum. Bir süre sonra kendimi, kendi yaşamımın içinde yer alan bir yabancı gibi hissetmeye başlamıştım; gerçek olduğunu düşündüğüm her şey değişiyordu.

O hafta çarşamba günü ev sahibime telefon edip ofisimi boşalttım. Elvis Cole Dedektiflik Bürosu kapanmıştı. Ortağım, kız arkadaşım... şimdi de işim

gitmişti ve ben hiçbir şey hissedemi-yordum. Belki ruhsatımı kaybettiğimde ben de gitmişim ve duygusuzluğumun nedeni de buydu. Disneyland'a eleman arayıp ara-madıklarını merak ettim.

Perşembe günü arabamı Frank Garcia'nın araba yolunda park edip, akşam yemeği yemeyi umarak kapıya yürüdüm. Kapıyı Abbot Montoya'nın açması beni şaşırttı.

Frank'le biraz işimiz vardı, beni de yemeğe davet etti. Sakıncası olmadığını umarım.

Olmayacağını biliyorsunuz.

Montoya beni, Frank'in sandalyesinde oturduğu salona götürdü.

Selam, Frank, dedim.

Frank bana cevap vermeden bir süre, kalbimin derinliklerine kadar dokunan sıcacık bir gülümsemeyle oturdu.

Neden başkalarından duyuyorum? dedi.

Neyi?

İşin hakkında şaka yapmıyordun. Lisansını kaybetmişsin.

Söylenecek bir şey yok, Frank. Nasıl öğrendin?

Şu güzel bayan Lucy Chenier'den. Söylemek için beni aradı.

Lucy seni mi aradı? Bu beni şaşırtmıştı.

Olanları anlattı. Joe'yu kurtarmaya uğraşırken lisansını kaybettiğini söyledi.

Ona kendi sözleriyle yanıt verdim. Bazı şeyleri kontrol edebiliriz, bazı şeyleri de edemeyiz. Bu konudan söz etmek beni rahatsız ettiği için konuşmak istemiyordum.

Frank Garcia bana bir zarf uzattı.

Zarfı açmadan elimde tuttum. Sana söylemiştim. Bana bir kuruş bile borcun yok.

Para değil. Aç.

Zarfın içinde adıma çıkarılmış Kaliforniya eyaleti dedektiflik lisansı ile birlikte bir de gizli silah taşıma ruhsatı vardı. Ayrıca zarftan, lisansımın geçici olarak iptal edilmesinin yol açmış olabileceği sıkıntılar nedeniyle, Eyalet Meclisi tarafından yazılmış kısa bir özür mektubu da çıkmıştı.

Frank'e ardından da Abbot Montoya'ya baktım. Tekrar lisansa baktım.

Ama ben suçu sabit görülmüş bir suçluyum. Bu eyalet yasası.

O anda Abbot Montoya'nın gözlerinde güçlü bir gurur ışıltısı belirdi ve bunları elde etmek için gereken sertliği, fiziksel gücü ve iktidarın gücünü gördüm. Haklı olabileceğini düşündüm... belki de o ve Frank genç birer adamken mensubu oldukları White Fence'in çete üyelerinden o kadar da uzak değillerdi.

Montoya, Temos tu corazón y tu el de nosotros. Para si-empre dedi.

Frank daha önce de yapmış olduğu şekilde, aynı sert hareketle kolumu yakaladı. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun, dostum?

Yanıt veremedim. Yapabildiğim tek şey başımı iki yana sallamak oldu.
'Anlamı seni sevdiğimiziz.

Başımı salladım.

O güzel kadın, o da seni seviyor.

O anda ağlamaya başladım... kendime engel olamıyordum. Kazancım için değil, yapamadığım şey için ağlıyordum.

43

İki gün sonra, çerçevelettirdiğim yeni lisansımı ofisimin duvanna asarken telefonum çaldı. Aklıma ilk gelen arayanın John Chen veya Stan Watts olduğuydu, ama ikisi de değildi.

Joe'nun dükkânında çalışan adamlardan biri, Kim olduğumu biliyor musun? dedi.

Kalp atışlanm hızlandı... bir anda... göğsümle sırtımdan soğuk terler boşandı.

Joe hakkında mı?

Encino'daki eski füze kontrol üssüne hiç gittin mi? Parka çevirdiklerine? Manzarayı beğeneceksin.

Joe iyi mi? Ondan haber aldınız mı?

İmkân yok! Joe büyük bir olasılıkla öldü. Parkta buluşup eski bir dost şerefine kadeh kaldırabiliriz diye düşündüm.

Tabii. Bunu yapabiliriz.

Seni bir ara aranm. Altı kutuluk paket getir.

Ne zaman istersen.

Ne kadar erken olursa o kadar iyi.

Kapattı.

Ofisi kilitleyip arabama atladım, hızla batıya, oradan da yuka-nya Mulholland'a gittim.

Güneşli, harika bir cuma sabahıydı. Erken saatlerdeki trafik yoğunluğu geçmiş olduğu için kısa zamanda epeyce yol almıştım, ancak, trafik sıkışık olsa bile zamanında yetişecektim zaten. Bu Joe olmalıydı ya da onunla ilgili bir haber ve ben, belki de haberin kötü olmasından korktuğum için hiçbir şey düşünmeden, hiçbir şey hissetmeden araba kullanıyordum. Bazen elinizden gelen yegâne şey inkâr etmektir.

Devlet Soğuk Savaş yıllarında, Santa Monica Dağları'nda bir füze kontrol üssü inşa ettirmişti. Bu üs o dönemlerde, Los Angeles'ı atom bombalarıyla tahrip edecek Sovyet bombardıman uçaklarını gözetlemekte kullanılan son derece gizli bir radar üssüydü. Şimdilerdeyse yalnızca hafta sonlarında dağlarda bisiklete binenlerle, uzun yürüyüşler yapanların haricinde neredeyse hiç kimsenin bilmediği bir park haline getirilmişti.

Parka vardığımda Garcia tortilla şirketinin kamyonlarından birinin yolun kenarında park edilmiş olduğunu gördüm. Arabamı kamyonun arkasına bırakıp koşar adımlarla parka girdim, etrafı kafesle çevrilmiş madeni

basamaktan tırmanarak kulenin tepesine çıktım. Bir zamanlar devasa bir radar kubbesi olan bu gözlem kulesinin bulunduğu yerden, güneydeki okyanustan, kuzeydeki San Fernando Vadisine kadar her yer görülebiliyordu.

Joe Pike platformda bekliyordu.

Çok sıkı sanlmasam da, onu kucakladığımda hafifçe irkildi. Beyaz Garcia finni gömleği rengini koyu gösterse de benzi solmuştu ve onu her zaman görmeye alışık olduğumdan daha zayıftı.

'Araman çok uzun sürdü, Allah'ın cezası. 'Endişe' kelimesini heceleyebilir misin?

Meksika'da iyileşmekle meşguldüm.

Hastanede miydin?

Pike'in ağzı kıvıldı. Pek sayılmaz. Kolun nasıl?

Tutuk, ama iyi. Senin için çok endişelendim. Bir şeye ihtiyacın var mı?

Trudy'yi bulmak zorundayım.

Ben arıyorum. Ona Watts'in bana anlattıklarını ve kendi araştırmalarının doğruladıklarını aktardım. Sistemin hiçbir yerinde kesinlikle ne siyah bir minibüs, ne bir Trudy, ne de bir Matt vardı. Ayrıca elimde hiçbir ipucu olmadığını da söyledim.

Söylediklerimi kavrayan Pike parmaklıklara gitti. Polisler evimi ve silah mağazasını izliyorlar. Hesaplanmı dondurmuşlar, kredi kart-lanmı iptal etmişler. Paulette'i görmeye gitmişler.

Belki yine güneye gitmelisin. Ben de er geç işimize yarayabilecek bir ipucu bulacağım.

Pike başını salladı. Saklanmak için güneye gitmeyeceğim, El-vis. Öyle ya da böyle, burada yaşayacağım.

Güneye saklanmak için git demiyorum. Özgür olmak için git. Burada olman çok tehlikeli.

Riske girmeye hazırım.

Ya hapse dönmeye?

Pike'in dudakları fena halde titredi. Bir daha asla hapse girmeyeceğim.

Bakışları arkamda bir yere takılan Pike, kafa derimin ürpermesine yol açacak şekilde dikildi. Bizi buldular.

Düz mavi bir dedektif arabasıyla Los Angeles Emniyet Müdür-lüğü'ne ait bir polis arabası kayarak, Garcia kamyonunun yanında durdu. Son hızla aksi yönden gelen ikinci bir polis arabası yolun ortasında durdu. Kim olduklarını veya planlarının ne olduğunu anlamak için beklemedik. Pike hemen eğilip, bir yılan gibi, sarmal merdivenden aşağı inmeye başladı. Ben de tam arkasındaydım. Platformdan merdiveni göremiyorduk; merdivenden de zemini. Ancak, gözlem kulesinden kaçabilirsek, park, kilometreler boyunca güneyde Sunset Bulvarı'na, batıda da denize uzanan henüz yerleşime açılmamış dağlara açılıyordu. Pike ada çayı kümelerinin arasına girmeyi başarabilirse

polislerin köpekler ya da helikopterler olmadan onun izini sürmesi mümkün olmayacaktı.

Basamaktan paldır küldür inerken, Güneyde dağların arasından geçerek Sunset'in yukansında kalan parsellere giden bir patika var, dedim.

Orayı biliyorum.

O patikayı izleyerek aşağı inersen, seni daha sonra oradan alabilirim.

Boşuna yapılmış bir plandı.

Alt basamaklara ulaştığımızda Harvey Krantz'la Özel Silahlar ve Taktikler'e mensup iki polis ellerinde Mlö'larla bekliyorlardı.

ÖST'ye mensup polisler, Joe Pike'a çöreklenmiş bir kobraymış gibi yaklaştılar. Siyah silahlarını üç metre mesafeden Joe'nun göğsüne doğrultarak çapraz ateş için iki yana açıldılar. Arkalann-dan başka bir polis bağırarak yoldakilere yerimizi bildirdi.

Krantz'ın elinde silah yoktu, ama Pike'a poligondaki bir hedefmiş gibi bakıyordu. Bize tutuklu olduğumuzu söyleyip haklanmızı okumaya başlayacağını ya da zafer kazanmışçasına şeytani bir zevkle bizi seyredeceğini sanıyordum, ne var ki Krantz bunların hiçbirini yapmadı.

Durma Pike. Ateş et ki, kaçabilesin.

ÖST'den gelen polisler yerlerini değiştirdiler.

Pike ellerini vücudundan uzaklaştırıp ağırlığını ayak parmakla-nnın köküne vererek, bir Japon Budist okulunun kayalık bahçelerindeymiş gibi gayet rahat duruyordu. Bir yerinde silahı olabilirdi; silahına nasıl ulaşabileceğini ve ÖST polislerinden önce nasıl ateş edebileceğini düşünüyor olabilirdi. Ya da hiçbir şey düşünmüyor, yalnızca numara yapıyordu.

Krantz öne doğru bir adım atarak ellerini iki yana açtı. Silahım yok, Pike. Beni vurabilirsin belki.

Bakışlanm Krantz'dan Joe'ya kaydığı anda, burada yaşanacaklara! tutuklamanın ötesine geçeceğini kavradım. Özel Silahlar ve Taktikler'e mensup memurlar birbirlerine baktılar, ama silahla-nnı indirmediler.

Senin neyin var, Krantz? Ellerimi kaldırdım. Kaldır ellerini, Joe! Lanet olsun kaldır ellerini!

Pike hareket etmedi.

Krantz gülümsedi. Zoraki ve çirkin bir gülümsemeydi bu. Bir adım daha attı. Zaman geçiyor, Joe. Çok sayıda polis yolda, buraya geliyorlar.

Kaldır şu ellerini, Allah'ın cezası! Kaldırmazsan Krantz kazanacak!

Pike bir kez soluk alıp bakışlanm Krantz'dan diğer polislerle çevirerek onlarla konuşmaya başladı. Ellerimi şimdi havaya kaldın-yorum.

Kaldırdı.

Silah gömleğimin altında, kemerimde.

Krantz kıınıldamadı.

ÖST'dekilerden biri, Krantz al şunun lanet olası silahını, dedi.

Krantz kendi silahını çıkardı.

Soluk soluğa bulunduğumuz yere gelen Stan Watts bizi görünce durdu. ÖST polisleri, Hey, Watts, şu piçin silahını al, dediler.

Stan Watts önce Pike'ın silahını, ardından da benimkini alıp, silahını yanında tutan Krantz'a ters ters baktı. Neler oluyor, Krantz? Onlara söylemedin mi?

Çenesi sert bir şeker yiyormuş gibi buruşan Krantz gözlerini Pike'tan ayırmadı. Pike'ın korkmasını istedim. Bize bir mazeret beyan etmesini umuyordum.

Silahını al, Stan. Lütfen silahını al, dedim.

Watts Krantz'a ve elindeki silaha baktı. Krantz'm parmakları silahın üzerinde sanki kendilerine ait bir yaşamları varmış gibi oynadı. Parmakları silahı ovaladılar, sıkıca kavradılar, belki doğrultmak istediler. Stan Watts, Krantz'm yanına gidip elindeki silahı zorla aldı ve sert bir hareketle Krantz'ı arkaya itti.

Gidip arabada bekle.

Ben senin amirinin!

Watts Özel Silahlar ve Taktikler polislerine işlerinin bittiğini, bize de ellerimizi indirmemizi söyledi. Ağzı kurumuş gibi dudaklarını yaladı. 'Tutuklu değilsiniz. Branford suçlamalarını geri çekiyor. Duydun mu, Pike? Branford şu anda avukatıyla beraber. Bilimsel Araştırma Merkezi, Sobek'in aracının Dersh'ün evine gittiğini saptamış. Bu da paçanı kurtarmana yeter.

Pike'ın kolunu yakalayıp sıktım. John Chen başarmıştı.

Krantz Watts'i iterek parmağıyla Pike'ı dürttü. Onu Hollywood Gölü'nde ilk kez gördüğümde de aynı hareketi yapmıştı. Bilimsel Araştırma Merkezi'nin ne söylediği benim umurumda değil, Pike. Sen bir katilsin.

Watts, Kes şunu, Harvey, dedi.

Krantz Pike'ı bir kez daha dürtükledi.

Wozniak'i sen öldürdün ve ben hâlâ Dersh'ü senin öldürdüğüne inanıyorum.

Krantz yine dürtünce, Pike bu kez o kadar seri bir hareketle parmağını yakaladı ki Krantz onun hareket ettiğini göremedi bile. Yere düşerken çılgınlık attı, avazı çıktığı kadar, Tutukusun, Allah'ın cezası! diye bağırdı. Bu bir memura saldırıdır! Tutuklusun!

Pike ve Watts, kıpkırmızı olmuş yüzüyle yerdeki Krantz'a baktılar. Watts, Krantz'ın ayağa kalkmasına yardım ederken, 'Bundan sonra hiç kimseyi tutuklamayacağız, Harvey, dedi. 'Arabaya gidip beni bekle.

Krantz silkinerek kendisini ondan kurtardı... tek söz bile söylemeden uzaklaştı. Onu sokağa salmayın, Watts. Buraya Pike'ı öldürme amacıyla gelmişti. Söylediklerinde ciddiye.

Watts dudaklarını büzerek uzaklaşana kadar Krantz'ı izledi, sonra da Pike'a baktı. 'Şikâyetçi olabilirsin. Haklı nedenlerin var. Pike başını salladı.

Bu kadar mı? Burada olanları unutacak mıyız? dedim.

Watts yüzünü buruşturdu. Ne oldu, Cole? Biz buraya size haber vermek için geldik, haberi de verdik.

Burada olduğumuzu nereden biliyordunuz?

Pike'ın adamlarının kullandıklarını bildiğimiz hatlan yedi gün/yirmi dört saat dinledik. Hatlan dinleyen çocuklar, Pike'ın adamının sana buradan bahsettiğini duyunca anladık.

Watts, Harvey Krantz'ın tek başına oturup beklediği arabanın durduğu yola baktı.

Silahlarımızı iade etti. Pike silahını almak için elini uzattığında Watts silahı bırakmadı. Krantz'ın mazeret beyan etmeni söylemesi saçmalıktı. Sinirleri iyice altüst olmuş durumda. Ben oyunu böyle oynamam. O da oynamazdı. Bauman kendisiyle temas etmediğinizi söylediği için, sizi burada yakalama şansını değerlendirmeye karar verdik.

Tabii, Watts, dedim.

Canın cehenneme, Cole. Yani durum bundan ibaret. Tabii.

Krantz'dan sonra Watts da oradan aynılınca polisler vakit geçirmeden arabalarına atlayıp, arkalarında kocaman kahverengi toz bulutlan bırakarak gittiler. Bence Harvey Krantz Pike'tan o denli nefret ediyordu ki her ne olursa olsun onun suçlu olduğuna inandırmıştı kendisini. Bu tür bir nefret duygusu, insanı normalde yapmayacağı şeyleri yapmaya zorluyordu galiba.

Watts ne derse desin, bunu Krantz özellikle istemiş. Adamın birine paçasını kurtardığını söylemeye özel timle gitmezsin. Bunu Krantz istemiş olmasaydı, haberi benim, Charlie'nin ya da dükkândaki çocukların aracılığıyla iletebilirdi sana. Böylece haberin olurdu.

Pike herhangi bir yorum yapmadan, başını sallayarak aynı görüşte olduğunu belirtince umurunda olup olmadığını merak ettim. Olmaması belki de daha iyiydi.

Ne yapacaksın? dedim.

Paulette'i arayacağım.

Krantz'm Wozniak hakkında söyledikleri seni rahatsız ediyor mu? O sorumluluğu hâlâ üstleniyor musun?

Pike omuz silkince, bu defa umurunda olmadığını anladım.

Bırak Krantz da diğerleri de istediklerini düşünsünler. Benim ne düşündüğüm ve ne yaptığım daha önemli.

Pike derin bir nefes aldı... siyah camlar bana döndü.

Seni özledim, Elvis.

Sözleri gülümsememe neden oldu.

Evet, Joseph. Ben de seni özledim. Geri dönmen çok güzel.

El sıkıştık... Pike'ın Garcia'nın kamyonuna kadar yürümesini, sonra da gazlayıp gitmesini izledim. Bir süre yakıcı güneşin altında durdum... kendi kendime bu işin bittiğini söyledim... Pike'ın eve döndüğünü... iyi olduğunu...

ama kendime bunları söylerken, nedense sanki bu olay kapanmış ya da çözülmüş gibi bir duyguya kapılmamıştım.

Biz artık farklıydık, dünya değişmişti.

Yaşamlanmız yine eskisi gibi veya eskisi kadar iyi olacak mı, biz daha farklı olacak mıyız, diye düşünüp duruyordum.

Şeytanlar, bu melekler şehrinde bile kötü etkilerini gösterirler...

Belki burada her yerden daha çok...

Evimde yıllardır yaşıyordum, ama burası artık benim evim olmaktan çıkmıştı. Burası beni ağaçlar ve bakır renkli gün batımıyla sarıp sarmalayan, dağın bir kenarına tünemiş o sıcacık üçgen çatılı ev değildi artık. Odadan odaya gidip, bir türlü bulamadığım bir şeyi ararken yankılara kulak kabarttığım büyük bir mağaraydı... çatı katına tırmanmak günlerimi aldı... mutfığa gitmekse haftalanmı... bir dostun yokluğunun buna neden olması ne kadar gülünçtü. Bir kadın gözünü kırpmadan o kapıdan çıkıp gidebilirken, uzaklaştığı adamın, ömrü boyunca onunla aynı yolculuğa çıkamaması ne kadar gülünçtü...

Gülmenin nedeni bu sanırım, Cole. O kadar komik ki!

O gece kapımı kilitleyerek, eğri büğrü dağ yollarından Holly-wood'a indim. Önce kanyona karanlık çöker, yüksek dağlar güneşi gizlerken, gölgeler derin kanallarda havuzlar oluşturur. Size bir tavsiye: Tekrar ışığa kavuşabileceğiniz kanyonlardan ayrılıyor-sınız gündüz ikinci bir şans yaratan. Uzun sürmez, ama hiç kimse ikinci şansın sizin keyfinizi beklediğini söylemez.

Sunset, düşük belli pantolon giyen orta yaşlılarla, birbirleriyle anlamsız bir yanış içinde olan Porsche'larla, yirmi dolarlık Cubana Robusto'lar içen züppelerle, dümdüz kanallardaki Rodeo Drive piercinglerini gözler önüne seren iki milyon genç kadınla bir karnaval havası yaşıyordu adeta. Hiçbirini gözüm görmüyordu. Des Moines'den gelenler, JCPenney'nin katalog modelleri misali House of Blues'un önünde sıraya girmişlerdi. San saçlı çocuklar Johnny Depp'in engerek odasının önünde kümelenmişler, en son yaşanan asit faciasından dolayı Los Angeles'ın motorlu polisleriyle dalga geçiyorlardı. Görmüyordum; duymuyordum. Alacakaranlık yerini tamamen geceye bırakmış, gece ilerlemişti. Arabayı ta okyanusa kadar sürdüm, oradan Malibu'nun sarp geçitlerinden kuzeye, oradan da hız yapan metal yığınlarının olduğu Ventura otoyoluna... sinirli ve huzursuz hissediyordum kendimi. Uzun süre araba kullanırsam, bir çözüm üretebileceğimi düşünüyordum.

Los Angeles'ı seviyorum.

Harika, gelişigüzel genişleyen, bizi yalnızca boyutlarıyla koruyan bir şehir. İki milyon altı yüz bin metrekare. Kayıtlı olsun olmasın, Los Angeles'ta on bir milyon yürek çarpar. On bir milyon...

olasılık nedir? Hollywood yazısının altında tecavüze uğrayan kız, kardeşiniz değildir. Bir kan gölünde sırtüstü yüzen çocuk, sizin oğlunuz değildir.

ATM'lerdeki boyalı şekiller kaynağı belli olmayan kent sanatının bir parçasıdır. O bakımlardan güvendedeyiz. Bir olay olacaksa o başka birinin başına gelir. Ama sevdiğiniz kadın kapınızdan çıkıp gittiğinde, bıraktığı kişi başkası değil sizsinizdir.

Santa Monica Dağları'nın tepesinde otoyoldan aynılıp Mulhol-land boyunca doğuya döndüm. Orası sakın ve karanlık; şehrin ortasında olduğu halde, şehirden bir milyon kilometre uzakta. Kuru hava saf ipek gibi yumuşacık, üzerime esiyor. Ada çayı ve okaliptüslerin kokusu güçlü. Siyah kuyruklu bir geyik farlanmanın ışığında parlıyor. Kır kurtlan yakut renkli gözleriyle, çayırlandı arasında beni izliyorlar. Yorgunum... amaçsızca arabayla gezmek aptalca olduğu için eve gitmenin iyi olacağını düşünüyorum. Eve git... uyu, uyandığında hayatına devam et... dünyayı yann da kurtarabilirsin. İstedğin yanıtlan yann da bulabilirsin.

Bir süre sonra arabamı yolun kenanna çekiyorum, motoru stop edip vadinin tabanını dolduran ışıklara bakıyorum. Orada iki milyon insan var. O kadar insanı yan yana dizerseniz, ayın etrafını çevirebilirler. Arabalann kırmızı stop lambalan otoyolu damarlarda ağır akan kan gibi aydınlatıyor... bir polis helikopteri Sher-man Oaks'un üzerinde tur atıyor, yerdeki bir şeyi aydınlatıyor. Rol almak istemediğim bir opera daha...

Arabamdan inip kaputun üzerinde bağdaş kurup oturuyorum. Bir elektrik direğinin tepesine tünemiş fiçı kılıklı bir baykuş beni gözetliyor.

Baykuş, Kim? diyor.

Baykuşlardan bunu duyarsınız.

Bir ay önce ölümün eşliğinden döndüm. En iyi dostum ve ortağım da az kalsın ölüyordu; o günden beri her günümü onun öldüğünü düşünerek geçirdim. Bugün yine ölüme çok yaklaştım. Samantha Dolan öldü. Kız arkadaşım beni terk etti... ve ben burada karanlıkta bir baykuşla oturuyorum. Dünya değişmişti, evet. İçimde kocaman bir boşluk olduğunu hissediyor, o boşluğu yeniden doldurup dolduramayacağımı bilmiyordum. Korkuyordum.

Sıcak ve nemli hava iyi gelmişti. İlk gelişimde buraya âşık olmuştum. Los Angeles gündüzleri oyuncu bir köpek yavrusuna benzer. Sizi neşelendirmeye can atar, gülümsemesiyle canlandırır. Geceleriye sihir ve düşlerle dolu bir hazine sandığına dönüşür. Tek yapmanız gereken düşlerinizin peşinden gitmektir. Tek gereksiniminiz sihirdir. Tek yapmanız gereken hayatta kalmaktır, ama nereye giderseniz gidin bu değişmez. Buraya ilk kez geldiğimde, burada buldukları bunlardı; sayılan her geçen gün artan yeni insanları bulduktan, daima bulduktan ve bulacaktan da bunlardır. Buraya gelme nedenleri budur; umut denilen o hazine sandığı...

Lucy'yle aramı düzelterek doğru olanı yapabilir, hayatıma çekidüzen verip, o boşluğu yeniden doldurabilirdim.

Baykuş, Kim? dedi.

Benim.

Arabaya bindim, ama eve dönmedim. Radyoyu açıp gevşedim. Artık eve gitmeme gerek kalmamıştı. Ben zaten hep evimdeydim. Los Angeles bir son değildir... Los Angeles bir başlangıçtır...

Ben de öyleydim işte...

Kitap Taramak Gerçekten İncelik Ve Beceri İsteyen, Zahmet Verici Bir İştir. Ne Mutlu Ki, Bir Görme Engellinin, Düzgün Taranmış Ve Hazırlanmış Bir E-Kitabı Okuyabilmesinden Duyduğu Sevinçli Paylaşabilmek Tüm Zahmete Değer.

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 5.Maddesinin İkinci Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşınması Zorunlu Değildir.

Buraya Yükleğim E-Bookları Download Ettikten 24 Saat Sonra Silmek Zorundasınız.

Aksi Taktirde Kitabın Telif Hakkı Olan Firmanın Yada Şahısların Uğrayacağı Zarardan Hiç Bir Şekilde Sitemiz Sorumlu Tutulamaz ve Olmayacağım.

Bu Kitapların Hiçbirisi Orijinal Kitapların Yerini Tutmayacağı İçin Eğer Kitabı Beğenirseniz

Kitapçılardan Almanızı YaDa E-Buy Yolu İle Edinmenizi Öneririm.

Tekrarlıyorum Sitemizin Amacı Sadece Kitap Hakkında Bilgi Edinip Belli Bir Fikir Sahibi Olmanız Ve Hoşunuza Giderse Kitabı Almanız İçindir.

Benim Bu Kitaplarda Herhangi Bir Çıkarım YaDa Herhangi Bir Kuruluşa Zarar Verme Amacım Yoktur.

Bu Yüzden E-Bookları Fikir Alma Amaçlı Olarak 24 Saat Sureli Kullanabilirsiniz. Daha Sonrası Sizin Sorumluluğunuza Kalmıştır.

1)Ucuz Kitap Almak İçin İlkönce Sahaflara Uğramanızı

2)Eğer Aradığınız Kitabı Bulamazsanız 30 Ucuz Satan Seyyarları Gezmenizi

3) Ayrıca Kütüphaneleri De Unutmamanızı Söyleriz Ki En Kolay Yoldur

4)Benim Param Yok Ama Kitap Okuma Aşkı Şevki İle Yanmaktayım Diyorsanız Bizi Takip Etmenizi Tavsiye Ederiz

5)İnternet Sitemizde Değişik İstedğiniz Kitaplara Ulaşamazsanız İstek Bölümüne Yazmanızı Tavsiye Ederiz

www.CepSitesi.Net - www.ChatCep.Com - www.İzleCep.Com

www.MobilMp3Ler.Com

Bu Sitede Yayınlananlar (FilmDiziProgramOyunMp3E-Kitap V.S. Gibi Tüm İçerikler) İnternet Ortamında Elden Ele Dolaşan Kopyalardır.

Not : Okurken Gözünüze Çarpan Yanlışlar Olursa Bize Öneriniz Varsa Yada Elinizdeki Kitapları Paylaşmak İçin Bizimle İletişime Geçin.

Teşekkürler. Memnuniyetinizi Dostlarınıza Şikayetlerinizi Yönetime Bildirin

Ne Mutlu Bilgi İçin Bilgece Yaşayanlara.

By-Igleoo www.CepSitesi.Net

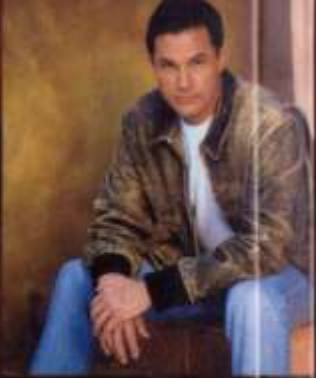
Los Angeles görünüşte sıradan günlerinden birini yaşamaktadır ama özel dedektif Joe Pike için şehir bir daha asla eskisi gibi olmayacaktır. Pike'in eski sevgilisi Karen Garcia kayıptır ve kızın babası onu bulmaları için Pike ve ortağı Elvis Cole'den yardım istemiştir. Genç kadının ölü olarak bulunmasının ardından soruşturmaya LAPD el koysa da Pike ve Cole olayın peşini bırakmazlar, çünkü bu ışıltılı melekler şehrinde herkesin bir sırrı vardır hatta polisin bile. Ne var ki soruşturma genişledikçe ikili, ölümcül bir komploya doğru hızla sürüklenir, öyle ki şehir onlar için ağıt yakmaya başlamıştır bile...

"Olağanüstü bir şölen... Crais günümüz Los Angeles'ını ustalıkla betimlemiş: Hızlı, rengârenk ve heyecan verici."

—DEAN KOONTZ

"Robert Crais adeta Ross Macdonald'ın yeniden vücut bulmuş hali..."

—ROCKY MOUNTAIN NEWS

Aralarında seksenli yılların ünlü polisiye dizilerinden Quincy, Baretta ve Miami Vice'nin de bulunduğu pek çok televizyon dizisinin senaristliğini de yapmış olan Crais'in yazdığı polisiye gerilim romanlarının hepsi de bestseller listelerinin üst sıralarında yer almış ve çeşitli ödüllere layık görülmüştür. Yazar, ailesi, kedileri ve binlerce kitabıyla Santa Monica dağlarında yaşamaktadır.

